

The New Testament in the Original Greek Byzantine Text Form

2018

by Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

The 2017 text was converted to Unicode in Microsoft Word by David Robert Palmer, from CCAT raw text files sent to him by Dr. Maurice A. Robinson. Then DRP has updated the textual variants to the NA28, and in Acts, NA29.

The 2018 edition of the Robinson-Pierpont text has very few, and minor, text changes from the 2005 edition, including one corrected error of reading (based on misinterpretation of Hoskier's data) at Rev 2:17 (now omits φαγειν) and John 18:11, 32, where a marginal reading has now become the main text and vice versa. Mainly it has updates and corrections in capitalization, accentuation, and punctuation, plus some previously missing iota subscripts. The most significant change is that the variant readings of the Nestle-Aland text are updated to the NA28 in the catholic epistles, and in the Acts of the Apostles, to the ECM (Editio Critica Maior). Variant readings within the Byzantine text stream are shown within brackets thus: {B...}, and variants to the NA28 (NA29 in Acts) are shown within {N...}. Both types of variant are separated by the ♦ symbol, so may be easily spotted among the main text. I (DRP) decided to leave the variants within the main text body, so that one's eyes do not have to jump to the bottom of the page, find the right reference, and then go back up and have to find the place they left off.

The GentiumAlt font was chosen for its clarity, and for the circumflex accent being rendered as an arc rather than a tilde. However, one drawback with the GentiumAlt font is that it moves the iota subscript from under Capital letters to a postscript position.

This PDF is designed to open by default with the bookmarks panel, or links bar, showing on the left, so that you can click on the name of a book or heading and it takes you there like an Internet link. If you are using a combination of device and software app in which this is not true, there may be an option in the "view" menu by which you may choose to view these bookmarks or links under, for example, "navigation panels."

If you click on a download link without executing the "save as" command and save it to disk, the bookmark column on the left probably will not show. However, after you save it to your hard drive and then open it, at that time it likely will show.

This PDF was designed to enable you to copy and paste from it, and also to print it. And you can search by verse reference; e.g., "Lk 4:7" will take you to that verse.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

Mt 1:1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Mt 1:2 ¶ Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·

Mt 1:3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ· Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ·

Mt 1:4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·

Mt 1:5 Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὸζ {N Βοὸζ ἐκ ♦ Βόες ἐκ } ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ {N Βοὸζ δὲ ♦ Βόες δὲ } δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὠβήδ {N Ὠβήδ ἐκ ♦ Ἰωβήδ ἐκ } ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὠβήδ {N Ὠβήδ δὲ ♦ Ἰωβήδ δὲ } δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί·

Mt 1:6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυίδ τὸν βασιλέα. ¶ Δαυίδ δὲ ὁ {N ὁ βασιλεὺς ♦ - } βασιλεὺς ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·

Mt 1:7 Σολομών δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσά· {N Ἀσά ♦ Ἀσάφ }

Mt 1:8 Ἀσά {N Ἀσά ♦ Ἀσάφ } δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζιαν·

Mt 1:9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν·

Mt 1:10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσή· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμών· {N Ἀμών Ἀμών ♦ Ἀμώς Ἀμώς } Ἀμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·

Mt 1:11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

Mt 1:12 ¶ Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ·

Mt 1:13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακείμ· {N Ἐλιακείμ Ἐλιακείμ ♦ Ἐλιακίμ Ἐλιακίμ } Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ·

Mt 1:14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ· Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ· {N Ἀχείμ Ἀχείμ ♦ Ἀχίμ Ἀχίμ } Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδ·

Mt 1:15 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ·

Mt 1:16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος χριστός.

Mt 1:17 ¶ Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες• καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες• καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

Mt 1:18 ¶ Τοῦ δὲ Ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις {N γέννησις ♦ γένεσις } οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ {N γὰρ ♦ - } τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

Mt 1:19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, {N παραδειγματίσαι ♦ δειγματίσαι } ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

Mt 1:20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοῦ, ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ {N Μαριάμ ♦ Μαρίαν } τὴν γυναῖκά σου• τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου.

Mt 1:21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν• αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Mt 1:22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ {N τοῦ κυρίου ♦ κυρίου } κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 1:23 Ἰδοῦ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Mt 1:24 Διεγερθεὶς {N Διεγερθεὶς ♦ Ἐγερθεὶς } δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου• καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

Mt 1:25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν {N τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον ♦ υἱόν } υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον• καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Mt 2:1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοῦ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,

Mt 2:2 λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

Mt 2:3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης {N Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ♦ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης } ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ•

Mt 2:4 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται.

Mt 2:5 Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας• οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου,

Mt 2:6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα• ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

Mt 2:7 Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

Mt 2:8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ εἶπεν, Πορευθέντες ἀκριβῶς {N ἀκριβῶς ἐξετάσατε ♦ ἐξετάσατε ἀκριβῶς } ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου• ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

Mt 2:9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν• καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη {N ἔστη ♦ ἐστάθη } ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

Mt 2:10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

Mt 2:11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

Mt 2:12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Mt 2:13 ¶ Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί• μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

Mt 2:14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,

Mt 2:15 καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου• ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ {N τοῦ κυρίου ♦ κυρίου } κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

Mt 2:16 Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεέμ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.

Mt 2:17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ {N ὑπὸ ♦ διὰ } Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 2:18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρήνος {N θρήνος καὶ ♦ - } καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ῥαχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

Mt 2:19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοῦ, ἄγγελος κυρίου κατ' {N κατ' ὄναρ φαίνεται ♦ φαίνεται κατ' ὄναρ } ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ,

Mt 2:20 λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ• τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

Mt 2:21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν {N ἦλθεν ♦ εἰσηλθεν } εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

Mt 2:22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ - } τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου {N Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ♦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου } τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν• χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,

Mt 2:23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ• ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Mt 3:1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

Mt 3:2 καὶ {N καὶ ♦ [καὶ] } λέγων, Μετανοεῖτε• ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 3:3 Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ {N ὑπὸ ♦ διὰ } Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνῆ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου• εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Mt 3:4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύνα αὐτοῦ• ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἦν ♦ ἦν αὐτοῦ } ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

Mt 3:5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περὶχωρος τοῦ Ἰορδάνου•

Mt 3:6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' {N ὑπ' ♦ ποταμῷ ὑπ' } αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Mt 3:7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

Mt 3:8 Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας•

Mt 3:9 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ• λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

Mt 3:10 Ἦδη δὲ καὶ {N καὶ ἡ ♦ ἡ } ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται• πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

Mt 3:11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω {N βαπτίζω ὑμᾶς ♦ ὑμᾶς βαπτίζω } ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν• ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι• αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ. {N ἁγίῳ ♦ ἁγίῳ καὶ πυρί }

Mt 3:12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναΐξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

Mt 3:13 ¶ Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

Mt 3:14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;

Mt 3:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ἔφες ἄρτι• οὕτως γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

Mt 3:16 Καὶ {N καὶ βαπτισθεὶς ♦ βαπτισθεὶς δὲ } βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη {N ἀνέβη εὐθὺς ♦ εὐθὺς ἀνέβη } εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος• καὶ ἰδοῦ, ἀνεώχθησαν {N ἀνεώχθησαν αὐτῷ ♦ ἠνεώχθησαν [αὐτῷ] } αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ {N τὸ πνεῦμα τοῦ ♦ [τὸ] πνεῦμα [τοῦ] } πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ {N καὶ ἐρχόμενον ♦ [καὶ] ἐρχόμενον } ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

Mt 3:17 Καὶ ἰδοῦ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Mt 4:1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.

Mt 4:2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα } καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασεν.

Mt 4:3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν ♦ ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ } ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.

Mt 4:4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, {N ἄνθρωπος ♦ ὁ ἄνθρωπος } ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ.

Mt 4:5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν {N ἵστησιν ♦ ἔστησεν } αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ,

Mt 4:6 καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω• γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ• καί, Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σοῦ.

Mt 4:7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου.

Mt 4:8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν,

Mt 4:9 καὶ λέγει {N λέγει ♦ εἶπεν } αὐτῷ, Ταῦτα πάντα {N πάντα σοι ♦ σοι πάντα } σοὶ δώσω, ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι.

Mt 4:10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπάγε ὀπίσω {N ὀπίσω μου ♦ - } μου, Σατανᾶ• γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

Mt 4:11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος• καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσήλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

Mt 4:12 ¶ Ἀκούσας δὲ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν•

Mt 4:13 καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, {N Ναζαρέτ ♦ Ναζαρά } ἔλθων κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ {N Καπερναοὺμ ♦ Καφαρναοὺμ } τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ• {N Νεφθαλείμ ♦ Νεφθαλίμ }

Mt 4:14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 4:15 Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, {N Νεφθαλείμ ♦ Νεφθαλίμ } ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,

Mt 4:16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδεν {N εἶδεν φῶς ♦ φῶς εἶδεν } φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

Mt 4:17 ¶ Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε• ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 4:18 ¶ Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν• ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.

Mt 4:19 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

Mt 4:20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Mt 4:21 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν• καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

Mt 4:22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Mt 4:23 ¶ Καὶ περιῆγεν ὅλην {N ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς ♦ ἐν ὅλη τῇ Γαλιλαίᾳ } τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ

κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Mt 4:24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν• καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ {N καὶ δαιμονιζομένους ♦ [καὶ] δαιμονιζομένους } δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς• καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

Mt 4:25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Mt 5:1 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος• καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον {N προσῆλθον ♦ προσῆλθαν } αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ•

Mt 5:2 καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων,

Mt 5:3 ¶ Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι• ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:4 ¶ Μακάριοι οἱ πενθοῦντες• ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Mt 5:5 ¶ Μακάριοι οἱ πραεῖς• ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Mt 5:6 ¶ Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην• ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Mt 5:7 ¶ Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες• ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Mt 5:8 ¶ Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ• ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.

Mt 5:9 ¶ Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί• ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.

Mt 5:10 ¶ Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης• ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:11 ¶ Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν, καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα {N ῥῆμα ♦ - } καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, {N ψευδόμενοι ♦ [ψευδόμενοι] } ἕνεκεν ἐμοῦ.

Mt 5:12 Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς• οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

Mt 5:13 ¶ Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς• ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι {N βληθῆναι ἔξω καὶ ♦ βληθὲν ἔξω } ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Mt 5:14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου• οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη•

Mt 5:15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Mt 5:16 Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 5:17 ¶ Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι.

Mt 5:18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡμῖα κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

Mt 5:19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:20 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ {N ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν ♦ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη} δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:21 ¶ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει·

Mt 5:22 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ {N εἰκὴ ♦ -} ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Mt 5:23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ {N καὶ ἐκεῖ ♦ κάκεῖ} ἐκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,

Mt 5:24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

Mt 5:25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν {N ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ} τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε {N σε παραδῶ τῷ ♦ τῷ} παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

Mt 5:26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

Mt 5:27 ¶ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Οὐ μοιχεύσεις·

Mt 5:28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμήσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Mt 5:29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν.

Mt 5:30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ {N βληθῆ εἰς γέενναν ♦ εἰς γέενναν ἀπέλθῃ } εἰς γέενναν.

Mt 5:31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι {N ὅτι ♦ - } Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον•

Mt 5:32 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς {N ὅς ἂν ἀπολύσῃ ♦ πᾶς ὁ ἀπολύων } ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι• {N μοιχᾶσθαι ♦ μοιχευθῆναι } καὶ ὅς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται.

Mt 5:33 ¶ Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιорκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου•

Mt 5:34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως• μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ•

Mt 5:35 μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστὶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ• μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως•

Mt 5:36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ {N ἢ μέλαιναν ποιῆσαι ♦ ποιῆσαι ἢ μέλαιναν } μέλαιναν ποιῆσαι.

Mt 5:37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ• τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶν.

Mt 5:38 ¶ Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος•

Mt 5:39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ• ἀλλ' ὅστις σε ραπίσει {N ραπίσει ἐπὶ ♦ ραπίζει εἰς } ἐπὶ τὴν δεξιὰν {B σιαγόνα ♦ σου σιαγόνα } σιαγόνα, στρέψον {N στρέψον ♦ [σου] στρέψον } αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην•

Mt 5:40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον•

Mt 5:41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

Mt 5:42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου• {N δίδου ♦ δός } καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι {N δανείσασθαι ♦ δανίσασθαι } μὴ ἀποστραφῆς.

Mt 5:43 ¶ Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου•

Mt 5:44 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε {N εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς ♦ - } τοὺς καταρωμένους

ὕμᾱς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾱς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων {N ἐπηρεαζόντων ὑμᾱς καὶ ♦ - } ὑμᾱς, καὶ διωκόντων ὑμᾱς•

Mt 5:45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς {B τοῖς ♦ - } {N τοῖς ♦ - } οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Mt 5:46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾱς, τίνα μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν;

Mt 5:47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους {N φίλους ♦ ἀδελφοὺς } ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι {N τελῶναι οὕτως ♦ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ } οὕτως ποιοῦσιν;

Mt 5:48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ {N ὥσπερ ♦ ὡς } ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν {N ἐν τοῖς οὐρανοῖς ♦ οὐράνιος } τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

Mt 6:1 Προσέχετε τὴν {N τὴν ἐλεημοσύνην ♦ [δὲ] τὴν δικαιοσύνην } ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς• εἰ δὲ μήγε, {N μήγε ♦ μή γε } μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 6:2 ¶ Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων• ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mt 6:3 Σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου,

Mt 6:4 ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ• καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς {N αὐτὸς ♦ - } ἀποδώσει σοι ἐν {N ἐν τῷ φανερωῷ ♦ - } τῷ φανερωῷ.

Mt 6:5 ¶ Καὶ ὅταν προσεύχη, {N προσεύχη οὐκ ἔση ὥσπερ ♦ προσεύχησθε οὐκ ἔσεσθε ὡς } οὐκ ἔση ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν {N ἂν ♦ - } φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις• ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ἀπέχουσιν ♦ ἀπέχουσιν } ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mt 6:6 Σὺ δέ, ὅταν προσεύχη, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν {N ταμιεῖόν ♦ ταμιεῖόν } σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ• καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν {N ἐν τῷ φανερωῷ ♦ - } τῷ φανερωῷ.

Mt 6:7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, {N βαττολογήσητε ♦ βατταλογήσητε } ὥσπερ οἱ ἐθνικοί• δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

Mt 6:8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς• οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾱς αἰτῆσαι αὐτόν.

Mt 6:9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς• Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

Mt 6:10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Mt 6:11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

Mt 6:12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν.

Mt 6:13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

Mt 6:14 Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος•

Mt 6:15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Mt 6:16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ• ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες• ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mt 6:17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι,

Mt 6:18 ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ• καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι.

Mt 6:19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν•

Mt 6:20 θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.

Mt 6:21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔστι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Mt 6:22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς• ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται•

Mt 6:23 ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον;

Mt 6:24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν• ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει• ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῶ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

Mt 6:25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ ἵνα καὶ τί πίνητε ♦ [ἢ τί πίνητε] } τί πίνητε• μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

Mt 6:26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά• οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

Mt 6:27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

Mt 6:28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει• ἵνα αὐξάνει οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει ♦ αὐξάνουσιν οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν } οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει•

Mt 6:29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

Mt 6:30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Mt 6:31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

Mt 6:32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ• ἵνα ἐπιζητεῖ ♦ ἐπιζητοῦσιν } οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων.

Mt 6:33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ ἵνα τοῦ θεοῦ ♦ [τοῦ θεοῦ] } θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Mt 6:34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον• ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἵνα τὰ ♦ - } ἑαυτῆς. Ἄρκετόν τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία αὐτῆς.

Mt 7:1 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε•

Mt 7:2 ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε• καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν.

Mt 7:3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

Mt 7:4 Ἡ πῶς ἔρεις τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἀπὸ ἵνα ἀπὸ ♦ ἐκ } τοῦ ὀφθαλμοῦ σου• καὶ ἰδοῦ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

Mt 7:5 Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν {N τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου ♦ ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκὸν } δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Mt 7:6 ¶ Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς कुσίν• μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν {N καταπατήσωσιν ♦ καταπατήσουσιν } αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

Mt 7:7 ¶ Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν• ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε• κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

Mt 7:8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

Mt 7:9 Ἦ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν {N ἐὰν αἰτήσῃ ♦ αἰτήσῃ } αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

Mt 7:10 Καὶ {N καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ ♦ Ἦ καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ } ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

Mt 7:11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτούσιν αὐτόν;

Mt 7:12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν {N ἂν ♦ ἐὰν } θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς• οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

Mt 7:13 ¶ Εἰσεέλθετε {N Εἰσεέλθετε ♦ Εἰσελάθετε } διὰ τῆς στενῆς πύλης• ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς•

Mt 7:14 τί στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

Mt 7:15 ¶ Προσέχετε δὲ {N δὲ ἀπὸ ♦ ἀπὸ } ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶν λύκοι ἄρπαγες.

Mt 7:16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς• μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, {N σταφυλὴν ♦ σταφυλᾶς } ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

Mt 7:17 Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποῦς καλοῦς ποιεῖ• τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποῦς πονηροῦς ποιεῖ.

Mt 7:18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποῦς πονηροῦς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποῦς καλοῦς ποιεῖν.

Mt 7:19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

Mt 7:20 Ἴρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

Mt 7:21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν• ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {N οὐρανοῖς ♦ τοῖς οὐρανοῖς }

Mt 7:22 Πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, {N προεφητεύσαμεν ♦ ἐπροφητεύσαμεν } καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

Mt 7:23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς• ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Mt 7:24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω {N ὁμοιώσω αὐτὸν ♦ ὁμοιωθήσεται } αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησεν τὴν {N τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ τὴν οἰκίαν } οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν•

Mt 7:25 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον {N προσέπεσον ♦ προσέπεσαν } τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν• τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

Mt 7:26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησεν τὴν {N τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ τὴν οἰκίαν } οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον•

Mt 7:27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν• καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

Mt 7:28 ¶ Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν {N συνετέλεσεν ♦ ἐτέλεσεν } ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδασχῇ αὐτοῦ•

Mt 7:29 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. {N γραμματεῖς ♦ γραμματεῖς αὐτῶν }

Mt 8:1 Καταβάντι {N Καταβάντι δὲ αὐτῷ ♦ Καταβάντος δὲ αὐτοῦ } δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί•

Mt 8:2 καὶ ἰδοῦ, λεπρὸς ἐλθὼν {N ἐλθὼν ♦ προσελθὼν } προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρῖσαι.

Mt 8:3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρῖσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

Mt 8:4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς• ἀλλὰ ὑπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε {N προσένεγκε ♦ προσένεγκον } τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωσῆς, {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Mt 8:5 ¶ Εἰσελθόντι {N Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ ♦ Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ } δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοὺμ, {N Καπερναοὺμ ♦ Καφαρναοὺμ } προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,

Mt 8:6 καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

Mt 8:7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

Mt 8:8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς• ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

Mt 8:9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας• καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται• καὶ ἄλλω, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται• καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

Mt 8:10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν, καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ {N οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν ♦ παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ } ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον.

Mt 8:11 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν•

Mt 8:12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 8:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχη, Ὑπαγε, καὶ {N καὶ ὡς ♦ ὡς } ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ]} ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Mt 8:14 ¶ Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν,

Mt 8:15 καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός• καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ.

Mt 8:16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς• καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν•

Mt 8:17 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

Mt 8:18 ¶ Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς {N πολλοὺς ὄχλους ♦ ὄχλον } ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

Mt 8:19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ.

Mt 8:20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις• ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν.

Mt 8:21 Ἐτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ]} εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

Mt 8:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν {N εἶπεν ♦ λέγει} αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

Mt 8:23 ¶ Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mt 8:24 Καὶ ἰδοῦ, σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων• αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν.

Mt 8:25 Καὶ προσελθόντες οἱ {N οἱ μαθηταὶ ♦ - } μαθηταὶ ἤγειραν αὐτόν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, {N ἡμᾶς ♦ - } ἀπολλύμεθα.

Mt 8:26 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

Mt 8:27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν {N ὑπακούουσιν αὐτῷ ♦ αὐτῷ ὑπακούουσιν} αὐτῷ;

Mt 8:28 ¶ Καὶ ἐλθόντι {N ἐλθόντι αὐτῷ ♦ ἐλθόντος αὐτοῦ} αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, {N Γεργεσηνῶν ♦ Γαδαρηνῶν} ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης•

Mt 8:29 καὶ ἰδοῦ, ἔκραξαν λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ♦ - } υἱὲ τοῦ θεοῦ; Ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

Mt 8:30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

Mt 8:31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον {N ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν ♦ ἀπόστειλον ἡμᾶς} ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

Mt 8:32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν {N τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων ♦ τοὺς χοίρους} ἀγέλην τῶν χοίρων• καὶ ἰδοῦ, ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν {N τῶν χοίρων κατὰ ♦ κατὰ} χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

Mt 8:33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

Mt 8:34 Καὶ ἰδοῦ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν {N συνάντησιν ♦ ὑπάντησιν} τῷ Ἰησοῦ• καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

Mt 9:1 Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ {N τὸ ♦ - } πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Mt 9:2 Καὶ ἰδοῦ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον• καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ, Θάρσει, τέκνον• ἀφέωνταί {N ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου ♦ ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι } σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

Mt 9:3 Καὶ ἰδοῦ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτος βλασφημεῖ.

Mt 9:4 Καὶ ἰδὼν {B ἰδὼν ♦ εἰδὼς } ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, Ἵνα {N Ἵνα τί ♦ Ἵνατί } τί ὑμεῖς {N ὑμεῖς ♦ - } ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Mt 9:5 Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί {N Ἀφέωνταί ♦ Ἀφίενταί } σου {B σου ♦ σοι } αἱ ἁμαρτίαι• ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι {N Ἔγειραι ♦ Ἔγειρε } καὶ περιπάτει;

Mt 9:6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας - τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ - Ἐγερθεὶς ἄρῶν σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

Mt 9:7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Mt 9:8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, {N ἐθαύμασαν ♦ ἐφοβήθησαν } καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Mt 9:9 ¶ Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελωνίῳ, Ματθαῖον {N Ματθαῖον ♦ Μαθθαῖον } λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

Mt 9:10 ¶ Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Mt 9:11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον {N εἶπον ♦ ἔλεγον } τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

Mt 9:12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ - } ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ - } Οὐ χρειάν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

Mt 9:13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, Ἔλεον {N Ἔλεον ♦ Ἔλεος } θέλω, καὶ οὐ θυσίαν• οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς {N εἰς μετάνοιαν ♦ - } μετάνοιαν.

Mt 9:14 ¶ Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, {N πολλά ♦ [πολλά] } οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν;

Mt 9:15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.

Mt 9:16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ• αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.

Mt 9:17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς• εἰ δὲ μίγε, {N μίγε ♦ μί γε } ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται• {N ἀπολοῦνται ♦ ἀπόλλυνται } ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.

Mt 9:18 ¶ Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοῦ, ἄρχων εἰς ἐλθῶν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν• ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεε τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

Mt 9:19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mt 9:20 Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

Mt 9:21 Ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

Mt 9:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς {N ἐπιστραφεὶς ♦ στραφεὶς } καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν, Θάρσει, θύγατερ• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Mt 9:23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς ἀϋλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,

Mt 9:24 λέγει {N λέγει αὐτοῖς ♦ ἔλεγεν } αὐτοῖς, Ἀναχωρεῖτε• οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.

Mt 9:25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

Mt 9:26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

Mt 9:27 ¶ Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ [αὐτῷ] } δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ {B υἱὲ ♦ υἱὸς } {N υἱὲ ♦ υἱὸς } Δαυίδ.

Mt 9:28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεῦετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναί, κύριε.

Mt 9:29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

Mt 9:30 Καὶ ἀνεώχθησαν {N ἀνεώχθησαν ♦ ἠνεώχθησαν } αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί• καὶ ἐνεβριμήσατο {N ἐνεβριμήσατο ♦ ἐνεβριμήθη } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁράτε μηδεὶς γινωσκέτω.

Mt 9:31 Οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

Mt 9:32 ¶ Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοῦ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

Mt 9:33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός• καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

Mt 9:34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Mt 9:35 ¶ Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν {N ἐν τῷ λαῷ ♦ - } τῷ λαῷ.

Mt 9:36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἔρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

Mt 9:37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι•

Mt 9:38 δεῖθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Mt 10:1 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Mt 10:2 ¶ Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα• πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ• Ἰάκωβος {N Ἰάκωβος ♦ καὶ Ἰάκωβος } ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ•

Mt 10:3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος• Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος {N Ματθαῖος ♦ Μαθθαῖος } ὁ τελώνης• Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος {N Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς ♦ - } ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος•

Mt 10:4 Σίμων ὁ Κανανίτης, {N Κανανίτης ♦ Καναναῖος } καὶ Ἰούδας {N Ἰούδας ♦ Ἰούδας ὁ } Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

Mt 10:5 ¶ Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν {N Σαμαρειτῶν ♦ Σαμαριτῶν } μὴ εἰσέλθητε•

Mt 10:6 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

Mt 10:7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 10:8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπρούς {N λεπρούς ♦ νεκρούς ἐγείρετε λεπρούς } καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε• δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Mt 10:9 Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,

Mt 10:10 μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδους• {N ῥάβδους ♦ ῥάβδον } ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν. {N ἐστίν ♦ - }

Mt 10:11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν• κάκεῖ μείνατε, ἕως ἂν ἐξέλθητε.

Mt 10:12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

Mt 10:13 Καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθέτω {N ἐλθέτω ♦ ἐλθάτω } ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν• ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἄξια, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

Mt 10:14 Καὶ ὅς ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν } μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς {N ἐξερχόμενοι ♦ ἐξερχόμενοι ἔξω } οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

Mt 10:15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Mt 10:16 ¶ Ἴδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων• γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

Mt 10:17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων• παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς•

Mt 10:18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

Mt 10:19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν {N παραδιδῶσιν ♦ παραδώσιν } ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε• δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε• {N λαλήσετε ♦ λαλήσητε }

Mt 10:20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

Mt 10:21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον• καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

Mt 10:22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου• ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Mt 10:23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην•
{N ἄλλην ♦ ἐτέραν } ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ,
ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 10:24 ¶ Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν
κύριον αὐτοῦ.

Mt 10:25 Ἄρκετόν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ
δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, {N
ἐκάλεσαν ♦ ἐπεκάλεσαν } πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκειακοὺς {N οἰκειακοὺς ♦ οἰκιακοὺς }
αὐτοῦ;

Mt 10:26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς• οὐδὲν γὰρ ἔστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ
ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται.

Mt 10:27 Ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί• καὶ ὃ εἰς τὸ οὐρὸς
ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων.

Mt 10:28 Καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων {N ἀποκτενόντων ♦
ἀποκτενόντων } τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι• φοβήθητε
{N φοβήθητε ♦ φοβεῖσθε } δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ τὴν {B τὴν ψυχὴν ♦ ψυχὴν }
ψυχὴν {N τὴν ψυχὴν καὶ τὸ ♦ ψυχὴν καὶ } καὶ τὸ {B καὶ τὸ ♦ καὶ } σῶμα ἀπολέσαι ἐν
γεέννῃ.

Mt 10:29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται
ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν•

Mt 10:30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσίν.

Mt 10:31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε• {N φοβηθῆτε ♦ φοβεῖσθε } πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς.

Mt 10:32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {N
οὐρανοῖς ♦ [τοις] οὐρανοῖς }

Mt 10:33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι
αὐτὸν {N αὐτὸν καγὼ ♦ καγὼ αὐτὸν } καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς. {N οὐρανοῖς ♦ [τοις] οὐρανοῖς }

Mt 10:34 ¶ Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν• οὐκ ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

Mt 10:35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς•

Mt 10:36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκειακοὶ {N οἰκειακοὶ ♦ οἰκιακοὶ } αὐτοῦ.

Mt 10:37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος• καὶ ὁ
φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος•

Mt 10:38 καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος.

Mt 10:39 Ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν• καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν.

Mt 10:40 ¶ Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται• καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

Mt 10:41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται• {N λήψεται καὶ ♦ λήψεται καὶ } καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. {N δικαίου λήψεται ♦ δικαίου λήψεται }

Mt 10:42 Καὶ ὃς ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν } ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Mt 11:1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Mt 11:2 ¶ Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ, πέμψας δύο {N δύο ♦ διὰ } τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

Mt 11:3 εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Mt 11:4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννη ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε•

Mt 11:5 τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ {N νεκροὶ ♦ καὶ νεκροὶ } ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται•

Mt 11:6 καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

Mt 11:7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, Τί ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε ♦ ἐξήλατε } εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

Mt 11:8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε ♦ ἐξήλατε } ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις {N ἱματίοις ♦ - } ἡμφιεσμένον; Ἴδού, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλείων {B βασιλείων ♦ βασιλέων } {N βασιλείων ♦ βασιλέων } εἰσίν.

Mt 11:9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε ♦ ἐξήλατε } ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

Mt 11:10 Οὗτος γάρ {N γάρ ♦ - } ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται, Ἴδού, ἐγὼ ἀποπέμπω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

Mt 11:11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν.

Mt 11:12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.

Mt 11:13 Πάντες γὰρ οἱ προφήται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν·
{N προεφήτευσαν ♦ ἐπροφήτευσαν }

Mt 11:14 καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

Mt 11:15 Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν {N ἀκούειν ♦ - } ἀκουέτω.

Mt 11:16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία ἐστὶν παιδίῳ ἐν {N ἐν ἀγοραῖς καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἐταίροις αὐτῶν ♦ καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἐτέροις } ἀγοραῖς {B ἀγοραῖς ♦ ἀγορᾶ } καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἐταίροις {B ἐταίροις ♦ ἐτέροις } αὐτῶν,

Mt 11:17 καὶ {N καὶ λέγουσιν ♦ λέγουσιν } λέγουσιν, Ἠυλόησαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, {N ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν ♦ ἐθρηνήσαμεν } καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

Mt 11:18 Ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν, Δαιμόνιον ἔχει.

Mt 11:19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων {N τέκνων ♦ ἔργων } αὐτῆς.

Mt 11:20 ¶ Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

Mt 11:21 Οὐαὶ σοι, Χοραζὶν, οὐαὶ σοι, Βηθσαΐδά, {B Βηθσαΐδά ♦ Βηθσαϊδάν } ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ μετενόησαν.

Mt 11:22 Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

Mt 11:23 Καὶ σύ, Καπερναοὺμ, {N Καπερναοὺμ ἢ ♦ Καφαρναοὺμ μὴ } ἢ ἕως τοῦ {N τοῦ ♦ - } οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, {B ὑψωθεῖσα ♦ ὑψωθῆς } {N ὑψωθεῖσα ♦ ὑψωθήσῃ } ἕως Ἰδοῦ καταβιβασθήσῃ· {N καταβιβασθήσῃ ♦ καταβήσῃ } ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο {N ἐγένοντο ♦ ἐγενήθησαν } αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν {N ἔμειναν ♦ ἔμεινεν } ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

Mt 11:24 Πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

Mt 11:25 ¶ Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ἡμῶν ἀπέκρυψας ἔκρυψας } ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

Mt 11:26 Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο {N ἐγένετο εὐδοκία ♦ εὐδοκία ἐγένετο } εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Mt 11:27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου• καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ• οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

Mt 11:28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Mt 11:29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός {N πρῶτός ♦ πραΰς } εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ• καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Mt 11:30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Mt 12:1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων• οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέινασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχους καὶ ἐσθίειν.

Mt 12:2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἴδού, οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

Mt 12:3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ, ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς {N αὐτὸς ♦ - } καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ•

Mt 12:4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, {N ἔφαγεν οὐς ♦ ἔφαγον ὁ } οὐς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις;

Mt 12:5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν, καὶ ἀναίτιοί εἰσιν;

Mt 12:6 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε.

Mt 12:7 Εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστίν, Ἔλεον {N Ἔλεον ♦ Ἔλεος } θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.

Mt 12:8 Κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 12:9 ¶ Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

Mt 12:10 Καὶ ἰδοῦ, ἄνθρωπος ἦν {N ἦν τὴν ♦ - } τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν• καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; {N θεραπεύειν ♦ θεραπεῦσαι } ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Mt 12:11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;

Mt 12:12 Πόσω οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. Ὡστε ἔξεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

Mt 12:13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἔκτεινον τὴν {N τὴν χεῖρά σου ♦ σου τὴν χεῖρα } χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀποκατεστάθη {N ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη } ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

Mt 12:14 Οἱ {N οἱ δὲ ♦ Ἐξεληθόντες δὲ οἱ } δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξεληθόντες, {N ἐξεληθόντες ♦ - } ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

Mt 12:15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν• καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι {N ὄχλοι ♦ [ὄχλοι]} πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας,

Mt 12:16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν•

Mt 12:17 ὅπως {N ὅπως ♦ ἵνα } πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 12:18 Ἰδοῦ, ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα• ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου• θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

Mt 12:19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει• οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

Mt 12:20 Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει• ἕως ἂν ἐκβάλλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

Mt 12:21 Καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν.

Mt 12:22 ¶ Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός• καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν {N τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ ♦ κωφὸν } καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

Mt 12:23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ;

Mt 12:24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

Mt 12:25 Εἰδὼς δὲ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται• καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται.

Mt 12:26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη• πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;

Mt 12:27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν {N ὑμῶν ἔσσονται κριταὶ ♦ κριταὶ ἔσσονται ὑμῶν } ἔσσονται κριταί.

Mt 12:28 Εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Mt 12:29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, {N διαρπάσαι ♦ ἀρπάσαι } ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν; Καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

Mt 12:30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν• καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

Mt 12:31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις• ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς {N οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις ♦ οὐκ ἀφεθήσεται } ἀνθρώποις.

Mt 12:32 Καὶ ὅς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ• ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τῷ {N τῷ νῦν ♦ τούτῳ τῷ } νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

Mt 12:33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν• ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

Mt 12:34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

Mt 12:35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ• καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

Mt 12:36 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἄργόν, ὃ ἐὰν {N ἐὰν λαλήσωσιν ♦ λαλήσουσιν } λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Mt 12:37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

Mt 12:38 ¶ Τότε ἀπεκρίθησάν τινες {N τινες ♦ αὐτῷ τινες } τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

Mt 12:39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ• καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

Mt 12:40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

Mt 12:41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν• ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

Mt 12:42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν• ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος• καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Σολομῶνος ὧδε.

Mt 12:43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὕρισκει.

Mt 12:44 Τότε λέγει, Ἐπιστρέψω {N Ἐπιστρέψω εἰς ♦ Εἰς } εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν {N ὅθεν ♦ ἐπιστρέψω ὅθεν } ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθὼν εὕρισκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

Mt 12:45 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ• καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

Mt 12:46 ¶ Ἔτι δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοῦ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι.

Mt 12:47 Εἶπεν {N Εἶπεν ♦ [Εἶπεν } δέ τις αὐτῷ, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές σοι λαλήσαι. {N λαλήσαι ♦ λαλήσαι] }

Mt 12:48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι {N εἰπόντι ♦ λέγοντι } αὐτῷ, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου; Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

Mt 12:49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

Mt 12:50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

Mt 13:1 Ἐν δὲ {N δὲ ♦ - } τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ - } τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

Mt 13:2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ {N τὸ ♦ - } πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι• καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει.

Mt 13:3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ἰδοῦ, ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπείρειν. {B σπεῖρειν ♦ σπεῖραι }

Mt 13:4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθεν {N ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ ♦ ἔλθόντα τὰ πετεινὰ } τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά.

Mt 13:5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν• καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς•

Mt 13:6 ήλιου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη.

Mt 13:7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν {N ἀπέπνιξαν ♦ ἔπνιξαν } αὐτά.

Mt 13:8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν• καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

Mt 13:9 Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν {N ἀκούειν ♦ - } ἀκούετω.

Mt 13:10 ¶ Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

Mt 13:11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

Mt 13:12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται• ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Mt 13:13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσιν.

Mt 13:14 Καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα, Ἀκοῆ ἀκούετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε• καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

Mt 13:15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν• μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι {B ἰάσομαι ♦ ἰάσωμαι } αὐτούς.

Mt 13:16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσιν• καὶ τὰ ὠτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. {N ἀκούει ♦ ἀκούουσιν }

Mt 13:17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον• {N εἶδον ♦ εἶδαν } καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Mt 13:18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπεύροντος. {N σπεύροντος ♦ σπεύραντος }

Mt 13:19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ• οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

Mt 13:20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν•

Mt 13:21 οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν• γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

Mt 13:22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἢ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου {N τούτου ♦ - } καὶ ἢ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

Mt 13:23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν {N γῆν τὴν καλὴν ♦ καλὴν γῆν } τὴν καλὴν σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών• {N συνιών ♦ συνιείς } ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ {N ὁ μὲν ... ὁ δὲ ... ὁ δὲ ♦ ὁ μὲν ... ὁ δὲ ... ὁ δὲ } μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mt 13:24 ¶ Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι {N σπείροντι ♦ σπείραντι } καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ•

Mt 13:25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρεν {N ἔσπειρεν ♦ ἐπέσπειρεν } ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπήλθεν.

Mt 13:26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

Mt 13:27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότης εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; Πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια;

Mt 13:28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον {N εἶπον ♦ λέγουσιν } αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξομεν {B συλλέξομεν ♦ συλλέξωμεν } {N συλλέξομεν ♦ συλλέξωμεν } αὐτά;

Mt 13:29 Ὁ δὲ ἔφη, {N ἔφη ♦ φησιν } Οὐ• μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον.

Mt 13:30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι {N μέχρι ♦ ἕως } τοῦ θερισμοῦ• καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά• τὸν δὲ σίτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

Mt 13:31 ¶ Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἀνθρώπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ•

Mt 13:32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων• ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστίν, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἔλθειν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

Mt 13:33 ¶ Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν {B ἔκρυψεν ♦ ἐνέκρυψεν } {N ἔκρυψεν ♦ ἐνέκρυψεν } εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Mt 13:34 ¶ Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ {N οὐκ ♦ οὐδὲν } ἐλάλει αὐτοῖς•

Mt 13:35 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἄνοιξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. {N κόσμου ♦ [κόσμου]}

Mt 13:36 ¶ Τότε ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς• καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον {N Φράσον ♦ Διασάφησον} ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

Mt 13:37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ - } Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου•

Mt 13:38 ὁ δὲ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος• τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας• τὰ δὲ ζιζανία εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ•

Mt 13:39 ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος• ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ {N τοῦ ♦ - } αἰῶνος ἐστὶν• οἱ δὲ θεριστὰὶ ἄγγελοί εἰσιν.

Mt 13:40 Ὡσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, {N καίεται ♦ [κατα]καίεται} οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. {N τούτου ♦ - }

Mt 13:41 Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,

Mt 13:42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 13:43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν {N ἀκούειν ♦ - } ἀκουέτω.

Mt 13:44 ¶ Πάλιν {N πάλιν ♦ - } ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῶ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψεν• καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα {N πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ ♦ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει} ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

Mt 13:45 ¶ Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας•

Mt 13:46 ὃς {N ὃς εὐρῶν ♦ εὐρῶν δὲ} εὐρῶν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

Mt 13:47 ¶ Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση•

Mt 13:48 ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεῖα, {N ἄγγεῖα ♦ ἄγγη} τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

Mt 13:49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος• ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων,

Mt 13:50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 13:51 ¶ Λέγει {N λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ♦ - } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναί, κύριε. {N κύριε ♦ - }

Mt 13:52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς {N εἰς τὴν βασιλείαν ♦ τῆ βασιλεία } τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

Mt 13:53 ¶ Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν•

Mt 13:54 καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι {N ἐκπλήττεσθαι ♦ ἐκπλήσσεσθαι } αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις;

Mt 13:55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; Οὐχὶ {N οὐχὶ ♦ οὐχ } ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς {N Ἰωσῆς ♦ Ἰωσήφ } καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;

Mt 13:56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν; Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

Mt 13:57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ {N αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ } καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Mt 13:58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλάς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Mt 14:1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης {N τετράρχης ♦ τετραάρχης } τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ,

Mt 14:2 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής• αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

Mt 14:3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν {N αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ ♦ [αὐτὸν] καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο } καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Mt 14:4 Ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης αὐτῷ } ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν.

Mt 14:5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Mt 14:6 Γενεσίῳν {N Γενεσίῳν δὲ ἀγομένων ♦ Γενεσίῳις δὲ γενομένοις } δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ•

Mt 14:7 ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται.

Mt 14:8 Ἡ δέ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησίν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

Mt 14:9 Καὶ ἐλυπήθη {N ἐλυπήθη ♦ λυπηθεὶς } ὁ βασιλεύς, διὰ δὲ {N δὲ ♦ - } τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι•

Mt 14:10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν {N τὸν ♦ [τὸν]} Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

Mt 14:11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ• καὶ ἠνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Mt 14:12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, {N σῶμα ♦ πτῶμα } καὶ ἔθιαψαν αὐτό• {N αὐτό ♦ αὐτό[ν]} καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

Mt 14:13 ¶ Καὶ {N καὶ ἀκούσας ♦ Ἀκούσας δὲ } ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν• καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Mt 14:14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

Mt 14:15 Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } λέγοντες, Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν• ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

Mt 14:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ [Ἰησοῦς]} εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν• δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

Mt 14:17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

Mt 14:18 Ὁ δὲ εἶπεν, Φέρετέ μοι αὐτούς {N αὐτούς ὧδε ♦ ὧδε αὐτούς } ὧδε.

Mt 14:19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς {N τοὺς χόρτους ♦ τοῦ χόρτου } χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

Mt 14:20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν• καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

Mt 14:21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

Mt 14:22 ¶ Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Mt 14:23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι• ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

Mt 14:24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον {N μέσον τῆς θαλάσσης ἦν ♦ σταδίου πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέιχεν } τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων• ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

Mt 14:25 Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν {N ἀπῆλθεν ♦ ἦλθεν } πρὸς αὐτοὺς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς {N τῆς θαλάσσης ♦ τὴν θάλασσαν } θαλάσσης.

Mt 14:26 Καὶ {N καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ♦ οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν } ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν {N τὴν θάλασσαν ♦ τῆς θαλάσσης } θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἔστιν• καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

Mt 14:27 Εὐθέως {N Εὐθέως ♦ Εὐθὺς } δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ♦ [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς } ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θαρσεῖτε• ἐγὼ εἰμι• μὴ φοβεῖσθε.

Mt 14:28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς {N πρὸς σε ἐλθεῖν ♦ ἐλθεῖν πρὸς σε } σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

Mt 14:29 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ {N ὁ Πέτρος ♦ [ὁ] Πέτρος } Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν {N ἐλθεῖν ♦ καὶ ἦλθεν } πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

Mt 14:30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν {N ἰσχυρὸν ♦ [ἰσχυρὸν] } ἐφοβήθη• καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.

Mt 14:31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;

Mt 14:32 Καὶ ἐμβάντων {N ἐμβάντων ♦ ἀναβάντων } αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος•

Mt 14:33 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες {N ἐλθόντες ♦ - } προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.

Mt 14:34 ¶ Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς {N εἰς τὴν γῆν ♦ ἐπὶ τὴν γῆν εἰς } τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Mt 14:35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας•

Mt 14:36 καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ• καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

Mt 15:1 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ {N οἱ ♦ - } ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς {N γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ♦ Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς } καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες,

Mt 15:2 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; Οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, {N αὐτῶν ♦ [αὐτῶν]} ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

Mt 15:3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

Mt 15:4 Ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο, {N ἐνετείλατο λέγων ♦ εἶπεν } λέγων, Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα• καὶ, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω•

Mt 15:5 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς, καὶ {N καὶ ♦ - } οὐ μὴ τιμήσῃ {N τιμήσῃ ♦ τιμήσει } τὸν πατέρα αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα ♦ - } ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ•

Mt 15:6 καὶ ἠκυρώσατε τὴν {N τὴν ἐντολὴν ♦ τὸν λόγον } ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν•

Mt 15:7 ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν {N προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων,

Mt 15:8 Ἐγγίζει {N Ἐγγίζει μοι ♦ - } μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ {N τῷ στόματι αὐτῶν καὶ ♦ - } στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

Mt 15:9 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

Mt 15:10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε.

Mt 15:11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον• ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mt 15:12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ εἶπον ♦ λέγουσιν } εἶπον αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;

Mt 15:13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται.

Mt 15:14 Ἄφετε αὐτούς• ὁδηγοὶ {N ὁδηγοὶ εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν ♦ τυφλοὶ εἰσιν ὁδηγοὶ [τυφλῶν]} εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν• τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.

Mt 15:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. {N ταύτην ♦ [ταύτην]}

Mt 15:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ -} εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;

Mt 15:17 Οὐ̅πω {N Οὐ̅πω ♦ Οὐ̅} νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

Mt 15:18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mt 15:19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι•

Mt 15:20 ταῦτά ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον• τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mt 15:21 ¶ Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

Mt 15:22 Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκραύγασεν {N ἐκραύγασεν αὐτῶ ♦ ἔκραζεν } αὐτῶ, λέγουσα, Ἐλέησόν με, κύριε, υἱὲ {N υἱὲ ♦ υἱὸς } Δαυίδ• ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

Mt 15:23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων {N ἠρώτων ♦ ἠρώτων } αὐτόν, λέγοντες, Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν.

Mt 15:24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

Mt 15:25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν {N προσεκύνησεν ♦ προσεκύνει } αὐτῶ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι.

Mt 15:26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

Mt 15:27 Ἡ δὲ εἶπεν, Ναί, κύριε• καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

Mt 15:28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις• γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Mt 15:29 ¶ Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας• καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ.

Mt 15:30 Καὶ προσῆλθον αὐτῶ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλοὺς, κωφοὺς, {N κωφοὺς κυλλοὺς ♦ κυλλοὺς κωφοὺς } κυλλοὺς, καὶ ἑτέροους πολλοὺς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ {N τοῦ Ἰησοῦ ♦ αὐτοῦ } Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς•

Mt 15:31 ὥστε τοὺς {N τοὺς ὄχλους ♦ τὸν ὄχλον } ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς {N χωλοὺς ♦ καὶ χωλοὺς } περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας• καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ.

Mt 15:32 ¶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν• καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

Mt 15:33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

Mt 15:34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

Mt 15:35 Καὶ ἐκέλευσεν {N ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις ♦ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ } τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν•

Mt 15:36 καὶ {N καὶ λαβῶν ♦ ἔλαβεν } λαβῶν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύδας, εὐχαριστήσας {N εὐχαριστήσας ♦ καὶ εὐχαριστήσας } ἔκλασεν, καὶ ἔδωκεν {N ἔδωκεν ♦ ἐδίδου } τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ {N τῷ ὄχλῳ ♦ τοῖς ὄχλοις } ὄχλῳ.

Mt 15:37 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν• καὶ ἦραν {N ἦραν τὸ ♦ τὸ } τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ {N ἑπτὰ ♦ ἦραν ἑπτὰ } σφυρίδας πλήρεις.

Mt 15:38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

Mt 15:39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη {B ἐνέβη ♦ ἀνέβη } εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά. {N Μαγδαλά ♦ Μαγαδάν }

Mt 16:1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάτω αὐτοῖς.

Mt 16:2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁψίας {N Ὁψίας ♦ [Ὁψίας } γενομένης λέγετε, Εὐδία• πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.

Mt 16:3 Καὶ πρωτὶ, Σήμερον χειμῶν• πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, {N Ὑποκριταί ♦ - } τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; {N δύνασθε ♦ δύνασθε }

Mt 16:4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ• καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ {N τοῦ προφήτου ♦ - } προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἀπῆλθεν.

Mt 16:5 ¶ Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

Mt 16:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

Mt 16:7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

Mt 16:8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ - } Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; {N ἐλάβετε ♦ ἔχετε }

Mt 16:9 Οὕτω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

Mt 16:10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε;

Mt 16:11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου {N ἄρτου ♦ ἄρτων } εἶπον ὑμῖν προσέχειν {N προσέχειν ♦ προσέχετε δὲ } ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

Mt 16:12 Τότε συνήκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ {N τοῦ ἄρτου ♦ τῶν ἄρτων } ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

Mt 16:13 ¶ Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, τίνα με {N με ♦ - } λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

Mt 16:14 Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν• ἄλλοι δὲ Ἡλίαν• ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.

Mt 16:15 Λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

Mt 16:16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν, Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Mt 16:17 Καὶ {N καὶ ἀποκριθεὶς ♦ ἀποκριθεὶς δὲ } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 16:18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἰαίδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

Mt 16:19 Καὶ {N καὶ δώσω ♦ Δώσω } δώσω σοὶ τὰς κλεῖς {N κλεῖς ♦ κλεῖδας } τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν• καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς• καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 16:20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ - } ὁ χριστὸς.

Mt 16:21 ¶ Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν {N ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα ♦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν } εἰς

Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

Mt 16:22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, Ἵλεώς σοι, κύριε• οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

Mt 16:23 Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου {N μου εἶ ♦ εἰ ἐμοῦ} εἶ• ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Mt 16:24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Mt 16:25 Ὅς γὰρ ἂν {N ἂν θέλη ♦ ἐὰν θέλη} θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν• ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρησει αὐτήν•

Mt 16:26 τί γὰρ ὠφελεῖται {N ὠφελεῖται ♦ ὠφεληθήσεται} ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Mt 16:27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.

Mt 16:28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶν {N εἰσὶν ♦ ὅτι εἰσὶν} τινες ὧδε {N ὧδε ♦ τῶν ὧδε} ἐστῶτες, {N ἐστῶτες ♦ ἐστῶτων} οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Mt 17:1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

Mt 17:2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο {B ἐγένοντο ♦ ἐγένετο} {N ἐγένοντο ♦ ἐγένετο} λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

Mt 17:3 Καὶ ἰδοῦ, ὤφθησαν {N ὤφθησαν ♦ ὤφθη} αὐτοῖς Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} καὶ Ἡλίας, μετ' {N μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες ♦ συλλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ} αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

Mt 17:4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι• εἰ θέλεις, ποιήσωμεν {N ποιήσωμεν ♦ ποιήσω} ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ {N Μωσῆ ♦ Μωϋσεῖ} μίαν, καὶ μίαν {N μίαν Ἡλία ♦ Ἡλία μίαν} Ἡλίας.

Mt 17:5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοῦ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς• καὶ ἰδοῦ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα• αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἀκούετε ♦ ἀκούετε αὐτοῦ} ἀκούετε.

Mt 17:6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

Mt 17:7 Καὶ προσελθὼν {N προσελθὼν ♦ προσήλθεν } ὁ Ἰησοῦς ἤψατο {N ἤψατο αὐτῶν καὶ ♦ καὶ ἀψάμενος αὐτῶν } αὐτῶν καὶ εἶπεν, Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.

Mt 17:8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν {N τὸν ♦ αὐτὸν } Ἰησοῦν μόνον.

Mt 17:9 ¶ Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. {N ἀναστῆ ♦ ἐγερθῆ }

Mt 17:10 Καὶ ἐπρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον;

Mt 17:11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ - } ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ - } Ἥλιος μὲν ἔρχεται πρῶτον, {N πρῶτον ♦ - } καὶ ἀποκαταστήσει πάντα•

Mt 17:12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἥλιος ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν• οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

Mt 17:13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

Mt 17:14 ¶ Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ - } πρὸς τὸν ὄχλον, προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν

Mt 17:15 καὶ λέγων, Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει• πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

Mt 17:16 Καὶ προσήνεγκα αὐτόν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν θεραπεῦσαι.

Mt 17:17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ δειστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι {N ἔσομαι μεθ' ὑμῶν ♦ μεθ' ὑμῶν ἔσομαι } μεθ' ὑμῶν; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε.

Mt 17:18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Mt 17:19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον, Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

Mt 17:20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς εἶπεν ♦ λέγει } εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν {N ἀπιστίαν ♦ ὀλιγοπιστίαν } ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, Μετάβηθι {N Μετάβηθι ἐντεῦθεν ♦ Μετάβα ἔνθεν } ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται• καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσεται ὑμῖν.

Mt 17:21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.
{N - }

Mt 17:22 ¶ Ἀναστρεφομένων {N Ἀναστρεφομένων ♦ Συστρεφομένων } δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων,

Mt 17:23 καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

Mt 17:24 ¶ Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοῦμ, {N Καπερναοῦμ ♦ Καφαρναοῦμ } προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ {N τελεῖ τὰ ♦ τελεῖ [τὰ] } δίδραχμα;

Mt 17:25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε {N ὅτε εἰσηλθεν ♦ ἐλθόντα } εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; Ἀπὸ τῶν υἰῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων;

Mt 17:26 Λέγει {N Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος ♦ Εἰπόντος δέ } αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

Mt 17:27 Ἴνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς τὴν {N τὴν ♦ - } θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβαίνοντα {B ἀναβαίνοντα ♦ ἀναβάντα } {N ἀναβαίνοντα ♦ ἀναβάντα } πρῶτον ἰχθὺν ἄρον• καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὐρήσεις στατήρα• ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἑμοῦ καὶ σοῦ.

Mt 18:1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

Mt 18:2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

Mt 18:3 καὶ εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Mt 18:4 Ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Mt 18:5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον {N παιδίον τοιοῦτον ἐν ♦ ἐν παιδίον τοιοῦτο } τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται•

Mt 18:6 ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὄνικος εἰς {N εἰς τὸν ♦ περὶ τὸν } τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης.

Mt 18:7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων• ἀνάγκη γάρ ἐστίν {N ἐστίν ♦ - } ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα• πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, {N ἐκείνῳ ♦ - } δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

Mt 18:8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ {N αὐτὰ ♦ αὐτὸν } καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν {N χωλὸν ἢ κυλλὸν ♦ κυλλὸν ἢ χωλὸν } ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Mt 18:9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• καλόν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Mt 18:10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Mt 18:11 Ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. {N - }

Mt 18:12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν• οὐχὶ ἀφείς {N ἀφείς ♦ ἀφήσει } τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς {N πορευθεὶς ♦ καὶ πορευθεὶς } ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

Mt 18:13 Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

Mt 18:14 Οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς {N εἷς ♦ ἐν } τῶν μικρῶν τούτων.

Mt 18:15 ¶ Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς {N εἰς σε ♦ [εἰς σε] } σε ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ {N καὶ ἔλεγξον ♦ ἔλεγξον } ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. Ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου•

Mt 18:16 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ ἡ πᾶν ῥῆμα•

Mt 18:17 ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ• ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.

Mt 18:18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα {N δεδεμένα ἐν τῷ ♦ δεδεμένα ἐν } ἐν τῷ οὐρανῷ• καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ {N λελυμένα ἐν τῷ ♦ λελυμένα ἐν } οὐρανῷ.

Mt 18:19 Πάλιν ἀμὴν {N ἀμὴν ♦ [ἀμὴν] } λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν {N ὑμῶν συμφωνήσωσιν ♦ συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν } συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Mt 18:20 Οὗ γὰρ εἰσὶν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Mt 18:21 ¶ Τότε προσελθὼν αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν ♦ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ } ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; Ἔως ἑπτάκις;

Mt 18:22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ.

Mt 18:23 Διὰ τοῦτο ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

Mt 18:24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.

Mt 18:25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ {N αὐτοῦ πραθῆναι ♦ πραθῆναι } πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ {N αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ } καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, {N εἶχεν ♦ ἔχει } καὶ ἀποδοθῆναι.

Mt 18:26 Πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ, λέγων, Κύριε, {N Κύριε ♦ - } μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι {N σοι ἀποδώσω ♦ ἀποδώσω σοι } ἀποδώσω.

Mt 18:27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ.

Mt 18:28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτόν ἔπνιγεν, λέγων, Ἀπόδος μοι {N μοι ♦ - } εἴ τι ὀφείλεις.

Mt 18:29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς {N εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ♦ - } τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτόν, λέγων, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι.

Mt 18:30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ {N οὗ ♦ - } ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

Mt 18:31 Ἴδόντες δὲ {N δὲ ♦ οὖν } οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα• καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

Mt 18:32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾳ σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με•

Mt 18:33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ {N καὶ ἐγώ ♦ κἀγώ } ἐγώ σε ἠλέησα;

Mt 18:34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτόν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. {N αὐτῷ ♦ - }

Mt 18:35 Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος {N ἐπουράνιος ♦ οὐράνιος } ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ {N τὰ παραπτώματα αὐτῶν ♦ - } παραπτώματα αὐτῶν.

Mt 19:1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Mt 19:2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Mt 19:3 Καὶ προσήλθον αὐτῷ οἱ {N οἱ ♦ - } Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ, {N αὐτῷ Eι ♦ Eι } Eὶ ἔξῃστιν ἀνθρώπῳ ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πάσαν αἰτίαν;

Mt 19:4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ - } Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας {N ποιήσας ♦ κτίσας } ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτούς,

Mt 19:5 καὶ εἶπεν, Ἔνεκεν {N ἔνεκεν ♦ ἔνεκα } τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα {B πατέρα ♦ πατέρα αὐτοῦ } καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται {B προσκολληθήσεται ♦ κολληθήσεται } {N προσκολληθήσεται ♦ κολληθήσεται } τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν;

Mt 19:6 Ὡστε οὐκέτι εἰσὶν δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Mt 19:7 Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολύσαι αὐτήν; {N αὐτήν ♦ [αὐτήν] }

Mt 19:8 Λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν• ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως.

Mt 19:9 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, μὴ ἐπὶ πορνεία, καὶ γαμήσι ἄλλην, μοιχᾶται• καὶ {N καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται ♦ - } ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται.

Mt 19:10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } Eὶ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμήσαι.

Mt 19:11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον, {N τοῦτον ♦ [τοῦτον] } ἀλλ' οἷς δέδοται.

Mt 19:12 Eἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως• καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων• καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.

Mt 19:13 ¶ Τότε προσηνέχθη {N προσηνέχθη ♦ προσηνέχθησαν } αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξῃται• οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

Mt 19:14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθεῖν πρὸς με• τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 19:15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς {N αὐτοῖς τὰς χεῖρας ♦ τὰς χεῖρας αὐτοῖς } τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

Mt 19:16 Καὶ ἰδοῦ, εἷς προσελθὼν εἶπεν {N εἶπεν αὐτῷ ♦ αὐτῷ εἶπεν } αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθέ, {N ἀγαθέ ♦ - } τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω {N ἔχω ♦ σχῶ } ζωὴν αἰώνιον;

Mt 19:17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις {N λέγεις ἀγαθὸν ♦ ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ } ἀγαθόν; Οὐδεὶς {N Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός ♦ Εἷς ἐστὶν ὁ ἀγαθός } ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, {N εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ♦ εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν } τήρησον τὰς ἐντολάς.

Mt 19:18 Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Τὸ Οὐ φονεύσεις• οὐ μοιχεύσεις• οὐ κλέψεις• οὐ ψευδομαρτυρήσεις•

Mt 19:19 τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα• καί, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Mt 19:20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην {N ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου ♦ ἐφύλαξα } ἐκ νεότητός μου• τί ἔτι ὑστερῶ;

Mt 19:21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησον σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δός πτωχοῖς, {N πτωχοῖς ♦ [τοῖς] πτωχοῖς } καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ• {N οὐρανῷ ♦ οὐρανοῖς } καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

Mt 19:22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος• ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

Mt 19:23 ¶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως {N δυσκόλως πλούσιος ♦ πλούσιος δυσκόλως } πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Mt 19:24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς {N εἰς ♦ εἰσελθεῖν εἰς } τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. {N εἰσελθεῖν ♦ - }

Mt 19:25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες, Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

Mt 19:26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά. {B δυνατά ♦ δυνατά ἐστὶν }

Mt 19:27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι• τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

Mt 19:28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε {N καθίσεσθε ♦ καθήσεσθε } καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

Mt 19:29 Καὶ πᾶς ὃς {N ὃς ♦ ὅστις } ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ {N ἢ γυναῖκα ♦ - } γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ

ονόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, {N λήψεται ♦ λήμψεται } καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

Mt 19:30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Mt 20:1 Ὅμοιά γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

Mt 20:2 Καὶ {N καὶ συμφωνήσας ♦ Συμφωνήσας δὲ } συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

Mt 20:3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς•

Mt 20:4 καὶ ἐκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν.

Mt 20:5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν {N ἐξελθὼν ♦ [δὲ] ἐξελθὼν } περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

Mt 20:6 Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν {N ὥραν ♦ - } ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, {N ἀργούς ♦ - } καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ᾧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

Mt 20:7 Λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ {N καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε ♦ - } ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε.

Mt 20:8 Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.

Mt 20:9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνᾶριον.

Mt 20:10 Ἐλθόντες {N Ἐλθόντες δὲ ♦ καὶ ἐλθόντες } δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα {N πλείονα ♦ πλεῖον } λήψονται• {N λήψονται ♦ λήμψονται } καὶ ἔλαβον καὶ {N καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνᾶριον ♦ [τὸ] ἀνὰ δηνᾶριον καὶ αὐτοὶ } αὐτοὶ ἀνὰ δηνᾶριον.

Mt 20:11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

Mt 20:12 λέγοντες ὅτι {N ὅτι ♦ - } οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.

Mt 20:13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν {N εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν ♦ ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν } ἐνὶ αὐτῶν, Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε• οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

Mt 20:14 Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε• θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί.

Mt 20:15 Ἦ {N Ἦ ♦ [Ἦ]} οὐκ ἔξεστίν μοι ποιῆσαι {N ποιῆσαι ὁ θέλω ♦ ὁ θέλω ποιῆσαι} ὁ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; Εἰ {N Εἰ ♦ Ἦ} ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

Mt 20:16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι• πολλοὶ {N πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ ♦ -} γάρ εἰσιν κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Mt 20:17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς {N μαθητὰς ♦ [μαθητὰς]} κατ' ἰδίαν ἐν {N ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ♦ καὶ ἐν τῇ ὁδῷ} τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,

Mt 20:18 Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινουσιν αὐτὸν θανάτῳ,

Mt 20:19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι• καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. {N ἀναστήσεται ♦ ἐγερθήσεται}

Mt 20:20 ¶ Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' {N παρ' ♦ ἀπ'} αὐτοῦ.

Mt 20:21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ, Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Mt 20:22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ἢ {N ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι ♦ -} τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ, Δυνάμεθα.

Mt 20:23 Καὶ {N καὶ λέγει ♦ λέγει} λέγει αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ {N καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε ♦ -} τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε• τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου {N μου οὐκ ♦ οὐκ} οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, {N δοῦναι ♦ [τοῦτο] δοῦναι} ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.

Mt 20:24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

Mt 20:25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν, Οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

Mt 20:26 Οὐχ οὕτως δὲ {N δὲ ♦ -} ἔσται ἐν ὑμῖν• ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος•

Mt 20:27 καὶ ὅς ἐάν {N ἐάν ♦ ἂν} θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω {N ἔστω ♦ ἔσται} ὑμῶν δούλος•

Mt 20:28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Mt 20:29 ¶ Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχώ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

Mt 20:30 Καὶ ἰδοῦ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, {N κύριε ♦ [κύριε]} υἱὸς Δαυὶδ.

Mt 20:31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μείζον ἔκραζον, {N ἔκραζον ♦ ἔκραξαν} λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαυὶδ.

Mt 20:32 Καὶ σταὶς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτούς, καὶ εἶπεν, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

Mt 20:33 Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν {N ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ♦ ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν} ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

Mt 20:34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν {N ὀφθαλμῶν ♦ ὀμμάτων} αὐτῶν• καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν {N αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ♦ -} οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Mt 21:1 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθσφαγὴ {B Βηθσφαγὴ ♦ Βηθφαγὴ} {N Βηθσφαγὴ πρὸς ♦ Βηθφαγὴ εἰς} πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ {N ὁ ♦ -} Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητάς,

Mt 21:2 λέγων αὐτοῖς, Πορεύθητε {N Πορεύθητε ♦ Πορεύεσθε} εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι {N ἀπέναντι ♦ κατέναντι} ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς• λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

Mt 21:3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι Ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει• εὐθέως {N εὐθέως δὲ ἀποστέλλει ♦ εὐθύς δὲ ἀποστειλεῖ} δὲ ἀποστέλλει αὐτούς.

Mt 21:4 Τοῦτο δὲ ὄλον {N ὄλον ♦ -} γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 21:5 Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδοῦ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεταιί σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον {N πῶλον ♦ ἐπὶ πῶλον} υἱὸν ὑποζυγίου.

Mt 21:6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν {N προσέταξεν ♦ συνέταξεν} αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

Mt 21:7 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον• καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω {N ἐπέθηκαν ἐπάνω ♦ ἐπέθηκαν ἐπ'} αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, {N αὐτῶν καὶ ♦ καὶ} καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.

Mt 21:8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ• ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ.

Mt 21:9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ {N καὶ ♦ αὐτὸν καὶ} οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ• εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Mt 21:10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα, Τίς ἐστὶν οὗτος;

Mt 21:11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ὁ προφήτης ♦ ὁ προφήτης Ἰησοῦς } ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ {N Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ } τῆς Γαλιλαίας.

Mt 21:12 ¶ Καὶ εἰσῆλθεν ὁ {N ὁ ♦ -} Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ {N τοῦ θεοῦ ♦ -} θεοῦ, καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.

Mt 21:13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται• ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε {N ἐποιήσατε ♦ ποιείτε } σπήλαιον ληστῶν.

Mt 21:14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ {N χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ♦ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ } καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ• καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

Mt 21:15 Ἴδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν, καὶ τοὺς παῖδας κρίζοντας {N κρίζοντας ♦ τοὺς κρίζοντας } ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ, ἠγανάκτησαν,

Mt 21:16 καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ναί• οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

Mt 21:17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

Mt 21:18 ¶ Πρωΐας {N Πρωΐας ♦ Πρωΐ} δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπεινάσεν.

Mt 21:19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον• καὶ λέγει αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ.

Mt 21:20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες, Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;

Mt 21:21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

Mt 21:22 Καὶ πάντα ὅσα ἐὰν {B ἐὰν ♦ ἂν } {N ἐὰν ♦ ἂν } αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψετε. {N λήψετε ♦ λήψετε }

Mt 21:23 ¶ Καὶ ἐλθόντι {N ἐλθόντι αὐτῷ ♦ ἐλθόντος αὐτοῦ } αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; Καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

Mt 21:24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mt 21:25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου {N Ἰωάννου ♦ τὸ Ἰωάννου } πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' {N παρ' ♦ ἐν } ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

Mt 21:26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον• πάντες γὰρ ἔχουσιν {N ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην ♦ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην } τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

Mt 21:27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ οἶδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mt 21:28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν, Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. {N μου ♦ - }

Mt 21:29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ θέλω• ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπήλθεν.

Mt 21:30 Καὶ {N Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ ♦ Προσελθὼν δὲ τῷ ἐτέρῳ } προσελθὼν τῷ δευτέρῳ {B δευτέρῳ ♦ ἐτέρῳ } εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγώ, κύριε• καὶ οὐκ ἀπήλθεν.

Mt 21:31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ - } Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Mt 21:32 Ἦλθεν γὰρ πρὸς {N πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ♦ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς } ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ• οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ• ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ {N οὐ ♦ οὐδὲ } μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

Mt 21:33 ¶ Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός τις {B τις ♦ - } {N τις ♦ - } ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο {N ἐξέδοτο ♦ ἐξέδετο } αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

Mt 21:34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

Mt 21:35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

Mt 21:36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων• καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

Mt 21:37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

Mt 21:38 Οί δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος• δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ κατάσχωμεν {N κατάσχωμεν ♦ σχῶμεν } τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Mt 21:39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν.

Mt 21:40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

Mt 21:41 Λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

Mt 21:42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας• παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Mt 21:43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Mt 21:44 Καὶ {N καὶ ♦ [καὶ] } ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται• ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. {N αὐτόν ♦ αὐτόν }

Mt 21:45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

Mt 21:46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ {N ἐπειδὴ ὡς ♦ ἐπεὶ εἰς } ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Mt 22:1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς ♦ ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς } ἐν παραβολαῖς, λέγων,

Mt 22:2 Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ•

Mt 22:3 καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν.

Mt 22:4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων, Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις. Ἴδού, τὸ ἄριστόν μου ἠτοίμασα, {N ἠτοίμασα ♦ ἠτοίμακα } οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα• δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

Mt 22:5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπήλθον, ὁ {N ὁ μὲν ♦ ὁ μὲν } μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ {N ὁ δὲ εἰς ♦ ὁ δὲ ἐπὶ } δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ•

Mt 22:6 οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

Mt 22:7 Καὶ {N καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ♦ Ὁ δὲ βασιλεὺς } ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκεῖνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν.

Mt 22:8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

Mt 22:9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν {B ἂν ♦ ἐὰν } {N ἂν ♦ ἐὰν } εὔρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

Mt 22:10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους {N ὅσους ♦ οὓς } εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς• καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

Mt 22:11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου•

Mt 22:12 καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐταίρε, πῶς εἰσήλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφिमώθη.

Mt 22:13 Τότε εἶπεν {N εἶπεν ὁ βασιλεὺς ♦ ὁ βασιλεὺς εἶπεν } ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις, Δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, {B πόδας καὶ χεῖρας ♦ χεῖρας καὶ πόδας } ἄρατε {N ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε ♦ ἐκβάλετε αὐτὸν } αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 22:14 Πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Mt 22:15 ¶ Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

Mt 22:16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός• οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

Mt 22:17 Εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; Ἐξεστὶν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὐ;

Mt 22:18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν, Τί με πειράζετε, ὑποκριταί;

Mt 22:19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

Mt 22:20 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

Mt 22:21 Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.

Mt 22:22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν• καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. {N ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθαν }

Mt 22:23 ¶ Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ {B οἱ ♦ -} {N οἱ ♦ -} λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν,

Mt 22:24 λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } εἶπεν, Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Mt 22:25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί• καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας {N γαμήσας ♦ γήμας } ἐτελεύτησεν• καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφήκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Mt 22:26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ.

Mt 22:27 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ {N καὶ ♦ -} ἡ γυνή.

Mt 22:28 Ἐν τῇ οὖν {N οὖν ἀναστάσει ♦ ἀναστάσει οὖν } ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; Πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

Mt 22:29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ.

Mt 22:30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐγκαμίζονται, {N ἐγκαμίζονται ♦ γαμίζονται } ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ {N τοῦ θεοῦ ἐν ♦ ἐν τῷ } θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν.

Mt 22:31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, λέγοντος,

Mt 22:32 Ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; Οὐκ ἔστιν ὁ {N ὁ θεὸς θεὸς ♦ [ὁ] θεὸς } θεὸς θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

Mt 22:33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Mt 22:34 ¶ Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Mt 22:35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός, {N νομικός ♦ [νομικός] } πειράζων αὐτόν, καὶ {N καὶ λέγων ♦ -} λέγων,

Mt 22:36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

Mt 22:37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ -} ἔφη αὐτῷ, Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ {N καρδίᾳ ♦ τῇ καρδίᾳ } σου, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ {N ψυχῇ ♦ τῇ ψυχῇ } σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

Mt 22:38 Αὕτη ἐστὶν πρώτη {N πρώτη καὶ μεγάλη ♦ ἡ μεγάλη καὶ πρώτη } καὶ μεγάλη ἐντολή.

Mt 22:39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, {B αὐτῇ ♦ αὕτη } Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Mt 22:40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ {N καὶ ♦ κρέματα καὶ } οἱ προφῆται κρέμανται. {N κρέμανται ♦ - }

Mt 22:41 ¶ Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,

Mt 22:42 λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ; Τίνος υἱὸς ἐστίν; Λέγουσιν αὐτῷ, Τοῦ Δαυὶδ.

Mt 22:43 Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι κύριον {N κύριον αὐτὸν καλεῖ ♦ καλεῖ αὐτὸν κύριον } αὐτὸν καλεῖ, λέγων,

Mt 22:44 Εἶπεν ὁ {N ὁ ♦ - } κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον {N ὑποπόδιον ♦ ὑποκάτω } τῶν ποδῶν σου;

Mt 22:45 Εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν;

Mt 22:46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ {N αὐτῷ ἀποκριθῆναι ♦ ἀποκριθῆναι αὐτῷ } ἀποκριθῆναι λόγον• οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Mt 23:1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

Mt 23:2 λέγων, Ἐπὶ τῆς Μωσέως {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι•

Mt 23:3 πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, {N τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε ♦ ποιήσατε καὶ τηρεῖτε } τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε• κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν.

Mt 23:4 Δεσμεύουσιν γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ } φορτία βαρέα καὶ {N καὶ δυσβάστακτα ♦ [καὶ δυσβάστακτα] } δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ {N τῷ δὲ ♦ αὐτοὶ δὲ τῷ } δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτά.

Mt 23:5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις• πλατύνουσιν δὲ {N πλατύνουσιν δὲ ♦ πλατύνουσιν γὰρ } τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα τῶν {N τῶν ἱματίων αὐτῶν ♦ - } ἱματίων αὐτῶν•

Mt 23:6 φιλοῦσίν τε {N τε ♦ δὲ } τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

Mt 23:7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, ραββί• {N Ῥαββί ραββί ♦ Ῥαββί }

Mt 23:8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί• εἷς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητής, {N καθηγητής ὁ χριστός ♦ διδάσκαλος } ὁ χριστός• πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.

Mt 23:9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς• εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ {N ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ♦ ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος } πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 23:10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί• εἷς {N εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής ♦ ὅτι καθηγητής ὑμῶν ἐστὶν εἷς } γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ χριστός.

Mt 23:11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος.

Mt 23:12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται• καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται.

Mt 23:13 ¶ Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε {N κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι• διὰ τοῦτο λήψασθε περισσότερον κρίμα ♦ - } τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι• διὰ τοῦτο λήψασθε περισσότερον κρίμα.

Mt 23:14 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι {N οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ♦ - } κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων• ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

Mt 23:15 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

Mt 23:16 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες, Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῶ, οὐδὲν ἐστίν• ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.

Mt 23:17 Μωροὶ καὶ τυφλοί• τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσός, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων {N ἀγιάζων ♦ ἀγιάσας } τὸν χρυσόν;

Mt 23:18 Καί, Ὅς ἂν {N ἂν ♦ ἂν } ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν• ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

Mt 23:19 Μωροὶ {N Μωροὶ καὶ ♦ - } καὶ τυφλοί• τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον;

Mt 23:20 Ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ•

Mt 23:21 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῶ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι {N κατοικήσαντι ♦ κατοικοῦντι } αὐτόν•

Mt 23:22 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

Mt 23:23 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν {N τὸν ἔλεον ♦ τὸ ἔλεος } ἔλεον καὶ τὴν πίστιν• ταῦτα ἔδει {N ἔδει ♦ [δὲ] ἔδει } ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφίεναι.

Mt 23:24 Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

Mt 23:25 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. {N ἀδικίας ♦ ἀκρασίας }

Mt 23:26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ {N καὶ τῆς παροψίδος ♦ - } τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ αὐτοῦ } καθαρὸν.

Mt 23:27 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὁστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

Mt 23:28 Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί {N μεστοί ἐστε ♦ ἐστε μεστοί } ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

Mt 23:29 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,

Mt 23:30 καὶ λέγετε, Εἰ ἦμεν {N ἦμεν ἐν ♦ ἡμεθα ἐν } ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν {N ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ♦ ἡμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ } κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.

Mt 23:31 Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας•

Mt 23:32 καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

Mt 23:33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γενένης;

Mt 23:34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς• καὶ {N καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε ♦ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε } ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν•

Mt 23:35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον {N ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυνόμενον } ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

Mt 23:36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ♦ - } ἥξει πάντα {N πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } ταῦτα {B πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

Mt 23:37 ¶ Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτενοῦσα {B ἀποκτενοῦσα ♦ ἀποκτείνουσα } {N ἀποκτενοῦσα ♦ ἀποκτείνουσα } τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει {N ἐπισυνάγει ὄρνις ♦ ὄρνις ἐπισυνάγει } ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς {N ἑαυτῆς ♦ αὐτῆς } ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησατε.

Mt 23:38 Ἴδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

Mt 23:39 Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Mt 24:1 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο {N ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ♦ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο } ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ• καὶ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

Mt 24:2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ ἀποκριθεὶς } εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; {B πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } {N πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

Mt 24:3 ¶ Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες, Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς {N τῆς συντελείας ♦ συντελείας } συντελείας τοῦ αἰῶνος;

Mt 24:4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

Mt 24:5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός• καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

Mt 24:6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων• ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε• δεῖ γὰρ πάντα {N πάντα ♦ - } γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἔστιν τὸ τέλος.

Mt 24:7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν• καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ {N λοιμοὶ καὶ ♦ - } καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

Mt 24:8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.

Mt 24:9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.

Mt 24:10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

Mt 24:11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσιν πολλούς.

Mt 24:12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν•

Mt 24:13 ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Mt 24:14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν• καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

Mt 24:15 ¶ Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἔστως {N ἐστώς ♦ ἐστὸς } ἐν τόπῳ ἁγίῳ - ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω -

Mt 24:16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ εἰς } τὰ ὄρη•

Mt 24:17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω {N καταβαινέτω ♦ καταβάτω } ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ•

Mt 24:18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ {N τὰ ἱμάτια ♦ τὸ ἱμάτιον } ἱμάτια αὐτοῦ.

Mt 24:19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Mt 24:20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ σαββάτω.

Mt 24:21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

Mt 24:22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ• διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

Mt 24:23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἴδού, ᾧδε ὁ χριστός, ἢ ᾧδε, μὴ πιστεύσητε.

Mt 24:24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

Mt 24:25 Ἴδού, προεῖρηκα ὑμῖν.

Mt 24:26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, Ἴδού, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξέλθητε• Ἴδού, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε.

Mt 24:27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ {B καὶ ἡ ♦ ἡ } {N καὶ ἡ ♦ ἡ } ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 24:28 Ὅπου γὰρ {N γὰρ ♦ - } ἐὰν ᾦ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Mt 24:29 ¶ Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

Mt 24:30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ {N τῷ ♦ - } οὐρανῷ• καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

Mt 24:31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς {N φωνῆς ♦ - } μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων {N ἕως ♦ ἕως [τῶν]} αὐτῶν.

Mt 24:32 ¶ Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν• ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος•

Mt 24:33 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, {B ταῦτα πάντα ♦ πάντα ταῦτα }
{N ταῦτα πάντα ♦ πάντα ταῦτα } γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.

Mt 24:34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ {N οὐ ♦ ὅτι οὐ } μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

Mt 24:35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, {N παρελεύσονται ♦ παρελεύσεται } οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.

Mt 24:36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ {N εἰ μὴ ὁ πατήρ μου ♦ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ } μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

Mt 24:37 Ὡσπερ δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ {N καὶ ♦ - } ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 24:38 Ὡσπερ {N Ὡσπερ ♦ Ὡς } γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς {N ἡμέραις ♦ ἡμέραις [ἐκεῖναις] } πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐγκαμίζοντες, {N ἐγκαμίζοντες ♦ γαμίζοντες } ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,

Mt 24:39 καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλισμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ {N καὶ ἡ ♦ [καὶ] ἡ } ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 24:40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ• ὁ {N ἀγρῷ ὁ ♦ ἀγρῷ } εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ {N καὶ ὁ ♦ καὶ } εἰς ἀφίεται.

Mt 24:41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι• {N μύλωνι ♦ μύλω } μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

Mt 24:42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα {N ὥρα ♦ ἡμέρα } ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

Mt 24:43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυγῆναι {N διορυγῆναι ♦ διορυθῆναι } τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

Mt 24:44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι• ὅτι ἡ ὥρα {N ὥρα οὐ δοκεῖτε ♦ οὐ δοκεῖτε ὥρα } οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Mt 24:45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ♦ ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ δοῦναι } ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

Mt 24:46 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιοῦντα {N ποιοῦντα οὕτως ♦ οὕτως ποιοῦντα } οὕτως.

Mt 24:47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Mt 24:48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ {N ὁ κύριός μου ♦ μου ὁ κύριος } κύριός μου ἔλθεῖν, {N ἔλθεῖν ♦ - }

Mt 24:49 καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς συνδούλους, {N συνδούλους ♦ συνδούλους αὐτοῦ } ἐσθίειν {N ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν ♦ ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ } δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων,

Mt 24:50 ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει,

Mt 24:51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 25:1 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ ἑαυτῶν } ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν {N ἀπάντησιν ♦ ὑπάντησιν } τοῦ νυμφίου.

Mt 25:2 Πέντε δὲ ἦσαν {N ἦσαν ἐξ αὐτῶν ♦ ἐξ αὐτῶν ἦσαν } ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, {N φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ ♦ μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι } καὶ αἱ πέντε μωραὶ.

Mt 25:3 Αἵτινες {N Αἵτινες ♦ Αἱ γὰρ } μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον•

Mt 25:4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις {N ἀγγείοις αὐτῶν ♦ ἀγγείοις } αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. {N λαμπάδων αὐτῶν ♦ λαμπάδων ἑαυτῶν }

Mt 25:5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.

Mt 25:6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἴδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, {N ἔρχεται ♦ - } ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] }

Mt 25:7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. {N αὐτῶν ♦ ἑαυτῶν }

Mt 25:8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

Mt 25:9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε οὐκ {N οὐκ ♦ οὐ μὴ } ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν• πορεύεσθε δὲ {N δὲ μᾶλλον ♦ μᾶλλον } μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

Mt 25:10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος• καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

Mt 25:11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν.

Mt 25:12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

Mt 25:13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἣ ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ♦ - } ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Mt 25:14 ¶ Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ•

Mt 25:15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν• καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

Mt 25:16 Πορευθεὶς δὲ {N δὲ ♦ - } ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο {N εἰργάσατο ♦ ἠργάσατο } ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν {N ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα ♦ ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε } ἄλλα πέντε τάλαντα.

Mt 25:17 Ὡσαύτως καὶ {N καὶ ὁ ♦ ὁ } ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν καὶ {N καὶ αὐτὸς ♦ - } αὐτὸς ἄλλα δύο.

Mt 25:18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν {N ἐν τῇ γῆ καὶ ἀπέκρυψεν ♦ γῆν καὶ ἔκρυψεν } τῇ γῆ, καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

Mt 25:19 Μετὰ δὲ χρόνον {N χρόνον πολὺν ♦ πολὺν χρόνον } πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' {N μετ' αὐτῶν λόγον ♦ λόγον μετ' αὐτῶν } αὐτῶν λόγον.

Mt 25:20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας• ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' {N ἐπ' αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς.

Mt 25:21 Ἐφη δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω• εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

Mt 25:22 Προσελθὼν δὲ {N δὲ ♦ [δὲ]} καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν {N λαβὼν ♦ - } εἶπεν, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας• ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' {N ἐπ' αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς.

Mt 25:23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω• εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

Mt 25:24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν, Κύριε, ἔγνω σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας•

Mt 25:25 καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψε τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ• ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

Mt 25:26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα•

Mt 25:27 ἔδει οὖν {N οὖν σε ♦ σε οὖν } σε βαλεῖν τὸ {N τὸ ἀργύριον ♦ τὰ ἀργύρια } ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

Mt 25:28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

Mt 25:29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται• ἀπὸ {N ἀπὸ δὲ τοῦ ♦ τοῦ δὲ } δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Mt 25:30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 25:31 ¶ Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι {N ἄγιοι ♦ - } ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,

Mt 25:32 καὶ συναχθήσεται {N συναχθήσεται ♦ συναχθήσονται } ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ {N ἀφοριεῖ ♦ ἀφορίσει } αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων•

Mt 25:33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

Mt 25:34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Mt 25:35 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν• ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με• ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με•

Mt 25:36 γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με• ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με• ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε {N ἤλθετε ♦ ἤλθατε } πρὸς με.

Mt 25:37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; Ἡ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

Mt 25:38 Πότε δέ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; Ἡ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

Mt 25:39 Πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, {N ἀσθενῆ ♦ ἀσθενοῦντα } ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;

Mt 25:40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

Mt 25:41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ, οἱ {N οἱ ♦ [οἱ] } κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

Mt 25:42 Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἔδώκατέ μοι φαγεῖν• ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με•

Mt 25:43 ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με• γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με• ἀσθενής, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

Mt 25:44 Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοί, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι;

Mt 25:45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

Mt 25:46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον• οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Mt 26:1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

Mt 26:2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Mt 26:3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς {N γραμματεῖς καὶ οἱ ♦ - } καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,

Mt 26:4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν.

Mt 26:5 Ἔλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

Mt 26:6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

Mt 26:7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον {N ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα ♦ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου } μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν {N τὴν κεφαλὴν ♦ τῆς κεφαλῆς } κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.

Mt 26:8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } ἠγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

Mt 26:9 Ἡδύνατο {N Ἡδύνατο ♦ Ἐδύνατο } γὰρ τοῦτο τὸ {N τὸ μύρον ♦ - } μύρον πρᾶθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι {B πτωχοῖς ♦ τοῖς πτωχοῖς } πτωχοῖς.

Mt 26:10 Γνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; Ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο {N εἰργάσατο ♦ ἠργάσατο } εἰς ἐμέ.

Mt 26:11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς {B Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ♦ Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε } ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Mt 26:12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἔνταφιάσαι με ἐποίησεν.

Mt 26:13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Mt 26:14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,

Mt 26:15 εἶπεν, Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ {B καὶ γὰρ ♦ καὶ ἐγὼ } ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια,

Mt 26:16 καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῶ.

Mt 26:17 ¶ Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ - } Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσομέν {B ἐτοιμάσομέν ♦ ἐτοιμάσωμέν } {N ἐτοιμάσομέν ♦ ἐτοιμάσωμέν } σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα;

Mt 26:18 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἶπατε αὐτῷ, Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν• πρὸς σε ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

Mt 26:19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα.

Mt 26:20 Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

Mt 26:21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

Mt 26:22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος {N ἕκαστος αὐτῶν ♦ εἷς ἕκαστος } αὐτῶν, Μήτι ἐγὼ εἶμι, κύριε;

Mt 26:23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν {N ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα ♦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ } τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

Mt 26:24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ• οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται• καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος.

Mt 26:25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν, Μήτι ἐγὼ εἶμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶπας.

Mt 26:26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν {N τὸν ♦ - } ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας {N εὐχαριστήσας ♦ εὐλογήσας } ἔκλασεν καὶ ἐδίδου {N ἐδίδου ♦ δούς } τοῖς μαθηταῖς, καὶ {N καὶ εἶπεν ♦ εἶπεν } εἶπεν, Λάβετε, φάγετε• τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου.

Mt 26:27 Καὶ λαβὼν τὸ {N τὸ ♦ - } ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες•

Mt 26:28 τοῦτο γάρ ἐστὶν τὸ αἷμά μου, τὸ {N τὸ τῆς καινῆς ♦ τῆς } τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον {N ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυνόμενον } εἰς ἄφρασιν ἀμαρτιῶν.

Mt 26:29 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ♦ - } οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος {N γεννήματος ♦ γεννήματος } τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου.

Mt 26:30 ¶ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Mt 26:31 ¶ Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἔμοι ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ• γέγραπται γάρ, Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται {N διασκορπισθήσεται ♦ διασκορπισθήσονται } τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς.

Mt 26:32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Mt 26:33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ {B δὲ οὐδέποτε ♦ οὐδέποτε } οὐδέποτε {N δὲ οὐδέποτε ♦ οὐδέποτε } σκανδαλισθήσομαι.

Mt 26:34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.

Mt 26:35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσωμαι. {B ἀπαρνήσωμαι ♦ ἀπαρνήσομαι } {N ἀπαρνήσωμαι ♦ ἀπαρνήσομαι } Ὅμοίως δὲ {N δὲ ♦ - } καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. {N εἶπον ♦ εἶπαν }

Mt 26:36 ¶ Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, {N Γεθσημανῆ ♦ Γεθσημανί } καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς, Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ {N οὐ ♦ [οὔ] } ἀπελθῶν προσεύξωμαι {N προσεύξωμαι ἐκεῖ ♦ ἐκεῖ προσεύξωμαι } ἐκεῖ.

Mt 26:37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

Mt 26:38 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Περίλυπός ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου• μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

Mt 26:39 Καὶ προσελθὼν {N προσελθὼν ♦ προσελθὼν } μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων, Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστίν, παρελθέτω {N παρελθέτω ♦ παρελθάτω } ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο• πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

Mt 26:40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

Mt 26:41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

Mt 26:42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων, Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ {N τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ♦ παρελθεῖν } ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πῖω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

Mt 26:43 Καὶ ἔλθὼν εὐρίσκει {N εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν ♦ πάλιν εὗρεν αὐτοὺς } αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας• ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

Mt 26:44 Καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν {N ἀπελθὼν πάλιν ♦ πάλιν ἀπελθὼν } πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. {N εἰπών ♦ εἰπών πάλιν }

Mt 26:45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ {N τὸ ♦ {τὸ}} λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. Ἴδού, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

Mt 26:46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἴδού, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

Mt 26:47 ¶ Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοῦ, Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

Mt 26:48 Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων, Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν• κρατήσατε αὐτόν.

Mt 26:49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν, Χαίρε, ῥαββί• καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

Mt 26:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἐταίρε, ἐφ' ᾧ {N ᾧ ♦ ὃ } πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

Mt 26:51 Καὶ ἰδοῦ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

Mt 26:52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀπόστρεψόν σου {N σου τὴν μάχαιραν ♦ τὴν μάχαιράν σου } τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς• πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ {N μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται ♦ μαχαίρῃ ἀπολοῦνται } ἀποθανοῦνται.

Mt 26:53 Ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι {N ἄρτι ♦ - } παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους {N πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ♦ ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιῶνας } ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

Mt 26:54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι;

Mt 26:55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε ♦ ἐξήλατε } μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν πρὸς {N πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ ♦ ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν διδάσκων } ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

Mt 26:56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

Mt 26:57 ¶ Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

Mt 26:58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως• καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

Mt 26:59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ {N οἱ πρεσβύτεροι καὶ ♦ - } πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν {N θανατώσωσιν αὐτόν ♦ αὐτὸν θανατώσωσιν } αὐτόν,

Mt 26:60 καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ {N καὶ πολλῶν ♦ πολλῶν } πολλῶν ψευδομαρτύρων {N ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ εὔρον ♦ προσελθόντων ψευδομαρτύρων } προσελθόντων, οὐχ εὔρον.

Mt 26:61 Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες {N ψευδομάρτυρες ♦ - } εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οὗτος ἔφη, Δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομήσαι αὐτόν. {N αὐτόν ♦ - }

Mt 26:62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν ἀποκρίνη; Τί οὐτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

Mt 26:63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Mt 26:64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Σὺ εἶπας. Πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

Mt 26:65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων ὅτι {N ὅτι ♦ - } Ἐβλασφήμησεν• τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. {N βλασφημίαν αὐτοῦ ♦ βλασφημίαν }

Mt 26:66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἦνοχος θανάτου ἐστίν.

Mt 26:67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν• οἱ δὲ ἐρράπισαν, {N ἐρράπισαν ♦ ἐράπισαν }

Mt 26:68 λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ. Τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε;

Mt 26:69 ¶ Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω {N ἔξω ἐκάθητο ♦ ἐκάθητο ἔξω } ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ• καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

Mt 26:70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ - } πάντων, λέγων, Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

Mt 26:71 Ἐξεληθόντα δὲ αὐτὸν {N αὐτὸν εἰς ♦ εἰς } εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει αὐτοῖς {N αὐτοῖς ἐκεῖ Καὶ ♦ τοῖς ἐκεῖ } ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

Mt 26:72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' {N μεθ' ♦ μετὰ } ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

Mt 26:73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ; καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

Mt 26:74 Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Mt 26:75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ {N τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ♦ Ἰησοῦ εἰρηκότος } Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξεληθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

Mt 27:1 Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν•

Mt 27:2 καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν {N αὐτὸν Ποντίῳ ♦ - } Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

Mt 27:3 ¶ Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψεν {N ἀπέστρεψεν ♦ ἔστρεψεν } τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς {N τοῖς πρεσβυτέροις ♦ πρεσβυτέροις } πρεσβυτέροις,

Mt 27:4 λέγων, Ἥμαρτον παραδούς αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ὄψει. {N ὄψει ♦ ὄψη }

Mt 27:5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν {N ἐν τῷ ναῷ ♦ εἰς τὸν ναόν } τῷ ναῷ, ἀνεχώρησεν• καὶ ἀπελθὼν ἀπήγατο.

Mt 27:6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν.

Mt 27:7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

Mt 27:8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

Mt 27:9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ•

Mt 27:10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέν μοι κύριος.

Mt 27:11 ¶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη {N ἔστη ♦ ἐστάθη } ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος• καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμῶν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ - } Σὺ λέγεις.

Mt 27:12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν {N τῶν πρεσβυτέρων ♦ πρεσβυτέρων } πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

Mt 27:13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν;

Mt 27:14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥήμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

Mt 27:15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμῶν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον.

Mt 27:16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. {N Βαραββᾶν ♦ [Ἰησοῦν] Βαραββᾶν }

Mt 27:17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, {N Βαραββᾶν ♦ [Ἰησοῦν τὸν] Βαραββᾶν } ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;

Mt 27:18 Ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

Mt 27:19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ• πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

Mt 27:20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

Mt 27:21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμῶν εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν τὸν } Βαραββᾶν.

Mt 27:22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ - } πάντες, Σταυρωθήτω.

Mt 27:23 Ὁ δὲ ἡγεμῶν {N ἡγεμῶν ♦ - } ἔφη, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες, Σταυρωθήτω.

Mt 27:24 Ἴδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων, Ἄθῳός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ {N τοῦ δικαίου ♦ - } δικαίου τούτου• ὑμεῖς ὄψεσθε.

Mt 27:25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

Mt 27:26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν• τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

Mt 27:27 ¶ Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν•

Mt 27:28 καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν {N περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην
♦ χλαμύδα κοκκίνην περιέθηκαν αὐτῷ } αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην.

Mt 27:29 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν {N τὴν κεφαλὴν ♦ τῆς κεφαλῆς } κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ {N ἐπὶ τὴν δεξιάν ♦ ἐν τῇ δεξιᾷ } τὴν δεξιάν αὐτοῦ• καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον {N ἐνέπαιζον ♦ ἐνέπαιξαν } αὐτῷ, λέγοντες, Χαίρε, ὁ {N ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεῦ } βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων•

Mt 27:30 καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Mt 27:31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

Mt 27:32 ¶ Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα• τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Mt 27:33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶν λεγόμενος {N λεγόμενος Κρανίου Τόπος ♦ Κρανίου Τόπος λεγόμενος } Κρανίου Τόπος,

Mt 27:34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος {N ὄξος ♦ οἶνον } μετὰ χολῆς μεμιγμένον• καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελεν {N ἤθελεν ♦ ἠθέλησεν } πιεῖν.

Mt 27:35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον.

Mt 27:36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτόν ἐκεῖ.

Mt 27:37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Mt 27:38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Mt 27:39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

Mt 27:40 καὶ λέγοντες, Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν• εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατάρβηθι {N κατάρβηθι ♦ [καὶ] κατάρβηθι } ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

Mt 27:41 Ὁμοίως δὲ {N δὲ ♦ - } καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ {N καὶ Φαρισαίων ♦ - } Φαρισαίων ἔλεγον,

Mt 27:42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ {N εἰ ♦ - } βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ. {N αὐτῷ ♦ αὐτόν }

Mt 27:43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν• ῥυσάσθω νῦν {N νῦν αὐτόν ♦ νῦν } αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἶμι υἱός.

Mt 27:44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ σὺν αὐτῷ } ὠνείδιζον αὐτόν.

Mt 27:45 ¶ Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

Mt 27:46 Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἥλί, Ἥλί, λιμὰ {N λιμὰ ♦ λεμα } σαβαχθανί; Τοῦτ' ἔστιν, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα {N ἵνα τί ♦ ἵνατί } τί με ἐγκατέλιπες;

Mt 27:47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων {N ἐστώτων ♦ ἐστηκότων } ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος.

Mt 27:48 Καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν, καὶ λαβῶν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθειὲς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

Mt 27:49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν.

Mt 27:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα.

Mt 27:51 Καὶ ἰδοῦ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς {N εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω ♦ ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο } δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω• καὶ ἡ γῆ ἐσειόθη• καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν•

Mt 27:52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψέθησαν• καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη• {N ἠγέρθη ♦ ἠγέρθησαν }

Mt 27:53 καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

Mt 27:54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Mt 27:55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ,

Mt 27:56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ {N Ἰωσῆ ♦ Ἰωσήφ } μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Mt 27:57 ¶ Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν {N ἐμαθήτευσεν ♦ ἐμαθητεύθη } τῷ Ἰησοῦ•

Mt 27:58 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ {N ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα ♦ ἀποδοθῆναι } σῶμα.

Mt 27:59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι {N σινδόνι ♦ [ἐν] σινδόνι } καθαρά,

Mt 27:60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ• καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπήλθεν.

Mt 27:61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία {N Μαρία ἢ ♦ Μαριάμ ἢ } ἢ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Mt 27:62 ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

Mt 27:63 λέγοντες, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

Mt 27:64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας• μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς {N νυκτὸς ♦ - } κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ, Ἥγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν• καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης.

Mt 27:65 Ἔφη δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἔχετε κουστωδίαν• ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

Mt 27:66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Mt 28:1 Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαρία {N Μαρία ἢ ♦ Μαριάμ ἢ } ἢ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

Mt 28:2 Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας• ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν {N προσελθὼν ♦ καὶ προσελθὼν } ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ {N ἀπὸ τῆς θύρας ♦ - } τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

Mt 28:3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα {N ἰδέα ♦ εἰδέα } αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ {N ὡσεὶ ♦ ὡς } χιῶν.

Mt 28:4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσεισθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο {N ἐγένοντο ὡσεὶ ♦ ἐγενήθησαν ὡς } ὡσεὶ νεκροί.

Mt 28:5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς• οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

Mt 28:6 Οὐκ ἔστιν ὧδε• ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπεν. Δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ {N ὁ κύριος ♦ - } κύριος.

Mt 28:7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἥγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν• καὶ ἰδοῦ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν• ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε• ἰδοῦ, εἶπον ὑμῖν.

Mt 28:8 Καὶ ἐξελθοῦσαι {N ἐξελθοῦσαι ♦ ἀπελθοῦσαι } ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Mt 28:9 Ὡς {N Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ♦ - } δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοῦ, Ἰησοῦς ἀπήντησεν {N ἀπήντησεν ♦ ὑπήντησεν } αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

Mt 28:10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς• Μὴ φοβεῖσθε• ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ {B καὶ ἐκεῖ ♦ κάκεῖ } {N καὶ ἐκεῖ ♦ κάκεῖ } με ὄψονται.

Mt 28:11 ¶ Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοῦ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

Mt 28:12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

Mt 28:13 λέγοντες, Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

Mt 28:14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, {N αὐτόν ♦ [αὐτόν] } καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν.

Mt 28:15 Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. {N σήμερον ♦ σήμερον [ἡμέρας] }

Mt 28:16 ¶ Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

Mt 28:17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ• {N αὐτῷ ♦ - } οἱ δὲ ἐδίστασαν.

Mt 28:18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. {N γῆς ♦ [τῆς] γῆς }

Mt 28:19 Πορευθέντες μαθητεύσατε {N μαθητεύσατε ♦ οὖν μαθητεύσατε } πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος•

Mt 28:20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν• καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Mk 1:1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ {N υἱοῦ τοῦ θεοῦ ♦ [υἱοῦ θεοῦ]} τοῦ θεοῦ.

Mk 1:2 ¶ Ὡς {N Ὡς ♦ Καθὼς} γέγραπται ἐν τοῖς {N τοῖς προφήταις ♦ τῷ Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ} προφήταις, Ἰδοὺ, ἐγὼ {N ἐγὼ ♦ -} ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν {N ἔμπροσθέν σου ♦ -} σου.

Mk 1:3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου• εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Mk 1:4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων {N βαπτίζων ♦ [ὁ] βαπτίζων} ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Mk 1:5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ {N καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ♦ πάντες καὶ ἐβαπτίζοντο} ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν {N ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ♦ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ} τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Mk 1:6 Ἦν {N Ἦν δὲ ♦ Καὶ ἦν} δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

Mk 1:7 Καὶ ἐκήρυσσεν, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμι ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

Mk 1:8 Ἐγὼ μὲν {N μὲν ♦ -} ἐβάπτισα ὑμᾶς {N ὑμᾶς ἐν ὕδατι ♦ ὑμᾶς ὕδατι} ἐν ὕδατι• αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Mk 1:9 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ {N ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην ♦ εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου} Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

Mk 1:10 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἀναβαίνων ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἐκ} τοῦ ὕδατος, εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ {B ὡσεὶ ♦ ὡς} {N ὡσεὶ ♦ ὡς} περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' {N ἐπ' ♦ εἰς} αὐτόν•

Mk 1:11 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ {N ᾧ ♦ σοὶ} εὐδόκησα.

Mk 1:12 ¶ Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

Mk 1:13 Καὶ ἦν ἐκεῖ {N ἐκεῖ ♦ -} ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας {N ἡμέρας τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα ἡμέρας} τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

Mk 1:14 ¶ Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς {N τῆς βασιλείας ♦ - } βασιλείας τοῦ θεοῦ,

Mk 1:15 καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ• μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Mk 1:16 ¶ Περιπατῶν {N Περιπατῶν δὲ ♦ Καὶ παράγων } δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ {N αὐτοῦ τοῦ ♦ - } τοῦ Σίμωνος βάλλοντας {N βάλλοντας ἀμφίβληστρον ♦ ἀμφιβάλλοντας } ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσῃ• ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.

Mk 1:17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

Mk 1:18 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, {N αὐτῶν ♦ - } ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Mk 1:19 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν {N ἐκεῖθεν ♦ - } ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

Mk 1:20 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐκάλεσεν αὐτούς• καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

Mk 1:21 ¶ Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοῦμ• {N Καπερναοῦμ καὶ εὐθέως ♦ Καφαρναοῦμ καὶ εὐθὺς } καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκεν.

Mk 1:22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ• ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

Mk 1:23 Καὶ ἦν {N ἦν ♦ εὐθὺς ἦν } ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτω, καὶ ἀνέκραξεν,

Mk 1:24 λέγων, Ἦα, {N Ἦα ♦ - } τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

Mk 1:25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

Mk 1:26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν {N κράξαν ♦ φωνήσαν } φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

Mk 1:27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, {N πάντες ♦ ἅπαντες } ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, λέγοντας, Τί ἐστὶν τοῦτο; Τίς {N Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη ὅτι ♦ Διδαχὴ καινὴ } ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Mk 1:28 Ἐξῆλθεν {N Ἐξῆλθεν δὲ ♦ Καὶ ἐξῆλθεν } δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς {N εἰς ♦ πανταχοῦ εἰς } ὅλην τὴν περιχώρον τῆς Γαλιλαίας.

Mk 1:29 ¶ Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

Mk 1:30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς•

Mk 1:31 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς• {N αὐτῆς ♦ - } καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθέως, {N εὐθέως ♦ - } καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

Mk 1:32 ¶ Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους•

Mk 1:33 καὶ ἡ {N ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν ♦ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη } πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

Mk 1:34 Καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν. {B αὐτόν ♦ αὐτόν χριστόν εἶναι }

Mk 1:35 ¶ Καὶ πρωτὶ ἔννυχον {N ἔννυχον ♦ ἔννυχα } λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκει προσήχετο.

Mk 1:36 Καὶ κατεδίωξαν {N κατεδίωξαν ♦ κατεδίωξεν } αὐτόν ὁ {N ὁ ♦ - } Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ•

Mk 1:37 καὶ εὐρόντες {N εὐρόντες αὐτόν ♦ εὐρον αὐτόν καὶ } αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι Πάντες σε {N σε ζητοῦσιν ♦ ζητοῦσίν σε } ζητοῦσιν.

Mk 1:38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἔγωμεν εἰς {N Ἔγωμεν ♦ Ἔγωμεν ἀλλαχοῦ } τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω• εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα. {N ἐξελήλυθα ♦ ἐξῆλθον }

Mk 1:39 Καὶ ἦν {N ἦν ♦ ἦλθεν } κηρύσσων ἐν {N ἐν ταῖς συναγωγαῖς ♦ εἰς τὰς συναγωγὰς } ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

Mk 1:40 ¶ Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν λεπρός, παρακαλῶν αὐτόν καὶ {N καὶ γονυπετῶν αὐτόν ♦ [καὶ γονυπετῶν] } γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

Mk 1:41 Ὁ {N Ὁ δὲ Ἰησοῦς ♦ Καὶ } δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο {N ἤψατο αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἤψατο } αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Θέλω, καθαρίσθητι.

Mk 1:42 Καὶ εἰπόντος {N εἰπόντος αὐτοῦ ♦ - } αὐτοῦ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Mk 1:43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐξέβαλεν αὐτόν,

Mk 1:44 καὶ λέγει αὐτῷ, Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης· ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν Μωσῆς, {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Mk 1:45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐν {N ἐν ♦ ἐπ' } ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν. {N πανταχόθεν ♦ πάντοθεν}

Mk 2:1 Καὶ εἰσῆλθεν {N εἰσῆλθεν ♦ εἰσελθὼν} πάλιν εἰς Καπερναοὺμ {N Καπερναοὺμ ♦ Καφαρναοὺμ} δι' ἡμερῶν· καὶ {N καὶ ἠκούσθη ♦ ἠκούσθη} ἠκούσθη ὅτι εἰς {N εἰς οἶκόν ♦ ἐν οἴκῳ} οἶκόν ἐστιν.

Mk 2:2 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ -} συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

Mk 2:3 Καὶ ἔρχονται πρὸς {N πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες ♦ φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικόν} αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

Mk 2:4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει {N προσεγγίσει ♦ προσενέγκαι} αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσιν τὸν κράββατον {B κράββατον ♦ κράβαττον} {N κράββατον ἐφ' ᾧ ♦ κράβαττον ὅπου} ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

Mk 2:5 Ἰδὼν {N Ἰδὼν δε ♦ Καὶ ἰδὼν} δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀφέωνταί {N ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου ♦ ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι} σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

Mk 2:6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,

Mk 2:7 Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; {N λαλεῖ βλασφημίας; ♦ λαλεῖ; βλασφημεῖ.} Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός;

Mk 2:8 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ {N αὐτοὶ ♦ -} διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν {N εἶπεν ♦ λέγει} αὐτοῖς, Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Mk 2:9 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί {N Ἀφέωνταί ♦ Ἀφίενταί} σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι, {B Ἔγειραι ♦ Ἔγειρε} {N Ἔγειραι ♦ Ἔγειρε} καὶ ἄρον σου {N σου τὸν κράββατον ♦ τὸν κράβαττόν σου} τὸν κράββατον, {B κράββατον ♦ κράβαττον} καὶ περιπάτει;

Mk 2:10 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι {B ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ♦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι} ἐπὶ {N ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας ♦ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς} τῆς γῆς ἁμαρτίας - λέγει τῷ παραλυτικῷ -

Mk 2:11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι {B ἔγειραι ♦ ἔγειρε} {N ἔγειραι καὶ ♦ ἔγειρε} καὶ ἄρον τὸν κράββατόν {B κράββατόν ♦ κράβαττόν} {N κράββατόν ♦ κράβαττόν} σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

Mk 2:12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, {N εὐθέως καὶ ♦ καὶ εὐθὺς } καὶ ἄρας τὸν κράββατον, {B κράββατον ♦ κράβαττον } {N κράββατον ♦ κράβαττον } ἐξήλθεν ἐναντίον {N ἐναντίον ♦ ἔμπροσθεν } πάντων• ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν θεόν, λέγοντας ὅτι Οὐδέποτε {N Οὐδέποτε οὕτως ♦ Οὕτως οὐδέποτε } οὕτως εἶδομεν.

Mk 2:13 ¶ Καὶ ἐξήλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν• καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

Mk 2:14 Καὶ παράγων εἶδεν Λευὶ {B Λευῖ ♦ Λευῖν } {N Λευῖ ♦ Λευῖν } τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθε μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

Mk 2:15 Καὶ ἐγένετο {N ἐγένετο ἐν τῷ ♦ γίνεται } ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ• ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν {N ἠκολούθησαν ♦ ἠκολούθουν } αὐτῷ.

Mk 2:16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ {N καὶ οἱ Φαρισαῖοι ♦ τῶν Φαρισαίων } οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτόν {N αὐτόν ἐσθίοντα ♦ ὅτι ἐσθίει } ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν {N τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔλεγον ♦ ἁμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον } καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Τί {N τί ♦ - } ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ {N καὶ πίνει ♦ - } πίνει;

Mk 2:17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Οὐ {N οὐ ♦ [ὄτι] οὐ } χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς {N εἰς μετένοιαν ♦ - } μετένοιαν.

Mk 2:18 ¶ Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν {N τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες ♦ Φαρισαῖοι νηστεύοντες } Φαρισαίων νηστεύοντες• καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν {N τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν ♦ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν } Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν;

Mk 2:19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστίν, νηστεύειν; Ὅσον χρόνον μεθ' {N μεθ' ἐαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον ♦ ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν } ἐαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν•

Mk 2:20 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις {N ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ♦ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ } ταῖς ἡμέραις.

Mk 2:21 Καὶ {N καὶ οὐδεὶς ♦ οὐδεὶς } οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει {N ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ ♦ ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν } ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ• εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ ἀπ' αὐτοῦ } τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.

Mk 2:22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός• εἰ δὲ μή, ῥήσσει {N ῥήσσει ♦ ῥήξει } ὁ οἶνος ὁ {N ὁ νέος ♦ - } νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται {N ἐκχεῖται ♦ ἀπόλλυται } καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται• {N ἀπολοῦνται ♦ - } ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινοὺς βλητέον. {N βλητέον ♦ - }

Mk 2:23 ¶ Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι {N παραπορεύεσθαι αὐτὸν ♦ αὐτὸν } αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ {N διὰ ♦ παραπορεύεσθαι διὰ } τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο {N ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ♦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο } οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.

Mk 2:24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ, Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν {N ἐν ♦ - } τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν;

Mk 2:25 Καὶ αὐτὸς {N αὐτὸς ἔλεγεν ♦ λέγει } ἔλεγεν αὐτοῖς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

Mk 2:26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς {N τοῖς ἱερεῦσιν ♦ τοῖς ἱερεῖς } ἱερεῦσιν, καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν;

Mk 2:27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ {N οὐχ ♦ καὶ οὐχ } ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον•

Mk 2:28 ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Mk 3:1 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.

Mk 3:2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Mk 3:3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην {N ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα Ἔγειραι ♦ τὴν ξηρὰν χεῖρα ἔχοντι Ἔγειρε } ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον.

Mk 3:4 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι {N ἀγαθοποιῆσαι ♦ ἀγαθὸν ποιῆσαι } ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

Mk 3:5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. {N σου ♦ - } Καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀποκατεστάθη {B ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη } {N ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη } ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς {N ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη ♦ - } ὡς ἡ ἄλλη.

Mk 3:6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν {N ἐποίουν ♦ ἐδίδουν } κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

Mk 3:7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν {N ἀνεχώρησεν μετὰ ♦ μετὰ } μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς {N πρὸς ♦ ἀνεχώρησεν πρὸς } τὴν θάλασσαν• καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν {B ἠκολούθησαν ♦ ἠκολούθησεν } {N ἠκολούθησαν αὐτῷ ♦ [ἠκολούθησεν] } αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

Mk 3:8 καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ {N οἱ ♦ - } περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες {N ἀκούσαντες ♦ ἀκούοντες } ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

Mk 3:9 Καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

Mk 3:10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μᾶστιγας.

Mk 3:11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, {N ἐθεώρει προσέπιπτεν ♦ ἐθεώρουν προσέπιπτον } προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζεν, {N ἔκραζεν λέγοντα ♦ ἔκραζον λέγοντες } λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Mk 3:12 Καὶ πολλὰ ἐπέτιμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν {N φανερόν αὐτόν ♦ αὐτὸν φανερόν } αὐτὸν ποιήσωσιν.

Mk 3:13 ¶ Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἠθέληεν αὐτός• καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

Mk 3:14 Καὶ ἐποίησεν δώδεκα, ἵνα {N δώδεκα ♦ δώδεκα [οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν]} ὧσιν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

Mk 3:15 καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν {N θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ♦ - } τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια•

Mk 3:16 καὶ {N καὶ ἐπέθηκεν τῷ Σίμωνι ὄνομα ♦ [καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα] καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι } ἐπέθηκεν τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον•

Mk 3:17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου• καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα {N ὀνόματα Βοανεργῆς ♦ ὄνομα[τα] Βοανηργῆς } Βοανεργῆς, ὃ ἔστιν, Υἱοὶ Βροντῆς•

Mk 3:18 καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, {N Ματθαῖον ♦ Μαθθαῖον } καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην, {N Κανανίτην ♦ Καναναῖον }

Mk 3:19 καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, {N Ἰσκαριώτην ♦ Ἰσκαριώθ } ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. ¶ Καὶ {N ἔρχονται ♦ ἔρχεται } ἔρχονται εἰς οἶκον•

Mk 3:20 καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, {N ὄχλος ♦ [ὁ] ὄχλος } ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε {N μήτε ♦ μηδὲ } ἄρτον φαγεῖν.

Mk 3:21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξήλθον κρατῆσαι αὐτόν• ἔλεγον γὰρ ὅτι Ἐξέστη.

Mk 3:22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ ὅτι Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Mk 3:23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτούς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

Mk 3:24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη.

Mk 3:25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται {N δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη ♦ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι } σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη.

Mk 3:26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, {N μεμέρισται ♦ ἐμερίσθη } οὐ δύναται σταθῆναι, {N σταθῆναι ♦ στήναι } ἀλλὰ τέλος ἔχει.

Mk 3:27 Οὐδεὶς {N οὐδεὶς δύναται ♦ Ἄλλ' οὐ δύναται οὐδεὶς } δύναται τὰ {N τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν ♦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη } σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ. {B διαρπάσῃ ♦ διαρπάσει } {N διαρπάσῃ ♦ διαρπάσει }

Mk 3:28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ {N τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ♦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀμαρτήματα } ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ {N καὶ ♦ καὶ αἱ } βλασφημίαι ὅσας {N ὅσας ἂν ♦ ὅσα ἐὰν } ἂν βλασφημήσωσιν•

Mk 3:29 ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως. {N κρίσεως ♦ ἀμαρτήματος }

Mk 3:30 Ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

Mk 3:31 ¶ Ἔρχονται {N ἔρχονται οὖν ♦ Καὶ ἔρχεται } οὖν οἱ {N οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ♦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ } ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες {N ἐστῶτες ♦ στήκοντες } ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, φωνοῦντες {N φωνοῦντες ♦ καλοῦντες } αὐτόν.

Mk 3:32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος {N ὄχλος περὶ αὐτόν ♦ περὶ αὐτὸν ὄχλος } περὶ αὐτόν• εἶπον {N εἶπον δὲ ♦ καὶ λέγουσιν } δὲ αὐτῷ, Ἴδού, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ {N καὶ αἱ ἀδελφαί σου ♦ [καὶ αἱ ἀδελφαί σου] } αἱ ἀδελφαί σου ἔξω ζητοῦσίν σε.

Mk 3:33 Καὶ ἀπεκρίθη {N ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων ♦ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει } αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ {N ἢ οἱ ♦ καὶ οἱ } οἱ ἀδελφοί μου; {N ἀδελφοί μου ♦ ἀδελφοί [μου] }

Mk 3:34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ {N κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτόν ♦ τοὺς περὶ αὐτόν κύκλῳ } τοὺς περὶ αὐτόν καθημένους, λέγει, Ἴδε, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

Mk 3:35 Ὅς γὰρ {N γὰρ ♦ [γὰρ] } ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου {N ἀδελφή μου ♦ ἀδελφή } καὶ μήτηρ ἐστίν.

Mk 4:1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθη {N συνήχθη ♦ συνάγεται } πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, {N πολὺς ♦ πλείστος } ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα {N ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον ♦ εἰς πλοῖον ἐμβάντα } εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ• καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. {N ἦν ♦ ἦσαν }

Mk 4:2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,

Mk 4:3 Ἀκούετε• ἰδοῦ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ {N τοῦ ♦ -} σπεῖραι.

Mk 4:4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό.

Mk 4:5 Ἄλλο {N ἄλλο δὲ ♦ καὶ ἄλλο} δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν• καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἐξανέτειλεν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς•

Mk 4:6 ἡλίου {N ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ♦ καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος} δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη.

Mk 4:7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν.

Mk 4:8 Καὶ ἄλλο {N ἄλλο ♦ ἄλλα} ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν• καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, {N αὐξάνοντα ♦ αὐξανόμενα} καὶ ἔφερον ἐν {N ἐν...ἐν...ἐν ♦ ἐν...ἐν...ἐν} τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

Mk 4:9 Καὶ ἔλεγεν, Ὁ {N Ὁ ἔχων ♦ Ὁς ἔχει} ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Mk 4:10 ¶ Ὅτε {N Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας ἠρώτησαν ♦ καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας ἠρώτων} δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν {N τὴν παραβολὴν ♦ τὰς παραβολὰς} παραβολήν.

Mk 4:11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται {N δέδοται γινῶναι τὸ μυστήριον ♦ τὸ μυστήριον δέδοται} γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ• ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται•

Mk 4:12 ἵνα βλέποντες βλέπωσιν, καὶ μὴ ἴδωσιν• καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν, καὶ μὴ συνιῶσιν• μήποτε ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ {N τὰ ἁμαρτήματα ♦ -} ἁμαρτήματα.

Mk 4:13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γινώσεσθε;

Mk 4:14 Ὁ σπείρων τὸν λόγον σπεῖρει.

Mk 4:15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπεῖρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν {N ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ♦ εἰς αὐτούς} ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Mk 4:16 Καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως {N ὁμοίως ♦ -} οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἵ, ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον, εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς} μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν,

Mk 4:17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν• εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } σκανδαλίζονται.

Mk 4:18 Καὶ οὗτοί {N οὗτοί ♦ ἄλλοι } εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οἱ {N οἱ τὸν ♦ οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν } τὸν λόγον ἀκούοντες, {N ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες }

Mk 4:19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, {N τούτου ♦ - } καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμῖαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

Mk 4:20 Καὶ οὗτοί {N οὗτοί ♦ ἐκεῖνοί } εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν {N ἐν...ἐν...ἐν ♦ ἐν...ἐν...ἐν } τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

Mk 4:21 ¶ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Μήτι ὁ {N ὁ λύχνος ἔρχεται ♦ ἔρχεται ὁ λύχνος } λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; Οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ; {N ἐπιτεθῆ ♦ τεθῆ }

Mk 4:22 Οὐ γὰρ ἐστὶν τι {N τι κρυπτόν ὃ ἐὰν μὴ ♦ κρυπτόν ἐὰν μὴ ἵνα } κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῆ• οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς {N εἰς φανερόν ἔλθῃ ♦ ἔλθῃ εἰς φανερόν } φανερόν ἔλθῃ.

Mk 4:23 Εἴ τις ἔχει ὠτα ἀκούειν ἀκούετω.

Mk 4:24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς {N τοῖς ἀκούουσιν ♦ - } ἀκούουσιν.

Mk 4:25 Ὃς γὰρ ἂν {N ἂν ἔχη ♦ ἔχει } ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ• καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Mk 4:26 ¶ Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἐὰν {N ἐὰν ♦ - } ἄνθρωπος βάλλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,

Mk 4:27 καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ {N βλαστάνῃ ♦ βλαστᾶ } καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

Mk 4:28 Αὐτομάτῃ γὰρ {N γὰρ ♦ - } ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἴτα στάχυν, εἴτα πλήρη {N πλήρη ♦ πλήρη[s] } σίτον ἐν τῷ στάχυϊ.

Mk 4:29 Ὅταν δὲ παραδῶ {N παραδῶ ♦ παραδοῖ } ὁ καρπός, εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

Mk 4:30 ¶ Καὶ ἔλεγεν, Τίνι {N Τίνι ὁμοιώσωμεν ♦ Πῶς ὁμοιώσωμεν } ὁμοιώσωμεν {B ὁμοιώσωμεν ♦ ὁμοιώσομεν } τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; Ἡ ἐν ποίᾳ {N ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν ♦ τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν } παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

Mk 4:31 Ὡς κόκκον {N κόκκον ♦ κόκκῳ } σινάπεως, ὅς, ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος {N μικρότερος ♦ μικρότερον ὄν } πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶν {N ἐστὶν ♦ - } τῶν ἐπὶ τῆς γῆς•

Mk 4:32 καὶ ὅταν σπαρῆ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων {N πάντων τῶν λαχάνων μείζων ♦ μείζον πάντων τῶν λαχάνων } τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

Mk 4:33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἐδύναντο {N ἐδύναντο ♦ ἠδύναντο } ἀκούειν•

Mk 4:34 χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς• κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς {N μαθηταῖς αὐτοῦ ♦ ἰδίους μαθηταῖς } αὐτοῦ ἐπέλυεν πάντα.

Mk 4:35 ¶ Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας γενομένης, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

Mk 4:36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ ἄλλα δὲ {N δὲ πλοιάρια ♦ πλοῖα } πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.

Mk 4:37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου {N ἀνέμου μεγάλη ♦ μεγάλη ἀνέμου } μεγάλη• τὰ {N τὰ δὲ ♦ καὶ τὰ } δὲ κύματα ἐπέβαλλον {B ἐπέβαλλον ♦ ἐπέβαλεν } εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ {N αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι ♦ ἤδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον } ἤδη γεμίζεσθαι.

Mk 4:38 Καὶ ἦν {N ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ ♦ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ } αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων• καὶ διεγείρουσιν {N διεγείρουσιν ♦ ἐγείρουσιν } αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

Mk 4:39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

Mk 4:40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐστε οὕτως; {N ἐστε οὕτως; Πῶς οὐκ ♦ ἐστε; οὔπω } Πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

Mk 4:41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν {N ὑπακούουσιν ♦ ὑπακούει } αὐτῷ;

Mk 5:1 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. {N Γαδαρηνῶν ♦ Γερασηνῶν }

Mk 5:2 Καὶ ἐξελθόντι {N ἐξελθόντι αὐτῷ ♦ ἐξελθόντος αὐτοῦ } αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως {N εὐθέως ἀπήντησεν ♦ εὐθὺς ὑπήντησεν } ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ,

Mk 5:3 ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν• καὶ οὔτε {N οὔτε ἀλύσεσιν ♦ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι } ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι,

Mk 5:4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσιν δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετριφῆθαι• καὶ οὐδεὶς αὐτὸν {N αὐτὸν ἴσχυεν ♦ ἴσχυεν αὐτὸν } ἴσχυεν δαμάσαι•

Mk 5:5 καὶ διὰ παντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσιν {N ὄρεσιν ♦ μνήμασιν } καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν {N μνήμασιν ♦ ὄρεσιν } ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.

Mk 5:6 Ἰδὼν {N ἰδὼν δὲ ♦ καὶ ἰδὼν } δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ,

Mk 5:7 καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν, {N εἶπεν ♦ λέγει } Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς.

Mk 5:8 Ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ, Ἔξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.

Mk 5:9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, Τί σοι {N σοι ὄνομα ♦ ὄνομά σοι } ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, {N ἀπεκρίθη λέγων ♦ λέγει αὐτῷ } λέγων, Λεγεὼν {N Λεγεὼν ♦ Λεγιὼν } ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἔσμεν.

Mk 5:10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς {N αὐτοὺς ♦ αὐτὰ } ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

Mk 5:11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη•

Mk 5:12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες {N πάντες οἱ δαίμονες ♦ - } οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.

Mk 5:13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως {N εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ♦ - } ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους• καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν• ἦσαν {N ἦσαν δὲ ♦ - } δὲ ὡς δισχίλιοι• καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ.

Mk 5:14 Οἱ {N οἱ δὲ ♦ καὶ οἱ } δὲ βόσκοντες τοὺς {N τοὺς χοίρους ♦ αὐτοὺς } χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν {N ἀνήγγειλαν ♦ ἀπήγγειλαν } εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον {N ἐξῆλθον ♦ ἦλθον } ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός•

Mk 5:15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ {N καθήμενον καὶ ἱματισμένον ♦ καθήμενον ἱματισμένον } ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Λεγεῶνα• {N Λεγεῶνα ♦ Λεγιῶνα } καὶ ἐφοβήθησαν.

Mk 5:16 Διηγήσαντο {N Διηγήσαντο δὲ ♦ καὶ διηγήσαντο } δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

Mk 5:17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

Mk 5:18 Καὶ ἐμβάντος {N ἐμβάντος ♦ ἐμβαίνοντος } αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ {N ἦ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ἦ } μετ' αὐτοῦ.

Mk 5:19 Ὁ {N ὁ δὲ Ἰησοῦς ♦ και } δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, Ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον {N ἀνάγγειλον ♦ ἀπάγγειλον } αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ κύριος {N σοι ὁ κύριος ♦ ὁ κύριός σοι } πεποίηκεν, καὶ ἠλέησέν σε.

Mk 5:20 Καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς• καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Mk 5:21 ¶ Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν {N ἐν τῷ πλοίῳ ♦ [ἐν τῷ πλοίῳ] } τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

Mk 5:22 Καὶ ἰδοῦ, {N ἰδοῦ ♦ - } ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, {N Ἰάειρος ♦ Ἰάϊρος } καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

Mk 5:23 καὶ παρεκάλει {N παρεκάλει ♦ παρακαλεῖ } αὐτόν πολλά, λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει• ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ {N αὐτῇ τὰς χεῖρας ὅπως ♦ τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα } τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῆ καὶ ζήσεται. {N ζήσεται ♦ ζήση }

Mk 5:24 Καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ• καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

Mk 5:25 ¶ Καὶ γυνὴ τις {N τις ♦ - } οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη {N ἔτη δώδεκα ♦ δώδεκα ἔτη } δώδεκα,

Mk 5:26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα,

Mk 5:27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ•

Mk 5:28 ἔλεγεν γὰρ ὅτι Κἂν {N κἂν ♦ Ἐὰν ἄψωμαι κἂν } τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, {N ἄψωμαι ♦ - } σωθήσομαι.

Mk 5:29 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μᾶστιγος.

Mk 5:30 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγεν, Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;

Mk 5:31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, Τίς μου ἥψατο;

Mk 5:32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

Mk 5:33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' {N ἐπ' ♦ - } αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Mk 5:34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θύγατερ, {N θύγατερ ♦ θυγάτηρ } ἡ πίστις σου σέσωκέν σε• ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάλιστα σου.

Mk 5:35 ¶ Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν• τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

Mk 5:36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως {N εὐθέως ἀκούσας ♦ παρακούσας } ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ, Μὴ φοβοῦ• μόνον πίστευε.

Mk 5:37 Καὶ οὐκ ἀφήκεν οὐδένα αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ μετ' αὐτοῦ } συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον {N Πέτρον ♦ τὸν Πέτρον } καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

Mk 5:38 Καὶ ἔρχεται {N ἔρχεται ♦ ἔρχονται } εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας {N κλαίοντας ♦ καὶ κλαίοντας } καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

Mk 5:39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

Mk 5:40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ {N Ὁ ♦ Αὐτὸς } δέ, ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον. {N ἀνακείμενον ♦ - }

Mk 5:41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθά, κοῦμι• {N κοῦμι ♦ κοῦμι } ὅ ἐστιν μεθερμηνεύμενον, Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειραι. {N ἔγειραι ♦ ἔγειρε }

Mk 5:42 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἑτῶν δώδεκα• καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει {N ἐκστάσει ♦ [εὐθὺς] ἐκστάσει } μεγάλῃ.

Mk 5:43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῶ {N γνῶ ♦ γνοῖ } τοῦτο• καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Mk 6:1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν {N ἦλθεν ♦ ἔρχεται } εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ• καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mk 6:2 Καὶ γενομένου σαββάτου, ἦρξατο ἐν {N ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν ♦ διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ } τῇ συναγωγῇ διδάσκειν• καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, Πόθεν τούτῳ ταῦτα; Καὶ τίς ἡ σοφία ἢ δοθεῖσα αὐτῷ, {N αὐτῷ καὶ ♦ τούτῳ καὶ αὐτῷ } καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται; {N γίνονται ♦ γινόμεναι }

Mk 6:3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, {N Μαρίας ♦ τῆς Μαρίας } ἀδελφὸς {N ἀδελφὸς δὲ ♦ καὶ ἀδελφὸς } δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή {N Ἰωσή ♦ Ἰωσήτος } καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἔσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

Mk 6:4 Ἔλεγεν {N ἔλεγεν δὲ ♦ Καὶ ἔλεγεν } δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν {N συγγενέσιν ♦ συγγενέσιν αὐτοῦ } καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Mk 6:5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο {N ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι ♦ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν } ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσεν.

Mk 6:6 Καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. ¶ Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.

Mk 6:7 ¶ Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

Mk 6:8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ράβδον μόνον• μὴ πήραν, {N πήραν μὴ ἄρτον ♦ ἄρτον μὴ πήραν } μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν•

Mk 6:9 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑποδεδεμένους σανδάλια• καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας.

Mk 6:10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὅπου ἂν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.

Mk 6:11 Καὶ ὅσοι {N ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ♦ ὅς ἂν τόπος μὴ δέξηται } ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν {N Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ ♦ - } λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Mk 6:12 Καὶ ἐξεληθόντες ἐκήρυσσον {N ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσιν ♦ ἐκήρυσαν ἵνα μετανοῶσιν } ἵνα μετανοήσωσιν•

Mk 6:13 καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Mk 6:14 ¶ Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν {N ἔλεγεν ♦ ἔλεγον } ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ {N ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη ♦ ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν } νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

Mk 6:15 Ἄλλοι ἔλεγον {N Ἄλλοι ἔλεγον ♦ Ἄλλοι δὲ ἔλεγον } ὅτι Ἡλίας ἐστίν• ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, {N ἐστίν ὡς ♦ ὡς } ὡς εἰς τῶν προφητῶν.

Mk 6:16 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης {B Ἡρώδης ♦ ὁ Ἡρώδης } {N Ἡρώδης εἶπεν ὅτι ♦ ὁ Ἡρώδης ἔλεγον } εἶπεν ὅτι Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν• {N ἐστὶν αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν ♦ ἠγέρθη } αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

Mk 6:17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

Mk 6:18 Ἐλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Mk 6:19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι• καὶ οὐκ ἠδύνατο•

Mk 6:20 ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν• καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, {N ἐποίει ♦ ἠπόρει } καὶ ἠδέεω αὐτοῦ ἤκουεν.

Mk 6:21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει {N ἐποίει ♦ ἐποίησεν } τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας,

Mk 6:22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς {N αὐτῆς τῆς ♦ αὐτοῦ } τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, καὶ {N καὶ ἀρεσάσης ♦ ἤρρεσεν } ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί•

Mk 6:23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι {N ὅτι ὁ ♦ [πολλὰ] ὁ τι } Ὅ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου.

Mk 6:24 Ἡ {N Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα ♦ Καὶ ἐξελθοῦσα } δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; {N αἰτήσομαι ♦ αἰτήσωμαι } Ἡ δὲ εἶπεν, Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. {N βαπτιστοῦ ♦ βαπτίζοντος }

Mk 6:25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο, λέγουσα, Θέλω ἵνα μοι {N μοι δῶς ἐξαυτῆς ♦ ἐξαυτῆς δῶς μοι } δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

Mk 6:26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους {N συνανακειμένους ♦ ἀνακειμένους } οὐκ ἠθέλησεν αὐτήν {N αὐτήν ἀθετῆσαι ♦ ἀθετῆσαι αὐτήν } ἀθετῆσαι.

Mk 6:27 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι {N ἐνεχθῆναι ♦ ἐνέγκαι } τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Mk 6:28 Ὁ {N Ὁ δὲ ♦ καὶ } δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτήν τῷ κορασίῳ• καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτήν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Mk 6:29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

Mk 6:30 ¶ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ {N πάντα καὶ ♦ πάντα } ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.

Mk 6:31 Καὶ εἶπεν {N εἶπεν ♦ λέγει } αὐτοῖς, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε {N ἀναπαύεσθε ♦ ἀναπαύσασθε } ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιροῦν.

Mk 6:32 Καὶ ἀπήλθον εἰς {N εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ ♦ ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον } ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

Mk 6:33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν {N αὐτὸν πολλοί ♦ πολλοί } πολλοί, καὶ πεζῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς, καὶ {N καὶ συνήλθον πρὸς αὐτόν ♦ - } συνήλθον πρὸς αὐτόν.

Mk 6:34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ αὐτούς } ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα• καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

Mk 6:35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν {N λέγουσιν ♦ ἔλεγον } ὅτι Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή•

Mk 6:36 ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους. {N ἄρτους Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν ♦ τί φάγωσιν } Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

Mk 6:37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δώμεν {N δώμεν ♦ δώσομεν } αὐτοῖς φαγεῖν;

Mk 6:38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὑπάγετε καὶ {N καὶ ἴδετε ♦ ἴδετε } ἴδετε. Καὶ γνόντες λέγουσιν, Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

Mk 6:39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

Mk 6:40 Καὶ ἀνέπεσον {N ἀνέπεσον ♦ ἀνέπεσαν } πρασιαὶ πρασιαί, ἀνὰ {N ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ ♦ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ } ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα.

Mk 6:41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν, καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } ἵνα παραθῶσιν {N παραθῶσιν ♦ παρατιθῶσιν } αὐτοῖς• καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν.

Mk 6:42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν•

Mk 6:43 καὶ ἦραν κλασμάτων {N κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις ♦ κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα } δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

Mk 6:44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς {N τοὺς ἄρτους ♦ [τοὺς ἄρτους] } ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

Mk 6:45 ¶ Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσει {N ἀπολύσει ♦ ἀπολύει } τὸν ὄχλον.

Mk 6:46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

Mk 6:47 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

Mk 6:48 Καὶ εἶδεν {N εἶδεν ♦ ιδῶν } αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, καὶ {N καὶ περὶ ♦ περὶ } περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτούς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης• καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς.

Mk 6:49 Οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα {N περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ♦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα } ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα {N φάντασμα εἶναι ♦ ὅτι φάντασμα ἐστὶν } εἶναι, καὶ ἀνέκραζαν•

Mk 6:50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ {N καὶ εὐθέως ♦ Ὁ δὲ εὐθὺς } εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσεῖτε• ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

Mk 6:51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος• καὶ λίαν ἐκπερισσοῦ {N ἐκπερισσοῦ ♦ [ἐκ περισσοῦ] } ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ {N καὶ ἐθαύμαζον ♦ - } ἐθαύμαζον.

Mk 6:52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις• ἦν {N ἦν γὰρ ♦ ἀλλ' ἦν } γὰρ αὐτῶν ἡ καρδιά πεπωρωμένη.

Mk 6:53 ¶ Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον {N ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν ♦ ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς } ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν.

Mk 6:54 Καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐπιγνόντες αὐτόν,

Mk 6:55 περιδραμόντες {N περιδραμόντες ♦ περιέδραμον } ὅλην τὴν περίχωρον {N περίχωρον ♦ χώραν } ἐκείνην, ἤρξαντο {N ἤρξαντο ♦ καὶ ἤρξαντο } ἐπὶ τοῖς κραββάτοις {N κραββάτοις ♦ κραβάττοις } τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ {N ἐκεῖ ♦ - } ἐστίν.

Mk 6:56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις {N πόλεις ἢ ♦ εἰς πόλεις ἢ εἰς } ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν {N ἐτίθουν ♦ ἐτίθεσαν } τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται• καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο {N ἤπτοντο ♦ ἤψαντο } αὐτοῦ ἐσώζοντο.

Mk 7:1 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων•

Mk 7:2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς {N κοιναῖς ♦ ὅτι κοιναῖς } χερσίν, τοῦτ' ἐστὶν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας {N ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο ♦ ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους } ἄρτους ἐμέμψαντο.

Mk 7:3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῆ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων•

Mk 7:4 καὶ ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἀπ' } ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσιν• καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ {N καὶ κλινῶν ♦ [καὶ κλινῶν]} κλινῶν.

Mk 7:5 Ἔπειτα {N Ἔπειτα ♦ Καὶ } ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διὰ τί οἱ {N οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσιν ♦ οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ σου } μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις {N ἀνίπτοις ♦ κοιναῖς } χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον;

Mk 7:6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτοῖς ὅτι {N ὅτι ♦ - } Καλῶς προεφήτευσεν {N προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, Οὗτος {N οὗτος ♦ [ὅτι] οὗτος } ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἑμοῦ.

Mk 7:7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

Mk 7:8 Ἀφέντες γὰρ {N γὰρ ♦ - } τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς {N βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε ♦ - } ξεστῶν καὶ ποτηρίων• καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

Mk 7:9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. {N τηρήσητε ♦ στήσητε }

Mk 7:10 Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } γὰρ εἶπεν, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου• καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω•

Mk 7:11 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Κορβᾶν, ὃ ἐστὶν, δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἑμοῦ ὠφεληθῆς•

Mk 7:12 καὶ {N καὶ ♦ - } οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἢ ♦ ἢ } ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, {N μητρὶ αὐτοῦ ♦ μητρὶ }

Mk 7:13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε• καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

Mk 7:14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα {N πάντα ♦ πάλιν } τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀκούετέ {N Ἀκούετέ ♦ Ἀκούσατέ } μου πάντες, καὶ συνίετε. {N συνίετε ♦ σύνετε }

Mk 7:15 Οὐδὲν ἐστὶν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτόν {N αὐτόν κοινῶσαι ♦ κοινῶσαι αὐτόν } κοινῶσαι• ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα {N ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἐκεῖνά ♦ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά } ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστὶν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον.

Mk 7:16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκούετω. {N - }

Mk 7:17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ {N περὶ τῆς παραβολῆς ♦ τὴν παραβολὴν } τῆς παραβολῆς.

Mk 7:18 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι,

Mk 7:19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον {N καθαρίζον ♦ καθαρίζων } πάντα τὰ βρώματα.

Mk 7:20 Ἔλεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mk 7:21 Ἔσωθεν γάρ, ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, {N μοιχεῖαι πορνεῖαι ♦ πορνεῖαι κλοπαί } πορνεῖαι, φόνοι,

Mk 7:22 κλοπαί, {N κλοπαί ♦ μοιχεῖαι } πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη•

Mk 7:23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mk 7:24 ¶ Καὶ {N Καὶ ἐκεῖθεν ♦ Ἐκεῖθεν δὲ } ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια {N μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος ♦ ὄρια Τύρου } Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

Mk 7:25 Ἀκούσασα {N Ἀκούσασα γὰρ ♦ Ἄλλ' εὐθὺς ἀκούσασα } γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἔλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ•

Mk 7:26 ἦν {N ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς Συραφοινίκισσα ♦ ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς Συροφοινίκισσα } δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συραφοινίκισσα τῷ γένει• καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

Mk 7:27 Ὁ {N Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ♦ Καὶ ἔλεγεν } δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα• οὐ γὰρ καλόν {N καλόν ἐστίν ♦ ἐστίν καλόν } ἐστίν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν {N βαλεῖν τοῖς κυναρίοις ♦ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν } τοῖς κυναρίοις.

Mk 7:28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ, Ναί, {N Ναί κύριε καὶ γὰρ ♦ Κύριε καὶ } κύριε• καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει {N ἐσθίει ♦ ἐσθίουσιν } ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν παιδίων.

Mk 7:29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε• ἐξελήλυθεν τὸ {N τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου ♦ ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον } δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.

Mk 7:30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρεν τὸ δαιμόνιον {N δαιμόνιον ἐξεληλυθός καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης ♦ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός } ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

Mk 7:31 ¶ Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου καὶ {N καὶ Σιδῶνος ἦλθεν πρὸς
♦ ἦλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς } Σιδῶνος, ἦλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνά
μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως.

Mk 7:32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογγιλάλον, {B μογγιλάλον ♦ μογιλάλον } {N
μογγιλάλον ♦ καὶ μογιλάλον } καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Mk 7:33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλεν τοὺς
δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὕδατα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ,

Mk 7:34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐφραθά,
ὅ ἐστιν, Διανοίχθητι.

Mk 7:35 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως διηνοιχθησαν ♦ [εὐθέως] ἠνοιγήσαν } διηνοιχθησαν
αὐτοῦ αἱ ἀκοαί• καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

Mk 7:36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν• {N εἴπωσιν ♦ λέγωσιν } ὅσον
δὲ αὐτὸς {N αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο ♦ αὐτοῖς διεστέλλετο αὐτοῖ } αὐτοῖς διεστέλλετο,
μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

Mk 7:37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, Καλῶς πάντα
πεποιήκεν• καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς {N τοὺς ἀλάλους ♦ [τοὺς]
ἀλάλους } ἀλάλους λαλεῖν.

Mk 8:1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου {N παμπόλλου ♦ πάλιν πολλοῦ }
ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - }
Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } λέγει αὐτοῖς,

Mk 8:2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι {B ἡμέραι ♦ ἡμέρας } τρεῖς
προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν•

Mk 8:3 καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν
τῇ ὁδῷ• τινὲς {N τινὲς γὰρ ♦ καὶ τινες } γὰρ αὐτῶν μακρόθεν {N μακρόθεν ἤκουσιν ♦
ἀπὸ μακρόθεν ἤκασιν } ἤκουσιν.

Mk 8:4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν {N Πόθεν ♦ ὅτι Πόθεν }
τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἑρημίας;

Mk 8:5 Καὶ ἐπηρώτα {N ἐπηρώτα ♦ ἠρώτα } αὐτούς, Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ
εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἑπτά.

Mk 8:6 Καὶ παρήγγειλεν {N παρήγγειλεν ♦ παραγγέλλει } τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ
τῆς γῆς• καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσιν• {N παραθῶσιν ♦ παρατιθῶσιν } καὶ παρέθηκαν τῷ
ὄχλῳ.

Mk 8:7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα• καὶ εὐλογήσας εἶπεν {N εἶπεν παραθεῖναι καὶ αὐτά
♦ αὐτά εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι } παραθεῖναι {B παραθεῖναι ♦ παραθῆναι } καὶ αὐτά.

Mk 8:8 Ἐφαγον {N Ἐφαγον δέ ♦ Καὶ ἔφαγον } δέ, καὶ ἐχορτάσθησαν• καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας.

Mk 8:9 Ἦσαν δὲ οἱ {N οἱ φαγόντες ♦ - } φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι• καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

Mk 8:10 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθύς } ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

Mk 8:11 ¶ Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

Mk 8:12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον {N σημεῖον ἐπιζητεῖ ♦ ζητεῖ σημεῖον } ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

Mk 8:13 Καὶ ἀφείς αὐτούς, ἐμβὰς {N ἐμβὰς πάλιν εἰς πλοῖον ♦ πάλιν ἐμβὰς } πάλιν εἰς {B εἰς ♦ εἰς τὸ } πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

Mk 8:14 ¶ Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

Mk 8:15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων, Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

Mk 8:16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες {N λέγοντες ♦ - } ὅτι Ἄρτους οὐκ ἔχομεν. {N ἔχομεν ♦ ἔχουσιν }

Mk 8:17 Καὶ γνοὺς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; Ἔτι {N Ἔτι ♦ - } πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

Mk 8:18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; Καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; Καὶ οὐ μνημονεύετε;

Mk 8:19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις {N πλήρεις κλασμάτων ♦ κλασμάτων πλήρεις } κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα.

Mk 8:20 Ὅτε δὲ {N δὲ τοὺς ♦ τοὺς } τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ {N Οἱ δὲ εἶπον ♦ Καὶ λέγουσιν [αὐτῷ] } δὲ εἶπον, Ἑπτὰ.

Mk 8:21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς {N Πῶς οὐ ♦ Οὐπω } οὐ συνίετε;

Mk 8:22 ¶ Καὶ ἔρχεται {N ἔρχεται ♦ ἔρχονται } εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται.

Mk 8:23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν {N ἐξήγαγεν ♦ ἐξήνεγκεν } αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης• καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῶ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. {N εἴ τι βλέπει. ♦ Εἴ τι βλέπεις; }

Mk 8:24 Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὀρώ περιπατοῦντας.

Mk 8:25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν {N ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι ♦ διέβλεψεν } αὐτὸν ἀναβλέψαι. Καὶ ἀποκατεστάθη, {N ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατέστη } καὶ ἐνέβλεψεν {B ἐνέβλεψεν ♦ ἀνέβλεψεν } {N ἐνέβλεψεν ♦ ἐνέβλεπεν } τηλαυγῶς ἅπαντας. {N ἅπαντας ♦ ἅπαντα }

Mk 8:26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν {B τὸν ♦ - } {N τὸν ♦ - } οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ {N μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ ♦ - } εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

Mk 8:27 ¶ Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου• καὶ ἐν τῇ ὁδῶ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

Mk 8:28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, {N ἀπεκρίθησαν ♦ εἶπαν αὐτῶ λέγοντες [ὅτι] } Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν• καὶ ἄλλοι Ἠλίαν• ἄλλοι δὲ ἕνα {N ἕνα ♦ ὅτι εἷς } τῶν προφητῶν.

Mk 8:29 Καὶ αὐτὸς λέγει {N λέγει αὐτοῖς ♦ ἐπηρώτα αὐτούς } αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ {N δὲ ὁ ♦ ὁ } ὁ Πέτρος λέγει αὐτῶ, Σὺ εἶ ὁ χριστός.

Mk 8:30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ.

Mk 8:31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ὑπὸ } τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι•

Mk 8:32 καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν {N αὐτὸν ὁ Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος αὐτὸν } ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῶ.

Mk 8:33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησεν τῶ {N τῶ Πέτρῳ λέγων ♦ Πέτρῳ καὶ λέγει } Πέτρῳ, λέγων, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ• ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Mk 8:34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Ὅστις {N Ὅστις ♦ Εἴ τις } θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Mk 8:35 Ὅς γὰρ ἂν {N ἂν θέλῃ ♦ ἐὰν θέλῃ } θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν• ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ {N ἀπολέσῃ ♦ ἀπολέσει } τὴν ἑαυτοῦ {N ἑαυτοῦ ψυχὴν ♦ ψυχὴν αὐτοῦ } ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος {N οὗτος ♦ - } σώσει αὐτήν.

Mk 8:36 Τί γὰρ ὠφελήσει {N ὠφελήσει ♦ ὠφελεῖ} ἄνθρωπον, ἐὰν {N ἐὰν κερδήσει ♦ κερδήσει} κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ {N ζημιωθῇ ♦ ζημιωθῆναι} τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

Mk 8:37 Ἦ {N Ἦ τί δώσει ♦ Τί γὰρ δοί} τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Mk 8:38 Ὁς γὰρ ἐὰν {B ἐὰν ♦ ἂν} ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Mk 9:1 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν {N τῶν ὧδε ♦ ὧδε τῶν} ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Mk 9:2 ¶ Καὶ μεθ' {N μεθ' ♦ μετὰ} ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, {B Ἰωάννην ♦ τὸν Ἰωάννην} {N Ἰωάννην ♦ τὸν Ἰωάννην} καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,

Mk 9:3 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο {B ἐγένοντο ♦ ἐγένετο} {N ἐγένοντο ♦ ἐγένετο} στίλβοντα, λευκὰ ὡς χιών {N ὡς χιών ♦ -} χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. {N λευκᾶναι ♦ οὕτως λευκᾶναι}

Mk 9:4 Καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἥλιος σὺν Μωσῇ, {B Μωσῇ ♦ Μωσεί} {N Μωσῇ ♦ Μωϋσεῖ} καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

Mk 9:5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι• καὶ ποιήσωμεν σκηνάς {N σκηνάς τρεῖς ♦ τρεῖς σκηνάς} τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ {B Μωσῇ ♦ Μωσεί} {N Μωσῇ ♦ Μωϋσεῖ} μίαν, καὶ Ἥλιᾷ μίαν.

Mk 9:6 Οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσει• {N λαλήσει ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι ♦ ἀποκριθῆ ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο} ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.

Mk 9:7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς• καὶ ἦλθεν {N ἦλθεν ♦ ἐγένετο} φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός• αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἀκούετε ♦ ἀκούετε αὐτοῦ} ἀκούετε.

Mk 9:8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

Mk 9:9 ¶ Καταβαινόντων {N Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ ♦ Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ} δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται {N διηγήσωνται ἂ εἶδον ♦ ἂ εἶδον διηγήσωνται} ἂ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Mk 9:10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Mk 9:11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἴησὺν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

Mk 9:12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, {N ἀποκριθεὶς εἶπεν ♦ ἔφη } εἶπεν αὐτοῖς, Ἰησὺς μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ {N ἀποκαθιστᾷ ♦ ἀποκαθιστάνει } πάντα• καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ. {N ἐξουδενωθῇ ♦ ἐξουδενηθῇ }

Mk 9:13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἰησὺς ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, {N ἠθέλησαν ♦ ἠθελον } καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

Mk 9:14 ¶ Καὶ ἐλθὼν {N ἐλθὼν ♦ ἐλθόντες } πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶδεν {N εἶδεν ♦ εἶδον } ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοῦ, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. {N αὐτοῖς ♦ πρὸς αὐτούς }

Mk 9:15 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν {N ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη ♦ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν } αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

Mk 9:16 Καὶ ἐπηρώτησεν τοὺς {N τοὺς γραμματεῖς ♦ αὐτούς } γραμματεῖς, Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

Mk 9:17 Καὶ ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ ἀπεκρίθη αὐτῷ } εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν, {N εἶπεν ♦ - } Διδάσκαλε, ἦνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον.

Mk 9:18 Καὶ ὅπου ἂν {N ἂν ♦ ἐὰν } αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν• καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } καὶ ξηραίνεται• καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπα } τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

Mk 9:19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ αὐτοῖς } λέγει, Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν πρὸς με.

Mk 9:20 Καὶ ἦνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν• καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως {N εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν ♦ τὸ πνεῦμα εὐθὺς συνεσπάραξεν } τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν• καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

Mk 9:21 Καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπεν, Παιδιόθεν. {N Παιδιόθεν ♦ Ἐκ παιδιόθεν }

Mk 9:22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν {N αὐτόν καὶ εἰς τὸ πῦρ ♦ καὶ εἰς πῦρ αὐτόν } καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν• ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, {N δύνασαι ♦ δύνη } βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

Mk 9:23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τὸ εἰ δύνασαι {N δύνασαι πιστεῦσαι ♦ δύνη } πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

Mk 9:24 Καὶ {N Καὶ εὐθέως ♦ Εὐθὺς } εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, μετὰ {N μετὰ δακρῶν ♦ - } δακρῶν ἔλεγεν, Πιστεύω, κύριε, {N κύριε ♦ - } βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

Mk 9:25 Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ, Τὸ πνεῦμα {N πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν ♦ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα } τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι {N σοι ἐπιτάσσω ♦ ἐπιτάσσω σοι } ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

Mk 9:26 Καὶ κράζαν, {N κράξαν ♦ κράξας } καὶ πολλὰ σπαράζαν {N σπαράξαν αὐτόν ♦ σπαράξας } αὐτόν, ἐξήλθεν• καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς {N πολλοὺς ♦ τοὺς πολλοὺς } λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

Mk 9:27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν {N αὐτόν τῆς χειρός ♦ τῆς χειρὸς αὐτοῦ } τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν• καὶ ἀνέστη.

Mk 9:28 Καὶ εἰσελθόντα {N εἰσελθόντα αὐτόν ♦ εἰσελθόντος αὐτοῦ } αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων {N ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ♦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν } αὐτόν κατ' ἰδίαν ὅτι Ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

Mk 9:29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ {N καὶ νηστεία ♦ - } νηστεία.

Mk 9:30 ¶ Καὶ {N Καὶ ἐκεῖθεν ♦ Κάκειθεν } ἐκεῖθεν ἐξεληθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας• καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ. {N γνῶ ♦ γνοῖ }

Mk 9:31 Ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν• καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ {N τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ♦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας } τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Mk 9:32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

Mk 9:33 ¶ Καὶ ἦλθεν {N ἦλθεν εἰς Καπερναοὺμ ♦ ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ } εἰς Καπερναοὺμ• καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοῦς, Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς {N πρὸς ἑαυτοὺς ♦ - } ἑαυτοῦς διελογίζεσθε;

Mk 9:34 Οἱ δὲ ἐσιώπων• πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

Mk 9:35 Καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος.

Mk 9:36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν• καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς•

Mk 9:37 Ὃς ἐὰν {N ἐὰν ἐν ♦ ἂν ἐν } ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται• καὶ ὃς ἐὰν {N ἐὰν ἐμὲ δέξηται ♦ ἂν ἐμὲ δέχεται } ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

Mk 9:38 ¶ Ἀπεκρίθη {N Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰωάννης λέγων ♦ Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης } δὲ αὐτῷ Ἰωάννης, {B Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης } λέγων, Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα τῷ {N τῷ ♦ ἐν τῷ } ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς {N ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν καὶ

ἐκωλύσαμεν ♦ και ἐκωλύομεν } οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν• και ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ {N ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ♦ ὅτι οὐκ ἠκολούθει } ἡμῖν.

Mk 9:39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Μὴ κωλύετε αὐτόν• οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, και δυνήσεται ταχὺ κακολογήσαί με.

Mk 9:40 Ὁς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν {N ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ♦ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν } ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν.

Mk 9:41 Ὁς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου, {N μου ♦ - } ὅτι χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ {N οὐ ♦ ὅτι οὐ } μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Mk 9:42 Καὶ ὃς ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν } σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν {N τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ ♦ τούτων τῶν πιστευόντων [εἰς ἐμέ] } πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικέεται λίθος {N λίθος μυλικὸς ♦ μύλος ὀνικὸς } μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, και βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

Mk 9:43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν• καλὸν σοι {N σοι ἐστιν ♦ ἐστὶν σε } ἐστὶν κυλλὸν εἰς {N εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ♦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν } τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Mk 9:44 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, και τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. {N - }

Mk 9:45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν• καλὸν ἐστὶν σοι {B σοι ♦ σε } {N σοι ♦ σε } εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς {N εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ♦ - } τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Mk 9:46 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, και τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. {N - }

Mk 9:47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν• καλὸν σοι {N σοι ♦ σέ } ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ {N τοῦ πυρός ♦ - } πυρός,

Mk 9:48 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, και τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

Mk 9:49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται, και {N και πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται ♦ - } πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται.

Mk 9:50 Καλὸν τὸ ἄλας• ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, {N ἄλας και ♦ ἄλα και } και εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Mk 10:1 Κάκειθεν {N Κάκειθεν ♦ Και ἐκεῖθεν } ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας διὰ {N διὰ τοῦ ♦ [και] } τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου• και συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν• και, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

Mk 10:2 Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι {B Φαρισαῖοι ♦ οἱ Φαρισαῖοι } ἐπηρώτησαν {N ἐπηρώτησαν ♦ ἐπηρώτων } αὐτόν, Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολύσαι, πειράζοντες αὐτόν.

Mk 10:3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς }

Mk 10:4 Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον Μωσῆς ἐπέτρεψεν ♦ εἶπαν Ἐπέτρεψεν Μωϋσῆς } Μωσῆς ἐπέτρεψεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολύσαι.

Mk 10:5 Καὶ {N καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ♦ Ὁ δὲ } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην•

Mk 10:6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ {N ὁ θεός ♦ - } θεός.

Mk 10:7 Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ {N καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ♦ [καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ] } προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

Mk 10:8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶν δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

Mk 10:9 Ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Mk 10:10 Καὶ ἐν {N ἐν τῇ οἰκίᾳ ♦ εἰς τὴν οἰκίαν } τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν ♦ περὶ τούτου ἐπηρώτων } περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

Mk 10:11 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὃς ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν } ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν•

Mk 10:12 καὶ ἐὰν γυνὴ {N γυνὴ ἀπολύσῃ ♦ αὐτὴ ἀπολύσασα } ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ {N καὶ γαμηθῇ ἄλλω ♦ γαμήσῃ ἄλλον } γαμηθῇ ἄλλω, μοιχᾶται.

Mk 10:13 ¶ Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄψῃται {N ἄψῃται αὐτῶν ♦ αὐτῶν ἄψῃται } αὐτῶν• οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων {N ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν ♦ ἐπετίμωσαν αὐτοῖς } τοῖς προσφέρουσιν.

Mk 10:14 Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με• μὴ κωλύετε αὐτά• τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Mk 10:15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν } μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

Mk 10:16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς {N τιθεὶς ♦ κατευλόγει τιθεὶς } τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, εὐλόγει {N εὐλόγει αὐτά ♦ - } αὐτά.

Mk 10:17 ¶ Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζῶην αἰώνιον κληρονομήσω;

Mk 10:18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός.

Mk 10:19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας, Μὴ μοιχεύσης, {N μοιχεύσης μὴ φονεύσης ♦ φονεύσης μὴ μοιχεύσης } μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἀποστερήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

Mk 10:20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς εἶπεν ♦ ἔφη } εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

Mk 10:21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν σοὶ {N σοὶ ♦ σε } ὑστερεῖ ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς πτωχοῖς, {N πτωχοῖς ♦ [τοῖς] πτωχοῖς } καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ• καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας {N ἄρας τὸν σταυρόν ♦ - } τὸν σταυρόν.

Mk 10:22 Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος• ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

Mk 10:23 ¶ Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται.

Mk 10:24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστιν τοὺς {N τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν ♦ - } πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

Mk 10:25 Εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς {N τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ραφίδος εἰσελθεῖν ♦ [τῆς] τρυμαλιᾶς [τῆς] ραφίδος διελθεῖν } τρυμαλιᾶς τῆς ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

Mk 10:26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

Mk 10:27 Ἐμβλέψας δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ• πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶν {N ἐστὶν ♦ - } παρὰ τῷ θεῷ.

Mk 10:28 Ἦρξατο ὁ {N ὁ Πέτρος λέγειν ♦ λέγειν ὁ Πέτρος } Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν {N ἠκολουθήσαμεν ♦ ἠκολουθήκαμεν } σοι.

Mk 10:29 Ἀποκριθεὶς {B Ἀποκριθεὶς ♦ Ἀποκριθεὶς δὲ } {N Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ♦ ἔφη ὁ Ἰησοῦς } ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, {N πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ♦ μητέρα ἢ πατέρα } ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, {B ἔνεκεν τοῦ ♦ τοῦ }

Mk 10:30 ἔὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

Mk 10:31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ {B καὶ ἔσχατοι ♦ καὶ οἱ ἔσχατοι } {N καὶ ἔσχατοι ♦ καὶ [οἱ] ἔσχατοι } ἔσχατοι πρῶτοι.

Mk 10:32 ¶ Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα• καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ {N καὶ ἀκολουθοῦντες ♦ οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες } ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν•

Mk 10:33 ὅτι Ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, {N γραμματεῦσιν ♦ τοῖς γραμματεῦσιν } καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν,

Mk 10:34 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν {N μαστιγώσουσιν αὐτόν καὶ ἐμπύσουσιν αὐτῷ ♦ ἐμπύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν } αὐτόν, καὶ ἐμπύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν• {N αὐτόν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ♦ καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας } καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Mk 10:35 ¶ Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες, {N λέγοντες ♦ λέγοντες αὐτῷ } Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἔὰν αἰτήσωμεν, {N αἰτήσωμεν ♦ αἰτήσωμέν σε } ποιήσῃς ἡμῖν.

Mk 10:36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί {N ποιῆσαί με ♦ [με] ποιῆσω } με ὑμῖν;

Mk 10:37 Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ {N ἐκ δεξιῶν σου ♦ σου ἐκ δεξιῶν } δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων {N εὐωνύμων σου ♦ ἀριστερῶν } σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

Mk 10:38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ {N καὶ ♦ ἢ } τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;

Mk 10:39 Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν {N μὲν ♦ - } ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε•

Mk 10:40 τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ {N καὶ ♦ ἢ } ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἔμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.

Mk 10:41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

Mk 10:42 Ὁ {N Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ♦ Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς } δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς, Οἴδατε ὅτι οἱ

δοκούντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

Mk 10:43 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται {N ἔσται ἐν ♦ ἐστιν ἐν } ἐν ὑμῖν• ἀλλ' ὅς ἐάν {N ἐάν θέλη γενέσθαι μέγας ♦ ἂν θέλη μέγας γενέσθαι } θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος•

Mk 10:44 καὶ ὅς ἐάν {N ἐάν θέλη ὑμῶν γενέσθαι ♦ ἂν θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι } θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος.

Mk 10:45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Mk 10:46 ¶ Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ• καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς {N υἱὸς ♦ ὁ υἱὸς } Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ {N ὁ τυφλὸς ♦ τυφλὸς προσαίτης } τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. {N προσαιτῶν ♦ - }

Mk 10:47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός {N Ναζωραῖός ♦ Ναζαρινός } ἐστίν, ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν, Ὁ {N ὁ υἱὸς ♦ Υἱέ } υἱὸς Δαυὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

Mk 10:48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοί, ἵνα σιωπήσῃ• ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱέ Δαυὶδ, ἐλέησόν με.

Mk 10:49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν {N αὐτὸν φωνηθῆναι ♦ Φωνήσατε αὐτόν } φωνηθῆναι• καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, Θάρσει• ἔγειραι, {N ἔγειραι ♦ ἔγειρε } φωνεῖ σε.

Mk 10:50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς {N ἀναστὰς ♦ ἀναπηδήσας } ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

Mk 10:51 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει {N λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ♦ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις {N θέλεις ποιήσω σοί ♦ σοι θέλεις ποιήσω } ποιήσω σοί; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω.

Mk 10:52 Ὁ {N ὁ δὲ ♦ Καὶ ὁ } δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ὑπάγε• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει τῷ {N τῷ Ἰησοῦ ♦ αὐτῷ } Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Mk 11:1 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, {N Ἱερουσαλήμ εἰς Βηθσαφαγὴ ♦ Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγὴ } εἰς Βηθσαφαγὴ {B Βηθσαφαγὴ ♦ Βηθφαγὴ } καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

Mk 11:2 καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν• καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων {N ἀνθρώπων κεκάθικεν λύσαντες αὐτόν ἀγάγετε ♦ οὕτως ἀνθρώπων ἐκάθισεν λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε } κεκάθικεν• λύσαντες αὐτόν ἀγάγετε.

Mk 11:3 Καὶ ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε ὅτι {N ὅτι ♦ - } Ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει• καὶ εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθὺς } αὐτὸν ἀποστέλλει ὧδε. {N ὧδε ♦ πάλιν ὧδε }

Mk 11:4 Ἀπήλθον {N Ἀπήλθον δὲ ♦ Καὶ ἀπήλθον } δὲ καὶ εὔρον πῶλον {B πῶλον ♦ τὸν πῶλον } δεδεμένον πρὸς τὴν {N τὴν ♦ - } θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.

Mk 11:5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε λύνοντες τὸν πῶλον;

Mk 11:6 Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο {N ἐνετείλατο ♦ εἶπεν } ὁ Ἰησοῦς• καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.

Mk 11:7 Καὶ ἤγαγον {N ἤγαγον ♦ φέρουσιν } τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν• καὶ ἐπέβαλον {N ἐπέβαλον ♦ ἐπιβάλλουσιν } αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. {N ἐπ' αὐτῷ ♦ ἐπ' αὐτόν }

Mk 11:8 Πολλοὶ {N Πολλοὶ δὲ τὰ ♦ Καὶ πολλοὶ τὰ } δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν• ἄλλοι δὲ στοιβάδας {N στοιβάδας ἔκοπτον ♦ στοιβάδας κόψαντες } ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, {N δένδρων καὶ ἐστρώννουσιν εἰς τὴν ὁδόν ♦ ἀγρῶν } καὶ ἐστρώννουσιν εἰς τὴν ὁδόν.

Mk 11:9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, {N λέγοντες ♦ - } Ὡσαννά• εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Mk 11:10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν {N ἐν ὀνόματι κυρίου ♦ - } ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυίδ. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Mk 11:11 ¶ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ {N ὁ Ἰησοῦς καὶ ♦ - } Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν• καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

Mk 11:12 ¶ Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπέινασεν.

Mk 11:13 Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, {N μακρόθεν ♦ ἀπὸ μακρόθεν } ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει {N εὐρήσει τι ♦ τι εὐρήσει } τι ἐν αὐτῇ• καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα• οὐ {N οὐ γὰρ ἦν καιρὸς ♦ ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν } γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

Mk 11:14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ {N ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ♦ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ } σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mk 11:15 ¶ Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα• καὶ εἰσελθὼν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας {N ἀγοράζοντας ♦ τοὺς ἀγοράζοντας } ἐν τῷ ἱερῷ• καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περισσότερὰς κατέστρεψεν•

Mk 11:16 καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

Mk 11:17 Καὶ ἐδίδασκειν, λέγων {N λέγων ♦ καὶ ἔλεγεν } αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; Ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε {N ἐποιήσατε ♦ πεποιήκατε } αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

Mk 11:18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς {N γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ♦ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς } καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν• ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι {N ὅτι πᾶς ♦ πᾶς γὰρ } πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Mk 11:19 ¶ Καὶ ὅτε {N ὅτε ♦ ὅταν } ὁψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο {N ἐξεπορεύετο ♦ ἐξεπορεύοντο } ἕξω τῆς πόλεως.

Mk 11:20 ¶ Καὶ πρωῒ {N πρωῒ παραπορευόμενοι ♦ παραπορευόμενοι πρωῒ } παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

Mk 11:21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἦν κατηράσω ἐξήρανται.

Mk 11:22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν θεοῦ.

Mk 11:23 Ἀμὴν γὰρ {N γὰρ ♦ - } λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῆ ἔν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ {N πιστεύσῃ ♦ πιστεύῃ } ὅτι ἃ {N ἃ λέγει ♦ ὁ λαλεῖ } λέγει γίνεται• ἔσται αὐτῷ ὃ {N ὃ ἂν εἴπῃ ♦ - } ἂν εἴπῃ.

Mk 11:24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἂν {N ἂν προσευχόμενοι αἰτήσθε ♦ προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε } προσευχόμενοι αἰτήσθε, {B αἰτήσθε ♦ αἰτεῖσθε } πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, {N λαμβάνετε ♦ ἐλάβετε } καὶ ἔσται ὑμῖν.

Mk 11:25 Καὶ ὅταν στήκητε {N στήκητε ♦ στήκετε } προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος• ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Mk 11:26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. {N - }

Mk 11:27 ¶ Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα• καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,

Mk 11:28 καὶ λέγουσιν {N λέγουσιν ♦ ἔλεγον } αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; Καὶ {N Καὶ τίς ♦ Ἡ τίς } τίς σοι τὴν {N τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ♦ ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην } ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς;

Mk 11:29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ - } ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mk 11:30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου {N Ἰωάννου ♦ τὸ Ἰωάννου } ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι.

Mk 11:31 Καὶ ἐλογίζοντο {N ἐλογίζοντο ♦ διελογίζοντο } πρὸς ἑαυτοῦς, λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί οὖν {N οὖν ♦ [οὖν] } οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

Mk 11:32 Ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν• {N λαόν ♦ ὄχλον } ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι {N ὅτι ὄντως ♦ ὄντως ὅτι } ὄντως προφήτης ἦν.

Mk 11:33 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν {N λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ ♦ τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν } τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mk 12:1 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, {N λέγειν ♦ λαλεῖν } Ἄμπελῶνα ἐφύτευσεν {N ἐφύτευσεν ἄνθρωπος ♦ ἄνθρωπος ἐφύτευσεν } ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκεν φραγμόν, καὶ ὠρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο {N ἐξέδοτο ♦ ἐξέδετο } αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

Mk 12:2 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ {N τοῦ καρποῦ ♦ τῶν καρπῶν } καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

Mk 12:3 Οἱ {N οἱ δὲ ♦ καὶ } δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

Mk 12:4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον• κάκεῖνον λιθοβολήσαντες {N λιθοβολήσαντες ♦ - } ἐκεφαλαίωσαν, {N ἐκεφαλαίωσαν ♦ ἐκεφαλίωσαν } καὶ ἀπέστειλαν {N ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον ♦ ἠτίμασαν } ἠτιμωμένον.

Mk 12:5 Καὶ πάλιν {N πάλιν ♦ - } ἄλλον ἀπέστειλεν• κάκεῖνον ἀπέκτειναν• καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς {N τοὺς μὲν δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτένοντες ♦ οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ ἀποκτένοντες } μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτένοντες.

Mk 12:6 Ἔτι οὖν {N οὖν ♦ - } ἕνα υἱὸν {N υἱὸν ἔχων ♦ εἶχεν υἱόν } ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } ἀπέστειλεν καὶ {N καὶ ♦ - } αὐτὸν πρὸς {N πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον ♦ ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς } αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

Mk 12:7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον {N εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ♦ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν } πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος• δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

Mk 12:8 Καὶ λαβόντες αὐτόν {N αὐτόν ἀπέκτειναν ♦ ἀπέκτειναν αὐτόν } ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον {N ἐξέβαλον ♦ ἐξέβαλον αὐτόν } ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

Mk 12:9 Τί οὖν {N οὖν ♦ [οὖν] } ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

Mk 12:10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας•

Mk 12:11 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Mk 12:12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον• ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν• καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

Mk 12:13 ¶ Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ.

Mk 12:14 Οἱ {N Οἱ δὲ ἐλθόντες ♦ Καὶ ἐλθόντες } δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός• οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις. Ἔξεστιν κῆνσον {N κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ♦ δοῦναι κῆνσον Καίσαρι } Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὐ;

Mk 12:15 Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

Mk 12:16 Οἱ δὲ ἠνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Καίσαρος.

Mk 12:17 Καὶ {N Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ♦ Ὁ δὲ } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε {N Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος ♦ Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε } τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν {N ἐθαύμασαν ♦ ἐξεθαύμαζον } ἐπ' αὐτῷ.

Mk 12:18 ¶ Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι• καὶ ἐπηρώτησαν {N ἐπηρώτησαν ♦ ἐπηρώτων } αὐτόν, λέγοντες,

Mk 12:19 Διδάσκαλε, Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι Ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα {N τέκνα μὴ ἀφῆ ♦ μὴ ἀφῆ τέκνον } μὴ ἀφῆ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, {N αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ } καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Mk 12:20 Ἐπὶ ἀδελφοὶ ἦσαν• καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφήκεν σπέρμα•

Mk 12:21 καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανεν, καὶ {N καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκεν ♦ μὴ καταλιπὼν } οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκεν σπέρμα• καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.

Mk 12:22 Καὶ ἔλαβον {N ἔλαβον αὐτήν ♦ - } αὐτήν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ {N καὶ οὐκ ♦ οὐκ } ἀφήκαν σπέρμα. Ἐσχάτη {N Ἐσχάτη ♦ Ἐσχατον } πάντων ἀπέθανεν {N ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνὴ ♦ καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν } καὶ ἡ γυνή.

Mk 12:23 Ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅταν {N ὅταν ἀναστῶσιν ♦ [ὅταν ἀναστῶσιν] } ἀναστῶσιν, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα.

Mk 12:24 Καὶ {N Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ♦ Ἔφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ;

Mk 12:25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, {N γαμίσκονται ♦ γαμίζονται } ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ {N οἱ ♦ - } ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mk 12:26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, {B Μωσέως ♦ Μωϋσέως } {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἐπὶ τοῦ βάρτου, ὡς {N ὡς ♦ πῶς } εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός, λέγων, Ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ {N ὁ θεὸς Ἰσαάκ ♦ [ὁ] θεὸς Ἰσαάκ } θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; {N ὁ θεὸς Ἰακώβ ♦ [ὁ] θεὸς Ἰακώβ }

Mk 12:27 Οὐκ ἔστιν ὁ {N ὁ ♦ - } θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ θεὸς {N θεὸς ζώντων ♦ ζώντων } ζώντων• ὑμεῖς {N ὑμεῖς οὖν ♦ - } οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

Mk 12:28 ¶ Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς {N εἰδὼς ♦ ἰδὼν } ὅτι καλῶς αὐτοῖς {N αὐτοῖς ἀπεκρίθη ♦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς } ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποία ἐστὶν πρώτη {N πρώτη πάντων ἐντολὴ ♦ ἐντολὴ πρώτη πάντων } πάντων ἐντολή;

Mk 12:29 Ὁ {N Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ♦ Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς } δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πάντων {N πάντων τῶν ἐντολῶν ♦ ἐστὶν } τῶν ἐντολῶν, Ἄκουε, Ἰσραήλ• κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, κύριος εἷς ἐστίν•

Mk 12:30 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. Αὕτη {N Αὕτη πρώτη ἐντολὴ ♦ - } πρώτη ἐντολή.

Mk 12:31 Καὶ {N Καὶ δευτέρα ὁμοία ♦ Δευτέρα } δευτέρα ὁμοία αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν.

Mk 12:32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας {N εἶπας ♦ εἶπες } ὅτι εἷς ἐστίν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ•

Mk 12:33 καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, {N ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ♦ - } καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, πλεῖον {N πλεῖον ♦ περισσότερόν } ἐστὶν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.

Mk 12:34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτόν {N αὐτόν ὅτι ♦ [αὐτόν] ὅτι } ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

Mk 12:35 ¶ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς ἐστίν {N ἐστὶν Δαυὶδ ♦ Δαυὶδ ἐστὶν } Δαυίδ;

Mk 12:36 Αὐτὸς γὰρ {N γὰρ ♦ - } Δαυὶδ εἶπεν ἐν πνεύματι {N πνεύματι ἀγίῳ ♦ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ } ἀγίῳ, Λέγει {N Λέγει ὁ ♦ Εἶπεν } ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον {N ὑποπόδιον ♦ ὑποκάτω } τῶν ποδῶν σου.

Mk 12:37 Αὐτὸς οὖν {N οὖν ♦ - } Δαυὶδ λέγει αὐτόν κύριον• καὶ πόθεν υἱὸς {N υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν ♦ αὐτοῦ ἐστὶν υἱός } αὐτοῦ ἐστίν; Καὶ ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως.

Mk 12:38 ¶ Καὶ ἔλεγεν {N ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ♦ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν } αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν θελώντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

Mk 12:39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις•

Mk 12:40 οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι• οὗτοι λήψονται {N λήψονται ♦ λήψονται } περισσότερο κριμα.

Mk 12:41 ¶ Καὶ καθίσας ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον• καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.

Mk 12:42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὅ ἐστιν κοδράντης.

Mk 12:43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει {N λέγει ♦ εἶπεν } αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκεν {N βέβληκεν ♦ ἔβαλεν } τῶν βαλλόντων {B βαλλόντων ♦ βαλόντων } εἰς τὸ γαζοφυλάκιον•

Mk 12:44 πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον• αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Mk 13:1 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

Mk 13:2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτῷ, Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῆ λίθος {N λίθος ἐπὶ λίθῳ ♦ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον } ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ.

Mk 13:3 ¶ Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων {N ἐπηρώτων ♦ ἐπηρώτα } αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας,

Mk 13:4 Εἶπὲ {N Εἶπὲ ♦ Εἶπὸν } ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα {N πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι ♦ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα } ταῦτα συντελεῖσθαι;

Mk 13:5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν ♦ ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς } αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

Mk 13:6 Πολλοὶ γὰρ {N γὰρ ♦ - } ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι• καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

Mk 13:7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε• δεῖ γὰρ {N γὰρ ♦ - } γενέσθαι, ἀλλ' οὕτω τὸ τέλος.

Mk 13:8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ {N ἐπὶ ἔθνος ♦ ἐπ' ἔθνος } ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν• καὶ {N καὶ ἔσονται σεισμοὶ ♦ ἔσονται σεισμοὶ } ἔσονται σεισμοὶ κατὰ

τόπους, καὶ {N καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαὶ ἀρχαὶ ♦ ἔσονται λιμοὶ ἀρχῆ } ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαὶ• ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα.

Mk 13:9 ¶ Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς• παραδώσουσιν γὰρ {N γὰρ ♦ - } ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Mk 13:10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ {N δεῖ πρῶτον ♦ πρῶτον δεῖ } πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

Mk 13:11 Ὅταν {N Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ♦ Καὶ ὅταν ἄγωσιν } δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ {N μηδὲ μελετᾶτε ♦ - } μελετᾶτε• ἀλλ' ὃ ἂν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε• οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Mk 13:12 Παραδώσει {N Παραδώσει δὲ ♦ Καὶ παραδώσει } δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον• καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

Mk 13:13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου• ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Mk 13:14 ¶ Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ {N τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δαυιδ τοῦ προφήτου ♦ - } ῥηθὲν ὑπὸ Δαυιδ τοῦ προφήτου, ἐστὼς {N ἐστὼς ♦ ἐστηκότα } ὅπου οὐ δεῖ - ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω - τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη•

Mk 13:15 ὁ δὲ {N δὲ ♦ [δὲ] } ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς {N εἰς τὴν οἰκίαν ♦ - } τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω {N εἰσελθέτω ♦ εἰσελθάτω } ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ•

Mk 13:16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν {N ὦν ♦ - } μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄραί τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

Mk 13:17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Mk 13:18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ {N ἡ φυγὴ ὑμῶν ♦ - } φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

Mk 13:19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς {N ἧς ♦ ἦν } ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.

Mk 13:20 Καὶ εἰ μὴ κύριος {N κύριος ἐκόλωσεν ♦ ἐκόλωσεν κύριος } ἐκόλωσεν τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ• ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, οὓς ἐξελέξατο, ἐκόλωσεν τὰς ἡμέρας.

Mk 13:21 Τότε {B Τότε ♦ Καὶ τότε } {N Τότε ♦ Καὶ τότε } ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοῦ, {N Ἰδοῦ ὦδε ♦ Ἰδε ὦδε } ὦδε ὁ χριστός, ἢ {N ἢ Ἰδοῦ ♦ Ἰδε } Ἰδοῦ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε.

Mk 13:22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ {N καὶ τοὺς ♦ τοὺς } τοὺς ἐκλεκτοὺς.

Mk 13:23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε• ἰδοὺ, {N ἰδοὺ ♦ - } προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

Mk 13:24 ¶ Ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,

Mk 13:25 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ {N τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ♦ ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ } οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, {N ἐκπίπτοντες ♦ πίπτοντες } καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

Mk 13:26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

Mk 13:27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, {N αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ } καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἐκ ♦ [αὐτοῦ] ἐκ } ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

Mk 13:28 ¶ Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν• ὅταν αὐτῆς {N αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ♦ ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς } ἤδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν•

Mk 13:29 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα {N ταῦτα ἴδητε ♦ ἴδητε ταῦτα } ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.

Mk 13:30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρι {N μέχρι ♦ μέχρις } οὐ πάντα {N πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } ταῦτα γένηται.

Mk 13:31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, {B παρελεύσεται ♦ παρελεύσονται } {N παρελεύσεται ♦ παρελεύσονται } οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. {N παρέλθωσιν ♦ παρελεύσονται }

Mk 13:32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ ὥρας {N ὥρας ♦ τῆς ὥρας } οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ {N οἱ ἐν ♦ ἐν } ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

Mk 13:33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ {N καὶ προσεύχεσθε ♦ - } προσεύχεσθε• οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.

Mk 13:34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ {N καὶ ἐκάστῳ ♦ ἐκάστῳ } ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή.

Mk 13:35 Γρηγορεῖτε οὖν• οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὅψέ, {N ὅψέ ἢ μεσονυκτίου ♦ ἢ ὅψέ ἢ μεσονυκτίον } ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ•

Mk 13:36 μὴ ἐλθῶν ἐξαίφνης εὕρη ὑμᾶς καθεύδοντας.

Mk 13:37 Ἄ {N Ἄ ♦ Ὁ } δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω, Γρηγορεῖτε.

Mk 14:1 Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας• καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.

Mk 14:2 Ἔλεγον δέ, {N δέ ♦ γάρ } Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος {N θόρυβος ἔσται ♦ ἔσται θόρυβος } ἔσται τοῦ λαοῦ.

Mk 14:3 ¶ Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς• καὶ {N καὶ συντρίψασα τὸ ♦ συντρίψασα τὴν } συντρίψασα τὸ {B τὸ ♦ τὸν } ἀλάβαστρον, κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ {N κατὰ ♦ - } τῆς κεφαλῆς.

Mk 14:4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ {N καὶ λέγοντες ♦ - } λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;

Mk 14:5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο {N τοῦτο ♦ τοῦτο τὸ μύρον } πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων {N τριακοσίων δηναρίων ♦ δηναρίων τριακοσίων } δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.

Mk 14:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτήν• τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον εἰργάσατο {N εἰργάσατο ♦ ἠργάσατο } ἐν ἐμοί.

Mk 14:7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτούς {N αὐτούς ♦ αὐτοῖς } εὖ ποιῆσαι• ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Mk 14:8 Ὁ ἔσχεν αὕτη {N αὕτη ♦ - } ἐποίησεν• προέλαβεν μυρίσαι μου {N μου τὸ σῶμα ♦ τὸ σῶμά μου } τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Mk 14:9 Ἀμὴν λέγω {B λέγω ♦ δὲ λέγω } {N λέγω ♦ δὲ λέγω } ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο {N τοῦτο ♦ - } εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Mk 14:10 ¶ Καὶ ὁ {N ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ♦ Ἰούδας Ἰσκαριώθ ὁ } Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ {N παραδῶ αὐτὸν ♦ αὐτὸν παραδοῖ } αὐτὸν αὐτοῖς.

Mk 14:11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, καὶ ἐζήτηί πῶς εὐκαίρως {N εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ ♦ αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ } αὐτὸν παραδῶ.

Mk 14:12 ¶ Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν {B ἐτοιμάσωμεν ♦ ἐτοιμάσομεν } ἵνα φάγης τὸ Πάσχα;

Mk 14:13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων• ἀκολουθήσατε αὐτῷ,

Mk 14:14 καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότη ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμα, ὅπου {N κατάλυμα ♦ κατάλυμά μου } τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

Mk 14:15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον {B ἀνώγειον ♦ ἀνάγειον } {N ἀνώγειον ♦ ἀνάγειον } μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον• ἐκεῖ {N ἐκεῖ ♦ καὶ ἐκεῖ } ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

Mk 14:16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοιμάσαν τὸ Πάσχα.

Mk 14:17 ¶ Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

Mk 14:18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν {N εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν } ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

Mk 14:19 Οἱ {N οἱ δε ♦ - } δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' {N καθ' ♦ κατὰ } εἷς, Μήτι {N Μήτι ἐγὼ καὶ ἄλλος ♦ - } ἐγώ; Καὶ ἄλλος, Μήτι ἐγώ;

Mk 14:20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτοῖς, Εἷς ἐκ {N ἐκ ♦ - } τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

Mk 14:21 Ὁ {N ὁ μὲν ♦ ὅτι ὁ μὲν } μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ• οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται• καλὸν ἦν {N ἦν ♦ - } αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

Mk 14:22 ¶ Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβῶν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, Λάβετε, φάγετε• {N φάγετε ♦ - } τοῦτό ἐστὶν τὸ σῶμά μου.

Mk 14:23 Καὶ λαβῶν τὸ {N τὸ ♦ - } ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

Mk 14:24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό ἐστὶν τὸ αἷμά μου, τὸ {N τὸ τῆς καινῆς ♦ τῆς } τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ {N περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν } πολλῶν ἐκχυνόμενον.

Mk 14:25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Mk 14:26 ¶ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Mk 14:27 ¶ Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν {N ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ♦ - } ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ• ὅτι γέγραπται, Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται {N διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα ♦ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται } τὰ πρόβατα.

Mk 14:28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Mk 14:29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, Καὶ {N καὶ εἰ ♦ εἰ καὶ } εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

Mk 14:30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ἐν {N ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ♦ ταύτῃ τῇ νυκτὶ } τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ {N ἀπαρνήσῃ με ♦ με ἀπαρνήσῃ } με.

Mk 14:31 Ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ {N ἐκπερισσοῦ ἔλεγεν μᾶλλον ♦ ἐκπερισσῶς ἐλάλει } ἔλεγεν μᾶλλον, Ἐάν με {N με δέῃ ♦ δέῃ με } δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσωμαι. {N ἀπαρνήσωμαι ♦ ἀπαρνήσομαι } Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

Mk 14:32 ¶ Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ, {N Γεθσημανῆ ♦ Γεθσημανί } καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσατε ὧδε, ἕως προσεύξωμαι.

Mk 14:33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον {N Ἰάκωβον ♦ [τὸν] Ἰάκωβον } καὶ Ἰωάννην {N Ἰωάννην ♦ [τὸν] Ἰωάννην } μεθ' {N μεθ' ἑαυτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ } ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

Mk 14:34 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου• μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε.

Mk 14:35 Καὶ προσελθὼν {N προσελθὼν ♦ προσελθὼν } μικρόν, ἔπεσεν {N ἔπεσεν ♦ ἔπιπτεν } ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

Mk 14:36 Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' {N ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο ♦ τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ } ἐμοῦ τοῦτο• ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.

Mk 14:37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

Mk 14:38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε {N εἰσέλθῃτε ♦ ἔλθῃτε } εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

Mk 14:39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

Mk 14:40 Καὶ ὑποστρέψας {N ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν ♦ πάλιν ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς } εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας• ἦσαν γὰρ οἱ {N οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ♦ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ } ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι, {N βεβαρημένοι ♦ καταβαρυνόμενοι } καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ {N αὐτῷ ἀποκριθῶσιν ♦ ἀποκριθῶσιν αὐτῷ } ἀποκριθῶσιν.

Mk 14:41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε λοιπὸν {N λοιπὸν ♦ τὸ λοιπὸν } καὶ ἀναπαύεσθε. Ἀπέχει• ἤλθεν ἡ ὥρα. Ἴδού, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

Mk 14:42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἴδού, ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.

Mk 14:43 ¶ Καὶ εὐθέως, {N εὐθέως ♦ εὐθύς } ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὧν {N ὧν ♦ - } τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς {N πολὺς ♦ - } μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

Mk 14:44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσημον αὐτοῖς, λέγων, Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν• κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε {N ἀπαγάγετε ♦ ἀπάγετε } ἀσφαλῶς.

Mk 14:45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως {N εὐθέως ♦ εὐθύς } προσελθὼν αὐτῷ λέγει αὐτῷ, {N αὐτῷ Ῥαββί ♦ - } Ῥαββί, ῥαββί• καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

Mk 14:46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' {N ἐπ' αὐτόν ♦ - } αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν, {N αὐτῶν ♦ αὐτῷ } καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

Mk 14:47 Εἷς δὲ τις {N τις ♦ [τις] } τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. {N ὠτίον ♦ ὠτάριον }

Mk 14:48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε {N ἐξήλθετε ♦ ἐξήλθατε } μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

Mk 14:49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με• ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

Mk 14:50 Καὶ ἀφέντες αὐτόν πάντες {N πάντες ἔφυγον ♦ ἔφυγον πάντες } ἔφυγον.

Mk 14:51 ¶ Καὶ εἷς {N εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθησεν ♦ νεανίσκος τις συνηκολούθει } τις νεανίσκος ἠκολούθησεν αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Καὶ κρατοῦσιν αὐτόν οἱ {N οἱ νεανίσκοι ♦ - } νεανίσκοι•

Mk 14:52 ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' {N ἀπ' αὐτῶν ♦ - } αὐτῶν.

Mk 14:53 ¶ Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα• καὶ συνέρχονται αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ - } πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

Mk 14:54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως• καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

Mk 14:55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατώσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρισκον. {N εὔρισκον ♦ ἠῦρισκον }

Mk 14:56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

Mk 14:57 Καί τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες

Mk 14:58 ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

Mk 14:59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

Mk 14:60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

Mk 14:61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν {N οὐδὲν ἀπεκρίνατο ♦ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδὲν } ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

Mk 14:62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

Mk 14:63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει, Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

Mk 14:64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας. Τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι {N εἶναι ἔνοχον ♦ ἔνοχον εἶναι } ἔνοχον θανάτου.

Mk 14:65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ {N τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον } πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ, Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. {B ἔβαλλον ♦ ἔβαλον } {N ἔβαλλον ♦ ἔλαβον }

Mk 14:66 ¶ Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν {N ἐν τῇ αὐλῇ κάτω ♦ κάτω ἐν τῇ αὐλῇ } τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως,

Mk 14:67 καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ἦσθα ♦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ } ἦσθα.

Mk 14:68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων, Οὐκ {N οὐκ ♦ οὔτε } οἶδα, οὐδὲ {B οὐδὲ ♦ οὔτε } {N οὐδὲ ♦ οὔτε } ἐπίσταμαι τί {N τί σὺ ♦ σὺ τί } σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον• καὶ {N καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν ♦ [καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν] } ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Mk 14:69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν {N πάλιν ἤρξατο ♦ ἤρξατο πάλιν } ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν {N παρεστηκόσιν ♦ παρεστῶσιν } ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν.

Mk 14:70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ• καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ {N καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει ♦ - } ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

Mk 14:71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.

Mk 14:72 Καὶ ἐκ {N ἐκ ♦ εὐθὺς ἐκ } δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὃ {N ὃ εἶπεν ♦ ὡς εἶπεν } εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ {N ἀπαρνήσῃ με τρίς ♦ τρίς με ἀπαρνήσῃ } με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

Mk 15:1 Καὶ εὐθέως {N εὐθέως ἐπὶ τὸ ♦ εὐθὺς } ἐπὶ τὸ πρῶτ' συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ {N τῷ ♦ - } Πιλάτῳ.

Mk 15:2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν {N εἶπεν αὐτῷ ♦ αὐτῷ λέγει } αὐτῷ, Σὺ λέγεις.

Mk 15:3 Καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά•

Mk 15:4 ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν {N ἐπηρώτησεν ♦ ἐπηρώτα } αὐτόν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Ἴδε, πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. {N καταμαρτυροῦσιν ♦ κατηγοροῦσιν }

Mk 15:5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

Mk 15:6 ¶ Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὃνπερ {N ὃνπερ ἤτοῦντο ♦ ὃν παρητοῦντο } ἤτοῦντο.

Mk 15:7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν {N συστασιαστῶν ♦ στασιαστῶν } δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.

Mk 15:8 Καὶ ἀναβοήσας {N ἀναβοήσας ♦ ἀναβάς } ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς αἰεὶ {N αἰεὶ ♦ - } ἐποίει αὐτοῖς.

Mk 15:9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

Mk 15:10 Ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.

Mk 15:11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

Mk 15:12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν ♦ πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν } πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε {N θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε ♦ [θέλετε] ποιήσω [ὃν λέγετε] τὸν } ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

Mk 15:13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν.

Mk 15:14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, Τί γὰρ κακὸν {N κακὸν ἐποίησεν ♦ ἐποίησεν κακόν } ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως {N περισσοτέρως ♦ περισσῶς } ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν.

Mk 15:15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν• καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

Mk 15:16 ¶ Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶν πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.

Mk 15:17 Καὶ ἐνδύουσιν {N ἐνδύουσιν ♦ ἐνδιδύσκουσιν } αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον,

Mk 15:18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς {B ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεῦ } {N ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεῦ } τῶν Ἰουδαίων•

Mk 15:19 καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτουν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

Mk 15:20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ {N τὰ ἴδια ♦ αὐτοῦ } ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

Mk 15:21 ¶ Καὶ ἀγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Mk 15:22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ {N Γολγοθᾶ ♦ τὸν Γολγοθᾶν } τόπον, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Κρανίου Τόπος.

Mk 15:23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν {N πιεῖν ♦ - } ἐσμυρнисμένον οἶνον• ὃ {N ὁ ♦ δς } δὲ οὐκ ἔλαβεν.

Mk 15:24 Καὶ σταυρώσαντες {N σταυρώσαντες αὐτόν ♦ σταυροῦσιν αὐτόν καὶ } αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ.

Mk 15:25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

Mk 15:26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Mk 15:27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστὰς, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

Mk 15:28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. {N - }

Mk 15:29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναόν καὶ ἐν {N ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν ♦ οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις } τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν,

Mk 15:30 σῶσον σεαυτόν, καὶ {N καὶ κατάβα ♦ καταβάς } κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

Mk 15:31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

Mk 15:32 Ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ {N τοῦ Ἰσραὴλ ♦ Ἰσραὴλ } Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. {N πιστεύσωμεν αὐτῷ ♦

πιστεύωμεν } Καὶ {B πιστεύωμεν αὐτῷ ♦ πιστεύωμεν } οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ {N συνεσταυρωμένοι ♦ συνεσταυρωμένοι σὺν } ὠνείδιζον αὐτόν.

Mk 15:33 ¶ Γενομένης {N Γενομένης δὲ ♦ Καὶ γενομένης } δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

Mk 15:34 Καὶ τῇ ὥρᾳ {N ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ♦ ἐνάτῃ ὥρᾳ } τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, {N λέγων ♦ - } Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λιμὰ {N λιμὰ ♦ λεμα } σαβαχθανί; Ὁ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, Ὁ θεὸς μου, ὁ θεὸς μου, εἰς τί με {N με ἐγκατέλιπες ♦ ἐγκατέλιπες με } ἐγκατέλιπες;

Mk 15:35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, Ἴδού, {N Ἴδού ♦ ἴδε } Ἡλίαν φωνεῖ.

Mk 15:36 Δραμῶν δὲ εἰς, {N εἰς καὶ ♦ τις [καὶ] } καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε {N τε ♦ - } καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων, Ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.

Mk 15:37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν.

Mk 15:38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἀπ' } ἄνωθεν ἕως κάτω.

Mk 15:39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράζας {N κράζας ♦ - } ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ {N ὁ ἄνθρωπος οὗτος ♦ οὗτος ὁ ἄνθρωπος } ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν {N ἦν θεοῦ ♦ θεοῦ ἦν } θεοῦ.

Mk 15:40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν {N ἦν ♦ - } καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ {N τοῦ Ἰακώβου ♦ Ἰακώβου } Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ {N Ἰωσὴ ♦ Ἰωσήτος } μήτηρ, καὶ Σαλώμη,

Mk 15:41 αἱ αἰ, {N αἰ καὶ ♦ αἰ } ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἰ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Mk 15:42 ¶ Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευὴ, ὃ ἐστὶν προσάββατον, {B προσάββατον ♦ πρὸς σάββατον }

Mk 15:43 ἦλθεν {N ἦλθεν Ἰωσήφ ♦ ἐλθὼν Ἰωσήφ [ὁ] } Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ• τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς Πιλάτον, {N Πιλάτον ♦ τὸν Πιλάτον } καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Mk 15:44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν• καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτόν εἰ πάλαι ἀπέθανεν.

Mk 15:45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἔδωρῆσατο τὸ σῶμα {N σῶμα ♦ πτώμα } τῷ Ἰωσήφ.

Mk 15:46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ {N καὶ καθελῶν ♦ καθελῶν } καθελῶν αὐτόν, ἐνείλησεν τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν {N κατέθηκεν ♦ ἔθηκεν } αὐτόν ἐν μνημείῳ,

ὁ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας• καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

Mk 15:47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή {N Ἰωσή ♦ ἡ Ἰωσήτος } ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. {N τίθεται ♦ τέθειται }

Mk 16:1 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰακώβου {B Ἰακώβου ♦ ἡ τοῦ Ἰακώβου } {N Ἰακώβου ♦ ἡ [τοῦ] Ἰακώβου } καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἄρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

Mk 16:2 Καὶ λίαν πρωῖ τῆς {N τῆς μιᾶς ♦ τῆ μιᾶ τῶν } μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

Mk 16:3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

Mk 16:4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος• ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

Mk 16:5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν• καὶ ἔξεθαμβήθησαν.

Mk 16:6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μὴ ἐκθαμβεῖσθε• Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον• ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε• ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

Mk 16:7 Ἄλλ' {N Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ } ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν• ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

Mk 16:8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου• εἶχεν δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις• καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } ἐφοβοῦντο γάρ. {N γάρ ♦ γάρ + [[shorter ending]]}

Mk 16:9 ¶ Ἀναστὰς {N Ἀναστὰς ♦ [[Ἀναστὰς } δὲ πρωῖ πρώτη σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' {N ἀφ' ♦ παρ' } ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

Mk 16:10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν.

Mk 16:11 Κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν.

Mk 16:12 ¶ Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἐτέρῳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

Mk 16:13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς• οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

Mk 16:14 ¶ Ὑστερον ἀνακειμένοις {N ἀνακειμένοις ♦ [δὲ] ἀνακειμένοις } αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνειδίσειεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

Mk 16:15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει.

Mk 16:16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται• ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

Mk 16:17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσιν ταῦτα παρακολουθήσει• ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν• γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς•

Mk 16:18 ὄφεις {N ὄφεις ♦ [καὶ ἐν ταῖς χερσίν] ὄφεις } ἄρουσιν• κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ• ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

Mk 16:19 ¶ Ὁ μὲν οὖν κύριος, {N κύριος ♦ κύριος Ἰησοῦς } μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη {N ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη } εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ.

Mk 16:20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργούντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν. {N σημείων. Ἀμήν ♦ σημείων.}] }

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Lk 1:1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

Lk 1:2 καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου,

Lk 1:3 ἔδοξεν κάμοι, παρηκολουθηκότη ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε,

Lk 1:4 ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

Lk 1:5 ¶ Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ {N τοῦ ♦ - } βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά• καὶ ἡ {N ἡ γυνὴ αὐτοῦ ♦ γυνὴ αὐτῷ } γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

Lk 1:6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον {N ἐνώπιον ♦ ἐναντίον } τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι.

Lk 1:7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ {N ἡ Ἐλισάβετ ἦν ♦ ἦν ἡ Ἐλισάβετ } Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

Lk 1:8 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θεοῦ,

Lk 1:9 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχεν τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου.

Lk 1:10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆ ὥρα τοῦ θυμιάματος.

Lk 1:11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

Lk 1:12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

Lk 1:13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία• διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβητ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

Lk 1:14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει {N γεννήσει ♦ γενέσει} αὐτοῦ χαρήσονται.

Lk 1:15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ {B τοῦ ♦ - } {N τοῦ ♦ [τοῦ]} κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖη, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

Lk 1:16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν•

Lk 1:17 καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἥλιου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

Lk 1:18 Καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γινώσσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γὰρ εἶμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

Lk 1:19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἶμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ• καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.

Lk 1:20 Καὶ ἰδοῦ, ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

Lk 1:21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν• καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν {N αὐτόν ἐν τῷ ναῷ ♦ ἐν τῷ ναῷ αὐτόν} ἐν τῷ ναῷ.

Lk 1:22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο {N ἠδύνατο ♦ ἐδύνατο} λαλῆσαι αὐτοῖς• καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ• καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός.

Lk 1:23 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Lk 1:24 ¶ Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα

Lk 1:25 ὅτι Οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ {N ὁ ♦ - } κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ {N τὸ ♦ - } ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Lk 1:26 ¶ Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ {N ὑπὸ ♦ ἀπὸ } τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, {N Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ }

Lk 1:27 πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην {N μεμνηστευμένην ♦ ἐμνηστευμένην } ἀνδρί, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυίδ• καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

Lk 1:28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ {N ὁ ἄγγελος ♦ - } ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν, Χαίρε, κεχαριτωμένη• ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη {N εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ♦ - } σὺ ἐν γυναιξίν.

Lk 1:29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα {N ἰδοῦσα ♦ - } διεταράχθη {N διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ♦ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη } ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

Lk 1:30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ• εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ.

Lk 1:31 Καὶ ἰδοῦ, συλλήψῃ {N συλλήψῃ ♦ συλλήμψῃ } ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Lk 1:32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται• καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,

Lk 1:33 καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

Lk 1:34 Εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;

Lk 1:35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι• διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ.

Lk 1:36 Καὶ ἰδοῦ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς {N συγγενὴς ♦ συγγενίς } σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα {N συνειληφυῖα ♦ συνείληφεν } υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς• καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα.

Lk 1:37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ {N τῷ θεῷ ♦ τοῦ θεοῦ } θεῷ πᾶν ῥήμα.

Lk 1:38 Εἶπεν δὲ Μαριάμ, Ἰδοῦ, ἡ δούλη κυρίου• γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥήμά σου. Καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Lk 1:39 ¶ Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα,

Lk 1:40 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

Lk 1:41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ {N ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ♦ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ Ἐλισάβετ } Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς• καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ,

Lk 1:42 καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ {N φωνῇ ♦ κραυγῇ } μεγάλῃ, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Lk 1:43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς με; {N με ♦ ἐμέ }

Lk 1:44 Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ {N τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ♦ ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος } βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

Lk 1:45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Lk 1:46 Καὶ εἶπεν Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον,

Lk 1:47 καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Lk 1:48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Lk 1:49 Ὅτι ἐποίησέν μοι μεγαλεῖα {N μεγαλεῖα ♦ μεγάλα } ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Lk 1:50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν {N γενεῶν ♦ καὶ γενεὰς } τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Lk 1:51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ• διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Lk 1:52 Καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσεν ταπεινοὺς.

Lk 1:53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Lk 1:54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

Lk 1:55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Lk 1:56 ¶ Ἐμείνεν δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ {N ὡσεὶ ♦ ὡς } μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Lk 1:57 ¶ Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἷόν.

Lk 1:58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

Lk 1:59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ {N ὀγδοῇ ἡμέρᾳ ♦ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ } ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον• καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν.

Lk 1:60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

Lk 1:61 Καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἐν {N ἐν τῇ συγγενείᾳ ♦ ἐκ τῆς συγγενείας } τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Lk 1:62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. {N αὐτόν ♦ αὐτό }

Lk 1:63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν, λέγων, Ἰωάννης ἐστὶν τὸ {N τὸ ♦ - } ὄνομα αὐτοῦ• καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

Lk 1:64 Ἀνεψόχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν.

Lk 1:65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς• καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

Lk 1:66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ {N χεὶρ ♦ γὰρ χεὶρ } κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

Lk 1:67 ¶ Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσεν, {N προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } λέγων,

Lk 1:68 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,

Lk 1:69 καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ {N τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ ♦ οἴκῳ Δαυὶδ } οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ -

Lk 1:70 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν {N τῶν ἀπ' ♦ ἀπ' } ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ -

Lk 1:71 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς•

Lk 1:72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,

Lk 1:73 ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν,

Lk 1:74 ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν {N τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ♦ ἐχθρῶν } ἐχθρῶν ἡμῶν
ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ

Lk 1:75 ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας {N πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ♦ πάσαις ταῖς ἡμέραις } τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Lk 1:76 Καὶ σύ, {N σύ ♦ σὺ δέ } παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ•
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ {N πρὸ προσώπου ♦ ἐνώπιον } προσώπου κυρίου ἐτοιμάσαι
ὁδοὺς αὐτοῦ•

Lk 1:77 τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν
αὐτῶν,

Lk 1:78 διὰ σπλάγχχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο {N ἐπεσκέψατο ♦
ἐπισκέψεται } ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

Lk 1:79 ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ
κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Lk 1:80 ¶ Τὸ δὲ παιδίον ἠϋξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Lk 2:1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος
Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Lk 2:2 Αὕτη ἡ {N ἡ ♦ - } ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας
Κυρηνίου.

Lk 2:3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν {N ἰδίαν ♦
ἑαυτοῦ } πόλιν.

Lk 2:4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, {N Ναζαρέτ
♦ Ναζαρέθ } εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυίδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ
εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυίδ,

Lk 2:5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ {N μεμνηστευμένη αὐτῷ
γυναϊκί ♦ ἐμνηστευμένη αὐτῷ } αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ.

Lk 2:6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν
αὐτήν.

Lk 2:7 Καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν,
καὶ ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ {N τῇ ♦ - } φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ
καταλύματι.

Lk 2:8 ¶ Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ
φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

Lk 2:9 Καὶ ἰδοὺ, {N ἰδοὺ ♦ - } ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα κυρίου
περιέλαμψεν αὐτούς• καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

Lk 2:10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

Lk 2:11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὅς ἐστιν χριστὸς κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ.

Lk 2:12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον {N κείμενον ♦ καὶ κείμενον } ἐν φάτνῃ.

Lk 2:13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνούντων τὸν θεόν, καὶ λεγόντων,

Lk 2:14 Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. {N εὐδοκία ♦ εὐδοκίας }

Lk 2:15 ¶ Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ {N καὶ οἱ ἄνθρωποι ♦ - } οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον {N εἶπον ♦ ἐλάλουν } πρὸς ἀλλήλους, Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

Lk 2:16 Καὶ ἦλθον {N ἦλθον ♦ ἦλθαν } σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον {N ἀνεῦρον ♦ ἀνεῦραν } τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

Lk 2:17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν {N διεγνώρισαν ♦ ἐγνώρισαν } περὶ τοῦ ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.

Lk 2:18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

Lk 2:19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Lk 2:20 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Lk 2:21 ¶ Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι {N συλληφθῆναι ♦ συλλημφθῆναι } αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Lk 2:22 ¶ Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστήσαι τῷ κυρίῳ -

Lk 2:23 καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται -

Lk 2:24 καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ {N νόμῳ ♦ τῷ νόμῳ } κυρίου, Ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς {N νεοσσούς ♦ νοσσοῦς } περιστερῶν.

Lk 2:25 Καὶ ἰδοῦ, ἦν {N ἦν ἄνθρωπος ♦ ἄνθρωπος ἦν } ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν.

Lk 2:26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ {N ἢ ♦ [ἦ] ἄν } ἴδῃ τὸν χριστὸν κυρίου.

Lk 2:27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν• καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἶθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,

Lk 2:28 καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } καὶ εὐλόγησεν τὸν θεόν, καὶ εἶπεν,

Lk 2:29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά σου, ἐν εἰρήνῃ•

Lk 2:30 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

Lk 2:31 ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν•

Lk 2:32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Lk 2:33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ {N Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ♦ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ } καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.

Lk 2:34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοῦ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον•

Lk 2:35 καὶ σοῦ δὲ {N δὲ ♦ [δὲ] } αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία• ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

Lk 2:36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ - αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη {N ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ♦ μετὰ ἀνδρὸς ἔτη } μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς,

Lk 2:37 καὶ αὕτη χήρα ὡς {N ὡς ♦ ἕως } ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων - ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ - } τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν.

Lk 2:38 Καὶ αὕτη αὐτῇ {N αὕτη αὐτῇ ♦ αὐτῇ } τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ κυρίῳ, {N κυρίῳ ♦ θεῷ } καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν {N ἐν ♦ - } Ἱερουσαλήμ.

Lk 2:39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα {N ἅπαντα ♦ πάντα } τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου, ὑπέστρεψαν {N ὑπέστρεψαν ♦ ἐπέστρεψαν } εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν {N τὴν πόλιν ♦ πόλιν } πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. {N Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ }

Lk 2:40 ¶ Τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανεν, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, {N πνεύματι ♦ - } πληρούμενον σοφίας• {N σοφίας ♦ σοφία } καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Lk 2:41 ¶ Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα.

Lk 2:42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων {N ἀναβάντων ♦ ἀναβαινόντων } αὐτῶν εἰς {N εἰς Ἱεροσόλυμα ♦ - } Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς,

Lk 2:43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ• καὶ οὐκ ἔγνω {N ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ ♦ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς } Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ•

Lk 2:44 νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν {N ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ♦ εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ } τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν {N συγγενέσιν καὶ ἐν ♦ συγγενεῦσιν καὶ } καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς•

Lk 2:45 καὶ μὴ εὐρόντες αὐτόν, {N αὐτόν ὑπέστρεψαν ♦ ὑπέστρεψαν } ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες {N ζητοῦντες ♦ ἀναζητοῦντες } αὐτόν.

Lk 2:46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' {N μεθ' ♦ μετὰ } ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

Lk 2:47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

Lk 2:48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν• καὶ πρὸς {N πρὸς ♦ εἶπεν πρὸς } αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, {N εἶπεν ♦ - } Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; Ἴδού, ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

Lk 2:49 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; Οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναί με;

Lk 2:50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνήκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

Lk 2:51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ• {N Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ } καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα {N ταῦτα ♦ - } ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Lk 2:52 ¶ Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν σοφία {N σοφία ♦ [ἐν τῇ] σοφία } καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

Lk 3:1 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος {N καὶ τετραρχοῦντος ♦ καὶ τετραρχοῦντος } τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος {N αὐτοῦ τετραρχοῦντος ♦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος } τῆς Ἰουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, {N Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος ♦ Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος }

Lk 3:2 ἐπὶ ἀρχιερέως Ἴσναι καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Lk 3:3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν {N τὴν ♦ [τὴν] } περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν•

Lk 3:4 ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, {N λέγοντος ♦ - } Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου• εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Lk 3:5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται• καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας•

Lk 3:6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ.

Lk 3:7 ¶ Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

Lk 3:8 Ποιῆσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας• καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ• λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

Lk 3:9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται• πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

Lk 3:10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; {N ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν }

Lk 3:11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει {N λέγει ♦ ἔλεγεν } αὐτοῖς, Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι• καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω.

Lk 3:12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; {N ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν }

Lk 3:13 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.

Lk 3:14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες, Καὶ {N καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν ♦ Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς } ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπεν πρὸς {N πρὸς αὐτούς ♦ αὐτοῖς } αὐτούς, Μηδένα διασεισητε, μηδὲ συκοφαντήσητε• καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.

Lk 3:15 ¶ Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ χριστός,

Lk 3:16 ἀπεκρίνατο ὁ {N ὁ Ἰωάννης ἅπασιν λέγων ♦ λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάννης } Ἰωάννης, ἅπασιν λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς• ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ• αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί•

Lk 3:17 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ {N καὶ διακαθαριεῖ ♦ διακαθᾶραι } διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει {N συνάξει ♦ συναγαγεῖν } τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

Lk 3:18 ¶ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν•

Lk 3:19 ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, {N τετράρχης ♦ τετραάρχης } ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρῳδιάδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

Lk 3:20 προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, καὶ {N καὶ κατέκλεισεν ♦ [καὶ] κατέκλεισεν } κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ {N τῇ ♦ - } φυλακῇ.

Lk 3:21 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου, ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρανόν,

Lk 3:22 καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶ εἶδει ὡσεὶ {N ὡσεὶ ♦ ὡς } περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν, {N λέγουσαν ♦ - } Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Lk 3:23 ¶ Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς ὡσεὶ {N ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ♦ ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα } ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὧν - ὡς {N ὡς ἐνομίζετο υἱὸς ♦ υἱὸς ὡς ἐνομίζετο } ἐνομίζετο - υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλίου,

Lk 3:24 τοῦ Ματθαί, {N Ματθαί ♦ Μαθθαί } τοῦ Λευῖ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰαννά, {N Ἰαννά ♦ Ἰανναί } τοῦ Ἰωσήφ,

Lk 3:25 τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμῶς, τοῦ Ναοῦμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγκαί,

Lk 3:26 τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεῖ, {B Σεμεῖ ♦ Σεμεεῖ } {N Σεμεῖ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰούδα ♦ Σεμεῖν τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωδά } τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα,

Lk 3:27 τοῦ Ἰωανάν, {B Ἰωανάν ♦ Ἰωανᾶ } τοῦ Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί,

Lk 3:28 τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, {N Ἐλμωδάμ ♦ Ἐλμαδάμ } τοῦ Ἡρ,

Lk 3:29 τοῦ Ἰωσή, {N Ἰωσή ♦ Ἰησοῦ } τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεῖμ, {N Ἰωρεῖμ τοῦ Ματθαί ♦ Ἰωρίμ τοῦ Μαθθαί } τοῦ Ματθαί, τοῦ Λευῖ,

Lk 3:30 τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάν, {N Ἰωνάν τοῦ Ἐλιακεῖμ ♦ Ἰωνάμ τοῦ Ἐλιακίμ } τοῦ Ἐλιακεῖμ,

Lk 3:31 τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνάν, {N Μαϊνάν ♦ Μεννά } τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν, {N Ναθάν ♦ Ναθάμ } τοῦ Δαυίδ,

Lk 3:32 τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, {N Ὠβήδ τοῦ Βοόζ τοῦ Σαλμών ♦ Ἰωβήδ τοῦ Βόος τοῦ Σαλά } τοῦ Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών,

Lk 3:33 τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, {B Ἀράμ, ♦ Ἀράμ, τοῦ Ἰωράμ, } {N Ἀράμ ♦ Ἀδμίν τοῦ Ἀρνί } τοῦ Ἑσρώμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα,

Lk 3:34 τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, {B Θάρα ♦ Θάρρα } τοῦ Ναχώρ,

Lk 3:35 τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φάλεγ, {B Φάλεγ ♦ Φαλέκ } {N Φάλεγ ♦ Φάλεκ } τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά,

Lk 3:36 τοῦ Καϊνάν, {N Καϊνάν ♦ Καϊνάμ } τοῦ Ἀρφαζάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,

Lk 3:37 τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, {N Ἰαρέδ ♦ Ἰάρετ } τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, {N Καϊνάν ♦ Καϊνάμ }

Lk 3:38 τοῦ Ἐνώς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ θεοῦ.

Lk 4:1 Ἰησοῦς δὲ πνεύματος {N πνεύματος ἁγίου πλήρης ♦ πλήρης πνεύματος ἁγίου } ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς {N εἰς τὴν ἔρημον ♦ ἐν τῇ ἐρήμῳ } τὴν ἔρημον,

Lk 4:2 ἡμέρας τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις• καὶ συντελεσθεῖσιν αὐτῶν, ὕστερον {N ὕστερον ♦ - } ἐπέειπεν.

Lk 4:3 Καὶ {N Καὶ εἶπεν ♦ Εἶπεν δὲ } εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

Lk 4:4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν ♦ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς } πρὸς αὐτόν, λέγων, {N λέγων ♦ - } Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, {B ἄνθρωπος ♦ ὁ ἄνθρωπος } {N ἄνθρωπος ♦ ὁ ἄνθρωπος } ἀλλ' {N ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι θεοῦ ♦ - } ἐπὶ παντὶ ρήματι θεοῦ.

Lk 4:5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτόν ὁ {N ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ♦ - } διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου.

Lk 4:6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν• ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν.

Lk 4:7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα.

Lk 4:8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ {N αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ } εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπάγε {N Ὑπάγε ὀπίσω μου Σατανᾶ ♦ - } ὀπίσω μου, Σατανᾶ• γέγραπται, Προσκυνήσεις {N Προσκυνήσεις κύριον τὸν θεόν σου ♦ Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις } κύριον τὸν θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

Lk 4:9 Καὶ {N Καὶ ἤγαγεν ♦ ἤγαγεν δὲ } ἤγαγεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτόν {N αὐτόν ἐπὶ ♦ ἐπὶ } ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω•

Lk 4:10 γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε•

Lk 4:11 καί, Ἐπὶ {N Ἐπὶ ♦ ὅτι Ἐπὶ } χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Lk 4:12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἴρηται, Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου.

Lk 4:13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

Lk 4:14 ¶ Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν• καὶ φήμη ἐξήλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.

Lk 4:15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Lk 4:16 ¶ Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν {N τὴν Ναζαρέτ ♦ Ναζαρά } Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος• καὶ εἰσῆλθεν, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

Lk 4:17 Καὶ ἐπέδοθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου {N Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ♦ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου } τοῦ προφήτου. Καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον,

Lk 4:18 Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς• ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι {N ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν ♦ - } τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν• κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,

Lk 4:19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.

Lk 4:20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν• καὶ πάντων ἐν {N ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ♦ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ } τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

Lk 4:21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν.

Lk 4:22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ {N οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ ♦ Οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος } οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

Lk 4:23 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην, Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτὸν• ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν {N ἐν τῇ Καπερναοῦμ ♦ εἰς τὴν Καφαρναοῦμ } τῇ Καπερναοῦμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

Lk 4:24 Εἶπεν δέ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

Lk 4:25 Ἐπὶ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χήραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν•

Lk 4:26 καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος {N Σιδῶνος ♦ Σιδωνίας} πρὸς γυναῖκα χήραν.

Lk 4:27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ {N ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ ♦ ἐν τῷ Ἰσραήλ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου} Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ• καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἔκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμᾶν {N Νεεμᾶν ♦ Ναιμᾶν} ὁ Σύρος.

Lk 4:28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα,

Lk 4:29 καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρου τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν {N αὐτῶν ὠκοδόμητο εἰς τὸ ♦ ὠκοδόμητο αὐτῶν ὡστε} ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

Lk 4:30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Lk 4:31 ¶ Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναοὺμ {N Καπερναοὺμ ♦ Καφαρναοὺμ} πόλιν τῆς Γαλιλαίας• καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν.

Lk 4:32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

Lk 4:33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ,

Lk 4:34 λέγων, {N λέγων ♦ -} Ἦα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

Lk 4:35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ {N ἐξ ♦ ἀπ'} αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον {N μέσον ♦ τὸ μέσον} ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

Lk 4:36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται;

Lk 4:37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

Lk 4:38 ¶ Ἀναστὰς δὲ ἐκ {N ἐκ ♦ ἀπὸ} τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος• πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ• καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

Lk 4:39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφήκεν αὐτήν• παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

Lk 4:40 ¶ Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες {N πάντες ♦ ἅπαντες } ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας νόσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν• ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθείς {N ἐπιθείς ἐθεράπευσεν ♦ ἐπιτείθεις ἐθεράπευεν } ἐθεράπευσεν αὐτούς.

Lk 4:41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κρίζοντα {B κρίζοντα ♦ κραυγάζοντα } {N κρίζοντα ♦ κρ[αυγ]άζοντα } καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ χριστὸς {N ὁ χριστὸς ♦ - } ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾗδειςαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

Lk 4:42 ¶ Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

Lk 4:43 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὅτι Καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ• ὅτι εἰς {N εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι ♦ ἐπὶ τοῦτο ἀπεστάλην } τοῦτο ἀπέσταλμαι.

Lk 4:44 ¶ Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν {N ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας ♦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας } ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Lk 5:1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ {N τοῦ ἀκούειν ♦ καὶ ἀκούειν } ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστῶς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ•

Lk 5:2 καὶ εἶδεν δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην• οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες {N ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν ♦ ἀπ' αὐτῶν ἀποβάντες ἔπλυνον } ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

Lk 5:3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ {N τοῦ Σίμωνος ♦ Σίμωνος } Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον. Καὶ {N Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου ♦ καθίσας δὲ ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν } καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

Lk 5:4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

Lk 5:5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {N ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ ♦ Σίμων εἶπεν } Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς {N τῆς ♦ - } νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν• ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ {N τὸ δίκτυον ♦ τὰ δίκτυα } δίκτυον.

Lk 5:6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ• διερρήγγυτο {N διερρήγγυτο δὲ τὸ δίκτυον ♦ διερρήσσετο δὲ τὰ δίκτυα } δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν•

Lk 5:7 καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς {N τοῖς ἐν ♦ ἐν } ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς• καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

Lk 5:8 Ἴδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ, λέγων, Ἐξελαθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, κύριε.

Lk 5:9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ {N ἢ ♦ ὦν } συνέλαβον•

Lk 5:10 ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ• ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

Lk 5:11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, {N ἅπαντα ♦ πάντα } ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Lk 5:12 ¶ Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας• καὶ {N καὶ ἰδὼν ♦ ἰδὼν δὲ } ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

Lk 5:13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ, εἰπὼν, {N εἰπὼν ♦ λέγων } Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

Lk 5:14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν• ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξεν Μωσῆς, {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Lk 5:15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ• καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' {N ὑπ' αὐτοῦ ♦ - } αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

Lk 5:16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.

Lk 5:17 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων• καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ• καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. {N αὐτούς ♦ αὐτόν }

Lk 5:18 Καὶ ἰδοῦ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον {N ἐνώπιον ♦ [αὐτὸν] ἐνώπιον } αὐτοῦ•

Lk 5:19 καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

Lk 5:20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ - } Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

Lk 5:21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι {N ἀφιέναι ἁμαρτίας ♦ ἁμαρτίας ἀφεῖναι } ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός;

Lk 5:22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Lk 5:23 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφένωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι {N Ἔγειραι ♦ Ἔγειρε } καὶ περιπάτει;

Lk 5:24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν {N ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ♦ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει } ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας - εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ - Σοὶ λέγω, ἔγειραι, {N ἔγειραι ♦ ἔγειρε } καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

Lk 5:25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν θεόν.

Lk 5:26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

Lk 5:27 ¶ Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, καὶ ἐθεάσατο τελώνην, ὀνόματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι.

Lk 5:28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, {N ἅπαντα ♦ πάντα } ἀναστὰς ἠκολούθησεν {N ἠκολούθησεν ♦ ἠκολούθει } αὐτῷ.

Lk 5:29 Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευΐς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ• καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν {N τελωνῶν πολὺς ♦ πολὺς τελωνῶν } πολὺς, καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

Lk 5:30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς {N γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ♦ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν } αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τῶν {B τῶν ♦ - } τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

Lk 5:31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Οὐ χρειάν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } οἱ κακῶς ἔχοντες.

Lk 5:32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Lk 5:33 Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς αὐτόν, Διὰ τί οἱ {N Διὰ τί οἱ ♦ Οἱ } τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνά, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων• οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν;

Lk 5:34 Ὁ δὲ εἶπεν {N εἶπεν ♦ Ἰησοῦς εἶπεν } πρὸς αὐτούς, Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστίν, ποιῆσαι νηστεύειν; {N νηστεύειν ♦ νηστεῦσαι }

Lk 5:35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Lk 5:36 Ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου {N ἱματίου καινοῦ ♦ ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας } καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν• εἰ δὲ μήγε, {N μήγε ♦ μή γε } καὶ τὸ καινὸν σχίζει, {N σχίζει ♦ σχίσει } καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ {N συμφωνεῖ ♦ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα } τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

Lk 5:37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς• εἰ δὲ μίγε, {N μίγε
♦ μί γε} ῥήξει ὁ {N ὁ νέος οἶνος ♦ ὁ οἶνος ὁ νέος} νέος οἶνος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς
ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

Lk 5:38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον, καὶ {N καὶ ἀμφοτέροι
συντηροῦνται ♦ -} ἀμφοτέροι συντηροῦνται.

Lk 5:39 Καὶ {N καὶ ♦ [καὶ]} οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν εὐθέως {N εὐθέως ♦ -} θέλει
νέον• λέγει γάρ, Ὁ παλαιὸς χρηστότερός {N χρηστότερός ♦ χρηστός} ἔστιν.

Lk 6:1 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ {N δευτεροπρώτῳ ♦ - }
διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν {N τῶν ♦ -} σπορίμων• καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τοὺς {N τοὺς στάχους καὶ ἥσθιον ♦ καὶ ἥσθιον τοὺς στάχους} στάχους, καὶ
ἥσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσίν.

Lk 6:2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον {N εἶπον αὐτοῖς ♦ εἶπαν} αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε ὃ
οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν {N ποιεῖν ἐν ♦ -} ἐν τοῖς σάββασιν;

Lk 6:3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ
ἐποίησεν Δαβὶδ, ὅποτε {N ὅποτε ♦ ὅτε} ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;
{N ὄντες ♦ [ὄντες]}

Lk 6:4 Ὡς {N Ὡς ♦ [Ὡς]} εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔλαβεν, {N ἔλαβεν καὶ ♦ λαβῶν} καὶ ἔφαγεν, καὶ ἔδωκεν καὶ {N καὶ τοῖς
♦ τοῖς} τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;

Lk 6:5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι {N ὅτι ♦ -} Κύριός ἐστιν ὁ {N ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ
τοῦ σαββάτου ♦ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου} υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ
σαββάτου.

Lk 6:6 ¶ Ἐγένετο δὲ καὶ {N καὶ ἐν ♦ ἐν} ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν• καὶ ἦν ἐκεῖ {N ἐκεῖ ἄνθρωπος ♦ ἄνθρωπος ἐκεῖ}
ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

Lk 6:7 Παρετήρουν {N Παρετήρουν δὲ ♦ Παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν} δὲ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει• {N θεραπεύσει ♦ θεραπεύει} ἵνα
εὕρωσιν κατηγορίαν {N κατηγορίαν ♦ κατηγορεῖν} αὐτοῦ.

Lk 6:8 Αὐτὸς δὲ ἤδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ {N καὶ εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ ♦
εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ} εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἐγειραι, {N
Ἐγειραι ♦ Ἐγειρε} καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ {N Ὁ δὲ ♦ καὶ} δὲ ἀναστὰς ἔστη.

Lk 6:9 Εἶπεν οὖν {N οὖν ♦ δὲ} ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, Ἐπερωτήσω {N Ἐπερωτήσω ♦
Ἐπερωτῶ} ὑμᾶς τί, {N ὑμᾶς τί, Ἐξεστιν ♦ ὑμᾶς, εἰ ἔξεστιν} Ἐξεστιν τοῖς {N τοῖς
σάββασιν ♦ τῷ σαββάτῳ} σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ
ἀποκτεῖναι; {N ἀποκτεῖναι ♦ ἀπολέσαι}

Lk 6:10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπεν αὐτῷ, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά
σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν καὶ ἀποκατεστάθη {N ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη} ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιής {N ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη ♦ -} ὡς ἡ ἄλλη.

Lk 6:11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας• καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν {N ποιήσειαν ♦ ποιήσαιεν } τῷ Ἰησοῦ.

Lk 6:12 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξήλθεν {N ἐξήλθεν ♦ ἐξελεθεῖν αὐτὸν } εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι• καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ.

Lk 6:13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ• καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν,

Lk 6:14 Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον {N Ἰάκωβον ♦ καὶ Ἰάκωβον } καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον {N Φίλιππον ♦ καὶ Φίλιππον } καὶ Βαρθολομαῖον,

Lk 6:15 Ματθαῖον {N Ματθαῖον ♦ καὶ Ματθαῖον } καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον {N Ἰάκωβον τὸν τοῦ ♦ καὶ Ἰάκωβον } τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν,

Lk 6:16 Ἰούδαν {N Ἰούδαν Ἰακώβου ♦ καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου } Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, {N Ἰσκαριώτην ♦ Ἰσκαριώθ } ὃς {N ὃς καὶ ♦ ὃς } καὶ ἐγένετο προδότης.

Lk 6:17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν {N μαθητῶν ♦ πολὺς μαθητῶν } αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν•

Lk 6:18 καὶ οἱ ὄχλούμενοι {N ὄχλούμενοι ♦ ἐνοχλούμενοι } ὑπὸ {N ὑπὸ ♦ ἀπὸ } {B ὑπὸ ♦ ἀπὸ } πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ {N καὶ ἐθεραπεύοντο ♦ ἐθεραπεύοντο } ἐθεραπεύοντο.

Lk 6:19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει {N ἐζήτει ♦ ἐζήτουν } ἄπτεσθαι αὐτοῦ• ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας.

Lk 6:20 ¶ Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν, ¶ Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 6:21 ¶ Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ¶ Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

Lk 6:22 ¶ Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὄνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 6:23 Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε• ἰδοὺ γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ• κατὰ ταῦτα {N ταῦτα ♦ τὰ αὐτὰ } γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Lk 6:24 ¶ Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

Lk 6:25 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι, {N ἐμπεπλησμένοι ♦ ἐμπεπλησμένοι νῦν } ὅτι πεινάσετε. ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, {N ὑμῖν οἱ γελῶντες ♦ οἱ γελῶντες } οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

Lk 6:26 ¶ Οὐαὶ ὅταν καλῶς {N καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν ♦ ὑμᾶς καλῶς εἴπωσιν πάντες } ὑμᾶς εἴπωσιν {B εἴπωσιν ♦ εἴπωσιν πάντες } οἱ ἄνθρωποι• κατὰ ταῦτα {N ταῦτα ♦ τὰ αὐτὰ } γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Lk 6:27 ¶ Ἄλλ' {B ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } {N ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,

Lk 6:28 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, {N ὑμῖν ♦ ὑμᾶς } προσεύχεσθε ὑπὲρ {N ὑπὲρ ♦ περι } τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

Lk 6:29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην• καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης.

Lk 6:30 Παντὶ δὲ {N δὲ τῷ ♦ - } τῷ αἰτοῦντί σε δίδου• καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.

Lk 6:31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ {N καὶ ὑμεῖς ♦ - } ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

Lk 6:32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν.

Lk 6:33 Καὶ ἐὰν {N ἐὰν ♦ [γὰρ] ἐὰν } ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; Καὶ γὰρ {N γὰρ ♦ - } οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν.

Lk 6:34 Καὶ ἐὰν δανείζητε {N δανείζητε ♦ δανίσητε } παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, {N ἀπολαβεῖν ♦ λαβεῖν } ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; {N ἐστίν ♦ [ἐστίν] } Καὶ γὰρ {N γὰρ ♦ - } ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανεῖζουσιν, {N δανεῖζουσιν ♦ δανίζουσιν } ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα.

Lk 6:35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανεῖζετε, {N δανεῖζετε ♦ δανίζετε } μηδὲν ἀπελπίζοντες• καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου• ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.

Lk 6:36 Γίνεσθε οὖν {N οὖν ♦ - } οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ {N καὶ ♦ [καὶ] } ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

Lk 6:37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε. {N κριθῆτε ♦ κριθῆτε. Καὶ } Μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε• ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε•

Lk 6:38 δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν• μέτρον καλόν, πεπιεσμένον καὶ {N καὶ σεσαλευμένον ♦ σεσαλευμένον } σεσαλευμένον καὶ {N καὶ ὑπερεκχυνόμενον ♦ ὑπερεκχυνόμενον } ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. Τῷ {N τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ ♦ Ὡς γὰρ μέτρῳ } γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

Lk 6:39 ¶ Εἶπεν δὲ {N δὲ ♦ δὲ καὶ } παραβολὴν αὐτοῖς, Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; Οὐχὶ ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον πεσοῦνται; {N πεσοῦνται ♦ ἐμπεσοῦνται }

Lk 6:40 Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ• {N αὐτοῦ κατηρτισμένος ♦ κατηρτισμένος } κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

Lk 6:41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

Lk 6:42 Ἦ {N Ἦ ♦ - } πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν {N ἐκβαλεῖν τὸ ♦ τὸ } τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. {N ἀδελφοῦ σου ♦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν }

Lk 6:43 Οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν• οὐδὲ {N οὐδὲ ♦ οὐδὲ πάλιν } δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν.

Lk 6:44 Ἐκαστὸν γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται. Οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσιν {N τρυγῶσιν σταφυλὴν ♦ σταφυλὴν τρυγῶσιν } σταφυλὴν.

Lk 6:45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ {N αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν ♦ προφέρει τὸ ἀγαθόν } προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος {N πονηρὸς ἄνθρωπος ♦ πονηρὸς } ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ {N πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ♦ πονηροῦ } τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν• ἐκ γὰρ τοῦ {N τοῦ περισσεύματος τῆς ♦ περισσεύματος } περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Lk 6:46 ¶ Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;

Lk 6:47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἔστιν ὅμοιος•

Lk 6:48 ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν, καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν• πλημμύρας {N πλημμύρας ♦ πλημμύρης } δὲ γενομένης, προσέρρηξεν {N προσέρρηξεν ♦ προσέρρηξεν } ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευθῆαι αὐτήν• τεθεμελίωτο {N τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν ♦ διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆαι αὐτήν } γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

Lk 6:49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου• ἢ προσέρρηξεν {N προσέρρηξεν ♦ προσέρρηξεν } ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθέως {N εὐθέως ἔπεσεν ♦ εὐθὺς συνέπεσεν } ἔπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Lk 7:1 Ἐπεὶ {N Ἐπει δὲ ♦ Ἐπειδὴ } δὲ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ. {N Καπερναοῦμ ♦ Καφαρναοῦμ }

Lk 7:2 ¶ Ἐκατοντάρχου δέ τινος δούλος κακῶς ἔχων ἔμελλεν {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

Lk 7:3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ.

Lk 7:4 Οἱ δέ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι Ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει {N παρέξει ♦ παρέξῃ } τοῦτο•

Lk 7:5 ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.

Lk 7:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψεν πρὸς {N πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους ♦ φίλους ὁ ἑκατοντάρχης } αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου• οὐ γάρ εἰμι {N εἰμι ἱκανός ♦ ἱκανός εἰμι } ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου {B ὑπὸ τὴν στέγην μου ♦ μου ὑπὸ τὴν στέγην } εἰσέλθῃς•

Lk 7:7 διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται {N ἰαθήσεται ♦ ἰαθήτω } ὁ παῖς μου.

Lk 7:8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται• καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται• καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

Lk 7:9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν, Λέγω ὑμῖν, οὔτε {B οὔτε ♦ οὐδὲ } {N οὔτε ♦ οὐδὲ } ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρόν.

Lk 7:10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ {N οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον ♦ εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες } πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον εὑρόν τὸν ἀσθενοῦντα {N ἀσθενοῦντα ♦ - } δούλον ὑγιαίνοντα.

Lk 7:11 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ {B τῷ ♦ τῇ } ἔξῃς, ἐπορεύετο {N ἐπορεύετο ♦ ἐπορεύθη } εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν• καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, {N ἱκανοί ♦ - } καὶ ὄχλος πολὺς.

Lk 7:12 Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοῦ, ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς {N υἱὸς μονογενῆς ♦ μονογενῆς υἱὸς } μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ χήρα• {B χήρα ♦ ἦν χήρα } {N χήρα ♦ ἦν χήρα } καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν {N σὺν ♦ ἦν σὺν } αὐτῇ.

Lk 7:13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μὴ κλαῖε.

Lk 7:14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ• οἱ δὲ βασιάζοντες ἔστησαν. Καὶ εἶπεν, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

Lk 7:15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

Lk 7:16 Ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται {N ἐγήγερται ♦ ἠγέρθη} ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Lk 7:17 Καὶ ἐξήλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν {N ἐν πάσῃ ♦ πάσῃ} πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

Lk 7:18 ¶ Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

Lk 7:19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, {N Ἰησοῦν ♦ κύριον} λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

Lk 7:20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν} Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν {N ἀπέσταλκεν ♦ ἀπέστειλεν} ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

Lk 7:21 Ἐν αὐτῇ {N αὐτῇ δὲ ♦ ἐκείνῃ} δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ {N τὸ ♦ -} βλέπειν.

Lk 7:22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ -} Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε• ὅτι {N ὅτι ♦ -} τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ {N κωφοὶ ♦ καὶ κωφοὶ} ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται•

Lk 7:23 καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

Lk 7:24 ¶ Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν τοῖς {N τοῖς ὄχλοις ♦ πρὸς τοὺς ὄχλους} ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, Τί ἐξεληλύθατε {N ἐξεληλύθατε ♦ ἐξήλατε} εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

Lk 7:25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε {N ἐξεληλύθατε ♦ ἐξήλατε} ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδοῦ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

Lk 7:26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε {N ἐξεληλύθατε ♦ ἐξήλατε} ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

Lk 7:27 Οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοῦ, ἐγὼ {N ἐγὼ ♦ -} ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

Lk 7:28 Λέγω γὰρ {N γὰρ ♦ -} ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης {N προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ♦ Ἰωάννου} Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστιν• ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

Lk 7:29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου•

Lk 7:30 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

Lk 7:31 Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

Lk 7:32 Ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ {N καὶ λέγουσιν ♦ ἃ λέγει } λέγουσιν, Ἡυλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε• ἔθρηνήσαμεν {N ἔθρηνήσαμεν ὑμῖν ♦ ἔθρηνήσαμεν } ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

Lk 7:33 Ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς μήτε {N μήτε ἄρτον ἐσθίων ♦ μὴ ἐσθίων ἄρτον } ἄρτον ἐσθίων μήτε οἶνον {N οἶνον πίνων ♦ πίνων οἶνον } πίνων, καὶ λέγετε, Δαιμόνιον ἔχει•

Lk 7:34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν.

Lk 7:35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν {N τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων ♦ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς } τέκνων αὐτῆς πάντων.

Lk 7:36 ¶ Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ• καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν {N τὴν οἰκίαν ♦ τὸν οἶκον } οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. {N ἀνεκλίθη ♦ κατεκλίθη }

Lk 7:37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν {N ἐν τῇ πόλει ἣτις ἦν ♦ ἣτις ἦν ἐν τῇ πόλει } τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἀμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα {N ἐπιγνοῦσα ♦ καὶ ἐπιγνοῦσα } {B ἐπιγνοῦσα ♦ καὶ ἐπιγνοῦσα } ὅτι ἀνάκειται {N ἀνάκειται ♦ κατάκειται } ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου,

Lk 7:38 καὶ στᾶσα παρὰ {N παρὰ ♦ ὀπίσω παρὰ } τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω {N ὀπίσω κλαίουσα ♦ κλαίουσα τοῖς δάκρυσιν } κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς {N τοῖς δάκρυσιν ♦ - } δάκρυσιν, καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ.

Lk 7:39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων, Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστιν.

Lk 7:40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησιν, {N φησιν Διδάσκαλε εἰπέ ♦ Διδάσκαλε εἰπέ φησίν } Διδάσκαλε, εἰπέ.

Lk 7:41 Δύο χρεωφειλέται {N χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῆ ♦ χρεωφειλέται ἦσαν δανιστῆ } ἦσαν δανειστῆ τινί• ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα.

Lk 7:42 Μὴ ἐχόντων δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἶπέ, {N εἶπέ πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει ♦ πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν } πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

Lk 7:43 Ἀποκριθεὶς δὲ {N δὲ ὁ ♦ - } ὁ Σίμων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ὅρθῶς ἔκρινας.

Lk 7:44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσήλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ {N ἐπὶ τοὺς πόδας μου ♦ μοι ἐπὶ πόδας } τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας• αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξίν τῆς {N τῆς κεφαλῆς ♦ - } κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν.

Lk 7:45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας• αὕτη δέ, ἀφ' ἧς εἰσήλθον, οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας.

Lk 7:46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας• αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέν μου {N μου τοὺς πόδας ♦ τοὺς πόδας μου } {B μου τοὺς πόδας ♦ τοὺς πόδας μου } τοὺς πόδας.

Lk 7:47 Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολὺ• ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

Lk 7:48 Εἶπεν δὲ αὐτῇ, Ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι.

Lk 7:49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν;

Lk 7:50 Εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε• πορεύου εἰς εἰρήνην.

Lk 8:1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ• καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ,

Lk 8:2 καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,

Lk 8:3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, {B Σουσάννα ♦ Σωσάννα } καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἐκ } τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

Lk 8:4 ¶ Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπεν διὰ παραβολῆς,

Lk 8:5 Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.

Lk 8:6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν {N ἔπεσεν ♦ κατέπεσεν } ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

Lk 8:7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό.

Lk 8:8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φρενὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει, Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Lk 8:9 ¶ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, {N λέγοντες ♦ - } Τίς εἶη {N εἶη ἢ παραβολὴ αὕτη ♦ αὕτη εἶη ἢ παραβολή } ἢ παραβολὴ αὕτη;

Lk 8:10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ• τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

Lk 8:11 Ἦστιν δὲ αὕτη ἢ παραβολή• Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

Lk 8:12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, {N ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες } εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

Lk 8:13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἶ, ὅταν ἀκούσωσιν, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

Lk 8:14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

Lk 8:15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

Lk 8:16 ¶ Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθεισιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθεισιν, {N ἐπιτίθεισιν ♦ τίθεισιν } ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς.

Lk 8:17 Οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται• οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται {N γνωσθήσεται ♦ μὴ γνωσθῆ } καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.

Lk 8:18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε• ὅς γὰρ {N γὰρ ἐὰν ♦ ἂν γὰρ } ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ• καὶ ὅς ἐὰν {N ἐὰν μὴ ♦ ἂν μὴ } μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Lk 8:19 ¶ Παρεγένοντο {N Παρεγένοντο ♦ Παρεγένετο } δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

Lk 8:20 Καὶ {N Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων ♦ Ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ } ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ἦ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε {N σε θέλοντες ♦ θέλοντές σε } θέλοντες.

Lk 8:21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν. {N αὐτόν ♦ - }

Lk 8:22 ¶ Καὶ {N Καὶ ἐγένετο ♦ Ἐγένετο δὲ } ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

Lk 8:23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν• καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον.

Lk 8:24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτόν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς {N ἐγερθεὶς ♦ διεγερθεὶς } ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος• καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

Lk 8:25 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ποῦ ἐστὶν {N ἐστὶν ἢ ♦ ἢ } ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Lk 8:26 ¶ Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, {N Γαδαρηνῶν ♦ Γερασηνῶν } ἧτις ἐστὶν ἀντιπέραν {N ἀντιπέραν ♦ ἀντιπέρα } τῆς Γαλιλαίας.

Lk 8:27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ {N αὐτῷ ἀνὴρ ♦ ἀνὴρ } ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς {N ὃς εἶχεν ♦ ἔχων } εἶχεν δαιμόνια ἐκ {N ἐκ χρόνων ἱκανῶν καὶ ♦ καὶ χρόνῳ ἱκανῷ } χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον {N ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο ♦ οὐκ ἐνεδύσατο ἱμάτιον } οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

Lk 8:28 Ἴδων δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ {N καὶ ἀνακράξας ♦ ἀνακράξας } ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς.

Lk 8:29 Παρήγγειλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου• πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο {N ἐδεσμεῖτο ♦ ἐδεσμεύετο } ἀλύσεσιν καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος {N δαίμονος ♦ δαιμονίου } εἰς τὰς ἐρήμους.

Lk 8:30 Ἐπηρώτησεν δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, {N λέγων ♦ - } Τί σοι ἐστὶν {N ἐστὶν ὄνομα ♦ ὄνομά ἐστιν } ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπεν, Λεγεών, {N Λεγεών ♦ Λεγιών } ὅτι δαιμόνια {N δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν ♦ εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ } πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

Lk 8:31 Καὶ παρεκάλει {N παρεκάλει ♦ παρεκάλουν } αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

Lk 8:32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων {N βοσκομένων ♦ βοσκομένη } ἐν τῷ ὄρει• καὶ παρεκάλουν {N παρεκάλουν ♦ παρεκάλεσαν } αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

Lk 8:33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους• καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη.

Lk 8:34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον {N γεγενημένον ♦ γεγονός } ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

Lk 8:35 Ἐξήλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός• καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, {N ἐξεληλύθει ♦ ἐξήλθεν } ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ• καὶ ἐφοβήθησαν.

Lk 8:36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ {N καὶ ♦ - } οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

Lk 8:37 Καὶ ἠρώτησαν {N ἠρώτησαν ♦ ἠρώτησεν } αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν {N Γαδαρηνῶν ♦ Γερασηνῶν } ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο• αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ {N τὸ πλοῖον ♦ πλοῖον } πλοῖον ὑπέστρεψεν.

Lk 8:38 Ἐδέετο {N Ἐδέετο ♦ Ἐδεῖτο } δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς λέγων,

Lk 8:39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν {N ἐποίησέν σοι ♦ σοι ἐποίησεν } σοι ὁ θεός. Καὶ ἀπῆλθεν, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Lk 8:40 ¶ Ἐγένετο {N Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι ♦ Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν } δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος• ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

Lk 8:41 Καὶ ἰδοῦ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, {N Ἰάειρος καὶ αὐτὸς ♦ Ἰαῖρος καὶ οὗτος } καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ {N τοῦ ♦ [τοῦ] } Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ•

Lk 8:42 ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη {B αὕτη ♦ αὕτη } {N αὕτη ♦ αὕτη } ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.

Lk 8:43 ¶ Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς {N ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον ♦ [ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον] } προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' {N ὑπ' ♦ ἀπ' } οὐδενὸς θεραπευθῆναι,

Lk 8:44 προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ• καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ρύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

Lk 8:45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ {N καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ♦ - } οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν, καὶ {N καὶ λέγεις Τίς ὁ ἀψάμενός μου ♦ - } λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου;

Lk 8:46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἦψατό μού τις• ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμις ἐξεληθοῦσαν {N ἐξεληθοῦσαν ♦ ἐξεληλυθυῖαν } ἀπ' ἐμοῦ.

Lk 8:47 Ἴδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν, τρέμουσα ἦλθεν, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ {N αὐτῷ ἐνώπιον ♦ ἐνώπιον } ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

Lk 8:48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει, {N θάρσει θυγάτερ ♦ θυγάτηρ } θυγάτερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε• πορεύου εἰς εἰρήνην.

Lk 8:49 ¶ Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ - } ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου• μὴ {N μὴ ♦ μηκέτι } σκύλλε τὸν διδάσκαλον.

Lk 8:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων, {N λέγων ♦ - } Μὴ φοβοῦ• μόνον πίστευε, {N πίστευε ♦ πίστευσον } καὶ σωθήσεται.

Lk 8:51 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, {N οὐδένα ♦ τινα σὺν αὐτῷ } εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

Lk 8:52 Ἐκκλιον δὲ πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπεν, Μὴ κλαίετε• οὐκ {N οὐκ ♦ οὐ γὰρ } ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

Lk 8:53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

Lk 8:54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν {N ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ ♦ - } ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησεν λέγων, Ἥ παις, ἐγείρου. {N ἐγείρου ♦ ἔγειρε }

Lk 8:55 Καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα• καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

Lk 8:56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς• ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Lk 9:1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

Lk 9:2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρῦσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς {N τοὺς ἀσθενοῦντας ♦ [τοὺς ἀσθενεῖς] } ἀσθενοῦντας.

Lk 9:3 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν• μήτε ράβδους, {N ράβδους ♦ ράβδον } μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνά {N ἀνά ♦ [ἀνά] } δύο χιτῶνας ἔχειν.

Lk 9:4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

Lk 9:5 Καὶ ὅσοι ἐὰν {N ἐὰν μὴ δέξωνται ♦ ἂν μὴ δέχωνται } μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ {N καὶ τὸν ♦ τὸν } τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε {N ἀποτινάξατε ♦ ἀποτινάσσετε } εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

Lk 9:6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

Lk 9:7 ¶ Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης {N τετράρχης ♦ τετραάρχης } τὰ γινόμενα ὑπ' {N ὑπ' αὐτοῦ ♦ - } αὐτοῦ πάντα• καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται {N ἐγήγερται ♦ ἠγέρθη } ἐκ νεκρῶν•

Lk 9:8 ὑπὸ τινῶν δὲ ὅτι Ἡλίας ἐφάνη• ἄλλων δὲ ὅτι Προφήτης εἷς {N εἷς ♦ τις } τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

Lk 9:9 Καὶ {N Καὶ εἶπεν Ἡρώδης ♦ Εἶπεν δὲ Ἡρώδης } εἶπεν Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα• τίς δὲ ἐστὶν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ {N ἐγὼ ἀκούω ♦ ἀκούω } ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

Lk 9:10 ¶ Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν αὐτούς, ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς τόπον {N τόπον ἔρημον ♦ - } ἔρημον πόλεως {N πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδάν ♦ πόλιν καλουμένην Βηθσαϊδά } καλουμένης Βηθσαϊδάν.

Lk 9:11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ• καὶ δεξάμενος {N δεξάμενος ♦ ἀποδεξάμενος } αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

Lk 9:12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν• προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες {N ἀπελθόντες ♦ πορευθέντες } εἰς τὰς κύκλω κώμας καὶ τοὺς {N τοὺς ♦ - } ἀγροὺς καταλύσωσιν, καὶ εὐρῶσιν ἐπισιτισμόν• ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

Lk 9:13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε {N πέντε ἄρτοι ♦ ἄρτοι πέντε } ἄρτοι καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

Lk 9:14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ {N ἀνὰ ♦ [ὡσεὶ] ἀνὰ } πεντήκοντα.

Lk 9:15 Καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ ἀνέκλιναν {N ἀνέκλιναν ♦ κατέκλιναν } ἅπαντας.

Lk 9:16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέκλασεν, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι {N παρατιθέναι ♦ παραθεῖναι } τῷ ὄχλῳ.

Lk 9:17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες• καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφιοι δώδεκα.

Lk 9:18 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, {N καταμόνας ♦ κατὰ μόνας } συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί• καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

Lk 9:19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν• ἄλλοι δὲ Ἠλίαν• ἄλλοι δὲ ὅτι Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

Lk 9:20 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς {N Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος ♦ Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς } δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν, Τὸν χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

Lk 9:21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ εἰπεῖν {N εἰπεῖν ♦ λέγειν } τοῦτο,

Lk 9:22 εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.{B ἀναστῆναι ♦ ἐγερθῆναι } {N ἀναστῆναι ♦ ἐγερθῆναι }

Lk 9:23 Ἔλεγεν δὲ πρὸς πάντας, Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, {N ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ♦ ἔρχεσθαι ἀρνησάσθω } ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ καθ' ἡμέραν } καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Lk 9:24 Ὃς γὰρ ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν } θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν• ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

Lk 9:25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθεὶς;

Lk 9:26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἁγγέλων.

Lk 9:27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν τινες τῶν ὧδε {N ὧδε ἐστώτων ♦ αὐτοῦ ἐστηκότων } ἐστώτων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Lk 9:28 ¶ Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσει ἡμέραι ὀκτώ, καὶ {N καὶ παραλαβὼν ♦ [καὶ] παραλαβὼν } παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

Lk 9:29 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.

Lk 9:30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } καὶ Ἠλίας,

Lk 9:31 οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλεν {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Lk 9:32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνω• διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

Lk 9:33 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν Πέτρος {N Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι• καὶ ποιήσωμεν σκηναὺς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μίαν Μωσῆ, {B Μωσῆ ♦ Μωσεὶ } {N Μωσῆ ♦ Μωυσεὶ } καὶ μίαν Ἥλια• μὴ εἰδῶς ὃ λέγει.

Lk 9:34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν {N ἐπεσκίασεν ♦ ἐπεσκίαζεν } αὐτούς• ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους {N ἐκείνους εἰσελθεῖν ♦ εἰσελθεῖν αὐτοὺς } εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

Lk 9:35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός• {N ἀγαπητός ♦ ἐκλελεγμένος } αὐτοῦ ἀκούετε.

Lk 9:36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἐωράκασιν. {N ἐωράκασιν ♦ ἐώρακαν }

Lk 9:37 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν {N ἐν ♦ - } τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

Lk 9:38 Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησεν, {N ἀνεβόησεν ♦ ἐβόησεν } λέγων, Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι {B ἐπίβλεψαι ♦ ἐπίβλεψον } ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστίν {N ἐστίν μοι ♦ μοὶ ἐστίν } μοι•

Lk 9:39 καὶ ἰδοῦ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κρᾶζει, καὶ σπαράσσει αὐτόν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντριβὸν αὐτόν.

Lk 9:40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

Lk 9:41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ δεισπραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε τὸν {N τὸν υἱόν σου ὦδε ♦ ὦδε τὸν υἱόν σου } υἱόν σου ὦδε.

Lk 9:42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν• ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἴασατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

Lk 9:43 Ἐξεπλήσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ. ¶ Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν {N ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ♦ ἐποίει } ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,

Lk 9:44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους• ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

Lk 9:45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ρῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό• καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ ρήματος τούτου.

Lk 9:46 ¶ Εἰσηλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

Lk 9:47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν {N ἰδὼν ♦ εἰδὼς } τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, {N παιδίου ♦ παιδίον } ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῶ,

Lk 9:48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται• καὶ ὃς ἐὰν {N ἐὰν ἐμὲ ♦ ἂν ἐμὲ } ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με• ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτος ἔσται {N ἔσται ♦ ἐστίν } μέγας.

Lk 9:49 ¶ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ ἐν } τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια• καὶ ἐκωλύσαμεν {N ἐκωλύσαμεν ♦ ἐκωλύομεν } αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

Lk 9:50 Καὶ {N Καὶ εἶπεν ♦ Εἶπεν δὲ } εἶπεν πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Μὴ κωλύετε• ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν {N ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ♦ ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν } ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν.

Lk 9:51 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως {N ἀναλήψεως ♦ ἀναλήψεως } αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἐστήριξεν ♦ ἐστήρισεν } ἐστήριξεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,

Lk 9:52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ• καὶ πορευθέντες εἰσήλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, {N Σαμαρειτῶν ὥστε ♦ Σαμαριτῶν ὡς } ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ.

Lk 9:53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

Lk 9:54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Κύριε, θέλεις εἰπώμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς {N ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησεν ♦ - } καὶ Ἡλίας ἐποίησεν;

Lk 9:55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, {N καὶ εἶπεν Οὐκ οἶδατε οἴου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς ♦ - } καὶ εἶπεν, Οὐκ οἶδατε οἴου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς• {B καὶ εἶπεν Οὐκ οἶδατε οἴου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς ♦ - }

Lk 9:56 ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. {B ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι ♦ - } {N ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι ♦ - } Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

Lk 9:57 ¶ Ἐγένετο {N Ἐγένετο δὲ ♦ Καὶ } δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέν τις πρὸς αὐτόν, Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν {B ἂν ♦ ἐὰν } {N ἂν ♦ ἐὰν } ἀπέρχῃ, κύριε. {N κύριε ♦ - }

Lk 9:58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις• ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν.

Lk 9:59 Εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον, Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπεν, Κύριε, {N Κύριε ♦ [Κύριε]} ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

Lk 9:60 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἔφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς• σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Lk 9:61 Εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος, Ἀκολουθήσω σοι, κύριε• πρῶτον δὲ ἐπιτρέψον μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

Lk 9:62 Εἶπεν δὲ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν ♦ [πρὸς αὐτόν] ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, Οὐδεὶς, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθετός ἐστιν εἰς {N εἰς τὴν βασιλείαν ♦ τῆ βασιλεία } τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Lk 10:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ {N καὶ ἐτέρους ἑβδομήκοντα ♦ ἐτέρους ἑβδομήκοντα [δύο] } ἐτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνά {N ἀνά δύο ♦ ἀνά δύο [δύο] } δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } αὐτὸς ἔρχεσθαι.

Lk 10:2 Ἔλεγεν οὖν {N οὖν πρὸς ♦ δὲ πρὸς } πρὸς αὐτούς, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι• δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλη {N ἐκβάλη ἔργατας ♦ ἔργατας ἐκβάλη } ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Lk 10:3 Ὑπάγετε• ἰδοὺ, ἐγὼ {N ἐγὼ ♦ - } ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

Lk 10:4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, {N βαλάντιον ♦ βαλλάντιον } μὴ πήραν, μηδὲ {N μηδὲ ♦ μη } ὑποδήματα• καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

Lk 10:5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν {N οἰκίαν εἰσέρχησθε ♦ εἰσέλθητε οἰκίαν } εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

Lk 10:6 Καὶ ἐὰν ἧ {N ἧ ἐκεῖ ♦ ἐκεῖ ἧ } ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται {N ἐπαναπαύσεται ♦ ἐπαναπαύσεται } ἐπ' αὐτόν ἢ εἰρήνη ὑμῶν• εἰ δὲ μήγε, {N μήγε ♦ μή γε } ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

Lk 10:7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν• ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστίν. {N ἐστίν ♦ - } Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

Lk 10:8 Καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν,

Lk 10:9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς, Ἦγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 10:10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, {N εἰσέρχησθε ♦ εἰσέλθητε } καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε,

Lk 10:11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα {N ἀπομασσόμεθα ♦ εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα } ὑμῖν• πλην τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' {N ἐφ' ὑμᾶς ♦ - } ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 10:12 Λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Lk 10:13 Οὐαί σοι, Χοραζίν, οὐαί σοι, Βηθσαϊδά• ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο {N ἐγένοντο ♦ ἐγενήθησαν} αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι {N καθήμεναι ♦ καθήμενοι} μετενόησαν.

Lk 10:14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

Lk 10:15 Καὶ σύ, Καπερναοῦμ, {N Καπερναοῦμ ἢ ♦ Καφαρναοῦμ μὴ} ἡ ἕως τοῦ {N τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα ♦ οὐρανοῦ ὑψώθησιν} οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως Ἰακώβου τοῦ υἱοῦ Ζαβουλὸν καταβιβασθήσῃ ♦ τοῦ Ἰακώβου καταβήσῃ} καταβιβασθήσῃ.

Lk 10:16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει• καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ• ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

Lk 10:17 ¶ Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ {N ἑβδομήκοντα ♦ ἑβδομήκοντα [δύο]} χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Lk 10:18 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

Lk 10:19 Ἴδου, δίδωμι {N δίδωμι ♦ δέδωκα} ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ• καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

Lk 10:20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται• χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη {N ἐγγράφη ♦ ἐγγέγραπται} ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Lk 10:21 ¶ Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ {N τῷ πνεύματι ♦ [ἐν] τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ} πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, {N ὁ Ἰησοῦς ♦ -} καὶ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο {N ἐγένετο εὐδοκία ♦ εὐδοκία ἐγένετο} εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Lk 10:22 Καὶ {N Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν ♦ -} στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν, Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου• καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

Lk 10:23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν, Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

Lk 10:24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον• {N εἶδον ♦ εἶδαν} καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Lk 10:25 ¶ Καὶ ἰδοῦ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτόν, καὶ {N καὶ λέγων ♦ λέγων } λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

Lk 10:26 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; Πῶς ἀναγινώσκεις;

Lk 10:27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς {N τῆς καρδίας ♦ [τῆς] καρδίας } καρδίας σου, καὶ ἐξ {N ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ♦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ } ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου• καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Lk 10:28 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, Ὁρθῶς ἀπεκρίθης• τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

Lk 10:29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν {N δικαιοῦν ♦ δικαιοῦσαι } ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;

Lk 10:30 Ὑπολαβὼν δὲ {N δὲ ♦ - } ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσαν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. {N τυγχάνοντα ♦ - }

Lk 10:31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνη• καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρήλθεν.

Lk 10:32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος {N γενόμενος ♦ [γενόμενος] } κατὰ τὸν τόπον ἔλθων καὶ ἰδὼν ἀντιπαρήλθεν.

Lk 10:33 Σαμαρεΐτης {N Σαμαρεΐτης ♦ Σαμαρίτης } δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν {N αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη ♦ ἐσπλαγχνίσθη } ἐσπλαγχνίσθη,

Lk 10:34 καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον• ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

Lk 10:35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, {N ἐξελθὼν ♦ - } ἐκβαλὼν δύο {N δύο δηνάρια ἔδωκεν ♦ ἔδωκεν δύο δηνάρια } δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ - } Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ• καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

Lk 10:36 Τίς οὖν {N οὖν ♦ - } τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές;

Lk 10:37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν {N οὖν ♦ δὲ } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Lk 10:38 ¶ Ἐγένετο {N Ἐγένετο δὲ ἐν ♦ Ἐν δὲ } δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτούς, καὶ {N καὶ ♦ - } αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά• γυνή δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς {N εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς ♦ - } τὸν οἶκον αὐτῆς.

Lk 10:39 Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, {N Μαρία ἢ ♦ Μαριάμ [ῆ]} ἢ καὶ παρακαθίσασα {N παρακαθίσασα παρὰ ♦ παρακαθεσθεῖσα πρὸς } παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ♦ κυρίου } ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ.

Lk 10:40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν• ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλειπεν {N κατέλειπεν ♦ κατέλειπεν } διακονεῖν; Εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

Lk 10:41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, {N Ἰησοῦς ♦ κύριος } Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ {N τυρβάζῃ ♦ θορυβάζῃ } περὶ πολλά•

Lk 10:42 ἑνὸς δὲ ἐστὶν χρεῖα• Μαρία {N Μαρία δὲ ♦ Μαριάμ γὰρ } δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' {N ἀπ' ♦ - } αὐτῆς.

Lk 11:1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

Lk 11:2 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν {N ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ♦ - } ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω {N Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ♦ - } τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Lk 11:3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

Lk 11:4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν {N ἀφίεμεν ♦ ἀφίομεν } παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ {N ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ♦ - } ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Lk 11:5 ¶ Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπη αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,

Lk 11:6 ἐπειδὴ φίλος παρεγένετο {N φίλος ♦ φίλος μου } ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ•

Lk 11:7 κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη, Μὴ μοι κόπους παρέχε• ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν• οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.

Lk 11:8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ {N αὐτοῦ φίλον ♦ φίλον αὐτοῦ } φίλον, διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσον {N ὅσον ♦ ὅσων } χρήζει.

Lk 11:9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν• ζητεῖτε, καὶ εὕρησεται• κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

Lk 11:10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει• καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει• καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. {N ἀνοιγήσεται ♦ ἀνοιγ[ί]σεται }

Lk 11:11 Τίνα δὲ ὑμῶν {N ὑμῶν ♦ ἐξ ὑμῶν } τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, {N ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ ♦ - } μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Ἦ καὶ {N Ἦ καὶ ἰχθύν μὴ ♦ ἰχθύν καὶ } καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει {N ἐπιδώσει αὐτῷ ♦ αὐτῷ ἐπιδώσει } αὐτῷ;

Lk 11:12 Ἦ καὶ ἐὰν {N ἐὰν αἰτήσῃ ὦν μὴ ♦ αἰτήσῃ ὦν } αἰτήσῃ ὦν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

Lk 11:13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ ὁ {N ὁ ἐξ ♦ [ὁ] ἐξ } ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Lk 11:14 ¶ Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ {N καὶ αὐτὸ ἦν ♦ [καὶ αὐτὸ ἦν] } αὐτὸ ἦν κωφόν. Ἐγένετο δέ, τοῦ δαιμονίου ἐξεληθέντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός• καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

Lk 11:15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Ἐν Βεελζεβούλ ἄρχοντι {N ἄρχοντι ♦ τῷ ἄρχοντι } τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Lk 11:16 Ἄλλοι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' {N παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ ♦ ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ } αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.

Lk 11:17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται• καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει.

Lk 11:18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Ὅτι λέγετε, Ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

Lk 11:19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο κριταὶ {N κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ♦ αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ } ὑμῶν αὐτοὶ ἔσσονται.

Lk 11:20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω {N ἐκβάλλω ♦ [ἐγὼ] ἐκβάλλω } τὰ δαιμόνια, ἅρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 11:21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ•

Lk 11:22 ἐπὶ δὲ ὁ {N ὁ ♦ - } ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἡ ἑπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

Lk 11:23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν• καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

Lk 11:24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν• καὶ μὴ εὐρίσκον λέγει, {N λέγει ♦ [τότε] λέγει } Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

Lk 11:25 Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

Lk 11:26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ {N ἑπτὰ ἕτερα ♦ ἕτερα } ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ {N καὶ ἐλθόντα ♦ ἑπτὰ καὶ εἰσελθόντα } ἐλθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ• καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων.

Lk 11:27 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνή {N γυνή φωνήν ♦ φωνήν γυνή } φωνήν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ, Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

Lk 11:28 Αὐτὸς δὲ εἶπεν, Μενούνγε {N Μενούνγε ♦ Μενούν } μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. {N αὐτόν ♦ - }

Lk 11:29 ¶ Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισομένων ἤρξατο λέγειν, Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ {N πονηρὰ ♦ γενεὰ πονηρὰ } ἐστίν• σημεῖον ἐπιζητεῖ, {N ἐπιζητεῖ ♦ ζητεῖ } καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ {N τοῦ προφήτου ♦ - } προφήτου.

Lk 11:30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον {N σημεῖον τοῖς Νινευίταις ♦ τοῖς Νινευίταις σημεῖον } τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

Lk 11:31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς• ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Σολομῶνος ὤδε.

Lk 11:32 Ἄνδρες Νινευῖ {B Νινευῖ ♦ Νινευῖται } {N Νινευῖ ♦ Νινευῖται } ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν αὐτήν• ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὤδε.

Lk 11:33 ¶ Οὐδεὶς δὲ {N δὲ ♦ - } λύχνον ἄψας εἰς κρύπτῃν τίθησιν, οὐδὲ {N οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ♦ [οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον] } ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος {N φέγγος ♦ φῶς } βλέπωσιν.

Lk 11:34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστίν ὁ ὀφθαλμός• {N ἐστίν ὁ ὀφθαλμός ♦ ἐστίν ὁ ὀφθαλμός σου } ὅταν οὖν {N οὖν ♦ - } ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστίν• ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

Lk 11:35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν.

Lk 11:36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι {N τι μέρος ♦ μέρος τι } μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

Lk 11:37 ¶ Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι, ἠρώτα {N ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ♦ ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος } αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ• εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

Lk 11:38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

Lk 11:39 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν, Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας.

Lk 11:40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν;

Lk 11:41 Πλὴν τὰ ἐνόητα δότε ἐλεημοσύνην• καὶ ἰδοῦ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν.

Lk 11:42 ¶ Ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ• ταῦτα ἔδει {N ἔδει ♦ δὲ ἔδει } ποιῆσαι, κάκεινα μὴ ἀφιέναι. {N ἀφιέναι ♦ παρεῖναι }

Lk 11:43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

Lk 11:44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς {N γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ♦ - } καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες {N περιπατοῦντες ♦ [οἱ] περιπατοῦντες } ἐπάνω οὐκ οἶδασιν.

Lk 11:45 ¶ Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

Lk 11:46 Ὁ δὲ εἶπεν, Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

Lk 11:47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

Lk 11:48 Ἄρα μαρτυρεῖτε {N μαρτυρεῖτε ♦ μάρτυρές ἐστε } καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν• ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν {N αὐτῶν τὰ μνημεῖα ♦ - } τὰ μνημεῖα.

Lk 11:49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν, Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ ἐκδιώξουσιν• {N ἐκδιώξουσιν ♦ διώξουσιν }

Lk 11:50 ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμενον {N ἐκχυνόμενον ♦ ἐκκεχυμένον } ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

Lk 11:51 ἀπὸ τοῦ {N ἀπὸ τοῦ ♦ ἀπὸ } αἵματος Ἄβελ ἕως τοῦ {N ἕως τοῦ ♦ ἕως } αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου. Naί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

Lk 11:52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως• αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, {N εἰσήλθετε ♦ εἰσήλατε } καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

Lk 11:53 ¶ Λέγοντος {N Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς ♦ Κάκειθεν ἐξεληθόντος αὐτοῦ} δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων,

Lk 11:54 ἐνεδρεύοντες αὐτόν, ζητοῦντες {N ζητοῦντες ♦ - } θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα {N ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ ♦ - } κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Lk 12:1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον, Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν {N τῶν Φαρισαίων ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις ♦ ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις τῶν Φαρισαίων} Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

Lk 12:2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται.

Lk 12:3 Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται• καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐὶ ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων.

Lk 12:4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων {N ἀποκτενόντων ♦ ἀποκτείνοντων} τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι.

Lk 12:5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε• φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν {N ἐξουσίαν ἔχοντα ♦ ἔχοντα ἐξουσίαν} ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν• ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.

Lk 12:6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται {N πωλεῖται ♦ πωλοῦνται} ἀσσαρίων δύο; Καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Lk 12:7 Ἄλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται. Μὴ οὖν {N οὖν ♦ -} φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.

Lk 12:8 Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ•

Lk 12:9 ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ.

Lk 12:10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ• τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

Lk 12:11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν {N προσφέρωσιν ♦ εἰσφέρωσιν} ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε {N μεριμνᾶτε ♦ μεριμνήσητε} πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε•

Lk 12:12 τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Lk 12:13 ¶ Εἶπεν δὲ τις αὐτῷ {N αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου ♦ ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ } ἐκ τοῦ ὄχλου, Διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

Lk 12:14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησεν δικαστὴν {N δικαστὴν ♦ κριτὴν } ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

Lk 12:15 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς {N τῆς ♦ πάσης } πλεονεξίας• ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ αὐτοῦ } ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. {N αὐτοῦ ♦ αὐτῷ }

Lk 12:16 Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα•

Lk 12:17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων, Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου;

Lk 12:18 Καὶ εἶπεν, Τοῦτο ποιήσω• καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ {N τὰ γενήματά μου ♦ τὸν σίτον } γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου.

Lk 12:19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά• ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

Lk 12:20 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός, Ἄφρον, {N Ἄφρον ♦ Ἄφρων } ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ• ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίτι ἔσται;

Lk 12:21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.

Lk 12:22 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } Διὰ τοῦτο ὑμῖν {N ὑμῖν λέγω ♦ λέγω ὑμῖν } λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, {N ὑμῶν ♦ - } τί φάγητε• μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.

Lk 12:23 Ἡ ψυχὴ {N ψυχὴ ♦ γὰρ ψυχὴ } πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.

Lk 12:24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς• πόσω μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

Lk 12:25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι {B προσθεῖναι ♦ προσθῆναι } {N προσθεῖναι ἐπὶ ♦ ἐπὶ } ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν {N πῆχυν ἕνα ♦ προσθεῖναι πῆχυν } ἕνα;

Lk 12:26 Εἰ οὖν οὔτε {N οὔτε ♦ οὐδὲ } ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

Lk 12:27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει• οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει• λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

Lk 12:28 Εἰ δὲ τὸν {N τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα ♦ ἐν ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον } χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὐρίον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, {N ἀμφιέννυσιν ♦ ἀμφιέζει } πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Lk 12:29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ {N ἢ ♦ καὶ } τί πίητε• καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

Lk 12:30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ• {N ἐπιζητεῖ ♦ ἐπιζητοῦσιν } ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων.

Lk 12:31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ {N τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα ♦ αὐτοῦ καὶ ταῦτα } θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Lk 12:32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποιμνιον• ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

Lk 12:33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια {N βαλάντια ♦ βαλλάντια } μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει•

Lk 12:34 ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν ἔσται.

Lk 12:35 ¶ Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καϊόμενοι•

Lk 12:36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἴνα, ἔλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοιξώσιν αὐτῷ.

Lk 12:37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἔλθων ὁ κύριος εὕρησει γρηγοροῦντας• ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσῃ αὐτοῖς.

Lk 12:38 Καὶ {N καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ♦ κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἂν } ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοί εἰσιν οἱ {N οἱ δοῦλοι ♦ - } δοῦλοι ἐκεῖνοι.

Lk 12:39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν {N ἐγρηγόρησεν ἄν καὶ ♦ - } ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφήκεν διορυγῆναι {N διορυγῆναι ♦ διορυχθῆναι } τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Lk 12:40 Καὶ ὑμεῖς οὖν {N οὖν ♦ - } γίνεσθε ἔτοιμοι• ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Lk 12:41 ¶ Εἶπεν δὲ αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ - } ὁ Πέτρος, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

Lk 12:42 Εἶπεν {N Εἶπεν δὲ ♦ Καὶ εἶπεν } δὲ ὁ κύριος, Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ {N καὶ φρόνιμος ♦ ὁ φρόνιμος } φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ {N τὸ ♦ [τὸ]} σιτομέτριον;

Lk 12:43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιοῦντα οὕτως.

Lk 12:44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Lk 12:45 Ἐὰν δὲ εἶπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι•

Lk 12:46 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

Lk 12:47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνούς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, {N ἑαυτοῦ ♦ αὐτοῦ } καὶ μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ {N μηδὲ ♦ ἡ } ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς•

Lk 12:48 ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ• καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

Lk 12:49 ¶ Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς {N εἰς ♦ ἐπὶ } τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;

Lk 12:50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὔ {N οὐ ♦ ὅτου } τελεσθῆ.

Lk 12:51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῆ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμόν.

Lk 12:52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ {N οἴκῳ ἐνι ♦ ἐνι οἴκῳ } ἐνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσίν, καὶ δύο ἐπὶ τρισίν.

Lk 12:53 Διαμερισθήσεται {N Διαμερισθήσεται ♦ Διαμερισθήσονται } πατὴρ ἐπὶ υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί• μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, {N θυγατρί ♦ τὴν θυγατέρα } καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ• {N μητρὶ ♦ τὴν μητέρα } πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. {N πενθερὰν αὐτῆς ♦ πενθεράν }

Lk 12:54 Ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, Ὅταν ἴδητε τὴν {N τὴν ♦ [τὴν]} νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἐπὶ } δυσμῶν, εὐθέως λέγετε, Ὅμβρος {N Ὅμβρος ♦ ὅτι Ὅμβρος } ἔρχεται• καὶ γίνεται οὕτως.

Lk 12:55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται• καὶ γίνεται.

Lk 12:56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν• τὸν δὲ {N δὲ καιρὸν ♦ καιρὸν δὲ } καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ {N οὐ δοκιμάζετε ♦ οὐκ οἴδατε δοκιμάζειν } δοκιμάζετε;

Lk 12:57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

Lk 12:58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ• μήποτε κατασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ {N παραδῶ ♦ παραδώσει } τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ {N βάλῃ ♦ βαλεῖ } εἰς φυλακὴν.

Lk 12:59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ {N οὐ καὶ τὸν ♦ καὶ τὸ } καὶ τὸν ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῶς.

Lk 13:1 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

Lk 13:2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα {N τοιαῦτα ♦ ταῦτα } πεπόνθασιν;

Lk 13:3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν• ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως {N ὡσαύτως ♦ ὁμοίως } ἀπολεισθε.

Lk 13:4 Ἦ ἐκεῖνοι οἱ δέκα {N δέκα καὶ ὀκτώ ♦ δεκαοκτώ } καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι {N οὗτοι ♦ αὐτοὶ } ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους {N ἀνθρώπους ♦ τοὺς ἀνθρώπους } τοὺς κατοικοῦντας {N κατοικοῦντας ἐν ♦ κατοικοῦντας } ἐν Ἱερουσαλήμ;

Lk 13:5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν• ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως {N ὁμοίως ♦ ὡσαύτως } ἀπολεισθε.

Lk 13:6 Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν• Συκὴν εἶχέν τις ἐν {N ἐν τῷ ♦ πεφυτευμένην ἐν τῷ } τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην• {N πεφυτευμένην ♦ - } καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.

Lk 13:7 Εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἴδού, τρία ἔτη ἔρχομαι {N ἔρχομαι ♦ ἀφ' οὗ ἔρχομαι } ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὗρίσκω• ἔκκοψον αὐτήν• {N αὐτήν ♦ [οὖν] αὐτήν } ἵνα {N ἵνα τί ♦ ἵνατί } τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

Lk 13:8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κόπρια•

Lk 13:9 κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν• εἰ {N εἰ δὲ μήγε εἰς τὸ μέλλον ♦ εἰς τὸ μέλλον εἰ δὲ μή γε } δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Lk 13:10 ¶ Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν•

Lk 13:11 καὶ ἰδοῦ, γυνὴ ἦν {N ἦν πνεῦμα ♦ πνεῦμα } πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα {N δέκα καὶ ὀκτώ ♦ δεκαοκτώ } καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

Lk 13:12 Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

Lk 13:13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας• καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν.

Lk 13:14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ, Ἔξ {N Ἔξ ♦ ὅτι Ἔξ } ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι• ἐν ταύταις {N ταύταις ♦ αὐταῖς } οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

Lk 13:15 Ἀπεκρίθη οὖν {N οὖν ♦ δὲ } αὐτῷ ὁ κύριος, καὶ εἶπεν, Ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;

Lk 13:16 Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοῦ, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

Lk 13:17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ• καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Lk 13:18 ¶ Ἔλεγεν δέ, {N δέ ♦ οὖν } Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ; Καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

Lk 13:19 Ὅμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ• καὶ ἠῤῥησεν, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, {N μέγα ♦ - } καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκίνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

Lk 13:20 Πάλιν {N Πάλιν ♦ καὶ πάλιν } εἶπεν, Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;

Lk 13:21 Ὅμοία ἐστὶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν {N ἐνέκρυψεν ♦ [ἐν]έκρυψεν } εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Lk 13:22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ. {N Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα }

Lk 13:23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ, Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς,

Lk 13:24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης• {N πύλης ♦ θύρας } ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.

Lk 13:25 Ἄφ' οὗ ἂν ἐγερθῆ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἕξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, κύριε, {N Κύριε κύριε ♦ Κύριε } ἀνοιξον ἡμῖν• καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ•

Lk 13:26 τότε ἄρξασθε λέγειν, Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

Lk 13:27 Καὶ ἐρεῖ, Λέγω {N λέγω ♦ λέγων } ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς {N ὑμᾶς ♦ [ὕμᾶς] } πόθεν ἐστέ• ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ {N οἱ ἐργάται τῆς ♦ ἐργάται } ἐργάται τῆς ἀδικίας.

Lk 13:28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἕξω.

Lk 13:29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ {N βορρᾶ ♦ ἀπὸ βορρᾶ } καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Lk 13:30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσσονται ἔσχατοι.

Lk 13:31 ¶ Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ {N ἡμέρα προσῆλθόν ♦ ὥρα προσῆλθάν } προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ, Ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

Lk 13:32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ {N ἐπιτελῶ ♦ ἀποτελῶ } σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.

Lk 13:33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι• ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἕξω Ἱερουσαλήμ.

Lk 13:34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτένουσα {B ἀποκτένουσα ♦ ἀποκτείνουσα } {N ἀποκτένουσα ♦ ἀποκτείνουσα } τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε.

Lk 13:35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. {N ἔρημος ♦ - } Λέγω δὲ {N δὲ ♦ [δὲ] } ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ♦ - } οὐ μὴ με {N με ἴδητε ♦ ἴδητέ με } ἴδητε ἕως ἂν {N ἂν ἴξει ὅτε ♦ [ἴξει ὅτε] } ἴξει, ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Lk 14:1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν {N τῶν Φαρισαίων ♦ [τῶν] Φαρισαίων } Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.

Lk 14:2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

Lk 14:3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἰ {N εἰ ♦ - } ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; {N θεραπεύειν ♦ θεραπεύσαι ἢ οὐ }

Lk 14:4 Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσεν.

Lk 14:5 Καὶ ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, {N ἐμπεσεῖται ♦ πεσεῖται } καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ {N τῇ ♦ - } ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

Lk 14:6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ - } πρὸς ταῦτα.

Lk 14:7 ¶ Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς,

Lk 14:8 Ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν• μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ,

Lk 14:9 καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτόν καλέσας ἐρεῖ σοι, Δὸς τούτῳ τόπον• καὶ τότε ἄρξῃ μετ' {N μετ' ♦ μετὰ } αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

Lk 14:10 Ἄλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον• ἵνα, ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκός σε, εἴπῃ {N εἴπῃ ♦ ἐρεῖ } σοι, Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον• τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν {N τῶν ♦ πάντων τῶν } συνανακειμένων σοι.

Lk 14:11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Lk 14:12 ¶ Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκόςτι αὐτόν, Ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίου• μήποτε καὶ αὐτοὶ σε {N σε ἀντικαλέσωσιν ♦ ἀντικαλέσωσίν σε } ἀντικαλέσωσιν, καὶ γένηταί σοι {N σοι ἀνταπόδομα ♦ ἀνταπόδομά σοι } ἀνταπόδομα.

Lk 14:13 Ἄλλ' ὅταν ποιῆς {N ποιῆς δοχὴν ♦ δοχὴν ποιῆς } δοχὴν, κάλει πτωχοῦς, ἀναπήρους, {N ἀναπήρους ♦ ἀναπεῖρους } χωλοῦς, τυφλοῦς•

Lk 14:14 καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι• ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

Lk 14:15 ¶ Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος, ὃς {N ὃς φάγεται ἄριστον ♦ ὅστις φάγεται ἄρτον } φάγεται ἄριστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Lk 14:16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπός τις ἐποίησεν {N ἐποίησεν ♦ ἐποίηει } δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς•

Lk 14:17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστιν πάντα. {N πάντα ♦ - }

Lk 14:18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι {N παραιτεῖσθαι πάντες ♦ πάντες παραιτεῖσθαι } πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην

ἔξελθεῖν {N ἐξελθεῖν καὶ ♦ ἐξελθὼν } καὶ ἰδεῖν αὐτόν• ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

Lk 14:19 Καὶ ἕτερος εἶπεν, Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά• ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

Lk 14:20 Καὶ ἕτερος εἶπεν, Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

Lk 14:21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος {N ἐκεῖνος ♦ - } ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους {N ἀναπήρους ♦ ἀναπεῖρους } καὶ χωλοὺς {N χωλοὺς καὶ τυφλοὺς ♦ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς } καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

Lk 14:22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος, Κύριε, γέγονεν ὡς {N ὡς ♦ ὅ } ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν.

Lk 14:23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον, Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ {N ὁ οἶκός μου ♦ μου ὁ οἶκος } οἶκός μου.

Lk 14:24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δεῖπνου. {N Πολλοὶ γὰρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ ♦ - } Πολλοὶ γὰρ εἰσιν κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ. {B Πολλοὶ γὰρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ ♦ - }

Lk 14:25 ¶ Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί• καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς,

Lk 14:26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ, {N αὐτοῦ καὶ ♦ ἑαυτοῦ καὶ } καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ {N δὲ ♦ τε } καὶ τὴν ἑαυτοῦ {N ἑαυτοῦ ψυχὴν ♦ ψυχὴν ἑαυτοῦ } ψυχὴν, οὐ δύναταιί μου {N μου μαθητῆς εἶναι ♦ εἶναί μου μαθητῆς } μαθητῆς εἶναι.

Lk 14:27 Καὶ {N Καὶ ὅστις ♦ ὅστις } ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ ἑαυτοῦ } καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητῆς.

Lk 14:28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, ὁ {N ὁ ♦ - } θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ {N τὰ ♦ - } εἰς {B εἰς ♦ πρὸς } ἀπαρτισμόν;

Lk 14:29 Ἵνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν {N ἐμπαίζειν αὐτῷ ♦ αὐτῷ ἐμπαίζειν } αὐτῷ,

Lk 14:30 λέγοντες, ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

Lk 14:31 Ἴη τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν {N συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ ♦ ἐτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν } ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται {N βουλεύεται ♦ βουλεύεται } εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν

ἀπαντῆσαι {N ἀπαντῆσαι ♦ ὑπαντῆσαι } τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

Lk 14:32 Εἰ δὲ μήγε, {N μήγε ♦ μή γε } ἔτι πόρρω {N πόρρω αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ πόρρω } αὐτοῦ ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

Lk 14:33 Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου {N μου εἶναι ♦ εἶναί μου } εἶναι μαθητής.

Lk 14:34 Καλὸν τὸ {N καλὸν ♦ καλὸν οὖν } ἄλας• ἐὰν δὲ τὸ {N δὲ ♦ δὲ καὶ } ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

Lk 14:35 Οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν• ἕξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Lk 15:1 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες {N ἐγγίζοντες αὐτῷ ♦ αὐτῷ ἐγγίζοντες } αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ.

Lk 15:2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι {N Φαρισαῖοι ♦ τε Φαρισαῖοι } καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.

Lk 15:3 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων,

Lk 15:4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν {N ἓν ἐξ αὐτῶν ♦ ἐξ αὐτῶν ἓν } ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὔρη αὐτό;

Lk 15:5 Καὶ εὐρών ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὠμους ἑαυτοῦ {N ἑαυτοῦ ♦ αὐτοῦ } χαίρων.

Lk 15:6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.

Lk 15:7 Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται {N ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ♦ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται } ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας.

Lk 15:8 ¶ Ἦ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου {N ὅτου ♦ οὗ } εὔρη;

Lk 15:9 Καὶ εὐροῦσα συγκαλεῖται {N συγκαλεῖται ♦ συγκαλεῖ } τὰς φίλας καὶ τὰς {N τὰς γείτονας ♦ γείτονας } γείτονας, λέγουσα, Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπόλεσα.

Lk 15:10 Οὕτως, λέγω ὑμῖν, χαρὰ {N χαρὰ γίνεται ♦ γίνεται χαρὰ } γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

Lk 15:11 ¶ Εἶπεν δέ, Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς•

Lk 15:12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ, Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ {N καὶ διείλεν ♦ 'Ο δὲ διείλεν } διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

Lk 15:13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα {N ἅπαντα ♦ πάντα } ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

Lk 15:14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς {N ἰσχυρὸς ♦ ἰσχυρὰ } κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

Lk 15:15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης• καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

Lk 15:16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει {N γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ ♦ χορτασθῆναι ἐκ } τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἦσθιον οἱ χοῖροι• καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

Lk 15:17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν, {N εἶπεν ♦ ἔφη } Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν {N περισσεύουσιν ♦ περισσεύονται } ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι• {N ἀπόλλυμαι ♦ ὠδε ἀπόλλυμαι }

Lk 15:18 ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἔρῳ αὐτῷ, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου•

Lk 15:19 καὶ {N καὶ ♦ - } οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου• ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Lk 15:20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα {B πατέρα αὐτοῦ ♦ πατέρα ἑαυτοῦ } {N πατέρα αὐτοῦ ♦ πατέρα ἑαυτοῦ } αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

Lk 15:21 Εἶπεν δὲ αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ υἱὸς ♦ ὁ υἱὸς αὐτῷ } ὁ υἱὸς, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ {N καὶ οὐκέτι ♦ οὐκέτι } οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου.

Lk 15:22 Εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε {N Ἐξενέγκατε τὴν ♦ Ταχὺ ἐξενέγκατε } τὴν στολήν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας•

Lk 15:23 καὶ ἐνέγκαντες {N ἐνέγκαντες ♦ φέρετε } τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν•

Lk 15:24 ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησεν• καὶ {N καὶ ἀπολωλὼς ἦν ♦ ἦν ἀπολωλὼς } ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

Lk 15:25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ• καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν.

Lk 15:26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἶη {N εἶη ♦ ἄν εἶη } ταῦτα.

Lk 15:27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει• καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

Lk 15:28 Ὁργίσθη δέ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν• ὁ οὖν {N οὖν ♦ δὲ } πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

Lk 15:29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί, {N πατρί ♦ πατρὶ αὐτοῦ } Ἴδού, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.

Lk 15:30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον {N μόσχον τὸν σιτευτόν ♦ σιτευτὸν μόσχον } τὸν σιτευτόν.

Lk 15:31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν.

Lk 15:32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει• ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησεν• {N ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλὼς ἦν ♦ ἔζησεν καὶ ἀπολωλὼς } καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη.

Lk 16:1 Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς {N μαθητὰς αὐτοῦ ♦ μαθητὰς } αὐτοῦ, Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον• καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

Lk 16:2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου• οὐ γὰρ δυνήσῃ {N δυνήσῃ ♦ δύνῃ } ἔτι οἰκονομεῖν.

Lk 16:3 Εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

Lk 16:4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν μετασταθῶ τῆς {N τῆς ♦ ἐκ τῆς } οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

Lk 16:5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν {N χρεωφειλετῶν ♦ χρεοφειλετῶν } τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγεν τῷ πρώτῳ, Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

Lk 16:6 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ {N Καὶ εἶπεν ♦ Ὁ δὲ εἶπεν } εἶπεν αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ {N τὸ γράμμα ♦ τὰ γράμματα } γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.

Lk 16:7 Ἐπειτα ἕτερός εἶπεν, Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ {N Καὶ λέγει ♦ λέγει } λέγει αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ {N τὸ γράμμα ♦ τὰ γράμματα } γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

Lk 16:8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν• ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσίν.

Lk 16:9 Καγὼ {N Καγὼ ♦ Καὶ ἐγὼ } ὑμῖν λέγω, Ποιήσατε {N Ποιήσατε ἑαυτοῖς ♦ Ἐαυτοῖς ποιήσατε } ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, {N ἐκλίπητε ♦ ἐκλίπη } δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Lk 16:10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

Lk 16:11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

Lk 16:12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

Lk 16:13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν• ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει• ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ.

Lk 16:14 ¶ Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ {N καὶ οἱ ♦ οἱ } οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.

Lk 16:15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν• ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Lk 16:16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως {N ἕως ♦ μέχρι } Ἰωάννου• ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

Lk 16:17 Εὐκόπωτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

Lk 16:18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει• καὶ πᾶς {N καὶ πᾶς ♦ καὶ } ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει.

Lk 16:19 ¶ Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

Lk 16:20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν {N ἦν ὀνόματι Λάζαρος ὃς ♦ ὀνόματι Λάζαρος } ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος {N ἠλκωμένος ♦ εἰλκωμένος }

Lk 16:21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν {N τῶν ψυχίων ♦ - } ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου• ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον {N ἀπέλειχον ♦ ἐπέλειχον } τὰ ἔλκη αὐτοῦ.

Lk 16:22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ• ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

Lk 16:23 Καὶ ἐν τῷ Ἰδαίῳ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρα τὸν {N τὸν ♦ - } Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

Lk 16:24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν, Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου• ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

Lk 16:25 Εἶπεν δὲ Ἀβραάμ, Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ {N σὺ τὰ ♦ τὰ } τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά• νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

Lk 16:26 Καὶ ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ ἐν } πᾶσιν τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ {N οἱ ἐκεῖθεν ♦ ἐκεῖθεν } ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

Lk 16:27 Εἶπεν δὲ, Ἐρωτῶ οὖν {N οὖν σε ♦ σε οὖν } σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου,

Lk 16:28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτον τῆς βασάνου.

Lk 16:29 Λέγει αὐτῷ {N λέγει αὐτῷ ♦ λέγει δὲ } Ἀβραάμ, Ἔχουσιν Μωσῆα {N Μωσῆα ♦ Μωϋσέα } καὶ τοὺς προφήτας• ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

Lk 16:30 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ• ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.

Lk 16:31 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, Εἰ Μωσέως {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδέ, {N οὐδέ ♦ οὐδ' } ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσονται.

Lk 17:1 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, {N μαθητάς ♦ μαθητὰς αὐτοῦ } Ἀνένδεκτόν ἐστίν τοῦ μὴ {N μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα ♦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν } ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα• οὐαὶ {N οὐαὶ δὲ ♦ πλὴν οὐαὶ } δὲ δι' οὗ ἔρχεται.

Lk 17:2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος {N μύλος ὀνικός ♦ λίθος μυλικός } ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἓνα {N ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ♦ τῶν μικρῶν τούτων ἓνα } τῶν μικρῶν τούτων.

Lk 17:3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ {N δὲ ἀμάρτη εἰς σὲ ♦ ἀμάρτη } ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ• καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

Lk 17:4 Καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη {N ἀμάρτη ♦ ἀμαρτή } εἰς σὲ, καὶ ἐπτάκις τῆς {N τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ♦ ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ } ἡμέρας ἐπιστρέψῃ, λέγων, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ.

Lk 17:5 ¶ Καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ, Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν.

Lk 17:6 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος, Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, {N ταύτῃ ♦ [ταύτῃ] } Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ• καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.

Lk 17:7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ {N ἐρεῖ ♦ ἐρεῖ αὐτῷ } εὐθέως, Παρελθὼν ἀνάπεσε•

Lk 17:8 ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακονεῖ μοι, ἕως φάγω καὶ πίω• καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;

Lk 17:9 Μὴ χάριν {N χάριν ἔχει ♦ ἔχει χάριν } ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ {N ἐκείνῳ ♦ - } ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; Οὐ {N Οὐ δοκῶ ♦ - } δοκῶ.

Lk 17:10 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν• ὅτι {N ὅτι ὁ ὀφείλομεν ♦ ὁ ὀφείλομεν } ὁ ὀφείλομεν {B ὀφείλομεν ♦ ὀφείλομεν } ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

Lk 17:11 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν {N αὐτὸν ♦ - } εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου {N μέσου ♦ μέσον } Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

Lk 17:12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ [αὐτῷ] } δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν•

Lk 17:13 καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνήν, λέγοντες, Ἰησοῦ, ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

Lk 17:14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν.

Lk 17:15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν•

Lk 17:16 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ• καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. {N Σαμαρεῖτης ♦ Σαμαρίτης }

Lk 17:17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἑννέα ποῦ;

Lk 17:18 Οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενῆς οὗτος;

Lk 17:19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀναστὰς πορεύου• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

Lk 17:20 ¶ Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως•

Lk 17:21 οὐδὲ ἐροῦσιν, Ἴδου ὧδε, ἢ, Ἴδου {N Ἴδου ἐκεῖ ♦ Ἐκεῖ } ἐκεῖ. Ἴδου γάρ, ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.

Lk 17:22 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.

Lk 17:23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν, Ἴδου ὧδε, {N ὧδε ἢ Ἴδου ἐκεῖ ♦ ἐκεῖ [ἦ] Ἴδου ὧδε } ἦ, Ἴδου ἐκεῖ• μὴ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώξητε.

Lk 17:24 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἢ {N ἡ ἀστράπτουσα ♦ ἀστράπτουσα } ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' {N ὑπ' οὐρανὸν εἰς ♦ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς } οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν {N ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ ♦ [ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ]} τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

Lk 17:25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

Lk 17:26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 17:27 Ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, {N ἐξεγαμίζοντο ♦ ἐγαμίζοντο } ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσηλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. {N ἅπαντας ♦ πάντας }

Lk 17:28 Ὅμοίως καὶ {N καὶ ὡς ♦ καθὼς } ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λῶτ• ἦσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν•

Lk 17:29 Ἡ δὲ ἡμέρα ἐξηλθεν Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας• {N ἅπαντας ♦ πάντας }

Lk 17:30 κατὰ ταῦτα {N ταῦτα ♦ τὰ αὐτά } ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

Lk 17:31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά• καὶ ὁ ἐν τῷ {N τῷ ♦ - } ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

Lk 17:32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λῶτ.

Lk 17:33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσῃ {N σώσῃ ♦ περιποιήσασθαι } ἀπολέσει αὐτήν• καὶ {N καὶ ὅς ἐὰν ♦ ὅς δ' ἂν } ὅς ἐὰν ἀπολέσῃ {N ἀπολέσῃ αὐτήν ♦ ἀπολέσῃ } αὐτήν ζωογονήσει αὐτήν.

Lk 17:34 Λέγω ὑμῖν, ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς• εἷς {N εἷς παραληφθήσεται ♦ ὁ εἷς παραληφθήσεται } παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

Lk 17:35 Δύο {N Δύο ἔσονται ♦ Ἔσονται δύο } ἔσονται ἀλήθουςαι ἐπὶ τὸ αὐτό• μία {N μία παραληφθήσεται καὶ ἡ ♦ ἡ μία παραληφθήσεται ἡ δὲ } παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἕτέρα ἀφεθήσεται.

Lk 17:36

Lk 17:37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ, Ποῦ, κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται {N συναχθήσονται οἱ ἀετοί ♦ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται } οἱ ἀετοί.

Lk 18:1 Ἔλεγεν δὲ καὶ {N καὶ παραβολὴν ♦ παραβολὴν } παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι {N προσεύχεσθαι ♦ προσεύχεσθαι αὐτοὺς }, καὶ μὴ ἐκκακεῖν, {N ἐκκακεῖν ♦ ἐγκακεῖν }

Lk 18:2 λέγων, Κριτὴς τις ἦν ἔν τινι πόλει, τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος•

Lk 18:3 χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

Lk 18:4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν {N ἠθέλησεν ♦ ἤθελεν } ἐπὶ χρόνον• μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ {N καὶ ἄνθρωπον οὐκ ♦ οὐδὲ ἄνθρωπον } ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι•

Lk 18:5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιάζη {N ὑποπιάζη ♦ ὑπωπιάζη } με.

Lk 18:6 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος, Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει.

Lk 18:7 Ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ {B ποιήσῃ ♦ ποιήσει } τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βωόντων πρὸς {N πρὸς αὐτόν ♦ αὐτῷ } αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν {N μακροθυμῶν ♦ μακροθυμεῖ } ἐπ' αὐτοῖς;

Lk 18:8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

Lk 18:9 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς {N πρὸς ♦ καὶ πρὸς } τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην•

Lk 18:10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι• ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

Lk 18:11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο, Ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.

Lk 18:12 Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

Lk 18:13 Καὶ {N καὶ ὁ ♦ ὁ δὲ } ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς {N εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι ♦ ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν } τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν {N ἔτυπεν εἰς ♦ ἔτυπεν } εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Lk 18:14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ {N ἢ γὰρ ἐκεῖνος ♦ παρ' ἐκεῖνον } γὰρ ἐκεῖνος• ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Lk 18:15 ¶ Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται• ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν {N ἐπετίμησαν ♦ ἐπετίμων } αὐτοῖς.

Lk 18:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος {N προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν ♦ προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων } αὐτὰ εἶπεν, Ἔφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά• τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 18:17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν } μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

Lk 18:18 ¶ Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

Lk 18:19 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός.

Lk 18:20 Τὰς ἐντολάς οἶδας, Μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. {N μητέρα σου ♦ μητέρα }

Lk 18:21 Ὁ δὲ εἶπεν, Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην {N ἐφυλαξάμην ♦ ἐφύλαξα } ἐκ νεότητός μου. {N μου ♦ - }

Lk 18:22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα {N ταῦτα ♦ - } ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἔτι ἔν σοι λείπει• πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ• {N οὐρανῷ ♦ [τοῖς] οὐρανοῖς } καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

Lk 18:23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο• {N ἐγένετο ♦ ἐγενήθη } ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

Lk 18:24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον {N περίλυπον γενόμενον ♦ [περίλυπον γενόμενον] } γενόμενον εἶπεν, Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται {N εἰσελεύσονται ♦ - } εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. {N θεοῦ ♦ θεοῦ εἰσπορεύονται }

Lk 18:25 Εὐκόπωτερον γὰρ ἐστὶν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς {N τρυμαλιᾶς ραφίδος ♦ τρήματος βελόνης } ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

Lk 18:26 Εἶπον {N Εἶπον ♦ Εἶπαν } δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

Lk 18:27 Ὁ δὲ εἶπεν, Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶν {N ἐστὶν παρὰ τῷ θεῷ ♦ παρὰ τῷ θεῷ ἐστὶν } παρὰ τῷ θεῷ.

Lk 18:28 Εἶπεν δὲ Πέτρος, {N Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν {N ἀφήκαμεν πάντα καὶ ♦ ἀφέντες τὰ ἴδια } πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι.

Lk 18:29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, {N γονεῖς ♦ γυναῖκα } ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, {N γυναῖκα ♦ γονεῖς } ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ,

Lk 18:30 ὃς οὐ {N οὐ μὴ ἀπολάβῃ ♦ οὐχὶ μὴ [ἀπο]λάβῃ } μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

Lk 18:31 ¶ Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, {N Ἱεροσόλυμα ♦ Ἱερουσαλήμ } καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 18:32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται,

Lk 18:33 καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν• καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

Lk 18:34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

Lk 18:35 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίσειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχώ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν• {N προσαιτῶν ♦ ἐπαιτῶν }

Lk 18:36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο.

Lk 18:37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

Lk 18:38 Καὶ ἐβόησεν, λέγων, Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.

Lk 18:39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ• {N σιωπήσῃ ♦ σιγήσῃ } αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.

Lk 18:40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν• ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν,

Lk 18:41 λέγων, {N λέγων ♦ - } Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπεν, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

Lk 18:42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

Lk 18:43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν θεόν• καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

Lk 19:1 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ.

Lk 19:2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος {N οὗτος ἦν ♦ αὐτὸς } ἦν πλούσιος.

Lk 19:3 Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

Lk 19:4 Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν {N ἔμπροσθεν ♦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν } ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν {N συκομωραίαν ♦ συκομορέαν } ἵνα ἴδῃ αὐτόν• ὅτι ἐκεῖνης {B ἐκεῖνης ♦ δι' ἐκεῖνης } ἔμελλεν {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } διέρχεσθαι.

Lk 19:5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν {N εἶδεν αὐτόν καὶ ♦ - } αὐτόν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι• σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι.

Lk 19:6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων.

Lk 19:7 Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσηλθεν καταλυσαί.

Lk 19:8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον, Ἴδού, τὰ ἡμίση {N ἡμίση ♦ ἡμισία μου } τῶν ὑπαρχόντων μου, {N μου κύριε ♦ κύριε } κύριε, δίδωμι {N δίδωμι τοῖς πτωχοῖς ♦ τοῖς πτωχοῖς δίδωμι } τοῖς πτωχοῖς• καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

Lk 19:9 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

Lk 19:10 Ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Lk 19:11 ¶ Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτόν {N αὐτόν εἶναι Ἱερουσαλήμ ♦ εἶναι Ἱερουσαλήμ αὐτόν } εἶναι Ἱερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτοῦς ὅτι παραχρήμα μέλλει ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

Lk 19:12 Εἶπεν οὖν, Ἄνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

Lk 19:13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Πραγματεύσασθε ἕως {N ἕως ♦ ἐν ᾧ } ἔρχομαι.

Lk 19:14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

Lk 19:15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτόν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπεν {B καὶ εἶπεν ♦ εἶπεν } φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκεν {N ἔδωκεν ♦ δεδώκει } τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῶ {N γνῶ τίς τί διεπραγματεύσατο ♦ γνοῖ τί διεπραγματεύσαντο } τίς τί διεπραγματεύσατο.

Lk 19:16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο {N προσειργάσατο δέκα ♦ δέκα προσηργάσατο } δέκα μνᾶς.

Lk 19:17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὖ, {N εὖ ♦ εὖγε } ἀγαθὲ δουλε• ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

Lk 19:18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων, Κύριε, {N Κύριε ἡ μνᾶ σου ♦ Ἡ μνᾶ σου κύριε } ἡ μνᾶ σου ἐποίησεν πέντε μνᾶς.

Lk 19:19 Εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ, Καὶ σὺ γίνου {N γίνου ἐπάνω ♦ ἐπάνω γίνου } ἐπάνω πέντε πόλεων.

Lk 19:20 Καὶ ἕτερος {N ἕτερος ♦ ὁ ἕτερος } ἦλθεν, λέγων, Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ•

Lk 19:21 ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος ἀυστηρὸς εἶ• αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

Lk 19:22 Λέγει δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτῷ, Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. Ἦιδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος ἀυστηρὸς εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα•

Lk 19:23 καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ {N τὸ ἀργύριόν μου ♦ μου τὸ ἀργύριον } ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν, καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ καὶ ἐγὼ } ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἃν ἔπραξα {N ἔπραξα αὐτό ♦ αὐτό ἔπραξα } αὐτό;

Lk 19:24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

Lk 19:25 Καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

Lk 19:26 Λέγω γὰρ {N γὰρ ♦ - } ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται• ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' {N ἀπ' αὐτοῦ ♦ - } αὐτοῦ.

Lk 19:27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, {N ἐκείνους ♦ τούτους } τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάζετε ἔμπροσθέν {N ἔμπροσθέν ♦ αὐτοὺς ἔμπροσθέν } μου.

Lk 19:28 ¶ Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Lk 19:29 ¶ Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθσαφαγὴ {B Βηθσαφαγὴ ♦ Βηθσαφαγὴ } {N Βηθσαφαγὴ καὶ Βηθανίαν ♦ Βηθσαφαγὴ καὶ Βηθανία[v] } καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - }

Lk 19:30 εἰπὼν, {N εἰπὼν ♦ λέγων } Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην• ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν• λύσαντες {N λύσαντες ♦ καὶ λύσαντες } αὐτὸν ἀγάγετε.

Lk 19:31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ - } ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει.

Lk 19:32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

Lk 19:33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, Τί λύετε τὸν πῶλον;

Lk 19:34 Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν ὅτι } Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει.

Lk 19:35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν• καὶ ἐπιρρίψαντες {N ἐπιρρίψαντες
ἐαυτῶν ♦ ἐπιρίψαντες αὐτῶν } ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν
Ἰησοῦν.

Lk 19:36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννουν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

Lk 19:37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν,
ἦρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ
μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

Lk 19:38 λέγοντες, ¶ Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς {N βασιλεὺς ♦ ὁ
βασιλεὺς } ἐν ὀνόματι κυρίου• εἰρήνη {N εἰρήνη ἐν οὐρανῷ ♦ ἐν οὐρανῷ εἰρήνη } ἐν
οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

Lk 19:39 ¶ Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν }
πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

Lk 19:40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ - } Λέγω ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ♦ - } ἐὰν
οὗτοι σιωπήσωσιν, {N σιωπήσωσιν ♦ σιωπήσουσιν } οἱ λίθοι κεκράζονται. {N
κεκράζονται ♦ κρᾶζουσιν }

Lk 19:41 ¶ Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, {N αὐτῇ ♦ αὐτήν }

Lk 19:42 λέγων ὅτι Εἰ ἔγνων καὶ {N καὶ σύ καὶ γε ♦ - } σύ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
{N σου ταύτη ♦ ταύτη καὶ σύ } ταύτη, τὰ πρὸς εἰρήνην {N εἰρήνην σου ♦ εἰρήνην } σου•
νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

Lk 19:43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ περιβαλοῦσιν {N περιβαλοῦσιν ♦
παρεβαλοῦσιν } οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσίν σε, καὶ
συνέξουσίν σε πάντοθεν,

Lk 19:44 καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν {N
ἐν σοί λίθον ἐπὶ λίθῳ ♦ λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοί } σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ• ἀνθ' ὧν οὐκ
ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

Lk 19:45 ¶ Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν
{N ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας ♦ - } αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

Lk 19:46 λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ {N Ὁ ♦ Καὶ ἔσται ὁ } οἶκός μου οἶκος
προσευχῆς ἐστίν• {N ἐστίν ♦ - } ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

Lk 19:47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ• οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ•

Lk 19:48 καὶ οὐχ εὔρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο
αὐτοῦ ἀκούων.

Lk 20:1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, {N ἐκείνων ♦ - } διδάσκοντος
αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς {N ἱερεῖς
♦ ἀρχιερεῖς } καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

Lk 20:2 καὶ εἶπον {N εἶπον πρὸς αὐτόν λέγοντες Εἰπέ ♦ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν Εἰπὸν } πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Εἰπέ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούσ σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

Lk 20:3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἐρωτήσω ὑμᾶς καγὼ ἓνα {N ἓνα ♦ - } λόγον, καὶ εἴπατέ μοι•

Lk 20:4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

Lk 20:5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

Lk 20:6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς {N πᾶς ὁ λαὸς ♦ ὁ λαὸς ἅπας } ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς• πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

Lk 20:7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

Lk 20:8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Lk 20:9 ¶ Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην• Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν {N ἐφύτευσεν ♦ [τις] ἐφύτευσεν } ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο {N ἐξέδοτο ♦ ἐξέδετο } αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἱκανοῦς•

Lk 20:10 καὶ ἐν {N ἐν ♦ - } καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσιν {N δώσιν ♦ δώσουσιν } αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες {N δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν ♦ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες } αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν.

Lk 20:11 Καὶ προσέθετο πέμψαι {N πέμψαι ἕτερον ♦ ἕτερον πέμψαι } ἕτερον δούλον• οἱ δὲ κάκεινον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.

Lk 20:12 Καὶ προσέθετο πέμψαι {N πέμψαι τρίτον ♦ τρίτον πέμψαι } τρίτον• οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

Lk 20:13 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω; Πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν• ἴσως τοῦτον ἰδόντες {N ἰδόντες ♦ - } ἐντραπήσονται.

Lk 20:14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, {N ἑαυτούς ♦ ἀλλήλους } λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος• δεῦτε, {N δεῦτε ♦ - } ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

Lk 20:15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

Lk 20:16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Μὴ γένοιτο.

Lk 20:17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν, Τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

Lk 20:18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται• ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

Lk 20:19 ¶ Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἄρχιερεῖς {N ἄρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ♦ γραμματεῖς καὶ οἱ ἄρχιερεῖς } καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν• {N ἐφοβήθησαν ♦ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν } ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν {N τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπεν ♦ εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην } παραβολὴν ταύτην εἶπεν.

Lk 20:20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς {N εἰς τὸ ♦ ὥστε } τὸ παραδοῦναι αὐτόν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνου.

Lk 20:21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις• καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις.

Lk 20:22 Ἔξεστιν ἡμῖν {N ἡμῖν ♦ ἡμᾶς } Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὐ;

Lk 20:23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί {N τί με πειράζετε ♦ - } με πειράζετε;

Lk 20:24 Ἐπιδείξατέ {N Ἐπιδείξατέ ♦ Δείξατέ } μοι δηνάριον• τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες {N Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον ♦ Οἱ δὲ εἶπαν } δὲ εἶπον, Καίσαρος.

Lk 20:25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ πρὸς αὐτούς } Ἀπόδοτε {N Ἀπόδοτε τοῖνυν ♦ Τοῖνυν ἀπόδοτε } τοῖνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.

Lk 20:26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ• καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

Lk 20:27 ¶ Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες {N ἀντιλέγοντες ♦ [ἀντι]λέγοντες } ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτόν,

Lk 20:28 λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἔγραψεν ἡμῖν, Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, {N ἀποθάνῃ ἵνα ♦ ἢ ἵνα } ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Lk 20:29 Ἐπὶ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν• καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος•

Lk 20:30 καὶ ἔλαβεν {N ἔλαβεν ♦ - } ὁ δεύτερος τὴν {N τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος ♦ - } γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

Lk 20:31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν {N αὐτήν ὡσαύτως ♦ αὐτήν } ὡσαύτως, Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ• οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.

Lk 20:32 Ὑστερον δὲ {B δὲ ♦ - } {N δὲ πάντων ♦ - } πάντων ἀπέθανεν {N ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνὴ ♦ καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν } καὶ ἡ γυνή.

Lk 20:33 Ἐν {N Ἐν τῇ οὖν ♦ Ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ } τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

Lk 20:34 Καὶ ἀποκριθεὶς {N ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ ἐγκαμίσκονται• {N ἐγκαμίσκονται ♦ γαμίσκονται }

Lk 20:35 οἱ δὲ καταξιοθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται• {N ἐγκαμίζονται ♦ γαμίζονται }

Lk 20:36 οὔτε {N οὔτε ♦ οὐδὲ } γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται• ἰσάγγελοι γὰρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ εἰσιν τοῦ {N τοῦ ♦ - } θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

Lk 20:37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς {B Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει, Κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν {N καὶ τὸν θεὸν Ἰσαὰκ ♦ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ } θεὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν {N καὶ τὸν θεὸν Ἰακώβ ♦ καὶ θεὸν Ἰακώβ } θεὸν Ἰακώβ.

Lk 20:38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων• πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

Lk 20:39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

Lk 20:40 Οὐκέτι δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν.

Lk 20:41 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν υἱὸν {N υἱὸν Δαυὶδ εἶναι ♦ εἶναι Δαυὶδ υἱόν } Δαυὶδ εἶναι;

Lk 20:42 Καὶ {N Καὶ αὐτὸς ♦ Αὐτὸς γὰρ } αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ {N ὁ ♦ - } κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

Lk 20:43 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Lk 20:44 Δαυὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς {N υἱὸς αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ υἱός } αὐτοῦ ἔστιν;

Lk 20:45 ¶ Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] }

Lk 20:46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις•

Lk 20:47 οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. Οὗτοι λήψονται {N λήψονται ♦ λήψονται } περισσότερον κρίμα.

Lk 21:1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας τὰ {N τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον ♦ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν } δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους•

Lk 21:2 εἶδεν δὲ τινὰ καὶ {N καὶ ♦ - } χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο {N δύο λεπτά ♦ λεπτά δύο } λεπτά,

Lk 21:3 καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ {N ἡ πτωχὴ αὕτη ♦ αὕτη ἢ πτωχὴ } πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν•

Lk 21:4 ἅπαντες {N ἅπαντες ♦ πάντες } γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ {N τοῦ θεοῦ ♦ - } θεοῦ• αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα {N ἅπαντα ♦ πάντα } τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν.

Lk 21:5 ¶ Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν,

Lk 21:6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

Lk 21:7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

Lk 21:8 Ὁ δὲ εἶπεν, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε• πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι {N ὅτι ♦ - } Ἐγὼ εἰμι• καί, Ὁ καιρὸς ἤγγικεν, μὴ οὖν {N οὖν ♦ - } πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

Lk 21:9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε• δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

Lk 21:10 ¶ Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ {N ἐπὶ ἔθνος ♦ ἐπ' ἔθνος } ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν•

Lk 21:11 σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ {N κατὰ τόπους καὶ ♦ καὶ κατὰ τόπους } τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα {N σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ ♦ ἀπ' οὐρανοῦ σημεῖα } ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

Lk 21:12 Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς {N συναγωγὰς ♦ τὰς συναγωγὰς } καὶ φυλακὰς, ἀγομένους {N ἀγομένους ♦ ἀπαγομένους } ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

Lk 21:13 Ἀποβήσεται δὲ {N δὲ ♦ - } ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

Lk 21:14 Θέσθε {N θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ♦ θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις } οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι•

Lk 21:15 ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντιπεῖν {N ἀντιπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες ♦ ἀντιστῆναι ἢ ἀντιπεῖν ἅπαντες } οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

Lk 21:16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν {N συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν ♦ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων } καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

Lk 21:17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

Lk 21:18 Καὶ θριξέκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

Lk 21:19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Lk 21:20 ¶ Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν {N τὴν ♦ - } Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

Lk 21:21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη• καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν• καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

Lk 21:22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσιν, τοῦ πλησθῆναι {B πλησθῆναι ♦ πληρωθῆναι } πάντα τὰ γεγραμμένα.

Lk 21:23 Οὐαὶ δὲ {N δὲ ♦ - } ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις• ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄργῃ ἐν {N ἐν τῷ ♦ τῷ } τῷ λαῷ τούτῳ.

Lk 21:24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, {N μαχαίρας ♦ μαχαίρης } καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα {N πάντα τὰ ἔθνη ♦ τὰ ἔθνη πάντα } τὰ ἔθνη• καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι {N ἄχρι ♦ ἄχρι οὗ } πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν.

Lk 21:25 Καὶ ἔσται {N ἔσται ♦ ἔσσονται } σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης {N ἠχούσης ♦ ἤχους } θαλάσσης καὶ σάλου,

Lk 21:26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ• αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

Lk 21:27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

Lk 21:28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν• διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

Lk 21:29 ¶ Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς, Ἴδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα•

Lk 21:30 ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν.

Lk 21:31 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 21:32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

Lk 21:33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. {N παρέλθωσιν ♦ παρελεύσονται }

Lk 21:34 ¶ Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος {N αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ♦ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος } ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἢ ἡμέρα ἐκείνη•

Lk 21:35 ὡς παγίς γὰρ {N γὰρ ἐπελεύσεται ♦ ἐπεισελεύσεται γὰρ } ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

Lk 21:36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν {N οὖν ♦ δὲ } ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε {N καταξιωθῆτε ♦ κατισχύσητε } ἐκφυγεῖν πάντα {N πάντα ♦ ταῦτα πάντα } τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 21:37 ¶ Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων• τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

Lk 21:38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

Lk 22:1 Ἦγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα.

Lk 22:2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν• ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

Lk 22:3 ¶ Εἰσῆλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον {N ἐπικαλούμενον ♦ καλούμενον } Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα.

Lk 22:4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν {N αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς ♦ αὐτοῖς παραδῶ αὐτόν } παραδῶ αὐτοῖς.

Lk 22:5 Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

Lk 22:6 Καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου ♦ ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς } ἄτερ ὄχλου.

Lk 22:7 ¶ Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν {N ἐν ♦ [ἐν] } ἧ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα.

Lk 22:8 Καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών, Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

Lk 22:9 Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; {B ἐτοιμάσωμεν ♦ ἐτοιμάσωμεν } {N ἐτοιμάσωμεν ♦ ἐτοιμάσωμεν }

Lk 22:10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἴδού, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων• ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ {N οὗ ♦ εἰς ἣν } εἰσπορεύεται.

Lk 22:11 Καὶ ἔρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας, Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, Ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

Lk 22:12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον {N ἀνώγειον ♦ ἀνάγειον } μέγα ἐστρωμένον• ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

Lk 22:13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν {N εἴρηκεν ♦ εἰρήκει } αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα.

Lk 22:14 ¶ Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν, καὶ οἱ δώδεκα {N δώδεκα ♦ - } ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

Lk 22:15 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν•

Lk 22:16 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι {N οὐκέτι ♦ - } οὐ μὴ φάγω ἔξ {N ἔξ αὐτοῦ ♦ αὐτό } αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Lk 22:17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπεν, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς• {N ἑαυτοῖς ♦ εἰς ἑαυτούς }

Lk 22:18 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ♦ [ὅτι] } οὐ μὴ πῖω ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ } τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου {N ὅτου ♦ οὗ } ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ.

Lk 22:19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον• τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Lk 22:20 Ὡσαύτως {N Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον ♦ Καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως } καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. {N ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυνόμενον }

Lk 22:21 Πλὴν ἰδοῦ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Lk 22:22 Καὶ {N Καὶ ὁ μὲν υἱὸς ♦ Ὅτι ὁ υἱὸς μὲν } ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται {N πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον ♦ κατὰ τὸ ὄρισμένον πορεύεται } κατὰ τὸ ὄρισμένον• πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.

Lk 22:23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

Lk 22:24 ¶ Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

Lk 22:25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

Lk 22:26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως• ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω {N γενέσθω ♦ γινέσθω } ὡς ὁ νεώτερος• καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν.

Lk 22:27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ εἶμι {N εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ♦ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἶμι } ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

Lk 22:28 Ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου•

Lk 22:29 κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν,

Lk 22:30 ἵνα ἐσθίητε {N ἐσθίητε ♦ ἔσθητε } καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου {B μου ♦ μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου } {N μου ♦ μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου } καὶ καθίσεσθε {N καθίσεσθε ♦ καθήσεσθε } ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες {N κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς ♦ τὰς δώδεκα φυλάς κρίνοντες } τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ.

Lk 22:31 Εἶπεν {N Εἶπεν δὲ ὁ κύριος ♦ - } δὲ ὁ κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδοῦ, ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σίτον•

Lk 22:32 ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ {B ἐκλίπῃ ♦ ἐκλείπῃ } ἡ πίστις σου• καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον {N στήριξον ♦ στήρισον } τοὺς ἀδελφούς σου.

Lk 22:33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

Lk 22:34 Ὁ δὲ εἶπεν, Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ {N οὐ μὴ φωνήσῃ ♦ οὐ φωνήσῃ } μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν {N πρὶν ἢ ♦ ἕως } ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ {N ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με ♦ με ἀπαρνήσῃ εἰδέναι } μὴ εἰδέναι με.

Lk 22:35 ¶ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου {N βαλαντίου ♦ βαλλαντίου } καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐθενός.

Lk 22:36 Εἶπεν οὖν {N οὖν ♦ δε } αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον {N βαλάντιον ♦ βαλλάντιον } ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν• καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλήσει {N πωλήσει ♦ πωλησάτω } τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσει {N ἀγοράσει ♦ ἀγορασάτω } μάχαιραν.

Lk 22:37 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι {N ἔτι ♦ - } τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη• καὶ γὰρ τὰ {N τὰ ♦ τὸ } περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

Lk 22:38 Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Κύριε, ἰδοῦ, μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰκανόν ἐστιν.

Lk 22:39 ¶ Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν• ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. {N αὐτοῦ ♦ - }

Lk 22:40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

Lk 22:41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὸς τὰ γόνατα προσήχετο,

Lk 22:42 λέγων, Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν {N παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ♦ παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον } τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ• πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. {B γενέσθω ♦ γινέσθω } {N γενέσθω ♦ γινέσθω }

Lk 22:43 Ὡφθη {N Ὡφθη ♦ [[Ὡφθη } δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.

Lk 22:44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσήχετο. Ἐγένετο {N Ἐγένετο δὲ ♦ Καὶ ἐγένετο } δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. {N γῆν ♦ γῆν}}

Lk 22:45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς {N αὐτοὺς κοιμωμένους ♦ κοιμωμένους αὐτοὺς } κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης,

Lk 22:46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί καθεύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

Lk 22:47 ¶ Ἔτι δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτούς, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν.

Lk 22:48 Ὁ {N Ὁ δὲ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς δὲ } δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδω;

Lk 22:49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον εἶπον {N εἶπον αὐτῷ ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; {N μαχαίρα ♦ μαχαίρη }

Lk 22:50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν {N τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ♦ τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον } δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ {N αὐτοῦ τὸ οὖς ♦ τὸ οὖς αὐτοῦ } τὸ οὖς τὸ δεξιόν.

Lk 22:51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐὰτε ἕως τούτου. Καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } ἴασατο αὐτόν.

Lk 22:52 Εἶπεν δὲ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξεληλύθατε {N ἐξεληλύθατε ♦ ἐξήλθατε } μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων;

Lk 22:53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. Ἄλλ' αὕτη ὑμῶν {N ὑμῶν ἐστίν ♦ ἐστὶν ὑμῶν } ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους,

Lk 22:54 ¶ Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν {N αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον ♦ εἰς τὴν οἰκίαν } εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως• ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

Lk 22:55 Ἀψάντων {N Ἀψάντων ♦ Περιαψάντων } δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, {N αὐτῶν ἐκάθητο ♦ ἐκάθητο } ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν {N ἐν μέσῳ αὐτῶν ♦ μέσος αὐτῶν } μέσῳ αὐτῶν.

Lk 22:56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπεν, Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

Lk 22:57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο {N ἠρνήσατο αὐτόν ♦ ἠρνήσατο } αὐτόν, λέγων, Γύναι, {N Γύναι οὐκ οἶδα αὐτόν ♦ Οὐκ οἶδα αὐτόν γύναι } οὐκ οἶδα αὐτόν.

Lk 22:58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη, Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, {N εἶπεν ♦ ἔφη } Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.

Lk 22:59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν• καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

Lk 22:60 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρήμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ.

Lk 22:61 Καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ. Καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου {N λόγου ♦ ῥήματος } τοῦ κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ {N ἀπαρνήσῃ ♦ σήμερον ἀπαρνήσῃ } με τρίς.

Lk 22:62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ {N ὁ Πέτρος ♦ - } Πέτρος ἔκλαυσεν πικρῶς.

Lk 22:63 ¶ Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν {N τὸν Ἰησοῦν ♦ αὐτόν } Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες.

Lk 22:64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἔτυπτον {N ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ ἐπηρώτων αὐτόν ♦ ἐπηρώτων } αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, Προφήτευσον. Τίς ἐστιν ὁ παῖσας σε;

Lk 22:65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

Lk 22:66 ¶ Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ {N ἀρχιερεῖς ♦ ἀρχιερεῖς τε } γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον {N ἀνήγαγον ♦ ἀπήγαγον } αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες,

Lk 22:67 Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὲ {N εἰπὲ ♦ εἰπὸν } ἡμῖν. Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε•

Lk 22:68 ἐὰν δὲ καὶ {N καὶ ♦ - } ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, {N μοι ἢ ἀπολύσητε ♦ - } ἢ ἀπολύσητε.

Lk 22:69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται {N ἔσται ♦ δὲ ἔσται } ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ.

Lk 22:70 Εἶπον {N Εἶπον ♦ Εἶπαν } δὲ πάντες, Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

Lk 22:71 Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Τί ἔτι χρεῖαν {N χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας ♦ ἔχομεν μαρτυρίας χρεῖαν } ἔχομεν μαρτυρίας; Αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Lk 23:1 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

Lk 23:2 Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες, Τοῦτον εὗρομεν {N εὗρομεν ♦ εὔραμεν } διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, {N ἔθνος ♦ ἔθνος ἡμῶν } καὶ κωλύοντα Καίσαρι {N Καίσαρι φόρους ♦ φόρους Καίσαρι } φόρους διδόναι, λέγοντα {N λέγοντα ♦ καὶ λέγοντα } ἑαυτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι.

Lk 23:3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν {N ἐπηρώτησεν ♦ ἠρώτησεν } αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις.

Lk 23:4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

Lk 23:5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες ὅτι Ἄνασεῖει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος {N ἀρξάμενος ♦ καὶ ἀρξάμενος } ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

Lk 23:6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν {N Γαλιλαίαν ♦ - } ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν.

Lk 23:7 Καὶ ἐπιγνούς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

Lk 23:8 ¶ Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν• ἦν γὰρ θέλων {N θέλων ἐξ ἱκανοῦ ♦ ἐξ ἱκανῶν χρόνων θέλων } ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ {N πολλὰ ♦ - } περὶ αὐτοῦ• καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

Lk 23:9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς• αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

Lk 23:10 Εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

Lk 23:11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτόν ὁ {N ὁ ♦ [καὶ] ὁ } Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτόν {N αὐτὸν ἐσθήτα ♦ ἐσθήτα } ἐσθήτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτόν τῷ Πιλάτῳ.

Lk 23:12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλάτος {N Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ♦ Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος } καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων• προϋπήρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. {N ἑαυτούς ♦ αὐτούς }

Lk 23:13 ¶ Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν,

Lk 23:14 εἶπεν πρὸς αὐτούς, Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν• καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν {N οὐδὲν ♦ οὐθέν } εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ•

Lk 23:15 ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης• ἀνέπεμψα {N ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν ♦ ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτόν πρὸς ἡμᾶς } γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ.

Lk 23:16 Παιδεύσας οὖν αὐτόν ἀπολύσω.

Lk 23:17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἓνα. {N - }

Lk 23:18 Ἀνέκραξαν {N Ἀνέκραξαν ♦ Ἀνέκραγον } δὲ παμπληθεῖ, λέγοντες, Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν• {N Βαραββᾶν ♦ τὸν Βαραββᾶν }

Lk 23:19 ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος {N βεβλημένος εἰς φυλακὴν ♦ βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ } εἰς φυλακὴν.

Lk 23:20 Πάλιν οὖν {N οὖν ♦ δὲ } ὁ Πιλάτος προσεφώνησεν, {N προσεφώνησεν ♦ προσεφώνησεν αὐτοῖς } θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.

Lk 23:21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες, Σταύρωσον, {N Σταύρωσον σταύρωσον ♦ Σταύρου σταύρου } σταύρωσον αὐτόν.

Lk 23:22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; Οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ• παιδεύσας οὖν αὐτόν ἀπολύσω.

Lk 23:23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτόν σταυρωθῆναι• καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ {N καὶ τῶν ἀρχιερέων ♦ - } τῶν ἀρχιερέων.

Lk 23:24 Ὁ {N ὁ δὲ ♦ καὶ } δὲ Πιλάτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.

Lk 23:25 Ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν {N τὴν ♦ - } φυλακὴν, ὃν ἠτοῦντο• τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.

Lk 23:26 ¶ Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός {N Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ♦ Σίμονά τινα Κυρηναῖον ἐρχόμενον } τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

Lk 23:27 ¶ Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἱ καὶ {N καὶ ἐκόπτοντο ♦ ἐκόπτοντο } ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

Lk 23:28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς εἶπεν, Θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

Lk 23:29 Ὅτι ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν, Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλῖαι {N κοιλῖαι αἱ οὐκ ♦ αἱ κοιλῖαι αἱ οὐκ } αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. {N ἐθήλασαν ♦ ἔθρεψαν }

Lk 23:30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς• καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς.

Lk 23:31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

Lk 23:32 ¶ Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο {N δύο κακοῦργοι ♦ κακοῦργοι δύο } κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

Lk 23:33 ¶ Καὶ ὅτε ἀπήλθον {N ἀπήλθον ♦ ἦλθον } ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακοῦργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

Lk 23:34 Ὁ {N Ὁ ♦ [ἴ] } δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς• οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν. {N ποιοῦσιν ♦ ποιοῦσιν}} Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. {N κλῆρον ♦ κλήρους }

Lk 23:35 Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν {N σὺν αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς, λέγοντες, Ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, ὁ {N ὁ τοῦ θεοῦ ♦ τοῦ θεοῦ ὁ } τοῦ θεοῦ ἐκλεκτός.

Lk 23:36 Ἐνέπαιζον {N Ἐνέπαιζον ♦ Ἐνέπαιξαν } δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι καὶ {N καὶ ὄξος ♦ ὄξος } ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,

Lk 23:37 καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.

Lk 23:38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη {N γεγραμμένη ♦ - } ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν {N γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς Οὗτός ἐστιν ♦ - } Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. {N Ἰουδαίων ♦ Ἰουδαίων οὗτος }

Lk 23:39 ¶ Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακοῦργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ {N Εἰ σὺ ♦ οὐχὶ σὺ } σὺ εἶ ὁ χριστός, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς.

Lk 23:40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα {N ἐπετίμα αὐτῷ λέγων ♦ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη } αὐτῷ, λέγων, Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

Lk 23:41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν• οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν.

Lk 23:42 Καὶ ἔλεγεν τῷ {N τῷ Ἰησοῦ Μνήσθητί ♦ Ἰησοῦ μνήσθητί } Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, κύριε, {N κύριε ♦ - } ὅταν ἔλθῃς ἐν {N ἐν τῇ βασιλείᾳ ♦ εἰς τὴν βασιλείαν } τῇ βασιλείᾳ σου.

Lk 23:43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω {N λέγω σοι ♦ σοι λέγω } σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Lk 23:44 ¶ Ἦν {N Ἦν δὲ ♦ Καὶ ἦν ἤδη } δὲ ὥσει ὥρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

Lk 23:45 Καὶ {N Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος ♦ Τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος } ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ {N καὶ ἐσχίσθη ♦ ἐσχίσθη δὲ } ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

Lk 23:46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι {N παραθήσομαι ♦ παρατίθεμαι } τὸ πνεῦμά μου• καὶ {N καὶ ταῦτα ♦ τοῦτο δὲ } ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

Lk 23:47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος {N ἐκατόνταρχος ♦ ἐκατοντάρχης } τὸ γενόμενον, ἐδόξασεν {N ἐδόξασεν ♦ ἐδόξαζεν } τὸν θεόν, λέγων, Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

Lk 23:48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες {N θεωροῦντες ♦ θεωρήσαντες } τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν {N ἑαυτῶν ♦ - } τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

Lk 23:49 Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ αὐτῷ ἀπὸ } μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι {N συνακολουθήσασαι ♦ συνακολουθοῦσαι } αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Lk 23:50 ¶ Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων, {N ὑπάρχων ♦ ὑπάρχων [καί] } ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος -

Lk 23:51 οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν - ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς καὶ {N καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς ♦ προσεδέχετο } προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ•

Lk 23:52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Lk 23:53 Καὶ καθελὼν {N καθελὼν αὐτὸ ♦ καθελὼν } αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ {N αὐτὸ ἐν ♦ αὐτὸν ἐν } ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω {N οὐδέπω οὐδεὶς ♦ οὐδεὶς οὐπω } οὐδεὶς κείμενος.

Lk 23:54 Καὶ ἡμέρα ἦν Παρασκευή, {N Παρασκευή ♦ Παρασκευῆς καὶ } σάββατον ἐπέφωσκεν.

Lk 23:55 Κατακολουθήσασαι δὲ γυναῖκες, {N γυναῖκες ♦ αἱ γυναῖκες } αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ {N αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ♦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας αὐτῷ } ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

Lk 23:56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Lk 24:1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, {B βαθέος ♦ βαθέως } {N βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα ♦ βαθέως ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθον } ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἅ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ {N καὶ τινες σὺν αὐταῖς ♦ - } τινες σὺν αὐταῖς.

Lk 24:2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

Lk 24:3 Καὶ {N Καὶ εἰσελθοῦσαι ♦ Εἰσελθοῦσαι δὲ } εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Lk 24:4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι {N διαπορεῖσθαι ♦ ἀπορεῖσθαι } αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοῦ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν {N ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις ♦ ἐσθήτη ἀστραπούση } ἀστραπτούσαις•

Lk 24:5 ἐμόρφων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ {N τὸ πρόσωπον ♦ τὰ πρόσωπα } πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

Lk 24:6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἠγέρθη• μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

Lk 24:7 λέγων ὅτι {N ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ♦ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ } δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

Lk 24:8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ,

Lk 24:9 καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς.

Lk 24:10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, {B Ἰακώβου ♦ ἡ Ἰακώβου } {N Ἰακώβου ♦ ἡ Ἰακώβου } καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ {N αἱ ἔλεγον ♦ ἔλεγον } ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

Lk 24:11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, {N αὐτῶν καὶ ♦ ταῦτα καὶ } καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.

Lk 24:12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα {N κείμενα ♦ - } μόνᾳ• καὶ ἀπήλθεν πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Lk 24:13 ¶ Καὶ ἰδοῦ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν {N ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ♦ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι } πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς.

Lk 24:14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

Lk 24:15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

Lk 24:16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

Lk 24:17 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε {N ἔστε ♦ ἐστάθησαν } σκυθρωποί;

Lk 24:18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ {N ὁ εἰς ᾧ ὄνομα ♦ εἰς ὀνόματι } εἶς, ᾧ ὄνομα Κλεοπάς, εἶπεν πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος παροικεῖς Ἰερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

Lk 24:19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, {N Ναζωραίου ♦ Ναζαρηνοῦ } ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ•

Lk 24:20 ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

Lk 24:21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. Ἀλλὰ γε σὺν {N σὺν ♦ καὶ σὺν } πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον {N σήμερον ♦ - } ἅψ' οὐ ταῦτα ἐγένετο.

Lk 24:22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γινόμεναι ὀρθριαί {N ὀρθριαί ♦ ὀρθριναί } ἐπὶ τὸ μνημεῖον•

Lk 24:23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

Lk 24:24 Καὶ ἀπήλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον• αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

Lk 24:25 Καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται•

Lk 24:26 οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

Lk 24:27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν {N διηρμήνευεν ♦ διερμήνευσεν } αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.

Lk 24:28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο• καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο {N προσεποιεῖτο πορρωτέρω ♦ προσεποιήσατο πορρώτερον } πορρωτέρω πορεύεσθαι.

Lk 24:29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες, Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστίν, καὶ κέκλικεν ἡ {N ἡ ♦ ἡδὴ ἡ } ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

Lk 24:30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς.

Lk 24:31 Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν• καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

Lk 24:32 Καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν {N ἐν ἡμῖν ♦ [ἐν ἡμῖν]} ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ {N καὶ ὡς ♦ ὡς} ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

Lk 24:33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους {N συνηθροισμένους ♦ ἠθροισμένους } τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

Lk 24:34 λέγοντας ὅτι Ἠγέρθη {N Ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως ♦ ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος } ὁ κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

Lk 24:35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Lk 24:36 ¶ Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν.

Lk 24:37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

Lk 24:38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς {N ταῖς καρδίαις ♦ τῇ καρδίᾳ } καρδίαις ὑμῶν;

Lk 24:39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς {N αὐτὸς ἐγώ εἰμι ♦ ἐγώ εἰμι αὐτός } ἐγώ εἰμι • ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

Lk 24:40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν {N ἐπέδειξεν ♦ ἔδειξεν } αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

Lk 24:41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;

Lk 24:42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ {N καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου ♦ - } ἀπὸ μελισσίου κηρίου.

Lk 24:43 Καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

Lk 24:44 ¶ Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ πρὸς αὐτούς } Οὗτοι οἱ λόγοι {N λόγοι ♦ λόγοι μου } οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως {N Μωσέως καὶ ♦ Μωϋσέως καὶ τοῖς } καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

Lk 24:45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς•

Lk 24:46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτως γέγραπται, καὶ {N καὶ οὕτως ἔδει ♦ - } οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

Lk 24:47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ {N καὶ ἄφεσιν ♦ εἰς ἄφεσιν } ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον {N ἀρχάμενον ♦ ἀρχάμενοι } ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

Lk 24:48 Ὑμεῖς δέ {N δέ ἐστε ♦ - } ἐστε μάρτυρες τούτων.

Lk 24:49 Καὶ ἰδοῦ, {N ἰδοῦ ♦ [ιδού]} ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς• ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, {N Ἱερουσαλήμ ♦ - } ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν {N δύναμιν ἐξ ὕψους ♦ ἐξ ὕψους δύναμιν } ἐξ ὕψους.

Lk 24:50 ¶ Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕξω {N ἕξω ἕως εἰς ♦ [ἕξω] ἕως πρὸς } ἕως εἰς Βηθανίαν• καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

Lk 24:51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

Lk 24:52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης•

Lk 24:53 καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες {N αἰνοῦντες καὶ ♦ - } καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

Jn 1:1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Jn 1:2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν.

Jn 1:3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν.

Jn 1:4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων,

Jn 1:5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Jn 1:6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

Jn 1:7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ.

Jn 1:8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

Jn 1:9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

Jn 1:10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

Jn 1:11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

Jn 1:12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ•

Jn 1:13 οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν.

Jn 1:14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν - καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός - πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Jn 1:15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγεν λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν• ὅτι πρῶτός μου ἦν.

Jn 1:16 Καὶ {N Καὶ ἐκ ♦ Ὅτι ἐκ } ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

Jn 1:17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο.

Jn 1:18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε• ὁ {N ὁ μονογενὴς υἱός ♦ μονογενὴς θεός } μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Jn 1:19 ¶ Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ {N οἱ ♦ [πρὸς αὐτὸν] οἱ } Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, Σὺ τίς εἶ;

Jn 1:20 Καὶ ὠμολόγησεν, καὶ οὐκ ἠρνήσατο• καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Οὐκ {N Οὐκ εἰμι ἐγὼ ♦ Ἐγὼ οὐκ εἰμι } εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός.

Jn 1:21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, Τί οὖν; Ἠλίας {N Ἠλίας εἶ σύ ♦ Σὺ Ἠλίας εἶ } εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὔ.

Jn 1:22 Εἶπον {N Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ; Ἴνα ἀποκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

Jn 1:23 Ἔφη, Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

Jn 1:24 Καὶ οἱ {N οἱ ♦ - } ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

Jn 1:25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις, εἶ σύ οὐκ εἶ ὁ χριστός, οὔτε {N οὔτε Ἠλίας οὔτε ♦ οὐδὲ Ἠλίας οὐδὲ } Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

Jn 1:26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι• μέσος δὲ {N δὲ ♦ - } ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

Jn 1:27 Αὐτός {N Αὐτός ἐστὶν ♦ - } ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς {N ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν ♦ - } ἔμπροσθέν μου γέγονεν• οὗ ἐγὼ {N ἐγὼ οὐκ εἰμι ♦ οὐκ εἰμι [ἐγὼ] } οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

Jn 1:28 Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης {N Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης } βαπτίζων.

Jn 1:29 ¶ Τῆ ἐπαύριον βλέπει {B βλέπει ♦ βλέπει ὁ Ἰωάννης } τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, Ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Jn 1:30 Οὗτός ἐστιν περὶ {N περὶ ♦ ὑπὲρ } οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὅπισω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

Jn 1:31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδην αὐτόν• ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ {N τῷ ὕδατι ♦ ὕδατι } ὕδατι βαπτίζων.

Jn 1:32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ {B ὡσεὶ ♦ ὡς } {N ὡσεὶ ♦ ὡς } περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

Jn 1:33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδην αὐτόν• ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Jn 1:34 Κἀγὼ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Jn 1:35 ¶ Τῆ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο•

Jn 1:36 καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει, Ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ.

Jn 1:37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ {N αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ ♦ οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ } οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

Jn 1:38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ῥαββί - ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, {N ἐρμηνευόμενον ♦ μεθερμηνευόμενον } Διδάσκαλε - ποῦ μένεις;

Jn 1:39 Λέγει αὐτοῖς, Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. {N ἴδετε ♦ ὄψεσθε } Ἦλθον {N Ἦλθον καὶ εἶδον ♦ ἦλθον οὖν καὶ εἶδαν } καὶ εἶδον ποῦ μένει• καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην• ὥρα ἦν ὡς δεκάτη.

Jn 1:40 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

Jn 1:41 Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος {N πρῶτος ♦ πρῶτον } τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, Εὐρήκαμεν τὸν Μεσίαν - {N Μεσίαν ♦ Μεσίαν } ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, χριστός.

Jn 1:42 Καὶ {N καὶ ♦ - } ἤγαγεν αὐτόν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας {B Ἐμβλέψας ♦ Ἐμβλέψας δὲ } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ• {N Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς - ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

Jn 1:43 ¶ Τῆ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, {B ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἀκολούθει μοι.

Jn 1:44 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

Jn 1:45 Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὃν ἔγραψεν Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφήται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν {N τὸν υἱὸν ♦ υἱὸν } υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

Jn 1:46 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ, Ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, {N Φίλιππος ♦ [ὁ] Φίλιππος } Ἔρχου καὶ ἴδε.

Jn 1:47 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν.

Jn 1:48 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν, εἶδόν σε.

Jn 1:49 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ {N Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ ♦ αὐτῷ Ναθαναήλ } καὶ λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ εἶ {N εἶ ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεὺς εἶ } ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Jn 1:50 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι εἶπόν σοι, Εἶδόν {N Εἶδόν ♦ ὅτι εἶδόν } σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; Μείζω τούτων ὄψει. {N ὄψει ♦ ὄψη }

Jn 1:51 Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' {N ἀπ' ἄρτι ♦ - } ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Jn 2:1 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ•

Jn 2:2 ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

Jn 2:3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, Οἶνον οὐκ ἔχουσιν.

Jn 2:4 Λέγει {N λέγει ♦ [καὶ] λέγει } αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου.

Jn 2:5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὅτι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε.

Jn 2:6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαί {N ὑδρίαί λίθιναι ἐξ κείμεναι κατὰ ♦ λίθιναι ὑδρίαί ἐξ κατὰ } λίθιναι ἐξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι {N χωροῦσαι ♦ κείμεναι χωροῦσαι } ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.

Jn 2:7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

Jn 2:8 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ {N καὶ ἤνεγκαν ♦ οἱ δὲ ἤνεγκαν } ἤνεγκαν.

Jn 2:9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν - οἱ δὲ διάκονοι ᾔδειςαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ - φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

Jn 2:10 καὶ λέγει αὐτῷ, Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθῃσιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν, τότε {N τότε ♦ - } τὸν ἐλάσσω• σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

Jn 2:11 Ταύτην ἐποίησεν τὴν {N τὴν ἀρχὴν ♦ ἀρχὴν } ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ• καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Jn 2:12 ¶ Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοῦμ, {N Καπερναοῦμ ♦ Καφαρναοῦμ } αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, {N ἀδελφοὶ αὐτοῦ ♦ ἀδελφοὶ [αὐτοῦ]} καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ• καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

Jn 2:13 ¶ Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

Jn 2:14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς κερματιστάς καθημένους.

Jn 2:15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας• καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψεν• {N ἀνέστρεψεν ♦ ἀνέτρεψεν }

Jn 2:16 καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν, Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν• μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου.

Jn 2:17 Ἐμνήσθησαν δὲ {N δὲ ♦ - } οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με.

Jn 2:18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

Jn 2:19 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

Jn 2:20 Εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα {N Τεσσαράκοντα ♦ Τεσσεράκοντα } καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη {N ὠκοδομήθη ♦ οἰκοδομήθη } ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

Jn 2:21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Jn 2:22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν• καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ {N ᾧ ♦ ὃν } εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Jn 2:23 ¶ Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

Jn 2:24 Αὐτὸς δὲ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν {N ἑαυτὸν ♦ αὐτὸν } αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας,

Jn 2:25 καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου• αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Jn 3:1 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων•

Jn 3:2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν {B αὐτὸν ♦ τὸν Ἰησοῦν } νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος• οὐδεὶς γὰρ ταῦτα {N ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ♦ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα } τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ.

Jn 3:3 Ἀπεκρίθη ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Jn 3:4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων ὧν; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

Jn 3:5 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Jn 3:6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν• καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν.

Jn 3:7 Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

Jn 3:8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει• οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.

Jn 3:9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

Jn 3:10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

Jn 3:11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν• καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

Jn 3:12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε;

Jn 3:13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ {N ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ ♦ - } ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Jn 3:14 Καὶ καθὼς Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου•

Jn 3:15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς {N εἰς αὐτὸν ♦ ἐν αὐτῷ } αὐτὸν μὴ {N μὴ ἀπόληται ἀλλ' ♦ - } ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

Jn 3:16 ¶ Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

Jn 3:17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ {N αὐτοῦ εἰς ♦ εἰς } εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Jn 3:18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται• ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

Jn 3:19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς• ἦν γὰρ πονηρὰ {N πονηρὰ αὐτῶν ♦ αὐτῶν πονηρὰ } αὐτῶν τὰ ἔργα.

Jn 3:20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Jn 3:21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα.

Jn 3:22 ¶ Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν• καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.

Jn 3:23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης {N Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης } βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλήμ, {B Σαλήμ ♦ Σαλείμ } {N Σαλήμ ♦ Σαλείμ } ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ• καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

Jn 3:24 Οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

Jn 3:25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ.

Jn 3:26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

Jn 3:27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδέν, {N οὐδέν ♦ οὐδὲ ἓν } ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Jn 3:28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε {N μαρτυρεῖτε ♦ μοι μαρτυρεῖτε } ὅτι εἶπον, Οὐκ {N οὐκ ♦ [ὅτι] οὐκ } εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

Jn 3:29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν• ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκώς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου• αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἢ ἐμὴ πεπλήρωται.

Jn 3:30 Ἐκεῖνον δεῖ ἀυξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

Jn 3:31 ¶ Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ• ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω {N οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν ♦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος [ἐπάνω πάντων ἐστίν] } πάντων ἐστίν.

Jn 3:32 Καὶ {N καὶ δ ♦ Ὁ } ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ• καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

Jn 3:33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

Jn 3:34 Ὅν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεός, τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ• οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ {N ὁ θεὸς τὸ ♦ τὸ } θεὸς τὸ πνεῦμα.

Jn 3:35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Jn 3:36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον• ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται {B ζωὴν ♦ τὴν ζωὴν } ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Jn 4:1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος {N κύριος ♦ Ἰησοῦς } ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης -

Jn 4:2 καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ -

Jn 4:3 ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς {N εἰς ♦ πάλιν εἰς } τὴν Γαλιλαίαν.

Jn 4:4 Ἦδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

Jn 4:5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ {N Ἰωσήφ ♦ [τῷ] Ἰωσήφ } τῷ υἱῷ αὐτοῦ•

Jn 4:6 ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὡρα ἦν ὥσει {N ὥσει ♦ ὡς } ἔκτη.

Jn 4:7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ• λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν. {N πιεῖν ♦ πεῖν }

Jn 4:8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν.

Jn 4:9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, {N Σαμαρεῖτις ♦ Σαμαρίτις } Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν {N πιεῖν ♦ πεῖν } αἰτεῖς, οὔσης {N οὔσης γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος ♦ γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης } γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος; - Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις. {N Σαμαρεΐταις ♦ Σαμαρίταις }

Jn 4:10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ἐστίν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, {N πιεῖν ♦ πεῖν } σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν.

Jn 4:11 Λέγει αὐτῷ ἢ {N ἢ γυνή ♦ [ἢ γυνή]} γυνή, Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ• πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

Jn 4:12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

Jn 4:13 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν•

Jn 4:14 ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει {N διψήσει ♦ διψήσει} εἰς τὸν αἰῶνα• ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Jn 4:15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἢ γυνή, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι {N ἔρχομαι ♦ διέρχομαι} ἐνθάδε ἀντλεῖν.

Jn 4:16 Λέγει αὐτῇ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ -} Ἰησοῦς, Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

Jn 4:17 Ἀπεκρίθη ἢ γυνή καὶ εἶπεν, Οὐκ {N εἶπεν ♦ εἶπεν αὐτῷ} ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω•

Jn 4:18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ• τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας.

Jn 4:19 Λέγει αὐτῷ ἢ γυνή, Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.

Jn 4:20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν• καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ {N δεῖ προσκυνεῖν ♦ προσκυνεῖν δεῖ} προσκυνεῖν.

Jn 4:21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, {N Γύναι πίστευσόν μοι ♦ Πίστευέ μοι γύναι} πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

Jn 4:22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε• ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν• ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

Jn 4:23 Ἄλλ' {N Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ} ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ• καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Jn 4:24 Πνεῦμα ὁ θεός• καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

Jn 4:25 Λέγει αὐτῷ ἢ γυνή, Οἶδα ὅτι Μεσίας {N Μεσίας ♦ Μεσσίας} ἔρχεται - ὁ λεγόμενος χριστός• ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. {N πάντα ♦ ἅπαντα}

Jn 4:26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

Jn 4:27 ¶ Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον {N ἦλθον ♦ ἦλθαν } οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν {N ἐθαύμασαν ♦ ἐθαύμαζον } ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει• οὐδεὶς μὲντοι εἶπεν, Τί ζητεῖς; ἢ, Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

Jn 4:28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἢ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις,

Jn 4:29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα• μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός;

Jn 4:30 Ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

Jn 4:31 Ἐν δὲ {N δὲ ♦ - } τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέγοντες, Ῥαββί, φάγε.

Jn 4:32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

Jn 4:33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

Jn 4:34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ {N ποιῶ ♦ ποιήσω } τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

Jn 4:35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός ἐστιν, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδού, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θερισμὸν ἤδη.

Jn 4:36 Καὶ {N καὶ ὁ θερίζων μισθὸν ♦ ὁ θερίζων μισθὸν } ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον• ἵνα καὶ {N ἵνα καὶ ♦ ἵνα } ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρη καὶ ὁ θερίζων.

Jn 4:37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ {N ὁ ἀληθινός ♦ ἀληθινός } ἀληθινός, ὅτι Ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

Jn 4:38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε• ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

Jn 4:39 ¶ Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν {N Σαμαρειτῶν ♦ Σαμαριτῶν } διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι Εἶπέν μοι πάντα ὅσα {N ὅσα ♦ ἄ } ἐποίησα.

Jn 4:40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, {N Σαμαρεῖται ♦ Σαμαρίται } ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς• καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

Jn 4:41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ,

Jn 4:42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν• αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ {N ὁ χριστός ♦ - } χριστός.

Jn 4:43 ¶ Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ {N καὶ ἀπῆλθεν ♦ - } ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Jn 4:44 Αὐτὸς γὰρ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

Jn 4:45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες ἃ {N ἃ ♦ ὅσα } ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ• καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

Jn 4:46 ¶ Ἦλθεν οὖν πάλιν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἰσθῆνει ἐν Καπερναούμ. {N Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ }

Jn 4:47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτόν {N αὐτόν ἴνα ♦ ἴνα } ἴνα καταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν• ἔμελλεν {B ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } γὰρ ἀποθνήσκειν.

Jn 4:48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

Jn 4:49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός, Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

Jn 4:50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου• ὁ υἱός σου ζῆ. Καὶ {N Καὶ ἐπίστευσεν ♦ Ἐπίστευσεν } ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ {N ᾧ ♦ ὃν } εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

Jn 4:51 Ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν {N ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν ♦ ὑπήντησαν αὐτῷ } αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι Ὁ παῖς σου {N σου ♦ αὐτοῦ } ζῆ.

Jn 4:52 Ἐπύθετο οὖν παρ' {N παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ♦ τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν } αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχεν. Καὶ {N Καὶ εἶπον ♦ εἶπαν οὖν } εἶπον αὐτῷ ὅτι Χθὲς {N χθὲς ♦ ἔχθες } ὥραν ἐβδόμην ἀφήκεν αὐτόν ὁ πυρετός.

Jn 4:53 Ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν {N ἐν ἐκείνῃ ♦ [ἐν] ἐκείνῃ } ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι {N ὅτι ὁ ♦ ὁ } Ὁ υἱός σου ζῆ• καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

Jn 4:54 Τοῦτο πάλιν {N πάλιν ♦ [δὲ] πάλιν } δευτέρον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Jn 5:1 Μετὰ ταῦτα ἦν ἡ {B ἡ ♦ - } {N ἡ ♦ - } ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

Jn 5:2 ¶ Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, {N Βηθεσδά ♦ Βηθζαθά } πέντε στοὰς ἔχουσα.

Jn 5:3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ {N πολὺ ♦ - } τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων {N ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν ♦ - } τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

Jn 5:4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάρασεν τὸ ὕδωρ• ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς ἐγίνετο, ὧς δὴποτε κατείχετο νοσήματι. {N - }

Jn 5:5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα {B ὀκτῶ ♦ καὶ ὀκτῶ } ὀκτῶ {N ὀκτῶ ♦ [καὶ] ὀκτῶ } ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. {N ἀσθενείᾳ ♦ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ }

Jn 5:6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;

Jn 5:7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν• ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

Jn 5:8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἔγειραι, {N Ἔγειραι ♦ Ἔγειρε } ἄρον τὸν κράββατόν {N κράββατόν ♦ κράβαττόν } σου, καὶ περιπάτει.

Jn 5:9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρεν τὸν κράββατον {N κράββατον ♦ κράβαττον } αὐτοῦ καὶ περιπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Jn 5:10 ¶ Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, Σάββατόν ἐστιν• οὐκ {N οὐκ ♦ καὶ οὐκ } ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράββατον. {N κράββατον ♦ κράβαττόν σου }

Jn 5:11 Ἀπεκρίθη {N Ἀπεκρίθη ♦ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη } αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἄρον τὸν κράββατόν {N κράββατόν ♦ κράβαττόν } σου καὶ περιπάτει.

Jn 5:12 Ἠρώτησαν οὖν {N οὖν ♦ - } αὐτόν, Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, Ἄρον τὸν {N τὸν κράββατόν σου ♦ - } κράββατόν σου καὶ περιπάτει;

Jn 5:13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστίν• ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.

Jn 5:14 Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε ὑγιῆς γέγονας• μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι {B τί σοι ♦ σοί τι } {N τί σοι ♦ σοί τι } γένηται.

Jn 5:15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

Jn 5:16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν {N τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι ♦ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν } Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ {N καὶ ἐζήτουν αὐτόν ἀποκτεῖναι ♦ - } ἐζήτουν αὐτόν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.

Jn 5:17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ [Ἰησοῦς]} ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

Jn 5:18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ.

Jn 5:19 ¶ Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν {N εἶπεν ♦ ἔλεγεν} αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπη τὸν πατέρα ποιοῦντα• ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

Jn 5:20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ• καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

Jn 5:21 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ.

Jn 5:22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ•

Jn 5:23 ἵνα πάντες τιμῶσιν τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσιν τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

Jn 5:24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον• καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Jn 5:25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται {N ἀκούσονται ♦ ἀκούσουσιν} τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. {N ζήσονται ♦ ζήσουσιν}

Jn 5:26 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκεν {N ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ ♦ καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν} καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ•

Jn 5:27 καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ {N καὶ κρίσιν ♦ κρίσιν} κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

Jn 5:28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο• ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται {N ἀκούσονται ♦ ἀκούσουσιν} τῆς φωνῆς αὐτοῦ,

Jn 5:29 καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς• οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

Jn 5:30 ¶ Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἄπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν• καθὼς ἀκούω, κρίνω• καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν• ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός. {N πατρός ♦ -}

Jn 5:31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

Jn 5:32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

Jn 5:33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ.

Jn 5:34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

Jn 5:35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Jn 5:36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου• τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέν {N ἔδωκέν ♦ δέδωκέν } μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ {N ἐγὼ ποιῶ ♦ ποιῶ } ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν.

Jn 5:37 Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς {N αὐτὸς ♦ ἐκεῖνος } μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε {N ἀκηκόατε πώποτε ♦ πώποτε ἀκηκόατε } πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε.

Jn 5:38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα {N μένοντα ἐν ὑμῖν ♦ ἐν ὑμῖν μένοντα } ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

Jn 5:39 Ἐρευνᾶτε {N Ἐρευνᾶτε ♦ Ἐραυνᾶτε } τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ•

Jn 5:40 καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

Jn 5:41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω•

Jn 5:42 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

Jn 5:43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με• ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψετε. {N λήψετε ♦ λήψετε }

Jn 5:44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

Jn 5:45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα• ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

Jn 5:46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῆ, {B Μωσῆ ♦ Μωσῆ } {N Μωσῆ ♦ Μωϋσῆ } ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί• περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

Jn 5:47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύετε;

Jn 6:1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

Jn 6:2 Καὶ {N Καὶ ἠκολούθει ♦ ἠκολούθει δὲ } ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώρων {N ἑώρων αὐτοῦ ♦ ἑθεώρουν } αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

Jn 6:3 Ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Jn 6:4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Jn 6:5 Ἐπάρας οὖν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς ♦ τοὺς ὀφθαλμούς ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολλὸς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν {N τὸν ♦ - } Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν {N ἀγοράσομεν ♦ ἀγοράσωμεν } ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

Jn 6:6 Τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν• αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν ποιεῖν.

Jn 6:7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, {N Φίλιππος ♦ [ὁ] Φίλιππος } Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν {N αὐτῶν βραχύ τι ♦ βραχύ [τι] } βραχύ τι λάβῃ.

Jn 6:8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου,

Jn 6:9 Ἔστιν παιδάριον ἐν {N ἐν ᾧδε ὁ ♦ ᾧδε ὁς } ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια• ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσοῦτους;

Jn 6:10 Εἶπεν δὲ {N δὲ ὁ ♦ ὁ } ὁ Ἰησοῦς, Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον {B Ἀνέπεσον ♦ Ἀνέπεσαν } {N Ἀνέπεσον ♦ Ἀνέπεσαν } οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ {N ὡσεὶ ♦ ὡς } πεντακισχίλιοι.

Jn 6:11 Ἔλαβεν δὲ {N δὲ τοὺς ♦ οὖν τοὺς } τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς μαθηταῖς, {N τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μαθηταὶ ♦ - } οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις• ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

Jn 6:12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται.

Jn 6:13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσεν {N ἐπερίσσευσεν ♦ ἐπερίσσευσαν } τοῖς βεβρωκόσιν.

Jn 6:14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Jn 6:15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν {N ποιήσωσιν αὐτόν ♦ ποιήσωσιν } αὐτόν βασιλέα, ἀνεχώρησεν {N ἀνεχώρησεν ♦ ἀνεχώρησεν πάλιν } εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

Jn 6:16 ¶ Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν,

Jn 6:17 καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ {N τὸ ♦ -} πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναοῦμ. {N Καπερναοῦμ ♦ Καφαρναοῦμ } Καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ {N οὐκ ♦ οὐπω } ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.

Jn 6:18 Ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο. {N διηγείρετο ♦ διεγείρετο }

Jn 6:19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίου εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον• καὶ ἐφοβήθησαν.

Jn 6:20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ εἰμι• μὴ φοβεῖσθε.

Jn 6:21 Ἦθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον• καὶ εὐθέως τὸ {N τὸ πλοῖον ἐγένετο ♦ ἐγένετο τὸ πλοῖον } πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

Jn 6:22 ¶ Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν {N ἰδὼν ♦ εἶδον } ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἔν ἐκεῖνο {N ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ♦ - } εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, {N πλοιάριον ἀλλὰ ♦ πλοῖον ἀλλὰ } ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον -

Jn 6:23 ἄλλα δὲ {N δὲ ♦ - } ἦλθεν πλοιάρια {N πλοιάρια ♦ πλοιά[ρια] } ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου -

Jn 6:24 ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοῖς εἰς τὰ πλοῖα, {N πλοῖα ♦ πλοιάρια } καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοῦμ, {N Καπερναοῦμ ♦ Καφαρναοῦμ } ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

Jn 6:25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ, Ῥαββί, πότε ᾧδε γέγονας;

Jn 6:26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε.

Jn 6:27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει• τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ θεός.

Jn 6:28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;

Jn 6:29 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ [ὁ] Ἰησοῦς } καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεῦσητε {N πιστεῦσητε ♦ πιστεύητε } εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

Jn 6:30 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ;

Jn 6:31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον, Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

Jn 6:32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ• ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

Jn 6:33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζῶν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

Jn 6:34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

Jn 6:35 Εἶπεν δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς• ὁ ἐρχόμενος πρὸς με {N πρὸς με ♦ πρὸς ἐμέ } οὐ μὴ πεινάσῃ• καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ διψήσῃ {N διψήσῃ ♦ διψήσει } πώποτε.

Jn 6:36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, {N με ♦ [με] } καὶ οὐ πιστεύετε.

Jn 6:37 Πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμέ ἴξει• καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με {N με ♦ ἐμέ } οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.

Jn 6:38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ {N ἐκ ♦ ἀπὸ } τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

Jn 6:39 Τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, {N πατρός ♦ - } ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ {B αὐτὸ ♦ αὐτὸν } τῇ {B τῇ ♦ ἐν τῇ } {N τῇ ♦ [ἐν] τῇ } ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 6:40 Τοῦτο δὲ {N δὲ ♦ γάρ } ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός {N πέμψαντός με ♦ πατρός μου } με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζῶν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ {N τῇ ♦ [ἐν] τῇ } ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 6:41 ¶ Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Jn 6:42 Καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν {N οὖν λέγει οὗτος ♦ νῦν λέγει } λέγει οὗτος ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

Jn 6:43 Ἀπεκρίθη οὖν {N οὖν ὁ ♦ - } ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

Jn 6:44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 6:45 Ἔστιν γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ θεοῦ. Πᾶς οὖν {N οὖν ὁ ἀκούων ♦ ὁ ἀκούσας } ὁ ἀκούων παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με. {N με ♦ ἐμέ }

Jn 6:46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις {N τις ἐώρακεν ♦ ἐώρακέν τις } ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα.

Jn 6:47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς {N εἰς ἐμέ ♦ - } ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Jn 6:48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

Jn 6:49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ {N τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ ♦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα } μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

Jn 6:50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγη καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

Jn 6:51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς• ἐάν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται {N ζήσεται ♦ ζήσει } εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν {N ἣν ἐγὼ δώσω ♦ - } ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

Jn 6:52 ¶ Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; {N σάρκα ♦ σάρκα [αὐτοῦ] }

Jn 6:53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

Jn 6:54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν {B τῇ ♦ ἐν τῇ } τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 6:55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς {N ἀληθῶς ἐστὶν βρώσις ♦ ἀληθῆς ἐστὶν βρώσις } ἐστὶν βρώσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς {N ἀληθῶς ἐστὶν πόσις ♦ ἀληθῆς ἐστὶν πόσις } ἐστὶν πόσις.

Jn 6:56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

Jn 6:57 Καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα• καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται {N ζήσεται ♦ ζήσει } δι' ἐμέ.

Jn 6:58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ {N ἐκ τοῦ ♦ ἐξ } τοῦ οὐρανοῦ καταβάς• οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν {N ὑμῶν τὸ μάννα ♦ - } τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον• ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται {B ζήσεται ♦ ζήσει } {N ζήσεται ♦ ζήσει } εἰς τὸν αἰῶνα.

Jn 6:59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν Καπερναοῦμ. {N Καπερναοῦμ ♦ Καφαρναοῦμ }

Jn 6:60 ¶ Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Σκληρὸς ἐστὶν οὗτος {N οὗτος ὁ λόγος ♦ ὁ λόγος οὗτος } ὁ λόγος• τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

Jn 6:61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

Jn 6:62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

Jn 6:63 Τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιῶν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν• τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ {N λαλῶ ♦ λελάληκα } ὑμῖν, πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστιν.

Jn 6:64 Ἄλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν. Ἦιδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

Jn 6:65 Καὶ ἔλεγεν, Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου. {N μου ♦ - }

Jn 6:66 ¶ Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπήλθον {N ἀπήλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ♦ [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπήλθον } τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

Jn 6:67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

Jn 6:68 Ἀπεκρίθη οὖν {N οὖν ♦ - } αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.

Jn 6:69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς {N χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ♦ ἅγιος τοῦ θεοῦ } ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Jn 6:70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, {B ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;

Jn 6:71 Ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην• {N Ἰσκαριώτην ♦ Ἰσκαριώτου } οὗτος γὰρ ἔμελλεν αὐτόν {N αὐτόν παραδιδόναι ♦ παραδιδόναι αὐτόν } παραδιδόναι, εἷς ὢν {N ὢν ♦ - } ἐκ τῶν δώδεκα.

Jn 7:1 Καὶ περιεπάτει {N περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ♦ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς } ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ• οὐ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

Jn 7:2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία.

Jn 7:3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσιν {N θεωρήσωσιν τὰ ἔργα σου ♦ θεωρήσωσιν σοῦ τὰ ἔργα } τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς.

Jn 7:4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν {N ἐν κρυπτῷ τι ♦ τι ἐν κρυπτῷ } κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

Jn 7:5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

Jn 7:6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστιν ἔτοιμος.

Jn 7:7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς• ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἐστίν.

Jn 7:8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην• {N ταύτην ἐγὼ οὐπω ♦ ἐγὼ οὐκ } ἐγὼ οὐπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς {N καιρὸς ὁ ἐμὸς ♦ ἐμὸς καιρὸς } ὁ ἐμὸς οὐπω πεπλήρωται.

Jn 7:9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς ♦ αὐτὸς } ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Jn 7:10 ¶ Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε {N τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν ♦ εἰς τὴν ἑορτὴν τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη } καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερώς, ἀλλ' {N ἀλλ' ὡς ♦ ἀλλὰ [ὡς]} ὡς ἐν κρυπτῷ.

Jn 7:11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον, Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος;

Jn 7:12 Καὶ γογγυσμὸς πολλὸς {N πολλὸς περὶ αὐτοῦ ἦν ♦ περὶ αὐτοῦ ἦν πολλὸς } περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις• οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἄγαθός ἐστιν• ἄλλοι ἔλεγον, {N ἄλλοι ♦ ἄλλοι [δέ]} Οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

Jn 7:13 Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Jn 7:14 ¶ Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκεν.

Jn 7:15 Καὶ {N καὶ ἐθαύμαζον ♦ Ἐθαύμαζον οὖν } ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν, μὴ μεμαθηκώς;

Jn 7:16 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ {N ὁ ♦ [ὁ]} Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

Jn 7:17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἑμαυτοῦ λαλῶ.

Jn 7:18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ• ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

Jn 7:19 Οὐ Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

Jn 7:20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ {N καὶ εἶπεν ♦ - } εἶπεν, Δαιμόνιον ἔχεις• τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

Jn 7:21 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

Jn 7:22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν - οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων - καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

Jn 7:23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, {N Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

Jn 7:24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. {N κρίνατε ♦ κρίνετε }

Jn 7:25 ¶ Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

Jn 7:26 Καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. Μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς {N ἀληθῶς ὁ ♦ ὁ } ὁ χριστός;

Jn 7:27 Ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν• ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

Jn 7:28 Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί• καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

Jn 7:29 Ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κάκεῖνός με ἀπέστειλεν.

Jn 7:30 Ἐζήτησαν οὖν αὐτόν πιάσαι. Καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Jn 7:31 Πολλοὶ {N Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ♦ Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ } δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον ὅτι {N ὅτι ♦ - } Ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι {N μήτι ♦ μὴ } πλείονα σημεῖα τούτων {N τούτων ♦ - } ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν;

Jn 7:32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα• καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτας {N ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ♦ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας } οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

Jn 7:33 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν {N μικρὸν χρόνον ♦ χρόνον μικρὸν } χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

Jn 7:34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε• {N εὐρήσετε ♦ εὐρήσετέ [με] } καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

Jn 7:35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας;

Jn 7:36 Τίς ἐστίν οὗτος {N οὗτος ὁ λόγος ♦ ὁ λόγος οὗτος } ὁ λόγος ὃν εἶπεν, Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε• {N εὐρήσετε ♦ εὐρήσετέ [με] } καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

Jn 7:37 ¶ Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστίκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω.

Jn 7:38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

Jn 7:39 Τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ {B οὗ ♦ δ } {N οὗ ♦ δ } ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες {N πιστεύοντες ♦ πιστεύσαντες } εἰς αὐτόν• οὐπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, {N ἅγιον ♦ - } ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἔδοξάσθη.

Jn 7:40 Πολλοὶ {N Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ♦ Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν } οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν {N τὸν λόγον ♦ τῶν λόγων τούτων } λόγον ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

Jn 7:41 Ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. {N χριστός Ἄλλοι ♦ χριστός Οἱ δὲ } Ἄλλοι ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται;

Jn 7:42 Οὐχὶ {N οὐχὶ ♦ οὐχ } ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ, τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ {N ὁ χριστὸς ἔρχεται ♦ ἔρχεται ὁ χριστὸς } χριστὸς ἔρχεται;

Jn 7:43 Σχίσμα οὖν ἐν {N ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο ♦ ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ } τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

Jn 7:44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

Jn 7:45 ¶ Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους• καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;

Jn 7:46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, Οὐδέποτε οὕτως {N οὕτως ἐλάλησεν ♦ ἐλάλησεν οὕτως } ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς {N ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ♦ - } οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

Jn 7:47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι, Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

Jn 7:48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

Jn 7:49 Ἄλλ' {N Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ } ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάραιοί {N ἐπικατάραιοί ♦ ἐπάρατοί } εἰσιν.

Jn 7:50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς - ὁ ἐλθὼν νυκτὸς {N νυκτὸς πρὸς αὐτόν ♦ πρὸς αὐτὸν [τὸ] πρότερον } πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν -

Jn 7:51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' {N παρ' αὐτοῦ πρότερον ♦ πρῶτον παρ' αὐτοῦ } αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ;

Jn 7:52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐρεύνησον {N Ἐρεύνησον ♦ Ἐραύνησον } καὶ ἴδε ὅτι προφήτης {N προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας ♦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης } ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. {N ἐγήγερται ♦ ἐγείρεται }

Jn 7:53¹ Καὶ {N Καὶ ♦ [[Καὶ } ἐπορεύθη {N ἐπορεύθη ♦ ἐπορεύθησαν } ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ•

Jn 8:1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Jn 8:2 ¶ Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο• {N ἤρχετο ♦ ἤρχετο πρὸς αὐτόν } καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

Jn 8:3 Ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς {N πρὸς αὐτόν ♦ - } αὐτὸν γυναῖκα ἐν {N ἐν μοιχείᾳ ♦ ἐπὶ μοιχείᾳ } μοιχείᾳ καταληφθεῖσαν• {N καταληφθεῖσαν ♦ κατελιημμένην } καὶ στήσαντες αὐτήν ἐν μέσῳ,

Jn 8:4 λέγουσιν αὐτῷ, πειράζοντες, {N πειράζοντες ♦ - } Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη {N κατελήφθη ♦ κατελιηπται } ἐπ' αὐτοφόρῳ {B αὐτοφόρῳ ♦ αὐτοφόρῳ } {N αὐτοφόρῳ ♦ αὐτοφόρῳ } μοιχευομένη.

Jn 8:5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς {B Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } {N Μωσῆς ἡμῖν ♦ ἡμῖν Μωϋσῆς } ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι• {N λιθοβολεῖσθαι ♦ λιθάζειν } σὺ οὖν τί λέγεις;

Jn 8:6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν {B ἔγραφεν ♦ κατέγραφεν } {N ἔγραφεν ♦ κατέγραφεν } εἰς τὴν γῆν, μὴ {N μὴ προσποιούμενος ♦ - } προσποιούμενος.

Jn 8:7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας {N ἀνακύψας εἶπεν πρὸς αὐτούς ♦ ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς } εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτον {B πρῶτον ♦ πρῶτος } {N πρῶτον ♦ πρῶτος } ἐπ' αὐτήν τὸν {B τὸν ♦ - } {N τὸν λίθον βαλέτω ♦ βαλέτω λίθον } λίθον βαλέτω. {B βαλέτω ♦ βαλλέτω }

Jn 8:8 Καὶ πάλιν κάτω {N κάτω κύψας ♦ κατακύψας } κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

Jn 8:9 Οἱ δέ, ἀκούσαντες, καὶ {N καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ♦ - } ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν

¹ Jn 7:53 Main text of the PA is M5 text; following is the M6 text of the PA:

53Καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 1καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 2Ὁρθρου δὲ πάλιν {B βαθέος ♦ βαθέως } ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. 3Ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι {B πρὸς αὐτόν ♦ - } γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατελιημμένην, καὶ στήσαντες αὐτήν ἐν τῷ μέσῳ, 4εἶπον αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταύτην εὔρομεν ἐπ' {B αὐτοφόρῳ ♦ αὐτοφόρῳ } μοιχευομένην. 5Ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῶν {B Μωϋσῆς ♦ Μωσῆς } ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν• σὺ οὖν τί λέγεις {B περὶ αὐτῆς; ♦ - } 6Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 7Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐπερωτῶντες αὐτόν, ἀναβλέψας εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος λίθον βαλέτω ἐπ' αὐτήν. 8Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9Οἱ δέ, ἀκούσαντες, {B ἐξήρχοντο ♦ καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο } εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων• καὶ κατελείφθη {B μόνος ὁ Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς μόνος } καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὔσα. 10Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν αὐτήν καὶ εἶπεν, Γύναι, ποῦ {B εἰσιν; ♦ εἰσιν οἱ κατήγοροί σου } Οὐδεὶς σε κατέκρινεν; 11Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδεὶς, κύριε. Εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω• πορεύου {B καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ♦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ } μηκέτι ἀμάρτανε.

πρεσβυτέρων• και κατελείφθη μόνος ό {N ό 'Ιησοῦς ♦ - } 'Ιησοῦς, και ή γυνή έν μέσω οὔσα.

Jn 8:10 'Ανακύψας δέ ό 'Ιησοῦς, και {N και μηδένα θεασάμενος πλην τής γυναικός ♦ - } μηδένα θεασάμενος πλην τής γυναικός, εἶπεν αὐτῇ, {N αὐτῇ ♦ αὐτῇ Γύναι } Ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι {N ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου ♦ - } οἱ κατήγοροί σου; Οὐδεῖς σε κατέκρινεν;

Jn 8:11 'Η δέ εἶπεν, Οὐδεῖς, κύριε. Εἶπεν δέ ό 'Ιησοῦς, Οὐδέ ἐγώ σε κρίνω• {N κρίνω ♦ κατακρίνω } πορεύου και {N και ♦ [και] ἀπό τοῦ νῦν } μηκέτι ἀμάρτανε. {N ἀμάρτανε ♦ ἀμάρτανε]] }

Jn 8:12 ¶ Πάλιν οὖν αὐτοῖς ό {N ό 'Ιησοῦς ἐλάλησεν ♦ ἐλάλησεν ό 'Ιησοῦς } 'Ιησοῦς ἐλάλησεν λέγων, 'Εγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου• ό ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μη περιπατήσῃ έν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τής ζωῆς.

Jn 8:13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς• ή μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθῆς.

Jn 8:14 'Απεκρίθη 'Ιησοῦς και εἶπεν αὐτοῖς, Κἂν ἐγώ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς ἔστιν ή μαρτυρία μου• ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, και ποῦ ὑπάγω• ὑμεῖς δέ οὐκ οἶδατε πόθεν ἔρχομαι, και {N ἔρχομαι και ♦ ἔρχομαι ή } ποῦ ὑπάγω.

Jn 8:15 'Υμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε• ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.

Jn 8:16 Καὶ ἐὰν κρίνω δέ ἐγώ, ή κρίσις ή ἐμῆ ἀληθῆς {N ἀληθῆς ♦ ἀληθινή } ἔστιν• ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγώ και ό πέμψας με πατήρ.

Jn 8:17 Καὶ έν τῷ νόμῳ δέ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ή μαρτυρία ἀληθῆς ἔστιν.

Jn 8:18 'Εγώ εἰμι ό μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, και μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ό πέμψας με πατήρ.

Jn 8:19 'Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἔστιν ό πατήρ σου; 'Απεκρίθη 'Ιησοῦς, Οὔτε ἐμε οἶδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου• εἰ ἐμε ἤδαιτε, και τὸν πατέρα μου ἤδαιτε {N ἤδαιτε ἄν ♦ ἄν ἤδαιτε } ἄν.

Jn 8:20 Ταῦτα τὰ ρήματα ἐλάλησεν ό {N ό 'Ιησοῦς ♦ - } 'Ιησοῦς έν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων έν τῷ ἱερῷ• και οὐδεῖς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ή ὥρα αὐτοῦ.

Jn 8:21 ¶ Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ό {N ό 'Ιησοῦς ♦ - } 'Ιησοῦς, 'Εγὼ ὑπάγω, και ζητήσετέ με, και έν τῇ ἀμαρτία ὑμῶν ἀποθανεῖσθε• ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

Jn 8:22 'Ἐλεγον οὖν οἱ 'Ιουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, 'Όπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

Jn 8:23 Καὶ εἶπεν {N εἶπεν ♦ ἔλεγεν } αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί• ὑμεῖς ἐκ τοῦ {N τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ ♦ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ } κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

Jn 8:24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν• ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

Jn 8:25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ {N Καὶ εἶπεν ♦ Εἶπεν } εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

Jn 8:26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν• ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν, καὶ γὰρ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω {N λέγω ♦ λαλῶ } εἰς τὸν κόσμον.

Jn 8:27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

Jn 8:28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ♦ [αὐτοῖς] } ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ μου, {N μου ♦ - } ταῦτα λαλῶ•

Jn 8:29 καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν• οὐκ ἀφήκεν με μόνον ὁ {N ὁ πατήρ ♦ - } πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

Jn 8:30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Jn 8:31 ¶ Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους, Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ•

Jn 8:32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

Jn 8:33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ πρὸς αὐτόν } Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε• πῶς σὺ λέγεις ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

Jn 8:34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας.

Jn 8:35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα• ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Jn 8:36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

Jn 8:37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε• ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

Jn 8:38 Ἐγὼ {N Ἐγὼ δ ♦ Ἄ ἐγὼ } ὁ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, {N μου ♦ - } λαλῶ• καὶ ὑμεῖς οὖν ὁ {N ὁ ἐωράκατε παρὰ τῷ πατρί ὑμῶν ♦ ἃ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς } ἐωράκατε παρὰ τῷ πατρί ὑμῶν, ποιεῖτε.

Jn 8:39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστίν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, {N ἦτε ♦ ἐστε } τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. {B ἐποιεῖτε ♦ ἐποιεῖτε ἄν }

Jn 8:40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.

Jn 8:41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον {N Εἶπον οὖν ♦ Εἶπαν [οὖν]} οὖν αὐτῷ, Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἓνα πατέρα ἔχομεν, τὸν θεόν.

Jn 8:42 Εἶπεν οὖν {N οὖν ♦ - } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν.

Jn 8:43 Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; Ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

Jn 8:44 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ {N οὐχ ἔστηκεν ♦ οὐκ ἔστηκεν } ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῆ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Jn 8:45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι.

Jn 8:46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; Εἰ δὲ {N δὲ ♦ - } ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι;

Jn 8:47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ.

Jn 8:48 Ἀπεκρίθησαν οὖν {N οὖν ♦ - } οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης {N Σαμαρείτης ♦ Σαμαρίτης } εἶ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

Jn 8:49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

Jn 8:50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

Jn 8:51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον {N λόγον τὸν ἐμὸν ♦ ἐμὸν λόγον } τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Jn 8:52 Εἶπον οὖν {N οὖν ♦ [οὖν]} αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

Jn 8:53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανεν; Καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ {N σὺ ποιεῖς ♦ ποιεῖς } ποιεῖς;

Jn 8:54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω {N δοξάζω ♦ δοξάσω } ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ἡμῶν ἐστίν,

Jn 8:55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν• ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, καὶ {N καὶ ἐὰν ♦ κἂν } ἐὰν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, {N ὑμῶν ♦ ὑμῖν } ψεύστης• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

Jn 8:56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη.

Jn 8:57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πεντήκοντα ἔτη οὕτω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας;

Jn 8:58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

Jn 8:59 Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλῳσιν ἐπ' αὐτόν• Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν {N διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρήγεν οὕτως ♦ - } διὰ μέσου αὐτῶν• καὶ παρήγεν οὕτως.

Jn 9:1 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

Jn 9:2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆι;

Jn 9:3 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ• ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Jn 9:4 Ἐμὲ {N Ἐμὲ ♦ Ἡμᾶς } δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν• ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

Jn 9:5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

Jn 9:6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσεν χαμαί, καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν τὸν {N τὸν ♦ αὐτοῦ τὸν } πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ {N τοῦ τυφλοῦ ♦ - } τυφλοῦ,

Jn 9:7 καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ - ὃ ἐρμηνεύεται, Ἀπεσταλμένος. Ἀπήλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων.

Jn 9:8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς {N τυφλὸς ♦ προσαιτίας } ἦν, ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;

Jn 9:9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν• ἄλλοι δὲ {N δὲ ὅτι ♦ ἔλεγον οὐχὶ ἀλλὰ } ὅτι Ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι.

Jn 9:10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς ἀνεώχθησάν {B ἀνεώχθησάν ♦ ἠνεώχθησάν } {N ἀνεώχθησάν ♦ {οὖν} ἠνεώχθησάν } σου οἱ ὀφθαλμοί;

Jn 9:11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ {N καὶ εἶπεν Ἄνθρωπος ♦ Ὁ ἄνθρωπος ὁ } εἶπεν, Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν, καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέν μοι, {N μοι ♦ μοι ὅτι } Ὑπαγε εἰς τὴν {N τὴν κολυμβήθραν τοῦ

♦ τὸν } κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ {N δὲ ♦ οὖν } καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.

Jn 9:12 Εἶπον {N Εἶπον οὖν ♦ Καὶ εἶπαν } οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ οἶδα.

Jn 9:13 ¶ Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν.

Jn 9:14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε {N ὅτε ♦ ἐν ἡμέρᾳ } τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

Jn 9:15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

Jn 9:16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές, Οὗτος {N Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ ♦ Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος } ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον, {N Ἄλλοι ♦ Ἄλλοι [δὲ] } Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

Jn 9:17 Λέγουσιν τῷ {N τῷ ♦ οὖν τῷ } τυφλῷ πάλιν, Σὺ {N Σὺ τί ♦ Τί σὺ } τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέν {N ἤνοιξέν ♦ ἠνέωξέν } σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν.

Jn 9:18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς {N τυφλὸς ἦν ♦ ἦν τυφλὸς } ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος,

Jn 9:19 καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι {N ἄρτι βλέπει ♦ βλέπει ἄρτι } βλέπει;

Jn 9:20 Ἀπεκρίθησαν δὲ {N δὲ αὐτοῖς ♦ οὖν } αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη•

Jn 9:21 πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν• ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν• αὐτὸς {N αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε ♦ αὐτὸν ἐρωτήσατε ἡλικίαν ἔχει } ἡλικίαν ἔχει• αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει.

Jn 9:22 Ταῦτα εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους• ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται.

Jn 9:23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } ὅτι Ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. {N ἐρωτήσατε ♦ ἐπερωτήσατε }

Jn 9:24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ {N ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ♦ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου } δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Δὸς δόξαν τῷ θεῷ• ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ {N ὁ ἄνθρωπος οὗτος ♦ οὗτος ὁ ἄνθρωπος } ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλός ἐστιν.

Jn 9:25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ {N καὶ εἶπεν ♦ - } εἶπεν, Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα• ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω.

Jn 9:26 Εἶπον δὲ {N δὲ αὐτῷ πάλιν ♦ οὖν αὐτῷ } αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέν σοι; Πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς;

Jn 9:27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε. Τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

Jn 9:28 Ἐλοιδόρησαν {N Ἐλοιδόρησαν ♦ Καὶ ἐλοιδόρησαν } αὐτόν, καὶ εἶπον, Σὺ εἶ {N εἶ μαθητῆς ♦ μαθητῆς εἶ } μαθητῆς ἐκείνου• ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως {N Μωσέως ♦ Μωσέως } ἐσμὲν μαθηταί.

Jn 9:29 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆ {N Μωσῆ ♦ Μωϋσεῖ } λελάληκεν ὁ θεός• τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

Jn 9:30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν γὰρ {N γὰρ τούτῳ ♦ τούτῳ γὰρ τὸ } τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέφξεν {N ἀνέφξεν ♦ ἠνοιξέν } μου τοὺς ὀφθαλμούς.

Jn 9:31 Οἴδαμεν δὲ {N δὲ ♦ - } ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει• ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει.

Jn 9:32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέν {N ἠνοιξέν ♦ ἠνέφξεν } τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου.

Jn 9:33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

Jn 9:34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

Jn 9:35 ¶ Ἦκουσεν ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω• καὶ εὐρῶν αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ - } Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; {N θεοῦ ♦ ἀνθρώπου }

Jn 9:36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

Jn 9:37 Εἶπεν δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν.

Jn 9:38 Ὁ δὲ ἔφη, Πιστεύω, κύριε• καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Jn 9:39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

Jn 9:40 Καὶ {N Καὶ ἤκουσαν ♦ Ἦκουσαν } ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες {N ὄντες μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ὄντες } μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

Jn 9:41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν• νῦν δὲ λέγετε ὅτι Βλέπομεν• ἢ οὖν {N οὖν ♦ -} ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Jn 10:1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής.

Jn 10:2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων.

Jn 10:3 Τοῦτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ {N καλεῖ ♦ φωνεῖ} κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.

Jn 10:4 Καὶ {N Καὶ ὅταν ♦ Ὅταν} ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα {N πρόβατα ἐκβάλῃ ♦ πάντα ἐκβάλῃ} ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται• καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

Jn 10:5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, {N ἀκολουθήσωσιν ♦ ἀκολουθήσουσιν} ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ• ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

Jn 10:6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς• ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

Jn 10:7 ¶ Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ♦ -} ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

Jn 10:8 Πάντες ὅσοι ἦλθον {N ἦλθον ♦ ἦλθον [πρὸ ἐμοῦ]} κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί• ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

Jn 10:9 Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα• δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Jn 10:10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ• ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

Jn 10:11 Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός• ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Jn 10:12 Ὁ μισθωτὸς δέ, {N δέ ♦ -} καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶν {N εἰσὶν ♦ ἔστιν} τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει• καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ {N σκορπίζει τὰ πρόβατα ♦ σκορπίζει} πρόβατα.

Jn 10:13 Ὁ {N Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ♦ -} δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

Jn 10:14 Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι {N γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν ♦ γινώσκουσίν με τὰ ἐμά} ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

Jn 10:15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα• καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Jn 10:16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης• κάκεϊνά με {N με δεῖ ♦ δεῖ με } δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν• καὶ γενήσεται {N γενήσεται ♦ γενήσονται } μία ποιίμνη, εἷς ποιμήν.

Jn 10:17 Διὰ τοῦτο ὁ {N ὁ πατήρ με ♦ με ὁ πατήρ } πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

Jn 10:18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

Jn 10:19 ¶ Σχίσμα οὖν {N οὖν ♦ - } πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.

Jn 10:20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται• τί αὐτοῦ ἀκούετε;

Jn 10:21 Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου• μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; {N ἀνοίγειν ♦ ἀνοίξει }

Jn 10:22 ¶ Ἐγένετο δὲ {N δὲ ♦ τότε } τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, {N Ἱεροσολύμοις καὶ ♦ τοῖς Ἱεροσολύμοις } καὶ χειμῶν ἦν•

Jn 10:23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶνος. {N Σολομῶνος ♦ τοῦ Σολομῶνος }

Jn 10:24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἶρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

Jn 10:25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε• τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ•

Jn 10:26 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑμεῖς οὐ πιστεύετε• οὐ {N οὐ γάρ ♦ ὅτι οὐκ } γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς {N καθὼς εἶπον ὑμῖν ♦ - } εἶπον ὑμῖν.

Jn 10:27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, {N ἀκούει ♦ ἀκούουσιν } καὶ γὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι•

Jn 10:28 καὶ γὰρ ζωὴν {N ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς ♦ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον } αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς• καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου.

Jn 10:29 Ὁ πατήρ μου ὃς {N ὃς δέδωκέν μοι μείζων πάντων ♦ ὃ δέδωκέν μοι πάντων μείζον } δέδωκέν μοι, μείζων πάντων ἐστίν• καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου. {N πατρός μου ♦ πατρός }

Jn 10:30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμεν.

Jn 10:31 Ἐβάστασαν οὖν {N οὖν ♦ - } πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

Jn 10:32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ {N καλὰ ἔργα ♦ ἔργα καλὰ } ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου• {N μου ♦ - } διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ {N λιθάζετέ με ♦ ἐμὲ λιθάζετε } με;

Jn 10:33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, {N λέγοντες ♦ - } Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.

Jn 10:34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς, Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, Ἐγὼ {N Ἐγὼ ♦ ὅτι Ἐγὼ } εἶπα, Θεοὶ ἐστε;

Jn 10:35 Εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοῦς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο - καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἢ γραφή -

Jn 10:36 ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι;

Jn 10:37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι•

Jn 10:38 εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε• {N πιστεύσατε ♦ πιστεύετε } ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε {N πιστεύσητε ♦ γινώσκητε } ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, καγὼ ἐν αὐτῷ. {N αὐτῷ ♦ τῷ πατρί }

Jn 10:39 Ἐζήτουν οὖν {B οὖν ♦ - } {N οὖν πάλιν αὐτὸν ♦ [οὖν] αὐτὸν πάλιν } πάλιν αὐτὸν πιάσαι• καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Jn 10:40 ¶ Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων• καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

Jn 10:41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν• πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.

Jn 10:42 Καὶ ἐπίστευσαν {N ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν ♦ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ἐκεῖ } πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Jn 11:1 Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

Jn 11:2 Ἦν δὲ Μαρία {N Μαρία ♦ Μαριάμ } ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρω, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.

Jn 11:3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι, Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ.

Jn 11:4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς.

Jn 11:5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

Jn 11:6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

Jn 11:7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἔγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

Jn 11:8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

Jn 11:9 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν {N εἰσιν ὥραι ♦ ὥραί εἰσιν } ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.

Jn 11:10 Ἐὰν δὲ τις περιπατῆ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

Jn 11:11 Ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται• ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

Jn 11:12 Εἶπον {N Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ αὐτῷ } Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

Jn 11:13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ• ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

Jn 11:14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανεν.

Jn 11:15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ• ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

Jn 11:16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς, Ἔγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

Jn 11:17 ¶ Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας {N ἡμέρας ἤδη ♦ ἤδη ἡμέρας } ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

Jn 11:18 Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε•

Jn 11:19 καὶ {N καὶ πολλοὶ ♦ πολλοὶ δὲ } πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς {N τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ♦ τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ } περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθῶσονται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. {N αὐτῶν ♦ - }

Jn 11:20 Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ• Μαρία {N Μαρία ♦ Μαριάμ } δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθέζετο.

Jn 11:21 Εἶπεν οὖν Μάρθα {N Μάρθα ♦ ή Μάρθα } πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, εἰ ἦς ὦδε, ὁ {N ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἔτεθνήκει ♦ οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου } ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἔτεθνήκει.

Jn 11:22 Ἄλλα {N Ἄλλα ♦ [Ἄλλα] } καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεόν, δώσει σοι ὁ θεός.

Jn 11:23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

Jn 11:24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα, {N Μάρθα ♦ ή Μάρθα } Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 11:25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή• ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται•

Jn 11:26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

Jn 11:27 Λέγει αὐτῷ, Ναί, κύριε• ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

Jn 11:28 Καὶ ταῦτα {N ταῦτα ♦ τοῦτο } εἰποῦσα ἀπῆλθεν, καὶ ἐφώνησεν Μαρίαν {N Μαρίαν ♦ Μαριάμ } τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα, Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε.

Jn 11:29 Ἐκείνη ὡς {N ὡς ♦ δὲ ὡς } ἤκουσεν, ἐγείρεται {N ἐγείρεται ♦ ἠγέρθη } ταχὺ καὶ ἔρχεται {N ἔρχεται ♦ ἦρχετο } πρὸς αὐτόν.

Jn 11:30 Οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν {N ἐν ♦ ἔτι ἐν } τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.

Jn 11:31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν {N Μαρίαν ♦ Μαριάμ } ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες {N λέγοντες ♦ δόξαντες } ὅτι Ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

Jn 11:32 Ἡ οὖν Μαρία, {N Μαρία ♦ Μαριάμ } ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς {N εἰς ♦ πρὸς } τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, εἰ ἦς ὦδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέν {N ἀπέθανέν μου ♦ μου ἀπέθανεν } μου ὁ ἀδελφός.

Jn 11:33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν,

Jn 11:34 καὶ εἶπεν, Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

Jn 11:35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

Jn 11:36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

Jn 11:37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, {N εἶπον Οὐκ ἠδύνατο ♦ εἶπαν Οὐκ ἐδύνατο } Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοιξάς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

Jn 11:38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

Jn 11:39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς, Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος {N τεθνηκότος ♦ τετελευτηκότος } Μάρθα, Κύριε, ἤδη ὄζει• τεταρταῖος γάρ ἐστιν.

Jn 11:40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει {N ὄψει ♦ ὄψῃ } τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ;

Jn 11:41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὐ {N οὐ ἦν ὁ τεθνηκῶς κείμενος ♦ - } ἦν ὁ τεθνηκῶς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρην τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπεν, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.

Jn 11:42 Ἐγὼ δὲ ᾔδην ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις• ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Jn 11:43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῆ μεγάλη ἐκραύγασεν, Λάζαρε, δεῦρο ἕξω.

Jn 11:44 Καὶ {N καὶ ἐξῆλθεν ♦ ἔξηλθεν } ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκῶς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν. {N ὑπάγειν ♦ αὐτὸν ὑπάγειν }

Jn 11:45 ¶ Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν {N Μαρίαν ♦ Μαριάμ } καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Jn 11:46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς.

Jn 11:47 ¶ Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιούμεν; Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα {N σημεῖα ποιεῖ ♦ ποιεῖ σημεῖα } ποιεῖ.

Jn 11:48 Ἐὰν ἀφώμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν• καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

Jn 11:49 Εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν,

Jn 11:50 οὐδὲ διαλογίζεσθε {N διαλογίζεσθε ♦ λογίζεσθε } ὅτι συμφέρει ἡμῖν {N ἡμῖν ♦ ὑμῖν } ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

Jn 11:51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν {N προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους,

Jn 11:52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν.

Jn 11:53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο {N συνεβουλεύσαντο ♦ ἐβουλεύσαντο } ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

Jn 11:54 ¶ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς οὖν ♦ Ὁ οὖν Ἰησοῦς } οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην πόλιν, κάκεῖ διέτριβεν {N διέτριβεν ♦ ἔμεινεν } μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. {N αὐτοῦ ♦ - }

Jn 11:55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων• καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ Πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς.

Jn 11:56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἔστηκότες, Τί δοκεῖ ὑμῖν; Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

Jn 11:57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ {N καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ♦ οἱ ἀρχιερεῖς } οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν, {N ἐντολήν ♦ ἐντολὰς } ἵνα ἕάν τις γνῶ ποῦ ἐστίν, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Jn 12:1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ {N ὁ τεθνηκώς ♦ - } τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. {N νεκρῶν ♦ νεκρῶν Ἰησοῦς }

Jn 12:2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει• ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν {N τῶν ♦ ἐκ τῶν } ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ.

Jn 12:3 Ἡ οὖν Μαρία {N Μαρία ♦ Μαριάμ } λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ• ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.

Jn 12:4 Λέγει οὖν {N οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης ♦ δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἷς [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ } εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι,

Jn 12:5 Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

Jn 12:6 Εἶπεν δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν, {N εἶχεν καὶ ♦ ἔχων } καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

Jn 12:7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν• εἷς {N εἷς ♦ ἵνα εἷς } τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν {N τετήρηκεν ♦ τηρήσῃ } αὐτό.

Jn 12:8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Jn 12:9 ¶ Ἔγνω οὖν ὄχλος {N ὄχλος ♦ [ὁ] ὄχλος } πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν• καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

Jn 12:10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν•

Jn 12:11 ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

Jn 12:12 ¶ Τῇ ἐπαύριον ὄχλος {N ὄχλος ♦ ὁ ὄχλος } πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς } εἰς Ἱερουσόλυμα,

Jn 12:13 ἔλαβον τὰ βᾶϊα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, {N ἔκραζον ♦ ἐκραύγαζον } Ὡσαννά• εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, βασιλεὺς {N βασιλεὺς ♦ [καὶ] ὁ βασιλεὺς } τοῦ Ἰσραήλ.

Jn 12:14 Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστιν γεγραμμένον,

Jn 12:15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ {N θύγατερ ♦ θυγάτηρ } Σιών• ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

Jn 12:16 Ταῦτα δὲ {N δὲ ♦ - } οὐκ ἔγνωσαν οἱ {N οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ } μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον• ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη {B Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

Jn 12:17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Jn 12:18 Διὰ τοῦτο καὶ {N καὶ ♦ [καὶ] } ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσεν {N ἤκουσεν ♦ ἤκουσαν } τοῦτο αὐτὸν πεποικέναι τὸ σημεῖον.

Jn 12:19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς ἑαυτούς, Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν• ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπήλθεν.

Jn 12:20 ¶ Ἦσαν δὲ τινες {N τινες Ἕλληνες ♦ Ἕλληνές τινες } Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ•

Jn 12:21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

Jn 12:22 Ἔρχεται Φίλιππος {N ἔρχεται ♦ ἔρχεται ὁ } καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ• καὶ {N καὶ πάλιν ♦ ἔρχεται } πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσιν {N λέγουσιν ♦ καὶ λέγουσιν } τῷ Ἰησοῦ.

Jn 12:23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο {N ἀπεκρίνατο ♦ ἀποκρίνεται } αὐτοῖς λέγων, Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Jn 12:24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει• ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

Jn 12:25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει {N ἀπολέσει ♦ ἀπολλύει } αὐτήν• καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

Jn 12:26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ {N διακονῇ τις ♦ τις διακονῇ } τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω• καὶ ὅπου εἶμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται• καὶ {N καὶ ἐάν ♦ ἐάν } ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

Jn 12:27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται• καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

Jn 12:28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.

Jn 12:29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι• ἄλλοι ἔλεγον, Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

Jn 12:30 Ἀπεκρίθη {B Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη {N αὕτη ἡ φωνὴ ♦ ἡ φωνὴ αὕτη } ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

Jn 12:31 Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου• νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.

Jn 12:32 Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

Jn 12:33 Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } ἀποθνήσκειν.

Jn 12:34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ οὖν αὐτῷ } ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα• καὶ πῶς σὺ {N σὺ λέγεις ♦ λέγεις σὺ ὅτι } λέγεις, Δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

Jn 12:35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' {N μεθ' ὑμῶν ♦ ἐν ὑμῖν } ὑμῶν ἐστίν. Περιπατεῖτε ἕως {N ἕως ♦ ὥς } τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ• καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει.

Jn 12:36 Ἔως {N ἔως ♦ ὅς } τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. ¶ Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

Jn 12:37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν•

Jn 12:38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῆ, ὃν εἶπεν, Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

Jn 12:39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας,

Jn 12:40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν {N πεπώρωκεν ♦ ἐπώρωσεν } αὐτῶν τὴν καρδίαν• ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσιν, {N ἐπιστραφῶσιν καὶ ἰάσωμαι ♦ στραφῶσιν καὶ ἰάσομαι } καὶ ἰάσωμαι {B ἰάσωμαι ♦ ἰάσομαι } αὐτούς.

Jn 12:41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε {N ὅτε ♦ ὅτι } εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.

Jn 12:42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν• ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.

Jn 12:43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

Jn 12:44 ¶ Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εἰς τὸν πέμψαντά με•

Jn 12:45 καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

Jn 12:46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη.

Jn 12:47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, {N πιστεύσῃ ♦ φυλάξῃ } ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν• οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

Jn 12:48 Ὁ ἀθετῶν ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν• ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 12:49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα• ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκεν, {N ἔδωκεν ♦ δέδωκεν } τί εἶπω καὶ τί λαλήσω.

Jn 12:50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰωνιὸς ἐστίν• ἃ οὖν λαλῶ {N λαλῶ ἐγὼ ♦ ἐγὼ λαλῶ } ἐγώ, καθὼς εἶρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ.

Jn 13:1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν {N ἐλήλυθεν ♦ ἦλθεν } αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

Jn 13:2 Καὶ δεῖπνου γενομένου, {N γενομένου ♦ γινομένου } τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα {N Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῶ ♦ ἵνα παραδοῖ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτου } Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῶ,

Jn 13:3 εἰδὼς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν {N δέδωκεν ♦ ἔδωκεν } αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξήλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει,

Jn 13:4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθει τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν.

Jn 13:5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

Jn 13:6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον• καὶ {N καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος ♦ λέγει αὐτῷ } λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

Jn 13:7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα.

Jn 13:8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς {N τοὺς πόδας μου ♦ μου τοὺς πόδας } πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς αὐτῷ } ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

Jn 13:9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

Jn 13:10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένος οὐ {N οὐ χρειαν ἔχει ἢ ♦ οὐκ ἔχει χρειαν εἰ μὴ } χρειαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος• καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

Jn 13:11 Ἦιδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν• διὰ τοῦτο εἶπεν, Οὐχὶ {N Οὐχὶ ♦ ὅτι οὐχὶ } πάντες καθαροὶ ἐστε.

Jn 13:12 ¶ Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ {N καὶ ἔλαβεν ♦ [καὶ] ἔλαβεν } ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσῶν {N ἀναπεσῶν ♦ καὶ ἀνέπεσεν } πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

Jn 13:13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, Ὁ διδάσκαλος, καὶ Ὁ κύριος• καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ.

Jn 13:14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

Jn 13:15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

Jn 13:16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

Jn 13:17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

Jn 13:18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς {N οὓς ♦ τίνας } ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῆ, Ὁ τρώγων μετ' {N μετ' ἐμοῦ ♦ μου } ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

Jn 13:19 Ἄπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα, ὅταν {N ὅταν γένηται πιστεύσητε ♦ πιστεύσητε ὅταν γένηται } γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

Jn 13:20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὁ λαμβάνων ἐάν {N ἐάν ♦ ἄν } τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

Jn 13:21 ¶ Ταῦτα εἰπὼν ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

Jn 13:22 Ἔβλεπον οὖν {N οὖν ♦ - } εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

Jn 13:23 Ἦν δὲ {N δὲ ♦ - } ἀνακείμενος εἷς {N εἷς ♦ εἷς ἐκ } τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·

Jn 13:24 νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

Jn 13:25 Ἐπιπεσὼν {N Ἐπιπεσὼν δὲ ♦ Ἀναπεσὼν οὖν } δὲ ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ, Κύριε, τίς ἐστίν;

Jn 13:26 Ἀποκρίνεται ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς, Ἐκεῖνός ἐστιν ὃ ἐγὼ βάψας {N βάψας ♦ βάψω } τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. {N ἐπιδώσω ♦ καὶ δώσω αὐτῷ } Καὶ {N Καὶ ἐμβάψας ♦ Βάψας οὖν } ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν {N δίδωσιν ♦ [λαμβάνει καὶ] δίδωσιν } Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτη. {N Ἰσκαριώτη ♦ Ἰσκαριώτου }

Jn 13:27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον.

Jn 13:28 Τοῦτο δὲ {N δὲ ♦ [δὲ] } οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ.

Jn 13:29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ {N ὁ Ἰούδας ♦ Ἰούδας } Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ [ὁ] Ἰησοῦς } Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὧν χρειᾶν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ.

Jn 13:30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως {N εὐθέως ἐξῆλθεν ♦ ἐξῆλθεν εὐθύς } ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.

Jn 13:31 ¶ Ὅτε {N Ὅτε ♦ Ὅτε οὖν } ἐξῆλθεν, λέγει {N λέγει ὁ ♦ λέγει } ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

Jn 13:32 Εἰ {N Εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ ♦ [Εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ] } ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, {N ἑαυτῷ ♦ αὐτῷ } καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν.

Jn 13:33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ὑπάγω {N ὑπάγω ἐγὼ ♦ ἐγὼ ὑπάγω } ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

Jn 13:34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους• καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Jn 13:35 Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

Jn 13:36 ¶ Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ [αὐτῷ] } ὁ Ἰησοῦς, Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον {N ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι ♦ ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον } δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

Jn 13:37 Λέγει αὐτῷ Πέτρος, {N Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; Τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.

Jn 13:38 Ἀπεκρίθη {N Ἀπεκρίθη αὐτῷ ♦ Ἀποκρίνεται } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ {N ἀπαρνήσῃ ♦ ἀρνήσῃ } με τρίς.

Jn 14:1 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά• πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

Jn 14:2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαί εἰσιν• εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἅν ὑμῖν• Πορεύομαι {N Πορεύομαι ♦ ὅτι πορεύομαι } ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

Jn 14:3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, ἐτοιμάσω {B ἐτοιμάσω ♦ καὶ ἐτοιμάσω = ἐτοιμάσαι } {N ἐτοιμάσω ♦ καὶ ἐτοιμάσω } ὑμῖν {N ὑμῖν τόπον ♦ τόπον ὑμῖν } τόπον• πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι {N παραλήψομαι ♦ παραλήψομαι } ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε.

Jn 14:4 Καὶ ὅπου ἐγώ {N ἐγὼ ♦ [ἐγὼ] } ὑπάγω οἴδατε, καὶ {N καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε ♦ τὴν ὁδὸν } τὴν ὁδὸν οἴδατε.

Jn 14:5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις• καὶ {N καὶ ♦ - } πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

Jn 14:6 Λέγει αὐτῷ ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ• οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

Jn 14:7 Εἰ ἐγνώκειτέ {N ἐγνώκειτέ με ♦ ἐγνώκατέ με } με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε {N ἐγνώκειτε ἅν ♦ γνώσεσθε } ἅν• καὶ ἅπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἔωράκατε αὐτόν.

Jn 14:8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

Jn 14:9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τοσοῦτον {N Τοσοῦτον χρόνον ♦ Τοσοῦτῳ χρόνῳ } χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἔωρακώς ἐμέ,

ἔώρακεν τὸν πατέρα• καὶ {N καὶ πῶς ♦ πῶς } πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

Jn 14:10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ {N λαλῶ ὑμῖν ♦ λέγω ὑμῖν } ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ• ὁ δὲ πατὴρ ὁ {N ὁ ἐν ♦ ἐν } ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς {N αὐτὸς ♦ - } ποιεῖ τὰ ἔργα. {N ἔργα ♦ ἔργα αὐτοῦ }

Jn 14:11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί• εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. {N αὐτὰ πιστεύετε μοι ♦ αὐτὰ πιστεύετε }

Jn 14:12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει• ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου {N μου ♦ - } πορεύομαι.

Jn 14:13 Καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

Jn 14:14 Ἐάν τι αἰτήσητέ με {B με ♦ - } ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

Jn 14:15 Ἐὰν ἀγαπάτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. {N τηρήσατε ♦ τηρήσατε }

Jn 14:16 Καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη {N μένη ♦ - } μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, {N αἰῶνα ♦ αἰῶνα ἦ }

Jn 14:17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει {N γινώσκει αὐτό ♦ γινώσκει } αὐτό. Ὑμεῖς δὲ {N δὲ ♦ - } γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

Jn 14:18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς• ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

Jn 14:19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με• ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. {N ζήσεσθε ♦ ζήσετε }

Jn 14:20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

Jn 14:21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με• ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου• καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

Jn 14:22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, καὶ {N καὶ τί ♦ [καὶ] τί } τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

Jn 14:23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. {N ποιήσομεν ♦ ποιησόμεθα }

Jn 14:24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ• καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

Jn 14:25 ¶ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων.

Jn 14:26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. {N ὑμῖν ♦ ὑμῖν [ἐγώ]}

Jn 14:27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν• οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

Jn 14:28 Ἦκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπάτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, {N εἶπον Πορεύομαι ♦ πορεύομαι } Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα• ὅτι ὁ πατήρ μου {N μου μείζων ♦ μείζων } μείζων μου ἔστιν.

Jn 14:29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι• ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεύσητε.

Jn 14:30 Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν• ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν•

Jn 14:31 ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Jn 15:1 Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν.

Jn 15:2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό• καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα {N πλείονα καρπὸν ♦ καρπὸν πλείονα } καρπὸν φέρη.

Jn 15:3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.

Jn 15:4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνη {N μείνη ♦ μένη } ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. {N μείνητε ♦ μένητε }

Jn 15:5 Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν• ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

Jn 15:6 Ἐὰν μὴ τις μείνη {N μείνη ♦ μένη } ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συναγούσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται.

Jn 15:7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, {N αἰτήσεσθε ♦ αἰτήσασθε } καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Jn 15:8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε• καὶ γενήσεσθε {N γενήσεσθε ♦ γένησθε } ἐμοὶ μαθηταί.

Jn 15:9 Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ γὼ ἠγάπησα {N ἠγάπησα ὑμᾶς ♦ ὑμᾶς ἠγάπησα } ὑμᾶς• μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

Jn 15:10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου• καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Jn 15:11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη, {N μείνη ♦ ἦ } καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

Jn 15:12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

Jn 15:13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

Jn 15:14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα {N ὅσα ♦ ἅ } ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Jn 15:15 Οὐκέτι ὑμᾶς {N ὑμᾶς λέγω ♦ λέγω ὑμᾶς } λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος• ὑμᾶς δὲ εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἅ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν.

Jn 15:16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη• ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ {B δῶ ♦ δῶη } ὑμῖν.

Jn 15:17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Jn 15:18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

Jn 15:19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει• ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

Jn 15:20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν• εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

Jn 15:21 Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν {N ὑμῖν ♦ εἰς ὑμᾶς } διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με.

Jn 15:22 Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον• {N εἶχον ♦ εἶχσαν } νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Jn 15:23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

Jn 15:24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἅ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, {N πεποίηκεν ♦ ἐποίησεν } ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον• {N εἶχον ♦ εἶχσαν } νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

Jn 15:25 Ἄλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος {N γεγραμμένος ἐν ♦ ἐν } ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι {N ὅτι ♦ γεγραμμένος ὅτι } Ἐμίσησάν με δωρεάν.

Jn 15:26 ¶ Ὅταν δὲ {N δὲ ♦ - } ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ•

Jn 15:27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Jn 16:1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

Jn 16:2 Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς• ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ.

Jn 16:3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

Jn 16:4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, {N ὥρα ♦ ὥρα αὐτῶν } μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην.

Jn 16:5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις;

Jn 16:6 Ἄλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

Jn 16:7 Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν• συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω• ἂν γὰρ ἐγὼ {N ἐγὼ μὴ ♦ μὴ } μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς• ἂν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

Jn 16:8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως•

Jn 16:9 περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ•

Jn 16:10 περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου {N μου ♦ - } ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με•

Jn 16:11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

Jn 16:12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν {N λέγειν ὑμῖν ♦ ὑμῖν λέγειν } ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

Jn 16:13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς {N εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν ♦ ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ } πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν• οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν {N ἂν ἀκούσῃ ♦ ἀκούσει } ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Jn 16:14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, {N λήψεται ♦ λήμψεται } καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Jn 16:15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμά ἐστιν• διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Jn 16:16 Μικρὸν καὶ οὐ {N οὐ ♦ οὐκέτι } θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι {N ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα ♦ - } ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

Jn 16:17 Εἶπον {N Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; Καὶ ὅτι Ἐγὼ {N Ἐγὼ ♦ - } ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

Jn 16:18 Ἔλεγον οὖν, Τοῦτο {N Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει ♦ Τί ἐστὶν τοῦτο [ὃ λέγει] } τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; Οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

Jn 16:19 Ἔγνω οὖν {N οὖν ὁ ♦ [ὁ] } ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με;

Jn 16:20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται• ὑμεῖς δὲ {N δὲ λυπηθήσεσθε ♦ λυπηθήσεσθε } λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἢ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

Jn 16:21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς• ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

Jn 16:22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην {N λύπην μὲν νῦν ♦ νῦν μὲν λύπην } μὲν νῦν ἔχετε• πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν.

Jn 16:23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ὅσα ἂν ♦ ἂν τι } ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

Jn 16:24 Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου• αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, {N λήψεσθε ♦ λήψεσθε } ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

Jn 16:25 ¶ Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ - } ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ {N ἀναγγελῶ ♦ ἀπαγγελῶ } ὑμῖν.

Jn 16:26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε• καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν•

Jn 16:27 αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ {N τοῦ ♦ [τοῦ] } θεοῦ ἐξῆλθον.

Jn 16:28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον• πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

Jn 16:29 Λέγουσιν αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ - } οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἴδε, νῦν παρρησία {N παρρησία ♦ ἐν παρρησία } λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.

Jn 16:30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτῶ• ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξήλθες.

Jn 16:31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, Ἄρτι πιστεύετε;

Jn 16:32 Ἴδού, ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν {N νῦν ♦ - } ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ {N καὶ ἐμὲ ♦ κάμῃ } ἐμὲ μόνον ἀφήτε• καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

Jn 16:33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε• ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Jn 17:1 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπήρην ♦ Ἰησοῦς καὶ ἐπάρας } Ἰησοῦς, καὶ ἐπήρην τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ {N καὶ εἶπεν ♦ εἶπεν } εἶπεν, Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα• δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ {N καὶ ὁ υἱός σου ♦ ὁ υἱός } ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε•

Jn 17:2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσει {N δώσει ♦ δώσῃ } αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

Jn 17:3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσίν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν χριστόν.

Jn 17:4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς• τὸ ἔργον ἐτελείωσα {N ἐτελείωσα ♦ τελειώσας } ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

Jn 17:5 Καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.

Jn 17:6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι {N δέδωκάς μοι ♦ ἔδωκάς μοι } μοι ἐκ τοῦ κόσμου• σοὶ ἦσαν, καὶ {N καὶ ἐμοὶ ♦ κάμοι } ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκάς• {N δέδωκάς καὶ ♦ ἔδωκάς καὶ } καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν. {N τετηρήκασιν ♦ τετήρηκαν }

Jn 17:7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν• {N ἐστίν ♦ εἰσιν }

Jn 17:8 ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς {N δέδωκάς ♦ ἔδωκάς } μοι, δέδωκα αὐτοῖς• καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Jn 17:9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ• οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν•

Jn 17:10 καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ• καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

Jn 17:11 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι {N οὗτοι ♦ αὐτοὶ } ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν, καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς.

Jn 17:12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν {N ἐν τῷ κόσμῳ ♦ - } τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου• οὓς {N οὓς ♦ ᾧ } δέδωκάς μοι, {N μοι ♦ μοι καὶ } ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

Jn 17:13 Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. {N αὐτοῖς ♦ ἑαυτοῖς }

Jn 17:14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

Jn 17:15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Jn 17:16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν, καθὼς ἐγὼ ἐκ {N ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ ♦ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου } τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.

Jn 17:17 Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου• {N σου ♦ - } ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθείᾳ ἐστίν.

Jn 17:18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

Jn 17:19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ {N καὶ αὐτοὶ ὦσιν ♦ ὦσιν καὶ αὐτοὶ } αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

Jn 17:20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ•

Jn 17:21 Ἴνα πάντες ἐν ὧσιν• καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν {N ἡμῖν ἐν ♦ ἡμῖν } ὧσιν• ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ {N πιστεύσῃ ♦ πιστεύῃ } ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Jn 17:22 Καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἔσμεν. {N ἔσμεν ♦ - }

Jn 17:23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ {N καὶ ἵνα ♦ ἵνα } ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

Jn 17:24 Πάτερ, οὓς {N οὓς ♦ ὅ } δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ• ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς {B ἔδωκάς ♦ δέδωκάς } {N ἔδωκάς ♦ δέδωκάς } μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

Jn 17:25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας•

Jn 17:26 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω• ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ ἐν αὐτοῖς.

Jn 18:1 Ταῦτα εἰπὼν ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν {N τῶν ♦ τοῦ } Κέδρων, ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Jn 18:2 Ἦιδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, τὸν τόπον• ὅτι πολλάκις συνήχθη {B συνήχθη ♦ συνήχθη καὶ } ὁ Ἰησοῦς {N ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Jn 18:3 Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων {N Φαρισαίων ♦ ἐκ τῶν Φαρισαίων } ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων.

Jn 18:4 Ἰησοῦς οὖν, εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξεληθὼν {N ἐξεληθὼν εἶπεν ♦ ἐξῆλθεν καὶ λέγει } εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα ζητεῖτε;

Jn 18:5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι. Εἰστίκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν μετ' αὐτῶν.

Jn 18:6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι {N ὅτι ♦ - } Ἐγὼ εἰμι, ἀπήλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } χαμαί.

Jn 18:7 Πάλιν οὖν αὐτούς {N αὐτούς ἐπηρώτησεν ♦ ἐπηρώτησεν αὐτούς } ἐπηρώτησεν, Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

Jn 18:8 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι• εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν•

Jn 18:9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι Οὐκ δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπόλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

Jn 18:10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον {N ὠτίον ♦ ὠτάριον } τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

Jn 18:11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Βάλε τὴν μάχαιραν {B μάχαιραν ♦ μάχαιράν σου } εἰς τὴν θήκην• τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό;

Jn 18:12 ¶ Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν,

Jn 18:13 καὶ ἀπήγαγον {N ἀπήγαγον αὐτόν ♦ ἤγαγον } αὐτόν πρὸς Ἄνναν πρῶτον• ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

Jn 18:14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι {N ἀπολέσθαι ♦ ἀποθανεῖν } ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Jn 18:15 ¶ Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ {N ὁ ἄλλος ♦ ἄλλος } ἄλλος μαθητῆς. Ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως•

Jn 18:16 ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὃς {N ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ ♦ ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως } ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον.

Jn 18:17 Λέγει οὖν ἡ {N ἡ παιδίσκη ἢ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ ♦ τῷ Πέτρῳ ἢ παιδίσκη ἢ θυρωρὸς } παιδίσκη ἢ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί.

Jn 18:18 Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικότες, ὅτι ψύχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο• ἦν δὲ μετ' {N μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ♦ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν } αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος.

Jn 18:19 ¶ Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

Jn 18:20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα {N ἐλάλησα τῷ ♦ λελάληκα τῷ } τῷ κόσμῳ• ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε {N πάντοτε οἱ ♦ πάντες οἱ } οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν.

Jn 18:21 Τί με ἐπερωτᾷς; {N ἐπερωτᾷς Ἐπερώτησον ♦ ἐρωτᾷς Ἐρώτησον } Ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκόοντας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς• ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

Jn 18:22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς τῶν {N τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ♦ παρεστηκῶς τῶν ὑπηρετῶν } ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν, Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;

Jn 18:23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ• εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

Jn 18:24 Ἀπέστειλεν αὐτὸν {N αὐτὸν ♦ οὖν αὐτὸν } ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

Jn 18:25 ¶ Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος• εἶπον οὖν αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο οὖν {N οὖν ἐκεῖνος ♦ ἐκεῖνος } ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν, Οὐκ εἰμί.

Jn 18:26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον, Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

Jn 18:27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ {N ὁ ♦ - } Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Jn 18:28 ¶ Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ, {B πρωΐ ♦ πρωΐα } καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' {N ἀλλ' ἵνα ♦ ἀλλὰ } ἵνα φάγωσιν τὸ Πάσχα.

Jn 18:29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς {N πρὸς ♦ ἔξω πρὸς } αὐτούς, καὶ εἶπεν, {N εἶπεν ♦ φησὶν } Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ {N κατὰ ♦ [κατὰ] } τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

Jn 18:30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, {N κακοποιός ♦ κακὸν ποιῶν } οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

Jn 18:31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν {N οὖν αὐτῷ ♦ αὐτῷ } αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα·

Jn 18:32 ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν {B ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } ἀποθνήσκειν.

Jn 18:33 ¶ Εἰσῆλθεν οὖν εἰς {N εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ♦ πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον } τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Jn 18:34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ {N αὐτῷ ὁ ♦ - } ὁ Ἰησοῦς, Ἄφ' {N Ἄφ' ἑαυτοῦ ♦ Ἀπὸ σεαυτοῦ } ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι {N σοι εἶπον ♦ εἰπόν σοι } εἶπον περὶ ἐμοῦ;

Jn 18:35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

Jn 18:36 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἄν {N ἄν ♦ - } οἱ ἐμοί ἠγωνίζοντο, ἵνα {N ἵνα ♦ [ἄν] ἵνα } μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

Jn 18:37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη {B Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς, {N Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς } Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. {N εἰμι ἐγώ ♦ εἰμι } Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

Jn 18:38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ἐστὶν ἀλήθεια; ¶ Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν {N αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ ♦ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν } εὐρίσκω ἐν αὐτῷ.

Jn 18:39 Ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν {N ὑμῖν ἀπολύσω ἐν ♦ ἀπολύσω ὑμῖν ἐν } ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν {N ὑμῖν ἀπολύσω τὸν ♦ ἀπολύσω ὑμῖν τὸν } ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

Jn 18:40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, {N πάντες ♦ - } λέγοντες, Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Jn 19:1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωνσεν.

Jn 19:2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν,

Jn 19:3 καὶ ἔλεγον, {N ἔλεγον ♦ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον } Χαίρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων• καὶ ἐδίδουν {N ἐδίδουν ♦ ἐδίδοσαν } αὐτῷ ῥαπίσματα.

Jn 19:4 Ἐξῆλθεν {N Ἐξῆλθεν οὖν ♦ Καὶ ἐξῆλθεν } οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν {N ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ♦ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ } αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

Jn 19:5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, {N Ἴδε ♦ Ἰδοῦ } ὁ ἄνθρωπος.

Jn 19:6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. {N αὐτόν. Λέγει ♦ Λέγει } Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε• ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

Jn 19:7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ - } ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν {N ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ♦ υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν } υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν.

Jn 19:8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη,

Jn 19:9 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

Jn 19:10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαί {N σταυρώσαί ♦ ἀπολύσαί } σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί {N ἀπολύσαί ♦ σταυρώσαί } σε;

Jn 19:11 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, {N Ἰησοῦς ♦ [αὐτῷ] Ἰησοῦς } Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν {N οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ ♦ κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν } κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι {N σοι δεδομένον ♦ δεδομένον σοι } δεδομένον ἄνωθεν• διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς {N παραδιδούς ♦ παραδούς } μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

Jn 19:12 Ἐκ τούτου ἐζήτει {N ἐζήτει ὁ Πιλάτος ♦ ὁ Πιλάτος ἐζήτει } ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον {N ἔκραζον ♦ ἐκραύγασαν } λέγοντες, Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος• πᾶς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

Jn 19:13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον {N τοῦτον τὸν λόγον ♦ τῶν λόγων τούτων } τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ {N τοῦ ♦ - } βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ•

Jn 19:14 ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ {N δὲ ὥσει ♦ ἦν ὥς } ὥσει {B ὥσει ♦ ὥς } ἔκτη• καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, Ἴδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

Jn 19:15 Οἱ {N Οἱ δὲ ἐκραύγασαν ♦ Ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι } δὲ ἐκραύγασαν, Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

Jn 19:16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. ¶ Παρέλαβον δὲ {N δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον ♦ οὖν τὸν Ἰησοῦν } τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον•

Jn 19:17 καὶ βαστάζων τὸν {N τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ♦ ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν } σταυρὸν αὐτοῦ ἐξήλθεν εἰς {N εἰς τόπον ♦ εἰς τὸν } τόπον λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃς {N ὃς ♦ ὁ } λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ•

Jn 19:18 ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

Jn 19:19 Ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ• ἦν δὲ γεγραμμένον, Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Jn 19:20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς• καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστί, {N Ἑλληνιστί Ῥωμαῖστί ♦ Ῥωμαῖστί Ἑλληνιστί } Ῥωμαῖστί.

Jn 19:21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφει, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων• ἀλλ' ὅτι Ἐκεῖνος εἶπεν, Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

Jn 19:22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Ὁ γέγραφα, γέγραφα.

Jn 19:23 ¶ Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἀραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὄλου.

Jn 19:24 Εἶπον {N Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν πρὸς ἀλλήλους, Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται• ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἢ {N ἢ λέγουσα ♦ [ἢ λέγουσα]} λέγουσα, Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

Jn 19:25 Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

Jn 19:26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } Γύναι, ἰδοὺ {B ἰδοὺ ♦ ἴδε } {N ἰδοὺ ♦ ἴδε } ὁ υἱός σου.

Jn 19:27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, Ἴδοὺ {N ἰδοὺ ♦ ἴδε } ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

Jn 19:28 ¶ Μετὰ τοῦτο ἰδὼν {N ἰδὼν ♦ εἰδώς } ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα {N πάντα ἤδη ♦ ἤδη πάντα } ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει, Διψῶ.

Jn 19:29 Σκευος οὖν {N οὖν ♦ - } ἔκειτο ὄξους μεστόν• οἱ {N οἱ δέ πλήσαντες ♦ - } δέ, πλήσαντες σπόγγον {N σπόγγον ♦ σπόγγον οὖν } ὄξους, {N ὄξους καὶ ♦ μεστόν τοῦ ὄξους } καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.

Jn 19:30 Ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς, εἶπεν, Τετέλεσται• καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκεν τὸ πνεῦμα.

Jn 19:31 ¶ Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα {N ἵνα μὴ ♦ ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν ἵνα μὴ } μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ {N ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν ♦ - } Παρασκευὴ ἦν - ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου - ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεργῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

Jn 19:32 ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῶ•

Jn 19:33 ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν {N αὐτὸν ἤδη ♦ ἤδη αὐτὸν } ἤδη τεθηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη•

Jn 19:34 ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ εὐθέως {N εὐθέως ἐξήλθεν ♦ ἐξήλθεν εὐθὺς } ἐξήλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

Jn 19:35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ ἐστίν {B ἐστίν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἐστίν } {N ἐστίν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἐστίν } αὐτοῦ ἡ μαρτυρία, κάκεινος {N κάκεινος ♦ καὶ ἐκεῖνος } οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς {N ὑμεῖς πιστεύσητε ♦ καὶ ὑμεῖς πιστεύ[ς]ητε } πιστεύσητε.

Jn 19:36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' {N ἀπ' ♦ - } αὐτοῦ.

Jn 19:37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Jn 19:38 ¶ Μετὰ ταῦτα {N ταῦτα ♦ δὲ ταῦτα } ἠρώτησεν τὸν Πιλάτον {B Ἰωσήφ ♦ ὁ Ἰωσήφ } Ἰωσήφ ὁ {N ὁ ἀπὸ ♦ [ὁ] ἀπὸ } ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ• καὶ ἐπέτρεψε τὸν Πιλάτος. ἤλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα τοῦ {N ἦρεν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ♦ ἦρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ } Ἰησοῦ.

Jn 19:39 ἤλθεν δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν {N τὸν Ἰησοῦν ♦ αὐτὸν } Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς {B ὡς ♦ ὡσεὶ } λίτρας ἑκατόν.

Jn 19:40 Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν {N ἐν ♦ - } ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

Jn 19:41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. {N ἐτέθη ♦ ἦν τεθειμένος }

Jn 19:42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Jn 20:1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

Jn 20:2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Jn 20:3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

Jn 20:4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ• καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρον, καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

Jn 20:5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

Jn 20:6 Ἔρχεται οὖν Σίμων {N Σίμων ♦ καὶ Σίμων } Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

Jn 20:7 καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

Jn 20:8 Τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν, καὶ ἐπίστευσεν•

Jn 20:9 οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Jn 20:10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς {N ἑαυτοὺς ♦ αὐτοὺς } οἱ μαθηταί.

Jn 20:11 ¶ Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς {B πρὸς τὸ μνημεῖον ♦ πρὸς τῷ μνημείῳ } {N πρὸς τὸ μνημεῖον ♦ πρὸς τῷ μνημείῳ } τὸ μνημεῖον κλαίουσα {N κλαίουσα ἔξω ♦ ἔξω κλαίουσα } ἔξω• ὡς οὖν ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον,

Jn 20:12 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Jn 20:13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς, ὅτι Ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Jn 20:14 Καὶ {N Καὶ ταῦτα ♦ Ταῦτα } ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν.

Jn 20:15 Λέγει αὐτῇ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστίν, λέγει αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

Jn 20:16 Λέγει αὐτῇ ὁ {N ὁ Ἰησοῦς Μαρία ♦ Ἰησοῦς Μαριάμ } Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ, Ῥαββουνί - {N Ῥαββουνί ♦ Ἑβραϊστὶ Ῥαββουνι } ὃ λέγεται, Διδάσκαλε.

Jn 20:17 Λέγει αὐτῇ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, Μή μου ἄπτου, οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου• {N μου πορεύου ♦ πορεύου } πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἶπε αὐτοῖς, Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν.

Jn 20:18 Ἔρχεται Μαρία {N Μαρία ♦ Μαριάμ } ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα {N ἀπαγγέλλουσα ♦ ἀγγέλλουσα } τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακεν {N ἐώρακεν ♦ Ἐώρακα } τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Jn 20:19 ¶ Οὔσης οὖν ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν {N τῶν σαββάτων ♦ σαββάτων } σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι, {N συνηγμένοι ♦ - } διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν.

Jn 20:20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς {N αὐτοῖς τὰς ♦ τὰς } τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. {N αὐτοῦ ♦ αὐτοῖς } Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον.

Jn 20:21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ [ὁ Ἰησοῦς] } Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν• καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς.

Jn 20:22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

Jn 20:23 Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται {N ἀφίενται ♦ ἀφένονται } αὐτοῖς• ἄν τινων κρατήτε, κεκράτηνται.

Jn 20:24 ¶ Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς.

Jn 20:25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, Ἐώρακαμεν τὸν κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν {N τὴν χεῖρά μου ♦ μου τὴν χεῖρα } χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Jn 20:26 ¶ Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν.

Jn 20:27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου• καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου• καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Jn 20:28 Καὶ {N Καὶ ἀπεκρίθη ♦ Ἀπεκρίθη } ἀπεκρίθη Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου.

Jn 20:29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας; Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

Jn 20:30 ¶ Πολλά μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

Jn 20:31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε {N πιστεύσητε ♦ πιστεύ[ς]ητε } ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Jn 21:1 Μετὰ ταῦτα ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς {B μαθηταῖς ♦ μαθηταῖς αὐτοῦ } ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος• ἐφάνέρωσεν δὲ οὕτως.

Jn 21:2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Jn 21:3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, {N εὐθύς ♦ - } καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

Jn 21:4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν• οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν.

Jn 21:5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς, Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὔ.

Jn 21:6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν {N ἴσχυσαν ♦ ἴσχυον } ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

Jn 21:7 Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο - ἦν γὰρ γυμνός - καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Jn 21:8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον - οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων - σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

Jn 21:9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον.

Jn 21:10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν.

Jn 21:11 Ἀνέβη Σίμων {N Σίμων ♦ οὖν Σίμων } Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ {N ἐπὶ τῆς γῆς ♦ εἰς τὴν γῆν } τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν• καὶ τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

Jn 21:12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν.

Jn 21:13 Ἔρχεται οὖν {N οὖν ό ♦ - } ό Ἰησοῦς, καί λαμβάνει τόν ἄρτον, καί δίδωσιν αὐτοῖς, καί τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

Jn 21:14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ό {N ό ♦ - } Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Jn 21:15 ¶ Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ό Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, {N Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } ἀγαπᾶς με πλεῖον {N πλεῖον ♦ πλεον } τούτων; Λέγει αὐτῷ, Ναί κύριε• σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

Jn 21:16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, Σίμων Ἰωνᾶ, {N Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ, Ναί κύριε• σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

Jn 21:17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, {N Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ό Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, Φιλεῖς με; Καί {N Καί εἶπεν ♦ Καί λέγει } εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ {N σὺ πάντα ♦ πάντα σὺ } πάντα οἶδας• σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ό {N ό Ἰησοῦς ♦ [ό Ἰησοῦς] } Ἰησοῦς, Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

Jn 21:18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν, καί περιεπάτεις ὅπου ἠθελες• ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καί ἄλλος σε ζώσει, καί οἶσει ὅπου οὐ θέλεις.

Jn 21:19 Τοῦτο δὲ εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. Καί τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι.

Jn 21:20 Ἐπιστραφεῖς δὲ {N δὲ ♦ - } ό Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ό Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καί ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καί εἶπεν, Κύριε, τίς ἐστίν ό παραδιδοῦς σε;

Jn 21:21 Τοῦτον ἰδὼν {N ἰδὼν ♦ οὖν ἰδὼν } ό Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, οὗτος δὲ τί;

Jn 21:22 Λέγει αὐτῷ ό Ἰησοῦς, Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; Σὺ ἀκολούθει {N ἀκολούθει μοι ♦ μοι ἀκολούθει } μοι.

Jn 21:23 Ἐξήλθεν οὖν ό {N ό λόγος οὗτος ♦ οὗτος ό λόγος } λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ό μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει• καί {N καί οὐκ εἶπεν ♦ οὐκ εἶπεν δὲ } οὐκ εἶπεν αὐτῷ ό Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει• ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί {N τί πρὸς σε ♦ [τί πρὸς σέ]} πρὸς σε;

Jn 21:24 ¶ Οὗτός ἐστίν ό μαθητὴς ό μαρτυρῶν περὶ τούτων, καί γράψας {N γράψας ♦ ό γράψας } ταῦτα• καί οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστίν {N ἐστίν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν } ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Jn 21:25 ¶ Ἔστιν δὲ καί ἄλλα πολλὰ ὅσα {N ὅσα ♦ ἄ } ἐποίησεν ό Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ {N οὐδὲ ♦ οὐδ' } αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν. {N Ἀμὴν ♦ - }

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ας 1:1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

Ας 1:2 ἄχρι ἣς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη• {N ἀνελήφθη ♦ ἀνελήφθη }

Ας 1:3 οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ.

Ας 1:4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, "Ἦν ἠκούσατέ μου•

Ας 1:5 ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε {N βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ♦ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε } ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

Ας 1:6 ¶ Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων {N ἐπηρώτων ♦ ἠρώτων } αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

Ας 1:7 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστιν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

Ας 1:8 Ἀλλὰ λήψεσθε {N λήψεσθε ♦ λήμψεσθε } δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς• καὶ ἔσεσθέ μοι {N μοι ♦ μου } μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν {N ἐν πάσῃ ♦ [ἐν] πάσῃ } πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ας 1:9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Ας 1:10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ,

Ας 1:11 οἱ καὶ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες {N ἐμβλέποντες ♦ [ἐμ]βλέποντες } εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς {N ἀναληφθεὶς ♦ ἀναλημφθεὶς } ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται ὄν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

Ας 1:12 ¶ Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ας 1:13 Καὶ ὅτε εἰσηλθον, ἀνέβησαν {N ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν ♦ εἰς τὸ ὑπερῶν ἀνέβησαν } εἰς τὸ ὑπερῶν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος {N Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ♦ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος } καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, {N Ματθαῖος ♦ Μαθθαῖος } Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

Ας 1:14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ {N καὶ τῇ δεήσει ♦ - } τῇ δεήσει, σὺν γυναιξίν καὶ Μαρίᾳ {N Μαρία ♦ Μαριάμ } τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν {N καὶ σὺν ♦ καὶ } τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

Ας 1:15 ¶ Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν {N μαθητῶν ♦ ἀδελφῶν } εἶπεν - ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι -

Ας 1:16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, {N ταύτην ♦ - } ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν {N τὸν ♦ - } Ἰησοῦν.

Ας 1:17 Ὅτι καθριθμημένος ἦν σὺν {N σὺν ♦ ἐν } ἡμῖν, καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης -

Ας 1:18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γεγόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

Ας 1:19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, {N Ἀκελδαμά ♦ Ἀκελδαμάχ } τοῦτ' ἔστιν, χωρίον αἵματος -

Ας 1:20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ• καί, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι {N λάβοι ♦ λαβέτω } ἕτερος.

Ας 1:21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν {N ἐν ᾧ ♦ ᾧ } ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς,

Ας 1:22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας ἣς ἀνελήφθη {N ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη } ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι {N γενέσθαι σὺν ἡμῖν ♦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι } σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.

Ας 1:23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, {N Βαρσαβᾶν ♦ Βαρσαββᾶν } ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Μαθθίαν. {N Μαθθίαν ♦ Μαθθίαν }

Ας 1:24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα

Ας 1:25 λαβεῖν τὸν κλῆρον {N κλῆρον ♦ τόπον } τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ {N ἐξ ♦ ἀφ' } ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

Ας 1:26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, {N Μαθθίαν ♦ Μαθθίαν } καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Ας 2:1 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες {N ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ♦ πάντες ὁμοῦ } ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ας 2:2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

Ας 2:3 Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέν τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν.

Ας 2:4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες {N ἅπαντες ♦ πάντες } πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς {N αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι ♦ ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς } ἀποφθέγγεσθαι.

Ας 2:5 ¶ Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

Ας 2:6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνήλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

Ας 2:7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες {N πάντες καὶ ♦ καὶ } καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς {N πρὸς ἀλλήλους ♦ - } ἀλλήλους, Οὐκ {N Οὐκ ♦ Οὐχ } ἰδοῦ {N ἰδοῦ πάντες ♦ ἰδοῦ ἅπαντες } πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

Ας 2:8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἐγεννήθημεν;

Ας 2:9 Πάρθοι καὶ Μήδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

Ας 2:10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

Ας 2:11 Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ.

Ας 2:12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Τί ἂν {N ἂν θέλοι ♦ θέλει } θέλοι τοῦτο εἶναι;

Ας 2:13 Ἔτεροι δὲ χλευάζοντες {N χλευάζοντες ♦ διαχλευάζοντες } ἔλεγον ὅτι Γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν.

Ας 2:14 ¶ Σταθεὶς δὲ Πέτρος {N Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } σὺν τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς, Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, {N ἅπαντες ♦ πάντες } τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

Ας 2:15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν• ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας•

Ας 2:16 ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ,

Ας 2:17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα• καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ

θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια {N ἐνύπνια ♦ ἐνυπνίοις } ἐνυπνιασθήσονται•

Ac 2:18 καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν.

Ac 2:19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ•

Ac 2:20 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ•

Ac 2:21 καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.

Ac 2:22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους• Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ {N ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον ♦ ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ } τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσιν καὶ τέρασιν καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ {N καὶ αὐτοὶ ♦ αὐτοὶ } αὐτοὶ οἶδατε,

Ac 2:23 τοῦτον τῇ ὠρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, {N λαβόντες ♦ - } διὰ χειρῶν {N χειρῶν ♦ χειρὸς } ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε• {N ἀνείλετε ♦ ἀνείλατε }

Ac 2:24 ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

Ac 2:25 Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν, Προωρώμην {N Προωρώμην ♦ Προορώμην } τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός• ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ•

Ac 2:26 διὰ τοῦτο εὐφράνθη {N εὐφράνθη ♦ ηὐφράνθη } ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου• ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι•

Ac 2:27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄιδου, {N Ἄιδου ♦ Ἄιδην } οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

Ac 2:28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς• πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ac 2:29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ac 2:30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεός, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ {N τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χριστόν ♦ - } κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χριστόν, καθίσει ἐπὶ τοῦ {N τοῦ θρόνου ♦ τὸν θρόνον } θρόνου αὐτοῦ,

Ας 2:31 προΐδων ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ, ὅτι οὐ {N οὐ κατελείφθη ♦ οὔτε ἐγκατελείφθη } κατελείφθη ἢ {N ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ♦ - } ψυχὴ αὐτοῦ εἰς Ἄιδου, {N Ἄιδου οὐδὲ ♦ Ἄιδην οὔτε } οὐδὲ ἢ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν.

Ας 2:32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

Ας 2:33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθεῖς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου {N ἁγίου πνεύματος ♦ πνεύματος τοῦ ἁγίου } πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρός, ἐξέχεεν τοῦτο ὃ νῦν {N νῦν ♦ - } ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

Ας 2:34 Οὐ γὰρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός, Εἶπεν ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

Ας 2:35 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ας 2:36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ κύριον καὶ {N καὶ χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν ♦ αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός } χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

Ας 2:37 ¶ Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ {N τῇ καρδίᾳ ♦ τὴν καρδίαν } καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, Τί ποιήσομεν, {B ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } {N ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } ἄνδρες ἀδελφοί;

Ας 2:38 Πέτρος δὲ ἔφη {N ἔφη ♦ - } πρὸς αὐτούς, Μετανοήσατε, καὶ {N Μετανοήσατε ♦ Μετανοήσατε [φησίν] } βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, {N ἁμαρτιῶν ♦ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν } καὶ λήψεσθε {N λήψεσθε ♦ λήψετε } τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Ας 2:39 Ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ας 2:40 Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρετο {N διεμαρτύρετο καὶ παρεκάλει ♦ διεμαρτύρατο καὶ παρεκάλει αὐτούς } καὶ παρεκάλει λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

Ας 2:41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως {N ἀσμένως ♦ - } ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν• καὶ προσετέθησαν τῇ {N τῇ ♦ ἐν τῇ } ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια.

Ας 2:42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ {N κοινωνία καὶ ♦ κοινωνία } τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς.

Ας 2:43 ¶ Ἐγένετο {N Ἐγένετο ♦ Ἐγίνετο } δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

Ας 2:44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά,

Ας 2:45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχεν.

Ας 2:46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

Ας 2:47 αἰνοῦντες τὸν θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ {N τῇ ἐκκλησίᾳ ♦ ἐπὶ τὸ αὐτό } ἐκκλησίᾳ.

Ας 3:1 Ἐπὶ {N Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος ♦ Πέτρος δὲ } τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην.

Ας 3:2 Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο• ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραϊάν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν.

Ας 3:3 Ὅς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην. {N ἐλεημοσύνην ♦ ἐλεημοσύνην λαβεῖν }

Ας 3:4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπεν, Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

Ας 3:5 Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

Ας 3:6 Εἶπεν δὲ Πέτρος, Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι• ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ἔγειραι {B ἔγειραι ♦ ἔγειρε } {N ἔγειραι καὶ ♦ [ἔγειρε καί] } καὶ περιπάτει.

Ας 3:7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν• παραχρήμα {N παραχρήμα ♦ αὐτὸν παραχρήμα } δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ {N αὐτοῦ αἱ βάσεις ♦ αἱ βάσεις αὐτοῦ } αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά. {N σφυρά ♦ σφυδρά }

Ας 3:8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν.

Ας 3:9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν {N αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς ♦ πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν } πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν•

Ας 3:10 ἐπεγίνωσκόν τε {N τε ♦ δὲ } αὐτὸν ὅτι οὗτος {N οὗτος ♦ αὐτός } ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραϊᾷ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ• καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

Ας 3:11 ¶ Κρατοῦντος δὲ τοῦ {N τοῦ ἱαθέντος χωλοῦ ♦ αὐτοῦ } ἱαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, {N Ἰωάννην ♦ τὸν Ἰωάννην } συνέδραμεν πρὸς {N πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ♦ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς } αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

Ας 3:12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος {N Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεπονηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

Ας 3:13 Ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν• ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν {N αὐτόν ♦ -} κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

Ας 3:14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν,

Ας 3:15 τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε• ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὐ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

Ας 3:16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ• καὶ ἡ πίστις ἢ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

Ας 3:17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

Ας 3:18 Ὁ δὲ θεὸς ἃ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, {N αὐτοῦ παθεῖν τὸν χριστόν ♦ παθεῖν τὸν χριστόν αὐτοῦ } παθεῖν τὸν χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτως.

Ας 3:19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου,

Ας 3:20 καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστόν Ἰησοῦν•

Ας 3:21 ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων {N πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ ♦ τῶν ἁγίων } τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν {N προφητῶν ἀπ' αἰῶνος ♦ ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν } ἀπ' αἰῶνος.

Ας 3:22 Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } μὲν γὰρ {N γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας ♦ - } πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ ὑμῶν } ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ• αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

Ας 3:23 Ἔσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἣτις ἐὰν {B ἐὰν ♦ ἂν } μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται {N ἐξολοθρευθήσεται ♦ ἐξολοθρευθήσεται } ἐκ τοῦ λαοῦ.

Ας 3:24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν {B κατήγγειλαν ♦ προκατήγγειλαν } τὰς ἡμέρας ταύτας.

Ας 3:25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ {N υἱοὶ ♦ οἱ υἱοὶ } τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἣς διεθέτο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, {N ἡμῶν ♦ ὑμῶν } λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται {N ἐνευλογηθήσονται ♦ [ἐν]ευλογηθήσονται } πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

Ας 3:26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ {N ὁ θεὸς ἀναστήσας ♦ ἀναστήσας ὁ θεὸς } θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, {N Ἰησοῦν ♦ - } ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

Ας 4:1 Λαλοῦντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

Ας 4:2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν {N τῶν ♦ τὴν ἐκ } νεκρῶν.

Ας 4:3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον• ἦν γὰρ ἐσπέρα ἤδη.

Ας 4:4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν• καὶ ἐγενήθη ὁ {N ὁ ♦ [ὁ]} ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

Ας 4:5 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους {N πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς ♦ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν } καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ,

Ας 4:6 καὶ Ἄνναν {N Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον ♦ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος } τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.

Ας 4:7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ {N μέσῳ ♦ τῷ μέσῳ } ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;

Ας 4:8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ {N τοῦ Ἰσραὴλ ♦ - } Ἰσραὴλ,

Ας 4:9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται• {N σέσωσται ♦ σέσωται }

Ας 4:10 γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

Ας 4:11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, {N οἰκοδομούντων ♦ οἰκοδόμων } ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Ας 4:12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία• οὔτε {N οὔτε ♦ οὐδὲ } γὰρ ὄνομα ἔστιν ἕτερον {B ἕτερον ♦ ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν } τὸ {N τὸ ♦ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ } δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ας 4:13 ¶ Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν.

Ac 4:14 Τὸν δὲ {N δὲ ♦ τε } ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

Ac 4:15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους,

Ac 4:16 λέγοντες, Τί ποιήσομεν {B ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } {N ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. {N ἀρνήσασθαι ♦ ἀρνεῖσθαι }

Ac 4:17 Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ {N ἀπειλῇ ἀπειλησόμεθα ♦ ἀπειλησώμεθα } ἀπειλησόμεθα {B ἀπειλησόμεθα ♦ ἀπειλησώμεθα } αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

Ac 4:18 Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ♦ - } τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

Ac 4:19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς {N πρὸς αὐτοὺς εἶπον ♦ εἶπον πρὸς αὐτοὺς } αὐτοὺς εἶπον, Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ, κρίνατε.

Ac 4:20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἶδομεν {N εἶδομεν ♦ εἶδαμεν } καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

Ac 4:21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσσονται {N κολάσσονται ♦ κολάσωνται } αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.

Ac 4:22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει {N ἐγεγόνει ♦ γεγόνει } τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

Ac 4:23 ¶ Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. {N εἶπον ♦ εἶπαν }

Ac 4:24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν, καὶ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Δέσποτα, σὺ ὁ θεὸς {N θεὸς ὁ ♦ - } ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς•

Ac 4:25 ὁ διὰ {N διὰ ♦ τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου } στόματος Δαυὶδ παιδὸς σου εἰπὼν, Ἴνα {N Ἴνα τί ♦ Ἴνατί } τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ac 4:26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ•

Ac 4:27 συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ } τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

Ac 4:28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή {N βουλή σου ♦ βουλή [σου] } σου προώρισεν γενέσθαι.

Ac 4:29 Καὶ τὰ νῦν, κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλάς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

Ac 4:30 ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου {N χεῖρά σου ♦ χεῖρά [σου] } ἐκτείνειν σε εἰς ἴαριν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ.

Ac 4:31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος {N πνεύματος ἁγίου ♦ τοῦ ἁγίου πνεύματος } ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.

Ac 4:32 ¶ Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ {N ἡ καρδία ♦ καρδία } καρδία καὶ ἡ {N ἡ ψυχὴ ♦ ψυχὴ } ψυχὴ μία• καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν {B αὐτῶν ♦ αὐτῶ } {N αὐτῶν ♦ αὐτῶ } ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

Ac 4:33 Καὶ μεγάλη {N μεγάλη δυνάμει ♦ δυνάμει μεγάλη } δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

Ac 4:34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν {N ὑπῆρχεν ♦ ἦν } ἐν αὐτοῖς• ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

Ac 4:35 καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων• διεδίδοτο {N διεδίδοτο ♦ διεδίδοτο } δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν.

Ac 4:36 ¶ Ἰωσῆς {N Ἰωσῆς ♦ Ἰωσήφ } δέ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων - ὅ ἐστιν, μεθερμηνευόμενον, υἱὸς παρακλήσεως - Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

Ac 4:37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκεν παρὰ {N παρὰ ♦ πρὸς } τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Ac 5:1 Ἄνῆρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ {N Σαπφείρῃ ♦ Σαπφίρῃ } τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησεν κτήμα,

Ac 5:2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας {N συνειδυίας ♦ συνειδυίης } καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

Ac 5:3 Εἶπεν δὲ Πέτρος, {N Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαί σε {N σε ἀπὸ ♦ ἀπὸ } ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

Ac 5:4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῆ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; Τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ θεῷ.

Ας 5:5 Ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξεν• καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. {N ταῦτα ♦ - }

Ας 5:6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτόν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

Ας 5:7 ¶ Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσήλθεν.

Ας 5:8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ {N αὐτῇ ὁ ♦ πρὸς αὐτήν } ὁ Πέτρος, Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπεν, Ναί, τοσούτου.

Ας 5:9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν {N εἶπεν ♦ - } πρὸς αὐτήν, Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου; Ἴδού, οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσίν σε.

Ας 5:10 Ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα παρὰ {N παρὰ ♦ πρὸς } τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν• εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

Ας 5:11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

Ας 5:12 ¶ Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο {B ἐγίνετο ♦ ἐγένετο } σημεῖα καὶ τέρατα ἐν {N ἐν τῷ λαῷ πολλά ♦ πολλά ἐν τῷ λαῷ } τῷ λαῷ πολλά• καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομώντος.

Ας 5:13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός•

Ας 5:14 μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν•

Ας 5:15 ὥστε κατὰ {N κατὰ τὰς ♦ καὶ εἰς τὰς } τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν {N κλινῶν καὶ κραββάτων ♦ κλιναρίων καὶ κραβάττων } καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν.

Ας 5:16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλήθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς {N εἰς ♦ - } Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Ας 5:17 ¶ Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ - ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων - ἐπλήσθησαν ζήλου,

Ας 5:18 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ - } ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

Ας 5:19 Ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ τῆς {N τῆς νυκτὸς ἤνοιξεν ♦ νυκτὸς ἀνοίξας } νυκτὸς ἤνοιξεν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν,

Ac 5:20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ac 5:21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσήλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμοτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.

Ac 5:22 Οἱ δὲ ὑπηρεταὶ {N ὑπηρεταὶ παραγενόμενοι ♦ παραγενόμενοι ὑπηρεταὶ } παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτούς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

Ac 5:23 λέγοντες ὅτι Τὸ μὲν {N μὲν ♦ - } δεσμοτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ {N πρὸ ♦ ἐπὶ } τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δέ, ἔσω οὐδένα εὔρομεν.

Ac 5:24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς {N ἱερεὺς καὶ ὁ ♦ - } καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

Ac 5:25 Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὐς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

Ac 5:26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς ἤγαγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα {N ἵνα ♦ - } μὴ λιθασθῶσιν.

Ac 5:27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτούς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἐπρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς,

Ac 5:28 λέγων, Οὐ {N οὐ ♦ [οὐ]} παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

Ac 5:29 Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

Ac 5:30 Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

Ac 5:31 Τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτήρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ac 5:32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ {N δὲ ♦ - } τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

Ac 5:33 ¶ Οἱ δὲ ἀκούοντες {B ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες } {N ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες } διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.

Ας 5:34 Ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ τι {N τι τοὺς ἀποστόλους ♦ τοὺς ἀνθρώπους } τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι.

Ας 5:35 Εἶπέν τε πρὸς αὐτούς, Ἴσραηλίται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

Ας 5:36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλήθη {N προσεκλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ ♦ προσεκλήθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς } ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων• ὃς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

Ας 5:37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησεν λαὸν ἱκανὸν {N ἱκανὸν ♦ - } ὀπίσω αὐτοῦ• κἀκείνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν.

Ας 5:38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε {N ἐάσατε ♦ ἄφετε } αὐτούς• ὅτι ἐὰν ᾗ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλή ἢ {N βουλή ♦ βουλή αὕτη } τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται•

Ας 5:39 εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνασθε {N δύνασθε ♦ δυνήσεσθε } καταλύσαι αὐτό, {N αὐτό ♦ αὐτούς } μήποτε καὶ θεομάχοι εὔρεθῆτε.

Ας 5:40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ• καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δειράντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. {N αὐτούς ♦ - }

Ας 5:41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ {N ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ κατηξιώθησαν ♦ κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος } τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ {B τοῦ Ἰησοῦ ♦ αὐτοῦ } κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι.

Ας 5:42 Πᾶσάν τε ἡμέραν, ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον, οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν {N Ἰησοῦν τὸν χριστόν ♦ τὸν χριστόν Ἰησοῦν } τὸν χριστόν.

Ας 6:1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

Ας 6:2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

Ας 6:3 Ἐπισκέψασθε οὖν, {N οὖν ♦ δέ } ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις πνεύματος ἀγίου {N ἀγίου ♦ - } καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν {B καταστήσωμεν ♦ καταστήσωμεν } {N καταστήσωμεν ♦ καταστήσωμεν } ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

Ας 6:4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

Ας 6:5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους• καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης {B πλήρης ♦ πλήρη} πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωννα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα,

Ας 6:6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων• καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

Ας 6:7 ¶ Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠΰξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ας 6:8 ¶ Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως {N πίστεως ♦ χάριτος} καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

Ας 6:9 Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ.

Ας 6:10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει.

Ας 6:11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν {N Μωσῆν ♦ Μωϋσῆν} καὶ τὸν θεόν.

Ας 6:12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον,

Ας 6:13 ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα {N ῥήματα βλάσφημα λαλῶν ♦ λαλῶν ῥήματα} βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ {N καὶ ♦ [τούτου] καὶ} τοῦ νόμου•

Ας 6:14 ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς}

Ας 6:15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες {N ἅπαντες ♦ πάντες} οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Ας 7:1 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς, Εἰ ἄρα {N ἄρα ♦ -} ταῦτα οὕτως ἔχει;

Ας 7:2 Ὁ δὲ ἔφη, ¶ Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικήσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν,

Ας 7:3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ {N καὶ ἐκ ♦ καὶ [ἐκ]} τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν {N γῆν ♦ τὴν γῆν} ἣν ἄν σοι δείξω.

Ας 7:4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν• κάκειθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε•

Ac 7:5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός• καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ {B δοῦναι αὐτῷ ♦ αὐτῷ δοῦναι } εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

Ac 7:6 Ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεός, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῆ ἄλλοτρία, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν, ἕτη τετρακόσια.

Ac 7:7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσιν, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν {N εἶπεν ὁ θεός ♦ ὁ θεὸς εἶπεν } ὁ θεός• καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

Ac 7:8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς• καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ• καὶ ὁ {N ὁ Ἰσαὰκ ♦ Ἰσαὰκ } Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ {N ὁ Ἰακώβ ♦ Ἰακώβ } Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

Ac 7:9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον• καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ,

Ac 7:10 καὶ ἐξείλετο {N ἐξείλετο ♦ ἐξείλατο } αὐτόν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον {N ὅλον ♦ [ἐφ'] ὅλον } τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ac 7:11 Ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν {N γῆν Αἰγύπτου ♦ Αἴγυπτον } Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη• καὶ οὐχ εὔρισκον {N εὔρισκον ♦ ἠύρισκον } χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

Ac 7:12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σίτα {N σίτα ἐν Αἰγύπτῳ ♦ σιτία εἰς Αἴγυπτον } ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

Ac 7:13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραῶ τὸ γένος τοῦ {N τοῦ ♦ [τοῦ]} Ἰωσήφ.

Ac 7:14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο τὸν {N τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ ♦ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ } πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, {B συγγένειαν ♦ συγγένειαν αὐτοῦ } ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.

Ac 7:15 Κατέβη {N Κατέβη δὲ ♦ Καὶ κατέβη } δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν•

Ac 7:16 καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ {N ὃ ♦ ᾧ } ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ {N Ἐμμὸρ τοῦ ♦ Ἐμμὼρ ἐν } τοῦ Συχέμ.

Ac 7:17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν {N ὤμοσεν ♦ ὠμολόγησεν } ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,

Ac 7:18 ἄχρι οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς {N ὃς ♦ [ἐπ' Αἴγυπτον] ὃς } οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

Ac 7:19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας {N πατέρας ἡμῶν ♦ πατέρας [ἡμῶν]} ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα {N ἔκθετα τὰ βρέφη ♦ τὰ βρέφη ἔκθετα} τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

Ac 7:20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ• ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς.

Ac 7:21 Ἐκτεθέντα {N Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν ἀνείλετο ♦ Ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο αὐτὸν} δὲ αὐτόν, ἀνείλετο ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

Ac 7:22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων• ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις. {N ἔργοις ♦ ἔργοις αὐτοῦ}

Ac 7:23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς {N τεσσαρακονταετῆς ♦ τεσσαρακονταετῆς} χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραήλ.

Ac 7:24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον•

Ac 7:25 ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ {N αὐτοῦ ὅτι ♦ [αὐτοῦ] ὅτι} ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς {N αὐτοῖς σωτηρίαν ♦ σωτηρίαν αὐτοῖς} σωτηρίαν• οἱ δὲ οὐ συνήκαν.

Ac 7:26 Τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν {N συνήλασεν ♦ συνήλασεν} αὐτούς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἔστε ὑμεῖς• {N ὑμεῖς ♦ -} ἵνα {N ἵνα τί ♦ ἵνατί} τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

Ac 7:27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόσωτο αὐτόν, εἰπὼν, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; {B ἡμᾶς ♦ ἡμῶν} {N ἡμᾶς ♦ ἡμῶν}

Ac 7:28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς {N χθὲς ♦ ἐχθὲς} τὸν Αἰγύπτιον;

Ac 7:29 Ἐφυγεν δὲ Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱούς δύο.

Ac 7:30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, {N τεσσαράκοντα ♦ τεσσαράκοντα} ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος κυρίου {N κυρίου ♦ -} ἐν φλογὶ πυρὸς βάλτου.

Ac 7:31 Ὁ δὲ Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} ἰδὼν ἐθαύμαζεν {B ἐθαύμαζεν ♦ ἐθαύμασεν} τὸ ὄραμα• προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ κυρίου πρὸς {N πρὸς αὐτόν ♦ -} αὐτόν,

Ac 7:32 Ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ {N ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ♦ Ἰσαὰκ καὶ} θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ. Ἐντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι.

Ας 7:33 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου• ὁ γὰρ τόπος ἐν {N ἐν ♦ ἐφ' } ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν.

Ας 7:34 Ἴδων εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα• καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς• καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ {N ἀποστελῶ ♦ ἀποστείλω } σε εἰς Αἴγυπτον.

Ας 7:35 Τοῦτον τὸν Μωσῆν {N Μωσῆν ♦ Μωϋσῆν } ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα {N θεὸς ♦ θεὸς [καὶ] } καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν {N ἀπέστειλεν ἐν ♦ ἀπέσταλκεν σὺν } ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάρῳ.

Ας 7:36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα }

Ας 7:37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωσῆς {N Μωσῆς ὁ εἰπὼν ♦ Μωϋσῆς ὁ εἶπας } ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος {N κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ♦ ὁ θεὸς } ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ.

Ας 7:38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν• ὃς ἐδέξατο λόγον {B λόγον ♦ λόγια } {N λόγον ♦ λόγια } ζῶντα δοῦναι ἡμῖν•

Ας 7:39 ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν τῇ {N τῇ καρδίᾳ ♦ ἐν ταῖς καρδίαις } καρδίᾳ αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

Ας 7:40 εἰπόντες τῷ Ἀαρών, Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν• ὁ γὰρ Μωσῆς {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν {N γέγονεν ♦ ἐγένετο } αὐτῷ.

Ας 7:41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ας 7:42 Ἔστρεψεν δὲ ὁ θεός, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ• καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;

Ας 7:43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν {N ὑμῶν Ὶεμφάν ♦ [ὑμῶν] Ὶραιφάν } Ὶεμφάν, {B Ὶεμφάν ♦ Ρεφάν } τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς• καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλώνος.

Ας 7:44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωσῆ, {N Μωσῆ ♦ Μωϋσῆ } ποιήσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἔωράκει.

Ας 7:45 Ἦν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ᾧ ἐξῶσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυίδ•

Ac 7:46 ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἤτήσατο εὐρεῖν σκῆνωμα τῷ θεῷ {N θεῷ ♦ οἴκῳ } Ἰακώβ.

Ac 7:47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν {N ᾠκοδόμησεν ♦ οἰκοδόμησεν } αὐτῷ οἶκον.

Ac 7:48 Ἄλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς {N ναοῖς ♦ - } κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει,

Ac 7:49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου• ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; λέγει κύριος• ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

Ac 7:50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα;

Ac 7:51 ¶ Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ {N τῇ καρδίᾳ ♦ καρδίαις } καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε• ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς.

Ac 7:52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγεῖλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγένησθε• {N γεγένησθε ♦ ἐγένεσθε }

Ac 7:53 οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

Ac 7:54 ¶ Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

Ac 7:55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδεν δόξαν θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ,

Ac 7:56 καὶ εἶπεν, Ἴδού, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους, {N ἀνεωγμένους ♦ διανοιγμένους } καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ.

Ac 7:57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὀμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν•

Ac 7:58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν• καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια παρὰ {N παρὰ ♦ αὐτῶν παρὰ } τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου.

Ac 7:59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Ac 7:60 Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν {N τὴν ἁμαρτίαν ταύτην ♦ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν } ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ac 8:1 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις• πάντες δὲ

διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

Ας 8:2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποίησαντο {N ἐποίησαντο ♦ ἐποίησαν } κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

Ας 8:3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

Ας 8:4 ¶ Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

Ας 8:5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν {N πόλιν ♦ [τὴν] πόλιν } τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν.

Ας 8:6 Προσεῖχόν τε {N τε ♦ δὲ } οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὀμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

Ας 8:7 Πολλῶν {N πολλῶν ♦ Πολλοὶ } γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχετο• {N ἐξήρχετο ♦ ἐξήρχοντο } πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἔθεραπεύθησαν.

Ας 8:8 Καὶ {N Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ♦ Ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ } ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Ας 8:9 ¶ Ἄνῆρ δὲ τις ὀνόματι Σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν {N ἐξιστῶν ♦ ἐξιστάνων } τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν•

Ας 8:10 ᾧ προσεῖχον ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ πάντες ἀπὸ } μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ μεγάλη. {N μεγάλη ♦ καλουμένη μεγάλη }

Ας 8:11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέσαι αὐτούς.

Ας 8:12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ {N τὰ ♦ - } περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

Ας 8:13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ• θεωρῶν τε δυνάμεις {N δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα ♦ σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας } καὶ σημεῖα γινόμενα, ἐξίστατο.

Ας 8:14 ¶ Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν {N τὸν Πέτρον ♦ Πέτρον } Πέτρον καὶ Ἰωάννην•

Ας 8:15 οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἄγιον•

Ac 8:16 οὐπω {N οὐπω ♦ οὐδέπω } γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ κυρίου } Ἰησοῦ.

Ac 8:17 Τότε ἐπετίθουν {N ἐπετίθουν ♦ ἐπετίθεισαν } τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.

Ac 8:18 Θεασάμενος {N Θεασάμενος ♦ Ἰδὼν } δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ {N τὸ ἅγιον ♦ - } ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

Ac 8:19 λέγων, Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον.

Ac 8:20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπόλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

Ac 8:21 Οὐκ ἔστιν σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον {N ἐνώπιον ♦ ἔναντι } τοῦ θεοῦ.

Ac 8:22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ θεοῦ, {N θεοῦ ♦ κυρίου } εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

Ac 8:23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὀρώ σε ὄντα.

Ac 8:24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

Ac 8:25 ¶ Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου, ὑπέστρεψαν {N ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ♦ ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσόλυμα } εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν {N Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο ♦ Σαμαριτῶν εὐηγγελίζοντο } εὐηγγελίσαντο.

Ac 8:26 ¶ Ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον, λέγων, Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν• αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

Ac 8:27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη• καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυναστίης Κανδάκης τῆς {N τῆς βασιλείσης ♦ βασιλείσης } βασιλείσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ,

Ac 8:28 ἦν τε ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

Ac 8:29 Εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ.

Ac 8:30 Προσδραμῶν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν {N τὸν προφήτην Ἡσαΐαν ♦ Ἡσαΐαν τὸν προφήτην } προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν, Ἄρα γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

Ας 8:31 Ὁ δὲ εἶπεν, Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μὴ τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

Ας 8:32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη, Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος {N κείροντος ♦ κείραντος } αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ας 8:33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἢ ♦ [αὐτοῦ] ἢ } ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ {N δὲ ♦ - } γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Ας 8:34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν, Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; Περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἐτέρου τίνος;

Ας 8:35 Ἀνοιξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

Ας 8:36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ• καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος, Ἴδού, ὕδωρ• τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

Ας 8:37

Ας 8:38 Καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα• καὶ κατέβησαν ἀμφοτέροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος• καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ας 8:39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἦρπασεν τὸν Φίλιππον• καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

Ας 8:40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἄζωτον• καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Ας 9:1 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,

Ας 9:2 ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ας 9:3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξιν τῇ Δαμασκῷ• καὶ {N καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ ♦ ἐξαίφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ } ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ•

Ας 9:4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;

Ας 9:5 Εἶπεν δέ, Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ κύριος {N κύριος εἶπεν ♦ - } εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις•

Ας 9:6 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι τί {N τί ♦ ὃ τί } σε δεῖ ποιεῖν.

Ac 9:7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, {B ἐνεοί ♦ ἐννεοί } ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.

Ac 9:8 Ἠγέρθη δὲ ὁ {N ὁ ♦ - } Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς• ἀνεωγμένων τε {N τε ♦ δὲ } τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπεν, χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

Ac 9:9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν.

Ac 9:10 ¶ Ἦν δέ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ {N ὁ κύριος ἐν ὀράματι ♦ ἐν ὀράματι ὁ κύριος } κύριος ἐν ὀράματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἴδου ἐγώ, κύριε.

Ac 9:11 Ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθείαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται,

Ac 9:12 καὶ εἶδεν ἐν {N ἐν ὀράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν ♦ ἄνδρα Ἀνανίαν ὀνόματι } ὀράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, {N χεῖρα ♦ χεῖρας } ὅπως ἀναβλέψη.

Ac 9:13 Ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας, Κύριε, ἀκήκοα {N ἀκήκοα ♦ ἤκουσα } ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησεν {N ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις σου ♦ τοῖς ἁγίοις σου ἐποίησεν } τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ•

Ac 9:14 καὶ ᾧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

Ac 9:15 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ κύριος, Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς μοι {N μοι ἐστίν ♦ ἐστὶν μοι } ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ {N καὶ ♦ τε καὶ } βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραὴλ•

Ac 9:16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

Ac 9:17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν, Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με, ὁ {N με ♦ με Ἰησοῦς } ὀφθεῖς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου.

Ac 9:18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον {N ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ ♦ ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς } ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε καὶ {B τε καὶ ♦ τε παραχρημα, καὶ } ἀναστάς ἐβαπτίσθη,

Ac 9:19 καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν. ¶ Ἐγένετο δὲ ὁ {N ὁ Σαῦλος ♦ - } Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

Ac 9:20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσεν τὸν χριστόν, {N χριστόν ♦ Ἰησοῦν } ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Ας 9:21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν {N ἐλήλυθεν ♦ ἐληλύθει } ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;

Ας 9:22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνεν {N συνέχυνεν τοὺς ♦ συνέχυνεν [τοὺς] } τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῶ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός.

Ας 9:23 ¶ Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν•

Ας 9:24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Παρετήρουν {N Παρετήρουν τε ♦ Παρετηροῦντο δὲ καὶ } τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν•

Ας 9:25 λαβόντες δὲ αὐτόν {N αὐτόν οἱ μαθηταὶ ♦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ } οἱ μαθηταὶ νυκτός, καθῆκαν {N καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους ♦ διὰ τοῦ τείχους καθῆκαν αὐτόν } διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σφυρίδι.

Ας 9:26 ¶ Παραγενόμενος δὲ ὁ {N ὁ Σαῦλος ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπειράτο ♦ εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπείραζεν } Σαῦλος ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς• καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητῆς.

Ας 9:27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῶ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

Ας 9:28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος {B εἰσπορευόμενος ♦ εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος } εἰς {B εἰς ♦ ἐν } {N εἰς ♦ καὶ ἐκπορευόμενος εἰς } Ἱερουσαλήμ, καὶ {N καὶ παρρησιαζόμενος ♦ παρρησιαζόμενος } παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, {N Ἰησοῦ ♦ - }

Ας 9:29 ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς• οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτόν {N αὐτόν ἀνελεῖν ♦ ἀνελεῖν αὐτόν } ἀνελεῖν.

Ας 9:30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτόν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν εἰς Ταρσόν.

Ας 9:31 Αἶ {N Αἶ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ♦ Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία } μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον {N εἶχον εἰρήνην οἰκοδομούμεναι καὶ πορευόμεναι ♦ εἶχεν εἰρήνην οἰκοδομουμένη καὶ πορευομένη } εἰρήνην οἰκοδομούμεναι, καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. {N ἐπληθύνοντο ♦ ἐπληθύνετο }

Ας 9:32 ¶ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. {N Λύδδαν ♦ Λύδδα }

Ας 9:33 Εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν {N Αἰνέαν ὀνόματι ♦ ὀνόματι Αἰνέαν } ὀνόματι, ἐξ ἑτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, {B κραββάτῳ ♦ κραββάτου } {N κραββάτῳ ♦ κραβάττου } ὃς ἦν παραλελυμένος.

Ας 9:34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος, Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ {N ὁ χριστός ♦ χριστός } χριστός• ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

Ας 9:35 Καὶ εἶδον {N εἶδον ♦ εἶδαν } αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν {N Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσσάρωνα ♦ Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα } καὶ τὸν Ἀσσάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ας 9:36 ¶ Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβηθά, {N Ταβηθά ♦ Ταβιθά } ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς• αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν {N ἀγαθῶν ἔργων ♦ ἔργων ἀγαθῶν } ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.

Ας 9:37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν• λούσαντες δὲ αὐτὴν {N αὐτὴν ἔθηκαν ♦ ἔθηκαν [αὐτὴν] } ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.

Ας 9:38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης {N Λύδδης ♦ Λύδδας } τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς {N πρὸς ♦ δύο ἄνδρας πρὸς } αὐτόν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι {N ὀκνήσαι ♦ ὀκνήσης } διελθεῖν ἕως αὐτῶν. {N αὐτῶν ♦ ἡμῶν }

Ας 9:39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς• ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χήραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς.

Ας 9:40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεῖς {N θεῖς ♦ καὶ θεῖς } τὰ γόνατα προσηύξατο• καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπεν, Ταβηθά, {N Ταβηθά ♦ Ταβιθά } ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἠνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς• καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισεν.

Ας 9:41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτὴν• φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

Ας 9:42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ {N πολλοὶ ἐπίστευσαν ♦ ἐπίστευσαν πολλοὶ } ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ας 9:43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μείναι αὐτὸν {N αὐτὸν ♦ - } ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ας 10:1 Ἄνῆρ δὲ τις ἦν {N ἦν ♦ - } ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,

Ας 10:2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε {N τε ♦ - } ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός.

Ας 10:3 Εἶδεν ἐν ὀράματι φανερώς, ὥσει ὥραν {N ὥραν ♦ περὶ ὥραν } ἐνάτην {B ἐνάτην ♦ ἐνάτην } τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Κορνήλιε.

Ας 10:4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν, Τί ἐστίν, κύριε; Εἶπεν δὲ αὐτῷ, Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον {N ἐνώπιον ♦ ἔμπροσθεν } τοῦ θεοῦ.

Ας 10:5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς {N εἰς Ἰόππην ἄνδρας ♦ ἄνδρας εἰς Ἰόππην } Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν {B τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον ♦ ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος } {N τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον ♦ τινὰ ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος } ἐπικαλούμενον Πέτρον•

Ας 10:6 οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν.

Ας 10:7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ {N τῷ Κορνηλίῳ ♦ αὐτῷ } Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

Ας 10:8 καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς {N αὐτοῖς ἅπαντα ♦ ἅπαντα αὐτοῖς } ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

Ας 10:9 ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον, ὁδοιπορούντων ἐκείνων {N ἐκείνων ♦ αὐτῶν } καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην•

Ας 10:10 ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελεν γεύσασθαι• παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, {N ἐκείνων ἐπέπεσεν ♦ αὐτῶν ἐγένετο } ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις,

Ας 10:11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' {N ἐπ' αὐτὸν ♦ - } αὐτὸν σκευός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, {N δεδεμένον καὶ ♦ - } καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς•

Ας 10:12 ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα τὰ τετράποδα τῆς {N τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ ♦ καὶ ἔρπετα τῆς γῆς καὶ } γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Ας 10:13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν, Ἄναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε.

Ας 10:14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Μηδαμῶς, κύριε• ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ {N ἢ ♦ καὶ } ἀκάθαρτον.

Ας 10:15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου.

Ας 10:16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς• καὶ πάλιν {N πάλιν ἀνελήφθη ♦ εὐθὺς ἀνελήφθη } ἀνελήφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν οὐρανόν.

Ας 10:17 ¶ Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, καὶ {N καὶ ♦ - } ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ὑπὸ } τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, {N Σίμωνος ♦ τοῦ Σίμωνος } ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα,

Ας 10:18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων, ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος, ἐνθάδε ξενίζεται.

Ας 10:19 Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ {αὐτῷ} } τὸ πνεῦμα, Ἴδού, ἄνδρες ζητοῦσίν {N ζητοῦσίν ♦ τρεῖς ζητοῦντές } σε.

Ας 10:20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος• διότι {N διότι ♦ ὅτι } ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.

Ας 10:21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν, Ἴδού, ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε• τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

Ας 10:22 Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

Ας 10:23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτούς ἐξένισεν. ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ {N ὁ Πέτρος ♦ ἀναστὰς } Πέτρος ἐξήλθεν σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνήλθον αὐτῷ.

Ας 10:24 Καὶ {N Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσήλθον ♦ Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσήλθεν } τῇ ἐπαύριον εἰσήλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

Ας 10:25 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

Ας 10:26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν {N αὐτὸν ἤγειρεν ♦ ἤγειρεν αὐτὸν } ἤγειρεν λέγων, Ἀνάστηθι• κἀγὼ {N κἀγὼ ♦ καὶ ἐγὼ } αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

Ας 10:27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσήλθεν, καὶ εὕρισκε συνεληλυθότας πολλούς,

Ας 10:28 ἔφη τε πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφύλῳ• καὶ {N καὶ ἐμοὶ ♦ κάμοι } ἐμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον•

Ας 10:29 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με.

Ας 10:30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη, Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, {N νηστεύων καὶ ♦ - } καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν {N ὥραν ♦ - } προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου• καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ,

Ας 10:31 καὶ φησιν, Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ αἰ ἐλεημοσύνη σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Ac 10:32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος• οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν• ὃς {N ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι ♦ - } παραγενόμενος λαλήσει σοι.

Ac 10:33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σε• σὺ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. {N ὑπὸ τοῦ θεοῦ ♦ ὑπὸ τοῦ κυρίου }

Ac 10:34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν, ¶ Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτης {N προσωπολήπτης ♦ προσωπολήπτης } ὁ θεός•

Ac 10:35 ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστιν.

Ac 10:36 Τὸν λόγον ὃν {N ὃν ♦ [ὃν] } ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ - οὗτός ἐστιν πάντων κύριος -

Ac 10:37 ὑμεῖς οἴδατε, τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον {N ἀρξάμενον ♦ ἀρξάμενος } ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης•

Ac 10:38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, {N Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ } ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

Ac 10:39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν {N ἐσμεν ♦ - } μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν {N ἐν Ἱερουσαλήμ ♦ [ἐν] Ἱερουσαλήμ } Ἱερουσαλήμ• ὃν καὶ ἀνεῖλον {N ἀνεῖλον ♦ ἀνεῖλαν } κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

Ac 10:40 Τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι,

Ac 10:41 οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ac 10:42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός {N αὐτός ♦ οὗτός } ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.

Ac 10:43 Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Ac 10:44 ¶ Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.

Ac 10:45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι συνήλθον {N συνήλθον ♦ συνήλθαν } τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται.

Ας 10:46 Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ {N ὁ ♦ -} Πέτρος,

Ας 10:47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι {N κωλύσαι δύναται ♦ δύναται κωλύσαι} δύναταί τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς {N καθὼς ♦ ὡς} καὶ ἡμεῖς;

Ας 10:48 Προσέταξέν τε {N τε ♦ δὲ} αὐτοὺς βαπτισθῆναι {N βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ♦ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ βαπτισθῆναι} ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ας 11:1 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Ας 11:2 Καὶ {N καὶ ὅτε ♦ ὅτε δὲ} ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, {N Ἱεροσόλυμα ♦ Ἱερουσαλήμ} διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

Ας 11:3 λέγοντες ὅτι Πρὸς {N πρὸς ♦ εἰσήλθες πρὸς} ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσήλθες, {N εἰσήλθες ♦ -} καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

Ας 11:4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ {N ὁ ♦ -} Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων,

Ας 11:5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι, ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς κατιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ•

Ας 11:6 εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Ας 11:7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς {N φωνῆς ♦ καὶ φωνῆς} λεγούσης μοι, Ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε.

Ας 11:8 Εἶπον δέ, Μηδαμῶς, κύριε• ὅτι πᾶν {N πᾶν ♦ -} κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσήλθεν εἰς τὸ στόμα μου.

Ας 11:9 Ἀπεκρίθη δέ μοι {N μοι ♦ -} φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου.

Ας 11:10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν {N πάλιν ἀνεσπάσθη ♦ ἀνεσπάσθη πάλιν} ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

Ας 11:11 Καὶ ἰδοὺ, ἑξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἤμην, {N ἤμην ♦ ἤμεν} ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με.

Ας 11:12 Εἶπεν δέ μοι {N μοι τὸ πνεῦμα ♦ τὸ πνευμά μοι} τὸ πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. {N διακρινόμενον ♦ διακρίναντα} Ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός•

Ας 11:13 ἀπήγγειλέν τε {N τε ♦ δὲ} ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν {N τὸν ἄγγελον ♦ [τὸν] ἄγγελον} ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ -}

Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, {N ἄνδρας ♦ - } καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

Ac 11:14 ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

Ac 11:15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοῦς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

Ac 11:16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος κυρίου, {N κυρίου ♦ τοῦ κυρίου } ὡς ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Ac 11:17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσατε ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν χριστόν, ἐγὼ δὲ {N δὲ ♦ - } τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν θεόν;

Ac 11:18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον {N ἐδόξαζον ♦ ἐδόξασαν } τὸν θεόν, λέγοντες, Ἄρα γε {N Ἄρα γε ♦ Ἄρα } καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν {N ἔδωκεν εἰς ζωὴν ♦ εἰς ζωὴν ἔδωκεν } εἰς ζωὴν.

Ac 11:19 ¶ Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδεὶν λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.

Ac 11:20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες {N εἰσελθόντες ♦ ἐλθόντες } εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς {N πρὸς ♦ καὶ πρὸς } τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν.

Ac 11:21 Καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν• πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας {N πιστεύσας ♦ ὁ πιστεύσας } ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ac 11:22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὠτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν {N ἐν Ἱεροσολύμοις ♦ οὔσης ἐν Ἱερουσαλὴμ } Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν• καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν {N διελθεῖν ♦ - } ἕως Ἀντιοχείας•

Ac 11:23 ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ {N τοῦ ♦ [τὴν] τοῦ } θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ•

Ac 11:24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως• καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ κυρίῳ.

Ac 11:25 Ἐξήλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ {N ὁ Βαρνάβας ♦ - } Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον,

Ac 11:26 καὶ εὐρῶν ἤγαγεν αὐτὸν {N αὐτὸν ♦ - } εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοῦς {N αὐτοῦς ♦ αὐτοῖς καὶ } ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι τῇ {N τῇ ♦ ἐν τῇ } ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον {N πρῶτον ♦ πρῶτως } ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

Ac 11:27 ¶ Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν.

Ας 11:28 Ἀναστάς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος, ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν {N μέγαν ♦ μεγάλην } μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην• ὅστις {N ὅστις καὶ ♦ ἦτις } καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. {N Καίσαρος ♦ - }

Ας 11:29 Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς•

Ας 11:30 ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ας 12:1 Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Ας 12:2 Ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. {N μαχαίρα ♦ μαχαίρη }

Ας 12:3 Καὶ {N καὶ ἰδὼν ♦ ἰδὼν δὲ } ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον - ἦσαν δὲ αἱ {N αἱ ♦ [αἱ]} ἡμέραι τῶν ἀζύμων -

Ας 12:4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίῳ στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

Ας 12:5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ• προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς {N ἐκτενὴς ♦ ἐκτενῶς } γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ {N ὑπὲρ ♦ περι } αὐτοῦ.

Ας 12:6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } αὐτόν {N αὐτὸν προάγειν ♦ προαγαγεῖν αὐτόν } προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσειν δυσίν• φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν.

Ας 12:7 Καὶ ἰδού, ἄγγελος κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι• πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον {N ἐξέπεσον ♦ ἐξέπεσαν } αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

Ας 12:8 Εἶπέν τε {N τε ♦ δὲ } ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περιζῶσαι {N Περιζῶσαι ♦ ζῶσαι } καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησεν δὲ οὕτως. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

Ας 12:9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ• {N αὐτῷ ♦ - } καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν.

Ας 12:10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον {N ἦλθον ♦ ἦλθαν } ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἦτις αὐτομάτη ἠνοίχθη {N ἠνοίχθη ♦ ἠνοίγη } αὐτοῖς• καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

Ας 12:11 Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος {N γενόμενος ἐν ἑαυτῷ ♦ ἐν ἑαυτῷ γενόμενος } ἐν ἑαυτῷ, εἶπεν, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό {N ἐξείλετό ♦ ἐξείλετό } με ἐκ χειρὸς Ἑρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ας 12:12 Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας {N Μαρίας ♦ τῆς Μαρίας } τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

Ας 12:13 Κρούσαντος δὲ τοῦ {N τοῦ Πέτρου ♦ αὐτοῦ } Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακούσαι, ὀνόματι Ῥόδη.

Ας 12:14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

Ας 12:15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Μαίρη. Ἡ δὲ διίσχυριζέτο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἐστίν ♦ ἐστίν αὐτοῦ } ἐστίν.

Ας 12:16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων• ἀνοίξαντες δὲ εἶδον {N εἶδον ♦ εἶδαν } αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν.

Ας 12:17 Κατασεύσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς {N αὐτοῖς πῶς ♦ [αὐτοῖς] πῶς } πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπεν {N Εἶπεν δέ ♦ εἶπέν τε } δέ, Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

Ας 12:18 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

Ας 12:19 Ἑρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρῶν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. Καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν {N τὴν ♦ - } Καισάρειαν διέτριβεν.

Ας 12:20 ¶ Ἦν δὲ ὁ {N ὁ Ἑρώδης ♦ - } Ἑρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις• ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἠτοῦντο εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

Ας 12:21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἑρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθήτα βασιλικήν, καὶ {N καὶ ♦ [καὶ]} καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

Ας 12:22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, Φωνὴ {B Φωνὴ θεοῦ ♦ Θεοῦ φωνὴ } {N Φωνὴ θεοῦ ♦ Θεοῦ φωνὴ } θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

Ας 12:23 Παραχρήμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν δόξαν {N δόξαν ♦ τὴν δόξαν } τῷ θεῷ• καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν.

Ας 12:24 ¶ Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανεν καὶ ἐπληθύνετο.

Ας 12:25 ¶ Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς {B εἰς ♦ ἀπὸ } Ἱερουσαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ {N καὶ Ἰωάννην ♦ Ἰωάννην } Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Ας 13:1 Ἦσαν δὲ τινες {N τινες ♦ - } ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφήται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἑρώδου τοῦ τετράρχου {N τετράρχου ♦ τετράρχου } σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

Ας 13:2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστεούντων, εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν {N τὸν Σαῦλον ♦ Σαῦλον } Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

Ας 13:3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

Ας 13:4 ¶ Οὗτοι {N οὗτοι ♦ αὐτοὶ } μὲν οὖν, ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος {N πνεύματος τοῦ ἁγίου ♦ ἁγίου πνεύματος } τοῦ ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν {N τὴν Σελεύκειαν ♦ Σελεύκειαν } Σελεύκειαν• ἐκεῖθεν δὲ {B δὲ ♦ τε } {N δὲ ♦ τε } ἀπέπευσαν εἰς τὴν {N τὴν Κύπρον ♦ Κύπρον } Κύπρον.

Ας 13:5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίῃ, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων• εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

Ας 13:6 Διελθόντες δὲ τὴν {N τὴν ♦ ὅλην τὴν } νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα {N τινα ♦ ἄνδρα τινα } μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαρῖησοῦς, {B Βαρῖησοῦς ♦ Βαρῖησοῦν } {N Βαρῖησοῦς ♦ Βαρῖησοῦ }

Ας 13:7 ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Ας 13:8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλύμας, ὁ μάγος - οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ - ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

Ας 13:9 Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου, καὶ {N καὶ ἀτενίσας ♦ ἀτενίσας } ἀτενίσας εἰς αὐτὸν

Ας 13:10 εἶπεν, Ὡ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύση διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου {N κυρίου ♦ [τοῦ] κυρίου } τὰς εὐθείας;

Ας 13:11 Καὶ νῦν ἰδοῦ, χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ {N δὲ ♦ τε } ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.

Ας 13:12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσομένου ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.

Ας 13:13 ¶ Ἀναθθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν {N τὸν ♦ - } Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ας 13:14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς {N τῆς Πισιδίας ♦ τὴν Πισιδίαν } Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες {N εἰσελθόντες ♦ [εἰς]ελθόντες } εἰς τὴν συναγωγὴν τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

Ας 13:15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυναγωγοὶ πρὸς αὐτούς, λέγοντες, ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστιν {N ἔστιν λόγος ἐν ὑμῖν ♦ τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν λόγος } λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.

Ας 13:16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν, ¶ ἄνδρες Ἰσραηλίται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ἀκούσατε.

Ας 13:17 Ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἐξελέξατο {N ἐξελέξατο ♦ Ἰσραὴλ ἐξελέξατο } τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, {N Αἰγύπτῳ ♦ Αἰγύπτου } καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς.

Ας 13:18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ {N τεσσαρακονταετῆ ♦ τεσσαρακονταετῆ } χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ας 13:19 Καὶ καθελῶν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ Χαναάν, κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς {N αὐτοῖς ♦ - } τὴν γῆν αὐτῶν.

Ας 13:20 Καὶ {N Καὶ μετὰ ταῦτα ♦ - } μετὰ ταῦτα, ὡς ἔτεσιν τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, {N πεντήκοντα ♦ πενήκοντα. Καὶ μετὰ ταῦτα } ἔδωκεν κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ {N τοῦ ♦ [τοῦ] } προφήτου.

Ας 13:21 Κάκειθεν ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαουλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα. {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα }

Ας 13:22 Καὶ μεταστήσας αὐτόν, ἤγειρεν αὐτοῖς {N αὐτοῖς τὸν Δαυὶδ ♦ τὸν Δαυὶδ αὐτοῖς } τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας, Εὖρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

Ας 13:23 Τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, {N σωτηρίαν ♦ σωτήρα Ἰησοῦν }

Ας 13:24 προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας τῷ {N τῷ ♦ παντὶ τῷ λαῷ } Ἰσραὴλ.

Ας 13:25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ {B ὁ ♦ - } {N ὁ ♦ - } Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν, Τίνα {N τίνα με ♦ τί ἐμέ } με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμι ἐγώ. Ἄλλ' ἰδοῦ, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

Ας 13:26 ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ὑμῖν {N ὑμῖν ὁ ♦ ἡμῖν ὁ } ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. {N ἀπεστάλη ♦ ἐξαπεστάλη }

Ac 13:27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν {B ἐν ♦ - } Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν.

Ac 13:28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

Ac 13:29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

Ac 13:30 Ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν•

Ac 13:31 ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσιν {N εἰσιν ♦ [νῦν] εἰσιν } μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

Ac 13:32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ - } ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν•

Ac 13:33 ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ {N τῷ δευτέρῳ γέγραπται ♦ γέγραπται τῷ δευτέρῳ } δευτέρῳ γέγραπται, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Ac 13:34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.

Ac 13:35 Διὸ {N Διὸ ♦ Διότι } καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν•

Ac 13:36 Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδεν διαφθοράν•

Ac 13:37 ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδεν διαφθοράν.

Ac 13:38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται•

Ac 13:39 καὶ {N καὶ ♦ [καί] } ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ {N τῷ ♦ - } νόμῳ Μωϋσέως {B Μωϋσέως ♦ Μωσέως } δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται.

Ac 13:40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' {N ἐφ' ὑμᾶς ♦ - } ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις,

Ac 13:41 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε• ὅτι ἔργον ἐγὼ {N ἐγὼ ἐργάζομαι ♦ ἐργάζομαι ἐγὼ } ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ {N ὃ ♦ } ἔργον ὃ } οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

Ας 13:42 ¶ Ἐξιόντων δὲ {B δὲ ♦ δὲ αὐτῶν } ἕκ {N ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων ♦ αὐτῶν } τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ {N τὰ ἔθνη ♦ - } ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα. {B ῥήματα ♦ ῥήματα ταῦτα } {N ῥήματα ♦ ῥήματα ταῦτα }

Ας 13:43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ• οἵτινες προσλαλοῦντες, ἔπειθον {N ἔπειθον ♦ αὐτοῖς ἔπειθον } αὐτοὺς ἐπιμένειν {N ἐπιμένειν ♦ προσμένειν } τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ.

Ας 13:44 ¶ Τῷ τε {N τε ♦ δὲ } ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. {N θεοῦ ♦ κυρίου }

Ας 13:45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ {N τοῦ ♦ - } Παύλου λεγομένοις, {N λεγομένοις ♦ λαλουμένοις } ἀντιλέγοντες {N ἀντιλέγοντες καὶ ♦ - } καὶ βλασφημοῦντες.

Ας 13:46 Παρρησιασάμενοι δὲ {N δὲ ♦ τε ὁ } ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ {N δὲ ἀπωθεῖσθε ♦ ἀπωθεῖσθε } ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

Ας 13:47 Οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος, Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ας 13:48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, {B ἔχαιρον ♦ ἔχαιρον } {N ἔχαιρον ♦ ἔχαιρον } καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ας 13:49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

Ας 13:50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ {N καὶ τὰς ♦ τὰς } τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν {N τὸν Βαρνάβαν ♦ Βαρναβᾶν } Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

Ας 13:51 Οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ - } ἐπ' αὐτούς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

Ας 13:52 Οἱ δὲ {N δὲ ♦ τε } μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

Ας 14:1 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

Ας 14:2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες {N ἀπειθοῦντες ♦ ἀπειθήσαντες } Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

Ας 14:3 Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ας 14:4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως• καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

Ας 14:5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

Ας 14:6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περὶχωρον•

Ας 14:7 κάκει ἦσαν {N ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι ♦ εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν } εὐαγγελιζόμενοι.

Ας 14:8 ¶ Καί τις ἀνὴρ ἐν {N ἐν Λύστροις ἀδύνατος ♦ ἀδύνατος ἐν Λύστροις } Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, {N ὑπάρχων ♦ - } ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει. {N περιπεπατήκει ♦ περιεπάτησεν }

Ας 14:9 Οὗτος ἤκουσεν {B ἤκουσεν ♦ ἤκουεν } τοῦ Παύλου λαλοῦντος• ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν {N πίστιν ἔχει ♦ ἔχει πίστιν } ἔχει τοῦ σωθῆναι,

Ας 14:10 εἶπεν μεγάλη τῇ φωνῇ, Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθῶς. {B ὀρθῶς ♦ ὀρθός } {N ὀρθῶς ♦ ὀρθός } Καὶ ἤλλετο {N ἤλλετο ♦ ἤλατο } καὶ περιεπάτει.

Ας 14:11 Οἱ δὲ {N δὲ ♦ τε } ὄχλοι, ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ {N ὁ Παῦλος ♦ Παῦλος } Παῦλος, ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

Ας 14:12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν {N μὲν ♦ - } Βαρνάβαν, Δία• τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

Ας 14:13 Ὁ δὲ {N δὲ ♦ τε } ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, {N αὐτῶν ♦ - } ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν.

Ας 14:14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰσεπήδησαν {N εἰσεπήδησαν ♦ ἐξεπήδησαν } εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες

Ας 14:15 καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν {N τὸν θεὸν τὸν ♦ θεὸν } θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς•

Ας 14:16 ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

Ας 14:17 Καίτιογε {N Καίτιογε ♦ Καίτοι } οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν {N ἑαυτὸν ♦ αὐτὸν } ἀφήκεν ἀγαθοποιῶν, {N ἀγαθοποιῶν ♦ ἀγαθουργῶν } οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. {N ἡμῶν ♦ ὑμῶν }

Ας 14:18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ας 14:19 ¶ Ἐπήλθον {N Ἐπήλθον ♦ Ἐπήλθαν } δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες {N νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι ♦ νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι } αὐτὸν τεθνάναι.

Ας 14:20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν {N αὐτὸν τῶν μαθητῶν ♦ τῶν μαθητῶν αὐτόν } τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν• καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβῃ εἰς Δέρβην.

Ας 14:21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον {N Ἰκόνιον ♦ εἰς Ἰκόνιον } καὶ Ἀντιόχειαν, {N Ἀντιόχειαν ♦ εἰς Ἀντιόχειαν }

Ας 14:22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Ας 14:23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους {N πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν ♦ κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους } κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοῦς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

Ας 14:24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν. {N Παμφυλίαν ♦ τὴν Παμφυλίαν }

Ας 14:25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν•

Ας 14:26 κάκειθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

Ας 14:27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν {N ἀνήγγειλαν ♦ ἀνήγγελλον } ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως.

Ας 14:28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ {N ἐκεῖ ♦ - } χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Ας 15:1 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτέμνησθε {N περιτέμνησθε τῷ ἔθει ♦ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ } τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.

Ας 15:2 Γενομένης οὖν {N οὖν ♦ δὲ } στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῃ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ας 15:3 Οἱ μὲν οὖν, προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην {N φοινίκην ♦ τε φοινίκην } καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν• καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς.

Ας 15:4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν {N ἀπεδέχθησαν ♦ παρεδέχθησαν } ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν.

Ας 15:5 Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι Δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

Ας 15:6 ¶ Συνήχθησαν δὲ {N δὲ ♦ τε } οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

Ας 15:7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως {N συζητήσεως ♦ ζητήσεως } γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτούς, ¶ Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ {N ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο ♦ ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεός } θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο, διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

Ας 15:8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς {N αὐτοῖς τὸ ♦ τὸ } τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν•

Ας 15:9 καὶ οὐδὲν {N οὐδὲν ♦ οὐθὲν } διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθάρσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

Ας 15:10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;

Ας 15:11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κάκεινοι.

Ας 15:12 ¶ Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλήθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν.

Ας 15:13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, ¶ Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου•

Ας 15:14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἔθνων λαὸν ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ - } τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ας 15:15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται,

Ας 15:16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν• καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν•

Ας 15:17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. {N πάντα ♦ - }

Ας 15:18 Γνωστά ἀπ' αἰῶνός ἐστιν {N ἐστιν τῷ θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ♦ - } τῷ θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ας 15:19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν•

Ας 15:20 ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ - } τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

Ας 15:21 Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

Ας 15:22 ¶ Τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν Παύλῳ {N Παύλῳ ♦ τῷ Παύλῳ } καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον {N ἐπικαλούμενον ♦ καλούμενον } Βαρσαββᾶν, {B Βαρσαββᾶν ♦ Βαρσαβᾶν } καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς,

Ας 15:23 γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε, {N τάδε ♦ - } Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ {N καὶ οἱ ἀδελφοὶ ♦ ἀδελφοὶ } οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν•

Ας 15:24 ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες {N ἐξελθόντες ♦ [ἐξελθόντες] } ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες {N λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον ♦ - } περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστείλάμεθα•

Ας 15:25 ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, ἐκλεξαμένους {N ἐκλεξαμένους ♦ ἐκλεξαμένοις } ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

Ας 15:26 ἀνθρώποις παραδεδωκόσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ας 15:27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

Ας 15:28 Ἔδοξεν γὰρ τῷ ἀγίῳ {N ἀγίῳ πνεύματι ♦ πνεύματι τῷ ἀγίῳ } πνεύματι, καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν {N τῶν ἐπάναγκες τούτων ♦ τούτων τῶν ἐπάναγκες } ἐπάναγκες τούτων,

Ας 15:29 ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ {N πνικτοῦ ♦ πνικτῶν } καὶ πορνείας• ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε.

Ας 15:30 ¶ Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον {N ἦλθον ♦ κατήλθον } εἰς Ἀντιόχειαν• καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολὴν.

Ας 15:31 Ἀναγνόντες δέ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

Ας 15:32 Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφηῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπεστήριξαν.

Ας 15:33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. {N ἀποστόλους ♦ ἀποστειλάντας αὐτούς }

Ας 15:34

Ας 15:35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ κυρίου.

Ας 15:36 ¶ Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν Παῦλος {N Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν ♦ πρὸς Βαρνάβαν Παῦλος } πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ - } κατὰ πάσαν {N πάσαν πόλιν ♦ πόλιν πάσαν } πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν.

Ας 15:37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο {N ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν ♦ ἐβούλετο συμπαραλαβεῖν καὶ } συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην, τὸν καλούμενον Μάρκον.

Ας 15:38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν {N συμπαραλαβεῖν ♦ συμπαραλαμβάνειν } τοῦτον.

Ας 15:39 Ἐγένετο οὖν {N οὖν ♦ δὲ } παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον•

Ας 15:40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ {N θεοῦ ♦ κυρίου } ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

Ας 15:41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Ας 16:1 Κατήντησεν δὲ εἰς {N εἰς ♦ [καὶ] εἰς } Δέρβην καὶ Λύστραν• {N Λύστραν ♦ εἰς Λύστραν } καὶ ἰδοὺ, μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος {N τινος ♦ - } Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλληνοσ•

Ας 16:2 ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

Ας 16:3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτόν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις• ἤδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν {N τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἑλληνοσ ♦ ὅτι Ἑλληνοσ ὁ πατήρ αὐτοῦ } πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἑλληνοσ ὑπῆρχεν.

Ας 16:4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν {N παρεδίδουν ♦ παρεδίδουσαν } αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ {N καὶ τῶν ♦ καὶ } τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἰερουσαλήμ. {N Ἰερουσαλήμ ♦ Ἰερουσαλήμ } Ἰερουσαλήμ }

Ας 16:5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησῖαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

Ας 16:6 ¶ Διελθόντες {N Διελθόντες ♦ Διήλθον } δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν {N τὴν Γαλατικὴν ♦ Γαλατικὴν } Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

Ας 16:7 ἔλθοντες κατὰ {N ἐλθόντες ♦ ἐλθόντες δὲ } τὴν Μυσίαν ἐπείραζον κατὰ {N κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι ♦ εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι } τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι• καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα• {N πνεῦμα ♦ πνεῦμα Ἰησοῦ }

Ας 16:8 παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

Ας 16:9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς {N τῆς ♦ [τῆς] } νυκτὸς ὤφθη {N ὤφθη τῷ Παύλῳ ♦ τῷ Παύλῳ ὤφθη } τῷ Παύλῳ• ἀνὴρ τις {N τις ἦν Μακεδὼν ♦ Μακεδὼν τις ἦν } ἦν Μακεδὼν ἐστῶς, {N ἐστῶς ♦ ἐστῶς καὶ } παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, Διαβάς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.

Ας 16:10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεθῆναι εἰς τὴν {N τὴν ♦ - } Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κύριος {N κύριος ♦ θεὸς } εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ας 16:11 ¶ Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς {N τῆς ♦ - } Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε {N τε ♦ δὲ } ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, {N Νεάπολιν ♦ Νέαν Πόλιν }

Ας 16:12 ἐκεῖθεν {N ἐκεῖθεν τε ♦ κάκειθεν } τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολωνεῖα• {N κολωνεῖα ♦ κολωνία } ἡμεν δὲ ἐν αὐτῇ {N αὐτῇ ♦ ταύτῃ } τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

Ας 16:13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως {N πόλεως ♦ πύλης } παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομιζέτο προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξίν.

Ας 16:14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν• ἥς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

Ας 16:15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέγουσα, Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μέναιτε. {N μέναιτε ♦ μένετε } Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

Ας 16:16 ¶ Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν, {N προσευχήν ♦ τὴν προσευχήν } παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος {N Πύθωνος ἀπαντῆσαι ♦ Πύθωνα ὑπαντῆσαι } ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

Ας 16:17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, {B καὶ ἡμῖν ♦ καὶ τῷ Σίλῳ } ἔκραζεν λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν {N ἡμῖν ὁδὸν ♦ ὑμῖν ὁδὸν } ὁδὸν σωτηρίας.

Ας 16:18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ {N ὁ ♦ - } Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπεν, Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ {N τῷ

ὀνόματι ♦ ὀνόματι } ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐξελεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξήλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

Ac 16:19 ¶ Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξήλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας,

Ac 16:20 καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες,

Ac 16:21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσιν.

Ac 16:22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες {N περιρρήξαντες ♦ περιρήξαντες } αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν.

Ac 16:23 Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς•

Ac 16:24 ὅς, παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, {N εἰληφώς ♦ λαβὼν } ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν {N αὐτῶν ἠσφαλίσατο ♦ ἠσφαλίσατο αὐτῶν } ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

Ac 16:25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουσαν τὸν θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοιοι•

Ac 16:26 ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου• ἀνεώχθησάν {N ἀνεώχθησάν τε ♦ ἠνεώχθησαν δὲ } τε παραχρῆμα αἱ θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

Ac 16:27 Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν {N ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

Ac 16:28 Ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν• ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε.

Ac 16:29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ {N τῷ Σίλᾳ ♦ [τῷ] Σιλᾶ } Σίλᾳ,

Ac 16:30 καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη, Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

Ac 16:31 Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν χριστόν, {N χριστόν ♦ - } καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

Ac 16:32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ {N καὶ πᾶσιν ♦ σὺν πᾶσιν } πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Ac 16:33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἔβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

Ας 16:34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιᾶτο {N ἠγαλλιᾶτο πανοικί ♦ ἠγαλλιᾶσατο πανοικεῖ } πανοικί πεπιστευκῶς τῷ θεῷ.

Ας 16:35 ¶ Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

Ας 16:36 Ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους {N τούτους ♦ [τούτους]} πρὸς τὸν Παῦλον ὅτι Ἀπεστάλκασιν {N Ἀπεστάλκασιν ♦ Ἀπέσταλκαν } οἱ στρατηγοί, ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

Ας 16:37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς, Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον {N ἔβαλον ♦ ἔβαλαν } εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ• ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἐξαγαγέτωσαν. {N ἐξαγαγέτωσαν ♦ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν }

Ας 16:38 Ἀνήγγειλαν {N Ἀνήγγειλαν ♦ Ἀπήγγειλαν } δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα• καὶ {N καὶ ἐφοβήθησαν ♦ ἐφοβήθησαν δὲ } ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν,

Ας 16:39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελεῖν {N ἐξελεῖν ♦ ἀπελεῖν ἀπὸ } τῆς πόλεως.

Ας 16:40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ {N ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς φυλακῆς εἰσήλθον πρὸς τὴν Λυδίαν• καὶ ἰδόντες τοὺς {N τοὺς ἀδελφούς παρεκάλεσαν αὐτούς ♦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς } ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξήλθον. {N ἐξήλθον ♦ ἐξήλθαν }

Ας 17:1 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, {N Ἀπολλωνίαν ♦ τὴν Ἀπολλωνίαν } ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ {N ἡ ♦ - } συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων•

Ας 17:2 κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσήλθεν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

Ας 17:3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι Τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς Ἰησοῦς, {N Ἰησοῦς ♦ [ὁ] Ἰησοῦς } ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

Ας 17:4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπέισθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ {N πολὺ πλῆθος ♦ πλῆθος πολὺ } πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

Ας 17:5 Προσλαβόμενοι {N Προσλαβόμενοι ♦ Ζηλώσαντες } δὲ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ {N οἱ ἀπειθοῦντες ♦ καὶ προσλαβόμενοι } ἀπειθοῦντες, τῶν ἀγοραίων τινὰς {N τινὰς ἄνδρας ♦ ἄνδρας τινὰς } ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν• ἐπιστάντες {N ἐπιστάντες τε ♦ καὶ ἐπιστάντες } τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν {N ἀγαγεῖν ♦ προαγαγεῖν } εἰς τὸν δῆμον.

Ας 17:6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν {N τὸν ♦ - } Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν,

Ας 17:7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων• καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πρᾶσσουσιν, βασιλέα λέγοντες {N λέγοντες ἕτερον ♦ ἕτερον λέγοντες } ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

Ας 17:8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα.

Ας 17:9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

Ας 17:10 ¶ Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς {N τῆς ♦ - } νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν• οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν ἀπήεσαν {N ἀπήεσαν τῶν Ἰουδαίων ♦ τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν } τῶν Ἰουδαίων.

Ας 17:11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ {N τὸ ♦ - } καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

Ας 17:12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

Ας 17:13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον κάκεῖ σαλεύοντες τοὺς {N τοὺς ♦ καὶ ταράσσοντες τοὺς } ὄχλους.

Ας 17:14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς {N ὡς ♦ ἕως } ἐπὶ τὴν θάλασσαν• ὑπέμενον {N ὑπέμενον δὲ ♦ ὑπέμεινάν τε } δὲ ὃ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

Ας 17:15 Οἱ δὲ καθιστῶντες {N καθιστῶντες ♦ καθιστάνοντες } τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν {N αὐτὸν ἕως ♦ ἕως } ἕως Ἀθηνῶν• καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, {N Τιμόθεον ♦ τὸν Τιμόθεον } ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτόν, ἐξήεσαν.

Ας 17:16 ¶ Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι {N θεωροῦντι ♦ θεωροῦντος } κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

Ας 17:17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

Ας 17:18 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν {N τῶν Στοϊκῶν ♦ Στοϊκῶν } Στοϊκῶν {B Στοϊκῶν ♦ Στωϊκῶν } φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ. Καὶ τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι• ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο.

Ας 17:19 Ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγοντες, Δυνάμεθα γινῶναι, τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ;

Ας 17:20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν• βουλόμεθα οὖν γινῶναι, τί {N τί ἂν θέλοι ♦ τίνα θέλει } ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι -

Ας 17:21 Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, {N εὐκαίρουν ♦ ἠὲ καίρουν } ἢ λέγειν τι καὶ {N καὶ ἀκούειν ♦ ἢ ἀκούειν τι } ἀκούειν καινότερον.

Ας 17:22 ¶ Σταθεὶς δὲ ὁ {N ὁ ♦ [ὁ] } Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

Ας 17:23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἄγνωστω θεῷ. Ὅν {N ὄν ♦ ὄ } οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον {N τοῦτον ♦ τοῦτο } ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

Ας 17:24 Ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὐτοσ, οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος {N κύριος ὑπάρχων ♦ ὑπάρχων κύριος } ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,

Ας 17:25 οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων {N ἀνθρώπων ♦ ἀνθρωπίνων } θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσιν ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ {N κατὰ ♦ καὶ τὰ } πάντα•

Ας 17:26 ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς αἵματος {N αἵματος ♦ - } πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν {N πᾶν τὸ πρόσωπον ♦ παντὸς προσώπου } τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν•

Ας 17:27 ζητεῖν τὸν κύριον, {N κύριον ♦ θεόν } εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὔροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

Ας 17:28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμεν• ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

Ας 17:29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

Ας 17:30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεός, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσιν {N πᾶσιν ♦ πάντας } πανταχοῦ μετανοεῖν•

Ας 17:31 διότι {N διότι ♦ καθότι } ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ ἔμελλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ας 17:32 ¶ Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον• οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἀκουσόμεθά σου πάλιν {N πάλιν περὶ τούτου ♦ περὶ τούτου καὶ πάλιν } περὶ τούτου.

Ac 17:33 Καὶ {N καὶ ♦ - } οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

Ac 17:34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν• ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ac 18:1 Μετὰ δὲ {N δὲ ♦ - } ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος {N ὁ Παῦλος ♦ - } ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

Ac 18:2 Καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ τεταχέναι {B τεταχέναι ♦ διατεταχέναι } {N τεταχέναι ♦ διατεταχέναι } Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ {N ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς Ῥώμης, προσήλθεν αὐτοῖς•

Ac 18:3 καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενον παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο• {N εἰργάζετο ♦ ἠργάζετο } ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν {B τὴν τέχνην ♦ τῆ τέχνη } {N τὴν τέχνην ♦ τῆ τέχνη } τέχνην.

Ac 18:4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθὲν τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας.

Ac 18:5 ¶ Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνέχετο τῷ πνεύματι {N πνεύματι ♦ λόγῳ } ὁ Παῦλος, διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν {N τὸν ♦ εἶναι τὸν } χριστὸν Ἰησοῦν.

Ac 18:6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν• καθαρὸς ἐγώ• ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

Ac 18:7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν {N ἦλθεν ♦ εἰσῆλθεν } εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, {N Ἰούστου ♦ Τίτου Ἰούστου } σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

Ac 18:8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ• καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο.

Ac 18:9 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος δι' {N δι' ὀράματος ἐν νυκτὶ ♦ ἐν νυκτὶ δι' ὀράματος } ὀράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης•

Ac 18:10 διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαί σε• διότι λαός ἐστίν μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Ac 18:11 Ἐκάθισέν τε {N τε ♦ δὲ } ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Ac 18:12 ¶ Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος {N ἀνθυπατεύοντος ♦ ἀνθυπάτου ὄντος } τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

Ας 18:13 λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον οὗτος {N οὗτος ἀναπεῖθει ♦ ἀναπεῖθει οὗτος } ἀναπεῖθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν.

Ας 18:14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν {N οὖν ♦ - } ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην {N ἠνεσχόμην ♦ ἀνεσχόμην } ὑμῶν•

Ας 18:15 εἰ δὲ ζήτημά {N ζήτημά ♦ ζητήματά } ἔστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί• κριτῆς γὰρ {N γὰρ ♦ - } ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

Ας 18:16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

Ας 18:17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ {N οἱ Ἕλληνες ♦ - } Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος. Καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελλεν. {N ἐμελλεν ♦ ἔμελεν }

Ας 18:18 ¶ Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἰκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν {N τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρααῖς ♦ ἐν Κεγχρααῖς τὴν κεφαλὴν } κεφαλὴν ἐν Κεγχρααῖς• εἶχεν γὰρ εὐχὴν.

Ας 18:19 Κατήντησεν {N Κατήντησεν ♦ Κατήντησαν } δὲ εἰς Ἔφεσον, καὶ {B καὶ ἐκείνους ♦ κἀκείνους } {N καὶ ἐκείνους ♦ κἀκείνους } ἐκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ• αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέχθη {N διελέχθη ♦ διελέξατο } τοῖς Ἰουδαίοις.

Ας 18:20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μείναι παρ' {N παρ' αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν•

Ας 18:21 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἀπετάξατο {N ἀπετάξατο αὐτοῖς ♦ ἀποταξάμενος καὶ } αὐτοῖς εἰπὼν, Δεῖ {N Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα ♦ - } με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα• πάλιν δὲ {N δὲ ♦ - } ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ θεοῦ θέλοντος. Ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου,

Ας 18:22 καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβάς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

Ας 18:23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

Ας 18:24 ¶ Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

Ας 18:25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ κυρίου, {N κυρίου ἐπιστάμενος ♦ Ἰησοῦ ἐπιστάμενος } ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου•

Ας 18:26 οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας {N Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα ♦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας } καὶ Πρίσκιλλα,

προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ {N τοῦ θεοῦ ὁδόν ♦ ὁδὸν [τοῦ θεοῦ]} θεοῦ ὁδόν.

Ac 18:27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν• ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος•

Ac 18:28 εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν.

Ac 19:1 Ἐγένετο δέ, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν {N ἐλθεῖν ♦ [κατ]ελθεῖν } εἰς Ἔφεσον• καὶ εὐρών {N εὐρών ♦ εὐρεῖν } τινὰς μαθητὰς

Ac 19:2 εἶπεν {N εἶπεν ♦ εἶπέν τε } πρὸς αὐτούς, Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον {N εἶπον ♦ - } πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ {N οὐδὲ ♦ οὐδ' } εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.

Ac 19:3 Εἶπέν τε πρὸς {N πρὸς αὐτούς ♦ - } αὐτούς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

Ac 19:4 Εἶπεν δὲ Παῦλος, Ἰωάννης μὲν {N μὲν ♦ - } ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσιν, τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸν χριστὸν {N χριστὸν ♦ - } Ἰησοῦν.

Ac 19:5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Ac 19:6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς {N τὰς ♦ [τὰς]} χεῖρας, ἦλθεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. {N προεφήτευον ♦ ἐπροφήτευον }

Ac 19:7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. {N δεκαδύο ♦ δώδεκα }

Ac 19:8 ¶ Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ {N τὰ ♦ [τὰ]} περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ.

Ac 19:9 Ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπεῖθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός. {N τινός ♦ - }

Ac 19:10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, {N Ἰησοῦ ♦ - } Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

Ac 19:11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει {N ἐποίει ὁ θεὸς ♦ ὁ θεὸς ἐποίει } ὁ θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου,

Ac 19:12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι {N ἐπιφέρεσθαι ♦ ἀποφέρεσθαι } ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι {N ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν ♦ ἐκπορεύεσθαι } ἀπ' αὐτῶν.

Ac 19:13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ και } τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες, Ὀρκίζομεν {N Ὀρκίζομεν ♦ Ὀρκίζω } ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ {N ὁ ♦ - } Παῦλος κηρύσσει.

Ac 19:14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ {N υἱοὶ ♦ - } Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ οἱ {N οἱ ♦ υἱοὶ } τοῦτο ποιοῦντες.

Ac 19:15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν, {N εἶπεν ♦ εἶπεν αὐτοῖς } Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι• ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;

Ac 19:16 Καὶ ἐφαλλόμενος {N ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ♦ ἐφαλλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτοὺς } ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ {N καὶ κατακυριεύσαν αὐτῶν ♦ κατακυριεύσας ἀμφοτέρων } κατακυριεύσαν αὐτῶν, ἴσχυεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

Ac 19:17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Ac 19:18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι, καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

Ac 19:19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων• καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

Ac 19:20 Οὕτως κατὰ κράτος ὁ {N ὁ λόγος τοῦ κυρίου ♦ τοῦ κυρίου ὁ λόγος } λόγος τοῦ κυρίου ἠύξανεν καὶ ἴσχυεν.

Ac 19:21 ¶ Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, {N Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα } εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

Ac 19:22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχευεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ac 19:23 ¶ Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

Ac 19:24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν {N ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην ♦ οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν } οὐκ ὀλίγην•

Ac 19:25 οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν, Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ ἡμῖν } ἐστίν.

Ac 19:26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

Ac 19:27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς {N ἱερὸν Ἀρτέμιδος ♦ Ἀρτέμιδος ἱερὸν } ἱερὸν Ἀρτέμιδος {B ἱερὸν Ἀρτέμιδος ♦ Ἀρτέμιδος ἱερὸν } εἰς οὐθὲν λογισθῆναι, μέλλειν δὲ {N δὲ καὶ ♦ τε καὶ } καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν {N τὴν μεγαλειότητα ♦ τῆς μεγαλειότητος } μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

Ac 19:28 Ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

Ac 19:29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη {N ὅλη ♦ - } τῆς συγχύσεως• ὥρμησάν τε ὀμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.

Ac 19:30 Τοῦ {N τοῦ δὲ Παύλου ♦ Παύλου δὲ } δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

Ac 19:31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτόν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

Ac 19:32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον• ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν {N ἕνεκεν ♦ ἕνεκα } συνεληλύθεισαν.

Ac 19:33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν {N προεβίβασαν ♦ συνεβίβασαν } Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, κατασεισας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

Ac 19:34 Ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

Ac 19:35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν, Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος {N ἄνθρωπος ♦ ἀνθρώπων } ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς {N θεᾶς ♦ - } Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς;

Ac 19:36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετές πράσσειν.

Ac 19:37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν ὑμῶν. {N ὑμῶν ♦ ἡμῶν }

Ac 19:38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσιν πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν• ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλους.

Ac 19:39 Εἰ δέ τι περὶ {N περὶ ἐτέρων ♦ περαιτέρω } ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

Ας 19:40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ {N οὐ οὐ ♦ οὐ [οὐ]} οὐ δυνησόμεθα δοῦναι {B δοῦναι ♦ ἀποδοῦναι} {N δοῦναι ♦ ἀποδοῦναι} λόγον {N λόγον ♦ λόγον περὶ} τῆς συστροφῆς ταύτης.

Ας 19:41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

Ας 20:1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος {N προσκαλεσάμενος ♦ μεταπεμψάμενος} ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, {N ἀσπασάμενος ♦ παρακαλέσας ἀσπασάμενος} ἐξῆλθεν πορευθῆναι {N πορευθῆναι ♦ πορεύεσθαι} εἰς τὴν {N τὴν ♦ -} Μακεδονίαν.

Ας 20:2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγω πολλῶ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ας 20:3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ {N αὐτῷ ἐπιβουλῆς ♦ ἐπιβουλῆς αὐτῷ} ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη {N γνώμη ♦ γνώμης} τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

Ας 20:4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι {N ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος ♦ Σώπατρος Πύρρου} τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος• Θεσσαλονικέων δέ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκουῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος• Ἀσιανοὶ δέ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

Ας 20:5 Οὗτοι προσελθόντες {N προσελθόντες ♦ δὲ προσελθόντες} ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

Ας 20:6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ.

Ας 20:7 ¶ Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν {N τῶν μαθητῶν ♦ ἡμῶν} μαθητῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

Ας 20:8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι.

Ας 20:9 Καθήμενος {N καθήμενος ♦ καθεζόμενος} δὲ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνῷ βαθεῖ, διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, καὶ ἦρθη νεκρός.

Ας 20:10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν, Μὴ θορυβεῖσθε• ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν.

Ας 20:11 Ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον {N ἄρτον ♦ τὸν ἄρτον} καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

Ας 20:12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

Ac 20:13 ¶ Ἡμεῖς δέ, προσελθόντες {N προσελθόντες ♦ προελθόντες } ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς {N εἰς τὴν ♦ ἐπὶ τὴν } τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον• οὕτως γὰρ ἦν {N ἦν διατεταγμένος ♦ διατεταγμένος ἦν } διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

Ac 20:14 Ὡς δὲ συνέβαλεν {N συνέβαλεν ♦ συνέβαλλεν } ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

Ac 20:15 Κάκειθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ {N ἀντικρὺ ♦ ἀντικρως } Χίου• τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον• καὶ {N καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ ♦ - } μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ {N ἐχομένη ♦ δὲ ἐχομένη } ἦλθομεν εἰς Μίλητον.

Ac 20:16 Ἐκρινεν {N Ἐκρινεν ♦ Κεκρίκει } γὰρ ὁ Παῦλος παραπλευσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ• ἔσπευδεν γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν {N ἦν ♦ εἶη } αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ac 20:17 ¶ Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

Ac 20:18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς, ¶ Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην,

Ac 20:19 δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν {N πολλῶν ♦ - } δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων•

Ac 20:20 ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους,

Ac 20:21 διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησιν τὴν εἰς τὸν {N τὸν θεὸν ♦ θεὸν } θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν {N πίστιν τὴν ♦ πίστιν } εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν {N Ἰησοῦν ♦ Ἰησοῦν Χριστόν }.

Ac 20:22 Καὶ νῦν ἰδοῦ, ἐγὼ {N ἐγὼ δεδεμένος ♦ δεδεμένος ἐγὼ } δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς,

Ac 20:23 πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται λέγον {N λέγον ♦ μοι λέγον } ὅτι δεσμά με {N με καὶ θλίψεις ♦ καὶ θλίψεις με } καὶ θλίψεις μένουσιν.

Ac 20:24 Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον {N λόγον ♦ λόγου } ποιῶμαι, οὐδὲ {N οὐδὲ ἔχω ♦ - } ἔχω τὴν ψυχὴν {N ψυχὴν μου ♦ ψυχὴν } μου τιμίαν ἑμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ {N μετὰ χαρᾶς ♦ - } χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ.

Ac 20:25 Καὶ νῦν ἰδοῦ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ {N τοῦ θεοῦ ♦ - } θεοῦ.

Ac 20:26 Διότι {B Διότι ♦ Διό } μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ {N ἐγὼ ♦ εἰμι } ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

Ac 20:27 Οὐ γὰρ ὑπεστείλαμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν {N ὑμῖν ♦ - } πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ. {N θεοῦ ♦ θεοῦ ὑμῖν }

Ac 20:28 Προσέχετε οὖν {N οὖν ♦ - } ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου {N κυρίου καὶ ♦ - } καὶ θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου {N ἰδίου αἵματος ♦ αἵματος τοῦ ἰδίου } αἵματος.

Ac 20:29 Ἐγὼ γὰρ {N γὰρ οἶδα τοῦτο ♦ οἶδα } οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου•

Ac 20:30 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

Ac 20:31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νοσητῶν ἕνα ἕκαστον.

Ac 20:32 Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, {N ἀδελφοί ♦ - } τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, {N ἐποικοδομῆσαι ♦ οἰκοδομῆσαι } καὶ δοῦναι ὑμῖν {N ὑμῖν ♦ τὴν } κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.

Ac 20:33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

Ac 20:34 Αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί.

Ac 20:35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεῦειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπεν, Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν.

Ac 20:36 ¶ Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Ac 20:37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο {N ἐγένετο κλαυθμὸς ♦ κλαυθμὸς ἐγένετο } κλαυθμὸς πάντων• καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουσαν αὐτόν,

Ac 20:38 ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.

Ac 21:1 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, {N κῶν ♦ κῶ } τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κάκειθεν εἰς Πάταρα•

Ac 21:2 καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

Ας 21:3 Ἀναφανέντες {N Ἀναφανέντες ♦ Ἀναφάναντες } δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν {N κατήχθημεν ♦ κατήλθομεν } εἰς Τύρον• ἐκεῖσε γὰρ ἦν {N ἦν τὸ πλοῖον ♦ τὸ πλοῖον ἦν } τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

Ας 21:4 Καὶ {N Καὶ ἀνευρόντες ♦ Ἀνευρόντες δὲ τοὺς } ἀνευρόντες μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ• οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν {N ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ ♦ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα } εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ας 21:5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξίν καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως• καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα. {N προσηυξάμεθα. ♦ προσευξάμενοι }

Ας 21:6 Καὶ {N Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπέβημεν ♦ ἀπησασάμεθα ἀλλήλους καὶ ἀνέβημεν } ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

Ας 21:7 ¶ Ἡμεῖς δέ, τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου, κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

Ας 21:8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ {B οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον ♦ ἦλθομεν } {N οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον ♦ ἦλθομεν } περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Καισάρειαν• καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

Ας 21:9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι {N παρθένοι τέσσαρες ♦ τέσσαρες παρθένοι } τέσσαρες προφητεύουσαι.

Ας 21:10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ - } ἡμέρας πλείους, κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος.

Ας 21:11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας τε {N τε αὐτοῦ ♦ ἑαυτοῦ } αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν, Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτως δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

Ας 21:12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ας 21:13 Ἀπεκρίθη {N Ἀπεκρίθη τε ♦ Τότε ἀπεκρίθη } τε ὁ Παῦλος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Ας 21:14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἠσυχάσαμεν εἰπόντες, Τὸ {N Τὸ θέλημα τοῦ κυρίου γενέσθω ♦ Τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω } θέλημα τοῦ κυρίου γενέσθω.

Ας 21:15 ¶ Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ. {N Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα }

Ας 21:16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

Ας 21:17 ¶ Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο {N ἐδέξαντο ♦ ἀπεδέξαντο } ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

Ας 21:18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

Ας 21:19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτούς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

Ας 21:20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν κύριον, {N κύριον, εἰπόντες ♦ θεὸν εἶπόν τε } εἰπόντες αὐτῷ, Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων {N Ἰουδαίων ♦ ἐν τοῖς Ἰουδαίοις } τῶν πεπιστευκότων• καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν•

Ας 21:21 κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως {B Μωϋσέως ♦ Μωϋσέος } τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν.

Ας 21:22 Τί οὖν ἐστίν; Πάντως δεῖ {N δεῖ πλῆθος συνελθεῖν ♦ - } πλῆθος συνελθεῖν• ἀκούσονται γὰρ {N γὰρ ♦ - } ὅτι ἐλήλυθας.

Ας 21:23 Τοῦτο οὖν ποιήσον ὅ σοι λέγομεν• εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν•

Ας 21:24 τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται {N ξυρήσωνται ♦ ξυρήσονται } τὴν κεφαλὴν, καὶ γνώσιν {N γνώσιν ♦ γνώσονται } πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν {N τὸν νόμον φυλάσσω ♦ φυλάσσω τὸν νόμον } νόμον φυλάσσω.

Ας 21:25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν {N μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ ♦ - } τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ {N καὶ τὸ ♦ καὶ } τὸ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν.

Ας 21:26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά.

Ας 21:27 ¶ Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς {N τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν ♦ ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας } χεῖρας ἐπ' αὐτόν,

Ας 21:28 κράζοντες, ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ {N πανταχοῦ ♦ πανταχῆ} διδασκῶν• ἔτι τε καὶ Ἑλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τούτον.

Ας 21:29 Ἦσαν γὰρ ἐωρακότες {N ἐωρακότες ♦ προεωρακότες} Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.

Ας 21:30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ• καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ• καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

Ας 21:31 Ζητούντων δὲ {N δὲ ♦ τε} αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται {N συγκέχυται ♦ συγχύννεται} Ἱερουσαλήμ•

Ας 21:32 ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, {N ἑκατοντάρχους ♦ ἑκατοντάρχας} κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς• οἱ δέ, ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

Ας 21:33 Ἐγγίσας {N Ἐγγίσας δὲ ♦ Τότε ἐγγίσας} δὲ ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλύσεσιν δυσίν• καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἂν {N ἂν ♦ -} εἴη, καὶ τί ἐστὶν πεποιηκώς.

Ας 21:34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων {N ἐβόων ♦ ἐπεφώνουν} ἐν τῷ ὄχλῳ• μὴ δυνάμενος {N δυνάμενος δὲ ♦ δυναμένου δὲ αὐτοῦ} δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

Ας 21:35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου.

Ας 21:36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον, {N κράζον ♦ κράζοντες} Αἶρε αὐτόν.

Ας 21:37 ¶ Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν πρὸς {N πρὸς ♦ τι πρὸς} σε; Ὁ δὲ ἔφη, Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

Ας 21:38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων;

Ας 21:39 Εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης• δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν.

Ας 21:40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ τῷ λαῷ• πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνει {N προσεφώνει ♦ προσεφώνησεν} τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ λέγων,

Ας 22:1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.

Ας 22:2 ¶ Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. Καί φησιν,

Ας 22:3 ¶ Ἐγὼ μὲν {N μὲν ♦ -} εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῶου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον•

Ας 22:4 ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας.

Ας 22:5 Ὅς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον• παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκέισε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.

Ας 22:6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ.

Ας 22:7 Ἔπεσά {B Ἔπεσά ♦ Ἔπεσόν } τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;

Ας 22:8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εἶ, κύριε; Εἶπέν τε πρὸς με, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις.

Ας 22:9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ {N καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο ♦ -} ἔμφοβοι ἐγένοντο• τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.

Ας 22:10 Εἶπον δέ, Τί ποιήσω, κύριε; Ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με, Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν• κάκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

Ας 22:11 Ὅς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκεῖνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

Ας 22:12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβῆς {N εὐσεβῆς ♦ εὐλαβῆς } κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων,

Ας 22:13 ἐλθὼν πρὸς με καὶ ἐπιστὰς εἶπέν μοι, Σαούλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κάγῳ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

Ας 22:14 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ας 22:15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας.

Ας 22:16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ {N τοῦ κυρίου ♦ αὐτοῦ } κυρίου.

Ας 22:17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

Ας 22:18 καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ• διότι οὐ παραδέξονται σου τὴν {N τὴν ♦ - } μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

Ας 22:19 Κἀγὼ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ•

Ας 22:20 καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο {N ἐξεχεῖτο ♦ ἐξεχύννετο } τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφροσῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ {N τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ ♦ καὶ } ἀναιρέσει αὐτοῦ, φυλάσσω {B φυλάσσω ♦ καὶ φυλάσσω } τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

Ας 22:21 Καὶ εἶπεν πρὸς με, Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

Ας 22:22 ¶ Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες, Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον• οὐ γὰρ καθήκεν αὐτόν ζῆν.

Ας 22:23 Κραζόντων {B Κραζόντων ♦ Κραυγαζόντων } {N Κραζόντων δὲ ♦ Κραυγαζόντων τε } δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἄερα,

Ας 22:24 ἐκέλευσεν αὐτόν {N αὐτόν ὁ χιλιάρχος ἄγεσθαι ♦ ὁ χιλιάρχος εἰσάγεσθαι αὐτόν } ὁ χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν {N εἰπὼν ♦ εἶπας } μαστίξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

Ας 22:25 Ὡς δὲ προέτεινεν {B προέτεινεν ♦ προέτειναν } {N προέτεινεν ♦ προέτειναν } αὐτόν τοῖς ἱμάσιν, εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος, Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἕξεστιν ὑμῖν μαστίξιν;

Ας 22:26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, {N ἑκατόνταρχος ♦ ἑκατοντάρχης } προσελθὼν ἀπήγγειλεν {N ἀπήγγειλεν τῷ χιλιάρχῳ ♦ τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν } τῷ χιλιάρχῳ λέγων, Ὅρα {N Ὅρα ♦ - } τί μέλλεις ποιεῖν• ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν.

Ας 22:27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ {N εἰ σὺ ♦ σὺ } σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ ἔφη, Ναί.

Ας 22:28 Ἀπεκρίθη τε {N τε ♦ δὲ } ὁ χιλιάρχος, Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

Ας 22:29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτόν ἀνετάξιν. Καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, καὶ ὅτι ἦν {N ἦν αὐτόν ♦ αὐτόν ἦν } αὐτόν δεδεκώς.

Ας 22:30 ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ {N παρὰ ♦ ὑπὸ } τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ {N ἀπὸ τῶν δεσμῶν ♦ - } τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἔλθειν {N ἔλθειν ♦ συνελθεῖν } τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον {N ὄλον ♦ πάν } τὸ συνέδριον αὐτῶν, {N αὐτῶν ♦ - } καὶ καταγαγῶν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Ας 23:1 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ {N ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ ♦ τῷ συνεδρίῳ ὁ Παῦλος } εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάση συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

Ας 23:2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

Ας 23:3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν, Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε• καὶ σὺ κάθε κρῖνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

Ας 23:4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς;

Ας 23:5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος, Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς• γέγραπται γάρ, Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

Ας 23:6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν {N ἔκραξεν ♦ ἔκραξεν } ἐν τῷ συνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου• {N Φαρισαίου ♦ Φαρισαίων } περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ {N ἐγὼ κρίνομαι ♦ [ἐγὼ] κρίνομαι } κρίνομαι.

Ας 23:7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, {N λαλήσαντος ♦ εἰπόντος } ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων, {B Φαρισαίων ♦ Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων } {N Φαρισαίων ♦ Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων } καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

Ας 23:8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ {N μηδὲ ♦ μήτε } ἄγγελον, μήτε πνεῦμα• Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα.

Ας 23:9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη• καὶ ἀναστάντες οἱ {N οἱ γραμματεῖς ♦ τινὲς τῶν γραμματέων } γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες, Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ• εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος, μὴ {N μὴ θεομαχῶμεν ♦ - } θεομαχῶμεν.

Ας 23:10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεῖς {N εὐλαβηθεῖς ♦ φοβηθεῖς } ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβῆναι {N καταβῆναι καὶ ♦ καταβὰν } καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

Ας 23:11 ¶ Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστάς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν, Θάρσει Παῦλε• {N Παῦλε ♦ - } ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτως {N οὕτως ♦ οὕτω } σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

Ας 23:12 ¶ Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες {N τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν ♦ συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι } τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μῆτε φαγεῖν μῆτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον.

Ας 23:13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες• {N πεποιηκότες ♦ ποιησάμενοι }

Ας 23:14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

Ας 23:15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον {N αὔριον αὐτὸν καταγάγη πρὸς ♦ καταγάγη αὐτὸν εἰς } αὐτὸν καταγάγη {B αὐτὸν καταγάγη ♦ καταγάγη αὐτὸν } πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ• ἡμεῖς δέ, πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτόν, ἔτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

Ας 23:16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ {N τὸ ἔνεδρον ♦ τὴν ἐνέδραν } ἔνεδρον, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ.

Ας 23:17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἓνα τῶν ἑκατοντάρχων ἔφη, Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον• ἔχει γάρ τι {N τι ἀπαγγεῖλαι ♦ ἀπαγγεῖλαί τι } ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

Ας 23:18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ φησιν, Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν {N νεανίαν ♦ νεανίσκον } ἀγαγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά τι λαλήσαι σοι.

Ας 23:19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο, Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

Ας 23:20 Εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτησαί σε, ὅπως αὔριον εἰς {N εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃ τὸν Παῦλον ♦ τὸν Παῦλον καταγάγῃ εἰς τὸ συνέδριον } τὸ συνέδριον καταγάγῃ τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντά {B μέλλοντά ♦ μέλλοντές } {N μέλλοντά ♦ μέλλον } τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

Ας 23:21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς• ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, {N τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μῆτε φαγεῖν μῆτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν• καὶ νῦν ἔτοιμοί {N ἔτοιμοί εἰσιν ♦ εἰσιν ἔτοιμοι } εἰσιν προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

Ας 23:22 Ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν, {N νεανίαν ♦ νεανίσκον } παραγγείλας Μηδενὶ ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με.

Ας 23:23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς {N τινὰς ♦ [τινὰς] } τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν, Ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεις ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός•

Ας 23:24 κτήνη τε παραστήσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσιν πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα•

Ας 23:25 γράφας ἐπιστολὴν περιέχουσαν {N περιέχουσαν ♦ ἔχουσαν } τὸν τύπον τοῦτον•

Ας 23:26 ¶ Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

Ας 23:27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα {N συλληφθέντα ♦ συλλημφθέντα } ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην {N ἐξειλόμην αὐτόν ♦ ἐξειλάμην } αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν.

Ας 23:28 Βουλόμενος δὲ {N δὲ γνῶναι ♦ τε ἐπιγνῶναι } γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτόν {N αὐτόν ♦ - } εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν•

Ας 23:29 ὃν εὖρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν ἄξιον {N ἄξιον ♦ δὲ ἄξιον } θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα {N ἔγκλημα ἔχοντα ♦ ἔχοντα ἔγκλημα } ἔχοντα.

Ας 23:30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν {N μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ♦ ἔσεσθαι } ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ {N τὰ ♦ [τὰ] } πρὸς αὐτόν ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσο. {N Ἔρρωσο ♦ - }

Ας 23:31 ¶ Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς {N τῆς ♦ - } νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

Ας 23:32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἵππεις πορεύεσθαι {N πορεύεσθαι ♦ ἀπέρχεσθαι } σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν•

Ας 23:33 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

Ας 23:34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ {N ὁ ἡγεμῶν ♦ - } ἡγεμῶν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας {N ἐπαρχίας ♦ ἐπαρχίας } ἐστίν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

Ας 23:35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένηνται. Ἐκέλευσέν {N Ἐκέλευσέν τε αὐτόν ♦ Κελεύσας } τε αὐτόν ἐν τῷ πραιτωρίῳ Ἡρώδου {N Ἡρώδου φυλάσσεσθαι ♦ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι αὐτόν } φυλάσσεσθαι.

Ας 24:1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν {N τῶν πρεσβυτέρων ♦ πρεσβυτέρων τινῶν } πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

Ας 24:2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, ¶ Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων {N κατορθωμάτων ♦ διορθωμάτων } γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας,

Ας 24:3 πάντη τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

Ας 24:4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

Ας 24:5 Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν, καὶ κινουῖντα στάσιν {N στάσιν ♦ στάσεις } πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως•

Ας 24:6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέiraσεν βεβηλῶσαι• ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν•

Ας 24:7²

Ας 24:8 παρ' οὗ δυνήση, αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τούτων ἐπιγνώσιν ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

Ας 24:9 Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

Ας 24:10 ¶ Ἀπεκρίθη δὲ {N δὲ ♦ τε } ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν, ¶ Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον {N εὐθυμότερον ♦ εὐθύμως } τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογουῖμαι,

Ας 24:11 δυναμένου σου γνῶσιν {N γνῶσιν ♦ ἐπιγνῶσιν } ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δεκαδύο, {N δεκαδύο ♦ δώδεκα } ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν {N ἐν ♦ εἰς } Ἱερουσαλήμ•

Ας 24:12 καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν {N ἐπισύστασιν ♦ ἐπίστασιν } ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν.

Ας 24:13 Οὔτε {N οὔτε ♦ οὐδὲ } παραστήσαί με {N με δύνανται ♦ δύνανταί σοι } δύνανται περὶ ὧν νῦν {N νῦν ♦ νυνὶ } κατηγοροῦσίν μου.

Ας 24:14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσιν αἴρεσιν, οὕτως λατρεύω τῷ πατρώῳ θεῷ, πιστεύων πᾶσιν τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις {N προφήταις ♦ ἐν τοῖς προφήταις } γεγραμμένοις•

Ας 24:15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, {N νεκρῶν ♦ - } δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

Ας 24:16 Ἐν τούτῳ δὲ {N δὲ ♦ καὶ } αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχων {N ἔχων ♦ ἔχειν } πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός.

Ας 24:17 Δι' ἐτῶν δὲ πλείονων παρεγενόμην {N παρεγενόμην ♦ - } ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ {N καὶ ♦ παρεγενόμην καὶ } προσφορᾶς•

² 6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέiraσεν βεβηλῶσαι• ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν• καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίναι. 7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν, 8 κελεύσας τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ {B σοῦ ♦ σέ• } παρ' οὗ δυνήση, αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τούτων ἐπιγνώσιν ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

Ας 24:18 ἐν οἷς {N οἷς ♦ αἷς } εὐρόν με ἡγγισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ δὲ ἀπὸ } τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι•

Ας 24:19 οὓς δεῖ {N δεῖ ♦ ἔδει } ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς με. {N με ♦ ἐμέ }

Ας 24:20 Ἦ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, τί εὐρον ἐν {N ἐν ἐμοὶ ♦ - } ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου,

Ας 24:21 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἥς ἔκραξα {N ἔκραξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς ♦ ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστὼς } ἐστὼς ἐν αὐτοῖς, ὅτι Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' {N ὑφ' ♦ ἐφ' } ὑμῶν.

Ας 24:22 ¶ Ἀκούσας {N Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς ♦ Ἀνεβάλετο δὲ αὐτούς ὁ Φῆλιξ } δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπὼν, {N εἰπὼν ♦ εἶπας } Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς•

Ας 24:23 διαταζόμενος τε {N τε τῷ ♦ τῷ } τῷ ἑκατοντάρχη τηρεῖσθαι τὸν {N τὸν Παῦλον ♦ αὐτὸν } Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ {N ἢ προσέρχεσθαι ♦ - } προσέρχεσθαι αὐτῷ.

Ας 24:24 ¶ Μετὰ δὲ ἡμέρας τινάς, παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικί {N γυναικί ♦ ἰδίᾳ γυναικί } οὔσῃ Ἰουδαία, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως. {N πίστεως ♦ Ἰησοῦν πίστεως }

Ας 24:25 Διαλεγόμενος δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, {N ἔσεσθαι ♦ - } ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ νῦν ἔχον πορεύου• καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε•

Ας 24:26 ἅμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως {N ὅπως λύση αὐτόν ♦ - } λύση αὐτόν• διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ.

Ας 24:27 Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον• θέλων τε χάριτας {N χάριτας ♦ χάριτα } καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπεν τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Ας 25:1 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, {N ἐπαρχία ♦ ἐπαρχεία } μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

Ας 25:2 Ἐνεφάνισαν δὲ {N δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς ♦ τε αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς } αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν,

Ας 25:3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ὁδόν.

Ας 25:4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν {N ἐν Καισαρείᾳ ♦ εἰς Καισάρειαν } Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

Ας 25:5 Οἱ οὖν δυνατοὶ {N δυνατοὶ ἐν ὑμῖν φησὶν ♦ ἐν ὑμῖν φησὶν δυνατοὶ } ἐν ὑμῖν, φησὶν, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, {N τούτῳ ♦ ἄτοπον } κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ.

Ας 25:6 ¶ Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους {N πλείους ♦ οὐ πλείους ὀκτώ } ἢ δέκα, καταβάς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

Ας 25:7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ {N οἱ ♦ αὐτὸν οἱ } ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα {B αἰτιώματα ♦ αἰτιάματα } φέροντες {N φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου ♦ καταφέροντες } κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξει,

Ας 25:8 ἀπολογουμένου {N ἀπολογουμένου αὐτοῦ ♦ τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου } αὐτοῦ ὅτι οὐτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὐτε εἰς τὸ ἱερόν, οὐτε εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον.

Ας 25:9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς {N τοῖς Ἰουδαίοις θέλων ♦ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις } Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν, Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι {N κρίνεσθαι ♦ κριθῆναι } ἐπ' ἐμοῦ;

Ας 25:10 Εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστῶς εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι• Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

Ας 25:11 Εἰ μὲν γὰρ {N γὰρ ♦ οὖν } ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν• εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

Ας 25:12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι; Ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

Ας 25:13 ¶ Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασάμενοι {B ἀσπασάμενοι ♦ ἀσπασόμενοι } τὸν Φῆστον.

Ας 25:14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβεν {B διέτριβεν ♦ διέτριβον } {N διέτριβεν ♦ διέτριβον } ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων, Ἄνῃρ τίς ἐστὶν καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος,

Ας 25:15 περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην. {N δίκην ♦ καταδίκην }

Ας 25:16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς {N εἰς ἀπώλειαν ♦ - } ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροῦς, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Ας 25:17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ [αὐτῶν] } ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα•

Ας 25:18 περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον {N ἐπέφερον ♦ ἔφερον } ὧν ὑπενόουν {N ὑπενόουν ἐγὼ ♦ ἐγὼ ὑπενόουν πονηράν } ἐγώ,

Ας 25:19 ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

Ας 25:20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτου {N τούτου ♦ τούτων } ζήτησιν, ἔλεγον, εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, {N Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα } κακεὶ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

Ας 25:21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως οὗ πέμψω {N πέμψω ♦ ἀναπέμψω } αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

Ας 25:22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη, {N ἔφη ♦ - } Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ {N ὁ δέ ♦ - } δέ, Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

Ας 25:23 ¶ Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον, σὺν τε τοῖς {N τοῖς χιλιάρχοις ♦ χιλιάρχοις } χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσιν {N οὖσιν ♦ - } τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου, ἦχθη ὁ Παῦλος.

Ας 25:24 Καὶ φησὶν ὁ Φῆστος, Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν {N πᾶν ♦ ἅπαν } τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες {N ἐπιβοῶντες ♦ βοῶντες } μὴ δεῖν ζῆν {N ζῆν αὐτόν ♦ αὐτόν ζῆν } αὐτόν μηκέτι.

Ας 25:25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος {N καταλαβόμενος ♦ κατελαβόμην } μηδὲν ἄξιον θανάτου {N θανάτου αὐτόν ♦ αὐτόν θανάτου } αὐτόν πεπραχέναι, καὶ {N καὶ ♦ - } αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν. {N πέμπειν αὐτόν ♦ πέμπειν }

Ας 25:26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ προήγαγον αὐτόν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι. {N σχῶ τι γράψαι ♦ σχῶ τί γράψω }

Ας 25:27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Ας 26:1 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ {N ὑπὲρ ♦ περὶ } σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, {N ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα ♦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο } ἐκτείνας τὴν χεῖρα,

Ας 26:2 ¶ Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγήμαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων ἀπολογεῖσθαι {N ἀπολογεῖσθαι σήμερον ♦ σήμερον ἀπολογεῖσθαι } σήμερον•

Ac 26:3 μάλιστα γνώστην ὄντα σὲ πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἡθῶν {B ἡθῶν
♦ ἐθῶν } {N ἡθῶν ♦ ἐθῶν } τε καὶ ζητημάτων• διὸ δέομαί σου, {N σου ♦ - }
μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

Ac 26:4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν {N τὴν ἐκ ♦ [τὴν] ἐκ } ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ'
ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, {N Ἱεροσολύμοις ♦ τε
Ἱεροσολύμοις } ἴσασιν πάντες οἱ {N οἱ ♦ [οἱ] } Ἰουδαῖοι,

Ac 26:5 προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσιν μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν
ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

Ac 26:6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς {N πρὸς ♦ εἰς } τοὺς πατέρας {N πατέρας ♦
πατέρας ἡμῶν } ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος,

Ac 26:7 εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν
λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι• περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ {N βασιλεῦ
Ἀγρίππα ὑπὸ Ἰουδαίων ♦ ὑπὸ Ἰουδαίων βασιλεῦ } Ἀγρίππα, ὑπὸ Ἰουδαίων.

Ac 26:8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

Ac 26:9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου
δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι•

Ac 26:10 ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς {N πολλοὺς ♦ πολλοὺς τε }
τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς {N φυλακαῖς ♦ ἐν φυλακαῖς } κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν
ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον.

Ac 26:11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλακίς τιμῶν αὐτοῦς,
ἠνάγκαζον βλασφημεῖν• περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ
εἰς τὰς ἕξω πόλεις.

Ac 26:12 Ἐν οἷς καὶ {N καὶ πορευόμενος ♦ πορευόμενος } πορευόμενος εἰς τὴν
Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ {N παρὰ ♦ - } τῶν ἀρχιερέων,

Ac 26:13 ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν
λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

Ac 26:14 Πάντων δὲ {N δὲ ♦ τε } καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν λαλοῦσαν {N λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν ♦ λέγουσαν πρὸς με } πρὸς με καὶ
λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι
πρὸς κέντρα λακτίζεις.

Ac 26:15 Ἐγὼ δὲ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπα } Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν, {N εἶπεν ♦ κύριος
εἶπεν } Ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

Ac 26:16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου• εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην
σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες {N εἶδες ♦ εἶδες [με] }
ὧν τε ὀφθήσομαί σοι,

Ας 26:17 ἔξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν {N τῶν ♦ ἐκ τῶν } ἔθνων, εἰς οὓς ἐγώ σε {N σε ἀποστέλλω ♦ ἀποστέλλω σε } ἀποστέλλω,

Ας 26:18 ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ὑποστρέψαι {B ὑποστρέψαι ♦ ἐπιστρέψαι } {N ὑποστρέψαι ♦ ἐπιστρέψαι } ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

Ας 26:19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ,

Ας 26:20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρώτον καὶ {N καὶ Ἱεροσολύμοις εἰς ♦ τε καὶ Ἱεροσολύμοις } Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπαγγέλλων {N ἀπαγγέλλων ♦ ἀπήγγελλον } μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ας 26:21 Ἔνεκα τούτων οἱ {B οἱ Ἰουδαῖοί με ♦ με οἱ Ἰουδαῖοι } {N οἱ Ἰουδαῖοί με ♦ με Ἰουδαῖοι } Ἰουδαῖοί με συλλαβόμενοι ἐν {N ἐν ♦ [ὄντα] ἐν } τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.

Ας 26:22 Ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς παρὰ {N παρὰ ♦ ἀπὸ } τοῦ θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῶ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφήται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς,

Ας 26:23 εἰ παθητὸς ὁ χριστός, εἰ πρώτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ {N λαῷ ♦ τε λαῷ } καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

Ας 26:24 ¶ Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ ἔφη, {N ἔφη ♦ φησιν } Μαΐνη, Παῦλε• τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

Ας 26:25 Ὁ δέ, Οὐ {N οὐ ♦ Παῦλος, οὐ } μαίνομαι, φησίν, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι.

Ας 26:26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ• λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι {N τι ♦ [τι] } τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν• {N οὐδέν οὐ γὰρ ♦ οὐθέν οὐ γὰρ ἐστιν } οὐ γὰρ ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.

Ας 26:27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; Οἶδα ὅτι πιστεύεις.

Ας 26:28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, {N ἔφη ♦ - } Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι. {N γενέσθαι ♦ ποιῆσαι }

Ας 26:29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν, {N εἶπεν ♦ - } Εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ {N πολλῷ ♦ μεγάλῳ } οὐ μόνον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος καγώ {N καγώ ♦ καὶ ἐγώ } εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

Ας 26:30 ¶ Καὶ {N Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἀνέστη ♦ Ἀνέστη τε } ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν, ἡ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς•

Ac 26:31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου ἄξιον {N ἄξιον ἢ δεσμῶν ♦ ἢ δεσμῶν ἄξιόν [τι] } ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

Ac 26:32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη, Ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Ac 27:1 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς.

Ac 27:2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες {N μέλλοντες πλεῖν ♦ μέλλοντι πλεῖν εἰς } πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνας Θεσσαλονικέως.

Ac 27:3 Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα• φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα {N πορευθέντα ♦ πορευθέντι } ἐπιμελείας τυχεῖν.

Ac 27:4 Κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

Ac 27:5 Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

Ac 27:6 Κάκει εὐρῶν ὁ ἑκατόνταρχος {N ἑκατόνταρχος ♦ ἑκατοντάρχης } πλοῖον Ἀλεξανδρινόν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

Ac 27:7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεώντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην•

Ac 27:8 μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοῦς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

Ac 27:9 ¶ Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοός, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος

Ac 27:10 λέγων αὐτοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.

Ac 27:11 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης {B ἑκατοντάρχης ♦ ἑκατόνταρχος } τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειθετο {N ἐπέειθετο μᾶλλον ♦ μᾶλλον ἐπέειθετο } μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ {N τοῦ ♦ - } Παύλου λεγομένοις.

Ac 27:12 Ἄνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους {N πλείους ♦ πλείονες } ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κάκειθεν, {N κάκειθεν ♦

ἐκεῖθεν } εἴ πως δύναιτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χώρον.

Ας 27:13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

Ας 27:14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων• {N Εὐροκλύδων ♦ Εὐρακύλων }

Ας 27:15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

Ας 27:16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην {N Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν ♦ Καῦδα ἰσχύσαμεν μόλις } μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης•

Ας 27:17 ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον• φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτην {N Σύρτην ♦ Σύρτιν } ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

Ας 27:18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο•

Ας 27:19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. {N ἐρρίψαμεν ♦ ἔρριψαν }

Ας 27:20 Μῆτε δὲ ἡλίου μῆτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα {N πᾶσα ἐλπίς ♦ ἐλπίς πᾶσα } ἐλπίς τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς.

Ας 27:21 Πολλῆς δὲ {N δὲ ♦ τε } ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

Ας 27:22 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν• ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

Ας 27:23 Παρέστη γάρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἄγγελος {N ἄγγελος ♦ - } τοῦ θεοῦ, οὗ εἶμι, ᾧ καὶ λατρεύω, {N λατρεύω ♦ λατρεύω – ἄγγελος }

Ας 27:24 λέγων, Μὴ φοβοῦ, Παῦλε• Καίσαρί σε δεῖ παραστήναι• καὶ ἰδοῦ, κεχάρισταί σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

Ας 27:25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες• πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

Ας 27:26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

Ας 27:27 ¶ Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἄδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν•

Ας 27:28 καὶ βολίσαντες εὖρον ὀργυῖας εἴκοσι• βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὖρον ὀργυῖας δεκαπέντε•

Ας 27:29 φοβούμενοί τε μήπως {N μήπως εἰς ♦ μή που κατὰ } εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἤρχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

Ας 27:30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πύργου {N πύργου μελλόντων ἀγκύρας ♦ πύργου ἀγκύρας μελλόντων } μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,

Ας 27:31 εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις, Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.

Ας 27:32 Τότε οἱ {N οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν ♦ ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται } στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

Ας 27:33 Ἄχρι δὲ οὗ ἤμελλεν {B ἤμελλεν ♦ ἔμελλεν } {N ἤμελλεν ἡμέρα ♦ ἡμέρα ἤμελλεν } ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων, Τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν {N μηδὲν ♦ μηθὲν } προσλαβόμενοι.

Ας 27:34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν {N προσλαβεῖν ♦ μεταλαβεῖν } τροφῆς• τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει• οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριξὲς ἐκ {N ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. {N πεσεῖται ♦ ἀπολεῖται }

Ας 27:35 Εἰπὼν {N Εἰπὼν ♦ Εἶπας } δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων• καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

Ας 27:36 Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

Ας 27:37 Ἦμεν {N Ἦμεν ♦ Ἦμεθα } δὲ ἐν {N ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί ♦ αἱ πᾶσαι ψυχαί ἐν τῷ πλοίῳ } τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσμιαι ἑβδομήκοντα ἕξ.

Ας 27:38 Κορεσθέντες δὲ τῆς {B τῆς ♦ - } {N τῆς ♦ - } τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

Ας 27:39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον• κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, {N ἐβουλεύσαντο εἰ δυνατόν ♦ ἐβουλεύοντο εἰ δύναιντο } εἰ δυνατόν, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

Ας 27:40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων• καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα {N ἀρτέμονα ♦ ἀρτέμωνα } τῇ πνεύσει κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

Ας 27:41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν {N ἐπώκειλαν ♦ ἐπέκειλαν } τὴν ναῦν• καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλετος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

Ας 27:42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγη.

Ας 27:43 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος, {N ἐκατόνταρχος ♦ ἐκατοντάρχης } βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας {N ἀπορρίψαντας ♦ ἀπορίψαντας } πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι•

Ας 27:44 καὶ τοὺς λοιπούς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Ας 28:1 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν {N ἐπέγνωσαν ♦ ἐπέγνωμεν } ὅτι Μελίτη ἢ νήσος καλεῖται.

Ας 28:2 Οἱ δὲ {N δὲ ♦ τε } βάρβαροι παρέϊχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν• ἀνάψαντες {N ἀνάψαντες ♦ ἄψαντες } γὰρ πυράν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος.

Ας 28:3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλήθος, {N πλήθος ♦ τι πλήθος } καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐκ {N ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς θερμῆς διεξεληθοῦσα {B διεξεληθοῦσα ♦ ἐξεληθοῦσα } {N διεξεληθοῦσα ♦ ἐξεληθοῦσα } καθήψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

Ας 28:4 Ὅς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον {N ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους ♦ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον } πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεύς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν.

Ας 28:5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας {N ἀποτινάξας ♦ ἀποτιναξάμενος } τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν.

Ας 28:6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν• ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκόντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι {N μεταβαλλόμενοι ♦ μεταβαλόμενοι } ἔλεγον θεὸν {N θεὸν αὐτὸν εἶναι ♦ αὐτὸν εἶναι θεόν } αὐτὸν εἶναι.

Ας 28:7 ¶ Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίω, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

Ας 28:8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ {N δυσεντερίᾳ ♦ δυσεντερίῳ } συνεχόμενον κατακεῖσθαι• πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

Ας 28:9 Τούτου οὖν {N οὖν ♦ δὲ } γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες {N ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ ♦ ἐν τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας } ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο•

Ας 28:10 οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν {N τὴν χρεῖαν ♦ τὰς χρεῖας } χρεῖαν.

Ας 28:11 ¶ Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἤχθημεν {B ἤχθημεν ♦ ἀνήχθημεν } {N ἤχθημεν ♦ ἀνήχθημεν } ἐν πλοίῳ παρακεχειμακóτι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

Ας 28:12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς•

Ας 28:13 ὄθεν περιελθόντες {N περιελθόντες ♦ περιελόντες } κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς Ποτιόλους•

Ας 28:14 οὗ εὐρόντες ἀδελφούς, παρεκλήθημεν ἐπ' {N ἐπ' ♦ παρ' } αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ• καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθομεν. {N ἦλθομεν ♦ ἦλθαμεν }

Ας 28:15 Κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξήλθον {N ἐξήλθον ♦ ἦλθαν } εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν• οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ θεῷ, ἔλαβεν θάρσος.

Ας 28:16 ¶ Ὅτε δὲ ἦλθομεν {N ἦλθομεν ♦ εἰσήλθομεν } εἰς Ῥώμην, ὁ {N ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχη ♦ - } ἐκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχη• {B στρατοπεδάρχη ♦ στρατοπεδάρχω } τῷ {N τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη ♦ ἐπετράπη τῷ Παύλῳ } δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

Ας 28:17 ¶ Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν {N τὸν Παῦλον ♦ αὐτὸν } Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρῶτους• συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγεν πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες {N Ἄνδρες ἀδελφοὶ ἐγὼ ♦ Ἐγὼ ἄνδρες ἀδελφοὶ } ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσιν τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων•

Ας 28:18 οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολύσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

Ας 28:19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορήσαι. {N κατηγορήσαι ♦ κατηγορεῖν }

Ας 28:20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι• ἔνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι.

Ας 28:21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν.

Ας 28:22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς• περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστίν {N ἐστίν ἡμῖν ♦ ἡμῖν ἐστίν } ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

Ας 28:23 ¶ Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦκον {N ἦκον ♦ ἦλθον } πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες• οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,

πείθων τε αὐτοὺς τὰ {N τὰ ♦ - } περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

Ac 28:24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.

Ac 28:25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν, ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, {N ἡμῶν ♦ ὑμῶν }

Ac 28:26 λέγον, {N λέγον ♦ λέγων } Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπόν, Ἄκοῦ ἄκουσατε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε• καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

Ac 28:27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν• μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι {B ἰάσομαι ♦ ἰάσωμαι } αὐτούς.

Ac 28:28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ {N τὸ ♦ τοῦτο τὸ } σωτήριον τοῦ θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

Ac 28:29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπήλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. {N - }

Ac 28:30 ¶ Ἔμεινεν {N Ἔμεινεν ♦ Ἐνέμεινεν } δὲ ὁ {N ὁ Παῦλος ♦ - } Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν,

Ac 28:31 κηρύσσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Ro 1:1 Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ,

Ro 1:2 ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις,

Ro 1:3 περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα,

Ro 1:4 τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν,

Ro 1:5 δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,

Ro 1:6 ἐν οἷς ἐστὲ καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ χριστοῦ•

Ro 1:7 πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ro 1:8 ¶ Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ὑπὲρ {N ὑπὲρ ♦ περι } πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ro 1:9 Μάρτυς γὰρ μοῦ ἐστὶν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι,

Ro 1:10 πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

Ro 1:11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς,

Ro 1:12 τοῦτο δὲ ἐστὶν, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

Ro 1:13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς - καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο - ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

Ro 1:14 Ἑλλησὶν τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί•

Ro 1:15 οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

Ro 1:16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ {N τοῦ χριστοῦ ♦ - } χριστοῦ• δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι.

Ro 1:17 Δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ro 1:18 ¶ Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων•

Ro 1:19 διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς• ὁ γὰρ {N γὰρ θεὸς ♦ θεὸς γὰρ } θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσεν.

Ro 1:20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἄϊδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους•

Ro 1:21 διότι γνόντες τὸν θεόν, οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, {N εὐχαρίστησαν ♦ ἠὲχαρίστησαν } ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά.

Ro 1:22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν,

Ro 1:23 καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν.

Ro 1:24 ¶ Διὸ καὶ {N καὶ ♦ - } παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς• {N ἑαυτοῖς ♦ αὐτοῖς }

Ro 1:25 οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ro 1:26 ¶ Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας• αἶ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν•

Ro 1:27 ὁμοίως τε {B τε ♦ δε } καὶ οἱ ἄρρενες, {N ἄρρενες ♦ ἄρσενες } ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσενσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

Ro 1:28 ¶ Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα,

Ro 1:29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, {N πορνεία ♦ - } πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ• μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας• ψιθυριστάς,

Ro 1:30 καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

Ro 1:31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, {N ἀσπόνδους ♦ - } ἀνελεήμονας•

Ro 1:32 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

Ro 2:1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων• ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

Ro 2:2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

Ro 2:3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;

Ro 2:4 Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;

Ro 2:5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ {N καὶ δικαιοκρισίας ♦ δικαιοκρισίας} δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ,

Ro 2:6 ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ•

Ro 2:7 τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν, ζωὴν αἰώνιον•

Ro 2:8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσιν μὲν {N μὲν ♦ - } τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς {N θυμὸς καὶ ὀργή ♦ ὀργή καὶ θυμὸς } καὶ ὀργή,

Ro 2:9 θλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλληνοσ•

Ro 2:10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι•

Ro 2:11 οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία {N προσωποληψία ♦ προσωποληψία} παρὰ τῷ θεῷ.

Ro 2:12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται• καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται•

Ro 2:13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ {N ἀκροαταὶ τοῦ ♦ ἀκροαταὶ} νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ {N τῷ ♦ [τῷ]} θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ {N ποιηταὶ τοῦ ♦ ποιηταὶ} νόμου δικαιωθήσονται.

Ro 2:14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, {N ποιῇ ♦ ποιῶσιν} οὗτοι, νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος•

Ro 2:15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων,

Ro 2:16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ {N κρινεῖ ♦ κρίνει} ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ} χριστοῦ.

Ro 2:17 ¶ Ἴδε {N Ἴδε ♦ εἰ δὲ} σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ {N τῷ ♦ -} νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ,

Ro 2:18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου,

Ro 2:19 πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

Ro 2:20 παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μὲν μορφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ•

Ro 2:21 ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

Ro 2:22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα, ἱεροσυλεῖς;

Ro 2:23 Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις;

Ro 2:24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται.

Ro 2:25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσῃς• ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν.

Ro 2:26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχὶ {N οὐχὶ ♦ οὐχ} ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

Ro 2:27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

Ro 2:28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῦ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερωῦ ἐν σαρκὶ περιτομή•

Ro 2:29 ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖός, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματος• οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ.

Ro 3:1 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

Ro 3:2 Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον• πρῶτον μὲν γὰρ {N γὰρ ♦ [γὰρ]} ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.

Ro 3:3 Τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσῃ;

Ro 3:4 Μὴ γένοιτο• γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται, Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς {B νικήσῃς ♦ νικήσεις } ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ro 3:5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; - κατὰ ἄνθρωπον λέγω -

Ro 3:6 Μὴ γένοιτο• ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον;

Ro 3:7 Εἰ γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ } ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

Ro 3:8 Καὶ μή - καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν - ὅτι Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; Ὡν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν.

Ro 3:9 ¶ Τί οὖν; Προεχόμεθα; Οὐ πάντως• προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι,

Ro 3:10 καθὼς γέγραπται {B ὅτι ♦ - } ὅτι Οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς•

Ro 3:11 οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν•

Ro 3:12 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν• {N ἠχρειώθησαν ♦ ἠχρεώθησαν } οὐκ ἔστιν ποιῶν {N ποιῶν ♦ ὁ ποιῶν } χρηστότητα, οὐκ {N οὐκ ἔστιν ἕως ♦ [οὐκ ἔστιν] ἕως } ἔστιν ἕως ἐνός•

Ro 3:13 τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν• ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν•

Ro 3:14 ὣν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει•

Ro 3:15 ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα•

Ro 3:16 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

Ro 3:17 καὶ ὄδον εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν•

Ro 3:18 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Ro 3:19 ¶ Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ•

Ro 3:20 διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ• διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

Ro 3:21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν•

Ro 3:22 δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς πάντας καὶ {N καὶ ἐπὶ πάντας ♦ - } ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας• οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή•

Ro 3:23 πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ,

Ro 3:24 δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ro 3:25 ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἰλαστήριον, διὰ τῆς {N τῆς πίστεως ♦ [τῆς] πίστεως } πίστεως, ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων,

Ro 3:26 ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ• πρὸς ἔνδειξιν {N ἔνδειξιν ♦ τὴν ἔνδειξιν } τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

Ro 3:27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; Τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.

Ro 3:28 Λογίζομεθα οὖν {N οὖν πίστει δικαιοῦσθαι ♦ γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει } πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.

Ro 3:29 Ἦ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; Οὐχὶ δὲ {N δὲ ♦ - } καὶ ἔθνῶν; Ναὶ καὶ ἔθνῶν•

Ro 3:30 ἐπέπερ {N ἐπέπερ ♦ εἶπερ } εἷς ὁ θεός, ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.

Ro 3:31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο• ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν. {N ἰστώμεν ♦ ιστάνομεν }

Ro 4:1 Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραάμ {N Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι ♦ εὐρηκέναι Ἀβραάμ τὸν προπάτορα ἡμῶν } τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ σάρκα;

Ro 4:2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν {N τὸν ♦ - } θεόν.

Ro 4:3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα.

Ro 4:5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:6 Καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων,

Ro 4:7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ro 4:8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ {N ᾧ ♦ οὐ} οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν.

Ro 4:9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι {N ὅτι ♦ -} Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ•

Ro 4:11 καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ• εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ {N καὶ αὐτοῖς τὴν ♦ [καὶ] αὐτοῖς [τὴν]} αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην•

Ro 4:12 καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἔχουσιν τῆς πίστεως {N πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ ♦ ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως} τῆς ἐν τῇ {B τῇ ♦ --} ἀκροβυστίᾳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Ro 4:13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ {N τοῦ ♦ -} κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

Ro 4:14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία•

Ro 4:15 ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται• οὐ γὰρ {N γὰρ οὐκ ♦ δὲ οὐκ} οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις.

Ro 4:16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν -

Ro 4:17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε - κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

Ro 4:18 Ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον, Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

Ro 4:19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ {N οὐ ♦ -} κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη {N ἤδη ♦ [ἤδη]} νεκρωμένον - ἑκατονταέτης που ὑπάρχων - καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας•

Ro 4:20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ,

Ro 4:21 καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατὸς ἐστὶν καὶ ποιῆσαι.

Ro 4:22 Διὸ καὶ {N καὶ ♦ [καὶ]} ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ•

Ro 4:24 ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

Ro 4:25 ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Ro 5:1 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν {B ἔχομεν ♦ ἔχομεν} πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ro 5:2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ {N τῇ πίστει ♦ [τῇ πίστει]} πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ.

Ro 5:3 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται,

Ro 5:4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα•

Ro 5:5 ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

Ro 5:6 Ἔτι γὰρ χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ {N κατὰ ♦ ἔτι κατὰ} καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν.

Ro 5:7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται• ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.

Ro 5:8 Συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν.

Ro 5:9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

Ro 5:10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ•

Ro 5:11 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Ro 5:12 ¶ Διὰ τοῦτο, ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον -

Ro 5:13 ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ• ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου.

Ro 5:14 'Αλλ' {N 'Αλλ' ♦ 'Αλλά } ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωϋσέως {B Μωϋσέως ♦ Μωσέως } καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.

Ro 5:15 'Αλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν.

Ro 5:16 Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα• τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

Ro 5:17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεΐαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ro 5:18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

Ro 5:19 Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

Ro 5:20 Νόμος δὲ παρεῖσθην, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα• οὐδὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις•

Ro 5:21 ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Ro 6:1 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμένομεν {B Ἐπιμένομεν ♦ Ἐπιμένωμεν = Ἐπιμενοῦμεν } {N Ἐπιμένομεν ♦ Ἐπιμένωμεν } τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

Ro 6:2 Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

Ro 6:3 Ἦ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

Ro 6:4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον• ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

Ro 6:5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα•

Ro 6:6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ•

Ro 6:7 ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.

Ro 6:8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ•

Ro 6:9 εἰδότες ὅτι χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει• θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.

Ro 6:10 Ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ• ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ.

Ro 6:11 Οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς {N νεκροὺς μὲν εἶναι ♦ [εἶναι] νεκροὺς μὲν } μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ {N τῷ κυρίῳ ἡμῶν ♦ - } κυρίῳ ἡμῶν.

Ro 6:12 ¶ Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ {N αὐτῇ ἐν ♦ - } ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ•

Ro 6:13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ• ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡς {N ὡς ♦ ὡσεὶ } ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ.

Ro 6:14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει• οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑπὸ χάριν.

Ro 6:15 ¶ Τί οὖν; Ἀμαρτήσομεν, {N Ἀμαρτήσομεν ♦ Ἀμαρτήσωμεν } ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

Ro 6:16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἥτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

Ro 6:17 Χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς•

Ro 6:18 ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

Ro 6:19 Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν• ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

Ro 6:20 Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

Ro 6:21 Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

Ro 6:22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.

Ro 6:23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ro 7:1 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί - γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ - ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ;

Ro 7:2 Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ• ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

Ro 7:3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ• ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρᾳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ.

Ro 7:4 Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ.

Ro 7:5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορήσαι τῷ θανάτῳ.

Ro 7:6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

Ro 7:7 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο• ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου• τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις•

Ro 7:8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν• χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

Ro 7:9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ• ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον•

Ro 7:10 καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἢ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον•

Ro 7:11 ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

Ro 7:12 Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

Ro 7:13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονεν {ἢ γέγονεν ♦ ἐγένετο} θάνατος; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον - ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

Ro 7:14 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν• ἐγὼ δὲ σαρκικός {ἢ σαρκικός ♦ σάρκινός} εἶμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

Ro 7:15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω• οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω• ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

Ro 7:16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

Ro 7:17 Nunὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία.

Ro 7:18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν• τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ {N οὐχ εὐρίσκω ♦ οὐ } εὐρίσκω.

Ro 7:19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω.

Ro 7:20 Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγώ, {N ἐγὼ τοῦτο ♦ [ἐγώ] τοῦτο } τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία.

Ro 7:21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

Ro 7:22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον•

Ro 7:23 βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με {B με ♦ με ἐν } {N με ♦ με ἐν } τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου.

Ro 7:24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος• τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

Ro 7:25 Εὐχαριστῶ {N Εὐχαριστῶ ♦ Χάρις δὲ } τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμαρτίας.

Ro 8:1 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ {N μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα ♦ - } κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

Ro 8:2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν με {N με ♦ σε } ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ro 8:3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας καὶ περὶ ἀμαρτίας κατέκρινεν τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί•

Ro 8:4 ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

Ro 8:5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν• οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος.

Ro 8:6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος• τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη•

Ro 8:7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται•

Ro 8:8 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῶ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

Ro 8:9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις πνεῦμα χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

Ro 8:10 Εἰ δὲ χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

Ro 8:11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν {N Ἰησοῦν ♦ τὸν Ἰησοῦν } ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν {N τὸν ♦ - } χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ {N τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ♦ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος } ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν.

Ro 8:12 ¶ Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν•

Ro 8:13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν• εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

Ro 8:14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν {N εἰσιν υἱοὶ θεοῦ ♦ υἱοὶ θεοῦ εἰσιν } υἱοὶ θεοῦ.

Ro 8:15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κρᾶζομεν, Ἄββᾶ, ὁ πατήρ.

Ro 8:16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ•

Ro 8:17 εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι• κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ• εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Ro 8:18 ¶ Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

Ro 8:19 Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται.

Ro 8:20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' {N ἐπ' ἐλπίδι ♦ ἐφ' ἐλπίδι } ἐλπίδι•

Ro 8:21 ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ.

Ro 8:22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

Ro 8:23 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ {N καὶ ἡμεῖς ♦ ἡμεῖς καὶ } ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

Ro 8:24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν• ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς• ὁ γὰρ βλέπει τις, τί {N τις τί καὶ ♦ τις} καὶ ἐλπίζει;

Ro 8:25 Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

Ro 8:26 ¶ Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς {N ταῖς ἀσθενείαις ♦ τῇ ἀσθενείᾳ} ἀσθενείαις ἡμῶν• τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα {N προσευξόμεθα ♦ προσευξόμεθα} καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ {N ὑπὲρ ἡμῶν ♦ -} ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις•

Ro 8:27 ὁ δὲ ἐρευνῶν {N ἐρευνῶν ♦ ἐραυνῶν} τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων.

Ro 8:28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.

Ro 8:29 Ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς•

Ro 8:30 οὖς δὲ προώρισεν, τούτους καὶ ἐκάλεσεν• καὶ οὖς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν• οὖς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν.

Ro 8:31 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

Ro 8:32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;

Ro 8:33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων•

Ro 8:34 τίς ὁ κατακρίνων; {N κατακρίνων ♦ κατακρινῶν} Χριστὸς {N Χριστὸς ♦ Χριστὸς [Ἰησοῦς]} ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ {N καὶ ἐγερθεὶς ♦ ἐγερθεὶς} ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

Ro 8:35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

Ro 8:36 Καθὼς γέγραπται ὅτι Ἐνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν• ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ro 8:37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

Ro 8:38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις {N δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα ♦ ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις} οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα

Ro 8:39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ro 9:1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,

Ro 9:2 ὅτι λύπη μοι ἐστὶν μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

Ro 9:3 Εὐχόμεν {N Εὐχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ♦ Ηὐχόμεν γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ } γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα•

Ro 9:4 οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλίται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,

Ro 9:5 ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων, θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ro 9:6 Οὐχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. Οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ•

Ro 9:7 οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα• ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.

Ro 9:8 Τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ• ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

Ro 9:9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος, Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρα υἱός.

Ro 9:10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν -

Ro 9:11 μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, {N κακόν ♦ φαῦλον } ἵνα ἢ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος,

Ro 9:12 ἐρρήθη {N ἐρρήθη ♦ ἐρρέθη } αὐτῇ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

Ro 9:13 Καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα.

Ro 9:14 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; Μὴ γένοιτο.

Ro 9:15 Τῷ γὰρ {N γὰρ Μωϋσῆ ♦ Μωϋσεὶ γὰρ } Μωϋσῆ {B Μωϋσῆ ♦ Μωσῆ } λέγει, Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω {N οἰκτειρήσω ♦ οἰκτιρήσω } ὃν ἂν οἰκτείρω. {N οἰκτείρω ♦ οἰκτίρω }

Ro 9:16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος {N ἐλεοῦντος ♦ ἐλεῶντος } θεοῦ.

Ro 9:17 Λέγει γὰρ ἡ γραφή τῷ Φαραῷ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Ro 9:18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ• ὃν δὲ θέλει σκληρύνει.

Ro 9:19 ¶ Ἐρεῖς οὖν {N οὖν μοι τί ♦ μοι οὖν τί [οὖν]} μοι, τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν;

Ro 9:20 Μενοῦνγε, {N Μενοῦνγε ὦ ἄνθρωπε ♦ ὦ ἄνθρωπε μενοῦνγε } ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; Μὴ ἔρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, τί με ἐποίησας οὕτως;

Ro 9:21 Ἦ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευῶς, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

Ro 9:22 Εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν•

Ro 9:23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν,

Ro 9:24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν;

Ro 9:25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου• καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην.

Ro 9:26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρήθη {N ἐρρήθη ♦ ἐρρέθη } αὐτοῖς, Οὐ λαὸς μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος.

Ro 9:27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐὰν ᾗ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα {N κατάλειμμα ♦ ὑπόλειμμα } σωθήσεται•

Ro 9:28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν {N ἐν δικαιοσύνῃ ὅτι λόγον συντετμημένον ♦ - } δικαιοσύνῃ• ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ro 9:29 Καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν.

Ro 9:30 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως•

Ro 9:31 Ἰσραὴλ δέ, διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης {N δικαιοσύνης οὐκ ♦ οὐκ } οὐκ ἔφθασεν.

Ro 9:32 Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου• {N νόμου προσέκοψαν γὰρ ♦ προσέκοψαν } προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος,

Ro 9:33 καθὼς γέγραπται, Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου• καὶ πᾶς {N πᾶς ♦ - } ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται.

Ro 10:1 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ {N ἡ πρὸς ♦ πρὸς } πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ {N τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν ♦ αὐτῶν } Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν.

Ro 10:2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

Ro 10:3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην {N δικαιοσύνην ζητοῦντες ♦ [δικαιοσύνην] ζητοῦντες } ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

Ro 10:4 Τέλος γὰρ νόμου χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

Ro 10:5 Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ {N τοῦ ♦ [τοῦ]} νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ro 10:6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; - τοῦτ' ἔστιν χριστὸν καταγαγεῖν -

Ro 10:7 ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; - τοῦτ' ἔστιν χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

Ro 10:8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστὶν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου• τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν•

Ro 10:9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ•

Ro 10:10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ro 10:11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταστυγνῆσεται.

Ro 10:12 Οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος• ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

Ro 10:13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.

Ro 10:14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται {N ἐπικαλέσονται ♦ ἐπικαλέσονται } εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν {N πιστεύσουσιν ♦ πιστεύσωσιν } οὐ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσιν {N ἀκούσουσιν ♦ ἀκούσωσιν } χωρὶς κηρύσσοντος;

Ro 10:15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν {N κηρύξουσιν ♦ κηρύξωσιν } ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; Καθὼς γέγραπται, Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν {N τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην ♦ - } εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ {N τὰ ♦ [τὰ]} ἀγαθὰ.

Ro 10:16 ¶ Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

Ro 10:17 Ἴρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ. {N θεοῦ ♦ χριστοῦ }

Ro 10:18 Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενουὼνγε• Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ro 10:19 Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ {N οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ ♦ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω } ἔγνω Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ ἐπ' } ἔθνει ἀσυνέτως παροργιῶ ὑμᾶς.

Ro 10:20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, Εὐρέθην τοῖς {N Εὐρέθην ♦ Εὐρέθην [ἐν] } ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.

Ro 10:21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Ro 11:1 Λέγω οὖν, μὴ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. Καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

Ro 11:2 Οὐκ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ἦ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίῳ τί λέγει ἡ γραφή; Ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, {N λέγων ♦ - }

Ro 11:3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ {N καὶ τὰ ♦ τὰ } τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν• κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου.

Ro 11:4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.

Ro 11:5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.

Ro 11:6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων• ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Εἰ {N Εἰ δὲ ἐξ ἔργων οὐκέτι ἐστὶν χάρις ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον ♦ - } δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶν χάρις• ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον.

Ro 11:7 Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν•

Ro 11:8 καθὼς γέγραπται, Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

Ro 11:9 Καὶ Δαυὶδ λέγει, Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς•

Ro 11:10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον.

Ro 11:11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; Μὴ γένοιτο• ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς.

Ro 11:12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνων, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

Ro 11:13 ¶ Ὑμῖν γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ } λέγω τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ' ὅσον μὲν {N μὲν ♦ μὲν οὖν } εἰμι ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω•

Ro 11:14 εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

Ro 11:15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσληψις, {N πρόσληψις ♦ πρόσληψις } εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

Ro 11:16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα• καὶ εἰ ἡ ρίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

Ro 11:17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ {N καὶ τῆς ♦ τῆς } τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου,

Ro 11:18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων• εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἡ ρίζα σέ.

Ro 11:19 Ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ.

Ro 11:20 Καλῶς• τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. Μὴ ὑψηλοφρόνει, {N ὑψηλοφρόνει ♦ ὑψηλὰ φρόνει } ἀλλὰ φοβοῦ•

Ro 11:21 εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως {N μήπως ♦ [μή πως] } οὐδέ σου φείσεται.

Ro 11:22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ• ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν• {N ἀποτομίαν ἐπὶ ♦ ἀποτομία ἐπὶ } ἐπὶ δὲ σέ, χρηστότητα, {N χρηστότητα ἐὰν ἐπιμείνης ♦ χρηστότης θεοῦ ἐὰν ἐπιμείνης } ἐὰν ἐπιμείνης τῇ χρηστότητι• ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

Ro 11:23 Καὶ {N Καὶ ἐκεῖνοι ♦ Κάκεῖνοι } ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσιν {N ἐπιμείνωσιν ♦ ἐπιμένωσιν } τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται• δυνατὸς γὰρ ὁ {N ὁ θεὸς ἐστὶν ♦ ἐστὶν ὁ θεὸς } θεὸς ἐστὶν πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.

Ro 11:24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι, οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

Ro 11:25 ¶ Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε παρ' {N παρ' ♦ [παρ'] } ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἔθνων εἰσέλθῃ•

Ro 11:26 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται• καθὼς γέγραπται, Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ {N καὶ ἀποστρέψει ♦ ἀποστρέψει } ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ•

Ro 11:27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἢ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Ro 11:28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς• κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

Ro 11:29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ.

Ro 11:30 Ὡσπερ γὰρ καὶ {N καὶ ♦ - } ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ•

Ro 11:31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν, τῷ ὑμετέρῳ ἔλεει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσιν• {N ἐλεηθῶσιν ♦ [νῦν] ἐλεηθῶσιν }

Ro 11:32 συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσει.

Ro 11:33 ¶ Ὡ βᾶθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. Ὡς ἀνεξερεύνητα {N ἀνεξερεύνητα ♦ ἀνεξεραύνητα } τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Ro 11:34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; Ἡ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;

Ro 11:35 Ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

Ro 11:36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα• αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ro 12:1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν,

Ro 12:2 καὶ μὴ συσχηματίζεσθαι {B συσχηματίζεσθαι ♦ συσχηματίζεσθε } {N συσχηματίζεσθαι ♦ συσχηματίζεσθε } τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι {B μεταμορφοῦσθαι ♦ μεταμορφοῦσθε } {N μεταμορφοῦσθαι ♦ μεταμορφοῦσθε } τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, {N ὑμῶν ♦ - } εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

Ro 12:3 ¶ Λέγω γάρ, διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως.

Ro 12:4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη {N μέλη πολλὰ ♦ πολλὰ μέλη } πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν•

Ro 12:5 οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν χριστῷ, ὁ {N ὁ ♦ τὸ } δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη.

Ro 12:6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως•

Ro 12:7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ• εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ•

Ro 12:8 εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει• ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι• ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ• ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι.

Ro 12:9 Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.

Ro 12:10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι• τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι•

Ro 12:11 τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί• τῷ πνεύματι ζέοντες• τῷ κυρίῳ δουλεύοντες•

Ro 12:12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες• τῇ θλίψει ὑπομένοντες• τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες•

Ro 12:13 ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες• τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.

Ro 12:14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς• {N ὑμᾶς ♦ [ὕμᾶς]} εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Ro 12:15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ {N καὶ ♦ -} κλαίειν μετὰ κλαιόντων.

Ro 12:16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

Ro 12:17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

Ro 12:18 Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

Ro 12:19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ• γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος.

Ro 12:20 Ἐὰν {N Ἐὰν οὖν ♦ Ἀλλὰ ἐὰν} οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν• ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν• τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Ro 12:21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Ro 13:1 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω• οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὐσαι ἐξουσίαι {N ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ ♦ ὑπὸ} ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.

Ro 13:2 Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν• οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. {N λήψονται ♦ λήμψονται}

Ro 13:3 Οί γάρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῶν {N τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀλλὰ τῶν κακῶν ♦ τῶ ἀγαθῶ ἔργω ἀλλὰ τῶ κακῶ } ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς•

Ro 13:4 θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστίν σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, φοβοῦ• οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ• θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστίν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῶ τὸ κακὸν πράσσοντι.

Ro 13:5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

Ro 13:6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε• λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

Ro 13:7 Ἀπόδοτε οὖν {N οὖν ♦ - } πᾶσιν τὰς ὀφειλάς• τῶ τὸν φόρον τὸν φόρον• τῶ τὸ τέλος τὸ τέλος• τῶ τὸν φόβον τὸν φόβον• τῶ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν.

Ro 13:8 ¶ Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν {N ἀγαπᾶν ἀλλήλους ♦ ἀλλήλους ἀγαπᾶν } ἀλλήλους• ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκεν.

Ro 13:9 Τὸ γὰρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, {B κλέψεις ♦ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις } οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἕτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ {N τούτῳ τῶ λόγῳ ♦ τῶ λόγῳ τούτῳ } τῶ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν {N ἐν τῶ ♦ [ἐν τῶ] } τῶ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Ro 13:10 Ἡ ἀγάπη τῶ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται• πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

Ro 13:11 ¶ Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς {N ἡμᾶς ἤδη ♦ ἤδη ὑμᾶς } ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι• νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεῦσαμεν.

Ro 13:12 Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν• ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ {N καὶ ἐνδυσώμεθα ♦ ἐνδυσώμεθα [δὲ] } ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός.

Ro 13:13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ.

Ro 13:14 Ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε, εἰς ἐπιθυμίας.

Ro 14:1 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

Ro 14:2 Ὅς μὲν πιστεῦει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.

Ro 14:3 Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ {N καὶ ὁ ♦ ὁ δὲ } ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω• ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

Ro 14:4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. Σταθῆσεται δέ• δυνατὸς {N δυνατὸς γάρ ἐστὶν ὁ θεὸς ♦ δυνατεῖ γάρ ὁ κύριος} γάρ ἐστὶν ὁ θεὸς στήσαι αὐτόν.

Ro 14:5 Ὅς μὲν κρίνει {N μὲν ♦ μὲν [γάρ]} ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. Ἐκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῖ πληροφορεῖσθω.

Ro 14:6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ φρονεῖ• καὶ {N καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ οὐ φρονεῖ ♦ -} ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ• καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ.

Ro 14:7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει.

Ro 14:8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν• ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν• ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν.

Ro 14:9 Εἰς τοῦτο γὰρ χριστὸς καὶ {N καὶ ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη ♦ ἀπέθανεν} ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ro 14:10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; Ἦ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. {N χριστοῦ ♦ θεοῦ}

Ro 14:11 Γέγραπται γάρ, Ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος• ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.

Ro 14:12 Ἄρα οὖν {N οὖν ♦ [οὖν]} ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ {N τῷ θεῷ ♦ [τῷ θεῷ]} θεῷ.

Ro 14:13 ¶ Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν• ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθεῖναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον.

Ro 14:14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ• {N αὐτοῦ ♦ ἑαυτοῦ} εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

Ro 14:15 Εἰ δὲ {N δὲ ♦ γὰρ} διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ χριστὸς ἀπέθανεν.

Ro 14:16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν•

Ro 14:17 οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Ro 14:18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις {N τούτοις ♦ τούτῳ} δουλεύων τῷ χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

Ro 14:19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

Ro 14:20 Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

Ro 14:21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ {N ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ ♦ - } σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ.

Ro 14:22 Σὺ πίστιν ἔχεις; {N ἔχεις ♦ [ἦν] ἔχεις } Κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

Ro 14:23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγη, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως• πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

Ro 14:24 ¶ Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, {N - }

Ro 14:25 φανερωθέντος δὲ νῦν, διὰ τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, {N - }

Ro 14:26 μόνῳ σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. {N - }

Ro 15:1 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

Ro 15:2 Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομίην.

Ro 15:3 Καὶ γὰρ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον {N ἐπέπεσον ♦ ἐπέπεσαν } ἐπ' ἐμέ.

Ro 15:4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, {N προεγράφη ἵνα ♦ ἐγράφη ἵνα } ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

Ro 15:5 Ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ χριστὸν Ἰησοῦν•

Ro 15:6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ro 15:7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, {B ὑμᾶς ♦ ἡμᾶς } εἰς δόξαν θεοῦ. {N θεοῦ ♦ τοῦ θεοῦ }

Ro 15:8 Λέγω δέ, {N δέ χριστὸν Ἰησοῦν ♦ γὰρ χριστὸν } χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων•

Ro 15:9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

Ro 15:10 Καὶ πάλιν λέγει, Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ro 15:11 Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν {N τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ♦ πάντα τὰ ἔθνη τὸν κύριον } κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε {N ἐπαινέσατε ♦ ἐπαινεσάτωσαν } αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ro 15:12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει, Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν• ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν.

Ro 15:13 Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

Ro 15:14 ¶ Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, {N γνώσεως ♦ [τῆς] γνώσεως } δυνάμενοι καὶ ἄλλους {N ἄλλους ♦ ἀλλήλους } νουθετεῖν.

Ro 15:15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, {N ἀδελφοί ♦ - } ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ,

Ro 15:16 εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Ro 15:17 Ἔχω οὖν καύχησιν {N καύχησιν ♦ [τὴν] καύχησιν } ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν.

Ro 15:18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν {N λαλεῖν τι ♦ τι λαλεῖν } τι ὧν οὐ κατειργάσατο χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

Ro 15:19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος θεοῦ• {N θεοῦ ♦ [θεοῦ] } ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ•

Ro 15:20 οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ•

Ro 15:21 ἀλλά, καθὼς γέγραπται, Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται• καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν.

Ro 15:22 ¶ Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς•

Ro 15:23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασιν τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν,

Ro 15:24 ὡς ἐὰν {N ἐὰν πορεύωμαι ♦ ἂν πορεύωμαι } πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι {N ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ♦ - } πρὸς ὑμᾶς• ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

Ro 15:25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακονῶν τοῖς ἀγίοις.

Ro 15:26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ro 15:27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν {N αὐτῶν εἰσιν ♦ εἰσὶν αὐτῶν } εἰσιν. Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

Ro 15:28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν {N τὴν ♦ -} Σπανίαν.

Ro 15:29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ {N τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ♦ -} εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ ἐλεύσομαι.

Ro 15:30 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, {N ἀδελφοί ♦ [ἀδελφοί]} διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν•

Ro 15:31 ἵνα ῥυθθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα {N ἵνα ἢ ♦ ἢ } ἢ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται {N γένηται τοῖς ἀγίοις ♦ τοῖς ἀγίοις γένηται } τοῖς ἀγίοις•

Ro 15:32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω {N ἔλθω ♦ ἐλθῶν } πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ {N καὶ ♦ -} συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

Ro 15:33 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ro 16:1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον {N διάκονον ♦ [καὶ] διάκονον } τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχραεῖς•

Ro 16:2 ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῆζῃ πράγματι• καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἐμοῦ ♦ ἐμοῦ αὐτοῦ } ἐμοῦ.

Ro 16:3 ¶ Ἀσπάσασθε Πρίσκαν {B Πρίσκαν ♦ Πρίσκιλαν } καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου ἐν χριστῷ Ἰησοῦ,

Ro 16:4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν•

Ro 16:5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας {N Ἀχαΐας ♦ Ἀσίας } εἰς χριστόν.

Ro 16:6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, {N Μαριάμ ♦ Μαρίαν } ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. {N ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς }

Ro 16:7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονάσιν {N γεγονάσιν ♦ γέγοναν } ἐν χριστῷ.

Ro 16:8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν {N Ἀμπλίαν ♦ Ἀμπλιᾶτον } τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κυρίῳ.

Ro 16:9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

Ro 16:10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

Ro 16:11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ.

Ro 16:12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφώσαν τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περίδα τὴν ἀγαπητήν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ.

Ro 16:13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

Ro 16:14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, {N Ἑρμᾶν Πατρόβαν Ἑρμῆν ♦ Ἑρμῆν Πατροβᾶν Ἑρμᾶν } Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς.

Ro 16:15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους.

Ro 16:16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ {N τοῦ ♦ πάσαι τοῦ } χριστοῦ.

Ro 16:17 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιούντας• καὶ ἐκκλίνατε {N ἐκκλίνατε ♦ ἐκκλίνετε } ἀπ' αὐτῶν.

Ro 16:18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ♦ - } χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ• καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

Ro 16:19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω {N Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν θέλω ♦ Ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω θέλω } οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν• θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν {N μὲν ♦ - } εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

Ro 16:20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ - } μεθ' ὑμῶν.

Ro 16:21 ¶ Ἀσπάζονται {N Ἀσπάζονται ♦ Ἀσπάζεται } ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

Ro 16:22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν, ἐν κυρίῳ.

Ro 16:23 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς {N τῆς ἐκκλησίας ὅλης ♦ ὅλης τῆς ἐκκλησίας } ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἑραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. {N ἀδελφός ♦ ἀδελφός + [14.24-26]}

Ro 16:24 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.
{N - }

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

1Cn 1:1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

1Cn 1:2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὐσῇ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε {N τε ♦ -} καὶ ἡμῶν•

1Cn 1:3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Cn 1:4 ¶ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

1Cn 1:5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει,

1Cn 1:6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν•

1Cn 1:7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Cn 1:8 ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. {N χριστοῦ ♦ [χριστοῦ]}

1Cn 1:9 Πιστὸς ὁ θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

1Cn 1:10 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

1Cn 1:11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν.

1Cn 1:12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ χριστοῦ.

1Cn 1:13 Μεμέρισται ὁ χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

1Cn 1:14 Εὐχαριστῶ τῷ {N τῷ θεῷ ♦ [τῷ θεῷ]} θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον•

1Cn 1:15 ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. {N ἐβάπτισα ♦ ἐβαπτίσθητε }

1Cn 1:16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον• λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.

1Cn 1:17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εὐαγγελίζεσθαι• οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ.

1Cn 1:18 ¶ Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν.

1Cn 1:19 Γέγραπται γάρ, Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

1Cn 1:20 Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; {N κόσμου τούτου ♦ κόσμου }

1Cn 1:21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.

1Cn 1:22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον {N σημεῖον ♦ σημεία } αἰτοῦσιν, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν•

1Cn 1:23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησιν {N Ἕλλησιν ♦ ἔθνεσιν } δὲ μωρίαν•

1Cn 1:24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν.

1Cn 1:25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. {N ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν ♦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων }

1Cn 1:26 ¶ Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς•

1Cn 1:27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα τοὺς {N τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ ♦ καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς } σοφοὺς καταισχύνῃ• καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά•

1Cn 1:28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, καὶ {N καὶ τὰ μὴ ♦ τὰ μὴ } τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ•

1Cn 1:29 ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

1Cn 1:30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν {N ἡμῖν σοφία ♦ σοφία ἡμῖν } σοφία ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις•

1Cn 1:31 ἵνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

1Cn 2:1 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον {N μαρτύριον ♦ μυστήριον } τοῦ θεοῦ.

1Cn 2:2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ {N τοῦ εἰδέναι τι ♦ τι εἰδέναι } εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

1Cn 2:3 Καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ καὶ ἐγὼ } ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῶ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

1Cn 2:4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς {N πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ♦ πειθοῖς σοφίας [λόγοις] } ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως•

1Cn 2:5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ.

1Cn 2:6 ¶ Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις• σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων•

1Cn 2:7 ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν {N σοφίαν θεοῦ ♦ θεοῦ σοφίαν } θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν•

1Cn 2:8 ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν• εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν•

1Cn 2:9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ἼΑ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

1Cn 2:10 Ἡμῖν δὲ ὁ {N ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν ♦ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς } θεὸς ἀπεκάλυψεν διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ• {N αὐτοῦ ♦ - } τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, {N ἐρευνᾷ ♦ ἐραυνᾷ } καὶ τὰ βῆθη τοῦ θεοῦ.

1Cn 2:11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, {N οἶδεν εἰ ♦ ἔγνωκεν εἰ } εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.

1Cn 2:12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν.

1Cn 2:13 ἸΑ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου, {N ἁγίου ♦ - } πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

1Cn 2:14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ• μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

1Cn 2:15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν {N μὲν ♦ [τὰ] } πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

1Cn 2:16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν χριστοῦ ἔχομεν.

1Cn 3:1 Καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κάγω } ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν {N ὑμῖν λαλήσαι ♦ λαλήσαι ὑμῖν } λαλήσαι ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, {N σαρκικοῖς ♦ σαρκίνους } ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ.

1Cn 3:2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ {N καὶ ♦ - } οὐ βρῶμα• οὕτω γὰρ ἐδύνασθε, ἀλλ' οὔτε {N οὔτε ♦ οὐδὲ } ἔτι νῦν δύνασθε•

1Cn 3:3 ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε• ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ {N καὶ διχοστασίαι ♦ - } διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

1Cn 3:4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ {N οὐχὶ σαρκικοί ♦ οὐκ ἄνθρωποι } σαρκικοί ἐστε;

1Cn 3:5 Τίς {N τίς οὖν ἐστὶν Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἢ ♦ Τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς, τί δὲ ἐστὶν Παῦλος } οὖν ἐστὶν Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν;

1Cn 3:6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ θεὸς ἠΐξανεν.

1Cn 3:7 Ὡστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ ἀυξάνων θεός.

1Cn 3:8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἔν εἰσιν• ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται {N λήψεται ♦ λήμψεται } κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

1Cn 3:9 Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί• θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε.

1Cn 3:10 ¶ Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, {N τέθεικα ♦ ἔθηκα } ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἐκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.

1Cn 3:11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς χριστός.

1Cn 3:12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον {N τοῦτον ♦ - } χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

1Cn 3:13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται• ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται• καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστὶν τὸ πῦρ δοκιμάσει. {N δοκιμάσει ♦ [αὐτὸ] δοκιμάσει }

1Cn 3:14 Εἴ τις τὸ ἔργον μένει {N μένει ♦ μενεῖ } ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήψεται. {N λήψεται ♦ λήμψεται }

1Cn 3:15 Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται• αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

1Cn 3:16 ¶ Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

1Cn 3:17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός• ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

1Cn 3:18 ¶ Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω• εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.

1Cn 3:19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν. Γέγραπται γάρ, Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

1Cn 3:20 Καὶ πάλιν, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι.

1Cn 3:21 Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις• πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν,

1Cn 3:22 εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα• πάντα ὑμῶν ἐστιν, {N ἐστιν ♦ - }

1Cn 3:23 ὑμεῖς δὲ χριστοῦ, χριστὸς δὲ θεοῦ.

1Cn 4:1 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ.

1Cn 4:2 Ὁ {N ὁ δὲ ♦ ὠδε } δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὔρεθῇ.

1Cn 4:3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας• ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω.

1Cn 4:4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύννοϊδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι• ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν.

1Cn 4:5 Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν• καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

1Cn 4:6 ¶ Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ {N Ἀπολλῶ ♦ Ἀπολλῶν } δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ {N ὃ γέγραπται φρονεῖν ♦ ἃ γέγραπται } γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἶς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.

1Cn 4:7 Τίς γὰρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβῶν;

1Cn 4:8 Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε• καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

1Cn 4:9 Δοκῶ γὰρ ὅτι {N ὅτι ὁ ♦ ὁ } ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους• ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους, καὶ ἀνθρώπους.

1Cn 4:10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ• ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί• ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

1Cn 4:11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, {N γυμνητεύομεν ♦ γυμνιτεύομεν } καὶ κολαφίζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν,

1Cn 4:12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν• λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν• διωκόμενοι ἀνεχόμεθα•

1Cn 4:13 βλασφημούμενοι {N βλασφημούμενοι ♦ δυσφημούμενοι } παρακαλοῦμεν• ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

1Cn 4:14 ¶ Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. {N νουθετῶ ♦ νουθετῶ[v] }

1Cn 4:15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας• ἐν γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

1Cn 4:16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

1Cn 4:17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶν τέκνον {N τέκνον μου ♦ μου τέκνον } μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν χριστῷ, {N χριστῷ ♦ χριστῷ [Ἰησοῦ] } καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

1Cn 4:18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες.

1Cn 4:19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

1Cn 4:20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

1Cn 4:21 Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραότητος; {N πραότητος ♦ πραῦτητος }

1Cn 5:1 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, {N ὀνομάζεται ♦ - } ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

1Cn 5:2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ {N ἐξαρθῇ ♦ ἀρθῇ } ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας. {N ποιήσας ♦ πράξας }

1Cn 5:3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς {N ὡς ἀπῶν ♦ ἀπῶν } ἀπῶν τῷ σώματι παρῶν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς παρῶν, τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον,

1Cn 5:4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν {N ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ συναχθέντων ♦ [ἡμῶν] Ἰησοῦ συναχθέντων } Ἰησοῦ χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, {N δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ }

1Cn 5:5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. {N Ἰησοῦ ♦ - }

1Cn 5:6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

1Cn 5:7 Ἐκκαθάρατε τὴν {B τὴν ♦ οὖν τὴν } παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ {N ὑπὲρ ἡμῶν ♦ - } ἡμῶν ἐτύθη χριστός•

1Cn 5:8 ὥστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

1Cn 5:9 ¶ Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις•

1Cn 5:10 καὶ {N καὶ οὐ ♦ οὐ } οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ {N ἢ ἄρπαξιν ♦ καὶ ἄρπαξιν } ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις• ἐπεὶ ὀφείλετε {N ὀφείλετε ♦ ὀφείλετε } ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθεῖν.

1Cn 5:11 Νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορὸς, ἢ μέθυσοσ, ἢ ἄρπαξ• τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

1Cn 5:12 Τί γάρ μοι καὶ {N καὶ ♦ - } τοὺς ἕξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἕσω ὑμεῖς κρίνετε;

1Cn 5:13 Τοὺς δὲ ἕξω ὁ θεὸς κρίνει. Καὶ {N καὶ ἐξαρεῖτε ♦ Ἐξάρατε } ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

1Cn 6:1 Τολμᾷ τις ὑμῶν, πράγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;

1Cn 6:2 Οὐκ {N οὐκ ♦ ἢ οὐκ } οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

1Cn 6:3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; Μῆτι γε βιωτικά;

1Cn 6:4 Βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐάν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε.

1Cn 6:5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Οὕτως οὐκ ἔστι ἐν ὑμῖν σοφὸς {N σοφὸς οὐδὲ εἷς ♦ οὐδεὶς σοφός } οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

1Cn 6:6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;

1Cn 6:7 Ἦδη μὲν οὖν {N οὖν ♦ [οὖν] } ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστίν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ μάλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μάλλον ἀποστερεῖσθε;

1Cn 6:8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα {N ταῦτα ♦ τοῦτο } ἀδελφούς.

1Cn 6:9 Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν {N βασιλείαν θεοῦ ♦ θεοῦ βασιλείαν } θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; Μὴ πλανᾶσθε• οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλόλατραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενοκοῖται,

1Cn 6:10 οὔτε πλεονέκται, {N πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε ♦ κλέπται οὔτε πλεονέκται οὐ } οὔτε κλέπται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν θεοῦ οὐ {N οὐ κληρονομήσουσιν ♦ κληρονομήσουσιν } κληρονομήσουσιν.

1Cn 6:11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε• ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθητε, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, {N Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστοῦ } καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

1Cn 6:12 ¶ Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει• πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος.

1Cn 6:13 Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν• ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι•

1Cn 6:14 ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγείρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

1Cn 6:15 Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

1Cn 6:16 Οὐκ {B οὐκ ♦ Ἡ οὐκ } {N Οὐκ ♦ [Ἡ] οὐκ } οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σώμα ἔστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

1Cn 6:17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμά ἔστιν.

1Cn 6:18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν• ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει.

1Cn 6:19 Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; Καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν,

1Cn 6:20 ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς• δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ {N καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ ♦ - } ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ.

1Cn 7:1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, {N μοι ♦ - } καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι.

1Cn 7:2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.

1Cn 7:3 Τῇ γυναικί ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην {N ὀφειλομένην εὐνοϊαν ♦ ὀφειλὴν } εὐνοϊαν ἀποδιδότω• ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

1Cn 7:4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' {N ἀλλ' ὁ ♦ ἀλλὰ ὁ } ὁ ἀνὴρ• ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' {N ἀλλ' ἡ ♦ ἀλλὰ ἡ } ἡ γυνή.

1Cn 7:5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν, ἵνα σχολάζητε {N σχολάζητε ♦ σχολάσητε } τῇ {N τῇ νηστείᾳ καὶ ♦ - } νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, {N συνέρχησθε ♦ ἦτε } ἵνα μὴ πειράξη ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

1Cn 7:6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

1Cn 7:7 Θέλω γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ } πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει {N χάρισμα ἔχει ♦ ἔχει χάρισμα } ἐκ θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς {N ὃς μὲν οὕτως, ὃς ♦ ὁ μὲν οὕτως, ὁ } δὲ οὕτως.

1Cn 7:8 ¶ Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν {N ἐστὶν ♦ - } ἐὰν μείνωσιν ὡς καγώ.

1Cn 7:9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν• κρεῖσσον {N κρεῖσσον ♦ κρεῖττον } γὰρ ἐστὶν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

1Cn 7:10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι•

1Cn 7:11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω - καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

1Cn 7:12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγώ {N ἐγὼ λέγω ♦ λέγω ἐγώ } λέγω, οὐχ ὁ κύριος• εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ {N αὐτὴ ♦ αὕτη } συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

1Cn 7:13 Καὶ γυνὴ ἣτις {N ἣτις ♦ εἴ τις } ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς {N αὐτὸς ♦ οὗτος } συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. {N αὐτόν ♦ τὸν ἄνδρα }

1Cn 7:14 Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί• {N ἀνδρί ♦ ἀδελφῷ } ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἅγια ἐστὶν.

1Cn 7:15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις• ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς {N ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς } ὁ θεός.

1Cn 7:16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἡ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

1Cn 7:17 Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ θεός, {N θεός ♦ κύριος } ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ κύριος, {N κύριος ♦ θεός } οὕτως περιπατεῖτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

1Cn 7:18 Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστία {N ἀκροβυστία τις ἐκλήθη ♦ ἀκροβυστία κέκληται τις } τις ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω.

1Cn 7:19 Ἡ περιτομή οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ.

1Cn 7:20 Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

1Cn 7:21 Δοῦλος ἐκλήθη; Μὴ σοι μελέτω• ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρήσαι.

1Cn 7:22 Ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δούλος, ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν• ὁμοίως καὶ {N καὶ ♦ - } ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δούλος ἐστίν χριστοῦ.

1Cn 7:23 Τιμῆς ἠγοράσθητε• μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων.

1Cn 7:24 Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῶ.

1Cn 7:25 ¶ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω• γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι.

1Cn 7:26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

1Cn 7:27 Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζῆτει λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζῆτει γυναῖκα.

1Cn 7:28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, {N γήμης ♦ γαμήσης } οὐχ ἡμαρτες• καὶ ἐὰν γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτεν. Θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι• ἐγὼ δὲ ὑμῶν φεῖδομαι.

1Cn 7:29 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος• τὸ {N τὸ λοιπὸν ἐστίν ♦ ἐστίν• τὸ λοιπὸν } λοιπὸν ἐστίν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ᾧσιν•

1Cn 7:30 καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες• καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες• καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες•

1Cn 7:31 καὶ οἱ χρώμενοι τῷ {N τῷ κόσμῳ τούτῳ ♦ τὸν κόσμον } κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι• παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

1Cn 7:32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσει {N ἀρέσει ♦ ἀρέσει } τῷ κυρίῳ•

1Cn 7:33 ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει {N ἀρέσει ♦ ἀρέσει } τῇ γυναικί.

1Cn 7:34 Μεμέρισται {N Μεμέρισται καὶ ♦ καὶ μεμέρισται. Καὶ } καὶ ἡ γυνὴ καὶ {N καὶ ἢ παρθένος. Ἡ ἄγαμος ♦ ἢ ἄγαμος καὶ ἢ παρθένος } ἢ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ

τοῦ κυρίου, ἵνα ἦ ἁγία καὶ σώματι {N σώματι καὶ ♦ τῷ σώματι καὶ τῷ } καὶ πνεύματι• ἢ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει {N ἀρέσει ♦ ἀρέσει } τῷ ἀνδρί.

1Cn 7:35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον {N συμφέρον ♦ σύμφορον } λέγω• οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον {N εὐπρόσεδρον ♦ εὐπάρεδρον } τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως.

1Cn 7:36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἦ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω• οὐχ ἀμαρτάνει• γαμείτωσαν.

1Cn 7:37 Ὃς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος {N ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ ♦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος } ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ {N καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ ♦ ἰδίᾳ καρδίᾳ } αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ. {N ποιεῖ ♦ ποιήσει }

1Cn 7:38 Ὡστε καὶ ὁ ἐγκαμίζων {N ὁ ἐγκαμίζων ♦ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον } καλῶς ποιεῖ• ὁ {N ὁ δὲ ♦ καὶ ὁ } δὲ μὴ {N μὴ ἐγκαμίζων ♦ μὴ γαμίζων } ἐγκαμίζων κρεῖσσον {N κρεῖσσον ποιεῖ ♦ κρεῖσσον ποιήσει } ποιεῖ.

1Cn 7:39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ {N νόμῳ ♦ - } ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς• ἐὰν δὲ καὶ {N καὶ ♦ - } κοιμηθῆ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ.

1Cn 7:40 Μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτως μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην• δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

1Cn 8:1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχομεν. Ἡ γινώσκουσα φυσιοῦ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

1Cn 8:2 Εἰ δὲ {N δὲ ♦ - } τις δοκεῖ εἰδέναί {N εἰδέναί ♦ ἐγνωκέναι } τι, οὐδέπω {N οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκεν ♦ οὐπω ἔγνω } οὐδὲν ἔγνωκεν καθὼς δεῖ γινώσκειν•

1Cn 8:3 εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

1Cn 8:4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ἕτερος {N ἕτερος ♦ - } εἰ μὴ εἶς.

1Cn 8:5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ {B γῆς ♦ τῆς γῆς } γῆς• ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί•

1Cn 8:6 ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν• καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

1Cn 8:7 Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἢ γινώσκουσιν• τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει {N συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ♦ συνηθεία ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου } τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται.

1Cn 8:8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησιν {N παρίστησιν ♦ παραστήσει } τῷ θεῷ• οὔτε γὰρ {N γὰρ ἔαν φάγωμεν περισσεύομεν οὔτε ἔαν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα ♦ ἔαν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα οὔτε ἔαν φάγωμεν περισσεύομεν } ἔαν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἔαν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα.

1Cn 8:9 Βλέπετε δὲ μήπως {N μήπως ♦ μή πως } ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. {N ἀσθενοῦσιν ♦ ἀσθενέσιν }

1Cn 8:10 Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνώσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

1Cn 8:11 Καὶ {N Καὶ ἀπολεῖται ♦ Ἀπόλλυται γὰρ } ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς {N ἀδελφὸς ἐπὶ ♦ ἐν } ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, {N γνώσει ♦ γνώσει ὁ ἀδελφὸς } δι' ὃν χριστὸς ἀπέθανεν;

1Cn 8:12 Οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς χριστὸν ἀμαρτάνετε.

1Cn 8:13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

1Cn 9:1 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; {N ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; ♦ ἐλεύθερος; Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; } Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν χριστὸν {N χριστὸν ♦ - } τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα; {N ἑώρακα ♦ ἑώρακα } Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ;

1Cn 9:2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ• ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς {N τῆς ἐμῆς ♦ μου τῆς } ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ.

1Cn 9:3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη {N αὕτη ἐστίν ♦ ἐστὶν αὕτη } ἐστίν.

1Cn 9:4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; {N πιεῖν ♦ πεῖν }

1Cn 9:5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

1Cn 9:6 Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ {N τοῦ ♦ - } μὴ ἐργάζεσθαι;

1Cn 9:7 Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ {N ἐκ τοῦ καρποῦ ♦ τὸν καρπὸν } τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

1Cn 9:8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ {N οὐχὶ ♦ - } καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; {N λέγει ♦ οὐ λέγει }

1Cn 9:9 Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως {B Μωϋσέως ♦ Μωσέως } νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσεις {N φιμώσεις ♦ κημώσεις } βοῦν ἄλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ;

1Cn 9:10 Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' {N ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ♦ ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι } ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς {N τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι ♦ ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν } ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι.

1Cn 9:11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

1Cn 9:12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας {N ἐξουσίας ὑμῶν ♦ ὑμῶν ἐξουσίας } ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μάλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν {N ἐγκοπῆν τινα ♦ τινα ἐγκοπῆν } τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ.

1Cn 9:13 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ {N ἐκ ♦ [τὰ] ἐκ } τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες {N προσεδρεύοντες ♦ παρεδρεύοντες } τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

1Cn 9:14 Οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

1Cn 9:15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ {N οὐδενὶ ἐχρησάμην ♦ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ } ἐχρησάμην τούτων• οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί• καλὸν γάρ μοι μάλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα {N ἵνα τις κενώσῃ ♦ οὐδεὶς κενώσει } τις κενώσῃ.

1Cn 9:16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα• ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται• οὐαὶ δέ {N δέ ♦ γάρ } μοι ἐστίν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. {N μὴ εὐαγγελίζωμαι ♦ μὴ εὐαγγελίσωμαι }

1Cn 9:17 Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω• εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

1Cn 9:18 Τίς οὖν μοί {N μοί ♦ μου } ἐστὶν ὁ μισθός; Ἴνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ {N τοῦ χριστοῦ ♦ - } χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

1Cn 9:19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

1Cn 9:20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω• τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα {N ὡς ὑπὸ νόμον ♦ ὡς ὑπὸ νόμον μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον } τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω•

1Cn 9:21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεῷ {N θεῷ ♦ θεοῦ } ἀλλ' ἔννομος χριστῷ, {N χριστῷ ♦ χριστοῦ } ἵνα κερδήσω {N κερδήσω ♦ κερδάνω τοὺς } ἀνόμους.

1Cn 9:22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς {N ὡς ♦ - } ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. Τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ {N τὰ ♦ - } πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

1Cn 9:23 Τοῦτο {N Τοῦτο ♦ Πάντα } δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς αὐτοῦ γένωμαι.

1Cn 9:24 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτως τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

1Cn 9:25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται• ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

1Cn 9:26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως• οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἄερα δέρων•

1Cn 9:27 ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως, {N μήπως ♦ μή πως } ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

1Cn 10:1 Οὐ θέλω δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον,

1Cn 10:2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο {N ἐβαπτίσαντο ♦ ἐβαπτίσθησαν } ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσει,

1Cn 10:3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα {N βρῶμα πνευματικὸν ♦ πνευματικὸν βρῶμα } πνευματικὸν ἔφαγον,

1Cn 10:4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα {N πόμα πνευματικὸν ἔπιον ♦ πνευματικὸν ἔπιον πόμα } πνευματικὸν ἔπιον• ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας• ἢ δὲ {N δὲ πέτρα ♦ πέτρα δὲ } πέτρα ἦν ὁ χριστός.

1Cn 10:5 Ἄλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός• κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

1Cn 10:6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

1Cn 10:7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν• ὥσπερ γέγραπται, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, {N πιεῖν ♦ πείν } καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

1Cn 10:8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον {N ἔπεσον ἐν ♦ ἔπεσαν } ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες.

1Cn 10:9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χριστόν, καθὼς καὶ {N καὶ τινες ♦ τινες } τινες αὐτῶν ἐπεύρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο. {N ἀπώλοντο ♦ ἀπώλλυντο }

1Cn 10:10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς {N καθὼς καὶ ♦ καθάπερ } καὶ τινες αὐτῶν ἐγογγύσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὄλοθρευτοῦ.

1Cn 10:11 Ταῦτα δὲ πάντα {N πάντα τύποι συνέβαινον ♦ τυπικῶς συνέβαινε } τύποι συνέβαινον ἐκείνοις• ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. {N κατήντησεν ♦ κατήντηκεν }

1Cn 10:12 Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέση.

1Cn 10:13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος• πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς {N ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν ♦ ὑπενεγκεῖν } ὑπενεγκεῖν.

1Cn 10:14 ¶ Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. {N εἰδωλολατρείας ♦ εἰδωλολατρίας }

1Cn 10:15 Ὡς φρονίμοις λέγω, κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι.

1Cn 10:16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία {N τοῦ αἵματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν ♦ ἐστίν τοῦ αἵματος τοῦ χριστοῦ } τοῦ αἵματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν; Τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν;

1Cn 10:17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα, οἱ πολλοὶ ἐσμεν• οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν.

1Cn 10:18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα• οὐχὶ {N οὐχὶ ♦ οὐχ } οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν;

1Cn 10:19 Τί οὖν φημι; Ὅτι εἰδωλόν {N εἰδωλόν ♦ εἰδωλόθυτόν } τί ἐστίν; Ἡ ὅτι εἰδωλόθυτόν {N εἰδωλόθυτόν ♦ εἰδωλόν } τί ἐστίν;

1Cn 10:20 Ἄλλ' ὅτι ἃ θύει {N θύει τὰ ἔθνη δαιμονίοις θύει ♦ θύουσιν δαιμονίοις } τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ θεῶ• οὐ {N θεῶ ♦ θεῶ [θύουσιν] } θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

1Cn 10:21 Οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων• οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.

1Cn 10:22 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμέν;

1Cn 10:23 ¶ Πάντα μοι {N Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει Πάντα μοι ἔξεστιν ♦ Πάντα ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει Πάντα ἔξεστιν } ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

1Cn 10:24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος. {N ἕκαστος ♦ - }

1Cn 10:25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν•

1Cn 10:26 Τοῦ γὰρ {N γὰρ κυρίου ♦ κυρίου γὰρ } κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

1Cn 10:27 Εἰ δέ {N δέ ♦ - } τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

1Cn 10:28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν {N εἰδωλόθυτόν ♦ ἱερόθυτόν } ἐστίν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν• Τοῦ {N τοῦ γὰρ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ♦ - } γὰρ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

1Cn 10:29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐτέρου• ἵνα {N ἵνα τί ♦ ἵνατί } τί γὰρ ἢ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

1Cn 10:30 Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

1Cn 10:31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.

1Cn 10:32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε {N γίνεσθε καὶ Ἰουδαίους ♦ καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε } καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἑλλῆσιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ•

1Cn 10:33 καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, {N συμφέρον ♦ σύμφορον } ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

1Cn 11:1 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ χριστοῦ.

1Cn 11:2 ¶ Ἐπαιῶν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, {N ἀδελφοί ♦ - } ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε.

1Cn 11:3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἢ κεφαλῆ ὁ χριστός ἐστιν• κεφαλὴ δὲ γυναικός, ὁ ἀνὴρ• κεφαλὴ δὲ χριστοῦ, {N χριστοῦ ♦ τοῦ χριστοῦ } ὁ θεός.

1Cn 11:4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

1Cn 11:5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς• {N ἑαυτῆς ♦ αὐτῆς } ἔν γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένη.

1Cn 11:6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω• εἰ δὲ αἰσχροὺς γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.

1Cn 11:7 Ἄνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκῶν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων• γυνὴ {N γυνὴ ♦ ἢ γυνὴ } δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν.

1Cn 11:8 Οὐ γὰρ ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός•

1Cn 11:9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα•

1Cn 11:10 διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους.

1Cn 11:11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ {N ἀνὴρ χωρὶς γυναικός οὔτε γυνή χωρὶς ἀνδρός ♦ γυνή χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός } χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνή χωρὶς ἀνδρός, ἐν κυρίῳ.

1Cn 11:12 Ὡσπερ γὰρ ἡ γυνή ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ.

1Cn 11:13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε• πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι;

1Cn 11:14 Ἡ {N Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις ♦ Οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ } οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν;

1Cn 11:15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν. Ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται. {N δέδοται ♦ δέδοται [αὐτῇ] }

1Cn 11:16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.

1Cn 11:17 ¶ Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον {N κρεῖττον ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον ♦ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον } ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε.

1Cn 11:18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σήματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω.

1Cn 11:19 Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ {N οἱ ♦ [καὶ] οἱ } δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

1Cn 11:20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

1Cn 11:21 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει.

1Cn 11:22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν {N ὑμῖν εἶπω ♦ εἶπω ὑμῖν } εἶπω; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ.

1Cn 11:23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο {N παρεδίδοτο ♦ παρεδίδοτο } ἔλαβεν ἄρτον,

1Cn 11:24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν, Λάβετε, {N λάβετε φάγετε ♦ - } φάγετε• τοῦτό μου ἐστὶν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον• {N κλώμενον ♦ - } τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

1Cn 11:25 Ὁσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι• τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἂν {N ἂν ♦ ἐὰν } πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

1Cn 11:26 Ὅσακις γὰρ ἂν {N ἂν ἐσθίητε ♦ ἐὰν ἐσθίητε } ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο {N τοῦτο ♦ - } πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρι οὗ ἂν {N ἂν ἔλθῃ ♦ ἔλθῃ } ἔλθῃ.

1Cn 11:27 Ὡστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον {N τοῦτον ♦ - } ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως {N ἀναξίως τοῦ κυρίου ♦ ἀναξίως } τοῦ κυρίου, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου.

1Cn 11:28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

1Cn 11:29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, {N ἀναξίως ♦ - } κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ {N τοῦ κυρίου ♦ - } κυρίου.

1Cn 11:30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

1Cn 11:31 Εἰ γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ } ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

1Cn 11:32 Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ κυρίου {N κυρίου ♦ [τοῦ] κυρίου } παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

1Cn 11:33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

1Cn 11:34 Εἰ δέ {N δέ τις ♦ τις } τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω• ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθῳ, διατάξομαι.

1Cn 12:1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

1Cn 12:2 Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

1Cn 12:3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει Ἀνάθεμα Ἰησοῦν• {N Ἰησοῦν καὶ ♦ Ἰησοῦς καὶ } καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον {N Κύριον Ἰησοῦν ♦ Κύριος Ἰησοῦς } Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

1Cn 12:4 ¶ Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα.

1Cn 12:5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶν, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος.

1Cn 12:6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶν {N ἐστὶν ♦ - } θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

1Cn 12:7 Ἐκάστῳ δὲ δίδοται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

1Cn 12:8 Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα•

1Cn 12:9 ἑτέρω δὲ {N δὲ πίστις ♦ πίστις } πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι• ἄλλω δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ {N ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ ♦ ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ } πνεύματι•

1Cn 12:10 ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ {N δὲ προφητεία ἄλλω δὲ ♦ [δὲ] προφητεία ἄλλω [δὲ] } προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρω δὲ {N δὲ γένη ♦ γένη } γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἑρμηνεῖα γλωσσῶν•

1Cn 12:11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἴδια ἐκάστῳ καθὼς βούλεται.

1Cn 12:12 ¶ Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστίν, καὶ μέλη ἔχει {N ἔχει πολλά ♦ πολλά ἔχει } πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ {N τοῦ ἐνός ♦ - } ἐνός, πολλὰ ὄντα, ἐν ἐστίν σῶμα• οὕτως καὶ ὁ χριστός.

1Cn 12:13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι• καὶ πάντες εἰς {N εἰς ἐν πνεῦμα ♦ ἐν πνεῦμα } ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

1Cn 12:14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλά.

1Cn 12:15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος• οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

1Cn 12:16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος• οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

1Cn 12:17 Εἰ ὄλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὄλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις;

1Cn 12:18 Νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.

1Cn 12:19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;

1Cn 12:20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

1Cn 12:21 Οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ, Χρεῖαν σου οὐκ ἔχω• ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν, Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.

1Cn 12:22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστιν•

1Cn 12:23 καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν• καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει•

1Cn 12:24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι {N ὑστεροῦντι ♦ ὑστερουμένῳ } περισσοτέραν δούς τιμὴν,

1Cn 12:25 ἵνα μὴ ἦ σχίσματα {N σχίσματα ♦ σχίσμα } ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη.

1Cn 12:26 Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη• εἴτε δοξάζεται ἐν {N δοξάζεται ἐν ♦ δοξάζεται [ἐν]} μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

1Cn 12:27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

1Cn 12:28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δευτέρον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα {N εἶτα ♦ ἔπειτα } χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, {N ἀντιλήψεις ♦ ἀντιλήψεις } κυβερνήσεις, γέννη γλωσσῶν.

1Cn 12:29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις;

1Cn 12:30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; Μὴ πάντες διερμηνεύουσιν;

1Cn 12:31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. {N κρείττονα ♦ μείζονα } Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

1Cn 13:1 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

1Cn 13:2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, {N μεθιστάνειν ♦ μεθιστάναι } ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι.

1Cn 13:3 Καὶ {N Καὶ ἐὰν ψωμίσω ♦ κἂν ψωμίσω } ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, {B καυθήσωμαι ♦ καυθήσομαι } {N καυθήσωμαι ♦ καυχῆσωμαι } ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

1Cn 13:4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται• ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ• ἡ {N ζηλοῖ ἢ ἀγάπη ♦ ζηλοῖ [ἢ ἀγάπη]} ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

1Cn 13:5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,

1Cn 13:6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ,

1Cn 13:7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

1Cn 13:8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει• {N ἐκπίπτει ♦ πίπτει } εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται• εἴτε γλώσσαι, παύσονται• εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

1Cn 13:9 Ἐκ μέρους δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν•

1Cn 13:10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε {N τότε ♦ - } τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

1Cn 13:11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς {N ὡς νήπιος ἐλάλουν ♦ ἐλάλουν ὡς νήπιος } νήπιος ἐλάλουν, ὡς {N ὡς νήπιος ἐφρόνουν ♦ ἐφρόνουν ὡς νήπιος } νήπιος ἐφρόνουν, ὡς {N ὡς νήπιος ἐλογιζόμην ♦ ἐλογιζόμην ὡς νήπιος } νήπιος ἐλογιζόμην• ὅτε δὲ {N δὲ ♦ - } γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

1Cn 13:12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον• ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

1Cn 13:13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα• μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

1Cn 14:1 Διώκετε τὴν ἀγάπην• ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

1Cn 14:2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ {N τῷ ♦ - } θεῷ• οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

1Cn 14:3 Ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

1Cn 14:4 Ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

1Cn 14:5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε• μείζων γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ } ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύει, {N διερμηνεύει ♦ διερμηνεύει } ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

1Cn 14:6 Νυνὶ {N νυνὶ ♦ νῦν } δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητεῖᾳ ἢ ἐν {N ἐν διδαχῇ ♦ [ἐν] διδαχῇ } διδαχῇ;

1Cn 14:7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε ἀύλος, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ διδῶ, {N διδῶ ♦ δῶ } πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

1Cn 14:8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν {N φωνὴν σάλπιγξ ♦ σάλπιγξ φωνὴν } σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον;

1Cn 14:9 Οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

1Cn 14:10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν {N ἐστὶν ♦ εἰσιν } ἐν κόσμῳ καὶ οὐδὲν αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ - } ἄφωνον.

1Cn 14:11 Ἐὰν οὖν μὴ εἶδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

1Cn 14:12 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

1Cn 14:13 Διόπερ {N Διόπερ ♦ Διὸ } ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ.

1Cn 14:14 Ἐὰν γὰρ {N γὰρ ♦ [γὰρ] } προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.

1Cn 14:15 Τί οὖν ἐστίν; Προσεύζομαι τῷ πνεύματι, προσεύζομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ• ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ.

1Cn 14:16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογίης {N εὐλογίης τῷ ♦ εὐλογῆς [ἐν] } τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἄμην ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν;

1Cn 14:17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

1Cn 14:18 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου, {N μου ♦ - } πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν• {N λαλῶν ♦ λαλῶ }

1Cn 14:19 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ {N διὰ τοῦ νοός ♦ τῷ νοῖ } τοῦ νοός μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίου λόγους ἐν γλώσση.

1Cn 14:20 ¶ Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν• ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσίν τέλειοι γίνεσθε.

1Cn 14:21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις {N ἑτέροις ♦ ἑτέρων } λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει κύριος.

1Cn 14:22 Ὡστε αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις• ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

1Cn 14:23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πάντες γλώσσαις {N γλώσσαις λαλῶσιν ♦ λαλῶσιν γλώσσαις } λαλῶσιν, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;

1Cn 14:24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων,

1Cn 14:25 καὶ {N καὶ οὕτως τὰ ♦ τὰ } οὕτως τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται• καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσῃ τῷ θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁ {N Ὁ θεὸς ὄντως ♦ Ὀντως ὁ θεός } θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστιν.

1Cn 14:26 ¶ Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν {N ὑμῶν ♦ -} ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλώσσαν {N γλώσσαν ἔχει ἀποκάλυψιν ♦ ἀποκάλυψιν ἔχει γλώσσαν } ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει. Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω.

1Cn 14:27 Εἶτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἷς διερμηνεύετω•

1Cn 14:28 ἐὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ• ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ θεῷ.

1Cn 14:29 Προφήται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

1Cn 14:30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένω, ὁ πρῶτος σιγάτω.

1Cn 14:31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαθάνωσιν, καὶ πάντες παρακαλῶνται•

1Cn 14:32 καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται.

1Cn 14:33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ θεός, ἀλλὰ εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

1Cn 14:34 ¶ Αἱ γυναῖκες ὑμῶν {N ὑμῶν ♦ -} ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν• οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται {N ἐπιτέτραπται ♦ ἐπιτρέπεται } αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑποτάσσεσθαι, {N ὑποτάσσεσθαι ♦ ὑποταστέσθωσαν } καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

1Cn 14:35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν• αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν γυναιξὶν {N γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν ♦ γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ } ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

1Cn 14:36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξήλθεν; Ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

1Cn 14:37 ¶ Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἅ γραφῶ ὑμῖν, ὅτι κυρίου εἰσὶν {N εἰσὶν ἐντολαί ♦ ἐστὶν ἐντολή } ἐντολαί.

1Cn 14:38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. {N ἀγνοεῖτω ♦ ἀγνοεῖται }

1Cn 14:39 ¶ Ὡστε, ἀδελφοί, {N ἀδελφοί ♦ ἀδελφοί [μου] } ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις {N γλώσσαις μὴ κωλύετε ♦ μὴ κωλύετε γλώσσαις } μὴ κωλύετε•

1Cn 14:40 πάντα {N πάντα ♦ πάντα δὲ } εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

1Cn 15:1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε,

1Cn 15:2 δι' οὗ καὶ σώζεσθε• τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε.

1Cn 15:3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς•

1Cn 15:4 καὶ ὅτι ἐτάφη• καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ {N τρίτη ἡμέρα ♦ ἡμέρα τῇ τρίτῃ} ἡμέρα κατὰ τὰς γραφάς•

1Cn 15:5 καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα•

1Cn 15:6 ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους {N πλείους ♦ πλείονες} μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ {N καὶ ♦ -} ἐκοιμήθησαν•

1Cn 15:7 ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβω, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν•

1Cn 15:8 ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κάμοι.

1Cn 15:9 Ἐγὼ γὰρ εἶμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἶμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ.

1Cn 15:10 Χάριτι δὲ θεοῦ εἶμι ὃ εἶμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἢ {N ἢ σὺν ♦ [ἡ] σὺν} σὺν ἐμοί.

1Cn 15:11 Εἴτε οὖν ἐγώ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

1Cn 15:12 ¶ Εἰ δὲ χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν τινες {N τινες ἐν ὑμῖν ♦ ἐν ὑμῖν τινες} ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

1Cn 15:13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται•

1Cn 15:14 εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ {N τὸ ♦ [καὶ] τὸ} κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ {N δὲ καὶ ♦ καὶ} καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

1Cn 15:15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

1Cn 15:16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται•

1Cn 15:17 εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἢ πίστις ὑμῶν• ἔτι ἔστε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

1Cn 15:18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν χριστῷ ἀπώλοντο.

1Cn 15:19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες {N ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν χριστῷ ♦ ἐν χριστῷ ἠλπικότες ἐσμὲν} ἐσμὲν ἐν χριστῷ μόνον, ἔλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν.

1Cn 15:20 ¶ Νυνὶ δὲ χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. {N ἐγένετο ♦ - }

1Cn 15:21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ {N ὁ ♦ - } θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

1Cn 15:22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

1Cn 15:23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι• ἀπαρχὴ χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

1Cn 15:24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ {N παραδῶ ♦ παραδιδῶ } τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

1Cn 15:25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρι οὗ ἂν {N ἂν ♦ - } θῆ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

1Cn 15:26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

1Cn 15:27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι Πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

1Cn 15:28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ {N καὶ ♦ [καί]} αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἦ ὁ θεὸς τὰ {N θεὸς τὰ ♦ θεὸς [τὰ]} πάντα ἐν πᾶσιν.

1Cn 15:29 ¶ Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν {N βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν ♦ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν } νεκρῶν;

1Cn 15:30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

1Cn 15:31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν {N ἣν ♦ [ἀδελφοί] ἣν } ἔχω ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

1Cn 15:32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

1Cn 15:33 Μὴ πλανᾶσθε• Φθειροῦσιν ἦθη χρηστὰ ὁμιλίας κακαί.

1Cn 15:34 Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε• ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς ἔχουσιν• πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. {N λέγω ♦ λαλῶ }

1Cn 15:35 ¶ Ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; Ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

1Cn 15:36 Ἄφρον, {N Ἄφρον ♦ Ἄφρων } σὺ ὁ σπεῖρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ•

1Cn 15:37 καὶ ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπεῖρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν•

1Cn 15:38 ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ {N αὐτῷ δίδωσιν ♦ δίδωσιν αὐτῷ } δίδωσιν σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ {N τὸ ♦ - } ἴδιον σῶμα.

1Cn 15:39 Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ• ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, {N ἰχθύων ♦ σὰρξ πτηνῶν } ἄλλη δὲ πτηνῶν. {N πτηνῶν ♦ ἰχθύων }

1Cn 15:40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων.

1Cn 15:41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων• ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

1Cn 15:42 Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπεῖρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ•

1Cn 15:43 σπεῖρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ• σπεῖρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει•

1Cn 15:44 σπεῖρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστιν {N Ἔστιν σῶμα ψυχικόν ♦ Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν } σῶμα ψυχικόν, καὶ {N καὶ ἔστιν σῶμα ♦ ἔστιν καὶ } ἔστιν σῶμα πνευματικόν.

1Cn 15:45 Οὕτως καὶ γέγραπται, Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζῶσιν.

1Cn 15:46 Ἄλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

1Cn 15:47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός• ὁ δεῦτερος ἄνθρωπος ὁ {N ὁ κύριος ♦ - } κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

1Cn 15:48 Οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι•

1Cn 15:49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν {N φορέσωμεν ♦ φορέσομεν } καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ.

1Cn 15:50 ¶ Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται, {N δύνανται ♦ δύναται } οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

1Cn 15:51 Ἴδού, μυστήριον ὑμῖν λέγω• πάντες μὲν {N μὲν ♦ - } οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,

1Cn 15:52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι• σαλπῖσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

1Cn 15:53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

1Cn 15:54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.

1Cn 15:55 Ποῦ σου, Θάνατε, τὸ κέντρον; {N κέντρον Ποῦ σου Ἄιδη τὸ νίκος ♦ νίκος Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον } Ποῦ σου, Ἄιδη, τὸ νίκος;

1Cn 15:56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἢ ἀμαρτία• ἢ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος•

1Cn 15:57 τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Cn 15:58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

1Cn 16:1 Περὶ δὲ τῆς λογίας {N λογίας ♦ λογείας } τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡςπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

1Cn 16:2 Κατὰ μίαν σαββάτων {N σαββάτων ♦ σαββάτου } ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ τι ἂν {N ἂν ♦ ἐάν } εὐδοῶται, ἵνα μή, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι {N λογίαι ♦ λογεῖαι } γίνωνται.

1Cn 16:3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ•

1Cn 16:4 ἐὰν δὲ ἦ {N ἦ ἄξιον ♦ ἄξιον ἦ } ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται.

1Cn 16:5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω• Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι•

1Cn 16:6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὐ ἐὰν πορεύωμαι.

1Cn 16:7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν• ἐλπίζω δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ. {N ἐπιτρέπῃ ♦ ἐπιτρέψῃ }

1Cn 16:8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς•

1Cn 16:9 θύρα γάρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

1Cn 16:10 ¶ Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς• τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ {N καὶ ἐγώ ♦ κἀγώ } ἐγώ.

1Cn 16:11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ• προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με• ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

1Cn 16:12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν• καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

1Cn 16:13 ¶ Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

1Cn 16:14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

1Cn 16:15 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί - οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτοῦς -

1Cn 16:16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κοπιῶντι.

1Cn 16:17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου {N Φουρτουνάτου ♦ Φορτουνάτου } καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν {N ὑμῶν ♦ ὑμέτερον } ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.

1Cn 16:18 Ἀνεπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν• ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους.

1Cn 16:19 ¶ Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας• {N Ἀσίας ἀσπάζονται ♦ Ἀσίας ἀσπάζεται } ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, {N Πρίσκιλλα ♦ Πρίσκα } σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

1Cn 16:20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

1Cn 16:21 ¶ Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου.

1Cn 16:22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν {N Ἰησοῦν χριστόν ♦ - } χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν {N Μαρὰν ἀθά ♦ Μαρανα θα } ἀθά.

1Cn 16:23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ - } μεθ' ὑμῶν.

1Cn 16:24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

2Cn 1:1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσιν τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ•

2Cn 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Cn 1:3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως,

2Cn 1:4 ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

2Cn 1:5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

2Cn 1:6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς {N τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν ♦ εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν } ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν• καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν• εἴτε {N εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας ♦ - } παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας•

2Cn 1:7 εἰδότες ὅτι ὡσπερ {N ὡσπερ ♦ ὡς } κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως.

2Cn 1:8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν {N ἡμῖν ♦ - } ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν {N ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν ♦ ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν } ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.

2Cn 1:9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιοῦτες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς•

2Cn 1:10 ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, {N ῥύεται ♦ ῥύεται } εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι {N ὅτι ♦ [ὅτι] } καὶ ἔτι ῥύσεται,

2Cn 1:11 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑμῶν. {N ὑπὲρ ὑμῶν ♦ ὑπὲρ ἡμῶν }

2Cn 1:12 ¶ Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ εἰλικρινεῖᾳ θεοῦ, {N θεοῦ οὐκ ♦ τοῦ θεοῦ [καὶ] οὐκ } οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

2Cn 1:13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ {N καὶ ἕως ♦ ἕως} ἕως τέλους ἐπιγινώσεσθε•

2Cn 1:14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμέν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. {N Ἰησοῦ ♦ [ἡμῶν] Ἰησοῦ}

2Cn 1:15 ¶ Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην ἐλθεῖν {N ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ πρότερον ♦ πρότερον πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν} πρὸς ὑμᾶς τὸ πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε• {N ἔχητε ♦ σχήτε}

2Cn 1:16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

2Cn 1:17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, {N βουλευόμενος ♦ βουλόμενος} μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; Ἦ ἂν βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἦ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναί, ναὶ καὶ τὸ Οὐ, οὐ;

2Cn 1:18 Πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο {N ἐγένετο ♦ ἔστιν} Ναὶ καὶ οὐ.

2Cn 1:19 Ὁ γὰρ {N γὰρ τοῦ θεοῦ ♦ τοῦ θεοῦ γὰρ} τοῦ θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.

2Cn 1:20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναί, καὶ {N καὶ ἐν αὐτῷ ♦ διὸ καὶ δι' αὐτοῦ} ἐν αὐτῷ τὸ Ἀμήν, τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

2Cn 1:21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, θεός•

2Cn 1:22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

2Cn 1:23 ¶ Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.

2Cn 1:24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν• τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2Cn 2:1 Ἐκρίνα δὲ {N δὲ ♦ γὰρ} ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν.

2Cn 2:2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστίν {N ἐστίν ♦ -} ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

2Cn 2:3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν {N ὑμῖν ♦ -} τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω {N ἔχω ♦ σχῶ} ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

2Cn 2:4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

2Cn 2:5 ¶ Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους - ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ - πάντας ὑμᾶς.

2Cn 2:6 Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων•

2Cn 2:7 ὥστε τὸναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως {N μήπως ♦ μὴ πως } τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος.

2Cn 2:8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

2Cn 2:9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.

2Cn 2:10 Ὡς δέ τι χαρίζεσθε, καὶ {N καὶ ἐγὼ ♦ κἀγὼ } ἐγώ• καὶ γὰρ ἐγὼ εἶ {N εἶ τι ♦ δ } τι κεχάρισμαι, ὧ {N ὧ κεχάρισμαι ♦ εἶ τι κεχάρισμαι } κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ χριστοῦ,

2Cn 2:11 ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ• οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

2Cn 2:12 ¶ Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν κυρίῳ,

2Cn 2:13 οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου• ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

2Cn 2:14 Τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ.

2Cn 2:15 Ὅτι χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σφζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις•

2Cn 2:16 οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου {N θανάτου ♦ ἐκ θανάτου } εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς {N ζωῆς ♦ ἐκ ζωῆς } εἰς ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός;

2Cn 2:17 Οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποί, {B λοιποί ♦ πολλοί } {N λοιποί ♦ πολλοί } καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ• ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ, κατενώπιον {N κατενώπιον τοῦ ♦ κατέναντι } τοῦ θεοῦ, ἐν χριστῷ λαλοῦμεν.

2Cn 3:1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ {N Εἰ ♦ ἦ } μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; {N ὑμῶν συστατικῶν ♦ ὑμῶν }

2Cn 3:2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων•

2Cn 3:3 φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξίν καρδίαις σαρκίνοις.

2Cn 3:4 Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν•

2Cn 3:5 οὐχ ὅτι ἱκανοί {N ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν ♦ ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοί ἐσμεν } ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ•

2Cn 3:6 ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος• τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτένει, {N ἀποκτένει ♦ ἀποκτέννει } τὸ δὲ πνεῦμα ζῶοποιεῖ.

2Cn 3:7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν {N ἐν λίθοις ♦ λίθοις } λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξει, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην,

2Cn 3:8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξει;

2Cn 3:9 Εἰ γὰρ ἡ {N γὰρ ἡ διακονία ♦ γὰρ τῆ διακονία } διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν {N ἐν ♦ - } δόξει.

2Cn 3:10 Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν {N ἕνεκεν ♦ εἵνεκεν } τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

2Cn 3:11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξει.

2Cn 3:12 ¶ Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῆ παρρησίᾳ χρώμεθα•

2Cn 3:13 καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, {N ἑαυτοῦ ♦ αὐτοῦ } πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου•

2Cn 3:14 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν• ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ {N τὸ ♦ ἡμέρας τὸ } αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῆ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὃ {N ὃ τι ♦ ὅτι } τι ἐν χριστῷ καταργεῖται.

2Cn 3:15 Ἄλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται {N ἀναγινώσκεται ♦ ἂν ἀναγινώσκηται } Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

2Cn 3:16 Ἡνίκα δ' {N δ' ἂν ♦ δὲ ἂν } ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

2Cn 3:17 Ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν• οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐκεῖ {N ἐκεῖ ♦ - } ἐλευθερία.

2Cn 3:18 Ἡμεῖς δὲ πάντες, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.

2Cn 4:1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν• {N ἐκκακοῦμεν ♦ ἐγκακοῦμεν }

2Cn 4:2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες {N συνιστῶντες ♦ συνιστάνοντες } ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

2Cn 4:3 Εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστιν κεκαλυμμένον•

2Cn 4:4 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάζαι αὐτοῖς {N αὐτοῖς ♦ - } τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ.

2Cn 4:5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ χριστὸν {N χριστὸν Ἰησοῦν ♦ Ἰησοῦν χριστὸν } Ἰησοῦν κύριον• ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

2Cn 4:6 Ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, {N λάμψαι ♦ λάμψει } ὅς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ♦ [Ἰησοῦ]} χριστοῦ.

2Cn 4:7 ¶ Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν•

2Cn 4:8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι• ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι•

2Cn 4:9 διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι• καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι•

2Cn 4:10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ κυρίου {N κυρίου ♦ - } Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

2Cn 4:11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

2Cn 4:12 Ὡστε ὁ μὲν {N μὲν ♦ - } θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

2Cn 4:13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν•

2Cn 4:14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ {N διὰ ♦ σὺν } Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

2Cn 4:15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τῆν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

2Cn 4:16 ¶ Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, {N ἐκκακοῦμεν ♦ ἐγκακοῦμεν } ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἕσωθεν {N ἕσωθεν ♦ ἕσω ἡμῶν } ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.

2Cn 4:17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν,

2Cn 4:18 μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα• τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα• τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

2Cn 5:1 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομῆν ἐκ θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2Cn 5:2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες•

2Cn 5:3 εἶγε {N εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι ♦ εἶ γε καὶ ἐκδυσάμενοι } καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα.

2Cn 5:4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι• ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

2Cn 5:5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ καὶ {N καὶ ♦ - } δοῦς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος,

2Cn 5:6 θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου -

2Cn 5:7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἶδους -

2Cn 5:8 θαρροῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημηῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημηῆσαι πρὸς τὸν κύριον.

2Cn 5:9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

2Cn 5:10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. {N κακόν ♦ φαῦλον }

2Cn 5:11 ¶ Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα• ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

2Cn 5:12 Οὐ γὰρ {N γὰρ ♦ - } πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ {N οὐ καρδίᾳ ♦ μὴ ἐν καρδίᾳ } καρδίᾳ.

2Cn 5:13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῶ• εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.

2Cn 5:14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι {B ει ♦ - } εἰ {N ει ♦ - } εἶς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον•

2Cn 5:15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

2Cn 5:16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα• εἰ δὲ {N δε ♦ - } καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν.

2Cn 5:17 Ὡστε εἴ τις ἐν χριστῷ, καινὴ κτίσις• τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν, ἰδοῦ, γέγονεν καινὰ {B καινὰ τὰ πάντα ♦ τὰ πάντα καινὰ } τὰ {N τὰ πάντα ♦ - } πάντα.

2Cn 5:18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ♦ - } χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς•

2Cn 5:19 ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

2Cn 5:20 ¶ Ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν• δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ.

2Cn 5:21 Τὸν γὰρ {N γὰρ ♦ - } μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

2Cn 6:1 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς -

2Cn 6:2 λέγει γάρ, Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι• ἰδοῦ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοῦ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας -

2Cn 6:3 μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία•

2Cn 6:4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες {N συνιστῶντες ♦ συνιστάντες } ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,

2Cn 6:5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,

2Cn 6:6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,

2Cn 6:7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,

2Cn 6:8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας• ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς•

2Cn 6:9 ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι• ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοῦ, ζῶμεν• ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι•

2Cn 6:10 ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες• ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες• ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

2Cn 6:11 ¶ Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτνται.

2Cn 6:12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.

2Cn 6:13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν - ὡς τέκνοις λέγω - πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

2Cn 6:14 ¶ Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις• τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; Τίς {N Τίς δὲ ♦ "H τίς } δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;

2Cn 6:15 Τίς δὲ συμφώνησις χριστῷ {N χριστῷ ♦ χριστοῦ } πρὸς Βελίαν; "H τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

2Cn 6:16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; Ὑμεῖς {N Ὑμεῖς ♦ Ἡμεῖς } γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε {N ἐστε ♦ ἐσμεν } ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω• καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι {N μοι ♦ μου } λαός.

2Cn 6:17 Διό, Ἐξέλθετε {N Ἐξέλθετε ♦ Ἐξέλθατε } ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε• κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,

2Cn 6:18 καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

2Cn 7:1 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ.

2Cn 7:2 ¶ Χωρήσατε ἡμᾶς• οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

2Cn 7:3 Οὐ {N Οὐ πρὸς κατάκρισιν ♦ Πρὸς κατάκρισιν οὐ } πρὸς κατάκρισιν λέγω• προεῖρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.

2Cn 7:4 Πολλὴ μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν• πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

2Cn 7:5 ¶ Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι• ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

2Cn 7:6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου•

2Cn 7:7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.

2Cn 7:8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην• βλέπω γὰρ {N γὰρ ♦ [γὰρ]} ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

2Cn 7:9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν• ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

2Cn 7:10 Ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον {N ἀμεταμέλητον κατεργάζεται ♦ ἀμεταμέλητον ἐργάζεται} κατεργάζεται• ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

2Cn 7:11 Ἴδου γάρ, αὐτὸ τοῦτο, τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, {N ὑμᾶς ♦ -} πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοοῦς εἶναι ἐν {N ἐν τῷ ♦ τῷ} τῷ πράγματι.

2Cn 7:12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἶνεκεν {B εἶνεκεν ♦ ἔνεκεν} {N οὐχ εἶνεκεν ♦ οὐχ ἔνεκεν} τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ εἶνεκεν {B εἶνεκεν ♦ ἔνεκεν} {N οὐδὲ εἶνεκεν ♦ οὐδὲ ἔνεκεν} τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἶνεκεν {B εἶνεκεν ♦ ἔνεκεν} {N ἀλλ' εἶνεκεν ♦ ἀλλ' ἔνεκεν} τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

2Cn 7:13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. ¶ Ἐπὶ δὲ {B δε> -} τῇ παρακλήσει ὑμῶν {B ὑμῶν περισσοτέρως ♦ ὑμῶν• περισσοτέρως δὲ} {N ὑμῶν περισσοτέρως ♦ ἡμῶν περισσοτέρως} περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

2Cn 7:14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη• ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.

2Cn 7:15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

2Cn 7:16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

2Cn 8:1 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας•

2Cn 8:2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσεΐα τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεΐα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν {N τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος } πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν.

2Cn 8:3 Ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ {N ὑπὲρ ♦ παρὰ } δύναμιν αὐθαίρετοι,

2Cn 8:4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους•

2Cn 8:5 καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ

2Cn 8:6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

2Cn 8:7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν {N ὑμῶν ἐν ἡμῖν ♦ ἡμῶν ἐν ὑμῖν } ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

2Cn 8:8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

2Cn 8:9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν, πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεΐᾳ πλουτήσητε.

2Cn 8:10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι• τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.

2Cn 8:11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως, καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

2Cn 8:12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχη τις, {N τις ♦ - } εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

2Cn 8:13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ {N δὲ ♦ - } θλίψις• ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα,

2Cn 8:14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα• ὅπως γένηται ἰσότης,

2Cn 8:15 καθὼς γέγραπται, Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασεν• καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησεν.

2Cn 8:16 ¶ Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι {N διδόντι ♦ δόντι } τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου.

2Cn 8:17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξήλθεν πρὸς ὑμᾶς.

2Cn 8:18 Συνεπέψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν•

2Cn 8:19 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ]} τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν•

2Cn 8:20 στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν•

2Cn 8:21 προνοούμενοι {N προνοούμενοι ♦ προνοοῦμεν γὰρ } καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

2Cn 8:22 Συνεπέψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλαῖς σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

2Cn 8:23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός• εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα χριστοῦ.

2Cn 8:24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχίσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε {N ἐνδείξασθε ♦ ἐνδεικνύμενοι } εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

2Cn 9:1 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσὸν μοί ἐστὶν τὸ γράφειν ὑμῖν•

2Cn 9:2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι• καὶ ὁ {N ὁ ἐξ ♦ τὸ } ἐξ ὑμῶν ζήλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας.

2Cn 9:3 Ἔπεψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ• ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε•

2Cn 9:4 μήπως, {N μήπως ♦ μή πως } ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρώσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυθῶμεν ἡμεῖς - ἵνα μὴ λέγωμεν {N λέγωμεν ♦ λέγω } ὑμεῖς - ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς {N τῆς καυχίσεως ♦ - } καυχίσεως.

2Cn 9:5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προκατηγγελημένην {N προκατηγγελημένην ♦ προεπηγγελημένην } εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν.

2Cn 9:6 ¶ Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει• καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

2Cn 9:7 Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται {N προαιρεῖται ♦ προήρηται } τῇ καρδίᾳ• μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης• ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός.

2Cn 9:8 Δυνατὸς {N Δυνατὸς ♦ Δυνατεῖ} δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν•

2Cn 9:9 καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν• ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2Cn 9:10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα {N σπέρμα ♦ σπόρον} τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, {N χορηγήσαι καὶ πληθύναι ♦ χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ} καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι {N αὐξήσαι ♦ αὐξήσει} τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν•

2Cn 9:11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ.

2Cn 9:12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ•

2Cn 9:13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας•

2Cn 9:14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

2Cn 9:15 Χάρις δὲ {N δὲ ♦ -} τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

2Cn 10:1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος {N πραότητος ♦ πραῦτητος} καὶ ἐπεικειᾶς τοῦ χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς•

2Cn 10:2 δέομαι δέ, τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

2Cn 10:3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα -

2Cn 10:4 τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων -

2Cn 10:5 λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ,

2Cn 10:6 καὶ ἐν ἐτοιμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

2Cn 10:7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἐαυτῷ χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἅφ' {N ἅφ' ♦ ἐφ' } ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς χριστοῦ. {N ἡμεῖς χριστοῦ ♦ ἡμεῖς }

2Cn 10:8 Ἐάν τε {N τε γὰρ καὶ ♦ [τε] γὰρ } γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν - ἥς ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν {N ἡμῖν ♦ - } εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν - οὐκ αἰσχυρθήσομαι•

2Cn 10:9 ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

2Cn 10:10 Ὅτι, Αἱ μὲν {N μὲν ἐπιστολαὶ ♦ ἐπιστολαὶ μὲν } ἐπιστολαί, φησὶν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί• ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενῆς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.

2Cn 10:11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἰοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

2Cn 10:12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισιν τῶν ἑαυτοῦς συνιστανόντων• ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν. {N συνιοῦσιν ♦ συνιᾶσιν }

2Cn 10:13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ {N οὐχὶ ♦ οὐκ } εἰς τὰ ἄμετρα καυχήσομεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεός, μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

2Cn 10:14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοῦς• ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ•

2Cn 10:15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι, ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, ἀξαναομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν,

2Cn 10:16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελισασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι.

2Cn 10:17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

2Cn 10:18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, {N συνιστῶν ♦ συνιστάνων } ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.

2Cn 11:1 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ {N τῇ ἀφροσύνῃ ♦ τι ἀφροσύνης } ἀφροσύνῃ• ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.

2Cn 11:2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλω• ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστήσαι τῷ χριστῷ.

2Cn 11:3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως {N μήπως ♦ μή πως } ὡς ὁ ὄφεις Εὐᾶν {N Εὐᾶν ἐξηπάτησεν ♦ ἐξηπάτησεν Εὐᾶν } ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτως {N οὕτως ♦ - } φθαρή τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς {N ἀπλότητος ♦ ἀπλότητος [καὶ τῆς ἀγνότητος] } εἰς τὸν χριστόν.

2Cn 11:4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε. {B ἠνείχεσθε ♦ ἀνείχεσθε } {N ἠνείχεσθε ♦ ἀνέχεσθε }

2Cn 11:5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκένοι τῶν ὑπὲρ λίαν {N ὑπὲρ λίαν ♦ ὑπερλίαν } ἀποστόλων.

2Cn 11:6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει• ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες {N φανερωθέντες ♦ φανερώσαντες } ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

2Cn 11:7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

2Cn 11:8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν•

2Cn 11:9 καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεῖς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός• {N οὐδενός ♦ οὐθενός } τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας• καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν {N ὑμῖν ἑμαυτὸν ♦ ἑμαυτὸν ὑμῖν } ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω.

2Cn 11:10 Ἔστιν ἀλήθεια χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας.

2Cn 11:11 Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ θεὸς οἶδεν.

2Cn 11:12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς.

2Cn 11:13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους χριστοῦ.

2Cn 11:14 Καὶ οὐ θαυμαστόν• {N θαυμαστόν ♦ θαῦμα } αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

2Cn 11:15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

2Cn 11:16 ¶ Πάλιν λέγω, μὴ τίς με δόξη ἄφρονα εἶναι• εἰ δὲ μήγε, {N μήγε ♦ μή γε } κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρὸν τι καυχῆσωμαι.

2Cn 11:17 Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ {N λαλῶ κατὰ κύριον ♦ κατὰ κύριον λαλῶ } κατὰ κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

2Cn 11:18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν {N τὴν ♦ - } σάρκα, κἀγὼ καυχῆσομαι.

2Cn 11:19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

2Cn 11:20 Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς {N ὑμᾶς εἰς πρόσωπον ♦ εἰς πρόσωπον ὑμᾶς } εἰς πρόσωπον δέρει.

2Cn 11:21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν• {N ἠσθενήσαμεν ♦ ἠσθενήκαμεν } ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ - ἐν ἀφροσύνη λέγω - τολμῶ κάγω.

2Cn 11:22 Ἐβραῖοί εἰσιν; Κάγω. Ἰσραηλιταί εἰσιν; Κάγω. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; Κάγω.

2Cn 11:23 Διάκονοι χριστοῦ εἰσιν; - παραφρονῶν λαλῶ - Ὑπὲρ ἐγώ. Ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς {N πληγαῖς ὑπερβαλλόντως ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως ♦ φυλακαῖς περισσοτέρως ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως } ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις,

2Cn 11:24 ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεεράκοντα } παρὰ μίαν ἔλαβον.

2Cn 11:25 Τρις ἐραβδίσθην, {N ἐραβδίσθην ♦ ἐρραβδίσθην } ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρις ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα•

2Cn 11:26 ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἔθνων, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις•

2Cn 11:27 ἐν {N ἐν κόπῳ ♦ κόπῳ } κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι.

2Cn 11:28 Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἢ ἐπισύστασις {N ἐπισύστασις μου ♦ ἐπίστασις μοι } μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

2Cn 11:29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

2Cn 11:30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

2Cn 11:31 Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ - } οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

2Cn 11:32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν {N Δαμασκηνῶν πόλιν ♦ πόλιν Δαμασκηνῶν } πόλιν, πιάσαι με θέλων• {N θέλων ♦ - }

2Cn 11:33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

2Cn 12:1 Καυχᾶσθαι δὴ {N δὴ οὐ συμφέρει μοι ♦ δεῖ οὐ συμφέρον μὲν } οὐ συμφέρει μοι• ἐλεύσομαι γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ } εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου.

2Cn 12:2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων - εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα• εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα• ὁ θεὸς οἶδεν - ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

2Cn 12:3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον - εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς {N ἐκτὸς ♦ χωρίς } τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα• ὁ θεὸς οἶδεν -

2Cn 12:4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι.

2Cn 12:5 Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι• ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου• {N μου ♦ - }

2Cn 12:6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων• ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ• φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμέ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι {N τι ♦ [τι]} ἐξ ἐμοῦ.

2Cn 12:7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα {N ἀποκαλύψεων ἵνα ♦ ἀποκαλύψεων. Διὸ ἵνα } μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ, {N Σατανᾶ ♦ Σατανᾶ } ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

2Cn 12:8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

2Cn 12:9 Καὶ εἶρηκέν μοι, Ἄρκεῖ σοι ἡ χάρις μου• ἡ γὰρ δύναμίς μου {N μου ἐν ♦ ἐν } ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. {N τελειοῦται ♦ τελεῖται } Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ.

2Cn 12:10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν {N ἐν στενοχωρίαις ♦ καὶ στενοχωρίαις } στενοχωρίαις, ὑπὲρ χριστοῦ• ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατὸς εἰμι.

2Cn 12:11 ¶ Γέγονα ἄφρων καυχώμενος• {N καυχώμενος ♦ - } ὑμεῖς με ἠναγκάσατε• ἐγὼ γὰρ ὠφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι• οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν {N ὑπὲρ λίαν ♦ ὑπερλίαν } ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι.

2Cn 12:12 Τὰ μὲν σημεία τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν {N ἐν σημείοις ♦ σημείοις τε } σημείοις καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν.

2Cn 12:13 Τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἠττήθητε {N ἠττήθητε ♦ ἠσώθητε } ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

2Cn 12:14 ¶ Ἰδοῦ, τρίτον ἐτοίμως {N ἐτοίμως ♦ τοῦτο ἐτοίμως } ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν• {N ὑμῶν οὐ ♦ οὐ } οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς• οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

2Cn 12:15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, εἰ {N εἰ καὶ ♦ εἰ} καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, {N ἀγαπῶν ἦττον ♦ ἀγαπῶ[n] ἦσσαν} ἦττον ἀγαπῶμαι.

2Cn 12:16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὑπάρχων πανοῦργος, δόλω ὑμᾶς ἔλαβον.

2Cn 12:17 Μὴ τίνα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

2Cn 12:18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν• μῆτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; Οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν;

2Cn 12:19 ¶ Πάλιν {N Πάλιν ♦ Πάλαι} δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον {N Κατενώπιον τοῦ ♦ Κατέναντι} τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν• τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

2Cn 12:20 Φοβοῦμαι γάρ, μήπως {N μήπως ἐλθῶν ♦ μή πως ἐλθῶν} ἐλθῶν οὐχ οἴους θέλω εὔρω ὑμᾶς, καγὼ εὔρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε• μήπως {N μήπως ἔρεις ζῆλοι ♦ μή πως ἔρις ζῆλος} ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειᾶι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι•

2Cn 12:21 μὴ πάλιν ἐλθόντα {N ἐλθόντα με ταπεινώσει ♦ ἐλθόντος μου ταπεινώσει με} με ταπεινώσει {B ταπεινώσει ♦ ταπεινώσει} ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθισω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἔπραξαν.

2Cn 13:1 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

2Cn 13:2 Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρῶν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπῶν νῦν γράφω {N γράφω ♦ -} τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι•

2Cn 13:3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ, ὅς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν•

2Cn 13:4 καὶ γὰρ εἰ {N εἰ ♦ -} ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα {N ζησόμεθα ♦ ζήσομεν} σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

2Cn 13:5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτούς, ὅτι Ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; {N ἐστίν Εἰ ♦ Εἰ} Εἰ μῆτι ἀδόκιμοί ἐστε.

2Cn 13:6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

2Cn 13:7 Εὔχομαι {N Εὔχομαι ♦ Εὐχόμεθα} δὲ πρὸς τὸν θεόν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

2Cn 13:8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

2Cn 13:9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε• τοῦτο δὲ {N δὲ καὶ ♦ καὶ } καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

2Cn 13:10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέν {N ἔδωκέν μοι ὁ κύριος ♦ ὁ κύριος ἔδωκέν μοι } μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

2Cn 13:11 ¶ Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε• καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε• καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

2Cn 13:12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι.

2Cn 13:13 ¶ Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

2Cn 13:14 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Ga 1:1 Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,

Ga 1:2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας•

Ga 1:3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς, καὶ {N καὶ κυρίου ἡμῶν ♦ ἡμῶν καὶ κυρίου } κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ga 1:4 τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ {N περὶ ♦ ὑπὲρ } τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος {N ἐνεστῶτος αἰῶνος ♦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος } αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν•

Ga 1:5 ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ga 1:6 ¶ Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ [χριστοῦ] } εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον•

Ga 1:7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ.

Ga 1:8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται {B εὐαγγελίζεται ♦ εὐαγγελίζεται } ὑμῖν {N ὑμῖν παρ' ♦ [ὕμῖν] παρ' } παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

Ga 1:9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

Ga 1:10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; Ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ γὰρ {N γὰρ ἔτι ♦ ἔτι } ἔτι ἀνθρώποις ἠρέσκον, χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.

Ga 1:11 ¶ Γνωρίζω δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον.

Ga 1:12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ga 1:13 Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν•

Ga 1:14 καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

Ga 1:15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ {N ὁ θεὸς ♦ [ὁ θεὸς] } θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

Ga 1:16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι•

Ga 1:17 οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπήλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

Ga 1:18 ¶ Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, {N Πέτρον ♦ Κηφᾶν } καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

Ga 1:19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.

Ga 1:20 Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι.

Ga 1:21 Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

Ga 1:22 Ἦμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν χριστῷ•

Ga 1:23 μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτέ, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει.

Ga 1:24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

Ga 2:1 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον•

Ga 2:2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μήπως {N μήπως ♦ μή πως } εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον.

Ga 2:3 Ἄλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι•

Ga 2:4 διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισήλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωσιν• {N καταδουλώσωσιν ♦ καταδουλώσουσιν }

Ga 2:5 οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἵξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

Ga 2:6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι - ὁποῖοί ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει• πρόσωπον θεοῦ {N θεοῦ ♦ [ὁ] θεοῦ } ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει - ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκούντες οὐδὲν προσανέθεντο•

Ga 2:7 ἀλλὰ τὸναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς -

Ga 2:8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη -

Ga 2:9 καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβα

κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς {B μὲν ♦ - } μὲν {N μὲν ♦ - } εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν•

Ga 2:10 μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

Ga 2:11 ¶ Ὅτε δὲ ἦλθεν Πέτρος {N Πέτρος ♦ Κηφᾶς } εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.

Ga 2:12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν• ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστειλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

Ga 2:13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ {N καὶ οἱ ♦ [καὶ] οἱ } οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

Ga 2:14 Ἄλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ {N Πέτρῳ ♦ Κηφᾶ } ἔμπροσθεν πάντων, Εἰ σύ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς {N ζῆς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς τί ♦ καὶ οὐχὶ Ἰουδαϊκῶς ζῆς πῶς } καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;

Ga 2:15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοί,

Ga 2:16 εἰδότες ὅτι {N ὅτι ♦ [δὲ] ὅτι } οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου• διότι {N διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου ♦ ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται } οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.

Ga 2:17 Εἰ δέ, ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

Ga 2:18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. {N συνίστημι ♦ συνιστάνω }

Ga 2:19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα θεῷ ζήσω.

Ga 2:20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι• ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ χριστός• ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ga 2:21 Οὐκ ἄθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ• εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Ga 3:1 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ {N τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι ♦ - } ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς χριστὸς προεγράφη ἐν {N ἐν ὑμῖν ♦ - } ὑμῖν ἐσταυρωμένος;

Ga 3:2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

Ga 3:3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

Ga 3:4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ; Εἶγε {N Εἶγε ♦ Εἶ γε } καὶ εἰκῆ.

Ga 3:5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

Ga 3:6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ga 3:7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν {N εἰσιν υἱοὶ ♦ υἱοὶ εἰσιν } υἱοὶ Ἀβραάμ.

Ga 3:8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεός, προευηγγελίστατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Ga 3:9 Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

Ga 3:10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν• γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος {N Ἐπικατάρατος ♦ ὅτι Ἐπικατάρατος } πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν {N ἐν πᾶσιν ♦ πᾶσιν } πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

Ga 3:11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ θεῷ, δῆλον• ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται•

Ga 3:12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος {N ἄνθρωπος ♦ - } ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ga 3:13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα• γέγραπται {N γέγραπται γάρ ♦ ὅτι γέγραπται } γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου•

Ga 3:14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ga 3:15 ¶ Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω• ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.

Ga 3:16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν {N ἐρρήθησαν ♦ ἐρρέθησαν } αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει, Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστιν χριστός.

Ga 3:17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς {N εἰς χριστὸν ♦ - } χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη {N ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα ♦ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη } τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

Ga 3:18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας• τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός.

Ga 3:19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρι {N ἄχρι ♦ ἄχρις} οὐ ἔλθη τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου.

Ga 3:20 Ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς εἷς ἐστίν.

Ga 3:21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ {N τοῦ θεοῦ ♦ [τοῦ θεοῦ]} θεοῦ; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν {N ἂν ἐκ νόμου ♦ ἐκ νόμου ἂν} ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

Ga 3:22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

Ga 3:23 ¶ Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι {N συγκεκλεισμένοι ♦ συγκλειόμενοι} εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

Ga 3:24 Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

Ga 3:25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

Ga 3:26 Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Ga 3:27 Ὅσοι γὰρ εἰς χριστόν ἐβαπτίσθητε, χριστόν ἐνεδύσασθε.

Ga 3:28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θήλυ• πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστέ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Ga 3:29 Εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ {N καὶ ♦ -} κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Ga 4:1 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν•

Ga 4:2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς.

Ga 4:3 Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν {N ἦμεν δεδουλωμένοι ♦ ἦμεθα δεδουλωμένοι} δεδουλωμένοι•

Ga 4:4 ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον,

Ga 4:5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ga 4:6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, {N ὑμῶν ♦ ἡμῶν} κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

Ga 4:7 Ὡστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } υἱός• εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος θεοῦ {N θεοῦ διὰ χριστοῦ ♦ διὰ θεοῦ } διὰ χριστοῦ.

Ga 4:8 ¶ Ἄλλὰ τότε μὲν, οὐκ εἰδότες θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ {N μὴ φύσει ♦ φύσει μὴ } φύσει οὖσιν θεοῖς•

Ga 4:9 νῦν δέ, γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

Ga 4:10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροῦς, καὶ ἐνιαυτοῦς.

Ga 4:11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως {N μήπως ♦ μή πως } εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

Ga 4:12 ¶ Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδὲν με ἠδίκησατε•

Ga 4:13 οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον.

Ga 4:14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου {N μου τὸν ἐν τῇ ♦ ὑμῶν ἐν τῇ } τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς χριστὸν Ἰησοῦν.

Ga 4:15 Τίς {N τίς οὖν ἦν ♦ ποῦ οὖν } οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορούσαντες ἂν {N ἂν ♦ - } ἐδώκατέ μοι.

Ga 4:16 Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

Ga 4:17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλείσσει ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

Ga 4:18 Καλὸν δὲ τὸ {N τὸ ♦ - } ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

Ga 4:19 Τεκνία {N Τεκνία ♦ Τέκνα } μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρι {N ἄχρι ♦ μέχρις } οὗ μορφωθῆ χριστὸς ἐν ὑμῖν,

Ga 4:20 ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

Ga 4:21 ¶ Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

Ga 4:22 Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν• ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

Ga 4:23 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ {N διὰ τῆς ♦ δι' } τῆς ἐπαγγελίας.

Ga 4:24 Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα• αὐταὶ γάρ εἰσιν δύο διαθήκαι• μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

Ga 4:25 Τὸ γὰρ {N γὰρ ♦ δὲ} Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ {N δὲ μετὰ ♦ γὰρ μετὰ} μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ga 4:26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν μήτηρ πάντων {N πάντων ♦ -} ἡμῶν•

Ga 4:27 γέγραπται γάρ, Εὐφράνθητι, στείρα, ἢ οὐ τίκτουσα• ῥήξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα• ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ga 4:28 Ἡμεῖς {N Ἡμεῖς ♦ Ὑμεῖς} δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. {N ἐσμέν ♦ ἐστέ}

Ga 4:29 Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν.

Ga 4:30 Ἄλλα τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ {N κληρονομήσῃ ♦ κληρονομήσει} ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

Ga 4:31 Ἄρα, {N Ἄρα ♦ Διό} ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Ga 5:1 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν {N οὖν ἢ χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν, στήκετε ♦ ἡμᾶς χριστὸς ἠλευθέρωσεν• στήκετε οὖν} ἢ χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

Ga 5:2 ¶ Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

Ga 5:3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

Ga 5:4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ {N τοῦ ♦ -} χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε• τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. {B ἐξεπέσατε ♦ ἐξεπέσετε}

Ga 5:5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

Ga 5:6 Ἐν γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

Ga 5:7 Ἐτρέχετε καλῶς• τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν τῇ {N τῇ ♦ [τῇ]} ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

Ga 5:8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

Ga 5:9 Μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

Ga 5:10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε• ὁ δὲ ταρασσῶν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν {N ἂν ♦ ἐὰν } ᾖ.

Ga 5:11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; Ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

Ga 5:12 Ὅφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

Ga 5:13 ¶ Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί• μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

Ga 5:14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, {N πληροῦται ♦ πεπλήρωται } ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. {N ἑαυτόν ♦ σεαυτόν }

Ga 5:15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ {N ὑπὸ ♦ ὑπ' } ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

Ga 5:16 ¶ Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

Ga 5:17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς• ταῦτα δὲ {N δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις ♦ γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται } ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂ ἂν {N ἂν ♦ ἐὰν } θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

Ga 5:18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

Ga 5:19 Φανερὰ δέ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστὶν μοιχεία, {N μοιχεία ♦ - } πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

Ga 5:20 εἰδωλολατρεία, {N εἰδωλολατρεία ♦ εἰδωλολατρία } φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, {N ἔρεις ζῆλοι ♦ ἔρις ζῆλος } ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειᾶι, διχοστασίαι, αἰρέσεις,

Ga 5:21 φθόνοι, φόννοι, {N φόννοι ♦ - } μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις• ἂ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ {N καὶ προεῖπον ♦ προεῖπον } προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

Ga 5:22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,

Ga 5:23 πραότης, {N πραότης ♦ πραΰτης } ἐγκράτεια• κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος.

Ga 5:24 Οἱ δὲ τοῦ χριστοῦ, τὴν {N τὴν ♦ [Ἰησοῦ] τὴν } σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Ga 5:25 ¶ Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

Ga 5:26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες.

Ga 6:1 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ {N προληφθῆ ♦ προλημφθῆ} ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, {N πραότητος ♦ πραύτητος} σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς.

Ga 6:2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε {N ἀναπληρώσατε ♦ ἀναπληρώσετε} τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ.

Ga 6:3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν {N ἑαυτὸν φρεναπατᾶ ♦ φρεναπατᾶ ἑαυτὸν} φρεναπατᾶ•

Ga 6:4 τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

Ga 6:5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

Ga 6:6 ¶ Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

Ga 6:7 Μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ μυκτηρίζεται• ὃ γὰρ ἐὰν σπεῖρη ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

Ga 6:8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν• ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

Ga 6:9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν• {N ἐκκακῶμεν ♦ ἐγκακῶμεν} καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

Ga 6:10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

Ga 6:11 ¶ Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ.

Ga 6:12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ {N μὴ τῷ ♦ τῷ} τῷ σταυρῷ τοῦ χριστοῦ διώκωνται. {N διώκωνται ♦ μὴ διώκωνται}

Ga 6:13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι {N περιτετμημένοι ♦ περιτεμνόμενοι} αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσονται.

Ga 6:14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ• δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ {N τῷ κόσμῳ ♦ κόσμῳ} κόσμῳ.

Ga 6:15 Ἐν {N Ἐν γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει ♦ Οὔτε γὰρ περιτομή τί ἐστιν} γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

Ga 6:16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Ga 6:17 ¶ Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω• ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου {N κυρίου ♦ -} Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Ga 6:18 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Ερ 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν {N ἐν Ἐφέσῳ ♦ [ἐν Ἐφέσῳ]} Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ερ 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ερ 1:3 ¶ Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ•

Ερ 1:4 καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ,

Ερ 1:5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

Ερ 1:6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν {N ἐν ᾧ ♦ ᾧ} ᾧ ἔχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ•

Ερ 1:7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν {N τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος } πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,

Ερ 1:8 ᾧ ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει,

Ερ 1:9 γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ

Ερ 1:10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς•

Ερ 1:11 ἐν αὐτῷ, {N ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ ♦ ἐν αὐτῷ. Ἐν ᾧ } ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

Ερ 1:12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χριστῷ•

Ερ 1:13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ,

Ερ 1:14 ὃς {N ὃς ♦ ὃ} ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ερ 1:15 ¶ Διὰ τοῦτο κἀγώ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,

Ερ 1:16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεΐαν ὑμῶν {N ὑμῶν ποιούμενος ♦ ποιούμενος } ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου•

Ερ 1:17 ἴνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ {N δῶῃ ♦ δῶῃ } ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ•

Ερ 1:18 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, {N ὑμῶν ♦ [ὑμῶν] } εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ {N καὶ ♦ - } τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις,

Ερ 1:19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ

Ερ 1:20 ἦν ἐνήργησεν ἐν τῷ χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ τῶν {N τῶν νεκρῶν καὶ ἐκάθισεν ♦ νεκρῶν καὶ καθίσας } νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

Ερ 1:21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι•

Ερ 1:22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

Ερ 1:23 ἣτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

Ερ 2:1 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, {N ἀμαρτίαις ♦ ἀμαρτίαις ὑμῶν }

Ερ 2:2 ἐν αἷς ποτὲ περιπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας•

Ερ 2:3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν {N ἦμεν ♦ ἦμεθα } τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί•

Ερ 2:4 ὁ δὲ θεός, πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς,

Ερ 2:5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ χριστῷ - χάριτί ἐστε σεσωσμένοι -

Ερ 2:6 καὶ συνήγειρεν, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ερ 2:7 ἴνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸν {N τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον ♦ τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτον } ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ερ 2:8 τῆ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς {N τῆς ♦ - } πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν• θεοῦ τὸ δῶρον•

Ερ 2:9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσται.

Ερ 2:10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποιήμα, κτισθέντες ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ερ 2:11 ¶ Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς {N ὑμεῖς ποτε ♦ ποτε ὑμεῖς } ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου,

Ερ 2:12 ὅτι ἦτε ἐν {N ἦτε ἐν ♦ ἦτε } τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

Ερ 2:13 Νυνὶ δὲ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγύς {N ἐγγύς ἐγενήθητε ♦ ἐγενήθητε ἐγγύς } ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ χριστοῦ.

Ερ 2:14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας,

Ερ 2:15 τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν, καταργήσας• ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ {N ἑαυτῷ ♦ αὐτῷ } εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,

Ερ 2:16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ•

Ερ 2:17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς {N καὶ τοῖς ♦ καὶ εἰρήνην τοῖς } ἐγγύς•

Ερ 2:18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

Ερ 2:19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται {N συμπολίται ♦ ἐστὲ συμπολίται } τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ,

Ερ 2:20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ,

Ερ 2:21 ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ,

Ερ 2:22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Ερ 3:1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ♦ [Ἰησοῦ]} ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν,

Ερ 3:2 εἶγε {N εἶγε ♦ εἶγε } ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,

Ερ 3:3 ὅτι {N ὅτι ♦ [ὅτι] } κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέν {N ἐγνώρισέν ♦ ἐγνώρισθη } μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,

Ερ 3:4 πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ•

Ερ 3:5 ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι•

Ερ 3:6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἐν τῷ χριστῷ ♦ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ } ἐν τῷ χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

Ερ 3:7 οὗ ἐγενόμην {N ἐγενόμην ♦ ἐγενήθην } διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, τὴν {N τὴν δοθεῖσάν ♦ τῆς δοθείσης } δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ερ 3:8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν {N ἐν ♦ - } τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν {N τὸν ♦ τὸ } ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον {N πλοῦτον ♦ πλοῦτος } τοῦ χριστοῦ,

Ερ 3:9 καὶ φωτίσαι πάντας {N πάντας ♦ [πάντας] } τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ {N διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ - } Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ερ 3:10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ,

Ερ 3:11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν ἐποίησεν ἐν χριστῷ {N χριστῷ ♦ τῷ χριστῷ } Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν•

Ερ 3:12 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν {N τὴν προσαγωγὴν ♦ προσαγωγὴν } προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

Ερ 3:13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν {N ἐκκακεῖν ♦ ἐγκακεῖν } ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

Ερ 3:14 ¶ Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ {N τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ - } κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ερ 3:15 ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,

Ερ 3:16 ἵνα δώῃ {N δώῃ ♦ δῶ } ὑμῖν, κατὰ τὸν {N τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος } πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

Ερ 3:17 κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν•

Ερ 3:18 ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος {N βάθος καὶ ὕψος ♦ ὕψος καὶ βάθος } καὶ ὕψος,

Ερ 3:19 γινῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ.

Ερ 3:20 ¶ Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ {N ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ♦ ὑπερεκπερισσοῦ } ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

Ερ 3:21 αὐτῷ ἢ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν {N ἐκκλησίᾳ ♦ ἐκκλησίᾳ καὶ } χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ερ 4:1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,

Ερ 4:2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, {N πραότητος ♦ πραύτητος } μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,

Ερ 4:3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Ερ 4:4 Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν•

Ερ 4:5 εἷς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα,

Ερ 4:6 εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. {N ἡμῖν ♦ - }

Ερ 4:7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἢ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ.

Ερ 4:8 Διὸ λέγει, Ἄναβας εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ {N καὶ ♦ - } ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

Ερ 4:9 Τὸ δέ, Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον {N πρῶτον ♦ - } εἰς τὰ κατώτερα μέρη {N μέρη ♦ [μέρη] } τῆς γῆς;

Ερ 4:10 Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

Ερ 4:11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,

Ερ 4:12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ•

Ερ 4:13 μέχρι καταστήσωμεν οί πάντες εις την ένότητα της πίστεως και της έπιγνώσεως του υίου του θεου, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ήλικίας του πληρώματος του χριστου•

Ερ 4:14 ίνα μηκέτι ώμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι και περιφερόμενοι παντι άνέμω της διδασκαλίας, έν τη κυβεία των ανθρώπων, έν πανουργία προς την μεθοδείαν {B μεθοδείαν ♦ μεθοδιαν } της πλάνης•

Ερ 4:15 άληθεύοντες δε έν αγάπη αύξήσωμεν εις αυτον τα πάντα, ός έστιν ή κεφαλή, ό {N ό ♦ - } χριστός,

Ερ 4:16 έξ ου πάν το σώμα συναρμολογούμενον και συμβιβαζόμενον δια πάσης αφής της έπιχορηγίας, κατ' ένέργειαν έν μέτρω ένός έκάστου μέρους, την αύξησιν του σώματος ποιείται εις οικοδομήν έαυτου έν αγάπη.

Ερ 4:17 ¶ Τοϋτο ου λέγω και μαρτύρομαι έν κυρίω, μηκέτι ύμās περιπατείν, καθώς και τα λοιπά {N λοιπά ♦ - } έθνη περιπατεί έν ματαιότητα του νοός αυτών,

Ερ 4:18 έσκοτισμένοι {N έσκοτισμένοι ♦ έσκοτωμένοι } τη διανοία, όντες άπηλλοτριωμένοι της ζωής του θεου δια την άγνοιαν την ουσαν έν αυτοίς, δια την πώρωσιν της καρδιάς αυτών•

Ερ 4:19 οίτινες άπηληγότες έαυτους παρέδωκαν τη άσελγεία, εις έργασίαν άκαθαρσίας πάσης έν πλεονεξία.

Ερ 4:20 'Υμείς δε ουχ ουτως έμάθετε τον χριστόν,

Ερ 4:21 είγε {N είγε ♦ εί γε } αυτον ήκούσατε και έν αυτω έδιδάχθητε, καθώς έστιν αλήθεια έν τω 'Ιησου•

Ερ 4:22 αποθέσθαι ύμās, κατὰ την προτέραν αναστροφήν, τον παλαιόν ανθρωπον, τον φθειρόμενον κατὰ τās έπιθυμίας της άπάτης•

Ερ 4:23 ανανεούσθαι δε τω πνεύματι του νοός ύμων,

Ερ 4:24 και ένδύσασθαι τον καινον ανθρωπον, τον κατὰ θεον κτισθέντα έν δικαιοσύνη και όσιότητα της αληθείας.

Ερ 4:25 ¶ Διο αποθέμενοι το ψευδος λαλειτε αλήθειαν έκαστος μετὰ του πλησίον αυτου• ότι έσμεν αλληλων μέλη.

Ερ 4:26 'Οργίζεσθε και μη άμαρτάνετε• ό ήλιος μη έπιδυέτω έπι τω {N τω ♦ [τω]} παροργισμω ύμων•

Ερ 4:27 μηδε δίδοτε τόπον τω διαβόλω.

Ερ 4:28 'Ο κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω• μάλλον δε κοπιάτω, εργαζόμενος το {N το αγαθόν ταίς χερσίν ♦ ταίς [ιδίαις] χερσίν το αγαθόν } αγαθόν ταίς χερσίν, ίνα έχη μεταδιδόναι τω χρείαν έχοντι.

Ερ 4:29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.

Ερ 4:30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

Ερ 4:31 Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ•

Ερ 4:32 γίνεσθε δὲ {N δὲ ♦ [δὲ] } εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἔχαρίσατο ἡμῖν. {N ἡμῖν ♦ ὑμῖν }

Ερ 5:1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά•

Ερ 5:2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Ερ 5:3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα {N πᾶσα ἀκαθαρσία ♦ ἀκαθαρσία πᾶσα } ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις•

Ερ 5:4 καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ {N τὰ οὐκ ἀνήκοντα ♦ ἃ οὐκ ἀνήκεν } οὐκ ἀνήκοντα• ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

Ερ 5:5 Τοῦτο γάρ ἐστε {N ἐστε ♦ ἴστε } γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς {N ὅς ♦ ὅ } ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ.

Ερ 5:6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις• διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

Ερ 5:7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν•

Ερ 5:8 ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ• ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε -

Ερ 5:9 ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος {N πνεύματος ♦ φωτὸς } ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ -

Ερ 5:10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ•

Ερ 5:11 καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε•

Ερ 5:12 τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστὶν καὶ λέγειν.

Ερ 5:13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται• πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν.

Ερ 5:14 Διὸ λέγει, Ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοὶ ὁ χριστός.

Ερ 5:15 ¶ Βλέπετε οὖν πῶς {N πῶς ἀκριβῶς ♦ ἀκριβῶς πῶς } ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί,

Ερ 5:16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν.

Ερ 5:17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες {N συνιέντες ♦ συνίετε } τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.

Ερ 5:18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,

Ερ 5:19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς {N ψαλμοῖς ♦ [ἐν] ψαλμοῖς } καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν {N ἐν ♦ - } τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ,

Ερ 5:20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ,

Ερ 5:21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ χριστοῦ. {B χριστοῦ ♦ θεοῦ }

Ερ 5:22 ¶ Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, {N ὑποτάσσεσθε ♦ - } ὡς τῷ κυρίῳ.

Ερ 5:23 Ὅτι ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ {N καὶ αὐτὸς ἐστὶν ♦ αὐτὸς } αὐτὸς ἐστὶν σωτὴρ τοῦ σώματος.

Ερ 5:24 Ἄλλ' {N Ἄλλ' ὡσπερ ♦ Ἄλλὰ ὡς } ὡσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίῳι {N ἰδίῳι ♦ - } ἀνδράσιν ἐν παντί.

Ερ 5:25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, {N ἑαυτῶν ♦ - } καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς•

Ερ 5:26 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι,

Ερ 5:27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν {N αὐτὴν ♦ αὐτὸς } ἑαυτῷ ἕνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.

Ερ 5:28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ {N οἱ ♦ [καὶ] οἱ } ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ•

Ερ 5:29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ κύριος {N κύριος ♦ χριστὸς } τὴν ἐκκλησίαν•

Ερ 5:30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ {N ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ♦ - } τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

Ερ 5:31 Ἄντι τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν {N τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν ♦ [τὸν] πατέρα καὶ [τὴν] } πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

Ερ 5:32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν• ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ερ 5:33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν• ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ερ 6:1 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν {N ἐν κυρίῳ ♦ [ἐν κυρίῳ] } κυρίῳ• τοῦτο γὰρ ἐστὶν δίκαιον.

Ερ 6:2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ,

Ερ 6:3 ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ερ 6:4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.

Ερ 6:5 ¶ Οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις {N κυρίοις κατὰ σάρκα ♦ κατὰ σάρκα κυρίοις } κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ χριστῷ•

Ερ 6:6 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν {N ὀφθαλμοδουλείαν ♦ ὀφθαλμοδουλίαν } ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ {N τοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ } χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

Ερ 6:7 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις•

Ερ 6:8 εἰδότες ὅτι ὁ {N ὁ ἕαν τι ἕκαστος ♦ ἕκαστος ἕαν τι } ἕαν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται {N κομιεῖται παρὰ τοῦ ♦ κομίσεται παρὰ } παρὰ τοῦ κυρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.

Ερ 6:9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν• εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν {N ὑμῶν αὐτῶν ♦ αὐτῶν καὶ ὑμῶν } αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία {N προσωποληψία ♦ προσωποληψία } οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

Ερ 6:10 ¶ Τὸ {N Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου ♦ Τοῦ λοιποῦ } λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ερ 6:11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου.

Ερ 6:12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ {N τοῦ αἰῶνος ♦ - } αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

Ερ 6:13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι.

Ερ 6:14 Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

Ερ 6:15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης•

Ερ 6:16 ἐπὶ {N ἐπὶ πᾶσιν ♦ ἐν πᾶσιν } πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ {N τὰ πεπυρωμένα ♦ [τὰ] πεπυρωμένα } πεπυρωμένα σβέσαι.

Ερ 6:17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, {N δέξασθαι ♦ δέξασθε } καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ἧ ἔστιν ῥῆμα θεοῦ•

Ερ 6:18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο {N τοῦτο ♦ - } ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκατερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων,

Ερ 6:19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

Ερ 6:20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλήσαι.

Ερ 6:21 ¶ Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν {N ὑμῖν γνωρίσει ♦ γνωρίσει ὑμῖν } γνωρίσει Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ•

Ερ 6:22 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ερ 6:23 ¶ Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ερ 6:24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Rh 1:1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις•

Rh 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Rh 1:3 ¶ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐα ὑμῶν,

Rh 1:4 πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,

Rh 1:5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης {N πρώτης ♦ τῆς πρώτης } ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν•

Rh 1:6 πεποιθῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας χριστοῦ Ἰησοῦ•

Rh 1:7 καθὼς ἔστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοὺς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

Rh 1:8 Μάρτυς γάρ μου ἔστιν {N ἔστιν ♦ - } ὁ θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ.

Rh 1:9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει,

Rh 1:10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν χριστοῦ,

Rh 1:11 πεπληρωμένοι καρπῶν {N καρπῶν δικαιοσύνης τῶν ♦ καρπὸν δικαιοσύνης τὸν } δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.

Rh 1:12 ¶ Γινώσκεις δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν•

Rh 1:13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,

Rh 1:14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

Rh 1:15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν χριστὸν κηρύσσουσιν•

Rh 1:16 οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας {N ἐριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνῶς οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου ♦ ἀγάπης εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι } τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου•

Rh 1:17 οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, {N ἀγάπης εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι ♦ ἐριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνῶς οἰόμενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου } εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

Rh 1:18 Τί γάρ; Πλὴν παντὶ {N παντὶ ♦ ὅτι παντὶ } τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, χριστὸς καταγγέλλεται• καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

Rh 1:19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ χριστοῦ,

Rh 1:20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνηθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου.

Rh 1:21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, χριστός• καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

Rh 1:22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου• καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω.

Rh 1:23 Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν χριστῷ εἶναι, πολλῶ μᾶλλον {N μᾶλλον ♦ [γάρ] μᾶλλον } κρεῖσσον•

Rh 1:24 τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν {N ἐν ♦ [ἐν]} τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.

Rh 1:25 Καὶ τοῦτο πεποιθῶς οἶδα ὅτι μενῶ, καὶ συμπαραμενῶ {N συμπαραμενῶ ♦ παραμενῶ } πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,

Rh 1:26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

Rh 1:27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπῶν, ἀκούσω {N ἀκούσω ♦ ἀκούω } τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,

Rh 1:28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων• ἥτις αὐτοῖς {N αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ♦ ἐστὶν αὐτοῖς } μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν {N ὑμῖν ♦ ὑμῶν } δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ•

Rh 1:29 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν•

Rh 1:30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἶδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Rh 2:1 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

Ph 2:2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἕν φρονούντες•

Ph 2:3 μηδὲν κατὰ {N κατὰ ἐριθείαν ἢ ♦ κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ } ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν•

Ph 2:4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, {N σκοπεῖτε ἀλλὰ καὶ ♦ σκοποῦντες ἀλλὰ [καὶ]} ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος. {N ἐτέρων ἕκαστος ♦ ἐτέρων ἕκαστοι }

Ph 2:5 Τοῦτο γὰρ {N γὰρ φρονεῖσθω ♦ φρονεῖτε } φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ph 2:6 ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,

Ph 2:7 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἑαυτὸν ἐκένωσεν, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος•

Ph 2:8 καὶ σχήματι εὐρέθεις ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

Ph 2:9 Διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα {N αὐτῷ ♦ αὐτῷ τὸ } τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα•

Ph 2:10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων,

Ph 2:11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι κύριος Ἰησοῦς χριστός, εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς.

Ph 2:12 ¶ Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε•

Ph 2:13 ὁ {N ὁ θεὸς ♦ θεὸς } θεὸς γὰρ ἔστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

Ph 2:14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν,

Ph 2:15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἀμώμητα {N ἀμώμητα ἐν μέσῳ ♦ ἄμωμα μέσον } ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

Ph 2:16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἑμοὶ εἰς ἡμέραν χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἔκοπίασα.

Ph 2:17 Ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν•

Rh 2:18 τὸ δ' {N δ' ♦ δὲ} αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι.

Rh 2:19 ¶ Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κάγῳ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.

Rh 2:20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

Rh 2:21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ χριστοῦ {N χριστοῦ Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστοῦ} Ἰησοῦ.

Rh 2:22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

Rh 2:23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω {N ἀπίδω ♦ ἀφίδω} τὰ περὶ ἐμέ, ἕξαιτῆς•

Rh 2:24 πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

Rh 2:25 Ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς•

Rh 2:26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν•

Rh 2:27 καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλὰ ὁ θεὸς αὐτὸν {N αὐτὸν ἠλέησεν ♦ ἠλέησεν αὐτόν} ἠλέησεν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ.

Rh 2:28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα, ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρήτε, κάγῳ ἀλυπότερος ᾧ.

Rh 2:29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε•

Rh 2:30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ {N τοῦ ♦ -} χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισεν, παραβουλευσάμενος {N παραβουλευσάμενος ♦ παραβολευσάμενος} τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

Rh 3:1 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

Rh 3:2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν•

Rh 3:3 ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες•

Rh 3:4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί• εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον•

Rh 3:5 περιτομή {N περιτομή ♦ περιτομή} ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

Rh 3:6 κατὰ ζῆλον {N ζῆλον ♦ ζῆλος} διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.

Rh 3:7 Ἄλλ' {N ἄλλ' ♦ [Ἄλλὰ]} ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν χριστὸν ζημίαν.

Rh 3:8 Ἄλλὰ μὲν {N μὲν οὖν ♦ μενοῦνγε} οὖν καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου• δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, {N εἶναι ἵνα ♦ ἵνα} ἵνα χριστὸν κερδήσω,

Rh 3:9 καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει•

Rh 3:10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν {N τὴν κοινωνίαν τῶν ♦ [τὴν] κοινωνίαν [τῶν]} κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος {N συμμορφούμενος ♦ συμμορφιζόμενος} τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,

Rh 3:11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν {N τῶν ♦ τὴν ἐκ} νεκρῶν.

Rh 3:12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι• διώκω δέ, εἰ καὶ καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην {N κατελήφθην ὑπὸ τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ ♦ κατελήμφθην ὑπὸ χριστοῦ [Ἰησοῦ]} ὑπὸ τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ.

Rh 3:13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ {B οὐ ♦ οὐπω} λογίζομαι κατελιηφέναι• ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,

Rh 3:14 κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ εἰς} τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Rh 3:15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν• καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει•

Rh 3:16 πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, {N κανόνι τὸ αὐτὸ φρονεῖν ♦ -} τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

Rh 3:17 ¶ Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως {N οὕτως ♦ οὕτω} περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

Rh 3:18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ•

Rh 3:19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

Rh 3:20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα, κύριον Ἰησοῦν χριστόν•

Rh 3:21 ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς {N εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ ♦ - } τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ {N ἑαυτῷ ♦ αὐτῷ } τὰ πάντα.

Rh 4:1 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Rh 4:2 ¶ Εὐδοίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.

Rh 4:3 Ναί, ἐρωτῶ καὶ σε, σύζυγε {N σύζυγε γνήσιε ♦ γνήσιε σύζυγε } γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἴτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Rh 4:4 ¶ Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε• πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.

Rh 4:5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ κύριος ἐγγύς.

Rh 4:6 Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν.

Rh 4:7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Rh 4:8 ¶ Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογιζέσθε.

Rh 4:9 Ἄ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε• καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Rh 4:10 ¶ Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν• ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.

Rh 4:11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω• ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμί, αὐτάρκης εἶναι.

Rh 4:12 Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν• ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.

Rh 4:13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με χριστῷ. {N χριστῷ ♦ - }

Rh 4:14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

Rh 4:15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, {N λήψεως ♦ λήψεως } εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι•

Rh 4:16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε.

Rh 4:17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

Rh 4:18 Ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω• πεπλήρωμαι, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ.

Rh 4:19 Ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸν {N τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος } πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Rh 4:20 Τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Rh 4:21 ¶ Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

Rh 4:22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

Rh 4:23 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων {N πάντων ὑμῶν. Ἀμην. ♦ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. } ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

Co 1:1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

Co 1:2 τοῖς ἐν Κολασσαῖς {N Κολασσαῖς ♦ Κολοσσαῖς } ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν χριστῷ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ {N καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ - } κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Co 1:3 ¶ Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ {N καὶ ♦ - } πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,

Co 1:4 ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν {N τὴν εἰς ♦ ἣν ἔχετε εἰς } εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,

Co 1:5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

Co 1:6 τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ {N καὶ ἔστιν ♦ ἔστιν } ἔστιν καρποφορούμενον καὶ {B καὶ αὐξανόμενον ♦ - } αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ•

Co 1:7 καθὼς καὶ {N καὶ ♦ - } ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ χριστοῦ,

Co 1:8 ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

Co 1:9 ¶ Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ,

Co 1:10 περιπατήσαι ὑμᾶς {N ὑμᾶς ♦ - } ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς {N εἰς τὴν ἐπίγνωσιν ♦ τῆ ἐπιγνώσει } τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ•

Co 1:11 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς•

Co 1:12 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι ἡμᾶς {N ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς } εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί,

Co 1:13 ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦς, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ,

Co 1:14 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν {B ἀπολύτρωσιν ♦ ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ } ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν•

Co 1:15 ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως•

Co 1:16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ {N τὰ ἐν ♦ ἐν } ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ {N τὰ ἐπὶ ♦ ἐπὶ } ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι• τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται•

Co 1:17 καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν.

Co 1:18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας• ὅς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων•

Co 1:19 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι,

Co 1:20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' {N δι' αὐτοῦ εἴτε ♦ [δι' αὐτοῦ] εἴτε } αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐπὶ {N ἐπὶ τοῖς ♦ ἐν τοῖς } τοῖς οὐρανοῖς.

Co 1:21 Καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν

Co 1:22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ•

Co 1:23 εἶγε {N εἶγε ♦ εἶ γε } ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὐ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ {N τῇ κτίσει ♦ κτίσει } κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Co 1:24 ¶ Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία•

Co 1:25 ἥς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,

Co 1:26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν• νυνὶ {N νυνὶ ♦ νῦν } δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,

Co 1:27 οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς {N ὅς ♦ ὅ } ἐστιν χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης•

Co 1:28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν χριστῷ Ἰησοῦ• {N Ἰησοῦ ♦ - }

Co 1:29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Co 2:1 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ {N περὶ ♦ ὑπὲρ } ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασιν {N ἑωράκασιν ♦ ἐόρακαν } τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί,

Co 2:2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων {N συμβιβασθέντων ♦ συμβιβασθέντες } ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα {N πάντα πλοῦτον ♦ πᾶν πλοῦτος } πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ {N καὶ πατρὸς καὶ τοῦ ♦ - } πατρὸς καὶ τοῦ χριστοῦ,

Co 2:3 ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς {N τῆς γνώσεως ♦ γνώσεως } γνώσεως ἀπόκρυφοι.

Co 2:4 Τοῦτο δὲ {N δὲ λέγω ἵνα μή τις ♦ λέγω ἵνα μηδεὶς } λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

Co 2:5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

Co 2:6 ¶ Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,

Co 2:7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν {N ἐν τῇ ♦ τῇ } τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν {N ἐν αὐτῇ ♦ - } αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

Co 2:8 ¶ Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ χριστόν•

Co 2:9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,

Co 2:10 καὶ ἔστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας•

Co 2:11 ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν {N τῶν ἁμαρτιῶν ♦ - } ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ,

Co 2:12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, {N βαπτίσματι ♦ βαπτισμῷ } ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν {N τῶν ♦ - } νεκρῶν.

Co 2:13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας ἐν {N ἐν ♦ [ἐν] } τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκός ὑμῶν, συνεζωποποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,

Co 2:14 ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν• καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ•

Co 2:15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

Co 2:16 ¶ Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ {N ἢ ἐν πόσει ♦ καὶ ἐν πόσει } ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νομηνιαίας {N νομηνιαίας ♦ νεομηνιαίας } ἢ σαββάτων•

Co 2:17 ἅ ἐστιν σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα χριστοῦ. {N χριστοῦ ♦ τοῦ χριστοῦ }

Co 2:18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ {N μὴ ἐώρακεν ♦ ἐώρακεν } ἐώρακεν ἔμβατεύων, εἰκὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

Co 2:19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ.

Co 2:20 ¶ Εἰ ἀπεθάνετε σὺν χριστῷ, ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε,

Co 2:21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ θίγῃς -

Co 2:22 ἅ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει - κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων;

Co 2:23 Ἐτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ {N ἐθελοθρησκείᾳ ♦ ἐθελοθρησκείᾳ } καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ {N καὶ ἀφειδία ♦ [καὶ] ἀφειδία } ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

Co 3:1 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος.

Co 3:2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

Co 3:3 Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ.

Co 3:4 Ὅταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, {N ἡμῶν ♦ ὑμῶν } τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

Co 3:5 ¶ Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν {N ὑμῶν ♦ - } τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἧτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, {N εἰδωλολατρεία ♦ εἰδωλολατρία }

Co 3:6 δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ {N ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας ♦ [ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας]} τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας•

Co 3:7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς. {N αὐτοῖς ♦ τούτοις }

Co 3:8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν•

Co 3:9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ,

Co 3:10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν•

Co 3:11 ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος• ἀλλὰ τὰ {N τὰ ♦ [τὰ] } πάντα καὶ ἐν πᾶσιν χριστός.

Co 3:12 ¶ Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, {B οἰκτιρμῶ ♦ οἰκτιρμῶν } χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, {N πραότητα ♦ πραῦτητα } μακροθυμίαν•

Co 3:13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν• καθὼς καὶ ὁ χριστὸς {N χριστὸς ♦ κύριος } ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς•

Co 3:14 ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις {N ἣτις ♦ ὅ } ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

Co 3:15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ {N θεοῦ ♦ χριστοῦ } βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι• καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

Co 3:16 Ὁ λόγος τοῦ χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ• διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ {N καὶ ὕμνοις καὶ ♦ ὕμνοις } ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι {N χάριτι ♦ [τῆ] χάριτι } ᾄδοντες ἐν τῇ {N τῇ καρδίᾳ ♦ ταῖς καρδίαις } καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ. {N κυρίῳ ♦ θεῷ }

Co 3:17 Καὶ πᾶν ὅ τι ἂν {N ἂν ♦ ἐὰν } ποιήτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ {N καὶ πατρὶ ♦ πατρὶ } πατρὶ δι' αὐτοῦ.

Co 3:18 ¶ Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις {N ἰδίοις ♦ - } ἀνδράσιν, ὡς ἀνήκεν ἐν κυρίῳ.

Co 3:19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

Co 3:20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα• τοῦτο γὰρ ἐστὶν {N ἐστὶν εὐάρεστον ♦ εὐάρεστόν ἐστιν } εὐάρεστον ἐν κυρίῳ.

Co 3:21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

Co 3:22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις {N ὀφθαλμοδουλείαις ♦ ὀφθαλμοδουλίᾳ } ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν θεόν• {N θεόν ♦ κύριον }

Co 3:23 καὶ {N καὶ πᾶν ὅ τι ♦ ὅ } πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιήτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις•

Co 3:24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου λήψεσθε {N λήψεσθε ♦ ἀπολήψεσθε } τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας• τῷ γὰρ {N γὰρ ♦ - } κυρίῳ χριστῷ δουλεύετε.

Co 3:25 Ὁ δὲ {N δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ♦ γὰρ ἀδικῶν κομίσεται } ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν• καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία. {N προσωποληψία ♦ προσωποληψία }

Co 4:1 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς. {N οὐρανοῖς ♦ οὐρανῶ }

Co 4:2 ¶ Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ•

Co 4:3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλήσαι τὸ μυστήριον τοῦ χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι•

Co 4:4 ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλήσαι.

Co 4:5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἕξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

Co 4:6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Co 4:7 ¶ Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρῖσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ•

Co 4:8 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ {N γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν ♦ γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν } τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν•

Co 4:9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν {N γνωριοῦσιν ♦ γνωρῖσουσιν } τὰ ᾧδε.

Co 4:10 ¶ Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς - ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν•

Co 4:11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστός, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς• οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

Co 4:12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος χριστοῦ, {N χριστοῦ ♦ χριστοῦ [Ἰησοῦ] } πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στήτε {N στήτε ♦ σταθῆτε } τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι {N πεπληρωμένοι ♦ πεπληροφορημένοι } ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.

Co 4:13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον {N ζῆλον πολὺν ♦ πολὺν πόνον } πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἰεραπόλει.

Co 4:14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.

Co 4:15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν, {N Νυμφᾶν ♦ Νύμφαν } καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ αὐτῆς } ἐκκλησίαν.

Co 4:16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῆ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικαίων {N Λαοδικαίων ♦ Λαοδικέων } ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῆ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

Co 4:17 Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ, Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

Co 4:18 ¶ Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

1Th 1:1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ, καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ {N ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ - } θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Th 1:2 ¶ Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνεΐαν ὑμῶν {N ὑμῶν ποιούμενοι ♦ ποιούμενοι } ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν,

1Th 1:3 ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν•

1Th 1:4 εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ θεοῦ, {N θεοῦ ♦ [τοῦ] θεοῦ } τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν•

1Th 1:5 ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ, καὶ ἐν {N ἐν πληροφορίᾳ ♦ [ἐν] πληροφορίᾳ } πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν {N ἐν ὑμῖν ♦ [ἐν] ὑμῖν } ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

1Th 1:6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἀγίου,

1Th 1:7 ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους {N τύπους ♦ τύπον } πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ {N καὶ ♦ καὶ ἐν } τῇ Ἀχαΐᾳ.

1Th 1:8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν {N ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ ♦ [ἐν τῇ] Ἀχαΐᾳ ἀλλ' ἐν παντὶ } τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς {N ἡμᾶς ἔχειν ♦ ἔχειν ἡμᾶς } ἔχειν λαλεῖν τι.

1Th 1:9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ,

1Th 1:10 καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἠγειρεν ἐκ τῶν {N τῶν νεκρῶν ♦ [τῶν] νεκρῶν } νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυθόμενον ἡμᾶς ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἐκ } τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

1Th 2:1 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν•

1Th 2:2 ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

1Th 2:3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε {N οὔτε ♦ οὐδὲ } ἐν δόλῳ•

1Th 2:4 ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἄνθρωποι ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ {N τῷ θεῷ ♦ θεῷ } θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

1Th 2:5 Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας• θεὸς μάρτυς•

1Th 2:6 οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ {N ἀπὸ ἄλλων ♦ ἀπ' ἄλλων } ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς χριστοῦ ἀπόστολοι,

1Th 2:7 ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐγενήθημεν ἥπιοι {N ἥπιοι ♦ νήπιοι } ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς {N ὡς ἄν ♦ ὡς ἄν } ἄν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα•

1Th 2:8 οὕτως, ὁμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε. {N γεγένησθε ♦ ἐγενήθητε }

1Th 2:9 Μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον• νυκτὸς γάρ {N γὰρ καὶ ♦ καὶ } καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ.

1Th 2:10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὀσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν•

1Th 2:11 καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι

1Th 2:12 καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατήσαι {N περιπατήσαι ♦ περιπατεῖν } ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

1Th 2:13 ¶ Διὰ {N διὰ ♦ καὶ διὰ } τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς, λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.

1Th 2:14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ• ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,

1Th 2:15 τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους {N ἰδίους ♦ - } προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων,

1Th 2:16 κωλύοντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε• ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

1Th 2:17 ¶ Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ•

1Th 2:18 διὸ {N διὸ ♦ διότι} ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

1Th 2:19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; Ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;

1Th 2:20 Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

1Th 3:1 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,

1Th 3:2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον {N διάκονον τοῦ θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ ♦ συνεργὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ} τοῦ θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς {N ὑμᾶς περι ♦ ὑπὲρ} περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν,

1Th 3:3 τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις• αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα.

1Th 3:4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἶδατε.

1Th 3:5 Διὰ τοῦτο κάγώ, μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως {N μήπως ♦ μή πως} ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

1Th 3:6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνεῖαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς•

1Th 3:7 διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει {N θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ♦ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει} καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως•

1Th 3:8 ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ.

1Th 3:9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν,

1Th 3:10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ {N ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ♦ ὑπερεκπερισσοῦ} δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν;

1Th 3:11 ¶ Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστός, {N χριστός ♦ -} κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς•

1Th 3:12 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς,

1Th 3:13 εἰς τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ - } μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ. {N αὐτοῦ. ♦ αὐτοῦ. [Ἀμήν]. }

1Th 4:1 Λοιπὸν {B Λοιπὸν ♦ Τὸ λοιπὸν } οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ καθὼς {N καθὼς ♦ ἵνα καθὼς } παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, ἵνα {N ἵνα ♦ καθὼς καὶ περιπατεῖτε ἵνα } περισσεύητε μᾶλλον.

1Th 4:2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

1Th 4:3 Τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας•

1Th 4:4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ,

1Th 4:5 μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν•

1Th 4:6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ• διότι ἔκδικος ὁ {N ὁ ♦ - } κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπομεν {B προείπομεν ♦ προείπαμεν } {N προείπομεν ♦ προείπαμεν } ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα.

1Th 4:7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ.

1Th 4:8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ {N καὶ δόντα ♦ [καὶ] διδόντα } δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.

1Th 4:9 ¶ Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν• αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους•

1Th 4:10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς {N τοὺς ἐν ♦ [τοὺς] ἐν } ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον,

1Th 4:11 καὶ φιλοτιμῆσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις {N ἰδίαις ♦ [ἰδίαις] } χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν•

1Th 4:12 ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

1Th 4:13 ¶ Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, {N κεκοιμημένων ♦ κοιμωμένων } ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

1Th 4:14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ.

1Th 4:15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας.

1Th 4:16 Ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον•

1Th 4:17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα• καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἔσόμεθα.

1Th 4:18 Ὡστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

1Th 5:1 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι.

1Th 5:2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ {N ἡ ♦ -} ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται•

1Th 5:3 ὅταν γὰρ {N γὰρ ♦ -} λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὡσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.

1Th 5:4 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ•

1Th 5:5 πάντες ὑμεῖς {N ὑμεῖς ♦ γὰρ ὑμεῖς} υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας• οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους•

1Th 5:6 ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ {N καὶ οἱ ♦ οἱ} οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

1Th 5:7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν• καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.

1Th 5:8 Ὑμεῖς δέ, ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.

1Th 5:9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Th 5:10 τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν {B γρηγορῶμεν ♦ γρηγοροῦμεν} εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

1Th 5:11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

1Th 5:12 ¶ Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς,

1Th 5:13 καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ {N ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ♦ ὑπερεκπερισσοῦ} ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

1Th 5:14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

1Th 5:15 Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ• ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ {N διώκετε καὶ ♦ διώκετε [καί]} εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

1Th 5:16 Πάντοτε χαίρετε•

1Th 5:17 ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε•

1Th 5:18 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε• τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

1Th 5:19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε•

1Th 5:20 προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε•

1Th 5:21 πάντα δὲ δοκιμάζετε• {B δοκιμάζετε ♦ δοκιμάζοντες} τὸ καλὸν κατέχετε•

1Th 5:22 ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

1Th 5:23 ¶ Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς• καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τηρηθεῖη.

1Th 5:24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

1Th 5:25 ¶ Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ {N περὶ ♦ [καί] περὶ} ἡμῶν.

1Th 5:26 ¶ Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

1Th 5:27 Ὁρκίζω {N Ὁρκίζω ♦ Ἐνορκίζω} ὑμᾶς τὸν κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις {N ἀγίοις ♦ -} ἀδελφοῖς.

1Th 5:28 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ -}

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

2Th 1:1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ•

2Th 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ [ἡμῶν]} καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Th 1:3 ¶ Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους•

2Th 1:4 ὥστε ἡμᾶς {N ἡμᾶς αὐτοὺς ♦ αὐτοὺς ἡμᾶς} αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι {N καυχᾶσθαι ♦ ἐγκαυχᾶσθαι} ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε•

2Th 1:5 ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε•

2Th 1:6 εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν,

2Th 1:7 καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

2Th 1:8 ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν {B Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστοῦ} Ἰησοῦ•

2Th 1:9 οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

2Th 1:10 ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

2Th 1:11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιῶσῃ τῆς κλήσεως ὃ θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει•

2Th 1:12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν {B ἡμῶν Ἰησοῦ ♦ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ} Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Th 2:1 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν,

2Th 2:2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε {N μήτε θροεῖσθαι ♦ μηδὲ θροεῖσθαι} θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ χριστοῦ• {N χριστοῦ ♦ κυρίου}

2Th 2:3 μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον• ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, {N ἀμαρτίας ♦ ἀνομίας } ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

2Th 2:4 ὁ ἀντικείμενος καὶ υπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς {N ὡς θεὸν ♦ - } θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶν θεός.

2Th 2:5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

2Th 2:6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἶδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.

2Th 2:7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας• μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου γένηται,

2Th 2:8 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος ἀναλώσει {N ἀναλώσει ♦ [Ἰησοῦς] ἀνελεῖ } τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ•

2Th 2:9 οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους,

2Th 2:10 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς {N τῆς ἀδικίας ἐν ♦ ἀδικίας } ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

2Th 2:11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει {N πέμψει ♦ πέμπει } αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει•

2Th 2:12 ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' {N ἀλλ' εὐδοκῆσαντες ἐν ♦ ἀλλὰ εὐδοκῆσαντες } εὐδοκῆσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

2Th 2:13 ¶ Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ κυρίου, ὅτι εἴλετο {N εἴλετο ♦ εἴλατο } ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' {N ἀπ' ἀρχῆς ♦ ἀπαρχῆν } ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, καὶ πίστει ἀληθείας•

2Th 2:14 εἰς ὃ ἐκάλεσεν {N ἐκάλεσεν ♦ [καὶ] ἐκάλεσεν } ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Th 2:15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

2Th 2:16 ¶ Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστός, καὶ ὁ {N ὁ θεὸς καὶ ♦ [ὁ] θεὸς ὁ } θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

2Th 2:17 παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς {N ὑμᾶς ἐν παντί λόγῳ καὶ ἔργῳ ♦ ἐν παντί ἔργῳ καὶ λόγῳ } ἐν παντί λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

2Th 3:1 Τὸ λοιπόν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς,

2Th 3:2 καὶ ἵνα ῥυθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων• οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.

2Th 3:3 Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

2Th 3:4 Πεποιθήαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἕφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, {N ὑμῖν καὶ ♦ [καὶ]} καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

2Th 3:5 Ὁ δὲ κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ.

2Th 3:6 ¶ Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν {N ἡμῶν Ἰησοῦ ♦ [ἡμῶν] Ἰησοῦ } Ἰησοῦ χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον {N παρέλαβον ♦ παρελάβοσαν } παρ' ἡμῶν.

2Th 3:7 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμῆσθαι ἡμᾶς• ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν,

2Th 3:8 οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα {N νύκτα καὶ ἡμέραν ♦ νυκτὸς καὶ ἡμέρας } καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν•

2Th 3:9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμῆσθαι ἡμᾶς.

2Th 3:10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.

2Th 3:11 Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

2Th 3:12 Τοῖς δὲ τοιοῦτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ {N διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ } τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

2Th 3:13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε {N ἐκκακήσητε ♦ ἐγκακήσητε } καλοποιοῦντες.

2Th 3:14 Εἰ δὲ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, καὶ {N καὶ μὴ συναναμίγνυσθε ♦ μὴ συναναμίγνυσθαι } μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπή,

2Th 3:15 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγεῖσθε, ἀλλὰ νοθετεῖτε ὡς ἀδελφόν.

2Th 3:16 ¶ Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δώη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

2Th 3:17 ¶ Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ• οὕτως γράφω.

2Th 3:18 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.
{N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

1Τι 1:1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ κατ' ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' } χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτήρος ἡμῶν, καὶ κυρίου {N κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ} Ἰησοῦ χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

1Τι 1:2 Τιμοθέω γνησίω τέκνω ἐν πίστει• χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν {N ἡμῶν καὶ ♦ καὶ } καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

1Τι 1:3 ¶ Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης τισὶν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν,

1Τι 1:4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις {N ζητήσεις ♦ ἐκζητήσεις} παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

1Τι 1:5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου•

1Τι 1:6 ὧν τινὲς ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,

1Τι 1:7 θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβιβαιοῦνται.

1Τι 1:8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,

1Τι 1:9 εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσιν καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις {B πατρολώαις ♦ πατραλώαις} καὶ μητρολώαις, {B μητρολώαις ♦ μητραλώαις} ἀνδροφόνοις,

1Τι 1:10 πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῆ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται,

1Τι 1:11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ.

1Τι 1:12 ¶ Καὶ {N καὶ ♦ - } χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν,

1Τι 1:13 τὸν {N τὸν ♦ τὸ } πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν• ἀλλὰ ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ•

1Τι 1:14 ὑπερεπλέονασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

1Τι 1:15 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ•

1Τι 1:16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς χριστὸς τὴν πᾶσαν ♦ χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν } χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

1Τι 1:17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ {N σοφῷ ♦ -} θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

1Τι 1:18 ¶ Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,

1Τι 1:19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν•

1Τι 1:20 ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν.

1Τι 2:1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων•

1Τι 2:2 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

1Τι 2:3 Τοῦτο γὰρ {N γὰρ ♦ -} καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν θεοῦ,

1Τι 2:4 ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

1Τι 2:5 Εἷς γὰρ θεός, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος χριστὸς Ἰησοῦς,

1Τι 2:6 ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους,

1Τι 2:7 εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος• ἀλήθειαν λέγω ἐν {N ἐν χριστῷ ♦ -} χριστῷ, οὐ ψεύδομαι• διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

1Τι 2:8 ¶ Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας, χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.

1Τι 2:9 Ὡσαύτως καὶ {N καὶ τὰς γυναῖκας ἐν ♦ [καὶ] γυναῖκας ἐν } τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἧ {N ἢ χρυσῷ ♦ καὶ χρυσίῳ } χρυσῷ, ἧ μαργαρίταις, ἧ ἱματισμῷ πολυτελεῖ,

1Τι 2:10 ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσεβείαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.

1Τι 2:11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

1Τι 2:12 Γυναικὶ {N Γυναικὶ δὲ διδάσκειν ♦ Διδάσκειν δὲ γυναικὶ } δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

1Τι 2:13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὐᾶ•

1Τι 2:14 καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα {N ἀπατηθεῖσα ♦ ἐξαπατηθεῖσα } ἐν παραβάσει γέγονεν•

1Τι 2:15 σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

1Τι 3:1 Πιστὸς ὁ λόγος• εἴ τις ἐπίσκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

1Τι 3:2 Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον {N ἀνεπίληπτον ♦ ἀνεπίληπτον } εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, {N νηφάλιον ♦ νηφάλιον } σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν•

1Τι 3:3 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ {N μὴ αἰσχροκερδῆ ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον•

1Τι 3:4 τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.

1Τι 3:5 Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;

1Τι 3:6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθείς εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου.

1Τι 3:7 Δεῖ δὲ αὐτὸν {N αὐτὸν ♦ - } καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἕξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέση καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

1Τι 3:8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,

1Τι 3:9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.

1Τι 3:10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.

1Τι 3:11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλέους, {N νηφαλέους ♦ νηφαλίους } πιστὰς ἐν πᾶσιν.

1Τι 3:12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

1Τι 3:13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, καὶ πολλὴν παρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

1Τι 3:14 ¶ Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἔλθειν πρὸς σε τάχιον• {N τάχιον ♦ ἐν τάχει }

1Τι 3:15 ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.

1Τι 3:16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον• θεὸς {N θεὸς ♦ ὅς } ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη {N ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη } ἐν δόξῃ.

1Τι 4:1 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑτέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

1Τι 4:2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων {N κεκαυτηριασμένων ♦ κεκαυστηριασμένων } τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

1Τι 4:3 κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν {N μετάληψιν ♦ μετάληψιν } μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσιν τὴν ἀλήθειαν.

1Τι 4:4 Ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον•

1Τι 4:5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

1Τι 4:6 ¶ Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἧ παρηκολούθηκας.

1Τι 4:7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν•

1Τι 4:8 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος• ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

1Τι 4:9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

1Τι 4:10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ {N καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα ♦ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα } κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

1Τι 4:11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

1Τι 4:12 Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, {N πνεύματι ἐν ♦ - } ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ.

1Τι 4:13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

1Τι 4:14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

1Τι 4:15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν {N ἐν πᾶσιν ♦ πᾶσιν } πᾶσιν.

1Τι 4:16 Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. Ἐπίμενε αὐτοῖς• τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

1Τι 5:1 Πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα• νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς•

1Τι 5:2 πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας• νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

1Τι 5:3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

1Τι 5:4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις• τοῦτο γὰρ ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

1Τι 5:5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν {N τὸν ♦ - } θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

1Τι 5:6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.

1Τι 5:7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι {N ἀνεπίληπτοι ♦ ἀνεπίληπτοι } ὦσιν.

1Τι 5:8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν {N τῶν οἰκείων ♦ οἰκείων } οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

1Τι 5:9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, γεγонуῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,

1Τι 5:10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.

1Τι 5:11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ• ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν,

1Τι 5:12 ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.

1Τι 5:13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν, περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.

1Τι 5:14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

1Τι 5:15 Ἦδη γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

1Τι 5:16 Εἴ τις πιστὸς {N πιστὸς ἢ ♦ - } ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἢ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

1Τι 5:17 ¶ Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

1Τι 5:18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις• καί, Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

1Τι 5:19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

1Τι 5:20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν.

1Τι 5:21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου {N κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ} Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν. {N πρόσκλησιν ♦ πρόσκλησιν }

1Τι 5:22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις• σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει.

1Τι 5:23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} οἴνω ὀλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν στόμαχόν σου {N σου καὶ ♦ καὶ} καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

1Τι 5:24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν• τισὶν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.

1Τι 5:25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ {N καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστιν ♦ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα} ἔργα πρόδηλά ἐστιν• καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

1Τι 6:1 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται.

1Τι 6:2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν• ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει.

1Τι 6:3 ¶ Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

1Τι 6:4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

1Τι 6:5 διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. Ἀφίστασο {N Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων ♦ -} ἀπὸ τῶν τοιούτων.

1Τι 6:6 Ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας•

1Τι 6:7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον {N δῆλον ♦ - } ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα•

1Τι 6:8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

1Τι 6:9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

1Τι 6:10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία• ἧς τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.

1Τι 6:11 ¶ Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ {N τοῦ ♦ - } θεοῦ, ταῦτα φεῦγε• δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. {N πραότητα ♦ πραύπαθίαν }

1Τι 6:12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

1Τι 6:13 Παραγγέλλω σοι {N σοι ♦ [σοι]} ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος {N ζωοποιούντος ♦ ζωογονούντος } τὰ πάντα, καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

1Τι 6:14 τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, {N ἀνεπίληπτον ♦ ἀνεπίληπτον } μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Τι 6:15 ἦν καιροῖς ἰδίους δεῖξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,

1Τι 6:16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται• ὧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

1Τι 6:17 ¶ Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν {N ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι ♦ ἐπὶ θεῷ } τῷ θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν•

1Τι 6:18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,

1Τι 6:19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου {N αἰωνίου ♦ ὄντως } ζωῆς.

1Τι 6:20 ¶ Ὡ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως•

1Τι 6:21 ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν. ¶ Ἡ χάρις μετὰ {N μετὰ σοῦ. Ἀμήν. ♦ μεθ' ὑμῶν. } σοῦ. Ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

2Τι 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ,

2Τι 1:2 Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνω• χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

2Τι 1:3 ¶ Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας,

2Τι 1:4 ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,

2Τι 1:5 ὑπόμνησιν λαμβάνων {N λαμβάνων ♦ λαβὼν } τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.

2Τι 1:6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

2Τι 1:7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

2Τι 1:8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ• ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ,

2Τι 1:9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' {N κατ' ♦ κατὰ } ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων,

2Τι 1:10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

2Τι 1:11 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. {N ἐθνῶν ♦ - }

2Τι 1:12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι• οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

2Τι 1:13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαιόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

2Τι 1:14 Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

2Τι 1:15 ¶ Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἑρμογένης.

2Τι 1:16 Δῶν ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ• ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη,

2Τι 1:17 ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον {N σπουδαιότερον ♦ σπουδαίως } ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν -

2Τι 1:18 δῶν αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ - καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2Τι 2:1 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

2Τι 2:2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι.

2Τι 2:3 Σὺ {N Σὺ οὖν κακοπάθησον ♦ Συγκακοπάθησον } οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ.

2Τι 2:4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ.

2Τι 2:5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλήῃ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.

2Τι 2:6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

2Τι 2:7 Νόει ἃ {N ἃ λέγω δῶν ♦ ὁ λέγω δώσει } λέγω• δῶν γὰρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν.

2Τι 2:8 Μνημόνευε Ἰησοῦν χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου•

2Τι 2:9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος• ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται.

2Τι 2:10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

2Τι 2:11 Πιστὸς ὁ λόγος• εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν•

2Τι 2:12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν• εἰ ἀρνούμεθα, {N ἀρνούμεθα ♦ ἀρνησόμεθα } κάκεινος ἀρνήσεται ἡμᾶς•

2Τι 2:13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει• ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν {N ἑαυτὸν ♦ γὰρ ἑαυτὸν } οὐ δύναται.

2Τι 2:14 ¶ Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου {N κυρίου ♦ θεοῦ } μὴ λογομαχεῖν εἰς {N εἰς ♦ ἐπ' } οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.

2Τι 2:15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

2Τι 2:16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίτασο• ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας,

2Τι 2:17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει• ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός•

2Τι 2:18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν {N τὴν ἀνάστασιν ♦ [τὴν] ἀνάστασιν } ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν.

2Τι 2:19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην, Ἔγνων κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καί, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.

2Τι 2:20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

2Τι 2:21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ {N καὶ ♦ - } εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

2Τι 2:22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε• δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

2Τι 2:23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσιν μάχας.

2Τι 2:24 Δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον,

2Τι 2:25 ἐν πραότητι {N πραότητι ♦ πραύτητι } παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους• μήποτε δῶ {N δῶ ♦ δῶη } αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,

2Τι 2:26 καὶ ἀνανήψουσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

2Τι 3:1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.

2Τι 3:2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

2Τι 3:3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

2Τι 3:4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,

2Τι 3:5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι• καὶ τούτους ἀποτρέπου.

2Τι 3:6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες {N αἰχμαλωτεύοντες ♦ αἰχμαλωτίζοντες } γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις,

2Τι 3:7 πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

2Τι 3:8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσῆ, {N Μωϋσῆ ♦ Μωϋσεῖ} οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

2Τι 3:9 Ἄλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον• ἢ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

2Τι 3:10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς {N παρηκολούθηκάς ♦ παρηκολούθησάς } μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,

2Τι 3:11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα• καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος.

2Τι 3:12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται.

2Τι 3:13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

2Τι 3:14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος {N τίνος ♦ τίνων } ἔμαθες,

2Τι 3:15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ {N τὰ ἱερὰ ♦ [τὰ] ἱερὰ } ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

2Τι 3:16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, {N ἔλεγχον ♦ ἐλεγμόν } πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ•

2Τι 3:17 ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

2Τι 4:1 Διαμαρτύρομαι οὖν {N οὖν ἐγὼ ♦ - } ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ {N τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, κατὰ {N κατὰ ♦ καὶ } τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ,

2Τι 4:2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγγον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

2Τι 4:3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας {N ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ♦ ἰδίας ἐπιθυμίας } τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν•

2Τι 4:4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

2Τι 4:5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

2Τι 4:6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς {N ἐμῆς ἀναλύσεως ♦ ἀναλύσεώς μου } ἀναλύσεως ἐφέστηκεν.

2Τι 4:7 Τὸν ἀγῶνα {N ἀγῶνα τὸν καλὸν ♦ καλὸν ἀγῶνα } τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα•

2Τι 4:8 λοιπόν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής• οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

2Τι 4:9 ¶ Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως•

2Τι 4:10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην• Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλαματίαν.

2Τι 4:11 Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ• ἔστιν γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν.

2Τι 4:12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

2Τι 4:13 Τὸν φελόνην {B φελόνην ♦ φαιλόνην } {N φελόνην ♦ φαιλόνην } ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

2Τι 4:14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο• ἀποδώη {N ἀποδώη ♦ ἀποδώσει } αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ•

2Τι 4:15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκεν {N ἀνθέστηκεν ♦ ἀντέστη } τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

2Τι 4:16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπαραγένητο, {N συμπαραγένητο ♦ παραγένητο } ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον• μὴ αὐτοῖς λογισθεῖη.

2Τι 4:17 Ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ {N ἀκούσῃ ♦ ἀκούσωσιν } πάντα τὰ ἔθνη• καὶ ἐρρῦσθην ἐκ στόματος λέοντος.

2Τι 4:18 Καὶ {N Καὶ ῥύσεται ♦ ῥύσεται } ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον• ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

2Τι 4:19 ¶ Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

2Τι 4:20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ• Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

2Τι 4:21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

2Τι 4:22 ¶ Ὁ κύριος Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς χριστὸς ♦ - } χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

Ts 1:1 Παῦλος, δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν,

Ts 1:2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,

Ts 1:3 ἐφάνέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,

Ts 1:4 Τίτω γησιῶ τέκνω κατὰ κοινήν πίστιν• χάρις, ἔλεος, {N ἔλεος εἰρήνη ♦ καὶ εἰρήνη} εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρός, καὶ κυρίου {N κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ} Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Ts 1:5 ¶ Τούτου χάριν κατέλιπόν {N κατέλιπόν ♦ ἀπέλιπόν} σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην•

Ts 1:6 εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα.

Ts 1:7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς θεοῦ οἰκονόμον• μὴ αὐθάδῃ, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,

Ts 1:8 ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ,

Ts 1:9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

Ts 1:10 ¶ Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ καὶ {N καὶ ἀνυπότακτοι ♦ [καὶ] ἀνυπότακτοι} ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, {N περιτομῆς ♦ τῆς περιτομῆς}

Ts 1:11 οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν• οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

Ts 1:12 Εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρήτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

Ts 1:13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,

Ts 1:14 μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.

Ts 1:15 Πάντα μὲν {N μὲν ♦ -} καθαρὰ τοῖς καθαροῖς• τοῖς δὲ μεμιασμένοις {N μεμιασμένοις ♦ μεμιαμένοις} καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν• ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.

Ts 1:16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Ts 2:1 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ•

Ts 2:2 πρεσβύτας νηφαλέους {B νηφαλέους ♦ νηφαλίους } {N νηφαλέους ♦ νηφαλίους } εἶναι, σεμνοῦς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ•

Ts 2:3 πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους,

Ts 2:4 ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

Ts 2:5 σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροῦς, {N οἰκουροῦς ♦ οἰκουροῦς } ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται•

Ts 2:6 τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν•

Ts 2:7 περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, {N ἀδιαφθορίαν ♦ ἀφθορίαν } σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, {N ἀφθαρσίαν ♦ - }

Ts 2:8 λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ, μηδὲν ἔχων περὶ {N περὶ ἡμῶν λέγειν ♦ λέγειν περὶ ἡμῶν } ἡμῶν λέγειν φαῦλον.

Ts 2:9 Δούλους ἰδίῳ δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας,

Ts 2:10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν {N πίστιν πᾶσαν ♦ πᾶσαν πίστιν } πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθῆν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ {N τοῦ ♦ τὴν τοῦ } σωτήρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

Ts 2:11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ {N ἡ σωτήριος ♦ σωτήριος } σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,

Ts 2:12 παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα, ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι,

Ts 2:13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ts 2:14 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

Ts 2:15 ¶ Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

Ts 3:1 Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ {N καὶ ♦ - } ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι,

Ts 3:2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
πραότητα {N πραότητα ♦ πραύτητα } πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

Ts 3:3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες
ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί,
μισοῦντες ἀλλήλους.

Ts 3:4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
θεοῦ,

Ts 3:5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν {N ὧν ♦ ᾶ } ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ
κατὰ τὸν {N τὸν αὐτοῦ ἔλεον ♦ τὸ αὐτοῦ ἔλεος } αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ
λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου,

Ts 3:6 οὐ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν,

Ts 3:7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα {N γενώμεθα
♦ γενηθῶμεν } κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ts 3:8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα
φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά ἐστιν
τὰ {N τὰ ♦ - } καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις•

Ts 3:9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς
περίστασο• εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

Ts 3:10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ,

Ts 3:11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὧν αὐτοκατάκριτος.

Ts 3:12 ¶ Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς
με εἰς Νικόπολιν• ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

Ts 3:13 Ζηγᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ {N Ἀπολλῶ ♦ Ἀπολλῶν } σπουδαίως
πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη.

Ts 3:14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς
ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

Ts 3:15 ¶ Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς
ἐν πίστει. ¶ Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

Pm 1:1 Παῦλος δέσμιος χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

Pm 1:2 καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ, {N ἀγαπητῇ ♦ ἀδελφῇ } καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ•

Pm 1:3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Pm 1:4 ¶ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου, πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

Pm 1:5 ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

Pm 1:6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς χριστὸν Ἰησοῦν. {N Ἰησοῦν ♦ - }

Pm 1:7 Χάριν {N Χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν ♦ Χαράν γὰρ πολλὴν ἔσχον } γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

Pm 1:8 ¶ Διὸ πολλὴν ἐν χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοὶ τὸ ἀνῆκον,

Pm 1:9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ.

Pm 1:10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, {N μου ♦ - } Ὀνήσιμον,

Pm 1:11 τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ {N δὲ σοὶ ♦ δὲ [καὶ] σοὶ } καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα•

Pm 1:12 σὺ {N σὺ δὲ ♦ σοὶ } δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ• {N προσλαβοῦ ♦ - }

Pm 1:13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ {N διακονῇ μοι ♦ μοι διακονῇ } μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου•

Pm 1:14 χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.

Pm 1:15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχησ•

Pm 1:16 οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ.

Pm 1:17 Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

Rm 1:18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει• {N ἐλλόγει ♦ ἐλλόγα }

Rm 1:19 ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω• ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις.

Rm 1:20 Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ• ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ. {N σπλάγχνα ἐν κυρίῳ ♦ σπλάγχνα ἐν χριστῷ }

Rm 1:21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ {N ὃ ♦ ἄ } λέγω ποιήσεις.

Rm 1:22 Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν• ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

Rm 1:23 ¶ Ἀσπάζονται {N Ἀσπάζονται ♦ Ἀσπάζεται } σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν χριστῷ Ἰησοῦ,

Rm 1:24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

Rm 1:25 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ - } Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Hb 1:1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφηταῖς, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,

Hb 1:2 ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς {N τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν ♦ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας} αἰῶνας ἐποίησεν,

Hb 1:3 ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' {N δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ♦ καθαρισμὸν} ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος {N ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ♦ τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος} τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς,

Hb 1:4 τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

Hb 1:5 Τίνι γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;

Hb 1:6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.

Hb 1:7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα•

Hb 1:8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος• ῥάβδος {N ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ♦ καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος} εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Hb 1:9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν• διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Hb 1:10 Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί•

Hb 1:11 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις• καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,

Hb 1:12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ {N αὐτοὺς καὶ ♦ αὐτοὺς ὡς ἱμάτιον καὶ} ἀλλαγήσονται• σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Hb 1:13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

Hb 1:14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Hb 2:1 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς {N ἡμᾶς προσέχειν ♦ προσέχειν ἡμᾶς } προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρρῶμεν. {N παραρρῶμεν ♦ παραρῶμεν }

Hb 2:2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,

Hb 2:3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη,

Hb 2:4 συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν, καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

Hb 2:5 ¶ Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.

Hb 2:6 Διεμαρτύρατο δέ ποῦ τις λέγων, Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμησθήσῃ αὐτοῦ; Ἦ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;

Hb 2:7 Ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλου• δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν•

Hb 2:8 πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ {N γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ ♦ τῷ γὰρ ὑποτάξαι [αὐτῷ]} τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφήκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὐπω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

Hb 2:9 Τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλου ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου.

Hb 2:10 Ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Hb 2:11 Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες• δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,

Hb 2:12 λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Hb 2:13 Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.

Hb 2:14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκεν σαρκὸς {N σαρκὸς καὶ αἵματος ♦ αἵματος καὶ σαρκὸς} καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν διάβολον,

Hb 2:15 καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

Hb 2:16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.

Hb 2:17 Ὅθεν ὥφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

Hb 2:18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Hb 3:1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν χριστόν, {N χριστόν ♦ - }

Hb 3:2 πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὄλῳ {N ὄλῳ ♦ [ὄλῳ]} τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Hb 3:3 Πλείονος γὰρ δόξης {N δόξης οὗτος ♦ οὗτος δόξης } οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν.

Hb 3:4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος• ὁ δὲ τὰ {N τὰ ♦ - } πάντα κατασκευάσας θεός.

Hb 3:5 Καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων•

Hb 3:6 χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ• οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ {N ἐάνπερ ♦ ἐάν[περ]} τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι {N μέχρι τέλους βεβαίαν ♦ - } τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν.

Hb 3:7 Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

Hb 3:8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

Hb 3:9 οὐ ἐπείρασάν με {N με οἱ ♦ οἱ} οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με ♦ ἐν δοκιμασίᾳ } με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } ἔτη.

Hb 3:10 Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, {N ἐκείνῃ ♦ ταύτῃ } καὶ εἶπον, Ἄεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ• αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου•

Hb 3:11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Hb 3:12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστήναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος•

Hb 3:13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρι {N ἄχρι ♦ ἄχρις } οὐδὲ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῆ ἕξ {N ἕξ ὑμῶν τις ♦ τις ἕξ ὑμῶν } ὑμῶν τις ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας•

Hb 3:14 μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν {N γεγόναμεν τοῦ χριστοῦ ♦ τοῦ χριστοῦ γεγόναμεν } τοῦ χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν•

Hb 3:15 ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

Hb 3:16 Τινὲς {B Τινὲς ♦ Τίνες } {N Τινὲς ♦ Τίνες } γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως.

Hb 3:17 Τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

Hb 3:18 Τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

Hb 3:19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Hb 4:1 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῆ τις ἕξ ὑμῶν ὑστερηκεῖναι.

Hb 4:2 Καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ ἀκεῖνοι• ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους {N συγκεκραμένους ♦ συγκεκρασμένους } τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

Hb 4:3 Εἰσερχόμεθα γὰρ {N γὰρ εἰς τὴν ♦ γὰρ εἰς [τὴν] } εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν, Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου• καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

Hb 4:4 Εἶρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως, Καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ•

Hb 4:5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Hb 4:6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθειαν,

Hb 4:7 πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἶρηται, {N εἶρηται ♦ προεῖρηται } Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Hb 4:8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

Hb 4:9 Ἴσως ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ.

Hb 4:10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὡσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός.

Hb 4:11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέση τῆς ἀπειθείας.

Hb 4:12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνεργής, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε {N ψυχῆς τε ♦ ψυχῆς } καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

Hb 4:13 Καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ• πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

Hb 4:14 ¶ Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

Hb 4:15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον {N πεπειραμένον ♦ πεπειρασμένον } δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Hb 4:16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, {N ἔλεον ♦ ἔλεος } καὶ χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Hb 5:1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεύς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν•

Hb 5:2 μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθένειαν•

Hb 5:3 καὶ διὰ {N διὰ ταύτην ♦ δι' αὐτήν } ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ, {N ἑαυτοῦ ♦ αὐτοῦ } προσφέρειν ὑπὲρ {N ὑπὲρ ♦ περὶ } ἁμαρτιῶν.

Hb 5:4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθάπερ {N καθάπερ ♦ καθὼσπερ } καὶ Ἀαρών.

Hb 5:5 Οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Hb 5:6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Hb 5:7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,

Hb 5:8 καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν,

Hb 5:9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς {N τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν ♦ πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ } ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου•

Hb 5:10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Hb 5:11 ¶ Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμηνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς.

Hb 5:12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα {N τίνα ♦ τινὰ } τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ• καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, καὶ {N καὶ οὐ ♦ [καὶ] οὐ } οὐ στερεᾶς τροφῆς.

Hb 5:13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης• νήπιος γὰρ ἐστίν.

Hb 5:14 Τελείων δέ ἐστίν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Hb 6:1 Διό, ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν,

Hb 6:2 βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου.

Hb 6:3 Καὶ τοῦτο ποιήσωμεν, {N ποιήσωμεν ♦ ποιήσομεν } ἕνεκεν ἐπιτρέπῃ ὁ θεός.

Hb 6:4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου,

Hb 6:5 καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος,

Hb 6:6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.

Hb 6:7 Γῆ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις {N πολλάκις ἐρχόμενον ♦ ἐρχόμενον πολλάκις } ἐρχόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ•

Hb 6:8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

Hb 6:9 ¶ Πεπέισμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν•

Hb 6:10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ {N τοῦ κόπου ♦ - } κόπου τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες.

Hb 6:11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους•

Hb 6:12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας.

Hb 6:13 ¶ Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσεν καθ' ἑαυτοῦ,

Hb 6:14 λέγων, Ἦ {N Ἦ ♦ Ei } μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

Hb 6:15 Καὶ οὕτως μακροθυμίας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.

Hb 6:16 Ἄνθρωποι μὲν {N μὲν ♦ - } γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος.

Hb 6:17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ,

Hb 6:18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, {N θεόν ♦ [τὸν θεόν } ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος•

Hb 6:19 ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος•

Hb 6:20 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Hb 7:1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλόγησας αὐτόν,

Hb 7:2 ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ - πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης•

Hb 7:3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ - μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

Hb 7:4 ¶ Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ {N καὶ ♦ [καὶ] } δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

Hb 7:5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευῖ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἐστὶν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὄσφυος Ἀβραάμ•

Hb 7:6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν τὸν {N τὸν Ἀβραάμ ♦ Ἀβραάμ} Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν.

Hb 7:7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

Hb 7:8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν• ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ.

Hb 7:9 Καί, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ {N διὰ ♦ δι' } Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται•

Hb 7:10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφυί τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνητησεν αὐτῷ ὁ {N ὁ ♦ - } Μελχισεδέκ.

Hb 7:11 ¶ Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευίτικῆς ἱερωσύνης ἦν - ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ {N αὐτῇ νενομοθέτητο ♦ αὐτῆς νενομοθέτηται } νενομοθέτητο - τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι;

Hb 7:12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

Hb 7:13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Hb 7:14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν {N οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ♦ περὶ ἱερέων οὐδὲν } περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησεν.

Hb 7:15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

Hb 7:16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς {N σαρκικῆς ♦ σαρκίνης } γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου•

Hb 7:17 μαρτυρεῖ {N μαρτυρεῖ ♦ μαρτυρεῖται } γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Hb 7:18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές•

Hb 7:19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ.

Hb 7:20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας - οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες,

Hb 7:21 ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, Ὡμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ {N κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ♦ - } τὴν τάξιν Μελχισεδέκ -

Hb 7:22 κατὰ τοσοῦτον {N τοσοῦτον ♦ τοσοῦτο [καί] } κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς.

Hb 7:23 Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν•

Hb 7:24 ὁ δέ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην.

Hb 7:25 Ὅθεν καὶ σφύζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

Hb 7:26 ¶ Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν {N ἔπρεπεν ♦ καὶ ἔπρεπεν } ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος•

Hb 7:27 ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ• τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

Hb 7:28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν• ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἷὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Hb 8:1 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις• τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Hb 8:2 τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος, καὶ {N καὶ οὐκ ♦ οὐκ } οὐκ ἄνθρωπος•

Hb 8:3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται• ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.

Hb 8:4 Εἰ μὲν γὰρ {N γὰρ ♦ οὖν } ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων {N ἱερέων τῶν ♦ - } τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν {N τὸν ♦ - } νόμον τὰ δῶρα,

Hb 8:5 οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχηρμάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν, Ὅρα, γὰρ φησιν, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει.

Hb 8:6 Νυνὶ {N Νυνὶ ♦ Νυν[ι] } δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὅσω καὶ κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίας νομοθετεῖται.

Hb 8:7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.

Hb 8:8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς {N αὐτοῖς ♦ αὐτοὺς } λέγει, Ἴδού, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν•

Hb 8:9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου• ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, ἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος.

Hb 8:10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς• καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

Hb 8:11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνώθι τὸν κύριον• ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με, ἀπὸ μικροῦ {N μικροῦ αὐτῶν ♦ μικροῦ } αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν.

Hb 8:12 Ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ {N καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ♦ - } τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

Hb 8:13 Ἐν τῷ λέγειν, Καινὴν, πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Hb 9:1 Εἶχεν μὲν οὖν καὶ {N καὶ ♦ [καὶ] } ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας, τό τε ἅγιον κοσμητικόν.

Hb 9:2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται ἅγια.

Hb 9:3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων,

Hb 9:4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης•

Hb 9:5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ {N Χερουβὶμ ♦ Χερουβὶν } δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἰλαστήριον• περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

Hb 9:6 Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες•

Hb 9:7 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων•

Hb 9:8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν•

Hb 9:9 ἦτις παραβολή εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν {N ὃν ♦ ἦν } δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,

Hb 9:10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ {N καὶ δικαιώμασιν ♦ δικαιώματα } δικαιώμασιν σαρκός, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

Hb 9:11 ¶ Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων {N μελλόντων ♦ γενομένων } ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,

Hb 9:12 οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος.

Hb 9:13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων {N ταύρων καὶ τράγων ♦ τράγων καὶ ταύρων } καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,

Hb 9:14 πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν {N ὑμῶν ♦ ἡμῶν } ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι;

Hb 9:15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

Hb 9:16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.

Hb 9:17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος.

Hb 9:18 Ὅθεν οὐδ' {N οὐδ' ♦ οὐδὲ } ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.

Hb 9:19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον {N νόμον ♦ τὸν νόμον } ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ {N καὶ τράγων ♦ [καὶ τῶν τράγων] } τράγων, μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσώπου, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἔρραντισεν,

Hb 9:20 λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός.

Hb 9:21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἔρραντισεν.

Hb 9:22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεις.

Hb 9:23 ¶ Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας.

Hb 9:24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια {N ἅγια εἰσηλθεν ὁ ♦ εἰσηλθεν ἅγια } εἰσηλθεν ὁ χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν•

Hb 9:25 οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ•

Hb 9:26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου• νῦν {N νῦν ♦ νυνι } δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας {N ἁμαρτίας ♦ [τῆς] ἁμαρτίας } διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανεύεται.

Hb 9:27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις•

Hb 9:28 οὕτως καὶ ὁ χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις, εἰς σωτηρίαν.

Hb 10:1 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύνανται {N δύνανται ♦ δύναται } τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.

Hb 10:2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμενοι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρισμένους; {N κεκαθαρισμένους ♦ κεκαθαρισμένους }

Hb 10:3 Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν•

Hb 10:4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

Hb 10:5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι•

Hb 10:6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας•

Hb 10:7 τότε εἶπον, Ἰδοὺ, ἦκω - ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ - τοῦ ποιῆσαι, ὁ θεός, τὸ θέλημά σου.

Hb 10:8 Ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίαν {N Θυσίαν καὶ προσφορὰν ♦ Θυσίας καὶ προσφορὰς } καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας - αἵτινες κατὰ τὸν {N τὸν ♦ - } νόμον προσφέρονται -

Hb 10:9 τότε εἶρηκεν, Ἰδοὺ, ἦκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ {N ὁ θεός ♦ - } θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

Hb 10:10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν, οἱ {N οἱ ♦ - } διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ.

Hb 10:11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιλεῖν ἁμαρτίας•

Hb 10:12 αὐτὸς {N αὐτὸς ♦ οὗτος } δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηλεκές, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ,

Hb 10:13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Hb 10:14 Μιᾶ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηλεκές τοὺς ἁγιαζομένους.

Hb 10:15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον• μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, {N προειρηκέναι ♦ εἰρηκέναι }

Hb 10:16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν {N τῶν διανοιῶν ♦ τὴν διάνοιαν } διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς•

Hb 10:17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ {N μνησθῶ ♦ μνησθήσομαι } ἔτι.

Hb 10:18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

Hb 10:19 ¶ Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

Hb 10:20 ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

Hb 10:21 καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ,

Hb 10:22 προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔρραντισμένοι {N ἔρραντισμένοι ♦ ῥεραντισμένοι } τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι {N λελουμένοι ♦ λελουσμένοι } τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ•

Hb 10:23 κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος•

Hb 10:24 καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων,

Hb 10:25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

Hb 10:26 ¶ Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία,

Hb 10:27 φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.

Hb 10:28 Ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως {B Μωϋσέως ♦ Μωσέως } χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει•

Hb 10:29 πόσω, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;

Hb 10:30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει {N λέγει κύριος ♦ - } κύριος• καὶ πάλιν, κύριος {N κύριος κρινεῖ ♦ κρινεῖ κύριος } κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Hb 10:31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος.

Hb 10:32 ¶ Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων•

Hb 10:33 τοῦτο μὲν, ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι• τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες.

Hb 10:34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς {N δεσμοῖς μου ♦ δεσμίοις } μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοῖς {N ἑαυτοῖς ♦ ἑαυτοῦς } κρείττονα ὑπαρξιν ἐν {N ἐν οὐρανοῖς ♦ - } οὐρανοῖς καὶ μένουσαν.

Hb 10:35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν {N μισθαποδοσίαν μεγάλην ♦ μεγάλην μισθαποδοσίαν } μεγάλην.

Hb 10:36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.

Hb 10:37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, Ὁ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ οὐ χρονιεῖ. {N χρονιεῖ ♦ χρονίσει }

Hb 10:38 Ὁ δὲ δίκαιος {N δίκαιος ♦ δίκαιός μου } ἐκ πίστεως ζήσεται• καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.

Hb 10:39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Hb 11:1 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.

Hb 11:2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

Hb 11:3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ {N τὰ βλεπόμενα ♦ τὸ βλεπόμενον } βλεπόμενα γεγενῆσθαι.

Hb 11:4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ• καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται. {N λαλεῖται ♦ λαλεῖ }

Hb 11:5 Πίστει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ εὐρίσκετο, {N εὐρίσκετο ♦ ἠύρίσκετο } διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός• πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι {N εὐηρεστηκέναι ♦ εὐαρεστηκέναι } τῷ θεῷ•

Hb 11:6 χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι• πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ, ὅτι ἔστιν, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

Hb 11:7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ• δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

Hb 11:8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν {N τὸν ♦ - } τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

Hb 11:9 Πίστει παρώκησεν εἰς {B γῆν ♦ τὴν γῆν } γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἄλλοτριαν, ἐν σκιναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς•

Hb 11:10 ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός.

Hb 11:11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα {N Σάρρα ♦ Σάρρα στείρα } δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, {N ἔτεκεν ♦ - } ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

Hb 11:12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος.

Hb 11:13 ¶ Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Hb 11:14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν.

Hb 11:15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, {N ἐξῆλθον ♦ ἐξέβησαν } εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι.

Hb 11:16 Νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν, ἐπουρανοῦ• διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεός, θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν• ἠτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

Hb 11:17 ¶ Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,

Hb 11:18 πρὸς ὃν ἐλαλήθη, ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα•

Hb 11:19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός• ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

Hb 11:20 Πίστει περὶ {N περὶ ♦ καὶ περὶ } μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαΐ.

Hb 11:21 Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

Hb 11:22 Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

Hb 11:23 Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον• καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

Hb 11:24 Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ,

Hb 11:25 μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν•

Hb 11:26 μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ χριστοῦ• ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

Hb 11:27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως• τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὀρῶν ἐκαρτέρησεν.

Hb 11:28 Πίστει πεποιήκεν τὸ Πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη αὐτῶν.

Hb 11:29 Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς• ἧς {N ἧς ♦ γῆς ἧς } πείραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

Hb 11:30 Πίστει τὰ τεῖχη Ἰεριχὼ ἔπεσεν, {N ἔπεσεν ♦ ἔπεσαν } κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

Hb 11:31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

Hb 11:32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ {N γάρ με ♦ με γὰρ } με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε {N τε καὶ Σαμφῶν καὶ ♦ Σαμφῶν } καὶ Σαμφῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυίδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν•

Hb 11:33 οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

Hb 11:34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, {N μαχαίρας ἐνεδυναμώθησαν ♦ μαχαίρης ἐδυναμώθησαν } ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων.

Hb 11:35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν• ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν•

Hb 11:36 ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς•

Hb 11:37 ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, {N ἐπειράσθησαν ♦ - } ἐν φόνῳ μαχαίρας {N μαχαίρας ♦ μαχαίρης } ἀπέθανον• περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι -

Hb 11:38 ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος - ἐν {N ἐν ♦ ἐπι } ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

Hb 11:39 Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν,

Hb 11:40 τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Hb 12:1 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,

Hb 12:2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς, ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινεν σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν.

Hb 12:3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν {N αὐτὸν ♦ ἑαυτὸν } ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

Hb 12:4 Οὕτω μέχρι {N μέχρι ♦ μέχρις } αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι•

Hb 12:5 καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος•

Hb 12:6 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει• μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Hb 12:7 Εἰς {B Εἰς ♦ Εἰ } παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός• τίς γὰρ ἔστιν {N ἔστιν ♦ - } υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

Hb 12:8 Εἰ δὲ χωρὶς ἔστε παιδείας, ἣς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι ἔστε {N ἔστε καὶ οὐχ υἱοί ♦ καὶ οὐχ υἱοί ἔστε } καὶ οὐχ υἱοί.

Hb 12:9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνετρεπόμεθα• οὐ πολλῶ {N πολλῶ ♦ πολὺ [δὲ] } μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

Hb 12:10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσεν• ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Hb 12:11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης• ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης.

Hb 12:12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε•

Hb 12:13 καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε {N ποιήσατε ♦ ποιεῖτε } τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπή, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

Hb 12:14 ¶ Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον•

Hb 12:15 ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὕστερων ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ• μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ {N διὰ ταύτης ♦ δι' αὐτῆς } ταύτης μιανθῶσιν πολλοί•

Hb 12:16 μὴ τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο {N ἀπέδοτο ♦ ἀπέδετο } τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. {N αὐτοῦ ♦ ἑαυτοῦ }

Hb 12:17 Ἵστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη• μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρεν, καίπερ μετὰ δακρῦν ἐκζητήσας αὐτήν.

Hb 12:18 ¶ Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, {N ὄρει ♦ - } καὶ κεκαυμένῳ πυρί, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, {N σκότῳ ♦ ζόφῳ } καὶ θυέλλῃ,

Hb 12:19 καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον•

Hb 12:20 οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, Κἂν θηρίον θίγη τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται•

Hb 12:21 καί, οὕτως {N οὕτως ♦ οὕτω } φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν, Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.

Hb 12:22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει, καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἰερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

Hb 12:23 πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν {N ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων ♦ ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς } οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασιν δικαίων τετελειωμένων,

Hb 12:24 καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

Hb 12:25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, {N ἔφυγον ♦ ἐξέφυγον } τὸν {N τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι ♦ ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι τὸν } ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῶ {N πολλῶ ♦ πολὺ } μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι•

Hb 12:26 οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω {N σείω ♦ σείσω } οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

Hb 12:27 Τὸ δέ, Ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν {N τῶν σαλευομένων τὴν ♦ [τὴν] τῶν σαλευομένων } σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα.

Hb 12:28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν {N λατρεύομεν ♦ λατρεύωμεν } εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ αἰδοῦς {N αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας ♦ εὐλαβείας καὶ δέους } καὶ εὐλαβείας•

Hb 12:29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

Hb 13:1 Ἡ φιλαδελφία μενέτω.

Hb 13:2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε• διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

Hb 13:3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι• τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

Hb 13:4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος• πόρνους δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός.

Hb 13:5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν• αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω. {N ἐγκαταλείπω ♦ ἐγκαταλίπω }

Hb 13:6 Ὡστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ {N καὶ ♦ [καί] } οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Hb 13:7 ¶ Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ• ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμείσθε τὴν πίστιν.

Hb 13:8 Ἰησοῦς χριστὸς χθὲς {N χθὲς ♦ ἐχθὲς } καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Hb 13:9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε• καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. {N περιπατήσαντες ♦ περιπατοῦντες }

Hb 13:10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες.

Hb 13:11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἕξω τῆς παρεμβολῆς.

Hb 13:12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἕξω τῆς πύλης ἔπαθεν.

Hb 13:13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἕξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες.

Hb 13:14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.

Hb 13:15 Δι' αὐτοῦ οὖν {N οὖν ♦ [οὖν]} ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Hb 13:16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε• τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.

Hb 13:17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέικετε• αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες• ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν, καὶ μὴ στενάζοντες• ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

Hb 13:18 ¶ Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν• πεποιθήαμεν {N πεποιθήαμεν ♦ πειθόμεθα} γὰρ ὅτι καλὴν συνειδήσιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.

Hb 13:19 Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

Hb 13:20 ¶ Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

Hb 13:21 καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ {N ἔργῳ ♦ -} ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν {N ὑμῖν ♦ ἡμῖν} τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ• ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν {N τῶν αἰώνων ♦ [τῶν αἰώνων]} αἰώνων. Ἀμήν.

Hb 13:22 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως• καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

Hb 13:23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν {N ἀδελφὸν ♦ ἀδελφὸν ἡμῶν} Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς.

Hb 13:24 ¶ Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

Hb 13:25 ¶ Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ -}

ΙΑΚΩΒΟΥ

Ja 1:1 Ἰάκωβος, θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

Ja 1:2 ¶ Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις,

Ja 1:3 γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν•

Ja 1:4 ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

Ja 1:5 ¶ Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ οὐκ {N οὐκ ♦ μη} ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

Ja 1:6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος• ὁ γὰρ διακρινόμενος ἕοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

Ja 1:7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται {N λήψεται ♦ λήμψεται} τι παρὰ τοῦ κυρίου.

Ja 1:8 Ἄνῆρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Ja 1:9 ¶ Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ•

Ja 1:10 ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ• ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.

Ja 1:11 Ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο• οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

Ja 1:12 ¶ Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν• ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται {N λήψεται ♦ λήμψεται} τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ {N ὁ κύριος ♦ -} κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ja 1:13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἄπὸ θεοῦ πειράζομαι• ὁ γὰρ θεὸς ἀπειραστός ἐστὶν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα•

Ja 1:14 ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

Ja 1:15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν• ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

Ja 1:16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

Ja 1:17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν, καταβαίνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

Ja 1:18 Βουλευθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Ja 1:19 ¶ Ὡστε, {N Ὡστε ♦ Ἰστε } ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς {N πᾶς ♦ δὲ πᾶς } ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλήσαι, βραδὺς εἰς ὀργὴν•

Ja 1:20 ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐ κατεργάζεται.

Ja 1:21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ja 1:22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς.

Ja 1:23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ•

Ja 1:24 κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.

Ja 1:25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος {N οὗτος οὐκ ♦ οὐκ } οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

Ja 1:26 Εἴ τις δοκεῖ θρησκός εἶναι ἐν {N ἐν ὑμῖν ♦ - } ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἢ θρησκεία.

Ja 1:27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ θεῶ {N θεῶ ♦ τῶ θεῶ } καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Ja 2:1 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις {N προσωποληψίαις ♦ προσωποληψίαις } ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τῆς δόξης.

Ja 2:2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν {N τὴν ♦ - } συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,

Ja 2:3 καὶ {N καὶ ἐπιβλέψητε ♦ ἐπιβλέψητε δὲ } ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἶπητε αὐτῷ, {N αὐτῷ ♦ - } Σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, Σὺ στήθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε {N ὧδε ὑπὸ ♦ ὑπὸ } ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου•

Ja 2:4 καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

Ja 2:5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ {N τοῦ κόσμου ♦ τῷ κόσμῳ } κόσμου πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

Ja 2:6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

Ja 2:7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

Ja 2:8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε•

Ja 2:9 εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, {N προσωποληπτεῖτε ♦ προσωπολημπτεῖτε } ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

Ja 2:10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, {N τηρήσει πταίσει ♦ τηρήση πταίση } πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος.

Ja 2:11 Ὁ γὰρ εἰπών, Μὴ {N Μὴ μοιχεύσεις ♦ Μὴ μοιχεύσης } μοιχεύσεις, εἶπεν καί, Μὴ {N Μὴ φονεύσεις ♦ Μὴ φονεύσης } φονεύσεις• εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, {N μοιχεύσεις φονεύσεις ♦ μοιχεύεις φονεύεις } φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου.

Ja 2:12 Οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

Ja 2:13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος• κατακαυχᾶται ἔλεον {N ἔλεον ♦ ἔλεος } κρίσεως.

Ja 2:14 ¶ Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγη τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχη; Μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;

Ja 2:15 Ἐὰν δὲ {N δὲ ♦ - } ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι ὦσιν {N ὦσιν ♦ - } τῆς ἐφημέρου τροφῆς,

Ja 2:16 εἶπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

Ja 2:17 Οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα {N ἔργα ἔχη ♦ ἔχη ἔργα } ἔχη, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν.

Ja 2:18 Ἄλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω• δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ {N ἐκ τῶν ἔργων σου κἀγὼ δεῖξω σοι ♦ χωρὶς τῶν ἔργων κἀγὼ σοι δεῖξω } τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δεῖξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. {N πίστιν μου ♦ πίστιν }

Ja 2:19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ {N ὁ θεὸς εἷς ἐστίν ♦ εἷς ἐστὶν ὁ θεός } θεὸς εἷς ἐστίν• καλῶς ποιεῖς• καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν, καὶ φρίσσουσιν.

Ja 2:20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά {N νεκρά ♦ ἀργή } ἐστίν;

Ja 2:21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

Ja 2:22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

Ja 2:23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη.

Ja 2:24 Ὅρατε τοίνυν {N τοίνυν ♦ - } ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον.

Ja 2:25 Ὅμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἑτέρα ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;

Ja 2:26 Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν {N τῶν ♦ - } ἔργων νεκρά ἐστίν.

Ja 3:1 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα. {N ληψόμεθα ♦ ληψόμεθα }

Ja 3:2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὄλον τὸ σῶμα.

Ja 3:3 Ἴδε, {N Ἴδε ♦ Εἰ δὲ } τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς {N πρὸς ♦ εἰς } τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.

Ja 3:4 Ἴδού, καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν {N σκληρῶν ἀνέμων ♦ ἀνέμων σκληρῶν } ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετὰγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν {N ἂν ♦ - } ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται. {N βούληται ♦ βούλεται }

Ja 3:5 Οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστίν, καὶ μεγαλαυχεῖ. {N μεγαλαυχεῖ ♦ μεγάλα ἀυχεῖ } Ἴδού, ὀλίγον {N ὀλίγον ♦ ἡλίκον } πῦρ ἡλίικην ὕλην ἀνάπτει.

Ja 3:6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας• οὕτως {N οὕτως ♦ - } ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.

Ja 3:7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ•

Ja 3:8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται {N δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι ♦ δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων } ἀνθρώπων δαμάσαι• ἀκατάσχετον {N ἀκατάσχετον ♦ ἀκατάστατον } κακόν, μεστή ἰοῦ θανατηφόρου.

Ja 3:9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν θεὸν {N θεὸν ♦ κύριον } καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας•

Ja 3:10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι.

Ja 3:11 Μῆτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

Ja 3:12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως {N Οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἄλυκὸν καὶ ♦ Οὔτε ἄλυκὸν } οὐδεμία πηγὴ ἄλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

Ja 3:13 ¶ Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας.

Ja 3:14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

Ja 3:15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.

Ja 3:16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

Ja 3:17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ {N καὶ ἀνυπόκριτος ♦ ἀνυπόκριτος } ἀνυπόκριτος.

Ja 3:18 Καρπὸς δὲ τῆς {N τῆς ♦ - } δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιούσιν εἰρήνην.

Ja 4:1 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι {N μάχαι ♦ πόθεν μάχαι } ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

Ja 4:2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε• φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν• μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς•

Ja 4:3 αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.

Ja 4:4 Μοιχοὶ {N Μοιχοὶ καὶ ♦ - } καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; Ὃς ἂν {N ἂν ♦ ἂν } οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται.

Ja 4:5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει; Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν {N κατώκησεν ♦ κατώκισεν } ἐν ἡμῖν.

Ja 4:6 Μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν• διὸ λέγει, Ὁ θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

Ja 4:7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ• ἀντίστητε {B δὲ ♦ - } δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

Ja 4:8 Ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν• καθαρῖσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνίσσατε καρδίας, δίψυχοι.

Ja 4:9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε• ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, {N μεταστραφήτω ♦ μετατραπήτω } καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

Ja 4:10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ {N τοῦ ♦ - } κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

Ja 4:11 ¶ Μὴ καταλαεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ {N καὶ κρίνων ♦ ἢ κρίνων } κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον• εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτὴς.

Ja 4:12 Εἷς ἐστὶν ὁ {N ὁ νομοθέτης ♦ ὁ νομοθέτης καὶ κριτὴς } νομοθέτης, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι• σὺ δὲ τίς εἶ ὃς {N ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον ♦ ὁ κρίνων τὸν πλησίον } κρίνεις τὸν ἕτερον;

Ja 4:13 ¶ Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες, Σήμερον καὶ {N καὶ αὔριον πορευσώμεθα ♦ ἢ αὔριον πορευσώμεθα } αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν {N ποιήσωμεν ♦ ποιήσομεν } ἐκεῖ ἐνιαυτὸν {N ἐνιαυτὸν ἕνα ♦ ἐνιαυτόν } ἕνα, καὶ ἐμπορευσώμεθα, {N ἐμπορευσώμεθα ♦ ἐμπορευσώμεθα } καὶ κερδήσωμεν• {N κερδήσωμεν ♦ κερδήσομεν }

Ja 4:14 οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον. Ποία γὰρ {N γὰρ ἢ ♦ ἢ } ἡ ζωὴ ὑμῶν; Ἄτις γὰρ ἔσται {B ἔσται ♦ ἐστίν } {N ἔσται ♦ ἐστε } ἢ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ {N δὲ ♦ - } καὶ ἀφανιζομένη.

Ja 4:15 Ἄντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, {N ζήσωμεν καὶ ποιήσωμεν ♦ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν } καὶ ποιήσωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

Ja 4:16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονεῖαις ὑμῶν• πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν.

Ja 4:17 Εἰδοὶ οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

Ja 5:1 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίας ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

Ja 5:2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν•

Ja 5:3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

Ja 5:4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει• καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὠτα κυρίου Σαβαώθ εἰσεληλύθασιν.

Ja 5:5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε• ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς {N ὡς ♦ - } ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.

Ja 5:6 Κατεδικάσατε, ἐφρονεύσατε τὸν δίκαιον• οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

Ja 5:7 ¶ Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου. Ἴδού, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτόν, {N αὐτόν ♦ αὐτῷ} ἕως λάβῃ ὑετὸν {N ὑετὸν πρώϊμον ♦ πρόϊμον} πρώϊμον καὶ ὄψιμον.

Ja 5:8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηριζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν.

Ja 5:9 Μὴ στενάζετε κατ' {N κατ' ἀλλήλων ἀδελφοί ♦ ἀδελφοί κατ' ἀλλήλων} ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε• ἰδού, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

Ja 5:10 Ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, {N μου τῆς κακοπαθείας ♦ τῆς κακοπαθίας} τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν τῷ {N τῷ ♦ ἐν τῷ} ὀνόματι κυρίου.

Ja 5:11 Ἴδού, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας• {N ὑπομένοντας ♦ ὑπομείναντας} τὴν ὑπομονὴν Ἴωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου ἴδετε, {B ἴδετε ♦ εἶδετε} {N ἴδετε ♦ εἶδετε} ὅτι πολὺσπλαγχνὸς ἐστίν {N ἐστίν ♦ ἐστίν ὁ κύριος} καὶ οἰκτίρμων.

Ja 5:12 ¶ Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον• ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ• ἵνα μὴ εἰς {N εἰς ὑπόκρισιν ♦ ὑπὸ κρίσιν} ὑπόκρισιν πέσητε.

Ja 5:13 ¶ Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω.

Ja 5:14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου•

Ja 5:15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος• κἂν ἁμαρτίας ἦ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Ja 5:16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις {N ἀλλήλοις ♦ οὖν ἀλλήλοις} τὰ {N τὰ παραπτώματα ♦ τὰς ἁμαρτίας} παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ja 5:17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῆ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι• καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ.

Ja 5:18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ja 5:19 ¶ Ἀδελφοί, {N Ἀδελφοί ♦ Ἀδελφοί μου} ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,

Ja 5:20 γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ {N ψυχὴν ♦ ψυχὴν αὐτοῦ} θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ Α

1Pe 1:1 Πέτρος, απόστολος Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμιοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

1Pe 1:2 κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ χριστοῦ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

1Pe 1:3 ¶ Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζώσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

1Pe 1:4 εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς,

1Pe 1:5 τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

1Pe 1:6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστίν, {N ἐστίν ♦ [ἐστίν] } λυπηθέντες {N λυπηθέντες ♦ λυπηθέντας } ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς,

1Pe 1:7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ {N πολὺ τιμιώτερον ♦ πολυτιμότερον } τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν {N τιμὴν καὶ εἰς δόξαν ♦ δόξαν καὶ τιμὴν } καὶ εἰς δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ•

1Pe 1:8 ὃν οὐκ εἰδότες {N εἰδότες ♦ ἰδόντες } ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ,

1Pe 1:9 κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

1Pe 1:10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρένησαν {N ἐξηρένησαν ♦ ἐξηραύνησαν } προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες•

1Pe 1:11 ἐρευνῶντες {N ἐρευνῶντες ♦ ἐραυνῶντες } εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας.

1Pe 1:12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

1Pe 1:13 ¶ Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ•

1Pe 1:14 ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις,

1Pe 1:15 ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε•

1Pe 1:16 διότι γέγραπται, Ἄγιοι γίνεσθε, {N γίνεσθε ♦ ἔσεσθε } ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. {N εἰμι ♦ - }

1Pe 1:17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως {N ἀπροσωπολήπτως ♦ ἀπροσωπολήπτως } κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε•

1Pe 1:18 εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου,

1Pe 1:19 ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου χριστοῦ,

1Pe 1:20 προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων {N ἐσχάτων ♦ ἐσχάτου } τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,

1Pe 1:21 τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας {N πιστεύοντας ♦ πιστοὺς } εἰς θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.

1Pe 1:22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ {N διὰ πνεύματος ♦ - } πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς•

1Pe 1:23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος εἰς {N εἰς τὸν αἰῶνα ♦ - } τὸν αἰῶνα.

1Pe 1:24 Διότι, Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου {N ἀνθρώπου ♦ αὐτῆς } ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ - } ἐξέπεσεν•

1Pe 1:25 τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

1Pe 2:1 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς,

1Pe 2:2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ ἀυξηθῆτε, {N ἀυξηθῆτε ♦ ἀυξηθῆτε εἰς σωτηρίαν }

1Pe 2:3 εἶπερ {N εἶπερ ♦ εἰ } ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος•

1Pe 2:4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον,

1Pe 2:5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα {N ἱεράτευμα ♦ εἰς ἱεράτευμα } ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ {N τῷ ♦ - } θεῷ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Pe 2:6 Διότι περιέχει ἐν τῇ {N τῇ ♦ - } γραφῇ, Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον• καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυθῆ.

1Pe 2:7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν• ἀπειθοῦσιν {N ἀπειθοῦσιν δέ Λίθον ♦ ἀπιστοῦσιν δέ Λίθος } δέ, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας,

1Pe 2:8 καί, Λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου• οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες• εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.

1Pe 2:9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς•

1Pe 2:10 οἱ ποτὲ οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς θεοῦ• οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

1Pe 2:11 ¶ Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς•

1Pe 2:12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες {N ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ♦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν } καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ἐποπτεύσαντες, {N ἐποπτεύσαντες ♦ ἐποπτεύοντες } δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

1Pe 2:13 ¶ Ὑποτάγητε οὖν {N οὖν ♦ - } πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον• εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι•

1Pe 2:14 εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν.

1Pe 2:15 Ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν•

1Pe 2:16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι {N δοῦλοι θεοῦ ♦ θεοῦ δοῦλοι } θεοῦ.

1Pe 2:17 Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπήσατε. {N ἀγαπήσατε ♦ ἀγαπάτε } Τὸν θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλεῖα τιμᾶτε.

1Pe 2:18 ¶ Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

1Pe 2:19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

1Pe 2:20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἄλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ ἀσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ.

1Pe 2:21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, {N ἡμῶν ♦ ὑμῶν } ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ•

1Pe 2:22 ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ•

1Pe 2:23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως•

1Pe 2:24 ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα, ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν• οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ {N αὐτοῦ ἰάθητε ♦ ἰάθητε } ἰάθητε.

1Pe 2:25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα• {N πλανώμενα ♦ πλανώμενοι } ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

1Pe 3:1 Ὅμοίως, αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται,

1Pe 3:2 ἐποπεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

1Pe 3:3 Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος•

1Pe 3:4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος {N πραέος ♦ πραέως } καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελής.

1Pe 3:5 Οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ εἰς } θεὸν ἐκόσμου ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν•

1Pe 3:6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

1Pe 3:7 ¶ Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικούντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι {N συγκληρονόμοι ♦ συγκληρονόμοις } χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

1Pe 3:8 ¶ Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες• {N φιλόφρονες ♦ ταπεινόφρονες }

1Pe 3:9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας• τὸναντίον δὲ εὐλογούντες, εἰδότες {N εἰδότες ♦ - } ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

1Pe 3:10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν {N γλῶσσαν αὐτοῦ ♦ γλῶσσαν } αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη {N χεῖλη αὐτοῦ ♦ χεῖλη } αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον•

1Pe 3:11 ἐκκλινάτω ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ δὲ ἀπὸ } κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν•
ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

1Pe 3:12 Ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν•
πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

1Pe 3:13 ¶ Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ {N μιμηταὶ ♦
ζηλωταὶ } γένησθε;

1Pe 3:14 Ἄλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι• τὸν δὲ φόβον
αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε•

1Pe 3:15 κύριον δὲ τὸν θεὸν {N θεὸν ♦ χριστὸν } ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν•
ἔτοιμοι δὲ {N δὲ αἰεὶ ♦ αἰεὶ } αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαὶν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον
περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ {N μετὰ ♦ ἀλλὰ μετὰ } πραΰτητος καὶ φόβου•

1Pe 3:16 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν {B καταλαλοῦσιν ♦
καταλαλώσιν } {N καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ♦ καταλαλεῖσθε } ὑμῶν ὡς
κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ
ἀναστροφὴν.

1Pe 3:17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν,
ἢ κακοποιοῦντας.

1Pe 3:18 Ὅτι καὶ χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων,
ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ
πνεύματι,

1Pe 3:19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

1Pe 3:20 ἀπειθήσασίν ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν
ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, {N ὀλίγοι ♦ ὀλίγοι }
τουτ' ἔστιν ὀκτῶ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος•

1Pe 3:21 ὁ ἀντίτυπον {N ἀντίτυπον νῦν καὶ ἡμᾶς ♦ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν } νῦν καὶ
ἡμᾶς σφύζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς
ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Pe 3:22 ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων
αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

1Pe 4:1 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ {N ὑπὲρ ἡμῶν ♦ - } ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς
τὴν αὐτὴν ἔννοϊαν ὀπλίσασθε• ὅτι ὁ παθὼν ἐν {N ἐν ♦ - } σαρκί, πέπαυται
ἁμαρτίας•

1Pe 4:2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν
ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον.

1Pe 4:3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν {B ἡμῖν ♦ ὑμῖν } {N ἡμῖν ♦ - } ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ
{N τοῦ βίου τὸ θέλημα ♦ τὸ βούλημα } βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, {N

κατεργάσασθαι ♦ κατειργάσθαι } πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις• {N εἰδωλολατρείαις ♦ εἰδωλολατρίαις }

1Pe 4:4 ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες•

1Pe 4:5 οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

1Pe 4:6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσιν μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσιν δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.

1Pe 4:7 ¶ Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν• σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς {N τὰς ♦ - } προσευχάς•

1Pe 4:8 πρὸ πάντων δὲ {N δὲ ♦ - } τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει {N καλύψει ♦ καλύπτει } πλήθος ἁμαρτιῶν•

1Pe 4:9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν• {N γογγυσμῶν ♦ γογγυσμοῦ }

1Pe 4:10 ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ•

1Pe 4:11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ• εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ὡς {N ὡς χορηγεῖ ♦ ἢς χορηγεῖ } χορηγεῖ ὁ θεός• ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

1Pe 4:12 ¶ Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος•

1Pe 4:13 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ χριστοῦ παθήμασιν, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

1Pe 4:14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ, μακάριοι• ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται• κατὰ {N κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται ♦ - } μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

1Pe 4:15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἄλλοτριεπίσκοπος• {N ἄλλοτριεπίσκοπος ♦ ἄλλοτριεπίσκοπος }

1Pe 4:16 εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

1Pe 4:17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ• εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ;

1Pe 4:18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

1Pe 4:19 Ὅστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ὡς {N ὡς ♦ - } πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

1Pe 5:1 Πρεσβυτέρους τοὺς {N τοὺς ♦ οὖν } ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός•

1Pe 5:2 ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως• {N ἐκουσίως ♦ ἐκουσίως κατὰ θεόν } μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως•

1Pe 5:3 μηδὲ {N μηδὲ ♦ μηδ' } ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.

1Pe 5:4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομειῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

1Pe 5:5 Ὅμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις• πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, {N ὑποτασσόμενοι ♦ - } τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε• ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

1Pe 5:6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ,

1Pe 5:7 πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες {N ἐπιρρίψαντες ♦ ἐπιρρίψαντες } ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

1Pe 5:8 Νήψατε, γρηγορήσατε• ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρῶμενος, περιπατεῖ ζητῶν τίνα {N τίνα καταπίη ♦ τίνα καταπιεῖν } καταπίη•

1Pe 5:9 ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

1Pe 5:10 Ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, {N Ἰησοῦ ♦ - } ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι {N καταρτίσαι ὑμᾶς ♦ καταρτίσει } ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει.

1Pe 5:11 Αὐτῷ ἢ {N ἢ δόξα καὶ ♦ - } δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν {N τῶν αἰώνων ♦ - } αἰώνων. Ἀμήν.

1Pe 5:12 ¶ Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ εἰς ἣν ἐστήκατε. {N ἐστήκατε ♦ στήτε }

1Pe 5:13 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἢ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

1Pe 5:14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. ¶ Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. {N Ἰησοῦ. Ἀμήν. ♦ - } Ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ Β

2Pe 1:1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος Ἰησοῦ χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ•

2Pe 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν•

2Pe 1:3 ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ {N διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς ♦ ἰδία δόξη καὶ ἀρετῆ} δόξης καὶ ἀρετῆς•

2Pe 1:4 δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν {N ἡμῖν καὶ μέγιστα ♦ καὶ μέγιστα ἡμῖν } καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδῶρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ {N κόσμῳ ♦ τῷ κόσμῳ } ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

2Pe 1:5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δέ, σπουδῆν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,

2Pe 1:6 ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

2Pe 1:7 ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

2Pe 1:8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

2Pe 1:9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστίν, μυωπάζων, λήθην λαβῶν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν.

2Pe 1:10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι• ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε•

2Pe 1:11 οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Pe 1:12 ¶ Διὸ οὐκ {N οὐκ ἀμελήσω ♦ μελλήσω } ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείᾳ.

2Pe 1:13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει•

2Pe 1:14 εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστίν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ἐδήλωσέν μοι.

2Pe 1:15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι.

2Pe 1:16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

2Pe 1:17 Λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτός {N Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός ♦ Ὁ υἱός } ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, {N ἀγαπητός ♦ ἀγαπητός μου οὗτός ἐστιν } εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα•

2Pe 1:18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει {N ὄρει τῷ ἁγίῳ ♦ ἁγίῳ ὄρει } τῷ ἁγίῳ.

2Pe 1:19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν•

2Pe 1:20 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

2Pe 1:21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ {N ποτὲ προφητεία ♦ προφητεία ποτέ } προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι {N ἅγιοι ♦ ἀπὸ } θεοῦ ἄνθρωποι.

2Pe 2:1 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινήν ἀπώλειαν.

2Pe 2:2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται.

2Pe 2:3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται• οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάξει. {N νυστάξει ♦ νυστάζει }

2Pe 2:4 Εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους•

2Pe 2:5 καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ {B ἀλλὰ ♦ ἀλλ' } ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας•

2Pe 2:6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς•

2Pe 2:7 καὶ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ἐρρύσατο•

2Pe 2:8 βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν•

2Pe 2:9 οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν•

2Pe 2:10 μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονούντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες•

2Pe 2:11 ὅπου ἄγγελοι, ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μεΐζονες ὄντες, οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

2Pe 2:12 Οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ {N φυσικὰ γεγεννημένα ♦ γεγεννημένα φυσικὰ } γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, {N καταφθαρήσονται ♦ καὶ φθαρήσονται }

2Pe 2:13 κομιούμενοι {N κομιούμενοι ♦ ἀδικούμενοι } μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἠγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν,

2Pe 2:14 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, κατάρας τέκνα•

2Pe 2:15 καταλιπόντες εὐθειᾶν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν,

2Pe 2:16 ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας• ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσεν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

2Pe 2:17 Οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι {N νεφέλαι ♦ καὶ ὀμίχλαι } ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς {N εἰς αἰῶνα ♦ - } αἰῶνα τετήρηται.

2Pe 2:18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους,

2Pe 2:19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς• ᾧ γὰρ τις ἤττηται, τούτῳ καὶ {N καὶ ♦ - } δεδούλωται.

2Pe 2:20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων.

2Pe 2:21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι {N ἐπιστρέψαι ♦ ὑποστρέψαι } ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.

2Pe 2:22 Συμβέβηκεν δὲ {N δὲ ♦ - } αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὕς λουσαμένη εἰς κύλισμα {N κύλισμα ♦ κυλισμὸν } βορβόρου.

2Pe 3:1 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν,

2Pe 3:2 μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος•

2Pe 3:3 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου {N ἐσχάτου ♦ ἐσχάτων } τῶν ἡμερῶν {N ἡμερῶν ♦ ἡμερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ } ἐμπαίκεται, κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι,

2Pe 3:4 καὶ λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

2Pe 3:5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ,

2Pe 3:6 δι' ὧν {N δι' ὧν ♦ δι' ὧν } ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο•

2Pe 3:7 οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ {N αὐτοῦ ♦ αὐτῷ } λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

2Pe 3:8 ¶ Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

2Pe 3:9 Οὐ βραδύνει ὁ {N ὁ ♦ - } κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἠγοῦνται• ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, {N ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς } μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

2Pe 3:10 Ἦξει δὲ ἡ {N ἡ ἡμέρα ♦ ἡμέρα } ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν {N ἐν νυκτί ♦ - } νυκτί, ἐν ἣ ὅι οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, {N λυθήσονται ♦ λυθήσεται } καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαίσεται. {N κατακαίσεται ♦ οὐχ εὐρεθήσεται }

2Pe 3:11 Τούτων οὖν {N οὖν ♦ οὕτως } πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,

2Pe 3:12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;

2Pe 3:13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

2Pe 3:14 ¶ Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ.

2Pe 3:15 Καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἠγείσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ {N αὐτῷ δοθεῖσαν ♦ δοθεῖσαν αὐτῷ } δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν•

2Pe 3:16 ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων• ἐν οἷς {N οἷς ♦ αῖς } ἔστιν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν {N στρεβλοῦσιν ♦ στρεβλώσουσιν }, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

2Pe 3:17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ, τῆ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.

2Pe 3:18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΙΩΑΝΝΟΥ Α

1Jn 1:1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἔθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς.

1Jn 1:2 Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν.

1Jn 1:3 Ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, {N ὑμῖν ♦ καὶ ὑμῖν } ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν• καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ•

1Jn 1:4 καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, {N ὑμῖν ♦ ἡμεῖς } ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

1Jn 1:5 ¶ Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστίν, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

1Jn 1:6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδοῦμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν•

1Jn 1:7 ἐὰν δὲ {N δὲ ♦ - } ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ - } τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

1Jn 1:8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἐαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

1Jn 1:9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

1Jn 1:10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

1Jn 2:1 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον•

1Jn 2:2 καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν• οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

1Jn 2:3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

1Jn 2:4 Ὁ λέγων, Ἔγνωνκα {N Ἔγνωνκα ♦ ὅτι Ἔγνωνκα } αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν•

1Jn 2:5 ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν•

1Jn 2:6 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

1Jn 2:7 ¶ Ἀδελφοί, {N Ἀδελφοί ♦ Ἀγαπητοί } οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς• ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' {N ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ♦ ἠκούσατε } ἀρχῆς.

1Jn 2:8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν• ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

1Jn 2:9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

1Jn 2:10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

1Jn 2:11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

1Jn 2:12 ¶ Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

1Jn 2:13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. Γράφω {N Γράφω ὑμῖν παιδία ♦ Ἐγραψα ὑμῖν παιδία } ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα.

1Jn 2:14 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

1Jn 2:15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

1Jn 2:16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν.

1Jn 2:17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ• ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

1Jn 2:18 ¶ Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν• καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ {N ὁ ♦ - } ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν• ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

1Jn 2:19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, {N ἐξῆλθον ♦ ἐξῆλθαν } ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν• εἰ γὰρ {N γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν ♦ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν } ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν• ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν.

1Jn 2:20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα. {N πάντα ♦ πάντες }

1Jn 2:21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.

1Jn 2:22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

1Jn 2:23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. {N ἔχει ♦ ἔχει, ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει }

1Jn 2:24 Ὑμεῖς οὖν {N οὖν ♦ - } ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

1Jn 2:25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

1Jn 2:26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς.

1Jn 2:27 Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν {N ἐν ὑμῖν μένει ♦ μένει ἐν ὑμῖν } ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς• ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ {N αὐτὸ ♦ αὐτοῦ } χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστὶν, καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε {N μενεῖτε ♦ μένετε } ἐν αὐτῷ.

1Jn 2:28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ• ἵνα ὅταν {N ὅταν φανερωθῇ ἔχωμεν ♦ ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν } φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

1Jn 2:29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε ὅτι πᾶς {N πᾶς ♦ καὶ πᾶς } ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

1Jn 3:1 Ἴδτε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν. {N κληθῶμεν. ♦ κληθῶμεν• καὶ ἐσμέν. } Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, {N ὑμᾶς ♦ ἡμᾶς } ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

1Jn 3:2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα• οἴδαμεν δὲ {N δὲ ♦ - } ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστὶν.

1Jn 3:3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστὶν.

1Jn 3:4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ• καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

1Jn 3:5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ - } ἄρη• καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

1Jn 3:6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει• πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

1Jn 3:7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς• ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν•

1Jn 3:8 ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

1Jn 3:9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει• καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.

1Jn 3:10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστίν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου• πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

1Jn 3:11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους•

1Jn 3:12 οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; Ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

1Jn 3:13 ¶ Μὴ {N Μὴ ♦ Καὶ μὴ } θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, {N μου ♦ - } εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος•

1Jn 3:14 ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν {N τὸν ἀδελφόν ♦ - } ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

1Jn 3:15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν• καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ {N ἑαυτῷ ♦ αὐτῷ } μένουσαν.

1Jn 3:16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν• καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. {N τιθέναι ♦ θεῖναι }

1Jn 3:17 Ὅς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

1Jn 3:18 Τεκνία μου, {N μου ♦ - } μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

1Jn 3:19 Καὶ {N Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ♦ Καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα } ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς {N τὰς καρδίας ♦ τὴν καρδίαν } καρδίας ἡμῶν,

1Jn 3:20 ὅτι ἐὰν καταγινώσκη ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

1Jn 3:21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν {N καταγινώσκη ἡμῶν ♦ καταγινώσκη }, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν,

1Jn 3:22 καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' {N παρ' ♦ ἀπ' } αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

1Jn 3:23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν. {N ἐντολήν ♦ ἐντολήν ἡμῖν }

1Jn 3:24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

1Jn 4:1 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν• ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

1Jn 4:2 Ἐν τούτῳ γινώσκεται {N γινώσκεται ♦ γινώσκετε } τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ• πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν•

1Jn 4:3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν {N Ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ♦ τὸν Ἰησοῦν } χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν• καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

1Jn 4:4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς• ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

1Jn 4:5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν• διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

1Jn 4:6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν• ὁ γινώσκων τὸν θεόν, ἀκούει ἡμῶν• ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

1Jn 4:7 ¶ Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους• ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν θεόν.

1Jn 4:8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν• ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

1Jn 4:9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

1Jn 4:10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν {N ἠγαπήσαμεν ♦ ἠγαπήκαμεν } τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

1Jn 4:11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

1Jn 4:12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται• ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη {N τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν ♦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστὶν } ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

1Jn 4:13 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

1Jn 4:14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτήρα τοῦ κόσμου.

1Jn 4:15 Ὃς ἂν {N ἂν ♦ ἐὰν } ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ.

1Jn 4:16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ θεῷ μένει, καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ {B αὐτῷ μένει ♦ αὐτῷ } μένει.

1Jn 4:17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν, καὶ ἡμεῖς ἐσμέν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

1Jn 4:18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει• ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

1Jn 4:19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, {N αὐτόν ♦ - } ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

1Jn 4:20 Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν• ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν πῶς {N πῶς ♦ οὐ } δύναται ἀγαπᾶν;

1Jn 4:21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

1Jn 5:1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστός, ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται• καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

1Jn 5:2 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. {N τηρῶμεν ♦ ποιῶμεν }

1Jn 5:3 Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν• καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

1Jn 5:4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον• καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. {B ἡμῶν ♦ ὑμῶν }

1Jn 5:5 Τίς {N τίς ♦ Τίς δέ } ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;

1Jn 5:6 Οὗτός ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς χριστός• οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ {N καὶ τῷ ♦ καὶ ἐν τῷ } αἵματι. Καὶ τὸ πνεῦμά ἐστὶν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.

1Jn 5:7 Ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες,

1Jn 5:8 τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα• καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.

1Jn 5:9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν• ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, ἣν {N ἣν ♦ ὅτι } μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

1Jn 5:10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ• ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποιήκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

1Jn 5:11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν.

1Jn 5:12 Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν• ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

1Jn 5:13 ¶ Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν {N ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ♦ ὑμῖν } τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον {N αἰώνιον ἔχετε ♦ ἔχετε αἰώνιον } ἔχετε, καὶ {N καὶ ἵνα πιστεύητε ♦ τοῖς πιστεύουσιν } ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

1Jn 5:14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν•

1Jn 5:15 καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' {N παρ' ♦ ἀπ' } αὐτοῦ.

1Jn 5:16 Ἐὰν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον• οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

1Jn 5:17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν• καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

1Jn 5:18 ¶ Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει• ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ.

1Jn 5:19 Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

1Jn 5:20 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν• καὶ ἔσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεός, καὶ ζωὴ {B ζωὴ αἰώνιος ♦ ἢ ζωὴ ἢ αἰώνιος } αἰώνιος.

1Jn 5:21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΙΩΑΝΝΟΥ Β

2Jn 1:1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν,

2Jn 1:2 διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα•

2Jn 1:3 ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ κυρίου {N κυρίου ♦ - } Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

2Jn 1:4 ¶ Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός.

2Jn 1:5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων {N γράφων σοι καινὴν ♦ καινὴν γράφων σοι } σοι καινὴν, ἀλλὰ ἦν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

2Jn 1:6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν {N ἐστὶν ἡ ἐντολή ♦ ἡ ἐντολή ἐστὶν } ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε.

2Jn 1:7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον {N εἰσῆλθον ♦ ἐξῆλθον } εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. Οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

2Jn 1:8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν {N ἀπολέσωμεν ♦ ἀπολέσητε } ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. {N ἀπολάβωμεν ♦ ἀπολάβητε }

2Jn 1:9 Πᾶς ὁ παραβαίνων {N παραβαίνων ♦ προάγων } καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ χριστοῦ, θεὸν οὐκ ἔχει• ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ {N τοῦ χριστοῦ οὗτος ♦ οὗτος } χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

2Jn 1:10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε•

2Jn 1:11 ὁ γὰρ {N γὰρ λέγων ♦ λέγων γὰρ } λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

2Jn 1:12 ¶ Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος• ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν {N ἐλθεῖν ♦ γενέσθαι } πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾦ {N ἡ πεπληρωμένη ♦ πεπληρωμένη ᾦ } πεπληρωμένη.

2Jn 1:13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ - }

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ

3Jn 1:1 Ὁ πρεσβύτερος Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

3Jn 1:2 ¶ Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχὴ.

3Jn 1:3 Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

3Jn 1:4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ {N ἀληθείᾳ ♦ τῇ ἀληθείᾳ } περιπατοῦντα.

3Jn 1:5 ¶ Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς {N εἰς τοὺς ξένους ♦ τοῦτο ξένους } τοὺς ξένους,

3Jn 1:6 οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας• οὐς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ.

3Jn 1:7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. {N ἐθνῶν ♦ ἐθνικῶν }

3Jn 1:8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν {N ἀπολαμβάνειν ♦ ὑπολαμβάνειν } τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

3Jn 1:9 ¶ Ἐγραψα τῇ {N τῇ ♦ τι τῇ } ἐκκλησίᾳ• ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς.

3Jn 1:10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς• καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

3Jn 1:11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν• ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν θεόν.

3Jn 1:12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' {N ὑπ' ♦ ὑπὸ } αὐτῆς τῆς ἀληθείας• καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἴδατε {N οἴδατε ♦ οἶδας } ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.

3Jn 1:13 ¶ Πολλὰ εἶχον γράφειν, {N γράφειν ♦ γράψαι σοι } ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι• {N γράψαι ♦ γράφειν }

3Jn 1:14 ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν {N ἰδεῖν σε ♦ σε ἰδεῖν } σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ

Jd 1:1 Ἰούδας Ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, {N ἡγιασμένοις ♦ ἡγαπημένοις } καὶ Ἰησοῦ χριστῷ τετηρημένοις, κλητοῖς•

Jd 1:2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

Jd 1:3 ¶ Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, {N σωτηρίας ♦ ἡμῶν σωτηρίας } ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει.

Jd 1:4 Παρσιεδύσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν {N χάριν ♦ χάριτα } μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην θεὸν {N θεὸν ♦ - } καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν ἀρνούμενοι.

Jd 1:5 ¶ Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ {N ἅπαξ τοῦτο ὅτι ὁ κύριος ♦ ἅπαξ πάντα ὅτι Ἰησοῦς } τοῦτο, ὅτι ὁ κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

Jd 1:6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.

Jd 1:7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις {N τούτοις τρόπον ♦ τρόπον τούτοις } τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.

Jd 1:8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

Jd 1:9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως {B Μωϋσέως ♦ Μωσέως } σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι κύριος.

Jd 1:10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν• ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

Jd 1:11 Οὐαὶ αὐτοῖς• ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο.

Jd 1:12 Οὗτοί εἰσιν ἐν {N ἐν ♦ οἱ ἐν } ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες• νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι• δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα•

Jd 1:13 κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας• ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἶωνα τετήρηται.

Jd 1:14 Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ, λέγων, Ἰδοὺ, ἦλθεν κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ,

Jd 1:15 ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξει πάντας {N πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν ♦ πᾶσαν ψυχὴν } τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

Jd 1:16 Οὗτοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας {N ἐπιθυμίας αὐτῶν ♦ ἐπιθυμίας ἑαυτῶν } αὐτῶν {B αὐτῶν ♦ ἑαυτῶν } πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν.

Jd 1:17 ¶ Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ•

Jd 1:18 ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ♦ ἐπ' ἐσχάτου χρόνου } ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαίκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

Jd 1:19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

Jd 1:20 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ {N τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς ♦ ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει } ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνεύματι ἀγίῳ προσευχόμενοι,

Jd 1:21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Jd 1:22 Καὶ οὓς μὲν ἔλεεῖτε {N ἐλεεῖτε διακρινόμενοι ♦ ἐλεᾶτε διακρινομένους } διακρινόμενοι•

Jd 1:23 οὓς δὲ ἐν {N ἐν φόβῳ σῶζετε ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες ♦ σῶζετε ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ } φόβῳ σῶζετε, ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

Jd 1:24 ¶ Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς {N αὐτοὺς ♦ ὑμᾶς } ἀπταιστούς, καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

Jd 1:25 μόνῳ σοφῷ {N σοφῷ ♦ - } θεῷ σωτήρι ἡμῶν, δόξα {N δόξα καὶ μεγαλωσύνη ♦ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη } καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ {N ἐξουσία ♦ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος } νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Rv 1:1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ,

Rv 1:2 ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὅσα εἶδεν. {B εἶδεν ♦ εἶδεν καὶ ἄτινά εἰσιν καὶ ἄτινα χρὴ γενέσθαι μετὰ ταῦτα }

Rv 1:3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα• ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

Rv 1:4 ¶ Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ {B θεοῦ ♦ - } {N θεοῦ ♦ - } ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος• καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ {B ἃ ♦ ἃ ἐστίν } ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ•

Rv 1:5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι {B ἀγαπῶντι ♦ ἀγαπήσαντι } ἡμᾶς, καὶ λούσαντι {N λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ ♦ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ } ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ•

Rv 1:6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ• αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν {N τῶν αἰώνων ♦ [τῶν αἰώνων]} αἰώνων. Ἀμήν.

Rv 1:7 Ἴδού, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν• καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν.

Rv 1:8 ¶ Ἐγὼ εἶμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

Rv 1:9 ¶ Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ κοινωνὸς {B κοινωνός ♦ συγκοινωνός } {N κοινωνός ♦ συγκοινωνός } ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν χριστῷ {N χριστῷ ♦ - } Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ {N διὰ τὴν ♦ τὴν } τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ χριστοῦ. {N χριστοῦ ♦ - }

Rv 1:10 Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ• καὶ ἤκουσα φωνὴν {N φωνὴν ὀπίσω μου ♦ ὀπίσω μου φωνὴν } ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγος,

Rv 1:11 λεγούσης, Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

Rv 1:12 Καὶ ἐκεῖ {B ἐκεῖ ♦ - } {N ἐκεῖ ♦ - } ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς,

Rv 1:13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ {N ἑπτὰ ♦ -} λυχνιῶν ὅμοιον υἷῳ {B υἷῳ ♦ υἷον} {N υἷῳ ♦ υἷον} ἀνθρώπου, ἐνδεδυσμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν. {N χρυσοῦν ♦ χρυσοῦν}

Rv 1:14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς {B ὡς ἔριον ♦ ὡσεὶ ἔριον} ἔριον λευκόν, ὡς χιῶν• καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός•

Rv 1:15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι• {N πεπυρωμένοι ♦ πεπυρωμένης} καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν.

Rv 1:16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ {B αὐτοῦ χειρὶ ♦ χειρὶ αὐτοῦ} {N αὐτοῦ χειρὶ ♦ χειρὶ αὐτοῦ} χειρὶ ἀστέρας ἑπτὰ• καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη• καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

Rv 1:17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός• καὶ ἔθηκεν {B ἔθηκεν ♦ ἐπέθηκεν} τὴν δεξιάν {B δεξιάν αὐτοῦ ♦ δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα} αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ, λέγων, Μὴ φοβοῦ• ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος,

Rv 1:18 καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοὺ, ζῶν εἰμὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν• {N ἀμήν ♦ -} καὶ ἔχω τὰς κλεῖς {B κλεῖς ♦ κλεῖδας} τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄιδου.

Rv 1:19 Γράψον οὖν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσιν, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι {N γίνεσθαι ♦ γενέσθαι} μετὰ ταῦτα•

Rv 1:20 τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν {N ὧν ♦ οὓς} εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσοῦς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσίν• καὶ αἱ λυχνίαι {B λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ♦ ἑπτὰ λυχνίαι ἅς εἶδες} αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

Rv 2:1 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσοῦν•

Rv 2:2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον {N κόπον σου ♦ κόπον} σου, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοῦς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι {N εἶναι ♦ -} καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς,

Rv 2:3 καὶ ὑπομονὴν {B ὑπομονὴν ἔχεις καὶ ἐβάστασας ♦ ἐβάστασας καὶ ὑπομονὴν ἔχεις} ἔχεις καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ {N οὐκ ἐκοπίσας ♦ οὐ κεκοπίσας} ἐκοπίσας.

Rv 2:4 Ἀλλὰ {B Ἀλλὰ ♦ Ἀλλ' } ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφήκας. {N ἀφήκας ♦ ἀφήκεις}

Rv 2:5 Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, {B πέπτωκας ♦ ἐκπέπτωκας} καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον• εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, {N ταχύ ♦ -} καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς.

Rv 2:6 Ἄλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαΐτων, ἃ κἀγὼ μισῶ.

Rv 2:7 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν τῷ {B τῷ παραδείσῳ ♦ μέσῳ τοῦ παραδείσου} παραδείσῳ τοῦ θεοῦ μου. {N μου ♦ -}

Rv 2:8 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλω τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν•

Rv 2:9 Οἶδά σου τὰ {N τὰ ἔργα καὶ ♦ -} ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ• καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ {B ἐκ ♦ -} τῶν λεγόντων Ἰουδαίουσιν εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

Rv 2:10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν• {B παθεῖν ♦ πάσχειν} {N παθεῖν ♦ πάσχειν} ἰδοὺ δὴ, {B δὴ ♦ -} {N δὴ ♦ -} μέλλει βαλεῖν {N βαλεῖν ♦ βάλλειν} ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε• καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν {B ἡμερῶν ♦ ἡμέρας} δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

Rv 2:11 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἔκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

Rv 2:12 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλω τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν•

Rv 2:13 Οἶδα τὰ {N τὰ ἔργα σου καὶ ♦ -} ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ• καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου ἐν {N ἐν ταῖς ♦ καὶ ἐν ταῖς} ταῖς ἡμέραις ἐν {B ἐν αἰς ♦ αἰς} {N ἐν αἰς ♦ -} αἰς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστὸς, ὃς {N ὃς ♦ μου ὃς} ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ.

Rv 2:14 Ἄλλ' {B ἄλλ' ♦ ἄλλὰ} ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδαξεν {N ἐδίδαξεν τὸν ♦ ἐδίδασκεν τῷ} τὸν Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ {B καὶ φαγεῖν ♦ φαγεῖν} {N καὶ φαγεῖν ♦ φαγεῖν} φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι.

Rv 2:15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν {B τῶν ♦ -} {N τῶν ♦ [τῶν]} Νικολαΐτων ὁμοίως.

Rv 2:16 Μετανόησον οὖν• {B οὖν ♦ -} εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

Rv 2:17 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ {B τοῦ ♦ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ} τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

Rv 2:18 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ•

Rv 2:19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.

Rv 2:20 Ἄλλ' {B Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ } {N Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ } ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκά σου {N σου Ἰεζάβελ ἢ λέγει ♦ Ἰεζάβελ ἢ λέγουσα } Ἰεζάβελ, ἢ λέγει ἑαυτὴν προφητίν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα.

Rv 2:21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς.

Rv 2:22 Ἴδού, βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς.

Rv 2:23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ• καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν {N ἐρευνῶν ♦ ἐραυνῶν } νεφροὺς καὶ καρδίας• καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

Rv 2:24 Ὑμῖν δὲ λέγω, τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος.

Rv 2:25 Πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε, ἄχρι {N ἄχρι ♦ ἄχρι[ς]} οὗ ἂν ἴξω.

Rv 2:26 Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν•

Rv 2:27 καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ράβδῳ σιδηρᾶ• ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικά, συντριβήσεται• {N συντριβήσεται ♦ συντρίβεται } ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου•

Rv 2:28 καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωΐνον.

Rv 2:29 Ὁ ἔχων οὗς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 3:1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας• Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι {B ὅτι ζῆς ♦ καὶ ζῆς } ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

Rv 3:2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον {B στήρισον ♦ στήριξον = τήρησον } τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλες {B ἔμελλες ♦ ἔμελλον = ἡμελλες } {N ἔμελλες ἀποβάλλειν ♦ ἔμελλον ἀποθανεῖν } ἀποβάλλειν• οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου.

Rv 3:3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ {B καὶ ἤκουσας καὶ τήρει ♦ - } ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσης, ἦξω ἐπὶ {N ἐπὶ σε ὡς ♦ ὡς } σε ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνῶς {B γνῶς ♦ γνώση } ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σε.

Rv 3:4 Ἄλλ' {N ἄλλ' ὀλίγα ἔχεις ♦ Ἄλλὰ ἔχεις ὀλίγα } ὀλίγα ἔχεις ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν• καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

Rv 3:5 Ὁ νικῶν, οὗτος {N οὗτος ♦ οὕτως } περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς• καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

Rv 3:6 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 3:7 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ {N τοῦ ♦ - } Δαυίδ, {B Δαυίδ ♦ δαδ } ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει αὐτήν, {B αὐτήν εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων ♦ καὶ κλείων } {N αὐτήν εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων ♦ καὶ κλείων } εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων• καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει. {N ἀνοίξει ♦ ἀνοίγει }

Rv 3:8 Οἶδά σου τὰ ἔργα• ἰδοῦ, δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, {N ἀνεωγμένην ♦ ἠνεωγμένην } ἣν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.

Rv 3:9 Ἰδοῦ, δίδωμι {N δίδωμι ♦ διδῶ } ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται• ἰδοῦ, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἦξωσιν {N ἦξωσιν καὶ προσκυνήσωσιν ♦ ἦξουσιν καὶ προσκυνήσωσιν } καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι {B ὅτι ♦ ὅτι ἐγὼ } ἠγάπησά {N ἠγάπησά ♦ ἐγὼ ἠγάπησά } σε.

Rv 3:10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κάγῳ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 3:11 Ἔρχομαι ταχύ• κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

Rv 3:12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει {N ἣ καταβαίνει ♦ ἣ καταβαίνουσα } ἐκ {B ἐκ ♦ ἀπὸ } τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου {B μου τὸ ♦ τὸ } τὸ καινόν.

Rv 3:13 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 3:14 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ•

Rv 3:15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός• ὄφελον ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός.

Rv 3:16 Ούτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὐ {N οὐ ♦ οὔτε } ζεστὸς οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.

Rv 3:17 Ὅτι λέγεις, Πλούσιός {N Πλούσιός ♦ ὅτι Πλούσιός } εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς {N οὐδενὸς ♦ οὐδὲν } χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ {N ὁ ἐλεεινὸς ♦ ἐλεεινός } ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός•

Rv 3:18 συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι χρυσίον {N χρυσίον παρ' ἐμοῦ ♦ παρ' ἐμοῦ χρυσίον } παρ' ἐμοῦ πεπωρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλη, καὶ μὴ φανερωθῇ ἢ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου• καὶ κολλύριον {B κολλύριον ♦ κολλούριον } {N κολλύριον ♦ κολλ[ο]ύριον } ἵνα {B ἵνα ἐγχρίση ♦ ἐγχρισον } {N ἵνα ἐγχρίση ♦ ἐγχρίσαι } ἐγχρίση τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

Rv 3:19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω• ζήλωσον {B ζήλωσον ♦ ζήλευε } {N ζήλωσον ♦ ζήλευε } οὖν καὶ μετανόησον.

Rv 3:20 Ἴδού, ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω• ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ {N καὶ εἰσελεύσομαι ♦ [καὶ] εἰσελεύσομαι } εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

Rv 3:21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κάγω ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

Rv 3:22 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 4:1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδού, θύρα ἀνεωγμένη {N ἀνεωγμένη ♦ ἠνεωγμένη } ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων, {B λέγων ♦ λέγουσα } Ἀνάβα ὠδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

Rv 4:2 Καὶ {B Καὶ ♦ - } {N Καὶ εὐθέως ♦ Εὐθέως } εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι• καὶ ἰδού, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν {B τὸν θρόνον ♦ τοῦ θρόνου } θρόνον καθήμενος,

Rv 4:3 ὅμοιος {N ὅμοιος ♦ καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος } ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρκίῳ• καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοίως {B ὁμοίως ♦ ὅμοιος = ὁμοία } {N ὁμοίως ♦ ὅμοιος } ὄρασις {B ὄρασις σμαραγδίνων ♦ ὁράσει σμαραγδίνῳ } {N ὄρασις σμαραγδίνων ♦ ὁράσει σμαραγδίνῳ } σμαραγδίνων.

Rv 4:4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι {N θρόνοι ♦ θρόνους } εἴκοσι {B εἴκοσι τέσσαρες ♦ κᾶδ } τέσσαρες• καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους {N θρόνους τοὺς ♦ θρόνους } τοὺς εἴκοσι {B εἴκοσι τέσσαρας ♦ κᾶδ } τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

Rv 4:5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί. Καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καίόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, {N αὐτοῦ αἶ εἰσιν ♦ ἃ εἰσιν τὰ } αἶ εἰσιν ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ•

Rv 4:6 καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.

Rv 4:7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον {N ἔχον ♦ ἔχων τὸ } πρόσωπον {B πρόσωπον ἀνθρώπου ♦ τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος } ἀνθρώπου, {N ἀνθρώπου ♦ ὡς ἀνθρώπου } καὶ τὸ τέταρτον {B τέταρτον ζῶον ♦ τέταρτον } ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ.

Rv 4:8 Καὶ τὰ {B τὰ ♦ - } τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑν ἔχον {B ἔχον ♦ αὐτῶν ἔχον } {N ἔχον ♦ αὐτῶν ἔχων } ἀνὰ πτέρυγας ἕξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντες, Ἅγιος, {B Ἅγιος ἅγιος ἅγιος ♦ ἅγιος 9 times } ἅγιος, ἅγιος, κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

Rv 4:9 Καὶ ὅταν δῶσιν {N δῶσιν ♦ δώσουσιν } τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ {N τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ } θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Rv 4:10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι {B εἴκοσι τέσσαρες ♦ κδ } τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες,

Rv 4:11 Ἄξιός ἐστι, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ {N ὁ ἅγιος ♦ - } ἅγιος, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν• ὅτι σὺ ἔκτισας πάντα, {B πάντα ♦ τὰ πάντα } {N πάντα ♦ τὰ πάντα } καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν {B ἦσαν ♦ εἰσὶν } καὶ ἐκτίσθησαν.

Rv 5:1 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, {N ἔξωθεν ♦ ὄπισθεν } κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ.

Rv 5:2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Τίς ἄξιός ἐστιν {N ἐστιν ♦ - } ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

Rv 5:3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, {B ἄνω ♦ - } {N ἄνω ♦ - } οὔτε {B οὔτε ἐπὶ ♦ οὐδὲ ἐπὶ } {N οὔτε ἐπὶ ♦ οὐδὲ ἐπὶ } ἐπὶ τῆς γῆς, οὔτε {B οὔτε ὑποκάτω ♦ οὐδὲ ὑποκάτω } {N οὔτε ὑποκάτω ♦ οὐδὲ ὑποκάτω } ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

Rv 5:4 Καὶ ἐγὼ {N ἐγὼ ♦ - } ἔκλαιον πολὺ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός ἐστὶν εὐρέθῃ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

Rv 5:5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μὴ κλαῖε• ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυὶδ, {B Δαυὶδ ♦ δαδ } ὁ ἀνοίγων {B ὁ ἀνοίγων ♦ ἀνοῖξαι } {N ὁ ἀνοίγων ♦ ἀνοῖξαι } τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

Rv 5:6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἄρνιον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον {N ἔχον ♦ ἔχων }

κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, ἅ {N ἅ ♦ οἱ} εἰσὶν τὰ {N τὰ ἑπτὰ ♦ τὰ [ἑπτὰ]} ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀποστελλόμενα {N ἀποστελλόμενα ♦ ἀπεσταλμένοι} εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Rv 5:7 Καὶ ἦλθεν, καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Rv 5:8 Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι {B εἴκοσι τέσσαρες ♦ κδ} τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν, {B κιθάραν ♦ κιθάρας} καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσὶν προσευχαί {B προσευχαί ♦ αἱ προσευχαί} {N προσευχαί ♦ αἱ προσευχαί} τῶν ἁγίων.

Rv 5:9 Καὶ ἄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες, Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς {N ἡμᾶς ♦ -} ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους,

Rv 5:10 καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς {N βασιλεῖς ♦ βασιλείαν} καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 5:11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς {N ὡς ♦ -} φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

Rv 5:12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, Ἄξιόν ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὸν {B τὸν ♦ -} {N τὸν ♦ -} πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

Rv 5:13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ {B ὃ ♦ ὃ ἐστίν} ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστίν, {B ἐστίν ♦ ἅ ἐστίν} {N ἐστίν ♦ -} καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς, πάντας ♦ αὐτοῖς πάντα,} πάντας ἤκουσα λέγοντας, Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ {N τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ} θρόνου καὶ τῷ ἄρνιῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ -}

Rv 5:14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγοντα {B λέγοντα ♦ ἔλεγον} {N λέγοντα ♦ ἔλεγον} τὸ {N τὸ ♦ -} Ἀμήν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσον, {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} καὶ προσεκύνησαν.

Rv 6:1 Καὶ εἶδον ὅτι {N ὅτι ♦ ὅτε} ἠνοιξεν τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνὴ βροντῆς, Ἔρχου καὶ {B καὶ ἴδε ♦ -} {N καὶ ἴδε ♦ -} ἴδε.

Rv 6:2 Καὶ ἰδοῦ, {B ἰδοῦ ♦ εἶδον καὶ ἰδοῦ} {N ἰδοῦ ♦ εἶδον καὶ ἰδοῦ} ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

Rv 6:3 ¶ Καὶ ὅτε ἠνοιξεν τὴν δευτέραν {N δευτέραν σφραγίδα ♦ σφραγίδα τὴν δευτέραν} σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος, Ἔρχου.

Rv 6:4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρός· {B πυρός ♦ πυρρός} {N πυρός ♦ πυρρός} καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς, ἵνα {N ἵνα

♦ και ἵνα } ἀλλήλους σφάξωσιν• {N σφάξωσιν ♦ σφάξουσιν } και ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

Rv 6:5 ¶ Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, Ἔρχου {N Ἔρχου και ἴδε. ♦ Ἔρχου. και εἶδον, } και {B και ἴδε ♦ - } ἴδε. και ἰδοῦ, {B ἰδοῦ ♦ εἶδον και ἰδοῦ } ἵππος μέλας, και ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Rv 6:6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν {N φωνὴν ♦ ὡς φωνὴν } ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν, Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, και τρεῖς χοίνικες κριθῆς {N κριθῆς ♦ κριθῶν } δηναρίου• και τὸ ἔλαιον και τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

Rv 6:7 ¶ Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα τοῦ {N τοῦ ♦ φωνὴν τοῦ } τετάρτου ζώου λέγοντος, Ἔρχου και {B και ἴδε ♦ - } {N και ἴδε ♦ - } ἴδε.

Rv 6:8 Καὶ ἰδοῦ, {B ἰδοῦ ♦ εἶδον και ἰδοῦ } {N ἰδοῦ ♦ εἶδον και ἰδοῦ } ἵππος χλωρός, και ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ {N ὁ θάνατος ♦ [ὁ] θάνατος } θάνατος, και ὁ Ἄιδης ἠκολούθει {B ἠκολούθει αὐτῷ ♦ ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ } {N ἠκολούθει αὐτῷ ♦ ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ } αὐτῷ. και ἐδόθη {N ἐδόθη αὐτῷ ♦ ἐδόθη αὐτοῖς } αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ και ἐν λιμῷ και ἐν θανάτῳ, και ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

Rv 6:9 ¶ Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, και διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ {N τοῦ ἀρνίου ♦ - } ἀρνίου ἦν εἶχον,

Rv 6:10 και ἔκραξαν φωνῇ {B φωνῇ μεγάλῃ ♦ φωνὴν μεγάλην } μεγάλῃ, λέγοντες, Ἔως πότε, ὁ δεσπότης, ὁ ἅγιος και ἀληθινός, οὐ κρίνεις και ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

Rv 6:11 Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ {B ἐκάστῳ ♦ - } στολὴ λευκή, και ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται {N ἀναπαύσωνται ♦ ἀναπαύσονται } ἔτι χρόνον, {N χρόνον ♦ χρόνον μικρόν } ἕως {B ἕως ♦ ἕως οὔ } πληρώσωσιν {N πληρώσωσιν ♦ πληρωθῶσιν } και οἱ σύνδουλοι αὐτῶν και οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν και {B και οἱ μέλλοντες ♦ οἱ μέλλοντες } {N και οἱ μέλλοντες ♦ οἱ μέλλοντες } οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι {N ἀποκτενεσθαι ♦ ἀποκτενεσθαι } ὡς και αὐτοί.

Rv 6:12 ¶ Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, και σεισμός μέγας ἐγένετο, και ὁ ἥλιος μέλας {N μέλας ἐγένετο ♦ ἐγένετο μέλας } ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος, και ἡ σελήνη ὄλη {B ὄλη ♦ - } ἐγένετο ὡς αἷμα,

Rv 6:13 και οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βαλοῦσα {B βαλοῦσα ♦ βάλλει } {N βαλοῦσα ♦ βάλλει } τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη.

Rv 6:14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον, {B ἐλισσόμενον ♦ ἐλισσόμενος } και πᾶν ὄρος και νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.

Rv 6:15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροί, καὶ πᾶς δούλος καὶ ἐλεύθερος, {B ἐλεύθερος ♦ πᾶς ἐλεύθερος} ἔκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων,

Rv 6:16 καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ {B τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ} θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου•

Rv 6:17 ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ αὐτῶν} καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Rv 7:1 Καὶ {N καὶ ♦ -} μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ τι {B τι ♦ πᾶν} {N τι ♦ πᾶν} δένδρον.

Rv 7:2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζώντος• καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

Rv 7:3 λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι οὗ {N οὗ ♦ -} σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

Rv 7:4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν καὶ {N καὶ τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα} τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένων {B ἐσφραγισμένων ἐκ ♦ ἐσφραγισμένοι ἐκ} {N ἐσφραγισμένων ἐκ ♦ ἐσφραγισμένοι ἐκ} ἕκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραήλ.

Rv 7:5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες ἐσφραγισμένοι• {B ἐσφραγισμένοι ♦ - = ἐσφραγισμένοι} {N ἐσφραγισμένοι ♦ ἐσφραγισμένοι} ¶ ἕκ φυλῆς Ῥουβίμ, {N Ῥουβίμ ♦ Ῥουβὴν} δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἕκ φυλῆς Γάδ, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες•

Rv 7:6 ¶ ἕκ φυλῆς Ἀσήρ, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἕκ φυλῆς Νεφθαλείμ, {N Νεφθαλείμ ♦ Νεφθαλίμ} δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἕκ φυλῆς Μανασσῆ, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες•

Rv 7:7 ¶ ἕκ φυλῆς Συμεών, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἕκ φυλῆς Λευΐ, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἕκ φυλῆς Ἰσαχάρ, {N Ἰσαχάρ ♦ Ἰσσαχάρ} δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες•

Rv 7:8 ¶ ἕκ φυλῆς Ζαβουλών, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἕκ φυλῆς Ἰωσήφ, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἕκ φυλῆς Βενιαμίν, δώδεκα {B δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. {B ἐσφραγισμένοι ♦ ἐσφραγισμένοι} {N ἐσφραγισμένοι ♦ ἐσφραγισμένοι}

Rv 7:9 ¶ Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι οὐδεὶς {N οὐδεὶς ♦ αὐτὸν οὐδεὶς} ἐδύνατο, {B ἐδύνατο ♦ ἠδύνατο} ἕκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτας {B ἐστῶτας ♦ ἐστῶτες} {N ἐστῶτας ♦ ἐστῶτες} ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους {B

περιβεβλημένους ♦ περιβεβλημένοι } στολάς λευκάς, καὶ φοίνικας {N φοίνικας ♦ φοίνικες } ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν•

Rv 7:10 καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ τῷ ἀρνίῳ.

Rv 7:11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } ἐνώπιον τοῦ θρόνου {B θρόνου ἐπὶ ♦ θρόνου αὐτοῦ ἐπὶ } ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ,

Rv 7:12 λέγοντες, Ἀμήν• ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Rv 7:13 ¶ Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολάς τὰς λευκάς, τίνες εἰσίν, καὶ πόθεν ἦλθον;

Rv 7:14 Καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶρηκα } αὐτῷ, Κύριέ μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέν μοι, Οὗτοι εἰσίν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολάς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν {B ἐλεύκαναν ♦ ἐλεύκαναν αὐτὰς } {N ἐλεύκαναν ♦ ἐλεύκαναν αὐτὰς } ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

Rv 7:15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ• καὶ ὁ καθηήμενος ἐπὶ τῷ {N τῷ θρόνῳ ♦ τοῦ θρόνου } θρόνῳ {B τῷ θρόνῳ ♦ τοῦ θρόνου } σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

Rv 7:16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' {N οὐδ' οὐ ♦ οὐδὲ } οὐ μὴ πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καθύμα•

Rv 7:17 ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμαίνει {B ποιμαίνει ♦ ποιμανεῖ } {N ποιμαίνει ♦ ποιμανεῖ } αὐτούς, καὶ ὀδηγεῖ {B ὀδηγεῖ ♦ ὀδηγήσει } {N ὀδηγεῖ ♦ ὀδηγήσει } αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Rv 8:1 Καὶ ὅτε {N ὅτε ♦ ὅταν } ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

Rv 8:2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

Rv 8:3 ¶ Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν• καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ {B δώσῃ ♦ δώσει } {N δώσῃ ♦ δώσει } ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

Rv 8:4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Rv 8:5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν• καὶ ἐγένοντο βρονταὶ {B βρονταὶ καὶ φωναὶ ♦ φωναὶ καὶ βρονταὶ } καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

Rv 8:6 ¶ Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς {N ἑαυτοὺς ♦ αὐτοὺς } ἵνα σαλπίσωσιν.

Rv 8:7 ¶ Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν• καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

Rv 8:8 ¶ Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὄρος μέγα καιόμενον {N καιόμενον ♦ πυρὶ καιόμενον } ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν• καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα•

Rv 8:9 καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων ἐν {N ἐν ♦ τῶν ἐν } τῇ θαλάσσει, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. {N διεφθάρη ♦ διεφθάρησαν }

Rv 8:10 ¶ Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Rv 8:11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος• καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνησαν.

Rv 8:12 ¶ Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ τὸ {B τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα ♦ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνη τὸ τρίτον αὐτῆς } {N τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα ♦ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς } τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

Rv 8:13 ¶ Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαί, οὐαί, οὐαί τοῖς {B τοῖς κατοικοῦσιν ♦ τοὺς κατοικοῦντας } {N τοῖς κατοικοῦσιν ♦ τοὺς κατοικοῦντας } κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Rv 9:1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

Rv 9:2 Καὶ {B καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου ♦ - } ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, {N καιομένης καὶ ἐσκοτίσθη ♦ μεγάλης καὶ ἐσκοτώθη } καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

Rv 9:3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

Rv 9:4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν {N ἀδικήσωσιν ♦ ἀδικήσουσιν } τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. {N αὐτῶν ♦ - }

Rv 9:5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς {N αὐταῖς ♦ αὐτοῖς } ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν {N βασανισθῶσιν ♦ βασανισθήσονται } μῆνας πέντε• καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παῖση ἄνθρωπον.

Rv 9:6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν• καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται {N φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος ♦ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν } ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος.

Rv 9:7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκριδῶν ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι χρυσοῖ, {N χρυσοῖ ♦ ὅμοιοι χρυσῶ } καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

Rv 9:8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

Rv 9:9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

Rv 9:10 Καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα. Καὶ {B Καὶ ἐν ♦ Ἐν } ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν {B ἐξουσίαν ἔχουσιν τοῦ ♦ ἡ ἐξουσία αὐτῶν } {N ἐξουσίαν ἔχουσιν τοῦ ♦ ἡ ἐξουσία αὐτῶν } ἔχουσιν τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

Rv 9:11 Ἔχουσαι {N Ἔχουσαι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν ♦ Ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα τὸν } βασιλέα ἐπ' αὐτῶν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου• ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀββαδὼν, {N Ἀββαδὼν ἐν δὲ ♦ Ἀβαδδὼν καὶ ἐν } ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

Rv 9:12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπήλθεν• ἰδοὺ, ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

Rv 9:13 ¶ Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων {N τεσσάρων ♦ [τεσσάρων] } κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,

Rv 9:14 λέγουσαν {B λέγουσαν ♦ λέγοντος } {N λέγουσαν ♦ λέγοντα } τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

Rv 9:15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ εἰς {B εἰς τὴν ἡμέραν ♦ τὴν ἡμέραν } {N εἰς τὴν ἡμέραν ♦ ἡμέραν } τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἔνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

Rv 9:16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵπου {B ἵπου ♦ ἵππικου } {N ἵπου μυριάδες ♦ ἵππικου διμυριάδες } μυριάδες μυριάδων• ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

Rv 9:17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵπους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνουσ καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις• καὶ αἱ

κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

Rv 9:18 Ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ {B ἀπὸ ♦ ἐκ} {N ἀπὸ τοῦ ♦ ἐκ τοῦ} τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

Rv 9:19 Ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστίν, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν• αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεων, {B ὄφεων ♦ ὄφειν} {N ὄφεων ♦ ὄφειν} ἔχουσαι κεφαλάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν.

Rv 9:20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ {N οὐ ♦ οὐδὲ} μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν {N προσκυνήσωσιν ♦ προσκυνήσουσιν} τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ {B καὶ τὰ χαλκᾶ ♦ -} τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, {B δύναται ♦ δύνανται} {N δύναται ♦ δύνανται} οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν•

Rv 9:21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν {B φαρμακειῶν ♦ φαρμάκων} {N φαρμακειῶν ♦ φαρμάκων} αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Rv 10:1 Καὶ εἶδον ἄγγελον {N ἄγγελον ♦ ἄλλον ἄγγελον} ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρὸς•

Rv 10:2 καὶ ἔχων {B ἔχων ♦ εἶχεν} ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον {B βιβλίον ♦ βιβλιδάριον} {N βιβλίον ἀνεωγμένον ♦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον} ἀνεωγμένον• καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς,

Rv 10:3 καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται• καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

Rv 10:4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, ἔμελλον {N ἔμελλον ♦ ἤμελλον} γράφειν• καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς.

Rv 10:5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἤρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν οὐρανόν,

Rv 10:6 καὶ ὥμοσεν {B ὥμοσεν ♦ ὥμοσεν ἐν} τῷ {N τῷ ♦ ἐν τῷ} ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται•

Rv 10:7 ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ {B ἐτελέσθῃ ♦ τελεσθῇ} τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς δούλους {N δούλους αὐτοῦ ♦ ἑαυτοῦ δούλους} αὐτοῦ τοὺς προφήτας.

Rv 10:8 Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα {N λαλοῦσα ♦ λαλοῦσαν } μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα, {N λέγουσα ♦ λέγουσαν } Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλιδάριον {N βιβλιδάριον ♦ βιβλίον } τὸ ἀνεωγμένον {N ἀνεωγμένον ♦ ἠνεωγμένον } ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 10:9 Καὶ ἀπῆλθον {N ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθα } πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναί {B αὐτῷ δοῦναί ♦ αὐτῷ, Δός } μοι τὸ βιβλιδάριον. {N βιβλιδάριον ♦ βιβλαρίδιον } Καὶ λέγει μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό• καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

Rv 10:10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον {B βιβλίον ♦ βιβλιδάριον } {N βιβλίον ♦ βιβλαρίδιον } ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι, γλυκὺ• καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

Rv 10:11 Καὶ λέγουσίν {B λέγουσίν ♦ λέγει } μοι, Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἐπὶ {N ἐπὶ ἔθνεσιν ♦ ἔθνεσιν } ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλευσιν πολλοῖς.

Rv 11:1 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων, Ὑγειραι, {B Ὑγειραι ♦ Ὑγειρε } {N Ὑγειραι ♦ Ὑγειρε } καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

Rv 11:2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἕξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἕξω, {B ἕξω ♦ ἕξωθεν } {N ἕξω ♦ ἕξωθεν } καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν• καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα {B τεσσαράκοντα καὶ δύο ♦ τεσσαράκοντα δύο = μβ' } {N τεσσαράκοντα καὶ ♦ τεσεράκοντα [καὶ] } καὶ δύο.

Rv 11:3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους.

Rv 11:4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶσαι. {B ἐστῶσαι ♦ ἐστῶτες } {N ἐστῶσαι ♦ ἐστῶτες }

Rv 11:5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν• καὶ εἴ τις θέλει {N θέλει αὐτοὺς ♦ θελήσει αὐτοὺς } αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

Rv 11:6 Οὗτοι ἔχουσιν τὸν {B τὸν οὐρανὸν ἐξουσίαν κλεῖσαι ♦ ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν } {N τὸν οὐρανὸν ἐξουσίαν κλεῖσαι ♦ τὴν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν } οὐρανὸν ἐξουσίαν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχη τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν• καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν ὀσάκις {B ὀσάκις ἐὰν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ ♦ ἐν πάσῃ πληγῇ ὀσάκις ἐὰν θελήσωσιν } {N ὀσάκις ἐὰν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ ♦ ἐν πάσῃ πληγῇ ὀσάκις ἐὰν θελήσωσιν } ἐὰν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ.

Rv 11:7 Καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον, καὶ νικήσει αὐτούς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

Rv 11:8 Καὶ τὸ {B τὸ πτώμα ♦ τὰ πτώματα } πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη.

Rv 11:9 Καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ {B τὸ πτώμα ♦ τὰ πτώματα } πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς ἡμισυ, {N ἡμισυ ♦ καὶ ἡμισυ } καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσιν {N ἀφήσουσιν ♦ ἀφίουσιν } τεθῆναι εἰς μνήμα.

Rv 11:10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται, {N εὐφρανθήσονται ♦ εὐφραίνονται } καὶ δῶρα δώσουσιν {B δώσουσιν ♦ πέμψουσιν } {N δώσουσιν ♦ πέμψουσιν } ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφηταὶ ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 11:11 Καὶ μετὰ τὰς {B τὰς ♦ - } τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσηλθεν εἰς {N εἰς αὐτούς ♦ ἐν αὐτοῖς } αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν {B ἔπεσεν ♦ ἐπέπεσεν } {N ἔπεσεν ♦ ἐπέπεσεν } ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

Rv 11:12 Καὶ ἤκουσα {N ἤκουσα ♦ ἤκουσαν } φωνὴν {B φωνὴν μεγάλην ♦ φωνῆς μεγάλης } {N φωνὴν μεγάλην ♦ φωνῆς μεγάλης } μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν {B λέγουσαν ♦ λεγούσης } {N λέγουσαν ♦ λεγούσης } αὐτοῖς, Ἄνάβητε {N Ἄνάβητε ♦ Ἄνάβατε } ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

Rv 11:13 Καὶ {B καὶ ἐν ♦ Ἐν } ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ {N ἡμέρα ♦ ὥρα } ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων, χιλιάδες ἑπτὰ• καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Rv 11:14 ¶ Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν• ἡ {N ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἰδοῦ ♦ ἰδοῦ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη } οὐαὶ ἡ τρίτη, ἰδοῦ, ἔρχεται ταχύ.

Rv 11:15 ¶ Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, {N λέγουσαι ♦ λέγοντες } Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου, τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Rv 11:16 Καὶ οἱ εἴκοσι {B εἴκοσι τέσσαρες ♦ κδ } τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ {N οἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ♦ [οἱ] ἐνώπιον } ἐνώπιον τοῦ {B τοῦ θρόνου ♦ - } θρόνου τοῦ θεοῦ καθήμενοι {B καθήμενοι ♦ οἱ κάθηνται } ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ,

Rv 11:17 λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι εἴληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

Rv 11:18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἀγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς {N τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς

μεγάλοι ♦ τούς μικρούς και τούς μεγάλους } μικροῖς και τοῖς μεγάλοις, και διαφθεῖραι τούς διαφθεύροντας τὴν γῆν.

Rv 11:19 ¶ Και ἠνοιγή {B ἠνοιγή ♦ ἠνοιχθη } ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ {N θεοῦ ♦ θεοῦ ὁ } ἐν τῷ οὐρανῷ, και ὥφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ {B τοῦ κυρίου ♦ αὐτοῦ } {N τοῦ κυρίου ♦ αὐτοῦ } κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ• και ἐγένοντο ἀστραπαὶ και φωναὶ και βρονταὶ {B βρονταὶ ♦ βρονταὶ και σεισμός } {N βρονταὶ ♦ βρονταὶ και σεισμός } και χάλαζα μεγάλη.

Rv 12:1 Και σημεῖον μέγα ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, και ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, και ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα•

Rv 12:2 και ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἔκραζεν {N ἔκραζεν ♦ και κράζει } ὠδίνουσα, και βασανιζομένη τεκεῖν.

Rv 12:3 Και ὥφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, και ἰδοῦ, δράκων πυρὸς {B πυρὸς μέγας ♦ μέγας πυρὸς = μέγας πυρρός = πυρρός μέγας } {N πυρὸς μέγας ♦ μέγας πυρρός } μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ και κέρατα δέκα, και ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα.

Rv 12:4 Και ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, και ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν• και ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη.

Rv 12:5 Και ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, {N ἄρρενα ♦ ἄρσεν } ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ• και ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν και πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Rv 12:6 Και ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ὑπὸ {B ὑπὸ ♦ ἀπὸ } {N ὑπὸ ♦ ἀπὸ } τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ ἔκτρέψωσιν {B ἔκτρέψωσιν ♦ τρέψωσιν } {N ἔκτρέψωσιν ♦ τρέψωσιν } αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

Rv 12:7 ¶ Και ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ• ὁ Μιχαὴλ και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ πολεμήσαι {N πολεμήσαι ♦ τοῦ πολεμήσαι } μετὰ τοῦ δράκοντος• και ὁ δράκων ἐπολέμησεν, και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

Rv 12:8 και οὐκ ἴσχυσεν, {B ἴσχυσεν ♦ ἴσχυσαν } οὐδὲ τόπος εὐρέθη αὐτῷ {N αὐτῷ ♦ αὐτῶν } ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

Rv 12:9 Και ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφιν ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος και Σατανᾶς, {N Σατανᾶς ♦ ὁ Σατανᾶς } ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην• ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

Rv 12:10 Και ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαν, Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία και ἡ δύναμις και ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν, και ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ• ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος {N κατήγορος ♦ κατήγορ } τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ αὐτοῦς } ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας και νυκτός.

Rv 12:11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

Rv 12:12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ {B οὐρανοὶ ♦ οἱ οὐρανοὶ } {N οὐρανοὶ ♦ [οἱ] οὐρανοὶ } καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τῇ {N τῇ γῆ καὶ τῇ θαλάσῃ ♦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν } γῆ καὶ τῇ θαλάσῃ, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Rv 12:13 ¶ Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρρην. {N ἄρρην ♦ ἄρρην }

Rv 12:14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο {N δύο ♦ αἱ δύο } πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως {N ὅπως τρέφεται ♦ ὅπου τρέφεται } τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν, καὶ καιροῦς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφeos.

Rv 12:15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

Rv 12:16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Rv 12:17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

Rv 13:1 Καὶ ἐστάθην {N ἐστάθην ♦ ἐστάθη } ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης• καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα {N ὀνόματα ♦ ὀνόμα[τα] } βλασφημίας.

Rv 13:2 Καὶ τὸ θηρίον, ὃ εἶδον, ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος• καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

Rv 13:3 Καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡσεὶ {N ὡσεὶ ♦ ὡς } ἐσφαγμένην εἰς θάνατον• καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη• καὶ ἐθαύμασεν {N ἐθαύμασεν ♦ ἐθαυμάσθη } ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου•

Rv 13:4 καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι τῷ {N τῷ δεδωκότι ♦ ὅτι ἔδωκεν } δεδωκότι τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, λέγοντες, Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Καὶ {B καὶ ♦ - } τίς δυνατὸς {B δυνατὸς ♦ δύναται } {N δυνατὸς ♦ δύναται } πολεμήσαι μετ' αὐτοῦ;

Rv 13:5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν• {N βλασφημίαν ♦ βλασφημίας } καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον {N πόλεμον ♦ - } ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα [καὶ] } δύο.

Rv 13:6 Καὶ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν {N βλασφημίαν ♦ βλασφημίας } πρὸς τὸν θεόν, βλασφημήσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

Rv 13:7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικήσαι αὐτούς• καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

Rv 13:8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ {B αὐτῷ ♦ αὐτὸν } {N αὐτῷ ♦ αὐτὸν } πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν {N ὧν ♦ οὐ } οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα {N ὄνομα ♦ ὄνομα αὐτοῦ } ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἄρνιου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Rv 13:9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

Rv 13:10 Εἴ τις ἔχει {B ἔχει ♦ εἰς } {N ἔχει αἰχμαλωσίαν ♦ εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς αἰχμαλωσίαν } αἰχμαλωσίαν, ὑπάγει• εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ {N μαχαίρα ἀποκτενεῖ ♦ μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι } ἀποκτενεῖ, {B ἀποκτενεῖ δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ♦ δεῖ αὐτὸν } δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. {N δεῖ ♦ - } {N μαχαίρα ἀποκτανθῆναι ♦ μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι } Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

Rv 13:11 ¶ Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἄρνιῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

Rv 13:12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἐποίει {N ἐποίει ♦ ποιεῖ } τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσιν {N προσκυνήσωσιν ♦ προσκυνήσουσιν } τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Rv 13:13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ {B καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνει ♦ ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ } {N καὶ πῦρ ἵνα ♦ ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ } πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνει {N καταβαίνει ἐπὶ ♦ καταβαίνειν εἰς } ἐπὶ {B ἐπὶ ♦ εἰς } τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

Rv 13:14 Καὶ πλανᾷ τοὺς {B τοὺς ἐμοὺς ♦ - } {N τοὺς ἐμοὺς ♦ - } ἐμοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ {N ὃ εἶχεν ♦ ὃς ἔχει } εἶχεν τὴν {B τὴν ♦ - } πληγὴν καὶ {B καὶ ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας ♦ τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησεν } {N καὶ ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας ♦ τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν } ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας.

Rv 13:15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα {N πνεῦμα δοῦναι ♦ δοῦναι πνεῦμα } δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἢ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι {N ὅσοι ♦ [ἵνα] ὅσοι } ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἀποκτανθῶσιν.

Rv 13:16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσωσιν {B δώσωσιν ♦ δώσιν } {N δώσωσιν ♦ δώσιν } αὐτοῖς χαράγματα {B χαράγματα ♦ χάραγμα } {N χαράγματα ♦ χάραγμα } ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τὸ {B τὸ μέτωπον ♦ τῶν μετώπων } μέτωπον αὐτῶν,

Rv 13:17 καὶ ἵνα μὴ τις δύναται {B δύναται ♦ δύνηται } {N δύναται ♦ δύνηται } ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Rv 13:18 Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν. Ὁ ἔφχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου• ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ {B καὶ ♦ - } ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ {B αὐτοῦ ἐστίν ♦ αὐτοῦ } {N αὐτοῦ ἐστίν ♦ αὐτοῦ } ἐστίν ἑξακόσια {B ἑξακόσια ἐξήκοντα ἑξ ♦ χξξ } {N ἑξακόσια ♦ ἑξακόσιοι } ἐξήκοντα ἑξ.

Rv 14:1 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ, τὸ {B τὸ ἀρνίον ♦ ἀρνίον } ἀρνίον ἐστηκὸς {N ἐστηκὸς ♦ ἐστὸς } ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀριθμὸς {B ἀριθμὸς ♦ - } {N ἀριθμὸς ♦ - } ἑκατὸν {B ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες ♦ ρμδ } τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

Rv 14:2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης• καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαρῳδῶν ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

Rv 14:3 Καὶ ἄδουσιν {N ἄδουσιν ♦ ἄδουσιν [ῶς] } ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων• καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο {B ἐδύνατο ♦ ἠδύνατο } μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν {B ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες ♦ ρμδ } τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσεράκοντα } τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

Rv 14:4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν• παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν {N εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες ♦ οἱ ἀκολουθοῦντες } οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν {B ἂν ♦ ἔαν } ὑπάγη. Οὗτοι ὑπὸ {N ὑπὸ Ἰησοῦ ♦ - } Ἰησοῦ ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

Rv 14:5 Καὶ οὐχ {B οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ♦ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη } {N οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ♦ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη } εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ψεῦδος• ἄμωμοι γάρ {N γάρ ♦ - } εἰσιν.

Rv 14:6 ¶ Καὶ εἶδον ἄγγελον {N ἄγγελον ♦ ἄλλον ἄγγελον } πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς {N τοὺς ♦ ἐπὶ τοὺς } καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν,

Rv 14:7 λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν κύριον, {B κύριον ♦ θεόν } {N κύριον ♦ θεόν } καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε αὐτὸν {B αὐτὸν τὸν ποιήσαντα ♦ τῷ ποιήσαντι } {N αὐτὸν τὸν ποιήσαντα ♦ τῷ ποιήσαντι } τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν {N τὴν θάλασσαν ♦ θάλασσαν } θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

Rv 14:8 ¶ Καὶ ἄλλος δεύτερος {B δεύτερος ἄγγελος ♦ ἄγγελος δεύτερος } {N δεύτερος ἄγγελος ♦ ἄγγελος δεύτερος } ἄγγελος ἠκολούθησεν, λέγων, Ἔπεσεν {B Ἔπεσεν ♦ Ἔπεσεν ἔπεσεν } {N Ἔπεσεν ♦ Ἔπεσεν ἔπεσεν } Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἐκ {N ἐκ ♦ ἡ ἐκ } τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη.

Rv 14:9 ¶ Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἶ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,

Rv 14:10 καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν {N τῶν ἁγίων ἀγγέλων ♦ ἀγγέλων ἁγίων } ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου•

Rv 14:11 καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει• καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἶ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Rv 14:12 Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν• οἱ {B οἱ ♦ ὦδε οἱ } τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

Rv 14:13 ¶ Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, {B λεγούσης ♦ λεγούσης μοι } Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι• λέγει {B λέγει Naί ♦ Naί, λέγει } {N λέγει Naί ♦ Naί, λέγει } Naί τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται {N ἀναπαύσωνται ♦ ἀναπαήσονται } ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν• τὰ δὲ {N δὲ ♦ γὰρ } ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

Rv 14:14 ¶ Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ, νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον ὅμοιον υἱῷ {N υἱῷ ♦ υἱὸν } ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

Rv 14:15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον• ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, {B θερίσαι ♦ τοῦ θερίσαι } ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

Rv 14:16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν {N τὴν νεφέλην ♦ τῆς νεφέλης } νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

Rv 14:17 ¶ Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

Rv 14:18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν {N ἐξῆλθεν ♦ [ἐξῆλθεν] } ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων {N ἔχων ♦ [ὁ] ἔχων } ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν {B ἐφώνησεν ♦ ἐφώνησεν ἐν } κραυγῇ {N κραυγῇ ♦ φωνῇ } μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων, Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν {B ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς ♦ ἤκμασεν ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς } αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

Rv 14:19 Καὶ {B Καὶ ἔβαλεν ♦ Καὶ ἐξέβαλεν } ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν.

Rv 14:20 Καὶ ἑπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων {B χιλίων ἑξακοσίων ♦ α̅χ} ἑξακοσίων.

Rv 15:1 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ.

Rv 15:2 ¶ Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ {B τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας ♦ τῆς εἰκόνας καὶ ἐκ τοῦ θηρίου } θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας {B ἔχοντας ♦ ἔχοντας τὰς } κιθάρας τοῦ θεοῦ.

Rv 15:3 Καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἄρνιου, λέγοντες, Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ• δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν.

Rv 15:4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῆ σε, {N σε ♦ - } κύριε, καὶ δοξάσῃ {B δοξάσῃ ♦ δοξάσει } {N δοξάσῃ ♦ δοξάσει } τὸ ὄνομά σου; Ὅτι μόνος ἅγιος• {N ἅγιος ♦ ὁσιος } ὅτι πάντα {B πάντα τὰ ἔθνη ♦ πάντες } τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

Rv 15:5 ¶ Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ•

Rv 15:6 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ {N οἱ ἔχοντες ♦ [οἱ] ἔχοντες } ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ {B ἐκ τοῦ ναοῦ ♦ - } τοῦ ναοῦ, οἱ {N οἱ ἦσαν ♦ - } ἦσαν ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρόν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῶς•

Rv 15:7 καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Rv 15:8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ {B καπνοῦ ♦ ἐκ τοῦ καπνοῦ } ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ• καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο {B ἐδύνατο ♦ ἠδύνατο } εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Rv 16:1 Καὶ ἤκουσα φωνῆς {N φωνῆς μεγάλης ♦ μεγάλης φωνῆς } μεγάλης ἐκ {B ἐκ τοῦ ναοῦ ♦ - } τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις, Ὑπάγετε, καὶ {B καὶ ♦ - } ἐκχέετε {N ἐκχέετε ♦ ἐκχέετε } τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

Rv 16:2 ¶ Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς {B εἰς ♦ ἐπὶ } τὴν γῆν• καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

Rv 16:3 ¶ Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος {N ἄγγελος ♦ - } ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν• καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα {B ζῶσα ♦ - } {N ζῶσα ἀπέθανεν ♦ ζωῆς ἀπέθανεν τὰ } ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσει.

Rv 16:4 ¶ Καὶ ὁ τρίτος {B τρίτος ♦ τρίτος ἄγγελος} ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς {N εἰς τὰς ♦ τὰς} τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων• καὶ ἐγένετο αἷμα.

Rv 16:5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος, Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ {B ὁ ὅσιος ♦ ὅσιος} ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας•

Rv 16:6 ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας {N ἔδωκας ♦ [δ]έδωκας} πιεῖν• ἀξιοί εἰσιν.

Rv 16:7 Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, Ναί, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου.

Rv 16:8 ¶ Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος {B ἄγγελος ♦ -} {N ἄγγελος ♦ -} ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον• καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι ἐν {B ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους ♦ τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ} {N ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους ♦ τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ} πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Rv 16:9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καὶ μα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ {N οἱ ἄνθρωποι τὸ ♦ τὸ} ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν {N ἐξουσίαν ♦ τὴν ἐξουσίαν} ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

Rv 16:10 ¶ Καὶ ὁ πέμπτος {B πέμπτος ♦ πέμπτος ἄγγελος} ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου• καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη• καὶ ἐμασῶντο {B ἐμασῶντο ♦ ἐμασῶντο} τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

Rv 16:11 καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Rv 16:12 ¶ Καὶ ὁ ἕκτος {B ἕκτος ♦ ἕκτος ἄγγελος} ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην• {N Εὐφράτην ♦ τὸν Εὐφράτην} καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς {B ἀνατολῆς ♦ ἀνατολῶν} ἡλίου.

Rv 16:13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα ἀκάθαρτα {B ἀκάθαρτα τρία ♦ τρία ἀκάθαρτα} {N ἀκάθαρτα τρία ♦ τρία ἀκάθαρτα} τρία ὡς βάτραχοι•

Rv 16:14 εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων {B δαιμονίων ♦ δαιμόνων} ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης {N ἐκείνης ♦ -} τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος -

Rv 16:15 Ἴδού, ἔρχομαι ὡς κλέπτῃς. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ -

Rv 16:16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἀρμαγεδών. {B Ἀρμαγεδών ♦ Μαγεδών}

Rv 16:17 ¶ Καὶ ὁ ἕβδομος {B ἕβδομος ♦ ἕβδομος ἄγγελος } ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ {B ἐπὶ ♦ εἰς } τὸν ἀέρα• καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἀπὸ {N ἀπὸ τοῦ ναοῦ ♦ ἐκ τοῦ ναοῦ } τοῦ ναοῦ τοῦ {N τοῦ οὐρανοῦ ♦ - } οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα, Γέγονεν.

Rv 16:18 Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ {N βρονταὶ καὶ φωναί ♦ φωναὶ καὶ βρονταὶ } καὶ φωναί, καὶ σεισμὸς {B σεισμὸς ♦ σεισμὸς ἐγένετο } {N καὶ σεισμὸς ♦ καὶ σεισμὸς ἐγένετο } μέγας, οἶος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ {N οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ♦ ἄνθρωπος ἐγένετο } ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμὸς, οὕτως {N οὕτως ♦ οὕτω } μέγας.

Rv 16:19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἔθνων ἔπεσον• {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

Rv 16:20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν.

Rv 16:21 Καὶ χάλαζα μεγάλη, ὡς ταλαντιαία, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους• καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης• ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς {B αὐτῆς ♦ αὕτη } σφόδρα.

Rv 17:1 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν {N τῶν ὑδάτων τῶν ♦ ὑδάτων } ὑδάτων τῶν πολλῶν•

Rv 17:2 μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.

Rv 17:3 Καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι• καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον {N γέμον ♦ γέμον[τα] } ὀνόματα {B ὀνόματα ♦ ὀνομάτων } βλασφημίας, ἔχον {N ἔχον ♦ ἔχων } κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

Rv 17:4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν {B πορφυροῦν ♦ πορφύραν } καὶ κόκκινον, κεχρυσωμένη {N κεχρυσωμένη ♦ καὶ κεχρυσωμένη } χρυσίῳ {B χρυσίῳ ♦ χρυσῶ } καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον {B ποτήριον χρυσοῦν ♦ χρυσοῦν ποτήριον } χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας {B πορνείας αὐτῆς ♦ πορνείας τῆς γῆς } αὐτῆς,

Rv 17:5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

Rv 17:6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν {B μεθύουσαν ἐκ ♦ μεθύουσαν } ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, {B ἁγίων ἐκ ♦ ἁγίων καὶ ἐκ } {N ἁγίων ἐκ ♦ ἁγίων καὶ ἐκ } ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα μέγα.

Rv 17:7 Καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος, Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ {B ἐρῶ σοι ♦ σοι ἐρῶ} σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικός, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιτάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

Rv 17:8 Τὸ θηρίον, ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. {N ὑπάγειν ♦ ὑπάγει} Καὶ θαυμάσονται {N θαυμάσονται ♦ θαυμασθήσονται} οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ {B ἐπὶ τῆς γῆς ♦ τὴν γῆν} τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ {N τὰ ὀνόματα ♦ τὸ ὄνομα} ὀνόματα {B τὰ ὀνόματα ♦ τὸ ὄνομα} ἐπὶ τὸ {B τὸ βιβλίον ♦ τοῦ βιβλίου} βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλεπόντων ὅτι {B ὅτι ἦν τὸ θηρίον ♦ τὸ θηρίον ὅτι ἦν} {N ὅτι ἦν τὸ θηρίον ♦ τὸ θηρίον ὅτι ἦν} ἦν τὸ θηρίον, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ παρέσται.

Rv 17:9 Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλὰι ἑπτὰ ὄρη εἰσίν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

Rv 17:10 Καὶ βασιλεῖς εἰσίν {B εἰσίν ἑπτὰ ♦ ἑπτὰ εἰσίν} {N εἰσίν ἑπτὰ ♦ ἑπτὰ εἰσίν} ἑπτὰ• οἱ πέντε ἔπεσον, {B ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν• καί, ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον δεῖ {B δεῖ αὐτὸν ♦ αὐτὸν δεῖ} {N δεῖ αὐτὸν ♦ αὐτὸν δεῖ} αὐτὸν δεῖ} αὐτὸν μεῖναι.

Rv 17:11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς {B αὐτὸς ♦ οὗτος} ὄγδοός ἐστιν, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

Rv 17:12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσίν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου.

Rv 17:13 Οὗτοι μίαν ἔχουσιν {B ἔχουσιν γνώμην ♦ γνώμην ἔχουσιν} {N ἔχουσιν γνώμην ♦ γνώμην ἔχουσιν} γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν {B τὴν ἐξουσίαν ♦ ἐξουσίαν} {N τὴν ἐξουσίαν ♦ ἐξουσίαν} ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδύσασιν.

Rv 17:14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

Rv 17:15 Καὶ λέγει μοι, Τὰ ὕδατα, ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσίν, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

Rv 17:16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες, καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην, καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ γυμνήν {N γυμνήν ποιήσουσιν αὐτήν ♦ γυμνήν} ποιήσουσιν {B ποιήσουσιν αὐτήν ♦ -} αὐτήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτήν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

Rv 17:17 Ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι γνώμην {N γνώμην μίαν ♦ μίαν γνώμην} μίαν, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῶσιν {B τελεσθῶσιν ♦ τελεσθήσονται} {N τελεσθῶσιν ♦ τελεσθήσονται} οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ.

Rv 17:18 Καὶ ἡ γυνὴ, ἣν εἶδες, ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

Rv 18:1 Μετὰ {B Μετὰ ♦ Καὶ μετὰ } ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἑξουσίαν μεγάλην• καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

Rv 18:2 Καὶ ἔκραξεν {B ἔκραξεν ♦ ἔκραξεν ἐν } {N ἔκραξεν ♦ ἔκραξεν ἐν } ἰσχυρᾶ φωνῇ, λέγων, Ἔπεσεν {B Ἔπεσεν ♦ Ἔπεσεν ἔπεσεν } {N Ἔπεσεν ♦ Ἔπεσεν ἔπεσεν } Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, {N δαιμόνων ♦ δαιμονίων } καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ {N καὶ μεμισημένου ♦ [καὶ φυλακὴ παντὸς θηρίου ἀκαθάρτου] καὶ μεμισημένου } μεμισημένου.

Rv 18:3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου {B οἴνου τοῦ θυμοῦ ♦ θυμοῦ τοῦ οἴνου } τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπτώκασιν {N πεπτώκασιν ♦ πέπωκαν } πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν.

Rv 18:4 ¶ Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Ἐξέλθε {B Ἐξέλθε ♦ Ἐξέλθετε } {N Ἐξέλθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου ♦ Ἐξέλθατε ὁ λαός μου ἐξ αὐτῆς } ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε•

Rv 18:5 ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν {B ἐμνημόνευσεν ♦ ἐμνημόνευσεν αὐτῆς } ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

Rv 18:6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν, {B ἀπέδωκεν ♦ ἀπέδωκεν ὑμῖν } καὶ διπλώσατε αὐτῇ {N αὐτῇ διπλᾶ ♦ τὰ διπλᾶ } διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς• ἐν τῷ ποτηρίῳ {B ποτηρίῳ ♦ ποτηρίῳ αὐτῆς } ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.

Rv 18:7 Ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν {B αὐτὴν ♦ ἑαυτὴν } καὶ ἐστηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος• ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.

Rv 18:8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ {B θάνατος καὶ ♦ θάνατος } πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

Rv 18:9 Καὶ κλαύσουσιν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

Rv 18:10 ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

Rv 18:11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσιν {B κλαύσουσιν ♦ κλαίουσιν } {N κλαύσουσιν ♦ κλαίουσιν } καὶ πενθήσουσιν {B πενθήσουσιν ♦ πενθοῦσιν } {N πενθήσουσιν ♦ πενθοῦσιν } ἐπ' αὐτῇ, {N αὐτῇ ♦ αὐτήν } ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι•

Rv 18:12 γόμον χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, {N μαργαρίτου ♦ μαργαριτῶν } καὶ βυσσίνου, {B βυσσίνου ♦ βύσσου } καὶ πορφυροῦ, {N πορφυροῦ καὶ σηρικῶ ♦ πορφύρας καὶ σιρικῶ } καὶ σηρικῶ, καὶ κοκκίνου• καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἑλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου•

Rv 18:13 καὶ κινάμωμον, {N κινάμωμον ♦ κιννάμωμον } καὶ θυμιάματα, {N θυμιάματα ♦ ἄμωμον καὶ θυμιάματα } καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σίτον, καὶ πρόβατα, {B πρόβατα καὶ κτήνη ♦ κτήνη καὶ πρόβατα } {N πρόβατα καὶ κτήνη ♦ κτήνη καὶ πρόβατα } καὶ κτήνη• καὶ ἵππων, καὶ ραϊδῶν, {B ραϊδῶν ♦ ῥεδῶν } {N ραϊδῶν ♦ ῥεδῶν } καὶ σωμαίων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

Rv 18:14 Καὶ ἡ ὀπώρα {N ὀπώρα ♦ ὀπώρα σου } τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς {N ψυχῆς σου ♦ ψυχῆς } σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο {B ἀπώλετο ♦ ἀπῆλθεν } ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι αὐτὰ {B αὐτὰ οὐ μὴ εὕρης ♦ οὐ μὴ εὐρή[σει]ς αὐτὰ } {N αὐτὰ οὐ μὴ εὕρης ♦ οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν } οὐ μὴ εὕρης.

Rv 18:15 Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

Rv 18:16 καὶ {B καὶ λέγοντες ♦ λέγοντες } {N καὶ λέγοντες ♦ λέγοντες } λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, {B οὐαί ♦ - } ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ {B χρυσίῳ ♦ ἐν χρυσῶ } {N χρυσίῳ ♦ [ἐν] χρυσίῳ } καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις• {N μαργαρίταις ♦ μαργαρίτη }

Rv 18:17 ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ὁ {B ὁ ἐπὶ τόπον ♦ [ὁ] ἐπὶ τῶν πλοίων } ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

Rv 18:18 καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

Rv 18:19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες καὶ {N καὶ λέγοντες ♦ λέγοντες } λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἔπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

Rv 18:20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι, καὶ οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

Rv 18:21 ¶ Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον {N μύλον ♦ μύλινον } μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι.

Rv 18:22 Καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι,

Rv 18:23 καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῆ ἔν σοι ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔν σοι ἔτι• ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς• ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

Rv 18:24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἵματα {N αἵματα ♦ αἶμα } προφητῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 19:1 Μετὰ {B Μετὰ ♦ Καὶ μετὰ } ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, λεγόντων, Ἄλληλούϊα• ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις {N δύναμις καὶ ἡ δόξα ♦ δόξα καὶ ἡ δύναμις } καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἡμῶν•

Rv 19:2 ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἶ κρίσεις αὐτοῦ• ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις διέφθειρεν {N διέφθειρεν ♦ ἔφθειρεν } τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς {B χειρὸς ♦ τῆς χειρὸς } αὐτῆς.

Rv 19:3 Καὶ δεῦτερον εἶρηκεν, {N εἶρηκεν ♦ εἶρηκαν } Ἄλληλούϊα• καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Rv 19:4 Καὶ ἔπεσον {B ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι {B εἴκοσι τέσσαρες ♦ κδ } τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ {B τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ } {N τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ } θρόνου, λέγοντες, Ἀμήν• Ἄλληλούϊα.

Rv 19:5 Καὶ φωνὴ ἀπὸ {B ἀπὸ ♦ ἐκ } τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν, λέγουσα, Αἰνεῖτε τὸν {N τὸν θεὸν ♦ τῷ θεῷ } θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ {N καὶ οἱ φοβούμενοι ♦ {καὶ} οἱ φοβούμενοι } οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

Rv 19:6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντες, {B λέγοντες ♦ λεγόντων = λέγοντας } {N λέγοντες ♦ λεγόντων } Ἄλληλούϊα• ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν {N ἡμῶν ♦ [ἡμῶν]} ὁ παντοκράτωρ.

Rv 19:7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, {N ἀγαλλιώμεθα καὶ δῶμεν ♦ ἀγαλλιώμεν καὶ δώσωμεν } καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ• ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν.

Rv 19:8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καὶ {N καὶ καθαρὸν ♦ καθαρὸν } καθαρὸν• τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἀγίων ἐστίν.

Rv 19:9 Καὶ λέγει μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ {B τοῦ θεοῦ εἰσιν ♦ εἰσιν τοῦ θεοῦ } θεοῦ εἰσιν.

Rv 19:10 Καὶ ἔπεσα {B ἔπεσα ♦ ἔπεσον } ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ• καὶ λέγει μοι, Ὅρα μὴ• σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ• τῷ θεῷ προσκύνησον• ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ {N τοῦ ♦ - } Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

Rv 19:11 ¶ Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, {N ἀνεωγμένον ♦ ἠνεωγμένον } καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλούμενος {N καλούμενος ♦ [καλούμενος] } πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

Rv 19:12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ {N φλόξ ♦ [ὡς] φλόξ } πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά• ἔχων ὀνόματα {N ὀνόματα γεγραμμένα καὶ ♦ - } γεγραμμένα καὶ ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός,

Rv 19:13 καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι• καὶ καλεῖται {B καλεῖται ♦ κέκληται } {N καλεῖται ♦ κέκληται } τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

Rv 19:14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ {B τὰ ἐν ♦ ἐν } {N τὰ ἐν ♦ [τὰ] ἐν } ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ {N ἐπὶ ♦ ἐφ' } ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν.

Rv 19:15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία δίστομος {N δίστομος ♦ - } ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη• καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ• καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

Rv 19:16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων.

Rv 19:17 ¶ Καὶ εἶδον ἄγγελον {B ἄγγελον ♦ ἕνα ἄγγελον } {N ἄγγελον ♦ ἕνα ἄγγελον } ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ• καὶ ἔκραξεν φωνῇ {N φωνῇ ♦ [ἐν] φωνῇ } μεγάλῃ, λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε, συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ {B τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ ♦ τὸν δεῖπνον τὸν μέγαν τοῦ = τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου } μέγα τοῦ θεοῦ,

Rv 19:18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν {B μικρῶν τε ♦ μικρῶν } {N μικρῶν τε ♦ μικρῶν } τε καὶ μεγάλων.

Rv 19:19 ¶ Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον {N πόλεμον ♦ τὸν πόλεμον } μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

Rv 19:20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ ὁ {B ὁ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ὁ } {N ὁ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ὁ } μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ• ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν {N τὴν καιομένην ♦ τῆς καιομένης } καιομένην ἐν θείῳ• {B θείῳ ♦ τῷ θείῳ }

Rv 19:21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐξελεύσει ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ• καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Rv 20:1 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

Rv 20:2 Καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, τὸν {N τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον ♦ ὁ ὄφιν ὁ ἀρχαῖος } ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστιν διάβολος καὶ {B καὶ ὁ ♦ καὶ } ὁ Σατανᾶς, ὁ {N ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην ♦ - } πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη,

Rv 20:3 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾶ {N πλανᾶ ♦ πλανήσῃ } ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη• καὶ {B καὶ μετὰ ♦ μετὰ } {N καὶ μετὰ ♦ μετὰ } μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν {B αὐτὸν λυθῆναι ♦ λυθῆναι αὐτὸν } {N αὐτὸν λυθῆναι ♦ λυθῆναι αὐτὸν } λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

Rv 20:4 ¶ Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς• καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ {B τὸ θηρίον ♦ τῷ θηρίῳ } θηρίον, οὐδὲ {B οὐδὲ ♦ οὔτε } τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον, {B μέτωπον ♦ μέτωπον αὐτῶν } καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν• καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ τὰ {B τὰ ♦ - } {N τὰ ♦ - } χίλια ἔτη.

Rv 20:5 Καὶ {N καὶ ♦ - } οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

Rv 20:6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ• ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ χίλια {N χίλια ♦ [τὰ] χίλια } ἔτη.

Rv 20:7 ¶ Καὶ ὅταν {B ὅταν τελεσθῆ ♦ μετὰ } τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,

Rv 20:8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν {N τὸν Μαγὼγ ♦ Μαγὼγ } Μαγὼγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τὸν πόλεμον• ὧν ὁ ἀριθμὸς {B ἀριθμὸς ♦ ἀριθμὸς αὐτῶν } {N ἀριθμὸς ♦ ἀριθμὸς αὐτῶν } ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

Rv 20:9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν {B ἐκύκλωσαν ♦ ἐκύκλευσαν } {N ἐκύκλωσαν ♦ ἐκύκλευσαν } τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην• καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ {N ἀπὸ τοῦ θεοῦ ♦ - } τοῦ θεοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς.

Rv 20:10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης• καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Rv 20:11 ¶ Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν {B μέγαν λευκόν ♦ λευκὸν μέγαν } λευκόν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτόν, οὗ ἀπὸ προσώπου {N προσώπου ♦ τοῦ προσώπου } ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς.

Rv 20:12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνεώχθησαν• {B ἠνεώχθησαν ♦ ἠνοιξαν } {N ἠνεώχθησαν ♦ ἠνοιχθησαν } καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνεώχθη, {N ἠνεώχθη ♦ ἠνοιχθη } ὃ

ἐστὶν τῆς ζωῆς• καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Rv 20:13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς {B νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ ♦ ἐν αὐτῇ νεκρούς } τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς {B νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς ♦ ἐν αὐτοῖς νεκρούς } τοὺς ἐν αὐτοῖς• καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Rv 20:14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός• οὗτος ὁ θάνατος ὁ δευτέρος ἐστὶν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός.

Rv 20:15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ {B τῷ βιβλίῳ ♦ τῇ βίβλῳ } {N τῷ βιβλίῳ ♦ τῇ βίβλῳ } βιβλίῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Rv 21:1 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν• ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, {B ἀπῆλθον ♦ παρήλθεν } {N ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθαν } καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

Rv 21:2 Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἰερουσαλὴμ καινὴν, εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ {B ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ♦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ } τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Rv 21:3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, {N οὐρανοῦ ♦ θρόνου } λεγούσης, Ἴδού, ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς {N λαὸς ♦ λαοὶ } αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται {B ἔσται μετ' αὐτῶν ♦ μετ' αὐτῶν ἔσται } {N ἔσται μετ' αὐτῶν ♦ μετ' αὐτῶν ἔσται [αὐτῶν θεός] } μετ' αὐτῶν•

Rv 21:4 καὶ ἐξαλείψει {B ἐξαλείψει ♦ ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῶν } πᾶν δάκρυον ἀπὸ {N ἀπὸ ♦ ἐκ } τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι• οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι• ὅτι {N ὅτι ♦ [ὅτι] } τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. {B ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθεν } {N ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθαν }

Rv 21:5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ, Ἴδού, πάντα {B πάντα καινὰ ποιῶ ♦ καινὰ ποιῶ πάντα } {N πάντα καινὰ ποιῶ ♦ καινὰ ποιῶ πάντα } καινὰ ποιῶ. Καὶ λέγει μοι, {N μοι ♦ - } Γράψον• ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ {B ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ ♦ πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ } {N ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ ♦ πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ } καὶ πιστοὶ εἶσιν.

Rv 21:6 Καὶ εἶπέν μοι, Γέγονα• {B Γέγονα• τὸ ♦ Γέγονα• ἐγὼ τὸ } {N Γέγονα• ♦ Γέγοναν. Ἐγὼ [εἰμι] } τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω {B δώσω ♦ δώσω αὐτῷ } ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

Rv 21:7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει {B κληρονομήσει ♦ δώσω αὐτῷ } ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.

Rv 21:8 Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἁμαρτωλοῖς {N ἁμαρτωλοῖς καὶ ♦ - } καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσιν καὶ πόρνοις καὶ φαρμάκοις καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δευτέρος.

Rv 21:9 ¶ Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας γεμούσας {N γεμούσας ♦ τῶν γεμόντων } τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὴν γυναῖκα {N γυναῖκα τὴν νύμφην ♦ νύμφην τὴν γυναῖκα } τὴν νύμφην τοῦ ἄρνιου.

Rv 21:10 Καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπ' {N ἐπ' ♦ ἐπὶ } ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν τὴν {B τὴν μεγάλην ♦ - } {N τὴν μεγάλην ♦ - } μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ,

Rv 21:11 ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ• ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι• {B κρυσταλλίζοντι ♦ κρυσταλλίζοντι }

Rv 21:12 ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν {B ἔστιν ὀνόματα ♦ ἔστιν } {N ἔστιν ὀνόματα ♦ ἔστιν [τὰ ὀνόματα] } ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν {B τῶν υἰῶν ♦ υἰῶν } {N τῶν υἰῶν ♦ υἰῶν } υἰῶν Ἰσραὴλ.

Rv 21:13 Ἀπὸ ἀνατολῶν, {N ἀνατολῶν ♦ ἀνατολῆς } πυλῶνες τρεῖς• καὶ ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς• καὶ ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς• καὶ ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

Rv 21:14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον {N ἔχον ♦ ἔχων } θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἄρνιου.

Rv 21:15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ {B καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς ♦ - } τὸ τεῖχος αὐτῆς.

Rv 21:16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον {N ὅσον ♦ ὅσον [καὶ] } τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους {B σταδίους δώδεκα ♦ σταδίους δεκαδύο } {N σταδίους ♦ σταδίων } δώδεκα χιλιάδων• δώδεκα {B δώδεκα τὸ ♦ τὸ } {N δώδεκα τὸ ♦ τὸ } τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἔστιν.

Rv 21:17 Καὶ ἐμέτρησεν {B ἐμέτρησεν ♦ - } τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν {B ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων ♦ ρῆδ } τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσσαράκοντα } τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἔστιν ἀγγέλου.

Rv 21:18 Καὶ ἦν {N ἦν ♦ - } ἡ ἐνδόμησις {N ἐνδόμησις ♦ ἐνδόμησις } τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις• καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὅμοιον ὑέλῳ {B ὑέλῳ ♦ ὑάλῳ } {N ὑέλῳ ♦ ὑάλῳ } καθαρῷ.

Rv 21:19 Οἱ {B οἱ ♦ καὶ οἱ } θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι. Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις• ὁ δεύτερος, σάπφειρος• {N σάπφειρος ♦ σάπφειρος } ὁ τρίτος, χαλκηδών• ὁ τέταρτος, σμάραγδος•

Rv 21:20 ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ• ὁ ἕκτος, σάρδιον• {B σάρδιον ♦ σάρδιος } ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος• ὁ ὄγδοος, βήρυλλος• ὁ ἔνατος, τοπάζιον• ὁ δέκατος, χρυσόπρασος• ὁ ἐνδέκατος, ὑάκινθος• ὁ δωδέκατος, ἀμέθυσος. {N ἀμέθυσος ♦ ἀμέθυστος }

Rv 21:21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται• ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου• καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕελος {N ὕελος ♦ ὕαλος } διαυγής.

Rv 21:22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ• ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστίν, καὶ τὸ ἄρνιον.

Rv 21:23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου, οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ• ἡ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον.

Rv 21:24 Καὶ περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς• καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν αὐτῷ δόξαν {B αὐτῷ δόξαν καὶ τιμὴν τῶν ἔθνων ♦ τὴν δόξαν [καὶ τὴν τιμὴν] αὐτῶν } {N αὐτῷ δόξαν καὶ τιμὴν τῶν ἔθνων ♦ τὴν δόξαν αὐτῶν } καὶ τιμὴν τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν.

Rv 21:25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας - νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ -

Rv 21:26 καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν• {B αὐτήν ♦ αὐτήν ἵνα εἰσέλθωσιν }

Rv 21:27 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινόν, καὶ ποιοῦν {B ποιοῦν ♦ ὁ ποιῶν } {N ποιοῦν ♦ [ὁ] ποιῶν } βδέλυγμα καὶ ψεῦδος• εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἄρνιου.

Rv 22:1 Καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν καθαρὸν {B καθαρὸν ♦ - } {N καθαρὸν ♦ - } ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου.

Rv 22:2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, {B ἐκεῖθεν ♦ ἐντεῦθεν } ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον {B ἕκαστον ἀποδιδούς ♦ ἀποδιδούς ἕκαστον } ἀποδιδούς {N ἀποδιδούς ♦ ἀποδιδούν } τὸν καρπὸν αὐτοῦ• καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνων.

Rv 22:3 Καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι• {B ἔτι ♦ ἐκεῖ } καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου ἐν αὐτῇ ἔσται• καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ,

Rv 22:4 καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ• καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

Rv 22:5 Καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, {N ἐκεῖ καὶ χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν ♦ ἔτι καὶ οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν φωτὸς } καὶ χρεῖαν {B χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν ♦ οὐ χρεῖα } οὐκ ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτιεῖ {N φωτιεῖ ♦ φωτίσει ἐπ' } αὐτούς• καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Rv 22:6 ¶ Καὶ λέγει {B λέγει ♦ εἶπέν } {N λέγει ♦ εἶπέν } μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί• καὶ κύριος {N κύριος ♦ ὁ κύριος } ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

Rv 22:7 Καὶ {B καὶ ♦ -} ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

Rv 22:8 ¶ Κἀγὼ {B κἀγὼ ♦ Καὶ ἐγὼ} Ἰωάννης ὁ ἀκούων {B ἀκούων καὶ βλέπων ♦ βλέπων καὶ ἀκούων} καὶ βλέπων ταῦτα. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, {B ἔβλεψα ♦ εἶδον} ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσα} προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός {B δεικνύοντός ♦ δεικνύοντος} μοι ταῦτα.

Rv 22:9 Καὶ λέγει μοι, Ὅρα μὴ• σύνδουλός σου εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου• τῷ θεῷ προσκύνησον.

Rv 22:10 ¶ Καὶ λέγει μοι, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου• ὁ {B ὁ καιρὸς γὰρ ♦ ὅτι ὁ καιρὸς} καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν.

Rv 22:11 Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι• καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω {N ῥυπαρευθήτω ♦ ῥυπανθήτω} ἔτι• καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι• καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

Rv 22:12 Ἴδου, ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔσται {B ἔσται αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἔσται} {N ἔσται ♦ ἐστὶν} αὐτοῦ.

Rv 22:13 Ἐγὼ τὸ Ἄλφα {B Ἄλφα ♦ Ἄ} καὶ τὸ Ὡ, ὁ {B ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ♦ ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος} πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Rv 22:14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες {N ποιοῦντες ♦ πλύνοντες} τὰς ἐντολὰς {N ἐντολὰς αὐτοῦ ♦ στολὰς αὐτῶν} αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

Rv 22:15 Ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλοάτραι, καὶ πᾶς φιλῶν {B φιλῶν ♦ ὁ φιλῶν} καὶ ποιῶν ψεῦδος.

Rv 22:16 ¶ Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγὼ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος Δαυὶδ, {B Δαυὶδ ♦ δαδ} ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός.

Rv 22:17 ¶ Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἔρχου. Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἔρχου. Καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω• ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

Rv 22:18 ¶ Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιθῆ ἔπ' αὐτά, ἐπιθήσαι {B ἐπιθήσαι ♦ ἐπιθήσει} {N ἐπιθήσαι ♦ ἐπιθήσει} ὁ {B ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν ♦ ἐπ' αὐτὸν ὁ θεὸς} θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς {B πληγὰς ♦ ἐπτά πληγὰς} τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ•

Rv 22:19 καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφέλοι {B ἀφέλοι ♦ ἀφελεῖ} {N ἀφέλοι ♦ ἀφελεῖ} ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

Rv 22:20 ¶ Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν. Ναί, {N Ναί
ἔρχου ♦ Ἔρχου } ἔρχου, κύριε Ἰησοῦ. {B Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστέ }

Rv 22:21 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ - } μετὰ πάντων τῶν
{N τῶν ἁγίων Ἀμήν ♦ - } ἁγίων. Ἀμήν.

Ancient colophon:

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΩΣΗ ΠΑΝΤΑΣ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ
ΑΜΗΝ ΑΜΗΝ ΚΑΙ ΑΜΗΝ

And to the readers:
May the Lord save all of you, brethren.
Amen, amen, and amen.

<http://bibletranslation.ws/palmer-translation/>

<http://bibletranslation.ws/palmer-translation/>

Appendix: The Case for Byzantine Priority

Maurice A. Robinson

There has been no change in people's opinions of the Byzantine text. Critics may be kinder to Byzantine readings--but for reasons not related to their Byzantine nature. It's not really much of a change.
--Bob Waltz (Internet email)

Introduction

From the beginning of the modern critical era in the nineteenth century the Byzantine Textform has had a questionable reputation. Associated as it was with the faulty *Textus Receptus* editions which stemmed from Erasmus' or Ximenes' uncritical selection of a small number of late manuscripts (hereafter MSS), scholars in general have tended to label the Byzantine form of text "late and secondary," due both to the relative age of the extant witnesses which provide the majority of its known support and to the internal quality of its readings as subjectively perceived. Yet even though the numerical base of the Byzantine Textform rests primarily among the late minuscules and uncials of the ninth century and later, the antiquity of that text reaches at least as far back as its predecessor exemplars of the late fourth and early fifth century, as reflected in MSS A/02 and W/032.³

Certainly the *Textus Receptus* had its problems, not the least of which was its failure to reflect the Byzantine Textform in an accurate manner. But the Byzantine Textform is *not* the TR, nor need it be associated with the TR or those defending such in any manner.⁴ Rather, the Byzantine Textform is the form of text which is known to have predominated in the Greek-speaking world from at least the fourth century until the invention of printing in the sixteenth century.⁵ The issue which needs to be explained by any theory of NT textual criticism is the origin, rise and virtual dominance of the Byzantine Textform within the history of transmission. Various attempts have been made in this direction, postulating either the "AD 350

³ The MSS comprising the Byzantine Textform can be divided into various categories (e.g., von Soden's K^ξ K^ϵ K^ϰ K^ϱ K^ϳ etc.), most of which reflect regional or temporal sub-types within that Textform, all basically reflecting the overarching and reasonably unified Byzantine Textform which dominated transmissional history from at least the fourth century onward.

⁴ This includes all the various factions which hope to find authority and certainty in a single "providentially preserved" Greek text or English translation (usually the KJV). It need hardly be mentioned that such an approach has nothing to do with actual text-critical theory or praxis.

⁵ B. F. Westcott and F. J. A. Hort, *Introduction to the New Testament in the Original Greek: With Notes on Selected Readings* (Peabody, MA: Hendrickson rep. ed., 1988 [1882]) xiii, 91-92, noted that "the [fourth-century] text of Chrysostom and other Syrian [= Byzantine] fathers ... [is] substantially identical with the common late text"; and that "this is no isolated phenomenon," but "*the fundamental text of late extant Greek MSS generally is beyond all question identical with the dominant Antiochian [= Byzantine] ... text of the second half of the fourth century...* The Antiochian Fathers and the bulk of extant MSS ... must have had in the greater number of extant variations *a common original either contemporary with or older than our oldest extant MSS*" (emphasis added).

Byzantine recension" hypothesis of Westcott and Hort,⁶ or the current "process" view promulgated by modern schools of eclectic methodology.⁷ Yet neither of these explanations sufficiently accounts for the phenomenon, as even some of their own prophets have declared.⁸

The alternative hypothesis has been too readily rejected out of hand, perhaps because, as Lake declared, it is by far the "least interesting"⁹ in terms of theory and too simple in praxis application: the concept that the Byzantine Textform as found amid the vast majority of MSS may in fact more closely reflect the original form of the NT text than any single MS, small group of MSS, or texttype; further, that such a theory can more easily explain the rise and dominance of the Byzantine Textform with far fewer problems than are found in the alternative solutions proposed by modern eclectic scholarship. To establish this point, two issues need to be addressed: first, a demonstration of the weaknesses of current theories and methodologies; and secondly, the establishment of the case for the Byzantine Textform as an integrated whole, in both theory and praxis.

A Problem of Modern Eclecticism: Sequential Variant Units and the Resultant "Original" Text

Modern eclectic praxis operates on a variant unit basis without any apparent consideration of the consequences. The resultant situation is simple: the best modern eclectic texts simply have *no* proven existence within transmissional history, and their claim to represent the autograph or the closest approximation thereunto cannot be substantiated from the extant MS, versional or patristic data. Calvin L. Porter has noted pointedly that modern eclecticism, although

not based upon a theory of the history of the text ... does reflect a certain presupposition about that history. It seems to assume that very early the original text was rent piecemeal and so

⁶ Westcott and Hort, *Introduction*, 132-139. Although Westcott and Hort termed the Byzantine MSS "Syrian," the current term is utilized in the present paper.

⁷ See Ernest C. Colwell, "Method in Establishing the Nature of Text-Types of New Testament Manuscripts," in his *Studies in Methodology in Textual Criticism of the New Testament*, New Testament Tools and Studies 9, ed. Bruce M. Metzger (Grand Rapids: Eerdmans, 1968) 53; idem "Method in Grouping New Testament Manuscripts," *ibid.*, 15-20; idem, "Hort Redivivus: A Plea and a Program," *ibid.*, 164.

⁸ Cf. Epp's pointed critiques of modern eclectic theory and praxis: Eldon J. Epp, "The Twentieth Century Interlude in New Testament Textual Criticism," *JBL* 93 (1974) 386-414; idem, "The Eclectic Method in New Testament Textual Criticism: Solution or Symptom?" *HTR* 69 (1976) 211-57; idem, "New Testament Textual Criticism in America: Requiem for a Discipline," *JBL* 98 (1979) 94-98; idem, "A Continuing Interlude in New Testament Textual Criticism," *HTR* 73 (1980) 131-51. All except "Requiem" are now included in Eldon Jay Epp and Gordon D. Fee, *Studies in the Theory and Method of New Testament Textual Criticism*, Studies and Documents 45 (Grand Rapids: Eerdmans, 1993).

⁹ Kirsopp Lake, "The Text of Mark in Some Dated Lectionaries," in H. G. Wood, ed., *Amicitiae Corolla: A Volume of Essays presented to James Rendel Harris, D. Litt., on the Occasion of his Eightieth Birthday* (London: University of London, 1933) 153: "The least interesting hypothesis--[is] that there was one original MS., and that it had the Byzantine text."

carried to the ends of the earth where the textual critic, like lamenting Isis, must seek it by his skill."¹⁰

Such a scenario imposes an impossible burden upon textual restoration, since not only is the original text *no longer extant* in any known MS or texttype, but no MS or group of MSS reflects such in its overall pattern of readings¹¹ There thus remains *no* transmissional guide to suggest how such an "original" text would appear when found.¹² One should not be surprised to find that the only certain conclusions of modern eclecticism seem to be that the original form of the NT text (a) will *not* resemble the Byzantine Textform; but (b) *will* resemble the Alexandrian texttype.

It is one thing for modern eclecticism to defend numerous readings when considered solely as isolated units of variation. It is quite another matter for modern eclecticism to claim that the *sequential result* of such isolated decisions will produce a text closer to the autograph (or canonical archetype) than that produced by any other method.¹³ While all eclectic methods utilize what appear to be sufficient internal and external criteria to provide a convincing and persuasive case for an "original" reading at any given point of variation, strangely lacking is any attempt to defend the resultant sequential text as a transmissional entity. The lay reader can be overwhelmingly convinced regarding any individual eclectic decision due to its apparent plausibility, consistency, and presumed credibility; arguments offered at this level are persuasive.¹⁴ A major problem arises, however, as soon as those same readings are viewed as a *connected sequence*; at such a point the resultant text *must* be scrutinized in transmissional and historical terms.

Colwell noted that "Westcott and Hort's genealogical method slew the Textus Receptus."¹⁵ Westcott and Hort appealed to a purely hypothetical stemma of descent which they "did not apply ... to the

¹⁰ Calvin L. Porter, "A Textual Analysis of the Earliest Manuscripts of the Gospel of John" (PhD Diss., Duke University, 1961) 12.

¹¹ Text-critical discussions concern only about 10% of the NT text where units of meaningful variation exist. The remaining bulk of the text presents the autograph form of the NT text with *no* variation. The "pattern of readings" concerns the existence of a discernible pattern involving *only* the units of existing variation considered sequentially as they produce a standardized form of the NT text.

¹² Cf. the pessimism in this regard stated in Eldon Jay Epp, "The Multivalence of the Term 'Original Text' in New Testament Textual Criticism," *HTR* 92 (1999) 280.

¹³ D. C. Greetham, *Textual Scholarship: An Introduction* (New York: Garland, 1992) 323, notes that such a procedure "assumes that one can easily tell which is the 'error' and which the genuine reading. The problem is that this evidence ... is then used to disallow readings from the 'bad' manuscripts and to welcome those from the 'good,' in a perfect exemplification of circular reasoning."

¹⁴ Such a method of presentation is a good part of the appeal in Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament* (London: United Bible Societies, 1971 [1st ed.]; Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1994 [2nd ed.]).

¹⁵ Ernest C. Colwell, "Genealogical Method: Its Achievements and its Limitations," *Methodology*, 75.

manuscripts of the New Testament"; yet they claimed thereby to "show clearly that a majority of manuscripts is not *necessarily* to be preferred as correct."¹⁶ *Possibility* (which is all that was claimed) does *not* amount to *probability*; the latter requires evidence which the former does not. As Colwell noted, by an "*a priori* possibility" Westcott and Hort could "demolish the argument based on the numerical superiority urged by the adherents of the Textus Receptus."¹⁷ The TR (and for all practical purposes, the Byzantine Textform) thus was overthrown on the basis of a hypothesis which was not demonstrable as *probable*. Hort's reader of the stemmatic chart was left uninformed that the diagrammed possibility which discredited the Byzantine Textform was not only *unprovable*, but highly *improbable* in light of transmissional considerations. Thus on the basis of unproven *possibilities* the Westcott-Hort theory postulated its "Syrian [Byzantine] recension" of ca. AD 350.

A parallel exists: modern eclecticism faces a greater problem than did the Byzantine text under the theoretical stemma of Westcott and Hort. Not only does its resultant text lack *genealogical* support within transmissional theory, but it fails the *probability* test as well. That the original text or anything close to such would fail to perpetuate itself sequentially within reasonably short sections is a key weakness affecting the entire modern eclectic theory and method. The problem is *not* that the entire text of a NT book nor even of a chapter might be unattested by any single MS; most MSS (including those of the Byzantine Textform) have unique or divergent readings within any extended portion of text; no two MSS agree completely in all particulars. However, the problem with the resultant sequential aspect of modern eclectic theory is that its preferred text *repeatedly* can be shown to have no known MS support over even *short* stretches of text--and at times even within a single verse.¹⁸ The problem increases geometrically as a sequence of variants extends over two, three, five, or more verses.¹⁹ This raises serious questions about the supposed transmissional history required by eclectic choice. As with Hort's genealogical appeal to a *possible* but not *probable* transmission, it is

¹⁶ *Ibid.*, 65. Emphasis original.

¹⁷ *Ibid.*

¹⁸ As examples (which could be multiplied): (1) Mt 20:23 contains seven variant units, only three of which (the first, second and sixth) are sufficient to leave the resultant text of NA²⁷ with *no* support; (2) Lk 6:26 contains five variant units, which together leave the NA²⁷ text without support; (3) Mk 11:3 contains but *two* variant units, in which the witnesses to the NA²⁷ text are mutually exclusive (variant 1, *text* = B Δ 2427 *pc*; variant 2, *text* = Ɱ D L 579 892 1241 *pc*); (4) Jn 6:23, with four variant units, needs but the second and third to produce a NA²⁷ verse with no support. For additional examples, see Maurice A. Robinson, "Investigating Text-Critical Dichotomy: A Critique of Modern Eclectic Praxis from a Byzantine-Priority Perspective," *Faith and Mission* 16 (1999) 17-19.

¹⁹ As scattered examples, (1) Ac 17:26 is supported by MSS Ɱ⁷⁴ Ɱ A B 33 81 1175; if v. 27 is added, the support drops to B and 33; after v. 28, only MS 33 remains, and if v. 29 is added, the resultant text no longer can be found in *any* extant Greek MS; (2) Mk 7:24, with five units of variation, is supported *in toto* only by MS L; Mk 7:25 with four variant units is supported *in toto* only by MS B; if the two verses are taken together, *no* extant MS supports the resultant text.

transmissionally unlikely that a short sequence of variants would leave *no* supporting witness within the manuscript tradition; the *probability* that such would occur repeatedly is virtually nil.

Modern eclecticism creates a text which, within repeated short sequences, rapidly degenerates into one possessing no support among manuscript, versional, or patristic witnesses. The problem deteriorates further as the scope of sequential variation increases.²⁰ One of the complaints against the Byzantine Textform has been that such could not have existed at an early date due to the lack of a single pre-fourth century MS reflecting the specific *pattern of agreement* characteristic of that Textform,²¹ even though the Byzantine Textform *can* demonstrate its specific pattern within the vast majority of witnesses from at least the fourth century onward.²² Yet those who use the modern eclectic texts are expected to accept a proffered "original" which similarly lacks any pattern of agreement over even a short stretch of text that would link it with what is found in *any* MS, group of MSS, version, or patristic witness in the *entire* manuscript tradition. Such remains a perpetual crux for the "original" text of modern eclecticism. If a legitimate critique can be made against the Byzantine Textform because early witnesses fail to reflect its specific pattern of readings, the current eclectic models (regardless of edition) can be criticized more severely, since their resultant texts demonstrate a pattern of readings even *less* attested among the extant witnesses.²³ The principle of Ockham's Razor applies,²⁴ and the cautious scholar seriously must ask which theory possesses the fewest speculative or questionable points when considered from all angles.

Modern eclectic proponents fail to see their resultant text as falling under a greater condemnation, even though such a text is not only barely

²⁰ Westcott and Hort, *Introduction*, 243, acknowledged this as regards the variant units in Mk 14:30, 68, 72^a, 72^b: "the confusion of attestation ... is so great that of the seven principal MSS \aleph A B C D L Δ no two have the same text in all four places." The NA²⁷ variants for Mk 14:72 alone leave the text with no MS in support.

²¹ E. g., D. A. Carson, *The King James Version Debate: A Plea for Realism* (Grand Rapids: Baker, 1979) 44; also Gordon D. Fee, "The Majority Text and the Original Text of the New Testament," ch. 10 in Epp and Fee, *Theory and Method*, 186; idem, "Modern Textual Criticism and the Majority Text: A Rejoinder," *JETS* 21 (1978) 159-160.

²² This does not mean that Byzantine MSS do not differ from one another, but only that their differences do not affect their overall *pattern* of readings as contrasted with the text of modern eclecticism. Cf. Robinson, "Dichotomy," 29, n. 3, where it is noted that, among the Byzantine witnesses, "most MSS ... have large blocks of consecutive verses without significant variation"; also, when a random group of 20 Byzantine MSS was examined, only rarely did "more than one or two MSS [depart] from the Byzantine norm" at any point.

²³ Reasoned eclecticism derives from a methodological circularity which causes irreconcilable conflict between theory and resultant text. As Fredson Bowers, *Bibliography and Textual Criticism*, Lyell Lectures, Oxford, Trinity Term, 1959 (Oxford: Clarendon, 1964) 126, observes, "essentially idle guesses [in individual variant units] are thereupon utilized as evidence for the ... choice of readings," producing a resultant pattern which bears no relation to what is evidenced in extant witnesses.

²⁴ Ockham's Razor is known in two complementary forms: "A plurality should not be assumed without necessity," and "It is useless to do with more what can be done with fewer."

possible to imagine having occurred under any reasonable historical process of transmission, but whatever transmissional history would be required to explain their resultant text is not even remotely *probable* to have occurred under any normal circumstances. Yet modern eclectics continue to reject a lesser argument *ex silentio* regarding the likelihood of Byzantine propagation in areas outside of Egypt during the early centuries (where archaeological data happen not to be forthcoming), while their own reconstructed text requires a hypothetical transmissional history which transcends the status of the text in *all* centuries. The parallels do not compare well.

It seems extremely difficult to maintain archetype or autograph authenticity for any artificially-constructed eclectic text when such a text taken in sequence fails to leave its pattern or reconstructable traces within even *one* extant witness to the text of the NT; this is especially so when other supposedly "secondary" texttypes and Textforms *are* preserved in a reasonable body of extant witnesses with an acceptable level of reconstructability.

The essence of a Byzantine-priority method

Any method which would restore the original text of the NT must follow certain guidelines and procedures within normative NT text-critical scholarship. It will not suffice merely to declare one form of the text superior in the absence of evidence, nor to support any theory with only selected and partial evidence which favors the case in question.²⁵ The lack of balance in such matters plagues much of modern reasoned eclecticism,²⁶ since preferred readings are all too often defended as primary simply because they are non-Byzantine. Principles of internal evidence are similarly manipulated, as witnessed by the repeated statements as to what "most scribes" (i. e., those responsible for the Byzantine Textform) would do in a given situation, when in fact "most scribes" did nothing of the kind on any regular basis.²⁷

²⁵ Cf. J. K. Elliott, "Keeping up with Recent Studies xv: New Testament Textual Criticism," *ExpT* 99 (1987/8) 41, "Textual criticism should ... involve trying to find explanations for *all* readings in the manuscripts or in the patristic citations whether those readings may justifiably be claimed as original or secondary" (emphasis original).

²⁶ As Epp stated regarding modern eclectic praxis, "we have made little progress in textual *theory* since Westcott-Hort; ... we simply do not know how to make a definitive determination as to what the best text is; ... we do not have a clear picture of the transmission and alteration of the text in the first few centuries; and, accordingly, ... the Westcott-Hort kind of text has maintained its dominant position largely by default." Epp, "Twentieth-Century Interlude," *Theory and Method*, 87.

²⁷ Cf. Bruce M. Metzger, *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption, and Restoration*, 3rd enl. ed. (New York: Oxford University Press, 1992) 200: "What would a conscientious scribe do when he found that the same passage was given differently in two or more manuscripts which he had before him? ... *Most scribes* incorporated *both* readings in the new copy which they were transcribing. This produced what is called a conflation of readings, and is *characteristic of the later, Byzantine type of text*" [emphasis added]. Had such indeed occurred on the scale stated by Metzger, the Byzantine text would be far different than currently found. A careful examination of scribal practices will reveal how *rarely* conflation or other supposed "scribal tendencies" actually occurred, and how limited was the propagation of such among the MSS.

The real issue facing NT textual criticism is the need to offer a transmissional explanation of the history of the text which includes an accurate view of scribal habits and normal transmissional considerations. Such must accord with the facts and must not prejudge the case against the Byzantine Textform. That this is not a new procedure or a departure from a previous consensus can be seen by the expression of an essential Byzantine-priority hypothesis in the theory of Westcott and Hort (quite differently applied, of course). The resultant methodology of the Byzantine-priority school is in fact more closely aligned with that of Westcott and Hort than any other.²⁸ Despite his myriad of qualifying remarks, Hort stated quite clearly in his *Introduction* the principles which, if applied directly, would legitimately support the Byzantine-priority position:

As soon as the numbers of a minority exceed what can be explained by accidental coincidence, ... their agreement ... can only be explained on genealogical grounds[. W]e have thereby passed beyond purely numerical relations, and the necessity of examining the genealogy of both minority and majority has become apparent. *A theoretical presumption indeed remains that a majority of extant documents is more likely to represent a majority of ancestral documents at each stage of transmission than vice versa.*²⁹

There is nothing inherently wrong with Hort's "theoretical presumption." Apart from the various anti-Byzantine qualifications made throughout the entire *Introduction*,³⁰ the Westcott-Hort theory would revert to an implicit acceptance and following of this initial principle in accord with other good and solid principles which they elsewhere state. Thus, a "proper" Westcott-Hort theory which did not initially exclude the Byzantine Textform would reflect what might be expected to occur under "normal" textual transmission.³¹ Indeed, Hort's initial "theoretical presumption"

²⁸ Fee, "Majority Text and Original Text," *Theory and Method*, 191, correctly noted that the Byzantine-priority theory (termed "majority text") was "in terms of method ... on the same end" of the spectrum "as Westcott-Hort."

²⁹ Westcott and Hort, *Introduction*, 45 (emphasis added).

³⁰ Hort immediately followed his statement with the disclaimer that "the presumption is too minute to weigh against the smallest tangible evidence of other kinds" (ibid.). The remainder of the *Introduction* reflects an attempt to refute this initial principle through (1) a hypothetical genealogical stemma which places the majority of witnesses as merely a sub-branch within the transmissional tradition (54-57); (2) claims regarding "conflation" as exclusive to the Byzantine Textform (93-107); and (3) a "Syrian [Byzantine] recension" *ca* AD 350 (132-139 and *passim*). Colwell noted that "Hort organized his entire argument to depose the Textus Receptus" and never actually demonstrated or applied his hypothetical claims against the Byzantine Textform (Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 158). Since Hort's suppositions cannot be established as fact, the natural course should be a return to the initial "theoretical presumption."

³¹ Had Westcott-Hort constructed a NT text *without* an anti-Byzantine bias, their text would have ended up far more Byzantine than most scholars today would imagine. Colwell ("Hort Redivivus," *Methodology*, 160-170) summarizes their good and valid working principles, which fit in well with the Byzantine-priority hypothesis and methodology: (1) "Begin with readings"; (2) "Characterize individual scribes and manuscripts"; (3) "Group the manuscripts"; (4) Construct a historical framework; (5) Make "final judgment on readings."

finds clear acceptance in the non-biblical realm. Fredson Bowers assumes a basic "normality" of transmission as the controlling factor in the promulgation of *all* handwritten documents;³² he also holds that a text reflected in an overwhelming majority of MSS is more likely to have a chronological origin *preceding* that of any text which might be found in a small minority:

[Stemmatic textual analysis] joins with science in requiring the *assumption of normality* as the basis for any working hypothesis... If one collates 20 copies of a book and finds ... that only 1 copy shows the uncorrected state ... , "normality" makes it highly probable that the correction ... was made at an *earlier* point in time ... than [a form] ... that shows 19 with uncorrected type and only 1 with corrected... The mathematical odds are excellent that this sampling of 20 copies can be extrapolated in accord with normality.³³

Such a claim differs but little from that made by Scrivener 150 years ago,³⁴ and suggests that perhaps it is modern scholarship which has moved beyond "normality"--a scientific view of transmissional development in light of probability--in favor of a subjectively-based approach to the data.³⁵ To complete the comparison in the non-biblical realm, modern eclectics should also consider the recent comments of D. C. Greetham:

Reliance upon individual critical perceptions (often masquerading as "scientific" methodology) ... can result in extreme eclecticism, subjectivism, and normalization according

³² Bowers, *Bibliography*, 83-84, notes that "the appeal to normality is [usually] so unnecessary as to be omitted without loss from the marshalling of evidence." Modern eclecticism insists, assuming a rejection of the Byzantine Textform, that a prevailing and continued "abnormality" was the driving factor of early NT transmissional history.

³³ Bowers, *Bibliography*, 74-75, emphasis added.

³⁴ "That mere numbers should decide a question of sacred criticism never ought to have been asserted by any one; never has been asserted by a respectable scholar... But I must say that *the counter-proposition, that numbers have 'no determining voice,' is to my mind full as unreasonable, and rather more startling...* The reading of the majority is *so far* preferable. Not that a bare majority shall always prevail, but that *numerical preponderance, especially where it is marked and constant, is an important element* in the investigation of the genuine readings of Holy Scripture," Frederick Henry [Ambrose] Scrivener, *An Exact Transcript of the Codex Augiensis* (Cambridge: Deighton, Bell, and Co., 1859) vii-viii, emphasis added. Scrivener's clear assertion should be compared with Wallace's revisionist claim that Scrivener "explicitly stated that the Byzantine cursives on which the MT [Majority Text] theory rests are without much value" (Daniel B. Wallace, "Historical Revisionism and the Majority Text Theory: The Cases of F. H. A. Scrivener and Herman C. Hoskier," *NTSt* 41 [1995] 283).

³⁵ Richard Bentley in 1713 (*Remarks upon a Late Discourse of Free Thinking*) outlined what in essence was a method that would produce a Byzantine-related result: "It is good ... to have more anchors than one; ... that by a joint and mutual help all the faults may be mended... The very distances of places, as well as numbers of the books, demonstrate that there could be no collusion... Though the *various readings* always increase in proportion, ... the text, by an accurate collation ... is ever the more correct, and comes nearer to the true words of the author." (Quoted in Samuel P. Tregelles, *An Account of the Printed Text of the Greek New Testament* [London: Bagster, 1854] 50-51, emphasis original).

to the esthetic dictates of the critic... The opposite extreme ... maintains that ... the only honest recourse is to select that specific ... extant document which ... seems best to represent authorial intention, and once having made that selection, to follow the readings of the document as closely as possible."³⁶

When considering the above possibilities, Hort's initial "theoretical presumption" is found to be that representing the scientifically-based *middle ground*, positioned as a corrective to both of Greetham's extremes. As Colwell stated,

We need Hort Redivivus. We need him as a counter-influence to the two errors I have discussed: (1) the ignoring of the history of the manuscript tradition, and (2) overemphasis upon the internal evidence of readings. In Hort's work two principles (and only two) are regarded as so important that they are printed in capital letters in the text and in italics in the table of contents. One is "ALL TRUSTWORTHY RESTORATION OF CORRUPTED TEXTS IS FOUNDED ON THE STUDY OF THEIR HISTORY," and the other, "KNOWLEDGE OF DOCUMENTS SHOULD PRECEDE FINAL JUDGMENT UPON READINGS."³⁷

Beyond an antipathy for the Byzantine Textform and a historical reconstruction which attempted to define that Textform as the secondary result of a formal revision of the fourth century, Westcott and Hort made no idle claim regarding the importance of transmissional history and its related elements as the key to determining the original text of the NT.³⁸ Had all things been equal, the more likely scenario which favored a predominantly Byzantine text would have been played out.³⁹ In that sense, the present Byzantine-priority theory reflects a return to Hort, with the intent to explore the matter of textual transmission when a presumed formal Byzantine recension is no longer a factor.

³⁶ Greetham, "Textual Criticism," *Textual Scholarship*, 299-300.

³⁷ Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 155-156, quoting respectively Westcott and Hort, *Introduction*, 40 and 31.

³⁸ As Epp pointed out, "Hort resolved the issue [of competing texts], not on the basis of the *history of the text*, but in terms of the presumed *inner quality* of the texts and on grounds of largely subjective judgments of that quality" (Epp, "Interlude," *Theory and Method*, 94, emphasis original). Of course, once the Byzantine text is eliminated from consideration, historical transmissional reconstruction becomes superfluous.

³⁹ Fee also notes the anti-Byzantine bias and its effect upon Westcott and Hort's methodology: "Hort did *not* use genealogy in order to discover the original NT text... Hort used genealogy solely to dispense with the Syrian (Byzantine) text. Once he had eliminated the Byzantines ... , his preference for the Neutral (Egyptian) MSS was based *strictly* on intrinsic and transcriptional probability" (Gordon D. Fee, "Rigorous or Reasoned Eclecticism--Which?" in J. K. Elliott, ed., *Studies in New Testament Language and Text: Essays in Honour of George D. Kilpatrick on the Occasion of his Sixty-fifth Birthday* [Leiden: Brill, 1976] 177). Obviously, removal of that bias at the initial stage necessarily would lead to quite different conclusions.

A transmissional approach to textual criticism is not unparalleled. The criticism of the Homeric epics proceeds on much the same line. Not only do Homer's works have more manuscript evidence available than any other piece of classical literature (though far less than that available for the NT), but Homer also is represented by MSS from a wide chronological and geographical range, from the early papyri through the uncials and Byzantine-era minuscules.⁴⁰ The parallels to the NT transmissional situation are remarkably similar, since the Homeric texts exist in three forms: one shorter, one longer, and one in-between.

- (1) The shorter form in Homer is considered to reflect Alexandrian critical know-how and scholarly revision applied to the text;⁴¹ the Alexandrian text of the NT is clearly shorter, has apparent Alexandrian connections, and may well reflect recensional activity.⁴²
- (2) The longer form of the Homeric text is characterized by popular expansion and scribal "improvement"; the NT Western text generally is considered the "uncontrolled popular text" of the second century with similar characteristics.
- (3) Between these extremes, a "medium" or "vulgate" text exists, which resisted both the popular expansions and the critical revisions; this text continued in much the same form from the early period into the minuscule era.⁴³ The NT Byzantine Textform reflects a similar continuance from at least the fourth century onward.

Yet the conclusions of Homeric scholarship based on a transmissional-historical approach stand in sharp contrast to those of NT eclecticism:

⁴⁰ According to Alan J. B. Wace and Frank H. Stubbings, "The Transmission of the Text," ch. 6 of their *A Companion to Homer* (London: Macmillan & Co., 1962) 229, n. 4, R. A. Pack in 1949 listed "381 items for the *Iliad* and 111 for the *Odyssey*, besides a large number of quotations in other writers and some 60 items which should be classified as indirect sources"; 229, n. 3 states that the more complete "manuscripts of the *Iliad* ... [total around] 190, ranging in date from the fifth to the eighteenth centuries... For manuscripts of the *Odyssey*, ... Allen ... lists 75, from the tenth to the eighteenth centuries"; 232, n. 40, "The earliest fragment of a papyrus codex of Homer is ... part of a single leaf ... dated to the second(?) century A. D. Codices become common in the third century, and are the rule in the fourth."

⁴¹ See the description of Alexandrian critical scholarship and methods in William R. Farmer, *The Last Twelve Verses of Mark* (Cambridge: University Press, 1974) 13-17.

⁴² See Maurice A. Robinson, "The Recensional Nature of the Alexandrian Text-Type: A Response to Selected Criticisms of the Byzantine-Priority Theory," *Faith and Mission* 11 (1993) 46-74 [issue published 1997].

⁴³ Thomas W. Allen, *Homer: The Origins and the Transmission* (Oxford: Clarendon, 1924) 326, contrasts the Homeric vulgate and longer form against the work of the Alexandrian revisers, "In neither case had their labours any effect... The vulgate did not change, and the long texts withered of themselves."

We have to assume that the original ... was a medium [= vulgate] text... The longer texts ... were gradually shaken out: if there had been ... free trade in long, medium, and short copies at all periods, it is hard to see how this process could have commenced. Accordingly the need of accounting for the eventual predominance of the medium text, when the critics are shown to have been incapable of producing it, leads us to assume a medium text or vulgate in existence during the whole time of the hand-transmission of Homer. This consideration ... revives the view ... that the Homeric vulgate was in existence before the Alexandrian period... [Such] compels us to assume a central, average, or vulgate text.⁴⁴

Not only is the parallel between NT transmissional history and that of Homer striking, but the same situation exists regarding the works of Hippocrates. Allen notes that "the actual text of Hippocrates in Galen's day was *essentially the same as that of the mediaeval MSS* ... [just as] the text of [Homer in] the first century B.C. ... is the *same as that of the tenth-century minuscules*."⁴⁵

In both classical and NT traditions there thus seems to be a "scribal continuity" of a basic "standard text" which remained relatively stable, preserved by the unforced action of copyists through the centuries who merely copied faithfully the text which lay before them. Further, such a text appears to prevail in the larger quantity of copies in Homer, Hippocrates, and the NT tradition. Apart from a clear indication that such consensus texts were produced by formal recension, it would appear that normal scribal activity and transmissional continuity would preserve in most manuscripts "not only a very ancient text, but a very pure line of very ancient text."⁴⁶

Principles to be Applied toward Restoration of the Text

The Byzantine-priority position (or especially the so-called "majority text" position) is often caricatured as only interested in the weight of numbers and simple "nose-counting" of MSS when attempting to restore the original form of the NT text.⁴⁷ Aside from the fact that such a

⁴⁴ Allen, *Homer*, 327, emphasis added. Allen additionally states that "the unrevised vulgate ... showed a more genuine text" (281-2), and that "the Alexandrine's labours ... had *no effect* on the book trade and the character of the copies produced." (309, emphasis added).

⁴⁵ Allen, *Homer*, 312-313, emphasis added.

⁴⁶ The words are Hort's (Westcott and Hort, *Introduction*, 250-251), as applied to the text of Codex Vaticanus, but here applied with sufficient justification to the more general text represented by the vast majority of MSS.

⁴⁷ Fee, "Majority Text and Original Text," *Theory and Method*, 207, caricatures "Burgon's seven 'notes of truth'" as "simply seven different ways of saying that the majority is always right." Daniel B. Wallace, "The Majority Text Theory: History, Methods, and Critique," in Bart D. Ehrman and Michael W. Holmes, eds., *The Text of the New Testament in Contemporary Research: Essays on the Status Quaestionis*, Studies and Documents 46, ed. Eldon Jay Epp et al. (Grand Rapids: Eerdmans, 1995) 310, n. 67 states bluntly: "The rationale for the Majority text

mechanical and simplistic method would offer no solution in the many places where the Byzantine Textform is divided among its mass of witnesses, such a caricature leads one to infer that no serious application of principles of NT textual criticism exist within such a theory. This of course is not correct. There are external and internal criteria which characterize a Byzantine-priority praxis, and many of these closely resemble or are identical to the principles espoused within other schools of textual restoration. Of course, the principles of Byzantine-priority necessarily differ in application from those found elsewhere.

The Byzantine-priority principles reflect a "reasoned transmissionalism" which evaluates internal and external evidence in the light of transmissional probabilities. This approach emphasizes the effect of scribal habits in preserving, altering, or otherwise corrupting the text, the recognition of transmissional development leading to family and texttype groupings, and the ongoing maintenance of the text in its general integrity as demonstrated within our critical apparatuses. The overriding principle is that *textual criticism without a history of transmission is impossible*.⁴⁸ To achieve this end, *all readings in sequence* need to be accounted for within a transmissional history, and no reading can be considered in isolation as a "variant unit" unrelated to the rest of the text.

In this system, final judgment on readings requires the strong application of internal evidence *after* an initial evaluation of the external data has been made.⁴⁹ Being primarily transmissionally-based, the Byzantine-priority theory continually links its internal criteria to external considerations. This methodology always asks the prior question: does the reading which may appear "best" on internal grounds (no matter how plausible such might appear) *really* accord with known transmissional factors regarding the perpetuation and preservation of texts?⁵⁰ Such an approach parallels Westcott and Hort, but with the added *caveat* against dismissing the Byzantine Textform as a significant transmissional factor. Indeed, the present theory in many respects remains quite close to that of Westcott and Hort; the primary variance is reflected in certain key assumptions and a few less obvious principles. Because of these initial considerations, the conclusions regarding the original form of the NT text will necessarily differ significantly from those of Westcott and Hort.

Principles of Internal Evidence

The basic principles of internal and external evidence utilized by Byzantine-priority advocates are quite familiar to those who practice either

may be complex, but the method (for most Majority text defenders) is quite simple: count noses."

⁴⁸ So also Porter, "Textual Analysis," 31.

⁴⁹ Cf. Colwell's ordered principles cited above, n. 29, for an overview of the entire process.

⁵⁰ Current eclectic praxis might favor a reading found in a single MS. Following a transmissional procedure, such would be ruled out immediately, despite any claimed internal plausibilities.

rigorous or reasoned eclecticism. At least one popular principle (that of favoring the shorter reading) is omitted; other principles are cautiously applied within a transmissionally-based framework in which external evidence retains significant weight. The primary principles of internal evidence include the following:

1. *Prefer the reading that is most likely to have given rise to all others within a variant unit.* This principle fits perfectly within a primarily transmissional process; it is utilized by both rigorous and reasoned eclectics, and is the guiding principle of the Nestle-Aland "local-genealogical" method.⁵¹ For Byzantine-priority this principle has great weight: it is extremely important to attempt to explain the rise of all readings within a variant unit. The eclectic model continually evaluates variant units in isolation, attempting to determine in each individual case that reading which seems most likely to have produced all others within that variant unit. The Byzantine-priority principle, on the other hand, insists on *not* taking a variant unit in isolation from the remainder of the text, but always to ask how the reading which appears to be superior in any variant unit fits in with a full transmissional overview. Such a procedure involves the readings of *all* the units in near proximity: how they developed, were perpetuated, and grew into their relative proportions among the extant data. This procedure elevates the overall value of this principle and serves as a check against excess in application.

The principle is not negated, but modified. The textual researcher *always* must ask whether the reading that initially appears to support the rise of all others in a given variant unit is equally that which by its transmissional history remains most likely to have given rise to all other readings in the surrounding text as a whole. If one initially assumes a reading with extremely weak transmissional support to be original, a sufficient explanation must be provided as to how other competing readings could have derived from the first, and also how such readings could have ended up in transmissional relation to neighboring variant units. When such explanations become problematic, this in itself becomes presumptive that *another* reading in a given unit may in fact have been the source of all competitors, and that the researcher should reexamine the case instead of accepting what at first appeared most plausible when viewed in isolation. Only thus can a final candidate be established within each variant unit--"reasoned transmissionalism" at work.

2. *The reading which would be more difficult as a scribal creation is to be preferred.* This internal canon is predicated upon the assumption that a scribe would not deliberately produce nonsense, nor make a passage more difficult to understand. If a more common word stood in an exemplar, a scribe would not normally substitute a rare word. Yet scribes *do* produce

⁵¹ See Kurt Aland and Barbara Aland, *The Text of the New Testament: An Introduction to the Critical Editions and to the Theory and Practice of Modern Textual Criticism* (Grand Rapids: Eerdmans, [1st ed., 1987]; 2nd rev. & enl. ed., 1989) 34. The "local-genealogical method" is mysteriously defined as "applying to each passage individually the approach used by classical philology for a whole tradition."

nonsense accidentally, and at times may even obfuscate a plain and simple reading for unknown reasons. There needs to be a transmissional corollary of qualification: *difficult readings created by individual scribes do not tend to perpetuate in any significant degree within transmissional history*. This principle can be demonstrated in any relatively complete apparatus by examining the many singular or quasi-singular readings which were never or rarely perpetuated. The same can be said for readings in small groups of MSS, whether due to family or sub-texttype ties, or by coincidence. Transferring the corollary to the primary principle, *the more difficult reading is to be preferred when such is found in the transmissional majority of witnesses rather than when such is limited to a single witness or an interrelated minority group*. The reasoning behind this assumption is obvious: while a minority of scribes might adopt any difficult reading for at least a time, the chances are slim that the vast majority of scribes would adopt such a reading were a simpler one originally dominant from the autograph. The researcher still must demonstrate on internal grounds that the "more difficult" reading is in fact such, as well as the transmissional likelihood of that reading having been original within that variant unit.⁵²

3. *Readings which conform to the known style, vocabulary, and syntax of the original author are to be preferred*. While this principle is valid, its application in modern eclectic praxis is fraught with difficulties. Other factors, including transmissional history, need to be considered before a final stylistic determination can be made in regard to a given passage.⁵³

⁵² Cf. Bertil Albrektson, "Difficilior Lectio Probabilior: A Rule of Textual Criticism and its use in Old Testament Studies," in B. Albrektson et al. eds., *Remembering All the Way: A Collection of Old Testament Studies published on the Occasion of the Fortieth Anniversary of the Oudtestamentisch Werkgezelschap in Nederland, Oudtestamentische Studien 21* (Leiden: Brill, 1981) 9, 11: "It is not enough for a reading simply to be *difficilior*: it must also fit the context and make better sense than the rival variant"; "a *lectio difficilior* may be more difficult simply because it is wrong... It would be foolish to raise the mistake of the copyist to the status of original text."

⁵³ One cannot, for example, invoke any considerations of "Markan" style, vocabulary or syntax in Mk 2:16 when determining between the γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων (P⁸⁸ B L W Δ 0130^{vid} 33 2427 pc b bo^{mss}) and the γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι (M A C D Θ f¹ f¹³ 700 892 1006 1342 1506 a c e ff² r¹ lat sy sa^{mss} bo^{pl}). The first phrase appears nowhere else in the NT, while the second is found 17x in the gospels and nowhere else in Mk. Metzger states (*Textual Commentary* in loc.), "The more unusual expression οἱ γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων is to be preferred, since the tendency of scribes would have been to insert καὶ after οἱ γραμματεῖς under the influence of the common expression." This, however, requires the case alteration of τῶν Φαρισαίων to οἱ Φαρισαῖοι, which complicates the process and requires recensional activity on the part of a large number of scribes. It remains easier to comprehend a *limited* recensional action, localized primarily in Egypt, which produced the minority phrase. Cf. the parallel Lk 5:30 (Mt 22:11 mentions only Pharisees), where the Alexandrian text reads οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν (B C L W X 1 33 579 700 892 1241 2542 844 2211 pc lat). Recensional alteration in Mark would create a greater harmony between the Alexandrian parallels; in Lk, N (D 205 209 788) pc it sa^{mss} bo resolved the difficulty by *omitting* the troublesome αὐτῶν. Yet the Byzantine Textform in Lk, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι (M A Θ Ψ f¹³ 1006 1342 1506 r¹ sy^h [sa^{ms} bo^{mss}]), clearly reflects a "more difficult" reading, since there the scribes apparently belong to the τελωνῶν καὶ ἀλλῶν of 5:29 and *not* to the Pharisees. Thus the Byzantine reading in Lk alone explains the Alexandrian and Western alterations there, as well as the parallel recensional activity in Mark. Any other view leaves the Byzantine text of Lk 5:30 unexplainable. The Mk 2:16 variant is not discussed in either J. K. Elliott, "An Eclectic

Merely because *καί* or *ευθύς* are "characteristic" in Mark or *οὐν* in John does not mean that one automatically should prefer such a reading over the alternatives. Stylistic criteria taken in isolation can easily lead to wrong decisions if the degree and quality of transmissional support are not equally considered. A basic assumption is that scribes in general would be unlikely to alter the style and vocabulary of a given author when copying that which lay before them. Further, in any given instance, a minority of scribes might create an intentional or accidental variation which either *conforms* the text to a writer's style, or which moves the text away from an author's normal style. Transmissional criteria serve as a check and balance against mere stylistic, syntactical, content, and vocabulary considerations, allowing one to arrive at a more certain result. Attention to transmissional considerations prevents a naive acceptance of a variant solely due to stylistic conformity, especially when such is dependent upon favored MSS which fluctuate stylistically within a given book.⁵⁴

For example, what does one do with *οὐν* in John? Certainly this word is distinctive of Johannine style, and on thoroughgoing eclectic principles perhaps should always be preferred (although structural considerations might alter such a decision).⁵⁵ Modern reasoned eclecticism seems to prefer *οὐν* *only* when supported by favored MSS, even if such support is limited. On a transmissional-historical basis, *οὐν* when found in limited perpetuation among a small minority of witnesses would be ruled out due to lack of a reasonable amount of transmissional support. Modern eclectic methodology cannot satisfactorily distinguish a Johannine from a non-Johannine *οὐν* on the basis of either internal criteria or a small group of favored MSS. There needs to be a transmissional criterion for authenticity, since cases such as this cannot be resolved by an appeal to style, to limited external evidence, or to the reading that may have given rise to the others. Transmissional considerations offer a better solution in such cases than do eclectic methodologies. Similarly, how would one handle variation between *δε* and *οὐν* in John? That gospel actually uses *δε* more frequently than *οὐν* (*δε* Byz 231x, NA²⁷ 212x; *οὐν* Byz 201x, NA²⁷ 200x), even though *οὐν* is "stylistically Johannine." *Δε* thus cannot be ruled out when opposed by *οὐν*. The optimal (and only) solution is a reliance upon *all* external evidence, coupled with a solid view of historical-transmissional considerations.

4. *Readings which clearly harmonize or assimilate the wording of one passage to another are to be rejected.* That scribes engaged in some harmonization or assimilation to parallel passages or contexts can be demonstrated repeatedly within the pages of a critical apparatus. Colwell

Textual Commentary on the Greek Text of Mark's Gospel," in Eldon Jay Epp and Gordon D. Fee, eds., *New Testament Textual Criticism: Its Significance for Exegesis: Essays in Honour of Bruce M. Metzger* (Oxford: Clarendon, 1981) 47-60; or J. K. Elliott, *The Language and Style of the Gospel of Mark*, Supplements to Novum Testamentum, 71 (Leiden, Brill, 1993).

⁵⁴ See further the discussion of *οὐν* in John as found in Robinson, "Recensional Nature," 51-54.

⁵⁵ Cf. the discourse analysis considerations in Vern Poythress, "The Use of the Intersentence Conjunctions *de*, *oun*, *kai*, and *Asyndeton* in the Gospel of John," *NovT* 26 (1984) 312-346; also, Steve Booth, *Selected Peak Marking Features in the Gospel of John*, American University Studies, Series 7: Theology and Religion, vol. 178 (New York: Peter Lang, 1996), 100-106.

noted that harmonization to parallels in the immediate context occurs more frequently than to remote parallels.⁵⁶ Yet, one must carefully guard against the assumption that verbal identity where parallels exist is presumptive evidence against authenticity. Merely because harmonization or assimilation *could* occur at a given location, one must not assume that scribes would harmonize whenever possible. Nor is scribal harmonization when it does occur more characteristic of the Byzantine-era scribes than any other. Once more, transmissional aspects remain the primary basis for decision. The apparatuses demonstrate that most of the numerous cases of harmonization or assimilation did *not* perpetuate in any great quantity. While scribes *did* harmonize at various places, and that frequently enough, the vast majority of scribes did not accept or perpetuate such alterations to any significant degree. Even if parallel locations were known from personal familiarity with scripture, most scribes would *not* adopt or add to the text that which was not in the exemplar before them. Harmonization simply did not occur on the grand scale.⁵⁷ It would be a transmissional absurdity to assume numerous "harmonization-prone" scribes adopting a few dozen harmonizations into their Byzantine MSS while failing to continue the process in hundreds of other places where scribes had produced more plausible and attractive harmonizations--none of which were incorporated into the main stream of transmission.⁵⁸

The question can be framed precisely: were scribes more likely in any given instance deliberately to revise the text in the direction of harmonization, or would they generally tend simply to copy and preserve what lay before them? The answer is provided *only* by examining the data in the apparatuses which evidences transmissional reality. One will find that *most* of the time scribes would maintain and preserve the text of their exemplar. When harmonization or assimilation did occur, it was sporadic. The MSS which systematically harmonized to parallel passages were few (the scribes of Codex Bezae and various Caesarean witnesses are more typically harmonistic than what is alleged against Byzantine scribes). While certain Byzantine readings *may* appear to harmonize at various points, it would be a fallacy to charge the Byzantine scribes with a harmonistic tendency for the following reasons: (a) the Byzantine MSS fail to harmonize in most situations; (b) the alleged harmonizations within the Byzantine Textform are relatively infrequent; (c) alleged Byzantine harmonization often fails to conform precisely to the parallel passage; and (d) the

⁵⁶ See Ernest C. Colwell, "Method in Evaluating Scribal Habits: A Study of \mathfrak{P}^{45} , \mathfrak{P}^{66} , \mathfrak{P}^{75} ," *Methodology*, 113, 124.

⁵⁷ See Maurice A. Robinson, "Two Passages in Mark: A Critical Test for the Byzantine-Priority Hypothesis," *Faith and Mission* 13 (1996) 74, 82-93, 96-97, in particular the five questions regarding supposed Byzantine harmonization, p. 91.

⁵⁸ One need only examine the location-name in the parallels Mt 8:28/Mk 5:1/Lk 8:26: is the demoniac Gadarene, Gergesene, or Gerasene? Had the Byzantine scribes truly been inclined toward harmonization, one would expect an identical term in all three gospels. Instead, \aleph reads Γαδαρηνων in Mark and Luke, but Γεργεσηνων in Matthew. Since harmonization did *not* occur where it was more likely, it becomes far less likely elsewhere (note that NA²⁷ reads differently in all three places [Mk/Lk Γερασωνων, Mt Γαδαρηνων]; yet the overall NA²⁷ text is supported *only* by Codex Vaticanus).

Byzantine scribes *fail* to harmonize in hundreds of places where a minority of supposedly earlier MSS had created highly persuasive and attractive harmonizations.⁵⁹

5. *Readings reflecting common scribal piety or religiously-motivated expansion and alteration are secondary.* From a transmissional-historical aspect, this principle is viewed somewhat differently from that which is commonly held. Pious expansions or substitutions made by a single scribe or a small number of scribes are unlikely to gain acceptance within the manuscript tradition. Were this not the case, one would see a continual expansion of divine names and titles: "Jesus" becomes "Jesus Christ," then "the Lord Jesus Christ," then "the Lord and Savior Jesus Christ." "Lord" would become "Lord Jesus" or "Lord God"; "Spirit" would become "Holy Spirit," and so forth. While such alterations and expansions *can* be demonstrated to have occurred frequently within the manuscript tradition, such cases remain sporadic, localized, and shared among only a small minority of scribes. Most NT scribes did *not* engage in wholesale pious expansion. Conversely, when a minority of witnesses might lack one or more appellatives, this does not indicate pious expansion by all other witnesses. The shorter reading may be due to accidental omission triggered by common endings (*homoioteleuta*) among the various *nomina sacra* within a phrase. One cannot presume that the majority of scribes would adopt piously-expanded readings on a merely coincidental but not systematic basis under normal transmissional conditions. A minority of scribes, however, might easily expand deliberately or omit unintentionally. Were pious expansion indeed typical and dominant, one would wonder why most such cases were *not* adopted by the transmissional majority. One cannot have it both ways--scribes either conform to certain patterns *en masse*, or they practice certain habits on a primarily individual and sporadic basis. Since most vagaries produced by individual scribes remained unadopted within the transmissional tradition, there should be no doubt regarding the actual situation. An example of "limited perpetuation" is provided in 1Cor 5:5 (*nomina sacra* in caps):

τη ημερα του ΚΥ	NA ²⁷ P ⁴⁶ B 630 1739 pc Tert Epiph
τη ημερα του ΚΥ ΙΥ	π P ^{61vid} ς Ψ vg st
τη ημερα του ΚΥ ΙΥ ΧΥ	D pc b Ambst
τη ημερα του ΚΥ ημων ΙΥ ΧΥ	A F G P 33 104 365 1241 ^s 1881 al a vg ^{cl} sy ^{p,h**} cop Lcf

While modern eclectic advocates might argue that all readings beyond the shortest (that preferred by NA²⁷) are "pious expansions," such an

⁵⁹ W. F. Wisselink, *Assimilation as a Criterion for the Establishment of the Text: A Comparative Study on the basis of Passages from Matthew, Mark and Luke* (Kampen: J. H. Kok, 1989) should not be ignored, particularly his summary 239-243, at the end of which he states, "Assimilation [= harmonization] is not restricted to a single group of manuscripts, neither to a single gospel... Nothing can be concluded [thereby] ... regarding the age of any variant or the value of any text-type. The current thesis, that the Byzantine text-type is ... inferior because of its harmonizing or assimilating character, is *methodologically not based on sound foundations*" [emphasis added].

approach is too simplistic and ignores the transmissional and transcriptional probabilities that point clearly to the Byzantine Textform as the reading from which all the others derived.⁶⁰

The MSS comprising the Byzantine Textform (basically m in NA²⁷) did *not* adopt the remaining "natural" expansions found in other witnesses ($\overline{\text{KY}} \overline{\text{IY}} \overline{\text{XY}}$ or $\overline{\text{KY}} \eta\mu\omega\nu \overline{\text{IY}} \overline{\text{XY}}$). Yet, had NA²⁷ been original, it would be peculiar if nearly all the Byzantine-era scribes were to stop at $\overline{\text{KY}} \overline{\text{IY}}$ without further embellishment, especially when such was found in supposedly "earlier" MSS from the Western and Alexandrian traditions. This argues strongly that the vast majority of Byzantine-era scribes did *not* create or perpetuate pious expansions, but simply preserved the text which lay before them in their exemplars.⁶¹

It is transcriptionally *more* likely that the small minority of Alexandrian and Caesarean MSS (p^{46} B 630 1739 *pc*) reflect simple homoioteleuton from the Byzantine reading, skipping from Y to Y. A minority reading created by transcriptional error is far easier to accept than to rationalize such a shorter reading as the source from which only a partial expansion was made by the Byzantine majority.

6. *The primary evaluation of readings should be based upon transcriptional probability.* This principle goes back to Westcott and Hort, and has no inherent weaknesses. Scribes *did* make errors and deliberate alterations, and readings need to be categorized and assessed according to their conformity to such scribal tendencies.⁶² Other methods apply this principle inconsistently, more or less commensurate with the preferences of the critic; the application of this principle thus becomes unfairly biased.

A transmissional aspect needs to be recognized: an error or deliberate alteration made in a single MS or a few MSS is unlikely to be perpetuated in quantity. The many singular and quasi-singular readings

⁶⁰ The NA²⁷ text is considered to reflect a consensus judgment of modern reasoned eclecticism. Its editors have stated that "this text is a working text ... [and] is not to be considered as definitive, but as a stimulus to further efforts toward defining and verifying the text of the New Testament" (Barbara and Kurt Aland et al., eds., *Nestle-Aland Novum Testamentum Graece*, 27th edition [Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1993] 45*). Since the NA²⁷ text remains approximately 99.5% identical to that of Westcott-Hort 1881, one may assume a nearly stable consensus regarding its final form.

⁶¹ As an illustration: the "expected" $\alpha\mu\eta\nu$ which in the Byzantine Textform closes most NT books is *absent* from the text of Acts, James, and 3Jn. Only a small minority of witnesses (Ψ 36 453 614 1175 1505 *al*) add the closing term at the end of Acts; a smaller minority at the end of James (614 1505 1852 *pc*); and a similar minority at the end of 3Jn (L 614 1852 *al*). There is *no* logical reason why the Byzantine MSS would leave out an $\alpha\mu\eta\nu$ at the end of three books while adding it everywhere else--*unless* the inclusion or exclusion truly reflects the *original* text of each book. The Byzantine majority was never attracted or influenced to make such an addition in these cases. Apart from a presumption of Byzantine priority, this would reflect a mystery without solution.

⁶² See, for example, Colwell, "Scribal Habits," 114-123, where the individual habits of the scribes of p^{45} , p^{66} , and p^{75} are categorized according to type.

which exist demonstrate the unlikelihood of a transcriptionally-based scribal creation extending much beyond any MS or MSS which first produced it. The chances that any sensible alteration subsequent to the autograph would extend beyond a small group of localized witnesses would be slim. Indeed, such readings as characterize minority texttype witnesses generally remain small and localized. That any deliberate alteration or transcriptional error would gain the cooperation of scribes so as to dominate the entire stream of transmission is a null proposition: scribes demonstrably did not engage in such a practice on the grand scale. Earlier exemplars would serve to nullify the growth and widespread dissemination of most scribal alterations, thus holding in check the unbridled mass of minority variants. An important corollary follows:

7. *Transcriptional error is more likely to be the ultimate source of many sensible variants rather than deliberate alteration.* Many variant readings have their root in transcriptional causes. While this principle includes all cases which produce pure "nonsense," it also includes many in which the end result in some way "makes sense." Sensible readings may arise from the simple omission of a letter, syllable, or word; so too readings produced by haplography, dittography, homoioteleuton or other forms of transcriptional error.⁶³ Even an error that produced a nonsense reading may result later in other sensible variants, created in an attempt to correct the earlier error.

When examining any variant unit, one first should consider whether transcriptional factors could have caused one or more of its readings. A more plausible solution will arise from this approach than from an assumption of the less frequent deliberate alteration. While many readings can only be explained as due to intentional alteration, the primary principle remains of seeking first a transcriptional cause for variant readings. Many readings could be due to either accidental transcriptional error or intentional alteration; one always must weigh the evidence before settling on one cause over another.⁶⁴

8. *Neither the shorter nor longer reading is to be preferred.* The reasoned eclectic principle here omitted is the familiar *lectio brevior potior*, or giving preference to the shorter reading, assuming all other matters to be equal⁶⁵--a principle which has come under fire even from modern eclectics.⁶⁶ Not only can its legitimacy be called into question, but its rejection as a working principle can readily be justified. The net effect of such a principle is to

⁶³ E. g., line-skipping, confusion of letters, errors of the ear, and misreading.

⁶⁴ For example, the shorter variant in Lk 6:1 lacks the word *δευτεροπρωτω*. While such *could* be explained as due to simple homoioteleuton (-τω -τω), the difficult nature of the longer reading suggests intentional alteration by a limited number of scribes. See Robinson, "Recensional Nature," 59-61.

⁶⁵ Matters rarely are equal: shorter readings may be due to transcriptional error or intentional removal of a perceived difficulty. Such skew the case and minimize whatever benefit derives from the principle (which is based on a questionable premise of continued scribal expansion).

⁶⁶ See for example, Elliott, "Recent Studies" 43: "My own observation is that in general it is the *longer* text that is original."

produce an *a priori* bias on insufficient internal grounds which favors the shorter Alexandrian text. The underlying premise is faulty: it assumes that scribes have a constant tendency to expand the text, whether in regard to sacred names, or by a conflationary combination of disparate narratives, lest anything original be lost.⁶⁷ Yet scribal habits as exemplified in the extant data simply do not support such a hypothesis. Had the later scribes done according to all that has been claimed for them, the resultant Byzantine Textform would be far longer than that currently found: divine titles would be extensively expanded, parallel passages would be in greater harmony, and a universally-conflated text would dominate. Such simply is not the case.

The problem as usual is a text-critical leap to a conclusion refuted by a careful examination of the extant data. While scribes did engage in various practices which would produce a "longer" text, such occurred only on an independent, haphazard, and sporadic basis. Such minority scribal expansions can readily be discerned in any critical apparatus (even among Byzantine-era witnesses) and rejected on the basis of their minority support. Scribes simply did *not* expand or harmonize the text *en masse*, and any principle of internal evidence which suggests and is dependent upon the contrary becomes self-refuted by transmissional evidence.⁶⁸

The converse principle--that the *longer* reading should be preferred--is equally rejected. A few may argue thus, such as A. C. Clark and C.-B. Amphoux, who favor the Western type of text,⁶⁹ but such no more can be applied mechanically to the text than can the "shorter reading," despite any apparent logic or plausibility which may be adduced. Such a principle simply will not work within a transmissional framework. Further, it has a similar bias favoring the Western text, just as the "shorter reading" favors the Alexandrian text. Elements which reflect "normal" transmissional considerations should *not* be overthrown or negated on the basis of a built-in bias within a text-critical principle.

Principles of External Evidence

The Byzantine-priority method looks at external evidence as a primary consideration within a transmissional-historical framework. The key issue in any unit of variation is not mere number, but how each reading may have arisen and developed in the course of transmission to reflect

⁶⁷ This is the rationale in Metzger, *Text of the NT*, 200: "Rather than make a choice ... (with the attendant possibility of omitting the genuine reading), most scribes incorporated *both* readings in the new copy which they were transcribing." Such a claim simply is not true (cf. n. 25 above).

⁶⁸ Metzger often appeals to assumed scribal proclivities in order to discredit and eliminate the Byzantine reading, yet only a minority of scribes should be implicated at any given point. Cf. Metzger, *Textual Commentary*, xxvi-xxvii (1st ed.), 12*-13* (2nd ed.) and examples such as Mt 1:7-8; 4:10; 5:22; 9:8; 11:15 and *passim*.

⁶⁹ See Albert C. Clark, *The Primitive Text of the Gospels and Acts* (Oxford: Clarendon, 1914); idem, *The Descent of Manuscripts* (Oxford: Clarendon, 1918); Léon Vaganay and Christian-Bernard Amphoux, *Introduction to New Testament Textual Criticism* (Cambridge: University Press, 1992).

whatever quantitative alignments and textual groupings might exist. To this end a careful consideration and application of various external principles must be applied to each reading within a variant unit.⁷⁰ Certain of these criteria are shared among various eclectic methodologies, but none demonstrate a clear linkage to transmissional-historical factors.

1. *The quantity of preserved evidence for the text of the NT precludes conjectural emendation.* The NT text has been preserved to an extent far exceeding that of any other hand-transmitted literature of antiquity. Thus, the likelihood that conjectural emendation might restore the original form of the text is virtually nil. While other critics do not exclude conjectural emendation as a possibility, conjecture does not gain a serious foothold in contemporary praxis, nor is there any pressing need for such.⁷¹ Conjecture argues a historical model requiring an unparalleled transmissional catastrophe in which *all* known witnesses--manuscript, versional, and patristic--failed to preserve the original text at a given point. Given the quantity of NT evidence, such becomes doubtful in the extreme, and if otherwise valid would call into question *every* word found in any extant witness.⁷²

2. *Readings which appear sporadically within transmissional history are suspect.* Assuming the general normality of manuscript transmission, the original text should leave a significant imprint over the range of transmissional history. Optimally, an original reading should demonstrate a continuity of perpetuation from the autograph to the invention of printing. Readings which fit this criterion have an initial presumptive authenticity that cannot easily be overturned. Certain corollaries follow:

a. *A reading preserved in only a single MS, version or father is suspect.* As with conjecture, it remains transmissionally unlikely that all MSS, versions, and fathers save one should have strayed from the original reading. Even if some witnesses are considered "best" within a given portion of text, it

⁷⁰ Cf. the seven canons of John W. Burgon, *The Traditional Text of the Holy Gospels: Vindicated and Established*, ed. Edward Miller (London: George Bell and Sons, 1896) 40-67. Five of Burgon's canons deal with external evidence (Antiquity, Number, Variety, Respectability of Witnesses, Continuity) and two with internal evidence (Context and "Internal Considerations," which includes grammatical matters and logical continuity). Burgon's seven canons remain valid, and can be applied within a transmissional framework. Modification, however, of Burgon's more extreme positions must be made before his more valuable principles can be clearly discerned. These include his often abusive rhetoric and bombast, his appeal to speculative theological arguments, and various factual inaccuracies now known to exist in his account of manuscript, versional, and patristic evidence.

⁷¹ Ac 16:12 in UBS⁴/NA²⁷ is a modern eclectic exception; see Metzger, *Textual Commentary* in loc. The perception of a possible historical inaccuracy has led the editors to offer a conjectural solution, despite dissent from both Metzger and Aland. Despite limited versional support (vg^{mss}, slav, Provençal, Old German), for all practical purposes the conjecture remains, lacking Greek support. Note that Westcott and Hort admitted *no* conjecture into their actual text, though they did identify many places where a "primitive error" was claimed to have corrupted the MS tradition.

⁷² Elliott, "Recent Studies," 43, states that "the manuscripts are of importance primarily as bearers of readings," and rules out conjecture on the ground that "it is unlikely that the original text has not survived somewhere in our known manuscripts."

remains unlikely that any such witness standing alone would have preserved the original text against all other witnesses. So too the next corollary:

b. *Readings preserved in a small group of witnesses are suspect.* Just as with single testimony, readings preserved in but two witnesses are unlikely to have preserved the original reading against all remaining testimony. This principle can be extended to other small groups, whether three or four MSS, or even more, so long as such groups remain smaller than a larger texttype (which is treated under other principles). Such cases reflect only sporadic or limited transmission.

3. *Variety of testimony is highly regarded.* This principle addresses two areas, neither sufficient to establish the text, but either of which lends support to a given reading.

a. A reading supported by various versions and fathers demonstrates a wider variety of support than a reading lacking such. The greater the variety of support, the more weight is lent to a reading. However, if a reading possesses only versional or patristic support without being evidenced in the Greek manuscript tradition, such a reading is secondary. Isolated patristic or versional testimony is not sufficient to overturn the reading most strongly supported among the Greek MS base.

b. Among Greek MSS, a reading shared among differing texttypes is more strongly supported than that which is localized to a single texttype or family group. Diversity of support for a reading is far stronger than the testimony of any single manuscript or small group of MSS.⁷³ Overlooked by many is the fact that the Byzantine Textform is the most frequent beneficiary of such diverse support: there are far more instances wherein an Alexandrian-Byzantine or Western-Byzantine alignment exists than an Alexandrian-Western alignment wherein the Byzantine stands wholly apart.⁷⁴ Indeed, were all Alexandrian-Byzantine or Western-Byzantine readings in the MSS, fathers, and versions considered as primarily representing the Byzantine Textform (in accord with the present

⁷³ See J. Harold Greenlee, *Introduction to New Testament Textual Criticism* (Grand Rapids: Eerdmans, 1964) 115-6: "If a reading has the support of good witnesses of several text-types it is more probable that the reading antedates the rise of the local texts instead of having originated in one of the local texts." Within the present theory, the Byzantine Textform is considered as that from which all the minority groups ultimately derived, yet Greenlee's principle still applies with equal vigor when evaluating external support.

⁷⁴ This category does not include what Westcott and Hort termed "distinctive" Byzantine readings, i. e., those wholly unattested by any ante-Nicene Father, version, or MS. While Hort's definition was flawed in presupposing a formal AD 350 Byzantine revision, it remains a reasonable criterion for identifying otherwise unattested Byzantine readings in the pre-fourth century era. The early papyri have removed some previously "distinctive" readings from this small category; see Harry A. Sturz, *The Byzantine Text-Type and New Testament Textual Criticism* (Nashville: Thomas Nelson, 1984) 55-69, 145-208. Sturz has been misinterpreted by some adverse critics; however, the contextual definition deals only with the status of the evidence in *Hort's day*, and the modern papyrus discoveries indeed have disproven Hort's claims that *no* "distinctive" Byzantine reading could have existed before AD 350. One should reconsider any remaining claims in the light of possible future discoveries.

hypothesis), all witnesses would appear far more "Byzantine" than by methods which exclude such co-alignments from consideration as Byzantine. Specific texttype alignments in either case naturally remain distinct on the basis of quantitative analysis.⁷⁵

4. *Wherever possible, the raw number of MSS should be intelligently reduced.* "Genealogical method" is accepted whenever such can be firmly established. "Family" groups such as f¹ and f¹³ have long been cited under one siglum, and a few MSS are known copies of earlier extant witnesses. In many other cases a close genealogical connection can be established and thus mere numbers can be reduced in a proper manner. At times a group of MSS can be shown to stem from a single scribe with one exemplar (e.g., the eight MSS copied by George Hermonymus or the seven copied by Theodore Hagiopetrites); other MSS stem from a single recension (e.g., the ca. 124 MSS of Theophylact's commentary on John, which differ so little from one another that Theophylact's Johannine archetype readily can be reconstructed). Such numerical reductions restore the source text of the descendants and prevent a multiplication of totals for the sake of mere number. Such also includes grouping the various Byzantine subtypes (K¹ K^a Kⁱ K^r etc.) according to their hypothetical archetypes; these then become single secondary-level sources within the Byzantine Textform. The K^r subtype in particular is known to be late and secondary, having been produced out of the K^x type with lectionary and liturgical interests in mind. The MSS of that subtype resemble each other far more than they do the dominant K^x type. When recognizable genealogical ties can be established, MSS can be grouped under their reconstructed archetype and reduced to a common siglum, wherein number carries no more weight than its archetype.

What is *not* legitimate is to force the genealogical method to do more than it can, and to impose a genealogy which treats a texttype as a single witness. Less legitimate is to claim a given texttype or texttypes as the assumed parent(s) of other texttypes without demonstrable transmissional evidence. Such was the essence of Westcott and Hort's

⁷⁵ Cf. Darrell D. Hannah, *The Text of I Corinthians in the Writings of Origen*, The New Testament in the Greek Fathers: Texts and Analyses 4, ed. Bart D. Ehrman (Atlanta: Scholars Press, 1997) 269, 271-272. Hannah clearly shows (Tables I and II) that (as expected) "Origen's text is thoroughly Alexandrian" in that epistle (average ca 77%). Yet when Byzantine-Alexandrian alignments are taken into consideration, Origen is ca 60% Byzantine--and this in a situation where the Alexandrian MSS \aleph B C are themselves only ca 51% Byzantine (Tables III-V, 273-4). Cf. Burgon's parallel claim regarding the early Fathers (Burgon, *Traditional Text*, 101): "The testimony therefore of the Early Fathers is emphatically ... in favour of the Traditional Text, being about 3:2." The matter is *not* that Burgon's patristic editions were uncritical; Hannah's data are plain: Origen, the most "Alexandrian" patristic writer, *does* read 3:2 (ca 60%) with the Byzantine Textform in 1Cor. No one should be surprised were that proportion to increase among other Fathers in modern critical editions. This type of Byzantine alignment will only be seen, however, if patristic textual studies display their statistics in a manner parallel to that of Hannah. Hannah's presentation is flawed, however, by a certain circularity based upon an *a priori* assumption: "Origen's relatively high (62%) agreement with [the] Byzantine ... result[s] from Alexandrian and Byzantine witnesses sharing the same reading... The Byzantine text was constructed from a mixture of Alexandrian readings and other elements ... [These results are] *just what we should expect* if it is in fact a *later* text which arose during the fourth century" (Hannah, 292, emphasis added).

hypothetical stemma and subsequent claims made with the sole intent of discrediting the Byzantine Textform. On the basis of transmissional considerations, the Byzantine-priority hypothesis would claim that the original form of the NT text would be more likely to manifest itself within whatever texttype might be overwhelmingly attested within the manuscript tradition, to the exclusion of all others. Such appeals to "normality," and is far more plausible than a piecemeal eclectic reassemblage of a hypothetical "original" which finds no representative among the extant witnesses. The texttype which on the basis of transmissional factors would appear to possess the strongest claim to reflect the original text can be termed the "Textform" from which all other texttypes and subtypes necessarily derive. The present theory asserts that the Byzantine best fulfills this demand, thus the designation "Byzantine Textform." All competing forms of the text reflect "texttypes," "subtypes," or "families," each of which developed transmissionally out of that original Textform.

5. *Manuscripts still need to be weighed and not merely counted.* This principle encompassed the intelligent reduction of witnesses based upon proven genealogical ties. Yet *all* MSS still need to be categorized regarding their text-critical value and "weight." A basic component of "weight" is the transcriptional reliability of a MS. A later MS may preserve an earlier form of text; a well-copied MS may preserve an inferior form of text; a poorly-copied MS may preserve an otherwise superior form of text. The effects upon transmission caused by individual scribal practice need to be taken into consideration when assigning a particular "weight" to a given MS at any point of variation. Thus, a determination of individual scribal habits becomes of prime importance. A MS whose scribe had a penchant for haplography or changes in word order will be of less significance when evaluating variant readings which parallel those types of error. A scribe whose problems involved dittography or frequent substitutions of synonyms will be of less weight regarding readings reflecting those types of variation. The study of scribal habits of individual MSS has not taken place on a wide scale, despite the oft-repeated claim that "weight" prevails over mere "number" (one suspects the slogan is used more as a catch-phrase to discredit the Byzantine numerical majority rather than a call for establishing on solid grounds the true text-critical "weight" of individual MSS). Much more needs to be done in this regard, since the studies which so far have appeared have only scratched the surface.⁷⁶ An evaluation of individual scribal habits would allow a better perception of the significance of individual MSS as they support or oppose given variants.

⁷⁶ Limited studies of scribal proclivities include the following: Colwell, "Scribal Habits," *Methodology*, 106-124; James R. Royse, "The Treatment of Scribal Leaps in Metzger's *Textual Commentary*," *NTSt* 29 (1983) 539-551; idem, "Scribal Tendencies in the Transmission of the Text of the New Testament," in Ehrman and Holmes, *Text of the NT*, 239-252; idem, "Scribal Habits in the Transmission of New Testament Texts," in Wendy D. O'Flaherty, ed., *The Critical Study of Sacred Texts* (Berkeley: Graduate Theological Union, 1979) 139-161; Peter M. Head, "Observations on Early Papyri of the Synoptic Gospels, especially on the 'Scribal Habits,'" *Biblica* 71 (1990) 240-243; idem, "Re-Inking the Pen: Evidence from P. Oxy. 657 (P¹³) concerning Unintentional Scribal Errors," *NTSt* 43 (1997) 466-73; and Maurice A. Robinson, "Scribal Habits among Manuscripts of the Apocalypse" (PhD Diss., Southwestern Baptist Theological Seminary, 1982).

6. *It is important to seek out readings with demonstrable antiquity.* While the age of a MS is not as significant as the text it contains (which text is earlier than that particular MS), it is important to determine the earliest known attestation for a variant reading amid the extant evidence. A reading which lacks even a modicum of early support may be suspect. This is particularly so when the earliest testimony for a reading occurs quite late in the transmissional process.

One problem is determining "late" versus "early." While readings found in sources of a given date are at least as old as the witnesses involved, silence in the earliest period (due to a paucity of evidence) does not require rejection of readings solely because they lack early attestation. When extant testimony decreases, some loss of attestation is to be expected, and readings lacking attestation in the early period cannot be summarily dismissed. Methodological failure on this point neutralizes Westcott and Hort, since subsequent discoveries established the early existence of many readings which they had considered late and secondary. Had such information been available to them, those readings could not have been as easily dismissed. Indeed, if most sensible readings were in existence by AD 200,⁷⁷ caution should be applied when establishing the antiquity of a reading based solely on extant representatives. Chronologically "late" MSS are known to preserve earlier non-Byzantine texts well into the minuscule era; there is no reason to assume that minuscules preserving a Byzantine type of text fail to reflect a similar "early" character.⁷⁸ Where, indeed, might one make a demarcation? While some may prefer a fourth-century boundary, there is no compelling reason to disqualify the fifth or sixth century, or even the ninth or tenth century. The real issue appears to be an opposition to any authoritative inroad for the Byzantine Textform. There are valid reasons for considering all MSS extending into the late tenth or early eleventh century as "early" in regard to their texts. An explanation is in order:

Apart from colophon information which would date the time of writing and the age of the exemplar, one cannot establish the actual antiquity of the text in any given MS. Since colophons of such detail do not exist, other means of assessing textual antiquity must be considered. Pertinent to this point are two major disruptions within transmissional history: "copying revolutions," wherein numerous ancient MSS were subjected to massive recopying efforts, replacing their previous exemplars *en masse*.

(a) The first "copying revolution" occurred when Christianity was legitimized under Constantine. The church of the early fourth century

⁷⁷ Colwell, "Nature of Text-Types," *Methodology*, 55: "The overwhelming majority of readings were created before the year 200 " [emphasis original].

⁷⁸ Cf. Nigel G. Wilson, "The Libraries of the Byzantine World," *Greek, Roman, and Byzantine Studies* 8 (1967) 71-72: "The historian George Syncellus, writing about A. D. 800, says that he found something in a very accurately written volume ... [whose exemplar] had been corrected by St Basil himself. This means that books dating back to the fourth century could still be brought to light in the early ninth."

moved from a persecuted minority to an approved entity with governmental sponsorship. It is no coincidence that a change in writing material (from cheap and fragile papyrus to costly and durable vellum) occurred at this time. The earliest extant vellum MSS (i.e., the fourth- and fifth-century uncials \aleph , A, B, C, D, and W) and many later uncials would have been copied directly from papyrus exemplars. This is demonstrated by the lack of stemmatic or genealogical ties among the early vellum and papyrus witnesses.⁷⁹ The common archetypes of closely-related uncials such as EFGH or SUV Ω as well as those of the relatively "independent" uncials up through the ninth century all are likely to have been early papyrus exemplars. This principle would not have been missed had the later uncials not been Byzantine in character. If correct, then *all* vellum uncials should be utilized when attempting to restore the original text of the NT. Most extant vellum uncials or (at least) their immediate archetypes would have been copied from papyrus exemplars, many of which would have preceded the change of writing material engendered by the altered political status of the previously persecuted church.⁸⁰

(b) The second "copying revolution" occurred in the ninth century when handwriting switched rapidly from uncial to minuscule script.⁸¹ This change likely was initiated by Theodore of Studium and was swiftly accepted throughout the Greek-speaking world as a replacement for the more ponderous uncial script. Within a century and a half uncial script had ceased to exist among continuous-text NT MSS and soon after that disappeared even from the more traditional and conservative lectionaries. The upshot of this copying revolution was similar to what transpired following the papyrus-to-vellum conversion of the fourth century: uncial MSS of far earlier date were recopied in great quantity into the new and popular minuscule script and then destroyed.⁸²

A very strong presumption exists that the exemplars of the earliest genealogically-unrelated minuscule MSS were uncials dating from a much earlier time. These include the minuscules of the ninth and tenth centuries,

⁷⁹ The close ties between \aleph^{75} (discovered 1955) and B confirmed the early existence of an Alexandrian text which otherwise had been questioned in view of previous papyrus discoveries. One should allow for the possible discovery of future links between other extant vellum uncials and their papyrus-based ancestors.

⁸⁰ While papyrus NT MSS continued to be copied until at least the eighth century, none of the extant papyri beyond \aleph^{75} /B are closely related to any known uncial witness. Neither do any extant papyri of late date appear to be copied from any extant vellum MS. The papyri and uncial MSS all appear to reflect isolated and independent lines of transmission.

⁸¹ Elpido Mioni, *Introduzione alla Paleografia Greca*, Studi Bizantini e Neogreci 5 (Padova: Liviana Editrice, 1973) 64, states that "Such a reform was 'the most profound that the Greek handwriting had undergone in its 2500 years of existence'" (translation by the present writer).

⁸² Mioni, *Introduzione*, 64, states, "At the beginning of the ninth century the transliteration ... of many works from majuscule to minuscule script commences... On the one hand, *this transformation provoked the irreparable destruction of practically all codices in uncial, which were no longer recopied*; on the other hand, this transliteration became the salvation for humanity of numerous works which otherwise would have been irreparably lost" (present writer's translation; emphasis added).

and likely many within the eleventh century as well. Their exemplars were certainly not any contemporary uncials that only recently had been copied (the destruction of recent exemplars would be economically problematic), but far earlier uncial exemplars dating from the 4th-6th centuries. These would have been sought out for both their general accuracy and antiquity.⁸³ As Streeter noted,

In the ninth century there was a notable revival of learning in the Byzantine Empire. A natural result of this would be to cause Christian scholars to seek a better text of the Gospels by going back from current texts to more ancient MSS ... An analogy may be found in the effect of the revival of learning under Charlemagne on the text of the Latin classics. MSS of the seventh and eighth centuries ... are full of corruptions which do not occur in MSS of the subsequent period.⁸⁴

The disappearance of those uncial exemplars was due to "instant obsolescence" following the transfer into the new minuscule script. Once copied, the uncial exemplars were apparently disassembled and utilized for scrap and secular purposes, or washed and scraped and reused for palimpsest works both sacred and secular.⁸⁵ Such is the proper understanding of the "orphan" status of the early minuscules as stated by Lake, Blake, and New:⁸⁶ they did not claim that every exemplar at all times was systematically destroyed after copying, but that, during the conversion period, once a minuscule copy of an uncial exemplar had been prepared, the *immediate uncial predecessor* was disassembled and reused for other

⁸³ For example, Paul Gachter, "Codex D [05] and Codex A [039], " *JTS* 35 (1934) 248-266, assembles evidence which suggests that the ninth-century Byzantine uncial A/039 "certainly has something of the authority of a manuscript of the fourth or fifth century" (265) and "might be proved to be in close relationship with a manuscript of the third [!] century" (266).

⁸⁴ B. H. Streeter, "The Early Ancestry of the Textus Receptus of the Gospels," *JTS* 38 (1937) 229.

⁸⁵ The known reuse of disassembled uncial MSS to receive palimpsest copies of continuous-text minuscules and lectionaries illustrates sacred use. Theological use is exemplified by Codex Ephraemi Rescriptus (C/04), rewritten with the sermons of Ephraem the Syrian. An example of profane use is reflected by the lectionary fragment 974 (cent. xiii) which had been cut to serve as the lining for a slipper (see Aland and Aland, *Text of the NT*, plate 53).

⁸⁶ Kirsopp Lake, "The Ecclesiastical Text," Excursus 1 in Kirsopp Lake, Robert P. Blake, and Silva New, "The Caesarean Text of the Gospel of Mark," *HTR* 21 (1928) 348-349: "Many of the MSS now at Sinai, Patmos, and Jerusalem must be copies written in the scriptoria of these monasteries. We expected to find ... many cases of direct copying. But there are practically no such cases... The amount of direct genealogy which has been detected ... is almost negligible... There are ... families of distant cousins--but the manuscripts ... are almost all orphan children without brothers or sisters... It is hard to resist the conclusion that the scribes usually destroyed their exemplars when they had copied the sacred books." Carson, *KJV Debate*, 47-48, especially 47, n. 5, claims that this statement involves a "logical fallacy." But this wrongly implicates Lake, Blake, and New, who urged only that the lack of genealogical ties among the minuscules suggested an extensive destruction of their immediate *uncial* exemplars *at the time of conversion* from uncial to minuscule script. Lake, Blake, and New perhaps provided unclear communication on this point, but certainly not a "logical fallacy."

purposes.⁸⁷ That this procedure occurred on the grand scale is demonstrated by the dearth of uncial MSS when contrasted to the large quantity of unrelated minuscule MSS as shown in the following chart:⁸⁸

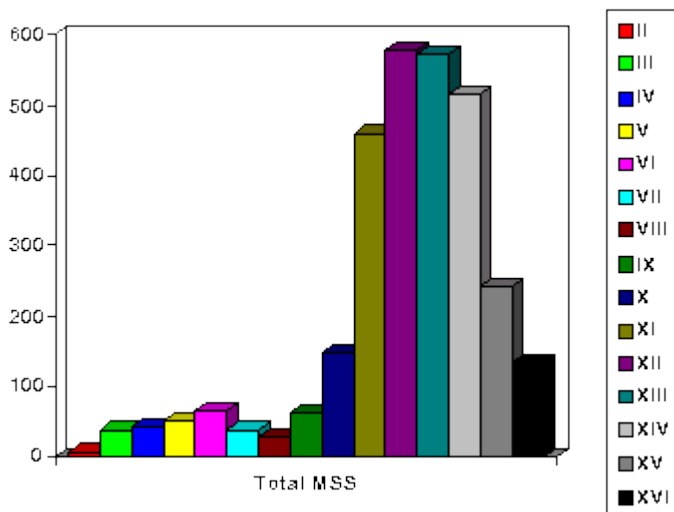

Chart 1: The Extant Continuous-Text MSS in Centuries II-XVI

This dichotomy is evidenced even during the earliest portion of the minuscule era when both scripts coexisted.⁸⁹ The minuscule MSS from the ninth through perhaps the first half of the eleventh century are very likely to represent uncial exemplars far earlier than those uncials which date from the ninth-century. Thus, many early minuscules are likely only two or three

⁸⁷ See L. D. Reynolds and N. G. Wilson, *Scribes and Scholars: A Guide to the Transmission of Greek and Latin Literature*, 3rd ed. (Oxford: Clarendon, 1991) 58-61, regarding the "Renaissance of the Ninth Century" (58): "The text of almost all authors depends ultimately on one or more books written in minuscule script at this [ninth century] date or shortly after... The quantity of literature that is available to us from the papyri and the uncial manuscripts is only a small proportion of the whole"; also, "A further assumption generally made is that one minuscule copy was made from one uncial copy. The uncial book was then discarded, and the minuscule book became the source of all further copies. This theory has a certain a priori justification on two grounds, since [1] the task of transliteration from a script that was becoming less and less familiar would not be willingly undertaken more often than was absolutely necessary, and [2] there is at least some likelihood that after the destruction of the previous centuries many texts survived in one copy only" (60). While Reynolds and Wilson admit that "these arguments do not amount to proof, and there are cases which can only be explained by more complicated hypotheses" (60), the more complex cases cited actually parallel the Greek NT situation, in which *many* uncial MSS reflecting diverse textual streams appear to have been copied independently into the minuscule script and then the uncial exemplars destroyed.

⁸⁸ The data are taken from Aland and Aland, *Text of the NT*, 81; Table 4: "Distribution of Greek manuscripts by century."

⁸⁹ Lake, "Ecclesiastical Text," 348, correctly asked, "Why are there only a few fragments (even in the two oldest of the monastic collections, Sinai and St. Saba) which come from a date earlier than the 10th century? There must have been in existence many thousands of manuscripts of the gospels in the great days of Byzantine prosperity, between the fourth and the tenth centuries. There are now extant but a pitifully small number."

generations removed from papyrus ancestors of the fourth century or before, perhaps even closer. There are no indicators opposing such a possibility, and the stemmatically independent nature of most early minuscule witnesses (their "orphan" status as per Lake, Blake, and New) increases the likelihood of such a case.⁹⁰ It becomes presumptuous to suppose otherwise, especially when many minuscules are already recognized by modern eclectics to contain "early" texts (defined, of course, by their non-Byzantine nature). As Scrivener noted in 1859,

It has never I think been affirmed by any one ... that the mass of cursive documents are corrupt copies of the uncials *still extant*: the fact has scarcely been suspected in a single instance, and certainly never proved... It is enough that such an [early] origin is *possible*, to make it at once unreasonable and unjust to shut them out from a "determining voice" (of course jointly with others) on questions of doubtful reading.⁹¹

It is basically an *a priori* bias against Byzantine uncials and early minuscules which prevents their recognition as preserving a very early type of text. If such MSS in fact are bearers of ancient tradition, one cannot set an exclusionary date before the mid-eleventh century. Note that the Byzantine-priority theory does *not* rise or fall upon a late cutoff period; the theory could proceed in much the same form were the end of the sixth

⁹⁰ Certain majority text supporters have claimed that only the Byzantine MSS were considered "good" and would wear out from heavy use. MSS regarded as substandard supposedly were set aside, thus explaining their preservation. Such a claim, however, indicts even the extant early Byzantine MSS. The argument is specious at best, and fails to take account of the entirety of the data. There is *no* evidence to support selective preservation based on the type of text a MS contained. The fact that MSS disappeared with greater frequency during the two "copying revolutions" readily accounts for a far greater quantity of loss and destruction than normal wear and tear. Such conversion assumes the later product to be *proportional* to the previous state of manuscript existence; it does *not* require that the few MSS and fragments which would survive from the earlier period would maintain a similar proportion in a chance minority survival. Selectivity based upon the *type* of text contained in a MS does not seem to have been a factor in either copying or preservation. At best, the MSS selected for conversion during either copying revolution would be considered "good" as regards *scribal* character, but this says nothing about the quality of the *text*. Scribal excellence in terms of accuracy and orthography was urged by many writers (including Cassiodorus and Theodore of Studium). Few scribes would want to spend time, energy, effort or expense in copying, correcting, or deciphering MSS of demonstrably poor scribal quality.

⁹¹ Scrivener, *Codex Augiensis*, viii, emphasis original. Scrivener's clear statement once more should be contrasted with Wallace's "revisionist" assertions (Wallace, "Revisionism," 283). Scrivener himself (*Codex Augiensis*, vi) sharply contradicts Wallace: "If in my judgment the *Elzevir text* [TR] *approaches nearer on the whole to the sacred autographs* ... , it is only because *I believe that it is better attested to*" (emphasis added). In a letter written near the end of Scrivener's life (Nov 18, 1889), he states, "I reject Dr. Hort's baseless theories as earnestly as he [Burgon] does, and am glad to see they are not gaining ground ... [even though] I stand midway between the two schools, *inclining much more to Burgon than to Hort*" (Edward Meyrick Goulburn, *John William Burgon, Late Dean of Chichester: A Biography*, 2 vols. [London: John Murray, 1892] 2:229, emphasis added). Wallace attempts to prove too much when charging pro-Byzantine supporters with revisionist tendencies. There is *no* reason to substitute a "new revisionism" which distorts Scrivener's position merely to discredit the claims of the pro-Byzantine supporters.

century made the cutoff date.⁹² However, if a strong presumption exists that (at least) the earliest minuscules preserve a much more ancient text, this could not be done except at risk of eliminating the evidence of many "late" MSS containing texts which are representative of "early" exemplars spanning a broad chronological and geographical range.

7. *The concept of a single "best" MS or small group of MSS is unlikely to have transmissional evidence in its favor.* While certain "early" MSS may be considered of superior quality as regards the copying skill of their scribes or the type of text they contain, such does not automatically confer an authoritative status to such MSS. To reiterate: late MSS also contain "early" texts; poorly-copied MSS can contain "good" texts; carefully-copied MSS may contain texts of inferior quality; within various texttypes some MSS will be better representatives than others. But transmissional considerations preclude the concept that any single MS or small group of MSS might hold a status superior either to a texttype or the full conspectus of the stream of transmission.

If the Byzantine Textform is considered to be that form of the text from which all other forms derived, it encompasses the remaining component texttype groups. Yet among the MSS which directly comprise the Byzantine Textform, there is *no* single "best" MS nor any "best group" of MSS; nor can minority Byzantine subgroups override the aggregate integrity of the transmission.

8. *An exclusive following of the oldest MSS or witnesses is transmissionally flawed.* The oldest manuscript of all would be the autograph, but such is not extant. Given the exigencies affecting early transmissional history and the limited data preserved from early times, it is a methodological error to assume that "oldest is best." Since the age of a MS does not necessarily reflect the age of its text, and since later MSS may preserve a text more ancient than that found in older witnesses, the "oldest is best" concept is based on a fallacy. While older MSS, versions, and fathers demonstrate a *terminus a quo* for a given reading, their respective dates do not confer authenticity; they only establish the existence of a given reading at a given date. All readings within a variant unit should be considered under *all* aspects of transmission: minority readings which leave no continual trace throughout transmissional history are suspect; they are *not* made more authentic merely by an appearance in one or a few ancient witnesses.

9. Transmissional considerations coupled with internal principles point to the Byzantine Textform as a leading force in the history of

⁹² See Scrivener (*Plain Introduction*, 2nd ed., 484), who earlier had suggested the tenth century as the appropriate cutoff period (idem, *Codex Augiensis*, xx). Scrivener, however, carefully nuances the cutoff date as "where there is a real agreement between all the documents containing the Gospels up to the sixth century, and in other parts of the New Testament up to the ninth"; yet there are "far more numerous cases where the most ancient documents are at variance with each other" (ibid.). In most cases, "the later uncial and cursive copies" are "of much importance, as the surviving representatives of other codices, very probably ... earlier, than any now extant" (*Plain Introduction*, 2nd ed., ibid.). Thus, the later witnesses *must* be heard, and that with "a determining voice" (*Augiensis*, viii).

transmission. The Byzantine Textform is not postulated a priori to be the original form of the text, nor even the superior texttype. The conclusion follows only as a logical deduction from internal and external considerations viewed from a transmissional-historical framework. Note particularly that there is no automatic probability that the majority of witnesses will overwhelm the MS tradition at any particular point--this despite transmissional expectations. Many variant units show the mass of Byzantine-era MSS divided nearly evenly among two or more competing readings.⁹³ This serves as clear evidence that there can be no automatic anticipation of either textual uniformity or overwhelming numerical support among the MSS comprising the Byzantine Textform.⁹⁴ When a relative uniformity does occur beyond the equally-divided cases, this indicates a transmissional transcendence of probabilities, and serves as presumptive evidence in favor of those readings which find strong transmissional support as a result of unplanned consequence. Rather than a cause for suspicion or rejection, those places where the MSS of the Byzantine Textform stand nearly uniform argue strongly for transmissional originality, based upon the evidence of the divided cases.

Once the Byzantine Textform gains validity on the basis of the preceding considerations, it can be granted a significant voice regarding the establishment of the original text. The result flows naturally from transmissional considerations, but is not dictated by presuppositions external to transmissional factors. Indeed, were any other texttype to demonstrate the same transmissional criteria, that texttype would be favored over the Byzantine.

Note that the Byzantine-priority hypothesis can do nothing to resolve the many cases where external evidence is divided and where no reading clearly dominates. In such cases, internal principles coupled with transmissional probabilities must be invoked to determine the strongest reading.⁹⁵ Similarly, in many cases *internal* principles offer no clear decision,

⁹³ See the "M^{pl}" designation in Zane C. Hodges and Arthur L. Farstad, *The Greek New Testament according to the Majority Text*, 2nd ed. (Nashville: Thomas Nelson, 1985); also bracketed passages in Maurice A. Robinson and William G. Pierpont, *The New Testament in the Original Greek according to the Byzantine/Majority Textform* (Atlanta: Original Word, 1991).

⁹⁴ The Apocalypse is a case in point: there are *two* competing types of text within the Byzantine majority (A^v and Q), neither type dominant, and both often at variance with one another. Yet these disparate types agree frequently against the Old Uncial and Egyptian papyrus readings. In the Apocalypse the Byzantine MSS happen to *diverge* more often than they *converge*, whereas elsewhere in the NT Byzantine convergence is more frequent.

⁹⁵ For example, Mt 21:30, where Robinson-Pierpont read δευτερω (ℵ² B C² L M S Ω Z f¹ 28 33 205 700 892 1342 1424 1506 2542 *pm* mae bo) and Hodges-Farstad (with NA²⁷) read ετερω (ℵ* C* D K U W Δ Θ Π f¹³ 2 157 346 565 579 788 1071 *pm*): the evidence is divided and no parallel passage is involved. One must determine from internal evidence the more likely original reading. Mt elsewhere uses ετερος 7x, Mk 1x, Jn 1x, and Lk an overwhelming 32x; Mt uses δευτερος 3x, Mk 3x, Lk 3x, Jn 4x. While ετερος is characteristically Lukan, in Mt there is too little data to confirm a tendency. The Robinson-Pierpont decision for δευτερω reflects a stylistic consideration: Mt enumerates "first" and "second" in Mt 22:25-26 and 22:38-39, and

and external canons must take a leading role.⁹⁶ Cases also exist where the MSS are divided and where internal evidence is not determinative, in which a reasonable scholarly estimate is the best one can expect.⁹⁷

The primary rules for balancing internal and external evidence are simple, and are ordered in accordance with known facts regarding scribal habits: (1) one should evaluate readings with the intention of discovering antecedent transcriptional causes;⁹⁸ (2) readings should be considered in the light of possible intentional alteration; (3) finally, readings within a variant unit must be evaluated from a transmissional-historical perspective to confirm or modify preliminary assessments. The rigorous application of this methodology will lead to valid conclusions established on a sound transmissional basis. Such accords with what the extant manuscript evidence considered in light of transmissional process and known scribal habits tells us.⁹⁹

elsewhere does *not* juxtapose *πρωτος* and *ετερος*. Thus *δευτερω* appears to be the most reasonable decision in view of Matthean usage.

⁹⁶ No clear-cut internal principle can determine in Lk 23:42 between *εις την βασιλειαν* and *εν τη βασιλεια*. Lukan gospel usage shows *εν τη βασιλεια* 6x and *εις την βασιλειαν* 3x; *εν τη* 71x (NA²⁷ 69x) and *εις την* 44x (NA²⁷ 39x). The alternate form occurs too frequently to be dismissed. Acts has *εις την βασιλειαν* only 1x, with no cases of *εν τη βασιλεια*, but *εις την* occurs 54x (NA²⁷ 53x), and *εν τη* 41x (NA²⁷ 45x). Reuben J. Swanson, ed., *New Testament Greek Manuscripts: Luke* (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1995) gives the external evidence in Lk 23:42: *εις την βασιλειαν* = \mathfrak{P}^{75} B L; *εν τη βασιλεια* = \aleph \mathfrak{M} A C K M U W Γ Δ Θ Λ Π Ψ f^1 f^{13} 2 33 28 157 565 579 700 1071 1424. All theories will make a decision based on a particular estimation of the external evidence. The Byzantine-priority position follows reasonable transmissional considerations in rejecting the reading of three MSS (two localized to Egypt) in favor of that supported overwhelmingly within the manuscript tradition.

⁹⁷ In Mt 24:33, the MSS are divided between *παντα ταυτα* (B L Δ Θ 565 579 *pm* e q sy^h) and *ταυτα παντα* (\aleph D K W Γ 0281 f^1 f^{13} 33 700 892 1241 1424 ℓ 2211 *pm* lat sy^p). The same phrase (with its own variations) recurs in the next verse. Matthean usage is divided (*παντα ταυτα* 4x Byz, 2x NA²⁷; *ταυτα παντα* 5x Byz, 6x NA²⁷). The present writer's Byzantine edition reads *ταυτα παντα*, but not with a level of certainty parallel to the preceding examples. Note that the dominant reading of the parallels in Mt and Mk is only *ταυτα solus*, and thus does not bear on the present case. See also Mt 21:33, which reads either *ανθρωπος* alone (\aleph B C* D K L Δ Θ Π f^1 33 565 579 700 1424 *pm*) or *ανθρωπος τις* (C^c E F G M U Θ^c Ω 2 28 69 124 157 346 788 1071 *pm*); the external evidence is seriously divided. In terms of internal considerations, this would be the *only* place where Mt uses the Lukan phrase *ανθρωπος τι*. This in itself is not sufficient to rule out the longer reading. Homoioteleuton from -ς to -ς could have caused the omission. There simply is insufficient evidence to decide either way from a Byzantine-priority approach.

⁹⁸ Note the apt observation of J. Neville Birdsall, "The Source of Catena Comments in John 21:25," *NovT* 36 (1994) 277: "The view that scribes exercised [*sic*] independent critical judgement in the process of transcription ... appears to me to go completely contrary to the known habits of scribes. [Scribal] changes, ... tended to be of orthography or grammar, or perhaps of vocabulary on stylistic grounds."

⁹⁹ This does not mean that every unit of variation has a simple explanation, nor that there are but few places where external evidence is seriously divided, where internal evidence may be ambiguous, or where both factors may combine. Absolute certainty even within a Byzantine-priority perspective cannot be obtained in such cases. Further, the Byzantine-priority theory remains subject to revision in light of new evidence. The present writer has revised his former hypothesis (see Robinson and Pierpont, *Byzantine/Majority Textform*, xxx - xxxi) regarding cross-comparison and correction of MSS as a primary factor in the establishment and stabilization of Byzantine dominance. Collation research in the *pericope adulterae* (Jn 7:53-

*Selected Objections to the Byzantine-Priority Hypothesis*¹⁰⁰

While modern eclectics demand that the Byzantine-priority hypothesis present a reasonable defense and explanation of its theory and conclusions,¹⁰¹ their own method is *ahistorical*, creating a text without a theory, thereby extricating themselves from complications more severe than those faced under Byzantine-priority. Were modern eclectics required to delineate and defend the presumed transmissional history underlying their preferred text, the explanation would be far more difficult. For any textual theory, logical and reasonable solutions must be provided regarding a multiplicity of historical and transmissional issues; otherwise there exists no secure underpinning for its conclusions. The following typical objections to the Byzantine-priority theory can be paralleled by similar objections against modern eclectic theory in regard to its presumed transmissional model. The matter of most importance is whether the answer supplied by

8:11) makes it abundantly clear that cross-correction did *not* occur on the grand scale so as significantly to alter the textual relations of various streams of descent. The data now reinforce Lake, Blake, and New regarding the general independence of *many* lines of transmission within the Byzantine Textform, which lines of necessity derive from early times.

¹⁰⁰ The scope of the present paper precludes a detailed interaction with the specific critiques against various pro-Byzantine theories (most concern "majority text" hypotheses and a predominantly theological approach). These critiques include Richard A. Taylor, "Queen Anne Resurrected? A Review Article," *JETS* 20 (1977) 377-81; idem, "'Queen Anne' Revisited: A Rejoinder," *JETS* 21 (1978) 169-171; Gordon D. Fee, "Modern Textual Criticism and the Revival of the Textus Receptus," *JETS* 21 (1978) 19-33; idem, "Rejoinder," 157-160; idem, "A Critique of W. N. Pickering's *The Identity of the New Testament Text: A Review Article*," *WTJ* 41 (1979) 397-423 [Fee's articles are combined and rewritten as "The Majority Text and the Original Text of the New Testament," in Epp and Fee, *Theory and Method*, 183-208]; D. A. Carson, "Fourteen Theses," chapter 7 of his *KJV Debate*, 43-78; Michael W. Holmes, "The 'Majority text debate': new form of an old issue," *Themelios* 8:2 (January 1983) 13-19; Roger L. Omanson, "A Perspective on the Study of the New Testament Text," *Bible Translator* 34 (1983) 107-108; Daniel B. Wallace, "Some Second Thoughts on the Majority Text," *BibSac* 146 (1989) 270-290; idem, "The Majority Text and the Original Text: Are they Identical?" *BibSac* 148 (1991) 151-169; idem, "Inspiration, Preservation, and New Testament Textual Criticism," *Grace Theological Journal* 12 (1992) 21-50; idem, "Majority Text Theory," in Ehrman and Holmes, *Text of the NT*, 307-315; T. R. Ralston, "The 'Majority Text' and Byzantine Origins," *NTS* 38 (1992) 122-137.

¹⁰¹ The present writer has replied to various criticisms and challenges; see Robinson, "Two Passages in Mark," 66-111; idem, "Recensional Nature," 46-74. Many critiques of the "majority text" position are valid, particularly the refutation of extreme claims which have nothing to do with Byzantine-priority, and questionable appeals to "providential preservation." The fallacy of the "theological argument" is demonstrated by William D. Barrick, "Ancient Manuscripts and Biblical Exposition," *The Master's Seminary Journal* 9:1 (1998) 25-38, who appeals to "providential preservation" in order to establish the *Alexandrian* reading as the "original" text of 1Cor 11:24 (the omission of κλωμενον): "If John 19:36 is authentic and accurate, how can "broken" be correct in I Corinthians 11:24? ... [The Byzantine reading is] an addition to the original text... Those who made such an addition are subject to God's judgment because they did not rightly preserve His written Word... The pastor or expositor who continues to propagate the corrupted Word in the public observance of the Lord's Table will be held accountable for actively perverting the Scriptures rather than preserving them" (Barrick, 37; emphasis added). Such a line of reasoning on any side is of course self-defeating.

either faction accords transmissionally with historical probability or with mere historical optimism.¹⁰²

1. *No early Byzantine manuscripts prior to the fourth century.* Some response to this objection has already been provided, but a cumulative combination of factors provides the best reply:

(a) The limited and localized nature of the extant early MSS suggests that presumptions regarding text-critical antiquity may be flawed. For classical works, Bowers notes that "the possibility exists that the extant copies (when few) do not accurately represent the original proportion."¹⁰³ Were a thousand papyrus and uncial MSS extant from before the fourth century which were relatively complete and sufficiently representative of the entire Eastern empire (by the location of their discovery), perhaps one could speak with greater authority than from the 63 fragmentary papyri we currently possess from that era. The resources of the pre-fourth century era unfortunately remain meager, restricted to a limited body of witnesses. Even if the text-critical evidence is extended through the eighth century, there would be only 424 documents, mostly fragmentary. In comparison to this meager total, the oft-repeated apologetic appeal to the value and restorative significance of the 5000+ remaining Greek NT MSS becomes an idle boast in the writings of modern eclectics when those numerous MSS are not utilized to restore the original text.¹⁰⁴

(b) The "copying revolutions" previously noted seriously affected the continuity of the transmissional stream. This problem is not adverse, but requires a proper consideration of its effect. The first revolution transferred the NT text from papyrus to vellum; pre-existing papyri were destroyed or otherwise abandoned. This eliminated many predecessors of extant vellum MSS as well as those of non-extant vellum descendants. The second revolution--the conversion from uncial to minuscule script--was just as radical. It effectively eliminated the need to preserve uncial MSS once a minuscule copy had been made. There is no reason to reject the earliest minuscules, and many dating into the eleventh century, as copies of uncial exemplars no longer extant. The small number of extant pre-ninth-century uncial MSS and fragments may well derive from papyrus predecessors left to deteriorate after their vellum copies were made. If the genealogically

¹⁰² Cf. Kent D. Clarke, *Textual Optimism: A Critique of the United Bible Societies' Greek New Testament*, JSNT Supplement Series 138 (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1997). Bowers, *Bibliography*, 165, suggests that "a point should be reached at which our common-sense view of probability rebels at being asked to accept any more coincidence as the result of mere chance."

¹⁰³ Bowers, *Bibliography*, 75.

¹⁰⁴ Cf. Gordon D. Fee, "Textual Criticism of the New Testament," in Epp and Fee, *Theory and Method*, 3. After noting the "5,338 Greek MSS" Fee declares "the task of the textual critic" as "to sift through all this material, carefully collating (comparing) each MS with all the others" before final decisions can be made. Such in fact has *never* been done; rather, modern eclecticism appears to be predicated on a desire swiftly to reduce the massive quantity of MSS to a small and manageable number. Thus, the elimination of the Byzantine majority becomes a convenient remedy.

independent early minuscules stem from now-lost independent uncials which themselves stemmed from independent early papyri, then no MS is inherently preferable merely because of its age, material or script.¹⁰⁵ The genealogical independence of most of the existing MSS points back to the earliest times.¹⁰⁶

(c) The local text of Egypt¹⁰⁷ is not likely to reflect that which permeated the primary Greek-speaking portion of the Empire (Southern Italy through modern Greece and Turkey to Antioch on the Orontes), from which we have *no* MS, versional, or patristic data from before the mid-fourth century.¹⁰⁸ After that point one finds from that region a highly pervasive and dominant Byzantine stream. It is far more reasonable to assume that the predecessors of that stream simply *retained* the same textual complexion which earlier had permeated that region.¹⁰⁹ Otherwise,

¹⁰⁵ Only the so-called K^r Byzantine subtype reflects clear stemmatic dependence in MSS of the twelfth and later centuries. See Frederik Wisse, *The Profile Method for the Classification and Evaluation of Manuscript Evidence as applied to the Continuous Greek Text of The Gospel of Luke*, Studies and Documents 44; ed. Irving Alan Sparks et al. (Grand Rapids: Eerdmans, 1982) 92. Such a late recension does *not* reflect the dominant Byzantine Textform found in the K^x text.

¹⁰⁶ Cf. G. W. S. Friedrichsen, "The Gothic Version and the Fourth-Century Byzantine Text," *JTS* 39 (1938) 42-43: "The Gothic version [mid-fourth century] is based on a Byzantine text which approximated to that of Chrysostom, and is represented in the Gospels by the [8th-10th century] uncials EFGHSUV, and in the Pauline Epistles by KLP." See also Bruce M. Metzger, "The Gothic Version," in his *The Early Versions of the New Testament: Their Origin, Transmission, and Limitations* (Oxford: Clarendon, 1977) 375-393, especially 384-385. The significance of the Byzantine *Vorlage* of the Gothic version should not be underestimated when considering the late uncials and early minuscules made from now non-extant uncial documents.

¹⁰⁷ See Colin H. Roberts and T. C. Skeat, *The Birth of the Codex* (London: British Academy, 1987) 3: "An overwhelming proportion of the evidence comes from Egypt, and even then ... from various provincial towns and villages... We cannot assume that ... the proportions ... which have survived from different periods, reflect the position in the ancient world generally." Further (35), "We cannot be certain either that they are typical of Egypt as a whole, or ... of the Graeco-Roman world as a whole."

¹⁰⁸ Epp, "Continuing Interlude," *Theory and Method*, 119, critiqued Kurt Aland regarding the Egyptian papyri: "It may be strictly correct to say that the early history of the text is *directly* and *immediately* visible *only* in these earliest papyri and uncials. Yet, can we really ... be content with Egypt as the exclusive locale for this glimpse into the earliest textual history? Was any NT book written there, and does not Egypt therefore clearly represent only a secondary and derivative stage in textual history? ... Can we proceed with any assurance that these ... randomly surviving earliest MSS are in any real sense *representative* of the entire earliest history of the text?" Epp's amazing 1991 reversal on this point (cited below) appeals to *possibility* and not *probability*, and fails to establish any such convincing basis.

¹⁰⁹ Eldon Jay Epp, "New Testament Papyrus Manuscripts and Letter Carrying in Greco-Roman Times," in Birger A. Pearson et al., eds., *The Future of Early Christianity: Essays in Honor of Helmut Koester* (Minneapolis: Fortress, 1991) 55, makes a peculiar reversal without sufficient evidence (emphasis added): "(1) the various textual complexions ... found in Egypt--did not *have* to originate there, but *could* ... have moved anywhere in the Mediterranean area... (2) it is ... quite probable, that the present array of text-types represented in the Egyptian New Testament papyri do ... represent text-types from the *entire* Mediterranean region." Not only does Epp contradict Roberts and Skeat 1987, but also his own 1980 statement cited above. Epp 1991 does demonstrate a widespread communication between Egypt and other areas of the Roman Empire during the early centuries, but his evidence concerns only the carrying of personal letters and commercial or official documents--*not* any NT MSS. In most cited situations, letters often went astray, were lost, or remained unanswered. Epp 1991 provides *no*

the greater task is to explain a previous *non*-Byzantine dominance in that region which was thoroughly overwhelmed by the Byzantine model within less than a century without a word of historical confirmation or authorization, whether from fathers, councils, or ecclesiastical or governmental decree.¹¹⁰ Also, how to explain a *reversal* of dominance in the widest region *without* seeing a parallel change in smaller regions of the Empire, where local varieties of text maintained their regional influence with but sporadic Byzantine intrusion influencing their readings over an extended period.

(d) The silence of early testimony from the primary Greek-speaking region of the Empire leads to two opposite views. Modern eclectics assume an early dominance of a *non*-Byzantine text in those areas which became the stronghold of Byzantine support, despite the transmissional unlikelihood of such having occurred in history. The Byzantine-priority advocates suggest that the later existence and dominance of the Byzantine Textform in that region provides presumptive evidence favoring a similar dominance in earlier times.¹¹¹ It is reasonable to suppose that, as texts spread geographically from their initial locale, regional alteration would increase proportionally to distance. This is especially the case given the "uncontrolled popular text" phenomenon of the early centuries. Copies produced within a close proximity to the site of origin or initial reception of a given text would be expected to retain a more uniform textual complexion closely resembling that of the autograph; this would occur *without* the imposition of formal "controls" upon the copying or dissemination of the text. Copies produced at a more remote distance from the site of origin would tend to diverge in greater quantity. If such a hypothesis is correct,

evidence proving that NT documents during the era of persecution traveled as other trans-Empire documents. Nor does he demonstrate that any NT papyrus or uncial fragment reflects a palaeography suggesting an origin outside of Egypt. Timothy J. Finney, "The Ancient Witnesses of the Epistle to the Hebrews: A Computer-Assisted Analysis of the Papyrus and Uncial Manuscripts of ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ" (PhD Diss., Murdoch University, 1999) 194-211 demonstrates that various early papyri and uncials (P¹³ P⁴⁶ & A B D I) have similar orthography, and on the hypothesis that shared orthography implies shared provenance, Finney suggests that these witnesses were copied in the same region, possibly Egypt.

¹¹⁰ Eldon Jay Epp, "The Significance of the Papyri for determining the Nature of the New Testament Text in the Second Century: A Dynamic View of Textual Transmission," in Epp and Fee, *Theory and Method*, 274-297 [original article published 1989] anticipated his later 1991 position, but with the cautionary note that his speculation "is largely an exercise in historical-critical imagination" (274). No such caution appears in Epp 1991. Nevertheless, Epp 1989 still stated that the 45 earliest papyri "all come from Egypt and ... twenty of these ... were unearthed at Oxyrhynchus" (277); and, while it is "possible ... that one or even all of these early Christian papyri could have been written elsewhere ... it must be remembered that virtually all of the papyri are from Egyptian rubbish heaps and presumably, therefore, were in extended use--most likely in Egypt" (279). Since a non-Egyptian origin for fragments found in that region *cannot* be proven, all speculation to the contrary remains "historical and creative imagination" (283) rather than anything resembling fact.

¹¹¹ Tertullian, *De Praescr. Haer.*, 36, appeals in the early third century to the apostolic *cathedrae* in the primary Greek-speaking region of the Empire as places where the "authentic writings" of the NT authors either had originated or were first sent and could still be found. The significant point is that Tertullian's appeal was not made to North Africa, Europe, Egypt or Palestine, but to those same primary Greek-speaking regions from which we have *no* extant evidence during the first three centuries.

the primary Greek-speaking region during the period of "geographical silence" would be expected to retain a Byzantine text, just as other localized regions preserved their disparate texts in the European and African West as well as in Egypt and Palestine; this is simple transmissional theory at work.

(e) To draw a comparison with another widely-held hypothesis, the early existence of the Byzantine Textform rests on a stronger basis than the Synoptic Q. The two- and four-source theories argue for the necessary existence of a Q document without possessing even a fragment of such. Internal evidence is claimed to point inexorably in that direction (whether the present writer concurs is not an issue). On the assumption that such speculation represents fact, scholars create concordances, synopses, and even theologies for Q; some even claim "proof" of its existence by appealing to textual variants in a non-extant document!¹¹² Many eclectic scholars freely accept Q as a "real" first-century document despite the utter *lack* of manuscript evidence for such. Yet these same scholars paradoxically argue against possible authenticity of the Byzantine Textform on the basis of a lack of pre-fourth century documentary evidence. But *no* Q document or fragment has ever been found (and likely will not), from *any* century. Yet from at least AD 350 onward the Byzantine Textform *does* exist. Thus the evidence favoring the early existence of the Byzantine Textform is far stronger than the case for Q. A pre-fourth century dominant Byzantine Textform more emphatically can be postulated within the primary Greek-speaking region of the Empire, despite a lack of early evidence. Transmissionally, there is no compelling reason to conclude a *non*-Byzantine dominance in that region prior to the fourth century which left no reasonable minority representation among later witnesses in that same region when such clearly occurred elsewhere.¹¹³

(f) Until the discovery of \mathfrak{P}^{75} in 1955, a relatively "pure" Alexandrian MS was unknown among the Egyptian papyri; there was no proof that a text similar to that of Codex Vaticanus existed prior to the fourth century. Before \mathfrak{P}^{75} , some suggested that Origen had created the Alexandrian text following his relocation to Caesarea.¹¹⁴ The "mixed" papyri found before \mathfrak{P}^{75}

¹¹² See James M. Robinson and C. Heil, "Zeugnisse eines schriftlichen, griechischen vorkanonischen Textes: Mt 6,28b \aleph^* , P. Oxy. 655 I, 1-17 (EvTh 36) und Q 12,27," *ZNW* 89 (1998) 30-44; also James M. Robinson, "A Written Greek Sayings Cluster Older than Q: A Vestige," *HTR* 92 (1999) 61-77.

¹¹³ Westcott and Hort knew the implications of the extant Byzantine evidence and were compelled to postulate a "Syrian [= Byzantine] recension" to account for the rapid appearance and dominance of the Byzantine Textform in the primary Greek-speaking region of the Empire beginning in the mid-fourth century.

¹¹⁴ See Kirsopp Lake, "The Text of the Gospels in Alexandria," *American Journal of Theology* 6 (1902) 82-83: "It would be difficult to find a dozen readings in which a purely 'Neutral' variant is supported by an authority earlier than Origen... The 'Neutral' type of text ... , so far as we know, was not used previously." Most interesting is Lake's statement (83, n. 6): "It may be argued that it [the 'neutral' text] existed before [Origen]"--but Lake chose *not* to adopt that line of argument (even though \mathfrak{P}^{75} now proves such correct!) on the ground that this was "really the same argument as that used by the disciples and successors of Dean Burgon when they appeal ... to the lost archetypes of the cursives, which, they think, would have supported the 'Traditional'

had provoked speculation that the Alexandrian texttype was the end product of a recent recension.¹¹⁵ \mathfrak{P}^{75} of course changed matters dramatically. But until a mere 45 years ago, no one could speak dogmatically regarding the early existence of a text resembling Vaticanus. Similarly, one cannot rule out the possibility (slim to be sure) that a second or third century Byzantine MS might someday be discovered in the sands of Egypt. Were such to occur, certain researchers still would be inclined to describe such a MS as "containing" more "Byzantine-like" readings than other early documents; this due to an *a priori* view that the Byzantine text could *only* be "much later."¹¹⁶

2. *Major disruptions in transmissional history eliminated non-Byzantine predecessors.* These objections fall under two main heads: the Diocletian persecution and the rise of Islam.

(a) The claim is that various persecutions, and especially that of Diocletian, so decimated the number of NT MSS that previously dominant texttypes were all but eliminated, leaving the rising Byzantine to fill the gap.¹¹⁷ This really assumes too much: an initial presumption is that a non-Byzantine text dominated the Eastern Empire; then, when persecutors demanded scriptures for destruction, the Alexandrian text alone was overwhelmingly surrendered. Persecutions, however, were not selective in their textual targets. The MSS surrendered and destroyed in a given region would reflect the general proportion of existing MSS, regardless of texttype; so too those which survived. Were 1000 MSS destroyed in a local area of which only 100 were Byzantine, even a 90% decimation still would leave a survival proportion similar to that which was destroyed. One cannot stretch

text." In light of \mathfrak{P}^{75} proving Alexandrian antiquity, the line of objection urged by Lake and repeated by current opponents of the Byzantine Textform seems seriously weakened.

¹¹⁵ See Frederic G. Kenyon, *Recent Developments in the Textual Criticism of the Greek Bible*, The Schweich Lectures of the British Academy, 1932 (London: For the British Academy by Humphrey Milford, Oxford University Press, 1933) 68: "The papyri of earlier date than B ... suffice to show that the B text did not prevail universally in Egypt... B may still represent a tradition which has come down with little contamination from the earliest times; but, if so, the stream ran in a narrow channel." In fact, \mathfrak{P}^{45} had convinced Kenyon (69-70) that Origen had brought the "Caesarean" text with him from Egypt into Palestine, replacing the dominant "Alexandrian" text there! Lacking \mathfrak{P}^{75} , Kenyon remained skeptical regarding a pre-Origenic Alexandrian text resembling B in Egypt.

¹¹⁶ Gordon D. Fee, *Papyrus Bodmer II (P66): Its Textual Relationships and Scribal Characteristics*, Studies and Documents 34 (Salt Lake City: University of Utah, 1968), avoids labeling any readings of \mathfrak{P}^{66} as "Byzantine," even though many of its readings align with the Byzantine Textform: \mathfrak{P}^{66} has a "tendency toward a 'Byzantine type' of reading" (29), but does *not* "give early witness to readings heretofore judged as 'Byzantine' ... [rather,] the Byzantine MSS reflect ... the scribal tendencies that are already to be found in the second century" (emphasis added). Yet there is no good reason why such readings in early papyri could not be "Byzantine," demonstrating an outside influence upon the localized Egyptian text of the second and third centuries.

¹¹⁷ Cf. Holmes, "Majority Text Debate," 16.

credulity to presume a reversal of texttype dominance as the result of basically random persecutions.¹¹⁸

Some suggest that the Diocletian persecution was more severe in Palestine and Egypt, thereby wiping out the Alexandrian text in those regions. Less-severely persecuted regions would then have their texts free to dominate. Yet another fallacy exists: had the Alexandrian text been original, it should have dominated the Greek-speaking portion of the Eastern Empire. It would retain its dominance even if the text in any other region were utterly destroyed. But if Alexandrian dominance did not continue, one should assume only a local and regional aspect for that text, and understand that before Constantine the Byzantine Textform had already become dominant in the primary Greek-speaking region of the Empire. This would exclude or minimize Alexandrian influence outside of Egypt and Palestine. Either way, the claimed early dominance of the Alexandrian text is called into question.¹¹⁹

Other factors suggest a proportional destruction and survival of MSS as regards texttype. Nigel Wilson has noted the loss or destruction of even Byzantine-era MSS by means unrelated to persecution:

One may lament the loss of texts, both classical and theological, that took place in the Byzantine age. But ... circumstances were much against them. Destruction by fire and foreign invasion was frequent. Writing material was relatively scarce and expensive... Lending resulted in loss, ... despite the fact that many books were marked with the owner's name together with the curse of the three hundred and eighteen fathers of the Council of Nicaea on anyone who should steal or sell the books to others... Perhaps we should rather be surprised that so much survived.¹²⁰

It thus becomes a wonder that even the Byzantine Textform survived the manifold difficulties of its era, including the Fourth Crusade's sack of Constantinople (AD 1204), and the Ottoman conquest (AD 1453). Yet MSS of Byzantine and non-Byzantine type survived the destructions of that era. There is little reason to suppose that the NT text ever suffered anything more than proportional destruction during any time of persecution,

¹¹⁸ This does *not* mean that the extant papyri and vellum fragments which survived the eras of persecution, the conversion to vellum, and the conversion to minuscule script would retain a proportion representative of predecessor MSS. The two "copying revolutions" minimize the likelihood of proportional representation from preceding eras. One may rightly presume that, at the point of each "revolution," those MSS which were *converted* into a different form *would* maintain the existing proportion, while fragments which remained from the previous era would become *disproportionate*. This could explain the diversity among the many surviving pre-ninth-century uncial fragments.

¹¹⁹ Imperial persecution or later Islamic destruction similarly should have affected LXX MSS possessed by Christians in the early centuries, but few claims to that effect exist.

¹²⁰ Wilson, "The Libraries," 79.

whether by Decius, Diocletian, Julian the Apostate, Mohammedan rulers, or even misguided and fanatical Christians.

(b) The Islamic Conquest was not as totally destructive to NT MSS as has been claimed.¹²¹ Monasteries and churches in both Palestine and Egypt continued literary activity following the conquest¹²² and maintained communication with the Eastern and Western Empire,¹²³ even while facing pressure to abandon Christianity and convert to Islam.¹²⁴ Hatch puts this in proper perspective:

When the Arabs conquered Egypt, Palestine, and Syria, ... the monastic and ecclesiastical libraries ... naturally came under their control. Many books must have perished in this troubled epoch, but some escaped destruction... Christianity was regarded by the Moslems as a divinely revealed religion, and they would not ordinarily have felt impelled to destroy copies of the Christian Scriptures. The Arabs were in fact much less fanatical and harsh in the treatment of their Christian subjects than is sometimes supposed, and they did not aim at a wholesale conversion of the Christians.¹²⁵

Kurt Aland has suggested that the *real* cause of Egyptian textual difference from the Byzantine mainstream relates to a much earlier theological conflict between Eastern and Egyptian Christianity:

[One] should keep Egyptian Church history more firmly in sight... The alienation from the eastern church ... set in among the Christian population of Egypt during the fourth century and reached its culmination in the ... fifth century [with] ... the formation of the monophysite church[. This] allows us to presuppose a tradition of the New Testament text isolated at

¹²¹ Fee, "Modern Textual Criticism," 30; Omanson, "Perspective," 107; Holmes, "Majority Text Debate," 16-17.

¹²² Yizhar Hirschfeld, *The Judean Desert Monasteries in the Byzantine Period* (New Haven: Yale University Press, 1992) 16-17, notes that while "the negative effects of the Arab conquest ... were profound and far-reaching," the Muslim rulers were "reasonably tolerant." Further, "monasticism in the Judean desert did not cease to exist... The few monasteries that withstood the crisis ... continued to play an important role in the history of the Eastern Church." See also S. H. Griffith, "Greek into Arabic: Life and Letters in the Monasteries of Palestine in the Ninth Century," *Byzantion* 56 (1986) 117-38.

¹²³ Otto F. A. Meinardus, "Historical Notes on the Lavra of Mar Saba," *Eastern Churches Review* 2 (1968/9) 394, states, "The Arab conquest of Palestine could not have seriously affected the monastic life in the Grand Lavra, for, approximately a decade later, in 649, John, the *higoumenos* of the Grand Lavra, went to Rome to attend the first Lateran Synod."

¹²⁴ Streeter, "Early Ancestry," 229, suggests that "a number of Christian refugees would certainly have fled to Constantinople bringing with them their most valued portable possessions," including NT MSS. This in part might explain the non-Byzantine minuscules found in existing Greek monasteries.

¹²⁵ William H. P. Hatch, "An Uncial Fragment of the Gospels [0196]," *HTR* 23 (1930) 152.

least from the later Koine--an isolation strengthened by the Arab domination.¹²⁶

So also Farag, who discusses the state of Egyptian Christianity two centuries *before* the Arab conquest:

Abba Shenouda (333-451 A. D.) ... devoted his life to fight pagan and Byzantine corruption in all its forms. The dream of his life was to emancipate Egypt religiously by separating the Coptic Church from Constantinople ... [and] achieving political independence from the Byzantine state.¹²⁷

Despite the isolation, communication continued with the Eastern Greek Church even after the Arab Conquest. The effect was both textual and political:

The witnesses of the Egyptian text of the Greek New Testament ... were all the more clearly subject to the influence of the Koine [= Byzantine text] with the passing of time. Political isolation did not keep the Greek monasteries in Egypt free from the influence of the Byzantine church.¹²⁸

The continued existence and survival of the Coptic Church¹²⁹ and monasteries in Egypt¹³⁰ and Palestine¹³¹ exemplifies the true situation, negating claims to the contrary.¹³²

¹²⁶ Kurt Aland, "The Coptic New Testament," in Robert H. Fischer, ed., *A Tribute to Arthur Vööbus: Studies in Early Christian Literature and Its Environment, Primarily in the Syrian East* (Chicago: The Lutheran School of Theology, 1977) 11-12. Note that Aland considers such relative isolation from Eastern Orthodoxy as "preserving" what he considered the "older" and "more authentic" form of the NT text. Yet this theological isolation also may have had a regionalizing and limiting effect upon the NT text in Egypt. If so, the communication and cooperation between Egypt and the primary Greek-speaking region of the Empire was already at a minimum long before the Islamic conquest.

¹²⁷ Farag Rofail Farag, *Sociological and Moral Studies in the Field of Coptic Monasticism*, Supplement 1 to the Annual of Leeds University Oriental Society (Leiden: Brill, 1964) 7.

¹²⁸ Aland, "Coptic New Testament," 12. Aland suggests that "till proof is shown to the contrary, we can expect the Coptic manuscripts to be relatively free from this [Byzantine] influence." However, the political and linguistic isolation of the Coptic Church from Greek Byzantine Christianity is sufficient to explain the Coptic Alexandrian text without presuming a near-autograph originality.

¹²⁹ See Farag, *Coptic Monasticism*, 11: "According to historical records ... , there had been hundreds of monasteries and thousands of monks and nuns in Egypt up to the vii century." Most of these "disappeared and only a few survived," primarily due to the internal "decadence of Coptic Monasticism." The fifth-century *Historia Monachorum in Aegypto* 5.1-4 claimed twelve churches and 10,000 monks in Oxyrhynchus alone. Such statistics call into question the "representative" nature of the extant manuscript evidence dating within the first seven centuries in Egypt (116 fragmentary Greek papyri, ca 300 Greek uncial fragments, and around 600 Coptic fragments). Whether such can be termed "representative" seems open to question.

¹³⁰ Farag, *ibid.*, 43-44, describes the existence of the Coptic monasteries into the tenth century: "The monasteries were freely visited... Monasteries enjoyed religious freedom... Some Muslim princes ... patronize[d] monasteries and contribute[d] towards their economical welfare."

3. Chrysostom's influence made the Byzantine the preferred text of Constantinople; this text later was imposed upon the Eastern Greek church by Imperial or Ecclesiastical decree.¹³³ A "new" or localized text, even if used by a popular Greek Father would not become transmissionally popular merely due to his reputation.¹³⁴ A previous traditional textual dominance over a wider region would not be abandoned on such grounds. Less plausible than regional replacement is that any "new" or localized text would expand into Empire-wide dominance without ecclesiastical or Imperial decree. No such imposition of control is documented historically. It places an impossible demand on transmission to see a late, minority, and regionally localized text on its own outstripping and virtually eradicating whatever predecessor texts had previously dominated in either a local region or a wider geographical range. Yet this unlikely scenario is urged without historical evidence by some who oppose the Byzantine Textform. But as Colwell noted, "the Byzantine ... text-type ... had in its origin no such single focus as the Latin had in Jerome."¹³⁵

The complex character of the MSS comprising the Byzantine Textform demonstrates that any "official" sanctions--even if they had existed--simply did not work. A consistent form of text was *not* preserved even in the region surrounding Constantinople.¹³⁶ Rather, as Lake, Blake,

¹³¹ See Hirschfeld, *Monasteries*, xiv-xv: "From the fifth century onward, the Judean desert was one of the most important centers of monasticism in the empire" (locations mapped, xviii). Monks came to these sites from "Asia Minor, ... , Cyprus, Greece, or Italy, ... , Mesopotamia, Syria, Arabia, and Egypt," with "monks from Palestine ... in the minority" (13). Although "most of the monasteries in the Judean desert were abandoned at [the time of the Arab Conquest], the monastic institutions not only survived, but constantly had to be replenished by new converts from outlying regions (17).

¹³² Consider also the continued existence and literary production of St Catherine's monastery at Mount Sinai, with Greek NT MSS spanning a period from the Arab Conquest into the Byzantine minuscule era. Many of these MSS demonstrate a continued communication with the outside Byzantine world while under Muslim governance. Farag, *Coptic Monasticism*, 44, cites a tenth-century Arabic MS which describes 54 active Christian monasteries in Muslim regions, only nine of which (including Sinai) belong to Egypt; the others range from Baghdad to Palestine.

¹³³ Cf. Carson, *KJV Debate*, 51, 113-114; Fee, "Modern Textual Criticism," 30.

¹³⁴ Cf. Philip Jenkins, *Hidden Gospels: How the Search for Jesus lost its Way* (Oxford, 2001), 121, when refuting those who would claim an Ignatian creation of the monarchical bishopric: "Even had Ignatius planned to revolutionize the office of bishop, as was suggested ..., it is extremely unlikely that the very diverse world of Christianity could have been transformed, and so rapidly, by the eccentric vision of one man, albeit an important martyr. It is vastly more likely that episcopal structures were already fundamental to the churches across the Mediterranean world, though the power and prestige of bishops certainly did grow as the second century progressed" (emphasis added). *Mutatis Mutandis*, were one to replace "Ignatius" with "Chrysostom," and "the office of bishop" with "the NT text," substituting "the Byzantine Textform" for "episcopal structures" and "bishops," also reading "the fourth century" for "the second century," and the parallel becomes extremely close.

¹³⁵ Colwell, "Nature of Text-Types," *Methodology*, 53.

¹³⁶ Cf. Ernest C. Colwell, "The Complex Character of the Late Byzantine Text of the Gospels," *JBL* 54 (1935) 212, 220, "There is no homogeneity in the late medieval text of the gospels. The universal and ruthless dominance of the middle ages by one text-type is now recognized as a

and New had suggested on the basis of numerous collations of Byzantine MSS, the lack of an observable commonality of text with clear stemmatic ties tends to indicate that scribes remained independent of any official sanctions as they copied their exemplar MSS. As Scrivener noted,

No one who has at all studied the cursive MSS. can fail to be struck with the *individual character* impressed on almost every one of them... The fancy which was once taken up, that there existed a standard Constantinopolitan text, to which all copies written within the limits of that Patriarchate were conformed, has been [quoting Tregelles] "swept away at once and forever" ... by a closer examination of the copies themselves. Surely then it ill becomes us absolutely to reject as unworthy of serious discussion, the evidence of witnesses (whose mutual variations vouch for their independence and integrity) because their tendency on the whole is to uphold the authority of [the Byzantine Textform].¹³⁷

Scrivener's observation was reiterated a century later by Jacob Geerlings, who noted regarding the Byzantine Textform that,

its origin did not wholly center in Constantinople, nor was its evolution the concern of either ecumenical councils or patriarchs... Its origins as well as those of other so-called text-types probably go back to the autographs... The Eastern Church never officially adopted or recognized a received or authorized text... At no point in its history was it ever adopted officially by the Eastern Church, quite unlike to the status of Jerome's Vulgate in the Western Church... The term "rescension" [*sic*] which is sometimes applied to the Byzantine text implies ... deliberate attempts by a group of scribes or ecclesiastical authorities ... to revise or correct the Greek text... The case, as we have observed above, was otherwise.¹³⁸

Apart from the Byzantine as a Chrysostom-influenced or officially-imposed text, other critics have opted for another means of explaining the rise and dominance of the Byzantine Textform:

myth"; "The nature of the text copied was a matter of no concern to some of the scribes in the late middle ages."

¹³⁷ Scrivener, *Augiensis*, xiii. Emphasis original.

¹³⁸ Jacob Geerlings, *Family E and its Allies in Mark*, Studies and Documents 31 (Salt Lake City: University of Utah, 1968) 1.

4. *The Byzantine Textform is the result of a process which over the centuries steadily moved away from the original form of the text in the interest of smoothness, harmonization, grammatical and other "improvements."*

Colwell claimed that "a text-type is a process, not the work of one hand,"¹³⁹ and that "scholars have been forced" to this conclusion due to their study of the Alexandrian texttype.¹⁴⁰ Also, "the story of the manuscript tradition of the New Testament is the story of progression from a relatively uncontrolled tradition to a rigorously controlled tradition."¹⁴¹ In view of what Scrivener and Geerlings stated above, one seriously must consider Colwell's further comment: "The important questions ... are, Where were controls applied? Why? By whom?"¹⁴² If no such controls ever were actually imposed, the situation becomes radically altered.

Geerlings also explains the Byzantine Textform by a "process" model, following von Soden's suggestion that the K^a and K¹ texts reflect the initial stages of a developmental process that resulted in the majority K^x and large K^r groups.¹⁴³ While the later K^r sub-group did develop out of the MSS which comprise the K^x group, the K^x is not so easily classified. The transmissionally more logical view would be that K^x more likely reflects the overarching text from which *all* minority Byzantine sub-types developed at different periods. This would coincide with Colwell, albeit to a different conclusion:

the Beta [= Alexandrian] Text-type *par excellence* is the type found in the *later rather than the earlier* witnesses; ... the Alpha [= Byzantine] Text-type is found in von Soden's K^x or K^r rather than in K^a (Family Π) or K¹ or Alexandrinus or Chrysostom.¹⁴⁴

Yet Colwell's "process presuppositions" are *non sequitur*, and beg the question: he states, (1) "Scribes do not automatically, as scribes, copy accurately"; and (2) "Close agreement between manuscripts is possible only where there was some control. Wide divergence between manuscripts indicates lack of control."¹⁴⁵ The better procedure would be to *redefine* the presuppositions in light of transmissional evidence: (1) Scribes for the most part were generally *careful* and reasonably *accurate* in their copying

¹³⁹ Colwell, "Nature of Text-Types," *Methodology*, 53. Emphasis original. Cf. Colwell, "Method in Grouping," *Methodology*, 15-20.

¹⁴⁰ Ibid.

¹⁴¹ Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 164. Emphasis original.

¹⁴² Ibid.

¹⁴³ Geerlings, *Family E in Mark*, 1.

¹⁴⁴ Colwell, "Method in Grouping," *Methodology*, 18, emphasis added. Colwell views these "later" forms as the *final* stage of the process. However, given the various copying revolutions already discussed, it is more likely that these "later" witnesses actually preserve the *earlier* and more authentic archetypal form than *vice versa*.

¹⁴⁵ Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 165.

endeavors. Were this not so, the MSS of the NT and all ancient works swiftly would have become a mass of confusion, and one would despair at ever recovering an original form of the text. While all scribes blundered or made intentional alterations to the text at various times, the overall character of the copied text was *not* so affected as to preclude a reasonably accurate transmission on "normal" terms, thus facilitating the recovery of an original from comparison of various witnesses; (2) Colwell defines "control" as "editions with sanctions," imposed from a source beyond the individual scribe.¹⁴⁶ Yet there is *no* demonstrable unity of text within the Byzantine Textform MSS, and likewise no evidence that controls were ever imposed on the NT texts before the late K^r recension.¹⁴⁷ The primary locus of "control" resided in the scribes' perceived duty to be careful and accurate, duplicating the exemplar MS as precisely as possible. This level of "control" is wholly sufficient to explain most observable phenomena: there was a general accuracy in representing the text, while blunders and intentional alterations would differentiate the various texttypes and subtypes over the long period of transmissional history.

The primary problem with the "process" model is explaining how such a process could function under the constraints of transmission and locale. Hodges has spoken to this point in a classic statement which nullifies the "process" view as a solution to transmissional history:

No one has yet explained how a long, slow process spread out over many centuries as well as over a wide geographical area, and involving a multitude of copyists, who often knew nothing of the state of the text outside of their own monasteries or scriptoria, could achieve this widespread uniformity out of the diversity presented by the earlier [Western and Alexandrian] forms of text... An unguided process achieving relative stability and uniformity in the diversified textual, historical, and cultural circumstances in which the New Testament was copied, imposes impossible strains on our imagination.¹⁴⁸

A properly-nuanced "process" would recognize the various transmissional factors, as well as the tendency toward regional deviation into localized forms. This sort of process would produce texttypes and subtypes within a localized region, but not, on its own, any *convergence* into a single dominant Textform. The absence of control runs counter to Colwell's presuppositions and conclusions; yet apart from formal control, a transmissional "process" would result in various texts *diverging* continually from the parent Textform. Such indeed is evidenced in the various regional

¹⁴⁶ Ibid., 168.

¹⁴⁷ In 1935, Colwell ("Complex Character," 221) had claimed (without evidence) that "the period of rigorous attempts at control ... lies between 300 and 1200." Such was *not* repeated in his later works.

¹⁴⁸ Zane C. Hodges, "The Implications of Statistical Probability for the History of the Text," Appendix C in Wilbur N. Pickering, *The Identity of the New Testament Text*, rev. ed. (Nashville: Thomas Nelson, 1980) 168.

texttypes and subtypes which exist in contrast to the uncontrolled Byzantine parent.

Inaccuracies and misleading claims

The Byzantine Textform has been caricatured by adverse critics as "late" (by MS date), "secondary" (by readings), and "corrupt" (by a false assumption of scribal proclivities). These points readily can be discussed as a matter of opposing opinion. Yet some cases exist where inaccurate and misleading claims are made against the Byzantine Textform. These are stated as fact and remain in print without subsequent correction, misleading and biasing readers against the Byzantine Textform. Three selected examples from two Byzantine-priority opponents illustrate this situation:

1. Gordon Fee makes an outstandingly inaccurate claim when opposing the Byzantine inclusion of Jn 5:3^b-4.¹⁴⁹ He speaks dogmatically regarding the enclosed (or "embedded") genitive construction, *την του υδατος κινήσιν*, which appears at the end of Jn 5:3 in the Byzantine Textform:

This use of an enclosed genitive presents extraordinarily difficult problems for Johannine authenticity... There are some word-order invariables [in Johannine style] (*e. g.* *αμην αμην λεγω υμιν*; never *υμιν λεγω*). Another of these invariables is with genitive constructions where both nouns are definite (*e. g.* *the eyes of the blind*). There are 97 such occurrences in the Gospel (*not* including those places where both nouns are genitives as in 12:3 *της οσμης του μυρου*), plus 27 others in 1 and 2 John. In every case the word order invariably is *the moving of the water* [*sic*].

It is as improbable for John to have written *την του υδατος κινήσιν* as it would be for a proper Bostonian to say, "I'm fixin' to go up town; y'all come with me, ya hear?" One may count on it: had John written 5:3b he would have said *την ταραχην* [*sic*] *του υδατος*.¹⁵⁰

¹⁴⁹ Gordon D. Fee, "On the Inauthenticity of John 5:3b-4," *Evangelical Quarterly* 54 (1982) 207-218, written in response to the defense of the passage in Zane Hodges, "The Angel at Bethesda--John 5:4," *BibSac* 136 (1979) 25-39 ("It is Hodges' article in particular that has prompted this present paper," 208).

¹⁵⁰ *Ibid.*, 212, emphasis original. Fee's closing phrase is erroneously quoted from the Byzantine text of Jn 5:4; Fee intended the reconstruction *την κινήσιν του υδατος*. Cases "where both nouns are genitive" (such as Jn 12:3) are actually irrelevant. Also, *λεγω υμιν* preceded by *αμην* (in Jn by the unique *αμην αμην*) remains identical throughout all four gospels. The *only* issue is whether an embedded genitive construction occurs elsewhere in Jn; Fee declares that absolutely *not* to be the case.

Yet a simple electronic scan of the Johannine writings¹⁵¹ reveals that the embedded genitive construction not only appears *three times* elsewhere in John (Jn 6:51; 14:30; 18:10), but with one exception (Mt 13:55, ο του τεκτονος υιος) this construction is otherwise *exclusive* to John among the gospels.¹⁵² The embedded genitive in Jn 5:3^b actually is *more* characteristic of Johannine style than of any other gospel,¹⁵³ and its presence in Jn 5:3^b argues more for Johannine *authenticity* rather than inauthenticity.

2. On the same page, Fee claims inauthenticity in Jn 5:4 because of the phrase αγγελος κυριου, claimed to be in "almost all of the early uncials." Since this phrase does not tally with Johannine usage, it must have been a Byzantine "creation." Fee admits that κυριου is "lacking in the later majority" of MSS (the bulk of the Byzantine Textform), but he directs his attention to the "early uncials" (which are not listed). But *contra* Fee, the "Byzantine" reading is simply αγγελος standing alone, in accord with the minuscule data. Further, the uncial evidence is not as Fee states. According to the apparatuses,¹⁵⁴ αγγελος κυριου is read by the uncials Α Κ Λ Υ Δ Π 0233. Of these, *only* MS A (fifth century) is "early." The remaining expansion uncials come from the eighth (L 0233) and ninth (Κ Υ Δ Π) centuries. In contrast, *all* remaining uncials which contain Jn 5:4 read αγγελος alone, and these date within the *same* time frame as those uncials containing the expansion. Further, the Jn 5:4 uncials which exclude the expansion outnumber those which include; these are the following: sixth century, 078; eighth century, E; ninth century, C³ (C* omits all) F G H M U V Θ Λ Ψ; tenth century, S Γ. The uncial majority reads only αγγελος in a 2:1 proportion against those adding the extraneous κυριου. The sixth-century 078 stands in near-equal contrast to the "early" fifth-century MS A on the opposing side.¹⁵⁵ Αγγελος κυριου simply is *not* the "Byzantine" reading, nor does such predominate even among the uncials ("early" or "late"). The minority pious expansion αγγελος κυριου thus cannot be urged as a "proof" of the non-Johannine character of Jn 5:3^b-4. Had such an expansion been original to the Byzantine Textform, there would be no explanation for its later omission in the majority of uncials or minuscules, nor was κυριου ever omitted from the

¹⁵¹ Fee's statistical claims require some modification: non-embedded forms "where both nouns are definite" (excluding "where both nouns are genitives") occur in Jn only 87x in NA²⁷ (86x in Byz), and 24x in 1Jn-2Jn NA²⁷/Byz, according to an Online Bible electronic scan (search restricted to articular nouns).

¹⁵² The Johannine embedded genitives read as follows: Jn 5:3, την του υδατος κνησιν; Jn 6:51, της του κοσμου ζωης; Jn 14:30, ο του κοσμου αρχων; Jn 18:10, τον του αρχιερεως δουλων. Minor variations occur in each location, but the NA²⁷ text retains the embedded genitive construction throughout.

¹⁵³ The only other NT occurrences of embedded genitives appear in Acts (4x Byz; 3x NA²⁷), Paul (9x), Hebrews (3x), and the Petrine literature (9x).

¹⁵⁴ Constantine von Tischendorf, *Novum Testamentum Graece: Editio Octava Critica Maior*, 2 vols. (Leipzig: Giesecke & Devrient, 1869; rep. ed., Graz: Akademische Druck and Verlagsanstalt, 1965); cf. Reuben J. Swanson, ed., *New Testament Greek Manuscripts: John* (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1995).

¹⁵⁵ MS 078 is one of the "constant witnesses" in *SQE*. See also Henry Alford, *The Greek New Testament: With a Critically Revised Text*, 7th ed., 4 vols. (London: Rivingtons, 1874), in loc. Jn 5:4, where 078 is cited as I_d).

same phrase elsewhere (Mt 1:20, 24; 2:13, 19; Lk 1:11; 2:9; Ac 7:30; 12:7, 23). Since *κυριου* is *not* original to the Byzantine text of Jn 5:4, conclusions regarding inauthenticity cannot be established on this basis.¹⁵⁶

3. Daniel Wallace creates "revisionist history" in asserting that the Byzantine Textform was neither dominant nor in the "majority" until the ninth century.¹⁵⁷ Not only does such a claim run counter to what has been acknowledged since Westcott and Hort,¹⁵⁸ but it simply does not accord with the known facts.¹⁵⁹ Sufficient manuscript¹⁶⁰ and patristic¹⁶¹ evidence exists from the mid-fourth century onward to establish this point. Wallace not only ignores a previous scholarly consensus, but fails to consider the transmissional factors which have restricted *all* evidence from the pre-ninth century period. His current claim is little more than "eclectic nose-counting" of extant witnesses, on the faulty presumption that such might accurately depict the total NT transmissional situation in the pre-ninth century era. There is *no* reason to engage in nose-counting against a previous scholarly consensus, let alone to ignore contrary versional and

¹⁵⁶ Fee's other claims of inauthenticity are subject to challenge, but such lies beyond the scope of the present paper. The point at issue is accuracy and a fair representation of the evidence.

¹⁵⁷ Wallace, "Majority Text Theory," in Ehrman and Holmes, *Text of the NT*, 311: "Among the Greek MSS, what is today the majority did not become a majority until the ninth century." A particular bias is evidenced in Ehrman-Holmes: thoroughgoing and reasoned eclecticism are defended by *advocates* of those particular theories (Elliott, 321-335; Holmes, 336-360); yet the Byzantine and "majority text" positions are critiqued by an *opponent* (Wallace, 297-320) rather than discussed by an advocate.

¹⁵⁸ Compare once more Westcott and Hort, *Introduction*, xiii, 92: "*The fundamental text of late extant Greek MSS generally is beyond all question identical with the dominant Antiochian [= Byzantine] ... text of the second half of the fourth century*" (emphasis added).

¹⁵⁹ Wallace previously had carefully qualified his statement (emphasis added throughout): (1) Wallace, "Inspiration, Preservation," 30: "*As far as our extant witnesses reveal, the Byzantine text did not become the majority text until the ninth century*"; (2) Wallace, "Majority Text and Original Text," 159: "*Among extant Greek manuscripts, what is today the majority text did not become a majority until the ninth century. In fact, as the extant witnesses reveal, the majority text did not exist in the first four centuries.*" The point, of course, is whether the extant witnesses provide a *complete* portrayal of transmissional history. The paucity of preserved evidence from localized regions, coupled with transmissional considerations, strongly suggests the contrary. If so, Wallace's claims are flawed and misrepresent the actual situation. The predecessor exemplars of MSS A/02 (gospels) and W/032 (in Matthew and Lk 8:13-24:53) reflect stemmatically-unrelated Byzantine source exemplars. Thus, both A/02 and W/032 reflect the *end* product of an *earlier* line of Byzantine transmission deriving from *separate* streams. The transmissional evidence itself points dramatically in a direction contrary to Wallace's claims.

¹⁶⁰ Many other papyri and uncial fragments from centuries iv - ix testify to a widespread Byzantine presence, even in post-fourth century Egypt. The fifth and sixth century Byzantine uncials (A/02, N/022, O/023, P/024, Q/026, R/027, Σ/042, Φ/043, 064, 0253) demonstrate this point, leaving no reason to reject Westcott and Hort here.

¹⁶¹ Chrysostom in the fourth century used a Byzantine or "proto-Byzantine" type of text; so too Gregory of Nyssa (see James A. Brooks, *The New Testament Text of Gregory of Nyssa*, *The New Testament in the Greek Fathers* 2; ed. Gordon Fee [Atlanta: Scholars' Press, 1991] 263-267). Apart from Photius in the ninth century (see J. Neville Birdsall, "The Text of the Gospels in Photius," *JTS*, n. s. 7 [1956] 42-55, 190-98; "Photius and the Text of the Fourth Gospel," *NTSt* 4 [1957/8] 61-63; "The Text of the Acts and the Epistles in Photius," *JTS*, n. s. 9 [1958] 278-291), patristic writers beyond the fourth century rarely reflect any text resembling a predominantly *non*-Byzantine document.

patristic evidence which is strongly supportive of Byzantine dominance from the mid-fourth century onward.

The limited number of extant witnesses prior to the ninth century is insufficient to establish the true proportional nature of the text in that era. The early data are too limited (as respects the Byzantine region) and too localized (as respects the Alexandrian or Egyptian region) for mere numerical nose-counting to be authoritative, since such is likely to be *non-representative* of the actual situation regarding the text in the early centuries. Put simply, Westcott and Hort were correct regarding post-fourth century Byzantine dominance. It becomes a very peculiar type of wish-fulfillment to argue "revisionist history" on this point merely on the basis of the number of *extant* MS witnesses which predate the ninth century.

Concluding Observations

Every variant unit can be evaluated favorably from a Byzantine-priority perspective, and all units should be carefully examined when attempting to restore the original text. While some examples of Byzantine-priority analysis appear in the present essay, it is impossible within a short study to present a complete or comprehensive discussion of variants. Although an analysis of significant individual variant units can be provided in short studies, a thorough text-critical examination should cover many sequential units within a given portion of text. Most variant units require extended discussion in order to establish the text in a persuasive manner; short summaries often are weakened by a failure to present all the relevant material regarding a variant unit.¹⁶² The present writer elsewhere has offered detailed examples which illustrate the working principles and conclusions of the Byzantine-priority hypothesis as compared with those of modern eclecticism.¹⁶³

While this essay cannot present a detailed exposition of the Byzantine-priority theory, it does provide an overview of its presuppositions, principles and praxis, demonstrating itself as a legitimate theory under the broad banner of NT textual criticism, and an alternative to modern eclecticism. The Byzantine-priority hypothesis is far more complex than it may appear; it does not encourage a simplistic eclectic approach nor a narrow theological outlook toward a predetermined result. The final determination of that text remains problematic in all too many situations, despite a primarily externally-based methodology. Absolute certainty in regard to the entire NT text can not be expected, given the evidence as preserved. Under all theories, *ca* 90% of the original text of the NT is considered established. Byzantine-priority attempts to extend that quantity,

¹⁶² The brevity of discussion given most variants is symptomatic of Metzger's *Textual Commentary*. The valuable contrary opinions expressed by a minority of the UBS Committee either are not mentioned or are stated with even less information than that allotted to the majority decision. A textual commentary should be far more detailed and comprehensive than that which we currently possess.

¹⁶³ See Robinson, "Dichotomy"; idem, "Recensional Nature"; and idem, "Two passages in Mark."

following reasonable principles of internal and external evidence, balanced by historical and transmissional factors.

Byzantine-priority provides no domain or shelter for those unwilling to labor diligently, or for unscholarly individuals whose goal is merely a biased theological perspective or the advocacy of a particular translation. Rather, the theory manifests a compelling and logical perspective which can stand on its own merits. It attempts to explain the evidential data preserved to critical scholarship in the quest toward the goal of establishing the original text of the canonical Greek New Testament.

Byzantine-priority has a methodological consistency which cannot be demonstrated among the modern eclectic alternatives. This consistency derives from an insistence on a primarily documentary theory (following Westcott and Hort). This is coupled with an understanding of internal principles within a transmissional-historical framework. Apart from this essential base, any claim to approach or establish an authoritative form of the original text of the New Testament consistently will fall short.

The problem within modern eclecticism has long been recognized. Colwell declared in 1955, "The great task of textual criticism for the generation of scholars who are now beginning their work is the rewriting of the history of the text and the recreation of theory."¹⁶⁴ Kenneth W. Clark in 1968 stated,

We require a critical history of transmission... Some new angle, some novel experiment must be tried if we would in our time achieve a breakthrough... This is the fundamental need before we may move on to a thorough and systematic revision of the critical text. The remedy we need can only come through a better diagnosis. The true diagnosis will of necessity be a new and different one.¹⁶⁵

Epp in 1974 declared that "the establishment of the NT text can be achieved only by a reconstruction of the history of that early text... Obviously, doing this is harder than saying it."¹⁶⁶

Clark and Epp are correct: for the past century, eclecticism has functioned without an integrated history of textual transmission. That its

¹⁶⁴ E. C. Colwell, "Foreword" to Bruce M. Metzger, *Annotated Bibliography of the Textual Criticism of the New Testament 1914-1939*, Studies and Documents 16 (Copenhagen: Ejnar Munksgaard, 1955) viii. Cf. Robert Devreesse, *Introduction à l'Étude des Manuscrits Grecs* (Paris: Imprimerie Nationale, Librairie C. Klincksieck, 1954) 175: "La critique textuelle du Nouveau Testament a échoué dans une impasse... Il fallait donc essayer une nouvelle méthode."

¹⁶⁵ Kenneth W. Clark, "Today's Problems with the Critical Text of the New Testament," in J. Coert Rylaarsdam ed., *Transitions in Biblical Scholarship*, Essays in Divinity 6, gen. ed. Jerald C. Brauer (Chicago: University of Chicago, 1968) 167, 168-9. The current Byzantine-priority hypothesis derives from suggestions made by Kenneth W. Clark when the present writer studied with him from 1971-1977.

¹⁶⁶ Epp, "Twentieth Century Interlude," *Theory and Method*, 96.

resultant text has no root in any single document, group of documents, or texttype is an unfortunate by-product of its self-imposed methodology. Thoroughgoing eclecticism remains a scholarly endeavor divorced from external considerations; reasoned eclecticism attempts to strike a balance between internal and external criteria. Yet both systems fail precisely at the point of transmissional history: their resultant text remains without consistent documentary support, and represents a piecemeal assemblage comprised of a disparate and unrelated *mélange* of preferred readings taken from isolated variant units.¹⁶⁷ At this point Byzantine-priority theory does *not* fail, but offers a transmissionally legitimate resultant text which is well-supported among the manuscript base underlying the Byzantine Textform. If modern eclectic theory can secure a niche within NT textual criticism, so much more the Byzantine-priority hypothesis with its insistence upon a solid transmissional base before applying principles of internal and external criticism. Byzantine-priority thus is urged for acceptance as a preferable alternative to modern eclectic theories which ultimately fail to present a transmissionally viable "original" text.

Despite modern eclectic expressions regarding what NT textual criticism "really" needs, modern text-critical thought steadily moves away from the highest ideals and goals. Current eclectic speculation involves heterodox scribes who are claimed to have preserved a more genuine text than the orthodox,¹⁶⁸ as well as a general uncertainty whether the original text can be recovered, or whether any concept of an "original" text can be maintained.¹⁶⁹ The Byzantine-priority position offers a clear theoretical and practical alternative to the pessimistic suppositions of postmodern eclectic subjectivity. The various eclectic schools continue to flounder without an underlying history of transmission to explain and anchor the hypothetically

¹⁶⁷ Cf. Gordon D. Fee and Douglas Stuart, *How to Read the Bible for All Its Worth*, 2nd ed. (Grand Rapids: Zondervan, 1993) 33: "For the New Testament ... *the 'best text' has already been determined* by scholars who are experts in this field" (emphasis added). One then must wonder, "What need have we of further witnesses?"

¹⁶⁸ See Bart D. Ehrman, *The Orthodox Corruption of Scripture: The Effect of Early Christological Controversies on the Text of the New Testament* (Oxford: Oxford University Press, 1993), particularly 3-31 and 274-280. Yet cf. P. Henry, "Why is Contemporary Scholarship so Enamored of Ancient Heretics?" in Elizabeth A. Livingstone, ed., *Studia Patristica*, vol. 17, part 1 (Oxford: Pergamon, 1982) 123-126, who speaks of the postmodernist rise of "another paradigm which seems ... well on the way to becoming a scholarly orthodoxy" (123): "the heretics are the true religious geniuses... The current fascination is more with heretics than with their heresies... We tend to see everything in terms of power struggles ... [and] assume that whatever happens is most adequately explained by the dynamics of politics... Anyone in authority ... [is] under suspicion. And in the early church, the [orthodox] Fathers are ... those who came out on top. Given our assumptions, their very identity as [orthodox] Fathers puts them on trial" (124-6).

¹⁶⁹ The postmodern paradigm is admitted in Epp, "Multivalence," 280: "The term 'original' has exploded into a complex and highly unmanageable multivalent entity... Fresh dimensions of originality emerge from behind the variant readings." Future textual critics should "favor accommodation of the richness of the manuscript tradition, with its multiplicity of texts and its multivalent originals, rather than the myopic quest for a single original text" (280-1). Some will be thankful that "not all will agree" with Epp (281), and certainly not those working within a Byzantine-priority framework. The goal of reconstructing a close approximation to "the" original text remains legitimate and should not be gainsaid by the shifting temper of the times.

"best attainable" NT text which they have constructed out of bits and pieces of scattered readings. In the meantime, the Byzantine-priority theory remains well-founded and very much alive, despite the orations and declamations which continue to be uttered against it.¹⁷⁰

¹⁷⁰ Most recently, cf. J. L. North, "The Oxford Debate on the Textual Criticism of the New Testament, held at New College on May 6, 1897: An End, not a Beginning, for the Textus Receptus," in D. G. K. Taylor, ed., *Studies in the Early Text of the Gospels and Acts: The Papers of the First Birmingham Colloquium on the Textual Criticism of the New Testament*, Texts and Studies, 3rd ser., eds. D. C. Parker and D. G. K. Taylor (Birmingham: University of Birmingham, 1999) 1-25; especially 25, n. 51.

LIST OF ABBREVIATIONS

BibSac	Bibliotheca Sacra
ExpT	Expository Times
HTR	HarvardTheological Review
JBL	Journal of Biblical Literature
JETS	Journal of the Evangelical Theological Society
JTS	Journal of Theological Studies
NA27	Kurt Aland, Barbara Aland, et al., eds. Nestle-Aland Novum Testamentum Graece, 27th ed. (Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1993).
NovT	NovumTestamentum
NTS	NewTestament Studies
SD	Studiesand Documents
SQE	Kurt Aland, ed., Synopsis Quattuor Evangeliorum, 13th rev. ed. (Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1985).
WTJ	Westminster Theological Journal
ZNW	Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft und die Kunde der älteren Kirche

Appendix converted to Unicode by David Robert Palmer

Provided by: <http://bibletranslation.ws/palmer-translation/>